

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 240 E
fyrtyofjärde årgången
28 augusti 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
2001/C 240 E/01	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG beträffande åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon (KOM(2000) 42 slutlig – 2000/0040(COD)) ⁽¹⁾	1
2001/C 240 E/02	Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 104 om typgodkännande av återreflekterande märkning för tunga och långa fordon och släpvagnar till dessa fordon (KOM(2000) 161 slutlig – 2000/0061(AVC))	3
2001/C 240 E/03	Förslag till rådets beslut om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (KOM(2000) 324 slutlig – 2000/0124(AVC))	4
2001/C 240 E/04	Förslag till rådets beslut om ingående av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (KOM(2000) 324 slutlig – 2000/0124(AVC))	5
2001/C 240 E/05	Förslag till rådets beslut om ingående av protokollet om utvidgning av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Brunei Darussalam, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand och Vietnam, medlemsstater i Sydostasiatiska nationers förbund, till att även omfatta Laos (KOM(2000) 430 slutlig – 2000/0173(CNS))	41

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 240 E/06	Förslag till rådets förordning om ett års förlängning av finansieringen av vissa planer för förbättrad kvalitet och saluföring vilka godkänts enligt avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 (KOM(2000) 623 slutlig – 2000/0252(CNS))	44
2001/C 240 E/07	Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering (KOM(2000) 655 slutlig – 2000/0264(CNS))	46
2001/C 240 E/08	Förslag till rådets beslut om ingående av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering (KOM(2000) 655 slutlig – 2000/0264(CNS))	47
2001/C 240 E/09	Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater (KOM(2000) 656 slutlig – 2000/0263(CNS))	53
2001/C 240 E/10	Förslag till rådets beslut om ingående av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater (KOM(2000) 656 slutlig – 2000/0263(CNS))	54
2001/C 240 E/11	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma regler för de inre marknaderna för el och naturgas (KOM(2001) 125 slutlig – 2001/0077(COD)) ⁽¹⁾	60
2001/C 240 E/12	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel (KOM(2001) 125 slutlig – 2001/0078(COD)) ⁽¹⁾	72
2001/C 240 E/13	Förslag till rådets direktiv om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rättsliga ställning (KOM(2001) 127 slutlig – 2001/0074(CNS))	79
2001/C 240 E/14	Förslag till rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (KOM(2001) 183 slutlig – 2001/0090(CNS))	88
2001/C 240 E/15	Ändrat förslag till rådets beslut om inrättandet av ett europeiskt rättsligt nätverk inom privaträtten (KOM(2001) 234 slutlig – 2000/0240(CNS))	101
2001/C 240 E/16	Förslag till rådets förordning om ekonomiskt stöd till Turkiet inför anslutningen (KOM(2001) 230 slutlig – 2001/0097(CNS))	115

2001/C 240 E/17	Förslag till rådets beslut om inrättandet av ett handlingsprogram för utbildning, utbyte och stöd med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet) (KOM(2001) 248 slutlig – 2001/0105(CNS))	120
2001/C 240 E/18	Förslag till rådets beslut om att utvidga beslut om inrättandet av ett handlingsprogram för utbildning, utbyte och stöd med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet) till att omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (KOM(2001) 248 slutlig – 2001/0106(CNS))	124
2001/C 240 E/19	Förslag till rådets och Europaparlamentets direktiv om straffrättsligt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen (KOM(2001) 272 slutlig – 2001/0115(COD))	125
2001/C 240 E/20	Förslag till rådets beslut om makroekonomiskt stöd till Förbundsrepubliken Jugoslavien (KOM(2001) 277 slutlig – 2001/0112(CNS))	130
2001/C 240 E/21	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (KOM(2001) 296 slutlig – 1998/0315(COD))	133
2001/C 240 E/22	Ändrat förslag till europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon (KOM(2001) 145 slutlig – 2000/0136(COD)) ⁽¹⁾	146
2001/C 240 E/23	Förslag till rådets beslut om ett andra bidrag från Europeiska gemenskapen till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn (KOM(2001) 251 slutlig – 2001/0113(CNS))	157
2001/C 240 E/24	Förslag till rådets beslut om Europeiska handikappåret 2003 (KOM(2001) 271 slutlig – 2001/0116(CNS))	160
2001/C 240 E/25	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (KOM(2001) 299 slutlig – 2000/0032(COD))	165
2001/C 240 E/26	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006) (KOM(2001) 302 slutlig – 2000/0119(COD)) ⁽¹⁾	168
2001/C 240 E/27	Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet (KOM(2001) 279 slutlig – 2001/0122(CNS)) ⁽¹⁾	194
2001/C 240 E/28	Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet (KOM(2001) 279 slutlig – 2001/0123(CNS)) ⁽¹⁾	227

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 240 E/29	Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration som skall genomföras genom direkta åtgärder av Gemensamma forskningscentret (KOM(2001) 279 slutlig – 2001/0124(CNS)) ⁽¹⁾	238
2001/C 240 E/30	Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt forsknings- och utbildningsprogram 2002–2006 (Euratom) inom området kärnenergi (KOM(2001) 279 slutlig – 2001/0125(CNS)) ⁽¹⁾	249
2001/C 240 E/31	Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt forsknings- och utbildningsprogram 2002–2006 som skall genomföras av Gemensamma forskningscentret genom direkta åtgärder för Europeiska atomenergigemenskapen (KOM(2001) 279 slutlig – 2001/0126(CNS)) ⁽¹⁾	259
2001/C 240 E/32	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (KOM(2001) 281 slutlig – 2001/0118(COD))	265
2001/C 240 E/33	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om spridning av prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad (KOM(2001) 280 slutlig – 2001/0117(COD))	272
2001/C 240 E/34	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation (KOM(2001) 303 slutlig – 2000/0169(COD)) ⁽¹⁾	289
2001/C 240 E/35	Förslag till rådets beslut om att bevilja en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster i samband med en särskild utlåningsinsats för utvalda miljöprojekt i den ryska delen av Östersjöns avrinningsområde inom ramen för den nordliga dimensionen (KOM(2001) 297 slutlig – 2001/0121(CNS))	295
2001/C 240 E/36	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (KOM(2001) 315 slutlig – 2000/0158(COD)) ⁽¹⁾	298
2001/C 240 E/37	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (KOM(2001) 316 slutlig – 2000/0159(COD)) ⁽¹⁾	303
2001/C 240 E/38	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (KOM(2001) 317 slutlig – 2000/0035(COD)) ⁽¹⁾	305

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

**Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG
beträffande åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon**

(2001/C 240 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 42 slutlig — 2000/0040(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 februari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 70/220/EEG ⁽¹⁾ av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon, senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/102/EG ⁽²⁾, är ett av särdirektiven om det förfarande för typgodkännande som fastställs i rådets direktiv 70/156/EEG ⁽³⁾ av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/91/EG ⁽⁴⁾.
- (2) I direktiv 70/220/EEG fastställs specifikationerna för provning av utsläpp från sådana motorfordon som omfattas av direktivet. Med tanke på vunna erfarenheter och den snabba tekniska utvecklingen när det gäller system för omborrdiagnos är det lämpligt att anpassa dessa specifikationer.
- (3) Utvecklingen av omborrdiagnos för motorfordon (OBD-system) har inte kommit lika långt när det gäller fordon utrustade med motorer med styrd tändning som helt eller delvis drivs med gasol eller naturgas, varför OBD-system inte kan krävas för nya sådana fordon före 2003.

(4) Direktiv 70/220/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 70/220/EEG skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 334, 28.12.1999, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 11, 16.1.1999, s. 25.

BILAGA

Avsnitt 8.1 i bilaga I till direktiv 70/220/EEG skall ersättas med följande:

”8.1 Fordon med motorer med styrd tändning**8.1.1 Bensinmotorer**

Med giltighet från och med den 1 januari år 2000 för nya fordonstyper och från och med den 1 januari 2001 för alla fordonstyper skall fordon i kategori M1 – utom fordon vilkas största massa överstiger 2 500 kg – och fordon i kategori N1 klass I utrustas med OBD-system för kontroll av utsläpp i enlighet med bilaga 11.

Med giltighet från och med den 1 januari år 2001 för nya fordonstyper och från och med den 1 januari 2002 för alla fordonstyper skall fordon i kategori N1 klasserna II och III och fordon i kategori M1, vilkas största massa överstiger 2 500 kg, utrustas med OBD-system för kontroll av utsläpp i enlighet med bilaga 11.

8.1.2 Gasol- och naturgasmotorer

Med giltighet från och med den 1 januari år 2003 för nya fordonstyper och från och med den 1 januari 2006 för alla fordonstyper skall fordon i kategori M1 – utom fordon vilkas största massa överstiger 2 500 kg – och fordon i kategori N1 klass I, som helt eller delvis drivs med antingen gasol eller naturgas, utrustas med OBD-system för kontroll av utsläpp i enlighet med bilaga 11.

Med giltighet från och med den 1 januari år 2006 för nya fordonstyper och från och med den 1 januari 2007 för alla fordonstyper skall fordon i kategori N1 klasserna II och III och fordon i kategori M1, vilkas största massa överstiger 2 500 kg, som helt eller delvis drivs med antingen gasol eller naturgas, utrustas med OBD-system för kontroll av utsläpp i enlighet med bilaga 11.”

Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 104 om typgodkännande av återreflekterande märkning för tunga och långa fordon och släpvagnar till dessa fordon

(2001/C 240 E/02)

KOM(2000) 161 slutlig — 2000/0061(AVC)

(Framlagt av kommissionen den 27 mars 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958")⁽¹⁾, särskilt artiklarna 3.3 och 4.2 andra strecksatsen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke, och

av följande skäl:

- (1) De enhetliga föreskrifterna i Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 104 om typgodkännande av återreflekterande märkning för tunga och långa fordon och släpvagnar till dessa fordon syftar till att avskaffa de tekniska handelshindren mellan de avtalsslutande parterna vad gäller återreflekterande märkning samt till att säkerställa en hög säkerhets- och miljöskyddsnivå.
- (2) Föreskrifter nr 104 har anmälts till de avtalsslutande parterna och har, för alla avtalsslutande parter som inte anmält sina invändningar, trätt i kraft det datum eller de datum som anges i föreskrifterna, i egenskap av föreskrifter som bifogats det reviderade avtalet från 1958.
- (3) Föreskrifterna nr 104 bör integreras i gemenskapssystemet för godkännande av motorfordon och kommer således att komplettera den gällande lagstiftningen i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Europeiska gemenskapen skall ansluta sig till Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 104 om typgodkännande av återreflekterande märkning för tunga och långa fordon och släpvagnar till dessa fordon⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 78.

⁽²⁾ Jfr dokument E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505-Rév. 2/Add. 103.

Förslag till rådets beslut om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

(2001/C 240 E/03)

KOM(2000) 324 slutlig — 2000/0124(AVC)

(Framlagt av kommissionen den 23 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 310 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Det avtal mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, som förhandlats fram av kommissionen och rådet bör undertecknas på Europeiska gemenskapens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall ha befogenhet att underteckna partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, med bindande verkan för Europeiska gemenskapen.

Förslag till rådets beslut om ingående av partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

(2001/C 240 E/04)

KOM(2000) 324 slutlig — 2000/0124(AVC)

(Framlagt av kommissionen den 23 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 310 jämförd med artikel 300.2 andra meningen och artikel 300.3 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets instämmande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 96 i partnerskapsavtalet kan en part som anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra en förpliktelse med avseende på någon av de grundsatser som avses i artikel 9 kalla den andra parten till samråd och under vissa omständigheter vidta lämpliga åtgärder, inbegripet avbrytande tills vidare, helt eller delvis, av tillämpningen av partnerskapsavtalet när det gäller den berörda parten.
- (2) Enligt artikel 97 i partnerskapsavtalet kan en part som anser att ett allvarligt fall av korruption föreligger kalla den andra parten till samråd och under vissa omständigheter vidta lämpliga åtgärder, inbegripet avbrytande tills vidare, helt eller delvis, av tillämpningen av partnerskapsavtalet när det gäller den berörda parten.
- (3) Ett effektivt förfarande bör fastställas för vidtagande av lämpliga åtgärder enligt artiklarna 96 och 97 i partnerskapsavtalet.
- (4) Gemenskapens ståndpunkt avseende ansökningar om undantag från de ursprungsregler som anges i protokoll 1 till partnerskapsavtalet mellan AVS-staterna och EG skall fastställas av kommissionen i enlighet med rådets beslut nr ... av den ...
- (5) Partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, som undertecknades den ... i ... bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen

och dess medlemsstater, å andra sidan, jämte de bilagor och protokoll som är bifogade detta samt de förklaringar som gemenskapen avgivit ensidigt eller gemensamt med andra parter och som är bifogade slutakten godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texterna till avtalet, bilagorna, protokollen och slutakten bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall ha befogenhet att på Europeiska gemenskapens vägnar deponera godkännandeinstrumenten i enlighet med artikel 93.2 i avtalet.

Artikel 3

1. När rådet på initiativ av kommissionen eller en medlemsstat anser att en AVS-stat har underlåtit att fullgöra en förpliktelse med avseende på någon av de grundsatser som avses i artikel 9 i partnerskapsavtalet eller att det föreligger ett allvarligt fall av korruption skall den berörda AVS-staten, utom i särskilt brådskande fall, kallas till samråd i enlighet med artiklarna 96 och 97 i partnerskapsavtalet.

Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Vid samråden skall gemenskapen företrädas av rådets ordförandeskap och kommissionen.

2. Om någon lösning inte har nåtts inom de tidsfrister för samråd som anges i artiklarna 96 och 97, trots att alla ansträngningar gjorts, kan rådet på förslag från kommissionen fatta beslut med kvalificerad majoritet om att anta lämpliga åtgärder, inbegripet att helt eller delvis tills vidare avbryta tillämpningen av avtalet; detta förfarande får tillämpas omedelbart i brådskande fall eller vid avböjande av samråd.

Rådet skall fatta beslut med enhällighet när det gäller avbrytande tills vidare, helt eller delvis, av tillämpningen av partnerskapsavtalet när det gäller den berörda AVS-staten.

Dessa åtgärder skall gälla till dess att rådet har genomfört det förfarande som anges i första stycket i syfte att fatta beslut om ändring eller återkallande av de åtgärder som tidigare vidtagits, eller i tillämpliga fall, gälla under den period som anges i beslutet.

För detta ändamål skall rådet regelbundet och minst var sjätte månad se över dessa åtgärder.

Rådets ordförande skall anmäla de åtgärder som vidtagits till den berörda AVS-staten och Ministerrådet innan de träder i kraft.

Rådets beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Om åtgärder vidtas omedelbart skall de anmä-

las till AVS-staten och Ministerrådet samtidigt som kallelsen till samråd lämnas.

3. Europaparlamentet skall omedelbart och till fullo underlättas om alla beslut som fattas i enlighet med punkterna 1 och 2.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

PARTNERSKAPSAVTAL

Mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

INGRESS

som beaktar Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Georgetown-avtalet om inrättandet av Afrikas, Västindiens och Stillahavsområdets staters grupp, å andra sidan,

som bekräftar sitt åtagande att tillsammans verka för att målen att utrota fattigdom, att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppnå en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin förverkligas,

som är beslutna att genom sitt samarbete ge ett väsentligt bidrag till AVS-staternas ekonomiska, sociala och kulturella utveckling och till ökad välfärd för deras befolkningar, hjälpa AVS-staterna att anta globaliseringsutmaningar samt fördjupa partnerskapet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen i en strävan att ge globaliseringsprocessen en starkare social dimension,

som bekräftar sin beredvillighet att ge ny livskraft åt sin särskilda förbindelse och att genomföra en sammanhängande, integrerad strategi för ett fördjupat partnerskap som grundar sig på politisk dialog, utvecklingssamarbete, ekonomiska förbindelser och handelsförbindelser,

som erkänner att ett politiskt klimat som garanterar fred, säkerhet och stabilitet, respekt för de mänskliga rättigheterna, demokratiska principer och rättsstatsprincipen samt god förvaltning av offentliga angelägenheter är oupplöst förbundet med långsiktig utveckling; som också erkänner att det i första hand ankommer på de berörda länderna att se till att det upprättas ett sådant klimat,

som erkänner att en sund och långsiktig ekonomisk politik är en förutsättning för utveckling,

som hänvisar till principerna i Förenta nationernas stadga och erinrar om Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, slutsatserna från 1993 års Världskonferens om de mänskliga rättigheterna i Wien, konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om barnets rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, Genève-konventionerna från 1949 och övriga instrument inom internationell rätt på det humanitära området, konventionen angående statslösa rättsliga ställning från 1954, konventionen i Genève från 1951 angående flyktingars rättsliga ställning samt protokollet i New York från 1967 angående flyktingars rättsliga ställning,

som betraktar Europarådets konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter samt den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter som positiva regionala bidrag till respekten för mänskliga rättigheter i Europeiska unionen och i AVS-staterna,

som erinrar om Librevilleförklaringen och Santo Domingoförklaringen, vilka antogs av AVS-staternas stats- och regeringschefer vid deras toppmöten 1997 och 1999,

som anser att de mål och principer för utvecklingen som överenskommits vid Förenta nationernas konferenser och det mål som uppstälts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd om att en halvering av den andel av världens befolkning som lever i extrem fattigdom skall ha uppnåtts senast år 2015 ger en klar och tydlig vision av vad som bör eftersträvas, och att dessa mål och principer skall ligga till grund för samarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen inom ramen för avtalet,

som särskilt uppmärksammar de utfästelser som gjorts vid FN-konferenserna i Rio, Wien, Kairo, Köpenhamn, Peking, Istanbul och Rom och som erkänner behovet av ytterligare insatser för att de mål som formulerades vid dessa sammankomster skall kunna förverkligas och för att de handlingsprogram som där fastställdes skall kunna genomföras,

som är angelägna om att respektera de grundläggande sociala rättigheterna, med beaktande av de principer som slagits fast i Internationella arbetsorganisationens konventioner,

som erinrar om åtagandena inom ramen för Världshandelsorganisationen,

har beslutat att ingå detta avtal:

DEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

MÅL, PRINCIPER OCH AKTÖRER

Kapitel 1

Mål och principer

Artikel 1

Mål för partnerskapet

Gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och AVS-staterna, å andra sidan, nedan kallade "parterna", ingår detta avtal för att främja och påskynda AVS-staternas ekonomiska, kulturella och sociala utveckling för att därigenom bidra till fred och säkerhet och till främjandet av en stabil och demokratisk politisk miljö.

Partnerskapet skall ha sin tyngdpunkt på målet att, i överensstämmelse med målen att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppnå en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin, minska och på sikt utrota fattigdomen.

Dessa mål och parternas internationella åtaganden skall genomföra alla utvecklingsstrategier och åtgärds genom ett integrerat angreppssätt i vilket utvecklingens såväl politiska och ekonomiska som sociala, kulturella och miljömässiga aspekter beaktas. Partnerskapet skall utgöra en samlad ram för understödande av de enskilda AVS-staternas utvecklingsstrategier.

Hållbar ekonomisk tillväxt, utveckling av den privata sektorn, ökad sysselsättning och förbättrat tillträde till produktionsmedlen skall ingå som delar av denna ram. Respekten för individens rättigheter skall understödjas, liksom tillgodoseendet av grundläggande behov, främjandet av social utveckling och förutsättningarna för en rättvis fördelning av tillväxtens resultat. Regionala och subregionala integrationsprocesser som främjar AVS-staternas integration i världsekonomin när det gäller handel och privata investeringar skall uppmuntras och stödjas. Kapacitetsutbyggnad hos aktörerna i utvecklingen samt förbättringar av den institutionella ram som krävs för social sammanhållning, ett fungerande demokratiskt samhälle och en fungerande marknadsekonomi samt för framväxten av ett aktivt

och organiserat civilt samhälle skall vara integrerade delar av strategin. Kvinnors situation och jämställdhetsfrågor skall systematiskt beaktas inom alla områden, politiska såväl som ekonomiska och sociala. Principen om en hållbar förvaltning av naturresurser och miljö skall tillämpas och integreras på alla nivåer av partnerskapet.

Artikel 2

Grundläggande principer

Samarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska gemenskapen, som vilar på rättsligt bindande regler och på förekomsten av gemensamma institutioner, skall bedrivas enligt följande grundläggande principer:

- Likställdhet mellan parterna och lokalt ägarskap av utvecklingsstrategierna: AVS-staterna skall för förverkligandet av målen för partnerskapet i full suveränitet och med beaktande av de grundsatser som anges i artikel 9 fastställa utvecklingsstrategierna för sina ekonomier och samhällen; de berörda länderna och befolkningarna skall genom partnerskapet uppmuntras till lokalt ägarskap av utvecklingsstrategierna.
- Deltagande: För att främja deltagandet av övriga samhällssektorer, bland annat den privata sektorn och det civila samhällets organisationer, i det politiska, ekonomiska och sociala skeendet skall partnerskapet, förutom för den centrala regeringen såsom huvudpartner, även stå öppet för andra kategorier av aktörer.
- Dialog samt fullgörandet av ömsesidiga skyldigheter skall spela en central roll: De skyldigheter som parterna ikläder sig inom ramen för sin dialog skall vara grundläggande för deras partnerskap och samarbetsförbindelser.
- Differentiering och regionalisering: Åtgärder och prioriteringar inom ramen för samarbetet skall utformas med hänsyn till parternas utvecklingsnivå, behov, prestationsförmåga och långsiktiga utvecklingsstrategi. Den regionala dimensionen skall tillmätas särskild vikt. De minst utvecklade länderna skall beviljas särskild behandling. Inlandsstaternas och östaternas sårbarhet skall beaktas.

Artikel 3

Förverkligande av avtalets mål

Varje part skall, i den mån den berörs inom ramen för detta avtal, vidta alla lämpliga åtgärder av generell eller särskild natur för att se till att de skyldigheter som härrör från avtalet fullgörs och för att underlätta förverkligandet av avtalets mål. Parterna skall avstå från att vidta åtgärder som kan äventyra målen.

Kapitel 2

Aktörerna i partnerskapet

Artikel 4

Generell ansats

AVS-staterna skall i full suveränitet fastställa principerna, strategierna och modellerna för utvecklingen av sina ekonomier och samhällen. De skall tillsammans med gemenskapen fastställa de samarbetsprogram som skall upprättas enligt detta avtal. Parterna erkänner dock att icke-statliga aktörer spelar en kompletterande roll i utvecklingsprocessen och kan bidra till den. Därför skall icke-statliga aktörer, när så är lämpligt och på de villkor som anges i detta avtal,

- underrättas om och inbegripas i samråd om riktlinjerna och strategierna för samarbetet, om prioriteringarna i samarbetet, särskilt på områden som direkt berör dem, samt om den politiska dialogen,
- tilldelas finansiella resurser, på de villkor som fastställs i detta avtal, för att stödja lokal utveckling,
- engageras i genomförandet av samarbetsprojekt och samarbetsprogram på områden som berör dem eller där de har en komparativ fördel,
- ges stöd för kapacitetsuppbyggnad på områden av särskild betydelse så att deras kompetens i bland annat organisatoriskt och representativt hänseende och när det gäller upprättande av samrådsformer, bland annat kanaler för kommunikation och dialog, och för att främja strategiska allianser, kan stärkas.

Artikel 5

Information

Åtgärder för att förbättra informationen och öka kännedomen om grunddragen i partnerskapet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen skall stödjas inom ramen för samarbetet. Samarbetet skall också syfta till att

- främja partnerskap mellan AVS-aktörer och EU-aktörer och till att bygga upp förbindelser mellan dem,
- stärka nätverksaktiviteter samt kunskaps- och erfarenhetsutbyte mellan aktörerna.

Artikel 6

Definitioner

1. Bland samarbetsaktörerna skall bland annat följande ingå:
 - a) Statliga aktörer (på lokal, nationell eller regional nivå).
 - b) Icke-statliga aktörer:
 - Den privata sektorn.
 - Näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, däribland fackföreningar.
 - Det civila samhället i alla dess former, allt efter de nationella särdragen.
2. De icke-statliga aktörerna skall erkännas av parterna på grundval av i vad mån deras verksamhet svarar mot befolkningens behov, deras särskilda kompetens samt graden av demokrati och öppenhet i deras organisation och förvaltning.

Artikel 7

Kapacitetsuppbyggnad

Det civila samhällets bidrag till utvecklingen kan ökas genom förstärkning inom alla samarbetsområden av samhällsorganisationer och icke-statliga organisationer utan vinstsyfte. Det är därför nödvändigt att

- främja och understödja upprättande och utveckling av sådana organisationer,
- fastställa närmare former för hur organisationerna kan engageras i utformning, genomförande och utvärdering av utvecklingsstrategier och utvecklingsprogram.

AVDELNING II

DEN POLITISKA DIMENSIONEN

Artikel 8

Politisk dialog

1. Parterna skall regelbundet föra en allsidig, balanserad och djup politisk dialog som leder till att båda parterna ikläder sig förpliktelser.
2. Dialogen skall syfta till informationsutbyte och främjande av ömsesidig förståelse; den skall också underlätta fastställandet av gemensamt överenskomna prioriteringar och gemensamma program, särskilt genom erkännande av de samband som finns mellan olika aspekter av förbindelserna mellan parterna och mellan de olika samarbetsområden som anges i detta avtal. Samråd mellan parterna i internationella forum skall underlättas genom denna dialog. Den skall också syfta till att förhindra att det uppstår situationer där någon av parterna kan anse det nödvändigt att tillgripa underlåtenhetsklausulen.

3. Dialogen skall omfatta alla syften och mål som anges i detta avtal och alla frågor av gemensamt, allmänt, regionalt eller subregionalt intresse. Parterna skall genom denna dialog bidra till fred, säkerhet och stabilitet samt främja ett stabilt och demokratiskt politiskt klimat. Dialogen skall omfatta samarbetsstrategier samt allmänna strategier eller sektorsstrategier för bland annat miljö, jämställdhetsfrågor eller migrationsfrågor samt frågor rörande kulturarvet.

4. Dialogen skall bland annat inriktas på specifika politiska frågor av gemensamt intresse eller av allmän betydelse för förverkligandet av detta avtals mål, t.ex. vapenhandel, alltför stora militärutgifter, narkotikahandel och organiserad brottslighet samt diskriminering på grund av etnisk tillhörighet, religiös övertygelse eller ras. Dialogen skall också omfatta en regelbunden bedömning av utvecklingen vad gäller respekten för de mänskliga rättigheterna, demokratiska principer och rättsstatsprincipen samt i fråga om god förvaltning av offentliga angelägenheter.

5. Brett baserade strategier för främjande av fred och för förebyggande, hantering och lösning av våldsamma konflikter skall spela en framträdande roll i dialogen, liksom behovet av att målet om fred och demokratisk stabilitet till fullo beaktas när parterna fastställer vilka samarbetsområden som skall prioriteras.

6. Dialogen skall föras i flexibla former. Den skall vara formell eller informell allt efter behoven, äga rum inom eller utom den institutionella ramen och ske i lämpliga former och på lämplig nivå, t.ex. regional, subregional eller nationell nivå.

7. Regionala och subregionala organisationer samt företrädare för det civila samhället skall knytas till dialogen.

Artikel 9

Grundsatser och grundelement

1. Samarbetet skall inriktas på hållbar utveckling, där människan, som är den viktigaste aktören i utvecklingen och den som utvecklingen främst kommer till godo, sätts i centrum; detta innebär bland annat att alla mänskliga rättigheter skall respekteras och främjas.

Respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet respekt för grundläggande sociala rättigheter, demokrati grundad på rättsstatsprincipen och en öppen och ansvarsfull förvaltning av offentliga angelägenheter är en oskiljbar del av hållbar utveckling.

2. Parterna hänvisar till sina internationella skyldigheter och åtaganden vad gäller respekt för de mänskliga rättigheterna. De betonar på nytt sitt djupa engagemang för mänsklig värdighet och mänskliga rättigheter, som individer och folk med rätta strävar efter. De mänskliga rättigheterna är universella, bildar

en odelbar enhet och är förbundna med varandra. Parterna förbinder sig att främja och skydda alla grundläggande friheter och mänskliga rättigheter, vare sig det gäller civila och politiska rättigheter eller ekonomiska, sociala, och kulturella rättigheter. Parterna bekräftar i detta sammanhang på nytt jämlikheten mellan män och kvinnor.

Parterna bekräftar på nytt att demokratisering, utveckling och skydd av de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna är sinsemellan förbundna och att de ömsesidigt förstärker varandra. Demokratins principer är globalt erkända principer som läggs till grund för organisationen av staten för att garantera legitimiteten i dess maktutövning, lagenligheten i dess handlande, vilken återspeglas i dess konstitutionella och rättsliga system, samt förekomsten av mekanismer för ett aktivt deltagande. Varje land utvecklar, på grundval av allmänt erkända principer, sin egen demokratiska kultur.

Statens struktur och de olika myndigheternas befogenheter skall grundas på rättsstatsprincipen, vilket framför allt skall innebära att det finns tillgång till effektiva rättsmedel, ett oberoende rättsväsende som garanterar likhet inför lagen och en verkställande makt som i alla avseenden är underkastad lagen.

Respekten för de mänskliga rättigheterna, för demokratiska principer och för rättsstatsprincipen, som är grundvalen för partnerskapet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen, skall ligga till grund också för parternas interna och externa politik och utgöra detta avtals grundsatser.

3. I en politisk och institutionell omgivning där mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen respekteras innebär god förvaltning av offentliga angelägenheter att mänskliga resurser, naturresurser och ekonomiska och finansiella resurser förvaltas på ett öppet och ansvarsfullt sätt så att en rättvis och hållbar utveckling kan uppnås. Det betyder också att det finns klara och tydliga beslutsförfaranden på myndighetsnivå, öppna och ansvarsfulla institutioner, tillämpning av principen om lagens företräde vid förvaltning och fördelning av resurser samt uppbyggnad av förmågan att planera och genomföra åtgärder som särskilt syftar till att förhindra och bekämpa korruption.

Principen om god förvaltning av offentliga angelägenheter, som ligger till grund för partnerskapet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen, skall genomsyra parternas inrikes- och utrikespolitik och utgöra en av detta avtals hörnstenar. Parterna är överens om att endast allvarliga fall av korruption, inbegripet bestickning som leder till sådan korruption, enligt definitionen i artikel 97 skall utgöra en kränkning av denna princip.

4. Främjandet av mänskliga rättigheter, demokratiseringsprocesser, befästandet av rättsstatsprincipen och god förvaltning av offentliga angelägenheter skall aktivt understödjas genom partnerskapet.

Dessa områden kommer att vara viktiga ämnen för den politiska dialogen. Parterna skall i samband med denna dialog lägga särskild vikt vid förändringar som pågår och vid kontinuitet i framstegen. Vid denna regelbundna analys skall varje lands ekonomiska, sociala, kulturella och historiska sammanhang beaktas.

Dessa områden kommer också att vara centrala när det gäller understödandet av utvecklingsstrategier. Gemenskapen skall, inom ramen för de strategier som den berörda staten och gemenskapen gemensamt kommer överens om, stödja politiska, institutionella och rättsliga reformer och kapacitetsuppbyggnad hos offentliga och privata aktörer och det civila samhället.

Artikel 10

Övriga element i den politiska miljön

1. Parterna anser att följande bidrar till bevarandet och befrämjandet av ett stabilt och demokratiskt politiskt klimat:

— Hållbar och rättvis utveckling, innefattande bland annat tillträde till produktionsmedel, grundläggande tjänster och rättsväsendet.

— Ökat deltagande av ett aktivt och väl organiserat civilt samhälle och av den privata sektorn.

2. Parterna erkänner att marknadsekonomiska principer, uppbackade av öppna konkurrensregler och en sund ekonomisk politik och socialpolitik, bidrar till förverkligandet av partnerskapets mål.

Artikel 11

Fredsskapande åtgärder, konfliktförebyggande och konfliktlösning

1. Parterna skall inom ramen för partnerskapet bedriva en aktiv, vittomfattande och samlad politik för fredsskapande åtgärder, konfliktförebyggande och konfliktlösning. Denna politik skall bygga på principen om lokalt ägarskap. Den skall framför allt inriktas på utveckling av regional, subregional och nationell kapacitet och på förebyggande i ett tidigt skede av våldsamma konflikter genom att de egentliga orsakerna till problemen angrips på ett målinriktat sätt och genom en lämplig kombination av alla tillgängliga åtgärdsmedel.

2. Fredsbevarande åtgärder och åtgärder för konfliktförebyggande och konfliktlösning skall särskilt inbegripa stöd till en jämnare fördelning mellan olika samhällsgrupper av de politiska, ekonomiska, sociala och kulturella möjligheter som står till buds, till förstärkning av den offentliga förvaltningens demokratiska legitimitet och effektivitet, till upprättandet av effektiva mekanismer för att på fredlig väg förena olika grupp-

intressen och till överbryggande av klyftor mellan olika delar av samhället samt stöd till ett aktivt och väl organiserat civilt samhälle.

3. Åtgärderna skall också inbegripa stöd till medlings-, förhandlings- och försoningsansträngningar, till effektiv regional förvaltning av gemensamma, knappa naturresurser, till demobilisering och återintegrering i samhället av dem som tidigare deltagit i stridigheter och till ansträngningar att åtgärda problemet med barnsoldater samt stöd till åtgärder för en ansvarsfull begränsning av militärutgifter och vapenhandel, bland annat genom understödande av att överenskomna normer och uppföranderegler sprids och tillämpas. I detta sammanhang skall särskild vikt läggas vid kampen mot antipersonella minor (truppminor) och vid åtgärder för att förhindra en alltför omfattande och okontrollerad spridning av, olaglig handel med och anhopning av handeldvapen och lätta vapen.

4. Om våldsamma konflikter skulle inträffa, skall parterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra en upptrappning av våldet, begränsa konflikternas geografiska utbredning och underlätta att tvisterna biläggs på fredlig väg. De skall särskilt vinnlägga sig om att säkerställa att de ekonomiska resurserna för samarbetet används i överensstämmelse med principerna och målen för partnerskapet och förhindra att medel avleds för att användas i krigsföring.

5. När konflikterna bilagts skall parterna vidta lämpliga åtgärder för att underlätta en återgång till fredliga, stabila och hållbara förhållanden. De skall se till att det nödvändiga sambandet mellan akuta åtgärder, återuppbyggnadsinsatser och utvecklingssamarbete upprättas.

Artikel 12

Samstämmigheten mellan gemenskapspolitiken på olika områden och politikens verkningar vad gäller genomförandet av partnerskapsavtalet

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 96 skall gemenskapen, om den vid utövandet av sina befogenheter avser att vidta en åtgärd som skulle kunna påverka AVS-staternas intressen vad beträffar detta avtals mål, i god tid i förväg underrätta dessa stater. Kommissionen skall i detta syfte samtidigt tillställa AVS-staternas sekretariat sina förslag till åtgärder. Vid behov får även AVS-staterna begära information.

På AVS-staternas begäran skall samråd omgående äga rum, så att hänsyn kan tas till deras synpunkter på åtgärdernas verkningar innan ett slutgiltigt beslut fattas.

Sedan samrådet ägt rum kan AVS-staterna också framföra synpunkter skriftligen till gemenskapen och lägga fram förslag till ändringar med angivande av hur deras behov bör tillgodoses.

Om gemenskapen inte godtar AVS-staternas förslag, skall den snarast möjligt underrätta dem om detta och ange sina skäl.

AVS-staterna skall också, om möjligt i förväg, informeras om när besluten träder i kraft.

Artikel 13

Migration

1. Migrationsfrågan skall göras till föremål för fördjupad dialog inom ramen för partnerskapet mellan Europeiska unionen och AVS-staterna.

Parterna bekräftar på nytt sina skyldigheter och åtaganden enligt internationell rätt att garantera respekt för de mänskliga rättigheterna och att undanröja alla former av diskriminering på grund av ursprung, kön, ras, språk eller religiös övertygelse.

2. Parterna är överens om att partnerskap, när det gäller migration, innebär att medborgare från tredje land som lagligen uppehåller sig på deras territorier skall behandlas rättvist, att det skall bedrivas en integrationspolitik som syftar till att dessa medborgare skall beviljas rättigheter och åläggas skyldigheter som är jämförbara med dem som gäller för de egna medborgarna, att icke-diskriminering skall främjas på det ekonomiska området, det sociala området och kulturområdet och att åtgärder skall vidtas mot rasism och främlingsfientlighet.

3. Medlemsstaterna skall i fråga om arbetsvillkor, löneförhållanden och entledigande behandla arbetstagare från AVS-staterna som är lagligt anställda på deras territorier på ett sådant sätt att dessa inte diskrimineras på grund av sin nationalitet i förhållande till de egna medborgarna. AVS-staterna skall på motsvarande sätt tillämpa icke-diskriminerande behandling gentemot arbetstagare som är medborgare i någon av medlemsstaterna.

4. Parterna anser att strategier som syftar till att lindra fattigdom, förbättra levnadsförhållanden och arbetsvillkor, skapa sysselsättning samt förbättra utbildning på lång sikt bidrar till normalisering av migrationsflödena.

Parterna skall inom ramen för utvecklingsstrategierna och programplaneringen på nationell och regional nivå beakta kopplingen mellan strukturella problem och migrationsfenomenet med sikte på att stödja ekonomisk och social utveckling av de regioner som de flyttande kommer från och minska fattigdomen.

Gemenskapen skall genom nationella och regionala samarbetsprogram stödja utbildning av AVS-staternas medborgare i ursprungslandet, i en annan AVS-stat eller i någon av Europeiska unionens medlemsstater. När det gäller utbildning i en medlemsstat skall parterna se till att åtgärderna inriktas på att AVS-staternas medborgarna skall bli yrkesverksamma i ursprungsländerna.

Parterna skall utarbeta samarbetsprogram som skall syfta till att underlätta för studeranden från AVS-staterna att få tillgång till utbildning, särskilt genom utnyttjande av ny kommunikationsteknik.

5. a) Ministerrådet skall inom ramen för den politiska dialogen diskutera problem som uppstår på grund av illegal invandring för att, om det behövs, fastställa medlen för en förebyggande politik.

b) Parterna är särskilt överens om att de skall sörja för att individens rättigheter och värdighet respekteras i varje förfarande för återsändande av illegala invandrare till ursprungslandet. De berörda myndigheterna skall i detta sammanhang ge dem den hjälp i administrativt hänseende som krävs för återvändandet.

c) Parterna är också överens om följande:

i) — Om en medborgare i någon av Europeiska unionens medlemsstater olagligen uppehåller sig på en AVS-stats territorium, skall den medlemsstaten, på begäran av den berörda AVS-staten och utan ytterligare formaliteter, godta att medborgaren återvänder och återta denne.

— Om en medborgare i en AVS-stat olagligen uppehåller sig på ett territorium som tillhör någon av Europeiska unionens medlemsstater, skall AVS-staten, på begäran av den berörda medlemsstaten och utan ytterligare formaliteter, godta att medborgaren återvänder och återta denne.

Medlemsstaterna och AVS-staterna skall förse sina medborgare med de identitetshandlingar som krävs för detta.

När det gäller Europeiska unionens medlemsstater skall skyldigheterna enligt denna punkt endast gälla med avseende på personer som enligt förklaring 2 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall anses vara deras medborgare i förhållande till gemenskapen. Vad gäller AVS-staterna skall skyldigheterna enligt denna punkt endast gälla med avseende på personer som anses vara deras medborgare i enlighet med deras respektive rättssystem.

ii) Om någon av parterna begär det, skall förhandlingar upptas med AVS-staterna om ingående, i god tro och med iakttagande av relevanta bestämmelser i internationell rätt, av bilaterala avtal om särskilda skyldigheter i fråga om återtagande av deras medborgare och om dessas återvändande. Om någon av parterna anser det nödvändigt, skall dessa avtal också innehålla bestämmelser om återtagande av medborgare från tredje land och av statslösa. I avtalen skall anges vilka kategorier av personer som dessa bestämmelser avser samt regler för deras återtagande och återvändande.

AVS-staterna kommer att beviljas tillräckligt stöd för genomförandet av dessa avtal.

- iii) Vid tillämpningen av denna artikel skall med "parter" avses gemenskapen, varje medlemsstat i Europeiska unionen och varje AVS-stat.

DEL 2

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 14

Gemensamma institutioner

Institutionerna i detta avtal skall utgöras av Ministerrådet, Ambassadörskommittén och Gemensamma församlingen.

Artikel 15

Ministerrådet

1. Ministerrådet skall bestå av ledamöterna av Europeiska unionens råd och ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission, å ena sidan, och av en regeringsledamot från varje AVS-stat, å andra sidan.

Ordförandeskapet i Ministerrådet skall innehas växelvis av en ledamot av Europeiska unionens råd och en regeringsledamot från en AVS-stat.

Rådet skall som regel sammanträffa en gång årligen och eljest när det bedöms nödvändigt, i den form och med den geografiska sammansättning som är lämplig med hänsyn till de frågor som skall behandlas.

2. Ministerrådet skall ha till uppgift att

- a) föra den politiska dialogen,
- b) anta de policyriktlinjer och fatta de beslut som krävs för genomförandet av bestämmelserna i detta avtal, särskilt rörande utvecklingsstrategier för de specifika områden som anges i avtalet eller för varje annat område som kan komma att visa sig relevant, samt fastställa de förfaranden som skall tillämpas,
- c) undersöka och lösa problem som riskerar att stå i vägen för ett verksamt och effektivt genomförande av avtalet eller att utgöra ett hinder för förverkligandet av avtalets mål,
- d) se till att samrådsmekanismerna fungerar smidigt.

3. Ministerrådets beslut skall fattas i samförstånd mellan parterna. Dess överläggningar skall vara giltiga endast om hälften av ledamöterna i Europeiska unionens råd, en ledamot av kommissionen och två tredjedelar av de ledamöter som representerar AVS-staternas regeringar är närvarande. En ledamot av Ministerrådet som inte har möjlighet att närvara får låta

sig företrädas. Ställföreträdaren skall utöva den ledamotens alla rättigheter.

Ministerrådet kan fatta för parterna bindande beslut samt utfärda resolutioner och rekommendationer och avge yttranden. Det skall granska och ta under övervägande resolutioner och rekommendationer som antagits av Gemensamma församlingen.

Ministerrådet skall föra en löpande dialog med företrädare för näringslivets och arbetsmarknadens parter och med andra aktörer i det civila samhället i AVS-staterna och EU. Samråd kan i detta syfte hållas parallellt med Ministerrådets sammanträden.

4. Ministerrådet får delegera befogenheter till Ambassadörskommittén.

5. Ministerrådet skall anta sin arbetsordning inom sex månader från avtalets ikraftträdande.

Artikel 16

Ambassadörskommittén

1. Ambassadörskommittén skall bestå av varje medlemsstats ständiga representant vid Europeiska unionen och en företrädare för kommissionen, å ena sidan, och av chefen för varje AVS-stats delegation vid Europeiska unionen, å andra sidan.

Ordförandeskapet i Ambassadörskommittén skall innehas växelvis av en ständig representant för en medlemsstat och en delegationschef för en AVS-stat, vilka skall utses av gemenskapen respektive av AVS-staterna.

2. Kommittén skall biträda Ministerrådet i fullgörandet av dess uppgifter och utföra varje uppdrag som rådet ger den. Kommittén skall övervaka avtalets genomförande och framstegen när det gäller förverkligandet av avtalets mål.

Ambassadörskommittén skall sammanträda regelbundet, särskilt för att förbereda rådets sammanträden, och eljest när det är nödvändigt.

3. Kommittén skall anta sin arbetsordning inom sex månader från avtalets ikraftträdande.

Artikel 17

Gemensamma församlingen

1. Gemensamma församlingen skall bestå av lika många företrädare för vardera Europeiska unionen och AVS-staterna. Den skall bestå av ledamöter av Europaparlamentet, å ena sidan, och av ledamöter av parlamenten i var och en av AVS-staterna eller, om detta inte är möjligt, av företrädare som utsetts av respektive parlament i AVS-staterna, å andra sidan. Om inget parlament finns, skall Gemensamma församlingen först godkänna att en företrädare för den berörda AVS-staten deltar i dess möten.

2. Gemensamma församlingen skall vara ett rådgivande organ med uppgift att

- främja den demokratiska processen genom dialog och samråd,
- underlätta ökad förståelse mellan Europeiska unionens medlemsstaters och AVS-staternas befolkningar och öka allmänhetens kunskap om utvecklingsfrågor,
- diskutera utvecklingsfrågor och frågor som rör partnerskapet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen, samt
- anta resolutioner och utfärda rekommendationer till Ministerrådet för förverkligande av avtalets mål.

3. Gemensamma församlingen skall ha två plenarmöten om året, växelvis i Europeiska unionen och i en AVS-stat. För att stärka den regionala integrationen och främja samarbetet mellan de nationella parlamenten kan möten mellan parlamentsledamöter från Europeiska unionen och från AVS-staterna anordnas på regional eller subregional nivå.

Gemensamma församlingen skall regelbundet ha kontakt med företrädare för näringslivet och arbetsmarknadens organisationer och med andra aktörer i det civila samhället i AVS-staterna och i Europeiska unionen för att få del av deras synpunkter på förverkligandet av avtalets mål.

4. Gemensamma församlingen skall anta sin arbetsordning inom sex månader från avtalets ikraftträdande.

DEL 3

SAMARBETSSTRATEGIER

Artikel 18

Samarbetsstrategierna skall grundas på utvecklingsstrategier och på ekonomiskt samarbete och handelssamarbete, vilka är förbundna med varandra och kompletterar varandra. Parterna skall se till att deras ansträngningar på de två sistnämnda områdena förstärker varandra.

AVDELNING I

UTVECKLINGSSTRATEGIER

Kapitel 1

Den allmänna ramen

Artikel 19

Principer och mål

1. Det centrala målet för samarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen skall vara minskning och på sikt ut-

rotande av fattigdom, uppnående av hållbar utveckling samt en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin. Ramarna och riktlinjerna för samarbetet skall anpassas till de särskilda förhållandena i varje enskild AVS-stat och utformas så att de främjar lokalt ägarskap av ekonomiska och sociala reformer och en integrering i utvecklingsprocessen av aktörer från den privata sektorn och det civila samhället.

2. Parterna skall i sitt samarbete hänvisa till slutsatserna från Förenta nationernas konferenser och till de mål, riktmärken och handlingsprogram som överenskommit på internationell nivå samt uppföljningen av dessa som grundval för utvecklingsprinciperna. De skall vidare hänvisa till internationellt fastställda mål för utvecklingssamarbetet och särskilt vinnlagga sig om att införa kvalitativa och kvantitativa framstegsindikatorer.

3. Myndigheterna och icke-statliga aktörer i de enskilda AVS-staterna skall överlägga med varandra om landets utvecklingsstrategier och om lokalsamhällets stöd för dessa.

Artikel 20

Tillvägagångssätt

1. Målen för utvecklingssamarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen skall förverkligas genom integrerade strategier omfattande lokalt förankrade åtgärder på det ekonomiska, det sociala och det kulturella området, miljöområdet och det institutionella området. Genom detta samarbete skall det skapas en sammanhängande ram för stöd till AVS-staternas egna utvecklingsstrategier och säkerställas att åtgärderna kompletterar varandra och samspelar med varandra. Strategierna för samarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen skall inom ramen för AVS-staternas utvecklingspolitik och reformer syfta till

a) förverkligande av snabb, hållbar, sysselsättningsskapande tillväxt, utveckling av den privata sektorn och skapande av arbetstillfällen, förbättring av tillträdet till produktiv näringsverksamhet och till produktionsmedel samt främjande av regionalt samarbete och regional integration,

b) understödjande av mänsklig och social utveckling och medverkan till att tillväxtens resultat ges en bred spridning i samhället och fördelas rättvist samt främjande av jämställdhet mellan könen,

- c) främjande av kulturella värden i samhället och av samspelet med ekonomiska, politiska och sociala kretsar,
- d) understödjande av institutionella reformer och institutionell utveckling och stärkande av de institutioner som är nödvändiga för befästandet av demokrati, för en god förvaltning av offentliga angelägenheter och för en fungerande marknads-ekonomi där konkurrensen har fritt spelrum; främjande av kapacitetsuppbyggnad när det gäller utveckling och partnerskap, samt
- e) främjande av en miljömässigt hållbar utveckling, återställande av miljön och god praxis på miljöområdet samt främjande av bevarandet av naturresurser.

2. Följande tematiska eller ämnesövergripande frågor skall systematiskt beaktas och integreras inom samtliga samarbetsområden: jämställdhetsfrågor, miljöfrågor samt institutionell uppbyggnad och kapacitetsuppbyggnad. Dessa områden skall också kunna komma i fråga för stöd från gemenskapen.

3. En detaljerad beskrivning av målen och strategierna för utvecklingssamarbetet, särskilt sektorspolitiken och de sektors-specifika strategierna, skall intas i ett samlat dokument i vilket riktlinjerna för verksamheten inom specifika samarbetsområden eller samarbetssektorer anges. Dessa texter kan omarbetas, ses över eller ändras av Ministerrådet på grundval av en rekommendation från AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete.

Kapitel 2

Stödområden

Avsnitt 1: Ekonomisk utveckling

Artikel 21

Investeringar och utveckling av den privata sektorn

1. Samarbetet skall syfta till att understödja ekonomiska och institutionella reformer och strategier på nationell eller regional nivå som är nödvändiga för skapandet av ett gynnsamt klimat för privata investeringar och utvecklingen av en dynamisk, livskraftig och konkurrenskraftig privat sektor. Stöd skall också kunna utgå till

- a) främjande av dialog och samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn,
- b) utveckling av entreprenörsförmåga och företagskultur,
- c) privatisering och företagsreform,
- d) utveckling och modernisering av medlings- och skiljeförfaranden.

2. Kvalitetsförbättringar, ökad tillgång på och ökad tillgänglighet i fråga om finansiella och icke-finansiella tjänster till privata företag inom såväl den formella som den informella

sektorn av ekonomin skall också stödjas genom samarbetet; det skall ske genom

- a) mobilisering av privat sparande, både inhemskt och utländskt, till finansieringen av privata företag genom understödjande av strategier för utveckling av en modern finanssektor, inbegripet kapitalmarknad, finansiella institut och hållbar mikrofinansiering,
- b) utveckling och förstärkning av institutioner, mellanhandsorgan, sammanslutningar, handelskammare samt lokala aktörer inom den privata sektorn som på olika sätt bistår företag eller tillhandahåller icke-finansiella tjänster till företag, t.ex. yrkesmässiga tjänster, tekniska tjänster, företagsledningstjänster, utbildningstjänster och säljunderstödjande tjänster, samt
- c) understödjande av institutioner, program, verksamheter och initiativ som kan underlätta utveckling och överföring av teknik, sakkunskap och bästa metoder när det gäller olika aspekter av företagsledning.

3. Samarbetet skall inriktas på att främja näringslivets utveckling genom tillhandahållande av finansieringsgarantier och tekniskt stöd som kan främja och underlätta bildande, etablering, utvidgning, diversifiering, sanering, omstrukturering, modernisering och privatisering av dynamiska, livskraftiga och konkurrenskraftiga företag inom alla sektorer av näringslivet, liksom av finansiella intermediärer, t.ex. institut för utvecklingsfinansiering och riskkapitalförsörjning, och leasingföretag; det skall ske genom

- a) införande eller förstärkning av finansieringsinstrument i form av investeringskapital,
- b) förbättring av tillgången till viktiga stödfunktioner såsom företagsinformation samt rådgivningstjänster, konsulttjänster och tekniska tjänster,
- c) ökning av exporten, särskilt genom kapacitetsuppbyggnad inom handelsrelaterade områden,
- d) främjande av kontakter, nätverk och samarbete mellan företag i fråga om t.ex. teknik- och kunskapsöverföring (på nationell nivå, regional nivå och mellan AVS-staterna och Europeiska unionen) samt av sådana partnerskap med privata utländska investerare som är förenliga med målen och riktlinjerna för utvecklingssamarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska gemenskapen.

4. Parterna skall genom sitt samarbete understödja utvecklingen av mikroföretag genom förbättring av tillträdet till finansiella och icke-finansiella tjänster, genom ändamålsenlig politik och lagstiftning för utveckling av sådana företag samt genom tillhandahållande av utbildning och information om bästa metoder när det gäller mikrofinansiering.

5. Stöd till investeringar och till utveckling av den privata sektorn skall omfatta åtgärder och initiativ på såväl makro-, meso- som mikronivå.

Artikel 22

Makroekonomiska reformer och strukturreformer; makroekonomisk politik och strukturpolitik

1. AVS-staterna skall genom samarbetet stödjas i sina ansträngningar att

- a) uppnå makroekonomisk tillväxt och stabilisering med hjälp av en stram finans- och penningpolitik som leder till minskad inflation och förbättrad extern balans och budgetbalans, genom stärkt budgetdisciplin, ökad öppenhet och insyn i budgeten samt förbättringar av finanspolitiken i kvalitets- och rättvisehänseende och vad gäller politikens utformning, samt
- b) genomföra strukturpolitiska program som syftar till förstärkning av de olika aktörernas roll, särskilt den privata sektorns, och till skapande av ett klimat som befrämjar ökad företagsamhet, ökade investeringar och ökad sysselsättning, eller som syftar till
 - i) liberalisering av handels- och valutaordningar och införande av valutakonvertibilitet för löpande transaktioner, under hänsynstagande till de särskilda omständigheterna i de enskilda länderna,
 - ii) stärkande av reformer på arbets- och varumarknaderna,
 - iii) uppmuntran av reformer av finanssystemen som kan underlätta utvecklingen av stabila system inom och utom bankväsendet, av kapitalmarknader och av finansiella tjänster, inklusive mikrofinansiering,
 - iv) förbättring av kvaliteten på privata och offentliga tjänster, samt
 - v) främjande av regionalt samarbete och en gradvis integrering av detta i makroekonomisk politik och penningpolitik.

2. Makroekonomisk politik och makroekonomiska strukturanpassningsprogram skall utformas med beaktande av de berörda ländernas sociala och politiska bakgrund och institutionella kapacitet och skall ha en positiv inverkan på fattigdomslindring och tillgången till sociala tjänster; de skall bygga på följande principer:

- a) AVS-staterna skall ha det primära ansvaret för problemanalys och för utformning och genomförande av reformerna.
- b) Stödprogrammen skall anpassas till situationen i de enskilda AVS-staterna och beakta de sociala, kulturella och miljömässiga förhållandena i dessa stater.
- c) AVS-staternas rätt att själva bestämma inriktningen av sina utvecklingsstrategier och utvecklingsprioriteringar och i vilken ordning dessa skall genomföras, skall erkännas och respekteras.

- d) Reformtakten skall vara realistisk och förenlig med varje AVS-stats förmåga och resurser.
- e) Kontakterna med och informationen till befolkningen beträffande ekonomiska och sociala reformer och strategier skall förstärkas.

Artikel 23

Utveckling av näringslivet

Samarbetet skall omfatta stöd till hållbara politiska och institutionella reformer samt till investeringar som är nödvändiga för att aktörerna skall kunna få tillträde till näringsverksamheter och produktionsmedel på rättvisa villkor, särskilt följande:

- a) Utveckling av utbildningssystem som kan bidra till att öka produktiviteten inom såväl den formella som den informella sektorn av ekonomin.
- b) Kapital, kredit och jord, särskilt vad gäller egendomsrätt och nyttjanderätt.
- c) Utarbetande av strategier för landsbygdsutveckling som kan utgöra en ram för decentraliserad planering, resursfördelning och resursförvaltning med aktivt deltagande av de direkt berörda.
- d) Strategier för jordbruksproduktion, nationella och regionala strategier för en tryggad livsmedelsförsörjning, hållbar utveckling av vattenresurser och fiske samt marina resurser inom AVS-staternas exklusiva ekonomiska zoner. I de fiskeriavtal som kan komma att förhandlas fram mellan gemenskapen och AVS-staterna skall behovet av överensstämmelse med utvecklingsstrategierna på detta område vederbörligen beaktas.
- e) Ekonomisk och teknisk infrastruktur samt tjänster inom dessa områden, inbegripet transport, telekommunikationssystem, kommunikationstjänster och utveckling av informationssamhället.
- f) Utveckling av en konkurrenskraftig industrisektor, gruvsektor och energisektor, varvid den privata sektorns engagemang och utveckling inom dessa sektorer skall uppmuntras.
- g) Utveckling av handel, inbegripet främjande av rättvis handel.
- h) Utveckling av affärs-, finans- och bankverksamhet; utveckling av andra tjänstesektorer.
- i) Utveckling av turism.
- j) Utveckling av infrastruktur och tjänster inom vetenskap, teknik och forskning, inbegripet förbättring, överföring och tillvaratagande av ny teknik.
- k) Förstärkning av kapaciteten inom produktionssektorer, särskilt inom offentlig och privat sektor.

Artikel 24

Turism

Med tanke på turistnäringens växande betydelse för tjänstesektorns tillväxt i AVS-staterna och för tillväxten i AVS-staternas internationella handel, näringsens förmåga att stimulera andra sektorer av näringslivet och den roll den kan spela när det gäller att utrota fattigdomen skall en hållbar utveckling av turistnäringen i AVS-staterna och subregionerna eftersträvas inom ramen för samarbetet.

AVS-staternas ansträngningar att skapa eller förbättra de rättsliga och institutionella förutsättningarna för utarbetande och genomförande av strategier och program för hållbar turism och att mobilisera resurser för detta skall stödjas genom samarbetsprogrammen och samarbetsprojekten; programmen och projekten skall också vara inriktade på förbättring av sektorns konkurrenskraft, särskilt de små och medelstora företagens konkurrenskraft, på understödjande och främjande av investeringar, på produktutveckling, även utveckling av de kulturer som AVS-staternas ursprungsbefolkningar är bärare av, och på förstärkning av samspelet mellan turism och andra sektorer av näringslivet.

Avsnitt 2: Social och mänsklig utveckling

Artikel 25

Utveckling av den sociala sektorn

1. Samarbetet skall inriktas på att understödja AVS-staternas ansträngningar att utforma generella eller sektorsinriktade strategier och reformer som syftar till att förbättra grundläggande social infrastruktur och grundläggande sociala tjänster med avseende på täckning, kvalitet och tillgänglighet och som beaktar de särskilda behoven hos de mest sårbara och minst gynnade grupperna i samhället, så att den bristande jämlikheten när det gäller tillgång till dessa tjänster kan minska. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att säkerställa att de offentliga utgifterna inom de sociala sektorerna ligger på en tillräcklig nivå. Samarbetet skall härvidlag syfta till att

- a) förbättra utbildningen och bygga upp teknisk förmåga och kompetens,
- b) förbättra hälso- och sjukvårdssystem och näringstillförsel, utrota svält och undernäring och se till att livsmedelsförsörjningen är tillräcklig och att livsmedlen är säkra,
- c) integrera befolkningsfrågor i utvecklingsstrategierna i syfte att förbättra reproduktiv hälsa, primärhälsovård och familjeplanering samt för att förhindra könsstympning av kvinnor,
- d) främja bekämpningen av hiv/aids,
- e) öka tryggheten när det gäller försörjningen med hushållsvatten samt förbättra möjligheterna att få tillgång till dricksvatten och tillfredsställande avloppshantering,

- f) förbättra tillgången på bra bostäder för alla till överkomliga priser, genom stöd till program för produktion till låga kostnader av bostäder avsedda för låginkomsttagare samt stöd till förbättrad stadsplanering,
- g) uppmuntra till social dialog på grundval av aktivt deltagande samt främja respekten för grundläggande sociala rättigheter.

2. Samarbetet skall också syfta till att understödja kapacitetsuppbyggnad på det sociala området, detta kan till exempel gälla utbildningsprogram om hur socialpolitiken kan utformas eller om moderna metoder för förvaltning av sociala projekt och program; det kan också gälla program som befrämjar tekniskt nyskapande och teknisk forskning, uppbyggnad av lokal sakkunskap och främjande av partnerskap samt rundabordsamtal på nationell eller regional nivå, m.m.

3. Utveckling och genomförande av program och system för socialt skydd och social trygghet skall också främjas och understödjas genom samarbetet så att den sociala sammanhållningen kan ökas och "hjälp till självhjälp" och samhällssolidaritet kan stimuleras. Stödet skall bland annat inriktas på utveckling av initiativ som bygger på ekonomisk solidaritet, särskilt genom inrättandet av fonder för social utveckling som är anpassade till lokala behov och lokala aktörer.

Artikel 26

Ungdomsfrågor

Samarbetet skall också inriktas på att understödja upprättandet av en sammanhängande, heltäckande politik för tillvaratagande av den potential som de unga representerar, så att de kan bli bättre integrerade i samhället och till fullo förverkliga sina möjligheter. I detta sammanhang skall samarbetet inriktas på att understödja strategier, åtgärder och insatser som har till syfte att

- a) skydda barns och ungdomars rättigheter, särskilt flickors rättigheter,
- b) understödja ungdomars färdigheter, energi, innovationsförmåga och potential för att därigenom öka deras möjligheter på det ekonomiska, det sociala och det kulturella området och förbättra deras förutsättningar att få sysselsättning inom produktionssektorn,
- c) hjälpa samhällsbaserade institutioner att ge barn möjligheter att utveckla sin fysiska, psykiska, sociala och ekonomiska potential, samt
- d) genom rehabiliteringsprogram återintegrera barn i områden som genomlevt en konflikt.

*Artikel 27***Kulturell utveckling**

Samarbetet skall på kulturområdet syfta till följande:

- a) Den kulturella dimensionen skall integreras på alla nivåer av utvecklingssamarbetet.
- b) Kulturella värden och identiteter skall erkännas, bevaras och främjas för att dialog mellan olika kulturer skall bli möjlig.
- c) Värdet av kulturarvet skall erkännas, bevaras och främjas och utvecklingsförmågan inom denna sektor understödjas.
- d) Kulturnäringarna skall utvecklas och marknadstillträdet för produkter och tjänster inom kultursektorn skall förbättras.

Avsnitt 3: Regionalt samarbete och regional integration

*Artikel 28***Generell ansats**

Genom samarbetet skall ett effektivt stöd ges till förverkligandet av de mål och prioriteringar som AVS-staterna fastställt inom ramen för samarbetet och integrationen på regional och subregional nivå, inbegripet samarbete mellan regioner och inom AVS-staterna. Det regionala samarbetet kan också omfatta de utomeuropeiska länderna och territorierna och de yttersta randområdena. Stödet skall syfta till att

- a) främja en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin,
- b) påskynda det ekonomiska samarbetet och den ekonomiska utvecklingen, såväl inom AVS-staternas regioner som mellan dessa,
- c) främja den fria rörligheten mellan AVS-staterna för personer, varor, tjänster, kapital, arbetskraft och teknik,
- d) påskynda diversifieringen av AVS-staternas ekonomier, liksom samordningen och harmoniseringen av den regionala och subregionala samarbetspolitiken, samt
- e) främja och utveckla handeln mellan och inom AVS-staterna och med tredje land.

*Artikel 29***Regional ekonomisk integration**

När det gäller regional ekonomisk integration skall parterna genom sitt samarbete understödja följande:

- a) Utveckling och förstärkning av förmågan
 - i) hos institutioner och organisationer för regional integration vilka inrättats av AVS-staterna för att främja regionalt samarbete och regional integration, och
 - ii) hos nationella regeringar och parlament när det gäller frågor om regional integration.
- b) Uppmuntran av de minst utvecklade AVS-staterna att delta i upprättandet av regionala marknader och att utnyttja de fördelar som dessa marknader erbjuder.
- c) Genomförande av sektorsinriktade reformprogram på regional nivå.
- d) Liberalisering av handel och betalningar.
- e) Främjande av gränsöverskridande investeringar, såväl utländska som inhemska, och av andra initiativ till regional eller subregional ekonomisk integration.
- f) Hänsynstagande till hur nettoövergångskostnaderna för den regionala integrationen påverkar budgetinkomster och betalningsbalans.

*Artikel 30***Regionalt samarbete**

1. När det gäller regionalt samarbete skall parterna genom sitt samarbete understödja en rad verksamhets- och ämnesområden inom vilka gemensamma problem aktualiseras och inom vilka det är möjligt att utnyttja skalfördelar, särskilt
 - a) infrastruktur, särskilt för transport och kommunikation, samt därmed sammanhängande säkerhetsproblem och tjänster, inbegripet utveckling av regionala möjligheter inom informations- och kommunikationsteknik,
 - b) miljö, förvaltning av vattentillgångar samt energi,
 - c) hälsa och utbildning,
 - d) forskning och teknisk utveckling,
 - e) regionala initiativ för beredskap inför katastrofer och lindrande av deras följder, samt
 - f) andra områden, däribland rustningskontroll samt bekämpning av narkotika, organiserad brottslighet, penningtvätt, bestickning och korruption.

2. Samarbetet skall också inriktas på understödjande av projekt och initiativ inom ramen för samarbete mellan eller inom AVS-staterna.

3. Samarbetet skall bidra till främjande och utveckling av en politisk dialog på regional nivå inom områden såsom konfliktförebyggande och konfliktlösning, mänskliga rättigheter och demokratisering, besöksutbyte, nätverksaktiviteter samt främjande av rörlighet mellan de olika aktörerna i utvecklingen, särskilt inom det civila samhället.

Avsnitt 4: Tematiska frågor och ämnesövergripande frågor

Artikel 31

Jämställdhetsfrågor

Samarbetet skall inriktas på att understödja strategier och program genom vilka möjligheterna för män och kvinnor att delta på lika villkor inom alla områden av det politiska, ekonomiska, sociala och kulturella livet kan förbättras, säkerställas och breddas. Det skall syfta till att förbättra kvinnors tillgång till de resurser som krävs för att de till fullo skall kunna utöva sina grundläggande rättigheter. Särskilt skall det genom samarbetet skapas en lämplig ram för

- a) integrering av och hänsynstagande till jämställdhetsaspekter på alla nivåer av utvecklingssamarbetet, även i makroekonomisk politik och i makroekonomiska strategier och program, samt
- b) främjande av konkreta åtgärder till förmån för kvinnor, vilket t.ex. kan gälla
 - i) deltagande i det politiska livet på nationell och lokal nivå,
 - ii) stöd till kvinnoorganisationer,
 - iii) tillträde till grundläggande sociala tjänster, särskilt utbildning, hälsovård och familjeplanering,
 - iv) tillträde till produktionsmedel, särskilt jord, kredit och arbetsmarknad, samt
 - v) särskilt hänsynstagande till kvinnor i samband med katastrofbistånd och rehabiliteringsåtgärder.

Artikel 32

Miljö och naturresurser

1. Samarbetet skall när det gäller miljöskydd samt hållbart utnyttjande och hållbar förvaltning av naturresurser syfta till följande:

- a) Integrering av principen om miljömässig hållbarhet i alla aspekter av utvecklingssamarbetet och understödjande av program och projekt som genomförs av de olika aktörerna.
- b) Uppbyggnad eller förstärkning i vetenskapligt, tekniskt, personellt och institutionellt avseende av kapaciteten när det gäller miljöförvaltning hos alla aktörer på miljöområdet.
- c) Understödjande av särskilda åtgärder eller projekt för att angripa frågor som är av avgörande betydelse när det gäller hållbar förvaltning eller som har anknytning till nuvarande eller framtida regionala eller internationella åtaganden beträffande mineraltillgångar och andra naturresurser, t.ex.
 - i) tropiska skogar, vattenresurser, kust-, havs- och fiskeresurser, djur- och växtliv, jordmån och biologisk mångfald,
 - ii) skydd av känsliga ekosystem (t.ex. korallrev),
 - iii) förnybara energikällor, särskilt solenergi, samt energieffektivitet,
 - iv) hållbar utveckling på landsbygden och i städer,
 - v) ökenspridning, torka och avskogning,
 - vi) utveckling av nyskapande lösningar på miljöproblemen i städer, samt
 - vii) främjande av hållbar turism.
- d) Hänsynstagande till frågor om transport och bortskaffande av farligt avfall.

2. Inom ramen för samarbetet skall hänsyn tas till

- a) de små AVS-östaternas sårbarhet, särskilt inför hotet från klimatförändringen,
- b) de tilltagande problemen med torka och ökenspridning, särskilt i de minst utvecklade staterna och inlandsstaterna, samt
- c) institutionell utveckling och kapacitetsuppbyggnad.

Artikel 33

Institutionell utveckling och kapacitetsuppbyggnad

1. De institutionella aspekterna skall systematiskt uppmärksammas inom ramen för samarbetet, som skall inriktas på att understödja AVS-staternas ansträngningar att utveckla och stärka strukturer, institutioner och förfaranden vilka bidrar till

- a) främjande och understödjande av demokrati, mänsklig värdighet, social rättvisa och pluralism, med fullständig respekt för mångfalden inom och mellan samhällena,
- b) främjande och understödjande av allmän och total respekt för samt skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- c) utveckling och förstärkning av rättsstaten och förbättring av tillgången till rättsmedel, samtidigt som yrkeskunnandet inom rättsväsendet och dess oberoende garanteras, samt
- d) säkerställande av en öppen och ansvarsfull verksamhetsförvaltning och administration inom alla offentliga organ.

2. Parterna skall samarbeta i kampen mot bestickning och korruption på alla nivåer i samhället.

3. Samarbetet skall inriktas på att stödja AVS-staternas ansträngningar att utveckla sina offentliga institutioner så att dessa kan fungera som pådrivande krafter i tillväxten och utvecklingen och likaså deras ansträngningar att väsentligt öka effektiviteten när det gäller offentliga tjänster som påverkar medborgarnas vardag. Reform, rationalisering och modernisering av den offentliga sektorn skall därför stödjas inom ramen för samarbetet. Stödet skall särskilt inriktas på

- a) reform och modernisering av offentlig förvaltning,
- b) reform av rättsväsendet samt modernisering av domstolsväsendet,
- c) förbättring och förstärkning av förvaltningen av offentliga finanser,
- d) påskyndande av reformer inom bank- och finanssektorn,
- e) förbättring av förvaltningen av offentlig egendom och reform av förfarandena för offentlig upphandling, samt
- f) politisk, administrativ, ekonomisk och finansiell decentralisering.

4. Samarbetet skall också inriktas på att understödja återupprättande eller utbyggnad av kapaciteten inom särskilt viktiga delar av den offentliga sektorn liksom på att understödja de institutioner som krävs för en fungerande marknadsekonomi; stödet skall särskilt avse

- a) utveckling av den lagstiftnings- och tillsynskapacitet som krävs för en fungerande marknadsekonomi, inbegripet konkurrenspolitik och konsumentpolitik,
- b) förbättring av förmågan att analysera, planera, utforma och genomföra politik på olika områden, särskilt det ekono-

miska området, det sociala området, miljöområdet och forskningsområdet samt politik rörande vetenskap och teknik och innovationsverksamhet,

- c) modernisering, förstärkning och reformering av finansiella och monetära institut samt förbättring av förfaranden,
- d) uppbyggnad av den kapacitet på lokal och kommunal nivå som krävs för att det skall bli möjligt att genomföra decentraliseringspolitik och få till stånd ett ökat deltagande från befolkningens sida i utvecklingsprocessen, samt
- e) utveckling av kapaciteten inom andra viktiga områden, exempelvis
 - i) internationella förhandlingar, samt
 - ii) förvaltning och samordning av bistånd från tredje land.

5. Samarbetet skall inriktas på att inom alla områden och sektorer som omfattas av utvecklingssamarbetet främja tillkomsten av icke-statliga aktörer, utveckling av deras förmåga samt stärkande av strukturer för information, dialog och samråd mellan dessa aktörer och de offentliga myndigheterna, även myndigheter på regional nivå.

AVDELNING II

EKONOMISKT SAMARBETE OCH HANDESSAMARBETE

Kapitel 1

Mål och principer

Artikel 34

Mål

1. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet skall syfta till att med beaktande av AVS-staternas politiska ställningstaganden och utvecklingsprioriteringar befördra en smidig och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin och därigenom främja en hållbar utveckling av dessa stater och bidra till utrotande av den fattigdom som råder där.

2. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet syftar ytterst till att AVS-staterna skall kunna delta i full utsträckning i internationell handel. Behovet av att AVS-staterna aktivt deltar i multilaterala handelsförhandlingar skall i detta sammanhang särskilt uppmärksammas. Med hänsyn till AVS-staternas nuvarande utvecklingsnivå skall det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet inriktas på att AVS-staterna skall kunna möta de utmaningar som globaliseringen representerar och stegvis anpassa sig till de nya förutsättningarna för internationell handel, och på så sätt underlätta deras integrering i den liberaliserade globala ekonomin.

3. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet skall därför syfta till förstärkning av AVS-staternas produktions-, leverans- och handelsförmåga och deras möjligheter att dra till sig investeringar. Det skall också syfta till upprättandet av en ny handelsdynamik mellan parterna, en förstärkt handels- och investeringspolitik i AVS-staterna och förbättrade förutsättningar för länderna att hantera handelsrelaterade frågor.

4. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet skall genomföras i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser, däribland bestämmelserna om särskild och differentierad behandling, och med beaktande av parternas ömsesidiga intressen och respektive utvecklingsnivå.

Artikel 35

Principer

1. Grundvalen för det ekonomiska samarbetet och handels-samarbetet skall vara ett faktiskt, förstärkt och strategiskt partnerskap. Samarbetet skall vidare grundas på en helhetssyn som bygger på styrkefaktorerna i och resultaten av de tidigare AVS-EG-konventionerna, och alla till buds stående medel skall användas för att genom åtgärder mot begränsningar på utbuds- eller efterfrågesidan bidra till förverkligandet av de mål som anges ovan. Åtgärder för utveckling av handeln skall särskilt uppmärksammas som medel för att öka AVS-staternas konkurrenskraft. Utveckling av handeln skall därför tillmätas tillbörlig vikt i AVS-staternas utvecklingsstrategier, vilka skall stödjas av gemenskapen.

2. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet skall bygga på AVS-staternas initiativ till regional integration, eftersom regional integration är ett av de viktigaste instrumenten när det gäller att uppnå en integrering av AVS-staterna i världsekonomin.

3. AVS-staternas och deras regioners olika behov och utvecklingsnivåer skall beaktas i det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet. Parterna bekräftar i detta sammanhang på nytt den vikt de fäster vid att alla AVS-staterna garanteras särskild och differentierad behandling, att den särskilda behandlingen av de minst utvecklade AVS-staterna bibehålls och att de små staternas, inlandsstaternas och östaternas sårbarhet vederbörligen beaktas.

Kapitel 2

Ny handelsordning

Artikel 36

Villkor

1. Med hänsyn till de mål och principer som anges ovan är parterna överens om att sinsemellan upprätta en ny, med WTO-reglerna förenlig, handelsordning, varigenom hindren

för handeln mellan dem gradvis undanröjs och samarbetet inom alla för handeln relevanta områden byggs ut.

2. Parterna är överens om att den nya handelsordningen skall införas gradvis och erkänner därför behovet av en förberedande period.

3. För att övergången till den nya handelsordningen skall underlättas skall, på de villkor som anges i bilaga V till detta avtal, de icke ömsesidiga handelsförmåner som tillämpats inom ramen för den fjärde AVS-EG-konventionen bibehållas under den förberedande perioden för samtliga AVS-stater.

4. Parterna bekräftar i detta sammanhang på nytt betydelsen av de råvaruprotokoll som fogats som tillägg till bilaga V till detta avtal. De är överens om att protokollen måste ses över mot bakgrund av den nya handelsordningen, särskilt med avseende på deras förenlighet med WTO-reglerna, för att de fördelar som härrör från protokollen skall kunna upprätthållas; den särskilda rättsliga ställningen för protokollet om socker skall därvid beaktas.

Artikel 37

Tillvägagångssätt

1. Förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap skall föras under den förberedande perioden, som skall löpa ut senast den 31 december 2007. Såvida parterna inte enats om en annan, tidigare tidpunkt, skall formella förhandlingar om den nya handelsordningen inledas i september 2002 och den nya handelsordningen träda i kraft senast den 1 januari 2008.

2. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att förhandlingarna skall kunna slutföras med framgång innan den förberedande perioden löper ut. Tiden fram till inledand av de formella förhandlingarna rörande den nya handelsordningen skall därför utnyttjas aktivt för inledande förberedelser inför förhandlingarna.

3. Den förberedande perioden skall också utnyttjas för att bygga upp kapaciteten inom den offentliga och privata sektorn i AVS-staterna, inbegripet åtgärder i konkurrenskraftsförbättrande syfte, och för att förstärka regionala organ och understödja initiativ till regional handelsintegration, vilket vid behov även kan innefatta stöd till budgetanpassning och skattereform, samt för att modernisera och utveckla infrastruktur samt främja investeringar.

4. Parterna kommer regelbundet att granska framstegen i förberedelsearbetet och förhandlingarna och kommer, för att säkerställa att det inte kommer att krävas ytterligare tid för förberedelser eller förhandlingar, att under 2006 företa en formell, heltäckande översyn av de ordningar som planeras för de olika länderna.

5. Förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap kommer att inledas med de AVS-stater som anser sig redo att föra sådana förhandlingar, på den nivå som de bedömer som lämplig och i enlighet med de förfaranden som AVS-gruppen kommit överens om, med beaktande av AVS-staternas regionala integrationsprocess.

6. Gemenskapen kommer under 2004 att göra en bedömning av situationen beträffande de AVS-stater som inte tillhör gruppen minst utvecklade länder och som efter samråd med gemenskapen konstaterar att de inte är i stånd att ingå avtal om ekonomiskt partnerskap, och kommer att pröva alla alternativa möjligheter att ge dessa länder en ny ram för handeln som motsvarar deras situation och är förenlig med WTO-reglerna.

7. Förhandlingarna om avtalen om ekonomiskt partnerskap skall framför allt syfta till fastställandet av en tidsplan för ett gradvis undanröjande, i överensstämmelse med de relevanta WTO-reglerna, av hindren för handel mellan parterna. Vad beträffar gemenskapen skall liberaliseringen av handeln bygga på gemenskapens regelverk och syfta till förbättring av AVS-staternas nuvarande marknadstillträde, bland annat genom en översyn av ursprungsreglerna. AVS-staternas utvecklingsnivå, de socioekonomiska verkningarna i dessa länder av handelsåtgärder samt ländernas förmåga att anpassa sina ekonomier till liberaliseringsprocessen skall beaktas i förhandlingarna. Förhandlingarna skall därför, inom ramen för de WTO-regler som då kommer att gälla, vara så flexibla som möjligt när det gäller fastställandet av en tillräckligt lång övergångstid, slutgiltig produkttäckning, med beaktande av känsliga sektorer, samt graden av asymmetri vad gäller tidtabellen för tullavvecklingen.

8. Parterna skall samarbeta nära med varandra i WTO för att försvara de ordningar de kommer överens om, särskilt med avseende på hur stor flexibilitet som skall tillåtas.

9. Gemenskapen kommer senast under 2000 att inleda en process som utgår från gällande bestämmelser om handel i den fjärde AVS-EG-konventionen och kommer att leda till att i stort sett samtliga produkter från alla de minst utvecklade länderna medges tullfritt tillträde när de multilaterala handelsförhandlingarna avslutats, dock senast 2005. Processen kommer också att innefatta förenkling och översyn av de ursprungsbestämmelser, inbegripet bestämmelser om kumulation, som gäller för exporten från dessa länder.

Artikel 38

Gemensam ministerkommitté för handel

1. En gemensam ministerkommitté AVS-EG för handel skall inrättas.

2. Ministerkommittén för handel skall med särskild uppmärksamhet följa de multilaterala handelsförhandlingar som för närvarande pågår och undersöka hur initiativ till en mera

vittgående liberalisering kan påverka handeln mellan AVS-staterna och Europeiska gemenskapen och utvecklingen av AVS-staternas ekonomier. Kommittén skall vid behov utfärda rekommendationer för att säkerställa att de fördelar som härrör från handelsordningen mellan AVS-staterna och Europeiska gemenskapen upprätthålls.

3. Ministerkommittén för handel skall sammanträda minst en gång per år. Dess arbetsordning skall fastställas av Ministerrådet. Kommittén skall bestå av företrädare för AVS-staterna och för gemenskapen vilka skall utses av Ministerrådet.

Kapitel 3

Samarbete i internationella forum

Artikel 39

Allmänna bestämmelser

1. Parterna understryker betydelsen av att de deltar aktivt i Världshandelsorganisationen och andra relevanta internationella organisationer, dels genom medlemskap i dessa organisationer, dels genom att de nära bevakar vilka frågor som behandlas i organisationerna och följer deras verksamhet.

2. De är överens om att nära samarbeta när det gäller att identifiera och främja sina gemensamma intressen i samband med internationellt ekonomiskt samarbete och handelssamarbete, särskilt inom ramen för WTO, inbegripet vad gäller deltagandet i fastställande och genomförande av dagordningen för framtida multilaterala handelsförhandlingar. En förbättring av tillträdet till gemenskapsmarknaden och andra marknader för varor och tjänster med ursprung i AVS-staterna skall i detta sammanhang ägnas särskild uppmärksamhet.

3. De är också överens om betydelsen av flexibilitet i WTO-reglerna, så att hänsyn kan tas till AVS-staternas utvecklingsnivå och till de svårigheter de ställs inför när de skall fullgöra sina skyldigheter. De är vidare överens om behovet av tekniskt bistånd för att AVS-staterna skall ha möjlighet att genomföra sina åtaganden.

4. Gemenskapen förklarar sig beredd att bistå AVS-staterna i deras ansträngningar att i överensstämmelse med detta avtal bli aktiva medlemmar av dessa organisationer, genom utveckling av förmågan att förhandla, aktivt delta, övervaka och genomföra de berörda avtalen.

Artikel 40

Råvaror

1. Parterna erkänner att det är nödvändigt att sörja för bättre fungerande internationella råvarumarknader och ökad öppenhet på marknaden.

2. De bekräftar att de är villiga att i ökad utsträckning samråda i internationella forum och organisationer där råvarufrågor behandlas.

3. Ett åsiktsutbyte skall i detta syfte, på begäran av någon av parterna, äga rum

— om genomförandet av internationella avtal eller om verksamheten i särskilda mellanstatliga arbetsgrupper, med syftet att förbättra och effektivisera dessa avtal eller grupper med hänsyn till marknadstendenserna, samt

— när det finns förslag om att ett internationellt avtal skall ingås eller förnyas eller att en särskild mellanstatlig arbetsgrupp skall inrättas.

Syftet med åsiktsutbytet skall vara att respektive parts intressen skall kunna beaktas. Åsiktsutbytet kan vid behov äga rum inom ramen för Ministerkommittén för handel.

Kapitel 4

Handel med tjänster

Artikel 41

Allmänna bestämmelser

1. Parterna understryker den ökande betydelsen av tjänster i internationell handel och tjänsters viktiga bidrag till ekonomisk och social utveckling.

2. De bekräftar på nytt sina respektive åtaganden inom ramen för allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) och understryker behovet av särskild och differentierad behandling av leverantörer av tjänster i AVS-staterna.

3. Europeiska unionen åtar sig att inom ramen för förhandlingarna om en fortlöpande liberalisering av handeln med tjänster i enlighet med artikel XIX i GATS i positiv anda överväga AVS-staternas prioriteringar när det gäller förbättringar i EG:s bindningslista och därigenom söka tillgodose deras specifika intressen.

4. Parterna är också eniga om målet att, inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap och när de fått viss erfarenhet av att tillämpa mest gynnsam nationsbehandling enligt GATS, utvidga sitt partnerskap till att också omfatta liberalisering av tjänster i enlighet med bestämmelserna i GATS, särskilt bestämmelserna om utvecklingsländernas deltagande i avtal om liberalisering.

5. Gemenskapen skall stödja AVS-staternas ansträngningar att förbättra sin förmåga att tillhandahålla tjänster. Tjänster med anknytning till arbetsmarknad, affärsverksamhet, distribution, finans, turism, kultur och byggnadsverksamhet samt relaterade tekniska konsulttjänster skall ägnas särskild uppmärksamhet; strävan skall vara att konkurrenskraften hos dessa tjänster skall förbättras så att såväl volymen som värdet av AVS-staternas handel med varor och tjänster kan ökas.

Artikel 42

Sjötransport

1. Parterna erkänner betydelsen av kostnadseffektiva och ändamålsenliga sjötransporttjänster i en säker och ren marin miljö såsom det viktigaste transportmedlet för underlättande av internationell handel och därmed en av drivkrafterna för ekonomisk utveckling och utveckling av handel.

2. De förbinder sig att främja avreglering inom sjötransportsektorn och att i detta syfte på ett effektivt sätt och på icke-diskriminerande och kommersiell grundval tillämpa principen om obegränsat tillträde till marknaden för internationell sjötransport.

3. Parterna skall bland annat när det gäller tillträde till hamnar, utnyttjande av infrastruktur och andra sjöfartstjänster i hamnarna och därtill knutna avgifter samt i fråga om tullfaciliteter och tilldelning av hamnplatser och faciliteter för lastning och lossning inte behandla fartyg som drivs av medborgare eller företag hos den andra parten eller fartyg som är registrerade på den andra partens territorium mindre gynnsamt än sina egna fartyg.

4. Gemenskapen skall stödja AVS-staternas ansträngningar att utveckla och befrämja kostnadseffektiva och ändamålsenliga sjötransporttjänster i AVS-staterna, med sikte på att få till stånd ett ökat deltagande av AVS-företag inom internationella sjöfartstjänster.

Artikel 43

Informations- och kommunikationsteknik samt informationssamhället

1. Parterna erkänner den viktiga roll som informations- och kommunikationsteknik spelar och ett aktivt deltagande i informationssamhället är en nödvändig förutsättning för att AVS-staterna skall kunna integreras i världsekonomin.

2. De bekräftar därför på nytt sina respektive åtaganden inom ramen för befintliga multilaterala avtal, särskilt det protokoll om grundläggande telekommunikationstjänster som bifogats GATS, och uppmanar de AVS-stater som ännu inte gjort det att tillträda dessa avtal.

3. De är vidare eniga om att aktivt och till fullo delta i de internationella förhandlingar som kan komma att föras på detta område i framtiden.

4. Parterna kommer därför att vidta åtgärder som kan underlätta för AVS-staternas medborgare att få tillträde till informations- och kommunikationsteknik, bland annat följande:

— Utveckling av förnybara energiresurser till rimliga priser och främjande av deras användning.

— Utveckling och användning av billiga trådlösa nät med större täckningsområde.

5. Parterna är också överens om att bygga ut sitt samarbete i fråga om informations- och kommunikationsteknik och informationssamhället. Samarbetet skall framför allt inriktas på säkerställande av en högre grad av komplementaritet mellan och harmonisering av kommunikationssystemen, på nationell, regional och internationell nivå, och på anpassning av systemen till ny teknik.

Kapitel 5

Handelsrelaterade områden

Artikel 44

Allmänna bestämmelser

1. Parterna erkänner den växande betydelsen av nya områden med anknytning till handel när det gäller underlättandet av en gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin. De är därför överens om att förstärka sitt samarbete på dessa områden genom fullständigt och samordnat deltagande i relevanta internationella forum och avtal.

2. Gemenskapen skall stödja AVS-staterna i deras ansträngningar att i enlighet med detta avtal och de utvecklingsstrategier som parterna enats om stärka sin förmåga att behandla alla handelsrelaterade områden. Om det behövs skall detta också kunna innefatta förbättring och understödande av den institutionella ramen.

Artikel 45

Konkurrenspolitik

1. Parterna är överens om att införande och genomförande av en effektiv och sund konkurrenspolitik och effektiva konkurrensregler är av avgörande betydelse när det gäller att åstadkomma och befästa ett investeringsbefrämjande klimat, en hållbar industrialiseringsprocess samt öppenhet vad gäller marknadstillträde.

2. För att säkerställa att konkurrenssnedvridande företeelser undanröjs och med vederbörlig hänsyn till de enskilda AVS-staternas olika utvecklingsnivå och olika ekonomiska behov förbinder sig parterna att genomföra nationella eller regionala regler och strategier, inbegripet kontroll och, under vissa förutsättningar, förbud mot avtal mellan företag, beslut av samslutningar av företag eller samordnade åtgärder mellan företag vilka har till syfte eller verkan att förhindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen. Parterna är också överens om att förbjuda ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställ-

ning på den gemensamma marknaden eller på AVS-staternas territorium.

3. Parterna är också överens om att öka sitt samarbete på detta område för att tillsammans med de behöriga nationella konkurrensmyndigheterna utforma och understödja en effektiv konkurrenspolitik genom vilken det stegvis kan säkerställas att konkurrensreglerna efterlevs av såväl privata som statliga företag. Samarbetet skall på detta område framför allt avse stöd till utarbetandet av en lämplig rättslig ram och av regler för dess tillämpning på myndighetsplanet, med särskild hänvisning till de minst utvecklade ländernas särskilda situation.

Artikel 46

Skydd av immateriella rättigheter

1. Utan att det påverkar deras ståndpunkter i multilaterala förhandlingssammanhang, erkänner parterna behovet av att säkerställa en tillräcklig och effektiv skyddsnivå vad gäller de immateriella rättigheter som omfattas av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs), inbegripet industriellt och kommersiellt rättsskydd och skydd för geografiska beteckningar, i linje med internationella normer och med sikte på att minska snedvridning av och hinder för bilateral handel.

2. De understryker vikten i detta sammanhang av att TRIPs-avtalet, som ingår som bilaga till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, och konventionen om biologisk mångfald tillträds.

3. De är också överens om nödvändigheten av att, beroende på vilken utvecklingsnivå de uppnått, tillträda alla relevanta internationella konventioner om immateriella rättigheter som avses i del I i TRIPs-avtalet.

4. Gemenskapen, dess medlemsstater och AVS-staterna kan överväga att ingå avtal om skydd av varumärken eller geografiska beteckningar för produkter av särskild betydelse för någon av parterna.

5. I detta avtal avses med immateriella rättigheter i synnerhet upphovsrätt, även upphovsrätten till datorprogram, och närstående rättigheter, inbegripet konstnärliga mönster, samt industriellt rättsskydd, vilket omfattar bruksmodeller, patent, inbegripet rätten till biotekniska uppfinningar och växtsorter och andra effektiva system av eget slag (*sui generis*), mönster, geografiska beteckningar, inbegripet ursprungsbeteckningar, varumärken för varor eller tjänster, kretsmönster för halvlederprodukter (topografier), rättsligt skydd för databaser och skydd mot illojal konkurrens enligt artikel 10a i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten samt skydd av konfidentiell information om know-how.

6. Parterna är vidare överens om att stärka sitt samarbete på detta område. Samarbetet skall, på begäran och på de villkor som parterna kommit överens om, bland annat omfatta följande områden: utarbetande av lagar och andra författningar om skydd av immateriella rättigheter och kontroll av reglernas efterlevnad, förhindrande av att rättighetshavare missbrukar eller att konkurrenter kränker sådana rättigheter, inrättande och förstärkning av nationella och regionala byråer och andra organ, vilket även kan omfatta stöd, bland annat i form av utbildning av personal, till regionala organ på det immaterialrättsliga området med uppgift att kontrollera att lagstiftningen om skydd av immateriella rättigheter efterlevs.

Artikel 47

Standardisering och certifiering

1. Parterna är överens om att samarbeta närmare med varandra i fråga om standardisering, certifiering och kvalitetssäkring i syfte att undanröja onödiga tekniska hinder och minska skiljaktigheterna sig emellan på dessa områden och på så sätt underlätta handeln.

De bekräftar i detta sammanhang på nytt sitt åtagande inom ramen för avtalet om tekniska handelshinder, som ingår som bilaga till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen.

2. Samarbetet när det gäller standardisering och certifiering skall syfta till att främja kompatibilitet mellan parternas system och särskilt omfatta följande:

— Åtgärder enligt avtalet om tekniska handelshinder för att, med beaktande av AVS-staternas ekonomiska utvecklingsnivå, främja ökad användning av internationella tekniska föreskrifter, standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, inbegripet sektorsspecifika åtgärder.

— Samarbete i fråga om kvalitetsstyrning och kvalitetssäkring inom utvalda sektorer av betydelse för AVS-staterna.

— Understödjande av initiativ till kapacitetsuppbyggnad i AVS-staterna vad gäller bedömning av överensstämmelse, metodologi och standardisering.

— Utveckling av förbindelser mellan organ för standardisering, bedömning av överensstämmelse och certifiering i AVS-staterna och i Europa.

3. Parterna förbinder sig att i sinom tid överväga att föra förhandlingar om avtal om ömsesidig bedömning av överensstämmelse inom sektorer av ömsesidigt ekonomiskt intresse.

Artikel 48

Åtgärder på det sanitära och fytosanitära området

1. Parterna erkänner varje parts rätt att införa och genomföra åtgärder på det sanitära och fytosanitära området vilka är nödvändiga för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa, förutsatt att åtgärderna inte utgör en godtycklig diskriminering eller allmänt en förtäckt begränsning av handeln. De bekräftar i detta syfte på nytt sina åtaganden inom ramen för avtalet om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder, som ingår som bilaga till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, med beaktande av sina respektive utvecklingsnivåer.

2. De förbinder sig också att i överensstämmelse med avtalet om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder förstärka samordningen, samrådet och informationsgivningen när det gäller anmälan och tillämpning av föreslagna åtgärder på det sanitära och fytosanitära området, närhelst dessa åtgärder kan tänkas påverka den andra partens intressen. De är också överens om att i syfte att tillvarata sina gemensamma intressen samråda med varandra och samordna sina åtgärder inom ramen för Codex Alimentarius, den internationella byrån för smittsamma husdjursjukdomar och den internationella växtskyddskonventionen.

3. Parterna är överens om att bygga ut sitt samarbete i syfte att stärka den offentliga och den privata sektorns kapacitet på detta område i AVS-staterna.

Artikel 49

Handel och miljö

1. Parterna bekräftar på nytt sitt åtagande att, med beaktande av sina respektive utvecklingsnivåer, främja utvecklingen av internationell handel på ett sådant sätt att en hållbar och god förvaltning av miljön i enlighet med internationella konventioner och åtaganden på området kan säkerställas. De är överens om att AVS-staternas särskilda behov och krav bör beaktas vid utformningen och genomförandet av miljöåtgärder.

2. Med beaktande av Rio-principerna och för att medverka till att handel och miljö ömsesidigt förstärker varandra i högre utsträckning än vad som nu är fallet är parterna överens om att bygga ut sitt samarbete på detta område. Samarbetet skall i synnerhet syfta till fastställandet av sammanhängande nationella, regionala och internationella strategier, förstärkning av kvalitetskontrollen av varor och tjänster i miljöhänsesamt främjande av miljövänliga produktionsmetoder inom relevanta sektorer.

Artikel 50

Handel och arbetsnormer

1. Parterna bekräftar sin uppslutning kring internationellt erkända arbetsnormer sådana de slagits fast i de relevanta ILO-konventionerna, särskilt de konventioner som rör föreningsfriheten och rätten till kollektiva förhandlingar, avskaffande av tvångsarbete, förbud mot de värsta formerna av barnarbete samt icke-diskriminering i fråga om anställning.
2. De är överens om att öka sitt samarbete på detta område, särskilt i följande avseenden:
 - Informationsutbyte om den lagstiftning och de regleringar de tillämpar på arbetsområdet.
 - Utarbetande av nationell arbetslagstiftning och förstärkning av befintlig lagstiftning.
 - Utbildningsprogram och program för ökad opinionsbildning.
 - Kontroll av att bestämmelserna i nationell lagstiftning och andra regleringar på arbetsområdet efterlevs.
3. Parterna är överens om att arbetsnormer inte bör användas i handelsprotektionistiskt syfte.

Artikel 51

Konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa

1. Parterna är överens om att för att undvika att det uppstår handelshinder är, bygga ut sitt samarbete i fråga om konsumentpolitik och konsumenters hälsa, med beaktande av nationell lagstiftning.
2. Samarbetet skall framför allt syfta till följande: förbättring av den institutionella och tekniska kapaciteten på detta område; upprättande av system för snabbt informationsutbyte rörande farliga produkter; informations- och erfarenhetsutbyte om upprättande och tillämpning av produktövervakning sedan produkter släppts ut på marknaden och om produktsäkerhet; förbättring av informationen till konsumenter om priset på och egenskaper hos produkter och tjänster som bjuds ut på marknaden; främjande av utveckling av oberoende konsumentorganisationer och av kontakter mellan företrädare för konsumentintressen; åtgärder för att få till stånd ökad förenlighet mellan konsumentpolitiska strategier och system; anmälan av åtgärder som vidtas för att kontrollera att gällande bestämmelser efterlevs samt främjande av samarbete när det gäller undersökning av skadliga eller illojala affärsmetoder och genomförande av exportförbud i handeln mellan parterna för varor och tjänster som inte får saluföras i produktionslandet.

Artikel 52

Undantagsbestämmelse på skatteområdet

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 32.1 i bilaga IV skall mest gynnsam nationsbehandling som beviljas i

enlighet med bestämmelserna i detta avtal eller i andra ordningar som antagits inom ramen för detta avtal inte tillämpas på skatteförmåner som parterna beviljat eller i framtiden kan komma att bevilja på grundval av avtal om undvikande av dubbelbeskattning, andra skatteöverenskommelser eller nationell skattelagstiftning.

2. Ingen bestämmelse i detta avtal eller i ordningar som antagits inom ramen för detta avtal får tolkas så att det hindrar antagandet eller genomförandet av åtgärder som syftar till att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande i enlighet med skatteregler i gällande avtal om undvikande av dubbelbeskattning, andra skatteöverenskommelser eller nationell skattelagstiftning.

3. Ingen bestämmelse i detta avtal eller i ordningar som antagits inom ramen för detta avtal får tolkas så att det hindrar parterna från att vid tillämpning av relevanta bestämmelser i sin skattelagstiftning skilja mellan skattebetalare med skilda omständigheter, särskilt vad gäller bosättningsort eller den plats där deras kapital är investerat.

Kapitel 6

Samarbete på andra områden

Artikel 53

Fiskeriavtal

1. Parterna förklarar sig villiga att förhandla fram fiskeriavtal som skall syfta till att garantera långsiktigt hållbara, ömsesidigt tillfredsställande villkor för fiskeaktiviteter i AVS-staterna.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda ordningar som överenskommit mellan utvecklingsländer inom ett och samma geografiska område, inbegripet ömsesidiga ordningar på fiskeområdet, skall AVS-staterna, när de ingår eller genomför sådana avtal, inte diskriminera gentemot gemenskapen eller mellan medlemsstaterna, och gemenskapen skall inte diskriminera gentemot AVS-stater.

Artikel 54

Tryggad livsmedelsförsörjning

1. Gemenskapen förbinder sig, med avseende på tillgängliga jordbruksprodukter, att se till att exportbidragen för en rad produkter, vilka kommer att preciseras med utgångspunkt i de livsmedelsbehov som AVS-staterna anmäler, för samtliga dessa stater kan fastställas längre tid i förväg än vad som hittills varit fallet.

2. Förutfastställelsen skall avse ett år och skall tillämpas varje år så länge detta avtal är i kraft, varvid det skall vara underförstått att nivån på exportbidraget kommer att fastställas i enlighet med de metoder som normalt tillämpas av kommissionen.

3. Särskilda avtal får ingås med de AVS-stater som begär det som ett led i sin politik för en tryggad livsmedelsförsörjning.

4. De särskilda överenskommelser som avses i punkt 2 får inte äventyra produktion och handelsflöden i AVS-regionerna.

DEL 4

SAMARBETE FÖR UTVECKLINGSFINANSIERING

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Kapitel 1

Mål, principer och riktlinjer samt stödberättigade enheter och organ

Artikel 55

Mål

Samarbetet för utvecklingsfinansiering skall syfta till att genom tillhandahållande av tillräckliga finansiella resurser och ändamålsenligt tekniskt bistånd understödja och främja AVS-staternas ansträngningar att förverkliga de mål som anges i detta avtal, på grundval av ömsesidigt intresse och i en anda av ömsesidigt beroende.

Artikel 56

Principer

1. Samarbetet för utvecklingsfinansiering skall genomföras på grundval av och i överensstämmelse med AVS-staternas mål, strategier och prioriteringar för sin utveckling på nationell såväl som på regional nivå. Hänsyn skall tas till varje stats geografiska, sociala och kulturella kännetecken och till dess särskilda potential. Samarbetet skall vidare utmärkas av följande:

- a) Det skall främja lokalt ägarskap på alla nivåer av utvecklingsprocessen.
- b) Det skall återspegla ett partnerskap grundat på ömsesidiga rättigheter och skyldigheter.
- c) Vikten av att resursflödet blir förutsebart och tillförlitligt och av att resurser beviljas fortlöpande och på mycket förmånliga villkor skall beaktas.
- d) Samarbetet skall vara flexibelt och anpassat till situationen i den enskilda AVS-staten och till det berörda projektets eller programmets särskilda art.
- e) Effektivitet, samordning och enhetlighet skall säkerställas.

2. Inom ramen för samarbetet skall de minst utvecklade AVS-staterna beviljas särskild behandling och AVS-inlandssta-

ternas och AVS-östaternas sårbarhet vederbörligen beaktas. De särskilda behov som uppstår i ett land efter biläggandet av en konflikt skall också uppmärksammas.

Artikel 57

Riktlinjer

1. Åtgärder som finansieras inom ramen för detta avtal skall genomföras av AVS-staterna och gemenskapen i nära samarbete och med iakttagande av principen om likställighet mellan parterna.

2. Det skall ankomma på AVS-staterna att

- a) definiera de mål och prioriteringar som skall ligga till grund för de vägledande programmen,
- b) välja ut projekt och program,
- c) utarbeta och lägga fram projekt- och programhandlingar,
- d) förbereda upphandlingar samt förhandla om och sluta kontrakt,
- e) genomföra och förvalta projekt och program,
- f) upprätthålla projekt och program.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna ovan kan även stödberättigade icke-statliga aktörer få till uppgift att lägga fram förslag till och genomföra program och projekt inom områden som berör dem.

4. Det skall ankomma på AVS-staterna och gemenskapen gemensamt att

- a) i de gemensamma institutionerna fastställa riktlinjerna för utvecklingsfinansieringssamarbetet,
- b) anta de vägledande programmen,
- c) bedöma projekt och program,
- d) se till att deltagande i anbudsinfordringar och kontrakt kan ske på lika villkor,
- e) följa och utvärdera verkningarna och resultaten av projekt och program, samt
- f) se till att projekt och program verkställs korrekt, utan onödiga dröjsmål och på ett effektivt sätt.

5. Det skall ankomma på gemenskapen att fatta beslut om finansiering av projekt och program.

6. Om inget annat föreskrivs i detta avtal, skall ett beslut som förutsätter godkännande från den andra partens sida godkännas, eller anses ha godkänts, inom 60 dagar från den dag det anmälts av en part.

Artikel 58

Stödberättigade enheter och organ

1. Följande enheter eller organ skall vara berättigade till finansiellt stöd enligt detta avtal:

- a) AVS-staterna.
 - b) Regionala eller mellanstatliga organ där en eller flera AVS-stater ingår och som har givits befogenheter av dessa stater.
 - c) Gemensamma organ som inrättats av AVS-staterna och gemenskapen för förverkligandet av vissa särskilda mål.
2. Efter godkännande från den eller de berörda AVS-staterna skall även följande vara berättigade till finansiellt stöd:
- a) Nationella eller regionala offentliga eller halvoffentliga organ eller lokala myndigheter i AVS-staterna och, särskilt, finansiella institut och utvecklingsbanker i AVS-staterna.
 - b) Företag och andra privata organisationer samt privata aktörer i AVS-staterna.
 - c) Företag i en gemenskapsmedlemsstat, för att dessa skall få möjlighet att driva produktiva projekt i en AVS-stats territorium, varvid stöd skall ges som tillägg till företagets egna bidrag.
 - d) Finansiella intermediärer i AVS-staterna eller gemenskapen vilka tillhandahåller, främjar och finansierar privata investeringar i AVS-staterna.
 - e) Aktörer som deltar i det decentraliserade samarbetet och andra icke-statliga aktörer i AVS-staterna och gemenskapen.

Kapitel 2

Tillämpningsområde för finansieringen samt finansieringsart

Artikel 59

Inom ramen för de prioriteringar som fastställts av den eller de berörda AVS-staterna på nationell eller regional nivå kan stöd ges till projekt, program eller andra verksamheter som bidrar till förverkligandet av detta avtals mål.

Artikel 60

Tillämpningsområde

1. Finansieringen kan bland annat, beroende på vilka behov som föreligger och vilka typer av åtgärder som bedöms vara mest lämpliga, avse stöd för följande:
- a) Åtgärder som bidrar till att lindra AVS-staternas skuldbörda och betalningsbalansproblem.
 - b) Makroekonomiska reformer och strukturreformer; makroekonomisk politik och strukturpolitik.
 - c) Åtgärder för att lindra de negativa verkningarna av fluktuationer i exportinkomster.
 - d) Sektorsinriktade strategier och reformer.
 - e) Institutionell utveckling och kapacitetsuppbyggnad.
 - f) Program för tekniskt samarbete.
 - g) Humanitärt bistånd och katastrofbistånd, inbegripet stöd till flyktingar och tvångsflyttade samt till kortsiktiga återuppbyggnadsåtgärder och katastrofberedskap.

Artikel 61

Finansieringens art

1. Finansieringen skall bland annat avse följande:
- a) Finansiering av projekt och program.
 - b) Krediter, garantiordningar och tillskott till eget kapital.
 - c) Budgetstöd, antingen direkt, för de AVS-stater vars valuta är konvertibel och fritt kan överlätas, eller indirekt, genom användande av de motpartsmedel som de olika gemenskapsinstrumenten genererar.
 - d) Finansiering av den personal och de materiella resurser som krävs för att projekten och programmen skall kunna administreras och övervakas på ett effektivt sätt.
 - e) Sektorsinriktade eller generella program för importstöd i någon av följande former:
 - i) Sektorsinriktade importprogram i form av direkt upphandling, inbegripet finansiering av insatsvaror i produktionssystemet och leveranser för förbättring av de sociala tjänsterna.

ii) Sektorsinriktade importprogram, där stödet utgår i form av utländsk valuta som via flera delbetalningar ställs till förfogande för finansiering av import inom bestämda sektorer.

iii) Generella importprogram, där stödet utgår i form av utländsk valuta som via flera delbetalningar ställs till förfogande för finansiering av import allmänt, varvid det kan röra sig om en rad olika produkter.

2. Direkt budgetstöd för understödjande av makroekonomiska reformer eller sektorsreformer skall beviljas om

a) förvaltningen av offentliga medel sker på ett öppet, ansvarsfullt och effektivt sätt,

b) en väl definierad makroekonomisk politik eller sektorspolitik, som fastställs av landet självt och godkänts av de huvudsakliga givarna, finns på plats, och om

c) den offentliga upphandlingen är öppen och medger insyn.

3. Ett liknande budgetstöd skall gradvis beviljas för att understödja sektorspolitik i stället för enskilda projekt.

4. Importprogram och budgetstöd enligt ovan kan också utnyttjas för att bistå stödberättigade AVS-stater som genomför reformer som syftar till inomregional ekonomisk liberalisering och som medför nettoövergångskostnader.

5. Inom ramen för detta avtal skall medel från Europeiska utvecklingsfonden (nedan kallad "fonden"), inbegripet motpartsmedel, resterande medel från tidigare Europeiska utvecklingsfonder, egna medel från Europeiska investeringsbanken (nedan kallad "banken") och, när så är lämpligt, medel från gemenskapens budget användas för att finansiera projekt, program och andra verksamheter som bidrar till förverkligandet av detta avtals mål.

6. Medel som anslås inom ramen för detta avtal får användas för att täcka de sammanlagda lokala och externa kostnaderna för projekt och program, inbegripet finansiering av återkommande kostnader.

AVDELNING II

FINANSIELLT SAMARBETE

Kapitel 1

Finansiella resurser

Artikel 62

Totalt belopp

1. Det totala beloppet för gemenskapens finansiella stöd i enlighet med detta avtal och de närmare villkoren för finansieringen anges i bilagorna till avtalet.

2. Om en AVS-stat inte skulle ratificera avtalet eller skulle säga upp det, skall parterna anpassa de belopp som anges i finansprotokollet. De finansiella resurserna skall också anpassas

a) om nya AVS-stater som inte deltagit i avtalsförhandlingarna tillträder avtalet, och

b) om gemenskapen utvidgas.

Artikel 63

Finansieringsmetoder

Finansieringsmetoderna för varje enskilt projekt eller program skall fastställas gemensamt av den eller de berörda AVS-staterna och gemenskapen med hänsyn till

a) AVS-statsens/AVS-staternas utvecklingsnivå, geografiska läge samt ekonomiska och finansiella situation,

b) projektets eller programmets art, ekonomiska och finansiella avkastning och sociala och kulturella verkningar, samt

c) om det är fråga om lån, faktorer som borgar för att räntor och amorteringar kommer att betalas.

Artikel 64

Finansiellt stöd som ställs till förfogande via en finansiell intermediär

1. Finansiellt stöd får ställas till förfogande till eller via den berörda AVS-staten eller, med förbehåll för bestämmelserna i detta avtal, via därtill berättigade finansiella institut eller direkt till varje annan stödberättigad mottagare. Om en slutlig mottagare beviljas finansiellt stöd via en intermediär eller om stöd beviljas direkt till en slutlig mottagare i den privata sektorn, skall följande gälla:

a) De villkor på vilka stöd kan ställas till förfogande för en slutlig mottagare via en intermediär eller stöd kan utgå till en slutlig mottagare i den privata sektorn skall fastställas i finansieringsöverenskommelsen eller lånekontraktet.

b) Den eventuella ekonomiska fördel som uppkommer för intermediären genom förmedlingstransaktionen eller som ett resultat av direktutlåningen till den slutliga mottagaren inom den privata sektorn skall, sedan administrativa kostnader, valutarisker och finansiella risker samt kostnaden för tekniskt bistånd till den slutliga mottagaren beaktats, användas för utvecklingsändamål på de villkor som fastställs i finansieringsavtalet eller lånekontraktet.

2. Om finansieringen äger rum via en finansiell intermediär som är etablerad eller verksam i en AVS-stat, skall det ankomma på detta organ att välja ut och bedöma de enskilda projekten och att förvalta de medel som, på de villkor som anges i detta avtal och efter gemensam överenskommelse mellan parterna, ställs till dess förfogande.

Artikel 65

Samfinansiering

1. De finansiella resurserna enligt detta avtal får, på begäran av AVS-staterna, användas för samfinansiering som äger rum tillsammans med i synnerhet utvecklingsorgan och utvecklingsinstitut, gemenskapens medlemsstater, AVS-stater, tredje land eller internationella eller privata finansiella institut, företag eller exportkreditorgan.

2. Möjligheten till samfinansiering skall särskilt övervägas i de fall ett deltagande från gemenskapens sida kan hjälpa till att mobilisera medel från andra finansieringskällor och det därigenom blir möjligt att ställa ett förmånligt finansieringspaket till den berörda AVS-statens förfogande.

3. Samfinansiering kan ske i form av gemensam finansiering eller parallell finansiering. I varje enskilt fall skall den lösning som är mest lämplig från kostnadseffektivitetssynpunkt ges företräde. Dessutom skall åtgärder vidtas för samordning och harmonisering av gemenskapens och övriga finansieringsorgans insatser, så att antalet förfaranden som AVS-staterna måste engagera sig i blir minsta möjliga och förfarandena kan göras mer flexibla.

4. Samrådet och samordningen med andra givare och samfinansierare bör när så är möjligt fördjupas och utvecklas genom upprättande av ramavtal om samfinansiering. Riktlinjerna och förfarandena när det gäller samfinansiering bör ses över för att effektivitet och bästa möjliga villkor skall kunna säkerställas.

Kapitel 2

Skuldlättnad och strukturanpassningsstöd

Artikel 66

Skuldlättnadsstöd

1. För att lindra AVS-staternas skuldbörda och betalningsbalansproblem är parterna överens om att använda resurserna enligt detta avtal för att bidra till internationellt beslutade skuldlättnadsinitiativ till förmån för AVS-staterna. Utnyttjandet av medel som inte tagits i anspråk för åtaganden inom ramen för tidigare vägledande program skall dessutom, från fall till fall, påskyndas genom de instrument för snabb utbetalning som fastställs i detta avtal. Gemenskapen förbinder sig vidare att undersöka hur andra medel än medel från Europeiska utvecklingsfonden på längre sikt skulle kunna användas för att stödja internationellt överenskomna skuldlättnadsinitiativ.

2. På begäran av en AVS-stat kan gemenskapen tillhandahålla

- a) stöd när det gäller att undersöka och komma fram till konkreta lösningar vad gäller landets skuldsättningsproblem, även med avseende på inhemsk upplåning, dess svårigheter att sköta skuld tjänsten och dess betalningsbalansproblem,
- b) utbildning i skuldförvaltning och internationella förhandlingar i finansfrågor samt stöd till workshops, kurser och seminarier på dessa områden, samt
- c) stöd till utveckling av flexibla system och instrument för skuldförvaltning.

3. För att bidra till betalningen av räntor och amorteringar avseende skulder som härrör från lån ur bankens egna medel, särskilda lån och riskkapital får AVS-staterna, på de villkor som de från fall till fall kommer överens om med kommissionen, använda tillgängliga medel i utländsk valuta som avses i detta avtal för sådana betalningar, allt eftersom återbetalningsskyldighet avseende dessa skulder inträder och intill det belopp som krävs för betalningar i nationell valuta.

4. Utan att det påverkar de särskilda diskussioner som äger rum i de relevanta organisationerna förklarar sig parterna, med hänsyn till det internationella skuldproblemets allvar och dess inverkan på den ekonomiska tillväxten, beredda att i samband med de internationella diskussionerna fortsätta att utbyta åsikter om det allmänna skuldproblemet.

Artikel 67

Strukturanpassningsstöd

1. Inom ramen för detta avtal skall makroekonomiska reformer och sektorsreformer som genomförs av AVS-stater stödjas. Parterna skall i detta sammanhang se till att anpassningen är ekonomiskt genomförbar och socialt och politiskt godtagbar. Stödet skall beviljas på grundval av en gemensam bedömning mellan gemenskapen och den berörda AVS-staten av de reformåtgärder på makroekonomisk nivå eller sektornivå som vidtas eller övervägs; bedömningen skall möjliggöra en helhetsbedömning av reformansträngningarna. Det är viktigt att stödprogrammen kännetecknas av snabb utbetalning.

2. AVS-staterna och gemenskapen erkänner att det är nödvändigt att uppmuntra reformprogram på regional nivå och tillse att regionala verksamheter som påverkar den nationella utvecklingen vederbörligen beaktas i samband med utformning och genomförande av nationella program. När det gäller strukturanpassningsstöd skall strävan därför också vara att

- a) redan i början av problemanalysen inbegripa åtgärder som kan främja regional integration samt beakta följderna av gränsöverskridande anpassning,

b) understödja harmonisering och samordning av makroekonomisk politik och sektorspolitik, även på skatte- och tullområdena, så att den dubbla målsättningen regional integration och strukturreformer på nationell nivå kan uppfyllas,

c) ta hänsyn, antingen genom generella importprogram eller genom budgetstöd, till hur nettoövergångskostnaderna för den regionala integrationen påverkar budgetinkomster och betalningsbalans.

3. AVS-stater som genomför eller överväger att genomföra makroekonomiska reformer eller sektorsreformer skall vara berättigade till strukturanpassningsstöd, varvid hänsyn skall tas till det regionala sammanhanget, reformernas effektivitet, deras förväntade utvecklingseffekter i ekonomiskt, socialt och politiskt hänseende och deras förväntade verkningar med avseende på landets ekonomiska och sociala problem.

4. De AVS-stater som genomför reformprogram vilka erkänts av och stöds av åtminstone de viktigaste multilaterala givarna, eller vilka överenskommit med sådana givare men inte nödvändigtvis erhåller finansiellt stöd från dem, skall automatiskt anses uppfylla förutsättningarna för anpassningsstöd.

5. Strukturanpassningsstöd skall beviljas i flexibla former och utgå i form av sektorsvisa eller generella importprogram eller i form av budgetstöd.

6. Utarbetande och bedömning av strukturanpassningsprogram skall ske och beslut om finansiering av programmen skall fattas i enlighet med avtalets bestämmelser om genomförandeförfaranden och med beaktande av att medlen inom ramen för strukturanpassningsprogrammen skall utbetalas snabbt. Retroaktiv finansiering av en begränsad del av importen med ursprung i AVS-staterna eller gemenskapen skall från fall till fall kunna tillåtas.

7. Vid genomförandet av de enskilda stödprogrammen skall säkerställas att de ekonomiska aktörerna i AVS-staterna får så bred och öppen tillgång som möjligt till programresurserna och att upphandlingsförfarandena överensstämmer med administrativ och kommersiell praxis i den berörda staten. Samtidigt skall bästa möjliga förhållande mellan pris och kvalitet för importerade varor säkerställas, liksom den nödvändiga förenligheten med de framsteg som uppnåtts internationellt när det gäller harmonisering av förfarandena för strukturanpassningsstöd.

Kapitel 3

Stöd vid kortvariga fluktuationer i exportinkomster

Artikel 68

1. Parterna erkänner att instabilitet i exportinkomsterna, särskilt inom jordbrukssektorn och gruvsektorn, kan påverka AVS-staternas utveckling negativt och äventyra deras möjligheter att förverkliga sina utvecklingsmål. För att lindra de skadliga verkningarna av eventuell instabilitet i exportinkomsterna,

bland annat inom jordbrukssektorn och gruvsektorn, skall det därför inom finansieringsramen för stöd till långsiktig utveckling inrättas ett system för tilläggsstöd.

2. Stödet vid kortvariga fluktuationer i exportinkomster skall syfta till att möjliggöra fullföljandet av makroekonomiska och sektorsinriktade reformer och program som äventyras till följd av en inkomstminskning och till att avhjälpa de negativa verkningarna av instabilitet i exportinkomsterna, särskilt inkomsterna från försäljning av jordbruks- och gruvprodukter.

3. Det faktum att AVS-staternas ekonomier är extremt beroende av export, särskilt av export av produkter från jordbruks- och gruvsektorerna, skall beaktas vid resurstilldelningen för ett visst tillämpningsår. De minst utvecklade AVS-staterna, AVS-inlandsstaterna och AVS-östaterna skall i detta sammanhang beviljas en mera gynnsam behandling.

4. De tillkommande resurserna skall ställas till förfogande i enlighet med de särskilda villkor för denna stödform som anges i bilaga II om finansieringsformer och finansieringsvillkor.

5. Gemenskapen skall också stödja marknadsbaserade försäkringsordningar som utformats för AVS-stater som önskar skydda sig mot risken för fluktuationer i exportinkomsterna.

Kapitel 4

Stöd till sektorspolitik

Artikel 69

1. Samarbetet skall syfta till att genom de olika instrument och åtgärdsformer som anges i detta avtal stödja följande:

- Sektorsinriktade program och reformer på det sociala området och på det ekonomiska området.
- Åtgärder för att öka aktiviteten inom produktionssektorn och höja exportens konkurrenskraft.
- Åtgärder för utbyggnad av tjänster inom den sociala sektorn.
- Tematiska frågor och ämnesövergripande frågor.

2. Stödet skall, allt efter vad som är lämpligt, tillhandahållas genom

- sektorsinriktade program,
- budgetstöd,
- investeringar,
- återuppbyggnad,

- e) utbildning,
- f) tekniskt bistånd, samt
- g) institutionellt stöd.

Kapitel 5

Mikroprojekt och decentraliserat samarbete

Artikel 70

För att lokalsamhällellens utvecklingsbehov skall kunna tillgodoses och för att alla aktörer som deltar i decentraliserat samarbete och har möjlighet att bidra till AVS-staternas självständiga utveckling skall kunna uppmuntras att lägga fram och genomföra initiativ skall sådana utvecklingsinitiativ stödjas genom samarbetet, inom ramen för den berörda AVS-statens nationella lagstiftning och det vägledande programmet. I detta sammanhang skall följande stödjas:

- a) Mikroprojekt på lokal nivå som påverkar befolkningens levnadsförhållanden i ekonomiskt eller socialt hänseende, tillgodoser ett tydligt och konstaterat prioriterat behov och genomförs på initiativ av och med aktiv medverkan av det lokalsamhälle som projektet avser.
- b) Decentraliserat samarbete, i synnerhet då detta innebär att aktörer som deltar i decentraliserat samarbete i AVS-staterna och deras motsvarigheter i gemenskapen samordnar sina insatser och resurser. Denna form av samarbete skall göra det möjligt att mobilisera kompetens, innovativa arbetsmetoder och resurser hos aktörerna i decentraliserat samarbete till nytta för AVS-statens utveckling.

Artikel 71

1. Mikroprojekt och decentraliserade samarbetsåtgärder får stödjas med finansiella resurser enligt detta avtal. Projekt och program inom ramen för denna form av samarbete kan vara kopplade till de program som de vägledande programmen koncentrerats kring men behöver inte vara det, utan kan också vara ett medel för att nå särskilda mål i de vägledande programmen eller ha tillkommit på initiativ av lokalsamhällellens eller av aktörer som deltar i decentraliserat samarbete.

2. Fonden skall bidra till finansieringen av mikroprojekt och decentraliserat samarbete, varvid bidraget normalt inte skall överstiga tre fjärdedelar av den totala kostnaden för varje enskilt projekt och inte får överskrida den nivå som fastställts i det vägledande programmet. Resten skall tillhandahållas

- a) av det berörda lokalsamhället, när det är fråga om mikroprojekt (och utgå in natura eller i form av tjänster eller kontanta medel, allt efter lokalsamhällets förmåga att bidra),

b) av de aktörer som deltar i det decentraliserade samarbetet, förutsatt att de finansiella, tekniska, materiella och andra resurser som de ställer till förfogande normalt inte utgör mindre än 25 % av den beräknade kostnaden för projektet eller programmet,

- c) undantagsvis av den berörda AVS-staten, antingen genom ett ekonomiskt bidrag eller genom att den ställer utrustning som ägs av det allmänna till förfogande eller genom att den tillhandahåller tjänster.

3. För projekt och program som finansieras inom ramen för mikroprojekt eller decentraliserat samarbete skall de förfaranden gälla som anges i detta avtal, särskilt de förfaranden som anges i de fleråriga programmen.

Kapitel 6

Humanitärt bistånd och katastrofbistånd

Artikel 72

1. Humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall ges till befolkningen i AVS-stater som på grund av naturkatastrofer, kriser framkallade av människan, såsom krig och andra konflikter, eller extraordinära omständigheter med därmed jämförbara verkningar, drabbats av allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter av exceptionell art.

2. Humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall uteslutande beviljas i förhållande till katastroffrens behov och intressen och i överensstämmelse med principerna i internationell rätt på det humanitära området. Det skall särskilt inte förekomma någon diskriminering mellan offren på grund av ras, etnisk härkomst, religion, kön, ålder, nationalitet eller politisk tillhörighet; rätten att nå offren och skyddet av dem skall garanteras, liksom hjälppersonalens säkerhet och skyddet av utrustning.

3. Det humanitära biståndet och katastrofbiståndet skall syfta till att

- a) rädda och skydda människoliv under och efter krisituationer som orsakats av naturkatastrofer, konflikter eller krig,
- b) med hjälp av all tillgänglig logistik bidra till finansiering och distribution av humanitärt bistånd samt till att de avsedda mottagarna får direkt tillgång till biståndet,
- c) främja genomförandet av kortsiktiga återanpassnings- och återuppbyggnadsåtgärder så att de drabbade befolkningsgrupperna återigen kan bli delaktiga i åtminstone ett minimum av socioekonomisk integrering, och att så snart som möjligt skapa förutsättningar för att utvecklingen skall kunna komma i gång igen på grundval av de långsiktiga mål som fastställts av den berörda AVS-staten,

d) avhjälpa behov som uppstått på grund av befolkningsflyttningar (flyktingar, tvångsflyttade och återvändande) till följd av naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människan och så länge som det behövs söka tillgodose flyktingarnas och de tvångsflyttades behov, oavsett var de befinner sig, och underlätta deras frivilliga återflyttning och återintegrering i ursprungslandet, samt

e) hjälpa AVS-staterna att införa system för förebyggande av naturkatastrofer och för katastrofberedskap, däribland system för prognoser och tidig varning, i syfte att mildra följderna av katastrofer.

4. I syfte att tillgodose akuta behov som inte kan täckas genom katastrofbistånd kan ett liknande stöd beviljas AVS-stater som tar emot flyktingar eller återvändande.

5. Med hänsyn till utvecklingskaraktären hos det bistånd som beviljas i enlighet med denna artikel kan stödet undantagsvis, på begäran av den berörda staten, användas tillsammans med medel från det vägledande programmet.

6. Åtgärder för humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall vidtas antingen på begäran av den AVS-stat som berörs av en krissituation eller på initiativ av kommissionen eller av lokala eller internationella icke-statliga organisationer. Biståndet skall förvaltas och genomföras på ett sätt som möjliggör snabba, flexibla och effektiva insatser. Gemenskapen skall vidta åtgärder som kan underlätta ett snabbt genomförande av de insatser som krävs för att de akuta hjälpbehoven skall kunna tillgodoses.

Artikel 73

1. Hjälpinsatser efter det akuta krisläget för att bidra till den materiella återuppbyggnad och sociala återanpassningsåtgärder som blivit nödvändiga efter en naturkatastrof eller extraordinära omständigheter med därmed jämförbar verkan får genomföras med stöd från gemenskapen enligt detta avtal. Insatserna skall genomföras i effektiva och flexibla former och syfta till att underlätta övergången från det akuta krisläget till utvecklingskedet, underlätta social och ekonomisk återintegrering av de drabbade befolkningsgrupperna, undanröja, så långt som möjligt, krisens orsaker samt stärka institutioner och de lokala och nationella aktörernas eget ansvarstagande när det gäller utformningen av en politik för hållbar utveckling för den berörda AVS-staten.

2. Kortsiktiga katastrofinsatser skall endast undantagsvis, när hjälpen inte kan finansieras via gemenskapens budget, finansieras med medel från Europeiska utvecklingsfonden.

Kapitel 7

Investeringsstöd och stöd till utveckling av den privata sektorn

Artikel 74

Samarbetet skall inriktas på att genom ekonomiskt och tekniskt bistånd understödja de riktlinjer och strategier vad gäller investeringar och utveckling av den privata sektorn som anges i detta avtal.

Artikel 75

Främjande av investeringar

AVS-staterna, gemenskapen och dess medlemsstater, vilka erkänner betydelsen av privata investeringar för främjandet av deras utvecklingssamarbete och behovet av åtgärder för att befordra sådana investeringar, skall, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter,

- a) genomföra åtgärder för att uppmuntra privata investerare som iakttar målen och prioriteringarna för utvecklingssamarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska gemenskapen samt tillämpliga lagar och andra författningar i deras respektive stater att delta i utvecklingsansträngningarna,
- b) vidta åtgärder som bidrar till upprättande och upprätthållande av ett förutsägbart och säkert investeringsklimat samt förhandla fram överenskommelser som syftar till att förbättra investeringsklimatet,
- c) uppmuntra den privata sektorn i Europeiska unionen att investera i AVS-staterna och att ge sina motparter i AVS-staterna specifikt bistånd inom ramen för ömsesidigt affärs-samarbete och partnerskap,
- d) underlätta partnerskap och samriskföretag genom att uppmuntra samfinansiering,
- e) finansiera sektorsinriktade investeringsforum för att främja partnerskap och investeringar i utlandet,
- f) stödja AVS-staterna i deras ansträngningar att dra till sig finansiering, särskilt privat finansiering, för investeringar i infrastruktur och intäktsgenererande infrastruktur av särskilt stor betydelse för den privata sektorn,
- g) stödja kapacitetssuppleering hos inhemska investeringsfrämjande organ och andra institut som är engagerade i främjande och underlättande av utländska investeringar,
- h) sprida information om investeringsmöjligheter och om villkoren för att bedriva affärsverksamhet i AVS-staterna, samt

- i) främja dialog, samarbete och partnerskap inom den privata sektorn på nationell och regional nivå och mellan AVS-staterna och Europeiska unionen, särskilt genom ett näringslivsforum AVS-EU. Verksamheten inom ett sådant näringslivsforum AVS-EU skall stödjas för att det skall bli möjligt att
- i) underlätta dialog inom den privata sektorn i AVS-staterna och Europeiska unionen och mellan denna och de organ som upprättas enligt detta avtal,
- ii) analysera och med jämna mellanrum förse de relevanta organen med information om alla slags frågor som rör förbindelserna mellan den privata sektorn i AVS-staterna respektive i Europeiska unionen och som har samband med detta avtal eller, allmänt, information om de ekonomiska förbindelserna mellan gemenskapen och AVS-staterna, samt
- iii) analysera upplysningar om särskilda sektorsproblem avseende till exempel en viss tillverkningsbransch eller vissa produkttyper på regional eller subregional nivå och se till att informationen överlämnas till de relevanta organen.

Artikel 76

Finansiering av investeringar samt investeringsstöd

1. Genom samarbetet skall långsiktiga finansiella resurser tillhandahållas i syfte att bidra till främjandet av den privata sektorns tillväxt och att medverka till mobiliseringen av inhemskt och utländskt kapital för detta ändamål. Genom samarbetet skall i detta syfte bland annat följande ställas till förfogande:
- a) Gåvobistånd i form av finansiellt och tekniskt bistånd till stöd för följande: politiska reformer; utveckling av mänskliga resurser eller utveckling av institutionell kapacitet, inbegripet andra former av institutionellt stöd i samband med en specifik investering; åtgärder för att öka företagets konkurrenskraft och förstärka kapaciteten hos privata finansiella och icke-finansiella intermediärer; underlättande och främjande av investeringar samt åtgärder för förbättring av konkurrenskraften.
- b) Rådgivnings- och konsulttjänster som kan bidra till skapandet av ett gynnsamt investeringsklimat. Det skall också upprättas en databas till ledning för och främjande av kapitalflödena.
- c) Riskkapital för investeringar i eget kapital och därmed likställt kapital, garantier till stöd för inhemska eller utländska privata investeringar samt lån eller krediter på de villkor som anges i bilaga II till detta avtal (Finansieringsformer och finansieringsvillkor).

- d) Lån ur bankens egna medel.

2. Lån ur bankens egna medel skall beviljas i enlighet med bankens stadga och med villkoren i bilaga II till detta avtal.

Artikel 77

Investeringsgarantier

1. Investeringsgarantier har en växande betydelse som verktyg för utvecklingsfinansiering, eftersom de bidrar till att minska projektriskerna och främjar tillflödet av privat kapital. Det skall därför genom samarbetet söras för att riskförsäkring i ökad utsträckning ställs till förfogande och utnyttjas för att minska riskerna och därigenom öka investerarnas förtroende för AVS-staterna.
2. Garantier skall erbjudas genom samarbetet, och garanti-medel för risktäckning av sådana investeringar som kan komma i fråga för garanti skall ställas till förfogande. Följande skall särskilt stödjas:
- a) Återförsäkringsordningar för täckning av utländska direktinvesteringar som företas av garantiberättigade investerare mot rättslig osäkerhet och de viktigaste riskerna för expropriering, valutarestriktioner, krig och civila oroligheter samt kontraktsbrott. Investerare kan försäkra sina projekt med avseende på varje kombination av de fyra typerna av täckning.
- b) Garantiprogram för täckning av risk i form av delgarantier för lånefinansiering. Delgarantierna skall kunna avse såväl en del av risken som en del av krediten.
- c) Nationella och regionala garantifonder i vilka i synnerhet inhemska finansiella institut eller investerare är engagerade; syftet skall vara att främja finanssektorns utveckling.

3. Samarbetet skall också innefatta stöd till kapacitetsuppbyggnad, institutionellt stöd och deltagande i basfinansieringen av nationella eller regionala initiativ som syftar till att minska den kommersiella risken för investerare (t.ex. garantifonder, tillsynsorgan, skiljeförfaranden och rättsordningar avsedda att öka skyddet för investeringar; förbättring av exportkreditsystem).

4. Utgångspunkten för stödet skall vara att det skall komplettera privata eller offentliga initiativ och tillföra dem ett mervärde, och det skall, när det är möjligt, utgå i partnerskap med privata och andra offentliga organisationer. AVS-staterna och EG kommer inom ramen för AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete att gemensamt studera förslaget om inrättande av ett garantiorgan AVS-EG med uppgift att tillhandahålla och förvalta investeringsgaranti-program.

Artikel 78

Skydd av investeringar

1. AVS-staterna och gemenskapen och dess medlemsstater bekräftar, var och en inom ramen för sina befogenheter, behovet av att främja och skydda parternas investeringar på varandras territorium och bekräftar i detta sammanhang vikten av att de i ömsesidigt intresse ingår avtal om främjande och skydd av investeringar, vilka också skulle kunna utgöra en grundval för försäkrings- och garantiordningar.

2. För att uppmuntra till europeiska investeringar i utvecklingsprojekt som är av särskild betydelse för AVS-staterna och som AVS-staterna tar initiativ till kan gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och AVS-staterna, å andra sidan, även, om det rör sig om projekt i vilka gemenskapen och europeiska företag bidrar till finansieringen, ingå avtal om specifika projekt av ömsesidigt intresse.

3. Parterna är också överens om att inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap och med respekterande av gemenskapens och dess medlemsstaternas respektive befogenheter införa allmänna principer om skydd och främjande av investeringar vilka skall motsvara de principer som i behöriga internationella forum eller bilateralt fastställts som bästa principer på området.

AVDELNING III

TEKNISKT SAMARBETE

Artikel 79

1. Det tekniska samarbetet skall inriktas på att stödja AVS-staterna när det gäller utveckling av arbetskraftsresurser på nationell och regional nivå, fortlöpande utveckling av de institutioner som är nödvändiga för en framgångsrik utveckling, även förstärkning av konsultföretag och andra rådgivande inrättningar i AVS-staterna, samt utbytesarrangemang för konsulter från företag i AVS-staterna och i Europeiska unionen.

2. Det tekniska samarbetet skall vara kostnadseffektivt och relevant för de behov det avser och skall också främja kunskapsöverföring och förbättra kompetensen på nationell och regional nivå. Det tekniska samarbetet skall bidra till förverkligandet av projekt- och programmålen, bland annat ansträngningarna att stärka de nationella eller de regionala utanordnarnas förvaltningsförmåga. Följande skall gälla för det tekniska biståndet:

a) Det skall vara efterfrågestyrt och alltså ställas till förfogande endast på begäran av den eller de berörda AVS-staterna samt vara anpassat till mottagarens behov.

b) Det skall komplettera och stödja AVS-staternas ansträngningar att identifiera sina egna behov.

c) Det skall övervakas och följas upp så att effektivitet i stödet kan garanteras.

d) Deltagande av experter, konsultföretag samt utbildnings- och forskningsinrättningar i AVS-staterna i kontrakt som finansieras med medel från fonden skall uppmuntras, och man skall söka utröna hur kvalificerad personal på nationell eller regional nivå kan engageras i fondens projekt.

e) Utstationering av välutbildad personal från AVS-staterna för tjänstgöring i rådgivande ställning vid institutioner i det egna landet eller i ett grannland eller vid regionala organisationer skall uppmuntras.

f) Det tekniska biståndet skall syfta till utveckling av kunskaperna om vilka begränsningar och möjligheter som gäller i fråga om arbetskraftsresurserna på nationell och regional nivå; det skall också syfta till upprättandet av ett register över experter, konsulter och konsultföretag i AVS-staterna som är lämpliga att anlita för projekt och program som finansieras med medel från fonden.

g) Tekniskt bistånd mellan AVS-staterna skall stödjas i syfte att främja deras utbyte av tekniskt bistånd, ledningskompetens och yrkesmässig sakkunskap.

h) Handlingsprogram för långsiktig institutionell uppbyggnad och för personalutveckling skall utarbetas som en integrerad del av projekt- och programplaneringen, med beaktande av finansieringsbehoven.

i) Ordningar avsedda att stärka AVS-staternas förmåga att bygga upp egen sakkunskap skall stödjas.

j) Utvecklingen av AVS-staternas förmåga när det gäller planering, genomförande och utvärdering av projekt och vad gäller budgetförvaltning skall ägnas särskild uppmärksamhet.

3. Tekniskt bistånd får inom ramen för avtalets tillämpningsområde tillhandahållas inom alla de områden som samarbetet omfattar. De åtgärder som stöds skall präglas av stor bredd i fråga om räckvidd och innehåll och skall utformas så att de tillgodoser AVS-staternas behov.

4. Tekniskt bistånd kan vara specifikt eller generellt. AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete skall fastställa riktlinjer för genomförandet av det tekniska biståndet.

Artikel 80

För att tendensen till begåvningsflykt från AVS-staterna skall kunna vändas skall gemenskapen hjälpa de AVS-stater som begär det att genom olika incitament till återetablering underlätta för välutbildade medborgare från AVS-staterna som är bosatta i industriländerna att flytta tillbaka.

AVDELNING IV

FÖRFARANDE OCH FÖRVALTNINGSSYSTEM*Artikel 81***Förfaranden**

Förvaltningsförfarandena skall vara öppna och lätta att tillämpa och skall möjliggöra decentralisering av arbetsuppgifter och ansvar till aktörerna på platsen. Genomförandet av utvecklings-samarbetet mellan AVS-staterna och Europeiska unionen skall vara öppet för icke-statliga aktörer inom områden som berör dem. Närmare bestämmelser om programplanering och om förberedelse, genomförande och förvaltning av det finansiella och tekniska samarbetet anges i bilaga IV om genomförande- och förvaltningsförfaranden. Ministerrådet AVS-EU får se över, omarbeta och ändra dessa bestämmelser på grundval av en rekommendation från AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete.

*Artikel 82***Genomförandeansvariga**

För genomförandet av finansiellt och tekniskt samarbete enligt detta avtal skall det utses genomförandeansvariga. Närmare bestämmelser om genomförandeansvariga finns i bilaga IV om genomförande- och förvaltningsförfaranden.

*Artikel 83***AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete**

1. Ministerrådet skall åtminstone en gång om året undersöka i vilken utsträckning målen för samarbetet för utvecklingsfinansiering förverkligas och diskutera allmänna eller specifika problem som uppstår i samband med genomförandet av samarbetet. En AVS-EG-kommitté för utvecklingsfinansieringssamarbete, nedan kallad "AVS-EG-kommittén", skall i detta syfte upprättas inom Ministerrådet.

2. AVS-EG-kommittén skall bland annat

- a) sörja för att målen och principerna för utvecklingsfinansieringssamarbetet förverkligas generellt sett och fastställa allmänna riktlinjer för ett effektivt genomförande, vid lämplig tidpunkt, av dessa mål och principer,
- b) undersöka problem som uppstår i samband med genomförandet av åtgärder inom ramen för utvecklings-samarbetet och föreslå lämpliga åtgärder,

c) se över bilagorna till avtalet för att säkerställa att de fortfarande är relevanta och lägga fram förslag om lämpliga ändringar för godkännande av Ministerrådet,

d) granska åtgärder som vidtas inom avtalets ram för förverkligande av målsättningarna om främjande av utveckling av den privata sektorn och av investeringar samt åtgärder inom ramen för investeringsstödet.

3. AVS-EG-kommittén skall sammanträda kvartalsvis och skall bestå av lika många, av Ministerrådet utsedda, företrädare för AVS-staterna och gemenskapen, eller av därtill bemyndigade ställföreträdare för dessa. Kommittén skall sammanträda på ministernivå om någon av parterna begär detta, dock åtminstone en gång per år.

4. Ministerrådet skall fastställa AVS-EG-kommitténs arbetsordning, särskilt de villkor på vilka en medlem får låta sig representeras av någon annan samt antalet medlemmar i kommittén, närmare bestämmelser om kommitténs överläggningar samt regler om ordförandeskap i kommittén.

5. AVS-EG-kommittén får anordna expertmöten i avsikt att undersöka orsakerna till eventuella svårigheter och flaskhalsar som gör att utvecklings-samarbetet inte kan genomföras på ett effektivt sätt. Experterna skall lägga fram rekommendationer till kommittén om hur svårigheterna och flaskhalsarna kan undanröjas.

DEL 5

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR DE MINST UTVECKLADE AVS-STATERNA, AVS-INLANDSSTATERNA OCH AVS-ÖSTATERNA

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser*Artikel 84*

1. För att de minst utvecklade AVS-staterna, AVS-inlandsstaterna och AVS-östaterna till fullo skall kunna dra fördel av de möjligheter som avtalet erbjuder och kunna öka takten i sin utveckling skall de minst utvecklade AVS-staterna beviljas särskild behandling inom ramen för samarbetet och vederbörlig hänsyn tas till inlandsstaternas och östaternas sårbarhet. De behov som uppstår hos länder efter biläggandet av en konflikt skall också beaktas.

2. Oberoende av de särskilda åtgärder och bestämmelser beträffande de minst utvecklade staterna, inlandsstaterna och östaterna som anges i de olika kapitlen i detta avtal skall, när det gäller dessa stater och stater som genomlevt en konflikt, särskild uppmärksamhet ägnas åt

- a) förstärkning av regionalt samarbete,

- b) infrastrukturer för transport och kommunikation,
- c) effektivt utnyttjande av havsresurser och saluföring av produkter som framställts ur havsresurser samt, vad gäller inlandsstater, effektivt utnyttjande av insjöfiske,
- d) strukturanpassning, med beaktande av ländernas utvecklingsnivå och, i genomförandeskedet, av den sociala dimensionen av sådan anpassning, samt
- e) genomförande av livsmedelsstrategier och integrerade utvecklingsprogram.

Kapitel 2

De minst utvecklade AVS-staterna

Artikel 85

1. De minst utvecklade AVS-staterna skall beviljas särskild behandling för att de skall få möjlighet att bemästra de allvarliga ekonomiska och sociala problem som står i vägen för deras utveckling, så att takten i utvecklingen kan ökas.
2. En förteckning över de minst utvecklade länderna finns i bilaga VI. Förteckningen får ändras genom beslut av Ministerrådet om
 - a) ett tredje land som befinner sig i en jämförbar situation tillträder avtalet,
 - b) den ekonomiska situationen i en AVS-stat skulle förändras väsentligt och varaktigt till den grad att staten måste inkluderas i kategorin minst utvecklade länder eller, omvänt, att det inte längre kan motiveras att staten ingår i den kategorin.

Artikel 86

Bestämmelser om de minst utvecklade AVS-staterna finns i artiklarna 2, 29, 32, 35, 37, 56, 68, 84 och 85.

Kapitel 3

AVS-inlandsstater

Artikel 87

1. Särskilda bestämmelser och åtgärder skall fastställas för att stödja AVS-inlandsstaterna i deras ansträngningar att övervinna de geografiska nackdelar och andra hinder som står i vägen för deras utveckling, så att de kan påskynda den.

2. En förteckning över AVS-inlandsstaterna finns i bilaga VI. Förteckningen får ändras genom beslut av Ministerrådet om ett tredje land som befinner sig i en jämförbar situation tillträder avtalet.

Artikel 88

Bestämmelser om AVS-inlandsstaterna finns i artiklarna 2, 32, 35, 56, 68, 84 och 87.

Kapitel 4

AVS-östaten

Artikel 89

1. Särskilda bestämmelser och åtgärder skall fastställas för att stödja AVS-inlandsstaterna i deras ansträngningar att övervinna de geografiska nackdelar och andra hinder som står i vägen för deras utveckling, så att de kan öka takten i utvecklingen.
2. En förteckning över AVS-östaterna finns i bilaga VI. Förteckningen får ändras genom beslut av Ministerrådet om ett tredje land som befinner sig i en jämförbar situation tillträder avtalet.

Artikel 90

Bestämmelser om AVS-östaterna finns i artiklarna 2, 32, 35, 56, 68, 84 och 89.

DEL 6

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 91

Konflikt mellan detta avtal och andra fördrag

Inga fördrag, konventioner, avtal eller arrangemang mellan en eller flera av gemenskapens medlemsstater och en eller flera AVS-stater får hindra genomförandet av detta avtal.

Artikel 92

Berörda territorier

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i detta avtal rörande förbindelserna mellan AVS-staterna och de franska utomeuropeiska departementen, skall avtalet tillämpas på de territorier i vilka Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen äger tillämpning och på de villkor som anges i det fördraget, å ena sidan, och på AVS-staternas territorier, å andra sidan.

Artikel 93

Ratificering och ikraftträdande

1. Avtalet skall ratificeras eller godkännas av signatärparterna i enlighet med deras respektive konstitutionella regler och förfaranden.

2. Ratifikations- eller godkännandeinstrumenten för detta avtal skall deponeras, för AVS-staternas del, hos Europeiska unionens råds generalsekretariat och, för gemenskapens och dess medlemsstaters del, hos AVS-staternas generalsekretariat. Sekretariaten skall genast underrätta signatärstaterna och gemenskapen om detta.

3. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då ratifikationsinstrumenten för medlemsstaterna och för åtminstone två tredjedelar av AVS-staterna samt instrumentet med anmälan av gemenskapens godkännande av avtalet deponerats.

4. En AVS-signatärstat som den dag då detta avtal träder i kraft enligt punkt 3 inte har slutfört förfarandena enligt punkterna 1 och 2 får, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 6, slutföra förfarandena senast 12 månader från den dagen.

För en sådan stat skall avtalet börja tillämpas den första dagen i den andra månaden efter den dag då förfarandena slutförts. Den staten skall erkänna giltigheten av varje åtgärd som vidtas för genomförande av avtalet efter dagen för dess ikraftträdande.

5. I arbetsordningarna för de gemensamma institutioner som inrättas enligt avtalet skall det fastställas på vilka villkor företrädare för de signatärstater som avses i punkt 4 får närvara som observatörer vid institutionernas sammanträden.

6. Ministerrådet får besluta att bevilja särskilt stöd till AVS-stater som varit parter i tidigare AVS-EG-konventioner och som på grund av avsaknaden av statliga organ vilka upprättats enligt normala förfaranden inte kunnat underteckna eller ratificera avtalet. Stödet kan avse institutionell uppbyggnad och ekonomiska och sociala utvecklingsåtgärder, med beaktande särskilt av behoven hos de mest sårbara befolkningsgrupperna. I detta sammanhang kan sådana stater ta i anspråk de medel för finansiellt och tekniskt samarbete som avses i del 4 av avtalet.

Trots vad som sägs i punkt 4 får de berörda AVS-staterna, om de är signatärstater, fullfölja ratificeringsförfarandet inom tolv månader från återupprättandet av de statliga organen.

Om de berörda staterna varken har undertecknat eller ratificerat avtalet, får de tillträda det genom anslutningsförfarandet enligt artikel 94.

Artikel 94

Anslutning

1. Varje ansökan om anslutning till detta avtal från en självständig stat vars struktur och ekonomiska och sociala situation är jämförbar med AVS-staternas skall inges till Ministerrådet.

Om ansökan godkänns av Ministerrådet, skall den berörda staten ansluta sig till avtalet genom att deponera en anslutningshandling hos Europeiska unionens råds generalsekretariat, som skall överlämna en bestyrkt kopia till AVS-staternas sekretariat och underrätta medlemsstaterna om detta. Ministerrådet får fastställa de ändringar som eventuellt kan krävas.

Den berörda staten skall åtnjuta samma rättigheter och ha samma skyldigheter som AVS-staterna. Dess anslutning får inte oförmånligt påverka de fördelar som de AVS-stater vilka har undertecknat detta avtal åtnjuter enligt bestämmelserna om samarbete för utvecklingsfinansiering. Ministerrådet får fastställa villkoren och de särskilda bestämmelserna för en enskild stats anslutning i ett särskilt protokoll, som skall utgöra en integrerad del av avtalet.

2. Ministerrådet skall underrättas om varje ansökan från tredje land om medlemskap i en ekonomisk sammanslutning av AVS-stater.

3. Ministerrådet skall underrättas om varje ansökan från tredje land om medlemskap i Europeiska unionen. Under förhandlingarna mellan unionen och kandidatlandet skall gemenskapen lämna AVS-staterna alla relevanta upplysningar och AVS-staterna skall i sin tur framföra sina synpunkter till gemenskapen så att den till fullo kan beakta dessa. Gemenskapen skall anmäla varje ny anslutning till Europeiska unionen till AVS-staternas sekretariat.

En ny medlemsstat i Europeiska unionen skall, genom en bestämmelse härom i anslutningsakten, bli avtalslutande part i detta avtal från och med dagen för anslutningen. Om akten om anslutningen till unionen inte innehåller någon bestämmelse om automatisk anslutning av medlemsstaten till detta avtal, skall medlemsstaten tillträda avtalet genom deponering av en anslutningshandling hos Europeiska unionens råds generalsekretariat, som skall överlämna en bestyrkt kopia till AVS-staternas sekretariat och underrätta medlemsstaterna om detta.

Parterna skall undersöka verkningarna för detta avtal av att nya medlemsstater ansluter sig. Ministerrådet kan fatta beslut om de övergångsåtgärder eller ändringar som eventuellt kan krävas.

Artikel 95

Avtalets giltighetstid samt översynsklausul

1. Detta avtal ingås för en period av tjugo år, med början den 1 mars 2000.

2. Finansprotokollen skall fastställas för en femårsperiod i taget.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna, å ena sidan, och AVS-staterna, å andra sidan, skall senast tolv månader före utgången av varje femårsperiod underrätta den andra parten om de vill att bestämmelserna skall ses över med sikte på en eventuell ändring av avtalet. Detta skall emellertid inte gälla bestämmelserna om ekonomiskt samarbete och handelssamarbete, för vilka ett särskilt översynsförfarande skall gälla. Om en part begär en översyn av någon av avtalets bestämmelser, skall den andra parten, utan hinder av denna tidsgräns, ha två månader till sitt förfogande för att begära att översynen utsträcks till andra bestämmelser som har samband med dem som var föremål för den ursprungliga begäran.

Tio månader före utgången av denna femårsperiod skall parterna inleda förhandlingar för att undersöka vilka ändringar som eventuellt bör göras av de bestämmelser som underrättelsen avsåg.

Artikel 93 skall även gälla för ändringarna.

Ministerrådet skall anta de övergångsåtgärder som eventuellt kan krävas i fråga om de ändrade bestämmelserna fram till dess att de träder i kraft.

4. Arton månader före utgången av avtalets totala löptid skall parterna inleda förhandlingar för att undersöka vilka bestämmelser som i fortsättningen skall gälla för deras förbindelser.

Ministerrådet skall anta de övergångsåtgärder som eventuellt kan krävas fram till dess att det nya avtalet träder i kraft.

Artikel 96

Avtalets grundsatser: samrådsförfarande och lämpliga åtgärder vad gäller mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen

1. I denna artikel avses med "part" gemenskapen och Europeiska unionens medlemsstater, å ena sidan, och var och en av AVS-staterna, å andra sidan.

2. a) Om en part, trots den regelbundna politiska dialogen mellan parterna, anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra en förpliktelse med avseende på respekten för de mänskliga rättigheterna, demokratiska principer eller rättsstatsprincipen enligt artikel 9.2, skall den, utom i särskilt brådskande fall, lämna den andra parten och Ministerrådet all relevant information som krävs för en ingående undersökning av situationen i syfte att söka finna en lösning som är godtagbar för båda parterna. I detta syfte skall den kalla den andra parten till samråd

om i första hand de åtgärder som den parten har vidtagit eller skall vidta för att avhjälpa situationen.

Samrådet skall äga rum på den nivå och i den form som anses mest lämpliga för att en lösning skall kunna nås.

Samrådet skall inledas senast 15 dagar efter kallelsen till samråd och skall pågå under en tid som skall fastställas i samförstånd och vara beroende av kränkningens art och allvar. Samrådet skall i alla händelser inte pågå längre än 60 dagar.

Om samrådet inte leder till en för bägge parter godtagbar lösning, om samråd avböjs eller i särskilt brådskande fall får lämpliga åtgärder vidtas. Dessa åtgärder skall återkallas så snart orsakerna till att de vidtagits inte längre föreligger.

b) Med begreppet "särskilt brådskande fall" avses exceptionella fall av särskilt allvarlig och uppenbar kränkning av någon av de grundsatser som anges i artikel 9.2 vilken måste åtgärdas omedelbart.

Den part som tillgriper förfarandet för åtgärder i särskilt brådskande fall skall parallellt underrätta den andra parten och Ministerrådet, förutsatt att tiden medger det.

c) Med begreppet "lämpliga åtgärder" avses i denna artikel åtgärder som vidtas i enlighet med internationell rätt och som står i proportion till kränkningen. Vid valet av åtgärder skall de som minst stör detta avtals tillämpning prioriteras. Det skall vara underförstått att ett avbrytande tills vidare av avtalets tillämpning vore att betrakta som en sista utväg.

Åtgärder som vidtas i särskilt brådskande fall skall omedelbart anmälas till den andra parten och till Ministerrådet. På begäran av den berörda parten kan samråd hållas i syfte att närmare undersöka situationen och, om möjligt, finna lösningar. Samrådet skall äga rum i enlighet med bestämmelserna i punkt a andra och tredje styckena.

Artikel 97

Samrådsförfarande och lämpliga åtgärder med avseende på korruption

1. Parterna anser att allvarliga fall av korruption bör föranleda samråd mellan parterna i de fall gemenskapen är en viktig partner vad gäller finansiellt stöd till ekonomiska eller sektorsinriktade strategier eller program.

2. I sådana fall kan vardera parten kalla den andra parten till samråd. Samrådet skall inledas senast 21 dagar efter kallelsen och skall pågå högst 60 dagar.

3. Om samrådet inte leder till en för bägge parter godtagbar lösning, eller om samråd avböjs, skall parterna vidta lämpliga åtgärder. Under alla omständigheter ankommer det i första hand på den part där de allvarliga fallen av korruption inträffat att vidta de åtgärder som krävs för att omedelbart avhjälpa situationen. De åtgärder som någon av parterna vidtar måste stå i proportion till situationens allvar. Vid valet av åtgärder skall de som minst stör detta avtals tillämpning prioriteras. Det skall vara underförstått att ett avbrytande tills vidare av avtalets tillämpning vore att betrakta som en sista utväg.

4. I denna artikel avses med "part" gemenskapen och Europeiska unionens medlemsstater, å ena sidan, och var och en av AVS-staterna, å andra sidan.

Artikel 98

Lösning av tvister

1. Tvister mellan en eller flera medlemsstater, å ena sidan, och en eller flera AVS-stater, å andra sidan, om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal skall hänskjutas till Ministerrådet.

Under tiden mellan Ministerrådets möten skall sådana tvister hänskjutas till Ambassadörskommittén.

2. a) Om Ministerrådet inte lyckas bilägga tvisten, kan vardera parten begära att den skall lösas genom skiljedom. Varje part skall i detta syfte inom trettio dagar från ingivandet av begäran om skiljedom utse en skiljeman. Misslyckas detta, kan var och en av parterna be Permanenta skiljedomstolens generalsekreterare att utse den andra skiljemannen.

b) De två skiljemännen skall i sin tur inom trettio dagar utse en tredje skiljeman. Misslyckas detta kan var en av parterna be Permanenta skiljedomstolens generalsekreterare att utse den tredje skiljemannen.

c) Om inte skiljemännen beslutar annat, skall den procedur som tillämpas vara den som fastställs i Permanenta skiljedomstolen för internationella organisationer och stater. Skiljemännen skall träffa sitt avgörande inom tre månader med majoritet.

d) Varje part i tvisten skall vara skyldig att vidta de åtgärder som krävs för att verkställa skiljemännens avgörande.

e) Vid tillämpningen av detta förfarande skall gemenskapen och dess medlemsstater betraktas som den ena parten i tvisten.

Artikel 99

Uppsägning

Detta avtal kan med sex månaders uppsägningstid sägas upp av gemenskapen och dess medlemsstater gentemot varje AVS-stat och av varje AVS-stat gentemot gemenskapen och dess medlemsstater.

Artikel 100

Texternas status

Protokollen och bilagorna till detta avtal skall utgöra en integrerad del av avtalet. Bilagorna II, III, IV och VI får ses över, omarbetas, eller ändras av Ministerrådet på grundval av en rekommendation från AVS-EG-kommittén för utvecklingsfinansieringssamarbete.

Detta avtal, som upprättats i dubbla exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven tillhörande Europeiska unionens råds generalsekretariat respektive AVS-staternas sekretariat, och en bestyrkt kopia skall av båda sekretariaten överlämnas till regeringen i var och en av signatärstaterna.

Förslag till rådets beslut om ingående av protokollet om utvidgning av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Brunei Darussalam, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand och Vietnam, medlemsstater i Sydostasiatiska nationers förbund, till att även omfatta Laos

(2001/C 240 E/05)

KOM(2000) 430 slutlig — 2000/0173(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 7 juli 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 133 och 181, jämförda med artikel 300.2 första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett protokoll om utvidgning av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Brunei Darussalam, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand och Vietnam, medlemsstater i Sydostasiatiska nationers förbund, till att även omfatta Laos.

- (2) Det avtal som paraferades den 16 juni 2000 bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om utvidgning av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna i ASEAN till att även omfatta Laos godkänns på Europeiska gemenskapens vägnar.

Protokolltexten är bifogad detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall bemyndigas att utse den person som skall ha befogenhet att underteckna protokollet med bindande verkan för gemenskapen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dagen för protokollets ikraftträdande kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av rådets generalsekretariat.

PROTOKOLL**om utvidgning av samarbetsavtalet mellan medlemsstaterna i ASEAN och Europeiska gemenskapen till att även omfatta demokratiska folkrepubliken Laos**

Brunei Darussalams regering,

Filippinernas regering,

Indonesiens regering,

Malaysias regering,

Singapores regering,

Thailands regering,

Vietnams regering

och

Laos regering,

å ena sidan, och

Europeiska unionens råd,

å andra sidan,

SOM BEAKTAR det samarbetsavtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand – medlemsstater i Sydostasiatiska nationers förbund – som undertecknades i Kuala Lumpur den 7 mars 1980, utvidgat till att även omfatta Brunei Darussalam den 16 november 1984 och Vietnam den 14 februari 1997 ⁽¹⁾, nedan kallat "avtalet",

SOM BEAKTAR att Laos såsom ny medlem i Sydostasiatiska nationers förbund har ansökt om anslutning till avtalet,

HAR BESLUTAT att utvidga samarbetsavtalet till att också omfatta Laos, och har härigenom som befullmäktigade ombud utsett

BRUNEI DARUSSALAMS REGERING:

FILIPPINERNAS REGERING:

INDONESIENS REGERING:

MALAYSIAS REGERING:

SINGAPORES REGERING:

THAILANDS REGERING:

VIETNAMS REGERING:

LAOS REGERING:

EUROPEISKA UNIONENS RÅD:

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

⁽¹⁾ EGT L 117, 5.5.1999.

Artikel 1

Genom detta protokoll ansluts Laos till avtalet.

Artikel 2

Bestämmelserna i avtalet tillsammans med protokollet om artikel 1 i avtalet skall tillämpas på Laos.

Artikel 3

Avtalets tillämpning på Laos skall inte påverka tillämpningen av det samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Laos

som undertecknades den 29 april 1997 och som trädde i kraft den 1 december 1997 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i månaden efter den dag då parterna till varandra anmäler att de nödvändiga förfarandena har fullgjorts.

Artikel 5

Detta protokoll är upprättat i elva exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Upprättat i ... den ... år två tusen.

För Brunei Darussalams regering

(Underskrift)

För Filippinernas regering

(Underskrift)

För Indonesiens regering

(Underskrift)

För Malaysias regering

(Underskrift)

För Singapores regering

(Underskrift)

För Thailands regering

(Underskrift)

För Vietnams regering

(Underskrift)

För Laos regering

(Underskrift)

För Europeiska unionens råd

(Underskrift)

⁽¹⁾ EGT L 334, 5.12.1997.

Förslag till rådets förordning om ett års förlängning av finansieringen av vissa planer för förbättrad kvalitet och saluföring vilka godkänts enligt avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72

(2001/C 240 E/06)

KOM(2000) 623 slutlig — 2000/0252(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 5 oktober 2000)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I avdelning IIa i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972, om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, föreskrivs olika konkreta åtgärder för att inom nöttektorn uppväga bristande möjligheter vid produktion och saluföring av vissa nötter samt johannesbröd. Stöd ges till särskilt erkända producentorganisationer som lagt fram en plan, godkänd av behörig myndighet, för att förbättra sin produktions kvalitet och saluföring.

(2) Förordning (EEG) nr 1035/72 upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 2200/96 ⁽²⁾. Enligt artikel 53 i förordning (EG) nr 2200/96 skall dock rättigheter som producentorganisationer fått enligt avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 vara oförändrade tills de upphör att gälla.

(3) De särskilda stöd som ges för att utforma och genomföra en plan för förbättrad kvalitet och saluföring enligt artikel 14d.2 i förordning (EEG) nr 1035/72 är begränsat till 10 år. Den maximala stödnivån är dessutom gradvis sjunkande för att möjliggöra att det ekonomiska ansvaret successivt övergår till producenterna.

(4) Ett antal planer upphörde att gälla år 2000, sedan 10 år gått.

⁽¹⁾ EGT L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen ändrades senast genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 (EGT L 132, 16.6.1995, s. 8).

⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen ändrades senast genom förordning (EG) nr 1257/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

(5) Enligt förordning (EG) nr 2200/96 skall kommissionen förelägga rådet en rapport om hur förordningen fungerar. Rapporten skall innehålla en utvärdering av de särskilda åtgärderna för nötter och johannesbröd som genomförts enligt avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 och som kan medge ytterligare stödåtgärder. I väntan på detta bör de producentorganisationer vars förbättringsplaner upphör att gälla år 2000, och som fortfarande uppfyller godkännandekriterierna, få begära fortsatt stöd för sina planer inom ramen för 2001 års budget.

(6) Stödberättigande inom ramen för 2001 års budget är endast ansökningar om stöd som avser arbete som utförts till och med den 15 juni 2001.

(7) För att förenkla förvaltningen begränsas stödet till de arealer för vilka stödansökan lämnats under planens tionde år.

(8) Den ovan nämnda perioden på ett år är inte tillräcklig för att avsluta röjning, följd av nyplantering och/eller sortomställning. Det maximala stödet per hektar bör därför betalas för andra åtgärder, som närmare anges i artikel 2.1 tredje stycket och artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 790/89 ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Erkända producentorganisationer som producerar och saluför nötter eller johannesbröd i enlighet med artikel 14a i förordning (EEG) nr 1035/72 och vars planer för förbättrad kvalitet och saluföring godkändes under 1990 får, i enlighet med föreskrifterna i den här förordningen, begära fortsatt stöd för sina planer i ytterligare ett år.

Artikel 2

Stödet skall betalas för och begränsas till de arealer för vilka stödansökan gjorts för planens tionde år och får inte överstiga 241,50 EUR per hektar, i enlighet med vad som anges i artikel 2.1 tredje stycket och artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 790/89. Detta skall gälla i högst ett år efter det att planens tionde år löpt ut men inte längre än till den 15 juni 2001.

⁽³⁾ EGT L 85, 30.3.1989, s. 6.

Begärs enligt artikel 1 fortsatt finansiering av en plan, innebär detta att producentorganisation accepterar att tillämpa den för det tionde året godkända planen i ytterligare högst ett år.

Artikel 3

Tillämpningsföreskrifterna för det tionde året skall i tillämpliga delar gälla för den ytterligare period som avses i artikel 1.

Vid behov skall åtgärderna godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 46 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering

(2001/C 240 E/07)

KOM(2000) 655 slutlig — 2000/0264(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 tillsammans med artikel 300.2 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I sitt beslut av den 22 maj 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om samarbetsavtal inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och USA.
- (2) Gemenskapen och Kanada förväntar sig att dra ömsesidig nytta av detta samarbete, vilket från gemenskapens sida måste vara ett komplement till de bilaterala programmen mellan medlemsstaterna och Kanada och tillfoga ett europeiskt mervärde.
- (3) Det är nödvändigt att underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning godkänns härmed på gemenskapens vägnar under förutsättning att det ingås.

Avtalets text bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande befullmäktigas att utse den eller de personer som bemyndigas att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet.

Förslag till rådets beslut om ingående av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering

(2001/C 240 E/08)

KOM(2000) 655 slutlig — 2000/0264(CNS)

(Framlagt av Kommissionen den 18 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 tillsammans med artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I sitt beslut av den 22 maj 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om samarbetsavtal inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och USA.
- (2) Gemenskapen och Kanada förväntar sig att dra ömsesidig nytta av detta samarbete, vilket från gemenskapens sida måste vara ett komplement till de bilaterala programmen mellan medlemsstaterna och Kanada och tillfoga ett europeiskt mervärde.
- (3) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Avtalets text bifogas detta beslut.

Artikel 2

Europeiska gemenskapens delegation vid den gemensamma kommitté som avses i artikel 6 i avtalet skall bestå av en representant för kommissionen som biträds av en representant för varje medlemsstat.

Artikel 3

Rådets ordförande skall lämna de meddelanden som anges i artikel 12 i avtalet.

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Canadas regering om att förlänga ett samarbetsprogram inom högre utbildning och yrkesutbildning

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

CANADAS REGERING,

å andra sidan,

nedan gemensamt benämnda "parterna",

SOM NOTERAR att det i den transatlantiska förklaring som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Canadas regering antog den 22 november 1990 särskilt hänvisas till stärkandet av det ömsesidiga samarbetet inom olika områden som direkt påverkar deras medborgares nuvarande och framtida välfärd, som t.ex. utbyte och gemensamma projekt inom utbildning och kultur, inbegripet utbyten för akademiker och ungdomar,

SOM NOTERAR att det i den gemensamma förklaring om förbindelserna mellan EU-Canada som antogs den 17 december 1996 anges att parterna, för att återknyta de band som grundas på gemensamma kulturer och värderingar, skall uppmuntra kontakter mellan sina medborgare på alla nivåer, särskilt bland ungdomar. Parterna noterar vidare att de enligt den gemensamma åtgärdsplanen i bilagan till förklaringen skall förstärka sitt samarbete ytterligare genom avtalet om högre utbildning och yrkesutbildning,

SOM BEAKTAR att åtagandena i den transatlantiska förklaringen får en konkret form genom antagandet och genomförandet av 1995 års avtal om högre utbildning och yrkesutbildning och att genomförandet har varit mycket positivt för båda parterna,

SOM ERKÄNNER att utbildning på ett avgörande sätt bidrar till att utveckla personalresursernas förmåga att delta i den globala kunskapsbaserade ekonomin,

SOM INSER att samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning bör komplettera andra relevanta initiativ till samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Canada,

SOM ERKÄNNER vikten av att ta hänsyn till det arbete inom området högre utbildning och yrkesutbildning som utförs av internationella organisationer som är verksamma inom dessa områden, t.ex. OECD, Unesco och Europarådet,

SOM INSER att parterna har ett gemensamt intresse av samarbete på området högre utbildning och yrkesutbildning som ett led i det bredare samarbetet mellan Europeiska gemenskapen och Canada,

SOM FÖRVÄNTAR SIG att kunna få ömsesidiga fördelar av samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning,

SOM ERKÄNNER att det finns behov av att bredda tillgången till olika slags verksamhet som får stöd enligt detta avtal, särskilt verksamhet inom yrkesutbildningssektorn,

SOM ÖNSKAR förlänga den formella grunden för genomförande av samarbetsverksamhet inom högre utbildning och yrkesutbildning,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Syfte**

Genom detta avtal förlängs det program för samarbete på området högre utbildning och yrkesutbildning mellan Europeiska gemenskapen och Canada som upprättades 1995.

*Artikel 2***Definitioner**

I detta avtal avses med

1. "institut för högre utbildning": alla inrättningar som enligt gällande lagar eller praxis ger kvalifikationer eller examensbevis på en nivå för högre utbildning, oavsett vad en sådan inrättning kallas,
2. "institut för yrkesutbildning": alla typer av offentliga, halvoffentliga eller privata organ, som oavsett hur de betecknas, enligt gällande lagar eller praxis utformar eller genomför yrkesutbildning, vidareutbildning, fortbildning eller omskolning som bidrar till att ge kvalifikationer som erkänns av de behöriga myndigheterna,
3. "studerande": alla som följer kurser eller program som anordnas av institut för högre utbildning eller yrkesutbildning enligt definitionerna i denna artikel och som erkänns eller får ekonomiskt bidrag av de behöriga myndigheterna,
4. förbättra kvaliteten på transatlantisk utbytesverksamhet för studenter genom att främja öppenhet, ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och studie- och yrkesutbildningsperioder samt, i förekommande fall, möjlighet att överföra studiepoäng,
5. uppmuntra till utbyte av sakkunskap om e-lärande, öppen utbildning och distansutbildning samt om hur man utnyttjar dem på bästa sätt för att bredda effekterna av programmet,
6. upprätta eller stärka partnerskap mellan institut för högre utbildning och yrkesutbildning, yrkesorganisationer, offentliga myndigheter, den privata sektorn och andra samman slutningar som är lämpliga både i Europeiska gemenskapen och Canada,
7. stärka det mervärde som Europeiska gemenskapens och Canadas deltagande i det transatlantiska samarbetet inom högre utbildning och yrkesutbildning ger,
8. komplettera bilaterala program mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och Canada samt andra initiativ som genomförs av Europeiska gemenskapen och Canada.

*Artikel 4***Principer**

Samarbete enligt detta avtal skall vägledas av följande principer:

1. främja bättre förståelse mellan folken i Europeiska gemenskapen och Canada, inbegripet bredare kunskaper om språk, kulturer och institutioner,
2. förbättra kvaliteten på personalutveckling både i Europeiska gemenskapen och i Canada, inbegripet förvärvande av de kunskaper som behövs för att kunna möta utmaningarna i den globala kunskapsbaserade ekonomin,
3. uppmuntra till olika innovativa och välgrundade studentinriktade insatser med varaktiga effekter för samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan olika regioner inom Europeiska gemenskapen och Canada,
1. Fullständig respekt för ansvarsområdena hos medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och i Canadas provinser och territorier samt för självbestämmandet inom instituten för högre utbildning och yrkesutbildning.
2. Att den verksamhet som genomförs enligt avtalet skall vara till ömsesidig nytta för båda parter.
3. Effektiv startfinansiering av ett brett urval av innovativa projekt, som bildar nya strukturer och förbindelser, som ger multiplikatoreffekter genom jämn och effektiv spridning av resultat, som är hållbara på lång sikt utan kontinuerligt stöd från samarbetsprogrammet och som, om studentutbyte ingår, ger ömsesidigt erkännande av utbildningsperioder och i förekommande fall möjligheter att överföra studiepoäng.
4. Brett deltagande i alla Europeiska gemenskapens medlemsstater och Canadas provinser och territorier.

5. Erkännande av hela den geografiska, kulturella och sociala mångfalden i Europeiska gemenskapen och Canada.

6. Urval av projekt i öppen konkurrens och med beaktande av ovannämnda principer.

Artikel 5

Programåtgärder

Programmet skall genomföras med hjälp av de åtgärder som beskrivs i bilagan som utgör en del av detta avtal.

Artikel 6

Gemensam kommitté

1. En gemensam kommitté inrättas härmed. Den skall bestå av lika många företrädare för varje part.

2. Den gemensamma kommittén skall ha till uppgift att

a) granska den samarbetsverksamhet som planeras enligt detta avtal,

b) årligen lämna en rapport till parterna om nivån på, situationen för och effektiviteten av den samarbetsverksamhet som genomförs enligt detta avtal.

3. Den gemensamma kommittén skall sträva efter att mötas minst vartannat år, och dessa möten skall hållas växelvis i Europeiska gemenskapen och Canada. Andra möten får hållas enligt gemensam överenskommelse.

4. De personer som vardera sidan utser att gemensamt leda mötet skall godkänna protokollet, som tillsammans med tvåårsrapporten skall ställas till förfogande dels för den gemensamma samarbetskommitté som inrättats enligt 1976 års ramavtal om kommersiellt och ekonomiskt samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och Canada, dels för respektive parts lämpliga ministrar.

Artikel 7

Övervakning och utvärdering

Programmet skall övervakas och utvärderas på lämpligt sätt och i samarbete. Detta kan vid behov leda till att verksamheten får en ny inriktning mot bakgrund av behov eller möjligheter som framkommer under genomförandet.

Artikel 8

Finansiering

1. Samarbetsverksamheten skall genomföras mot bakgrund av Europeiska gemenskapens och Canadas tillgängliga medel och tillämpliga lagar och andra författningar, politiska åtgärder och program. Finansiering kommer att ske på grundval av jämnstora insatser av vardera partnern.

2. Varje part skall tillhandahålla medel till direkt förmån för, såvitt avser Europeiska gemenskapen, medborgare i en av Europeiska gemenskapens medlemsstater eller personer som av en medlemsstat erkänns ha officiell ställning som stadigvarande bosatta, och, såvitt avser Canada, landets egna stadigvarande bosatta såsom dessa definieras i "Immigration Act".

3. Kostnader som den gemensamma kommittén ådrar sig eller som uppkommer på dess vägnar skall bäras av den part som ledamöterna ansvarar inför. De kostnader som direkt är knutna till gemensamma kommitténs möten skall bäras av värdparten, förutom kostnader för resor och uppehälle.

Artikel 9

Inresa för personal

Vardera parten skall på alla sätt anstränga sig för att underlätta inresa till och utresa från sitt territorium för personal och studenter, samt införsel och utförsel av material och utrustning, från den andra parten i samband med verksamheten enligt detta avtal i enlighet med vardera partens lagar och andra författningar.

Artikel 10

Andra avtal

1. Detta avtal påverkar inte det samarbete som sker i enlighet med andra avtal som parterna slutit.

2. Detta avtal påverkar inte tillämpningen av befintliga eller framtida avtal mellan enskilda medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Canada inom de områden som omfattas av detta avtal.

Artikel 11

Avtalets territoriella tillämpning

Detta avtal skall å ena sidan tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och enligt de villkor som fastställs i det fördraget, och å andra sidan på Canadas territorium.

Artikel 12

Slutbestämmelser

1. Detta avtal skall träda i kraft den första dagen i månaden efter det datum då parterna skriftligt har meddelat varandra om att deras respektive juridiska förfaranden för detta avtals ikraftträdande har fullföljts. Avtalet skall träda i kraft den första dagen i månaden efter det senaste meddelandet.

2. Detta avtal skall gälla för en period om fem år, varefter det kan förlängas ytterligare genom överenskommelse mellan parterna.

3. Detta avtal kan ändras eller förlängas genom överenskommelse mellan parterna. Ändringar eller förlängningar skall vara skriftliga och träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då parterna skriftligt har meddelat varandra om att deras respektive juridiska förfaranden för ikraftträdandet av överenskommelsen om ändringen eller förlängningen i fråga har fullföljts.

4. Detta avtal får när som helst skriftligt sägas upp av endera parten med tolv månaders uppsägningstid. Att detta avtal upphör att gälla eller sägs upp påverkar inte giltigheten eller varaktigheten av överenskommelser som träffats enligt avtalet och inte heller de skyldigheter som fastställs enligt bilagan till detta avtal.

Artikel 13

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid alla texter är lika giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

BILAGA

OMRÅDE 1

Gemensamma EG/Canada-konsortieprojekt

1. Parterna skall ge stöd till institut för högre utbildning och yrkesutbildning som inrättar gemensamma EG/Canada-konsortier i syfte att genomföra gemensamma projekt inom högre utbildning och yrkesutbildning. Europeiska gemenskapen kommer att stödja de konsortiepartner som kommer från Europeiska gemenskapen medan Canada kommer att stödja de kanadensiska konsortieparterna.
2. Varje gemensamt konsortium måste inbegripa åtminstone tre aktiva partner på vardera sidan från minst tre olika medlemsstater i Europeiska gemenskapen och från minst två olika provinser eller territorier i Canada.
3. Varje gemensamt konsortium bör som regel omfatta studentutbyte över Atlanten och syfta till jämvikt i flödena i varje riktning, samt bör planera för lämplig språklig och kulturell förberedelse.
4. Bidrag till gemensamma konsortieprojekt får beviljas för nyskapande verksamheter som har mål som kan uppfyllas inom en tid av högst tre år. Bidrag kan ges under högst ett år till förberedelser eller projektutarbetande.
5. Den gemensamma kommitté som inrättas enligt artikel 6 skall fatta beslut om vilka områden som kan bli föremål för det gemensamma EG/Canada-konsortiets samarbete.
6. Bidragsberättigande verksamhet kan omfatta
 - förberedelser eller utveckling av projekt,
 - utveckling av de organisatoriska ramarna för studentutbyte, inbegripet praktik på arbetsplatser, som även omfattar lämplig språklig förberedelse och partnerinstitutens fullständiga erkännande,
 - strukturerat utbyte av studenter, lärare, utbildare, förvaltningspersonal, personaladministratörer, planerare och administratörer av yrkesutbildningsprogram, utbildare och yrkesvägledare inom institut för högre utbildning eller organisationer för yrkesutbildning,
 - gemensamt utarbetande och spridning av innovativa kursplaner som omfattar läromedel, undervisningsmetoder och kursmoduler,
 - gemensamt utarbetande och spridning av nya metoder inom högre utbildning och yrkesutbildning, inbegripet användning av informations- och kommunikationsteknik, e-lärande samt öppen utbildning och utbildning på distans,
 - korta intensivprogram på minst tre veckor,
 - lärarpraktik som utgör en del av kursplanen i ett partnerinstitut,

- andra innovativa projekt som har som mål att förbättra samarbete över Atlanten inom högre utbildning och yrkesutbildning och uppnå åtminstone ett av målen i artikel 3 i detta avtal.

OMRÅDE 2

Kompletterande åtgärder

Parterna får genomföra ett begränsat antal kompletterande åtgärder som överensstämmer med avtalets mål, däribland erfarenhetsutbyte eller andra former av gemensam verksamhet inom allmän utbildning och yrkesutbildning.

FÖRVALTNING AV PROGRAMMET

1. Vardera parten får ge ekonomiskt stöd till verksamhet enligt detta program.
2. Förvaltningen av programmets verksamhet skall utföras av behöriga tjänstemän hos vardera parten. Dessa uppgifter kan inbegripa
 - beslut om regler och förfarande för presentation av förslag, inbegripet utarbetandet av gemensamma riktlinjer för sökande,
 - fastställande av en tidsplan för offentliggörande av inbjudan att lämna projektförslag, inlämnade och urval av förslag,
 - tillhandahållande av information om programmet och dess genomförande,
 - utnämmande av akademiska rådgivare och experter, inbegripet oberoende bedömning av förslag,
 - rekommendationer till de lämpliga myndigheterna hos vardera parten vilka projekt som bör få bidrag,
 - ekonomisk förvaltning,
 - främjande av samarbete vad gäller övervakning och utvärdering av programmet.

ÅTGÄRDER FÖR TEKNISKT STÖD

Inom detta program kommer medel att ställas till förfogande för inköp av tjänster som är nödvändiga för att genomföra programmet på bästa sätt. Parterna får särskilt anordna seminarier, konferenser eller andra möten med sakkunniga, genomföra utvärderingar, ge ut publikationer och sprida information som gäller programmet.

Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater

(2001/C 240 E/09)

KOM(2000) 656 slutlig — 2000/0263(CNS)

(Framlagt av Kommissionen den 18 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 tillsammans med artikel 300.2 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I sitt beslut av den 22 maj 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om samarbetsavtal inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och USA.
- (2) Gemenskapen och Amerikas förenta stater förväntar sig att dra ömsesidig nytta av detta samarbete, vilket från gemenskapens sida måste vara ett komplement till de bilaterala programmen mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater och tillfoga ett europeiskt mervärde.
- (3) Det är nödvändigt att underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning godkänns härmed på gemenskapens vägnar under förutsättning att det ingås.

Avtalets text bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande befullmäktigas att utse den eller de personer som bemyndigas att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet.

Förslag till rådets beslut om ingående av avtal om ett förlängt samarbetsprogram inom högre och yrkesinriktad utbildning mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater

(2001/C 240 E/10)

KOM(2000) 656 slutlig — 2000/0263(CNS)

(Framlagt av Kommissionen den 18 oktober 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 tillsammans med artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I sitt beslut av den 22 maj 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om samarbetsavtal inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och USA.
- (2) Gemenskapen och Amerikas förenta stater förväntar sig att dra ömsesidig nytta av detta samarbete, vilket från gemenskapens sida måste vara ett komplement till de bilaterala programmen mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater och tillfoga ett europeiskt mervärde.
- (3) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om förlängning av samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Avtalets text bifogas detta beslut.

Artikel 2

Europeiska gemenskapens delegation vid den gemensamma kommitté som avses i artikel 6 i avtalet skall bestå av en representant för kommissionen som biträds av en representant för varje medlemsstat.

Artikel 3

Rådets ordförande skall lämna de meddelanden som anges i artikel 12 i avtalet.

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om att förlänga ett samarbetsprogram inom högre utbildning och yrkesutbildning

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

AMERIKAS FÖRENTA STATER,

å andra sidan,

nedan gemensamt benämnda "parterna",

SOM NOTERAR att det i den Transatlantiska förklaring som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Amerikas förenta staters regering antog i november 1990 särskilt hänvisas till stärkandet av det ömsesidiga samarbetet inom olika områden som direkt påverkar deras medborgares nuvarande och framtida välfärd, som t.ex. utbyte och gemensamma projekt inom utbildning och kultur, inbegripet utbyten för akademiker och ungdomar,

SOM BEAKTAR att genom antagandet och genomförandet av 1995 års avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om upprättande av ett samarbetsprogram på området för högre utbildning och yrkesutbildning förverkligas åtagandena i den Transatlantiska förklaringen och avtalet utgör exempel på ett mycket framgångsrikt och kostnadseffektivt samarbete,

SOM NOTERAR att i den nya transatlantiska agendan som antogs vid toppmötet mellan EU och USA i december 1995 i Madrid hänvisas det under mål IV – Att bygga broar över Atlanten – till att avtalet mellan EG och USA om upprättande av ett samarbetsprogram på området för högre utbildning och yrkesutbildning skulle kunna bli en katalysator för ett brett utbud av innovativa samarbetsåtgärder som studenter och lärare direkt kan ha nytta av och som handlar om att införa ny teknik i klassrummen, att koppla samman utbildningsorganisationer i Amerikas förenta stater med motsvarigheter i Europeiska unionen och främja undervisning i varandras språk, historia och kultur,

SOM ERKÄNNER att utbildning på ett avgörande sätt bidrar till att förbättra personalresursernas förmåga att delta i den globala kunskapsbaserade ekonomin,

SOM INSER att samarbete inom utbildning bör komplettera andra relevanta initiativ till samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater,

SOM NOTERAR att 1997 års transatlantiska konferens "Bridging the Atlantic: People to People Links" betonade den potential för samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater som finns inom informell utbildning,

SOM ERKÄNNER vikten av att säkerställa komplementaritet med relevanta initiativ inom högre utbildning och yrkesutbildning som genomförs av internationella organisationer som är verksamma inom dessa områden, t.ex. OECD, Unesco och Europarådet,

SOM INSER att parterna har ett gemensamt intresse av samarbete på området för högre utbildning och yrkesutbildning,

SOM FÖRVÄNTAR SIG att kunna få ömsesidiga fördelar av samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning,

SOM ERKÄNNER att det finns behov av att bredda tillgången till olika slags verksamhet som får stöd enligt detta avtal, särskilt verksamhet inom yrkesutbildningssektorn,

SOM ÖNSKAR lägga en formell grund för genomförande av samarbetsverksamhet och fortsatt samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta avtal förlängs samarbetsprogrammet inom högre utbildning och yrkesutbildning (nedan kallat "programmet"), som ursprungligen upprättades genom 1995 års avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om upprättande av ett samarbetsprogram på området för högre utbildning och yrkesutbildning.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal avses med

1. "institut för högre utbildning": alla inrättningar som enligt gällande lagar eller praxis ger kvalifikationer eller examensbevis på en nivå för högre utbildning, oavsett vad en sådan inrättning kallas,
2. "institut för yrkesutbildning": alla typer av offentliga, halvoffentliga eller privata organ, som oavsett hur de betecknas, enligt gällande lagar eller praxis utformar eller genomför yrkesutbildning, vidareutbildning, fortbildning eller omskolning,
3. "studerande": alla som följer utbildningskurser eller utbildningsprogram som anordnas av institut för högre utbildning eller yrkesutbildning enligt definitionerna i denna artikel.

Artikel 3

Mål

Programmets mål skall vara att

1. främja ömsesidig förståelse mellan folken i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, särskilt vad gäller bredare kunskaper om språk, kulturer och institutioner
2. förbättra kvaliteten på personalutveckling både i Europeiska gemenskapen och i Amerikas förenta stater, inbegripet förvärvande av de kunskaper som behövs för att kunna möta utmaningarna i den globala kunskapsbaserade ekonomin,

3. uppmuntra till olika innovativa och välgrundade studentinriktade insatser med varaktiga effekter för samarbete inom högre utbildning och yrkesutbildning mellan olika regioner inom Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater,

4. förbättra kvaliteten på transatlantisk utbytesverksamhet för studenter genom att främja öppenhet, ömsesidigt erkännande av utbildningsperioder och, i förekommande fall, möjlighet att överföra studiepoäng,

5. uppmuntra till utbyte av sakkunskap om e-lärande, öppen utbildning och distansutbildning samt om hur man utnyttjar dem på bästa sätt för att bredda effekterna av programmet,

6. främja och stärka partnerskap mellan institut för högre utbildning och yrkesutbildning, yrkesorganisationer, offentliga myndigheter, den privata sektorn och andra sammanslutningar som är lämpliga både i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater,

7. stärka EG:s och USA:s deltagande i det transatlantiska samarbetet inom högre utbildning och yrkesutbildning, och

8. komplettera relevanta bilaterala program mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater samt andra program och initiativ som genomförs av EG och USA.

Artikel 4

Principer

Samarbete enligt detta avtal skall vägledas av följande principer:

1. Fullständig respekt för ansvarsområdena hos medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och delstaterna i USA samt för självbestämmandet inom instituten för högre utbildning.
2. Att den verksamhet som genomförs enligt avtalet skall vara till ömsesidig nytta för båda parter.

3. Effektiv startfinansiering av ett brett urval av innovativa projekt, som bildar nya strukturer och förbindelser, som ger multiplikatoreffekter genom jämn och effektiv spridning av resultat, som är hållbara på lång sikt utan kontinuerligt stöd från programmet och som, om studentutbyte ingår, ger ömsesidigt erkännande av utbildningsperioder och i förekommande fall möjligheter att överföra studiepoäng.
4. Brett deltagande i alla Europeiska gemenskapens medlemsstater och Amerikas förenta stater.
5. Erkännande av hela den geografiska, kulturella och sociala mångfalden i Europeiska gemenskapen och USA.
6. Urval av projekt i öppen konkurrens och med beaktande av ovannämnda principer.

Artikel 5

Programåtgärder

Programmet skall genomföras med hjälp av de åtgärder som beskrivs i bilagan som utgör en del av detta avtal.

Artikel 6

Gemensam kommitté

1. En gemensam kommitté inrättas härmed. Den skall bestå av lika många företrädare för varje part.
2. Den gemensamma kommittén skall ha till uppgift att
 - a) granska den samarbetsverksamhet som planeras enligt detta avtal, och
 - b) årligen avge en rapport till parterna om nivån på, situationen för och effektiviteten av den samarbetsverksamhet som genomförs enligt detta avtal.
3. Den gemensamma kommittén skall sträva efter att mötas en gång per år, och dessa årliga möten skall hållas växelvis i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater. Andra möten får hållas enligt gemensam överenskommelse.
4. Beslut av kommittén skall fattas i samförstånd. Ett protokoll som anger de beslut och huvudfrågor som har behandlats skall föras vid varje möte. Protokollet skall justeras av de personer som utsetts av varje part för att gemensamt ansvara för ordförandeskapet vid mötet, och det skall tillsammans med den årliga rapporten hållas tillgängligt för varje parts behöriga ministrar.

Artikel 7

Övervakning och utvärdering

Programmet skall övervakas och utvärderas på lämpligt sätt och i samarbete. Detta kan vid behov leda till att verksamheten får en ny inriktning mot bakgrund av behov eller möjligheter som framkommer under genomförandet.

Artikel 8

Finansiering

1. Verksamheten enligt detta avtal skall genomföras mot bakgrund av Europeiska gemenskapens och Amerikas förenta staters tillgängliga medel och tillämpliga lagar och andra författningar, politiska åtgärder och program. Finansiering kommer, i möjligaste mån, att ske på grundval av jämnstora insatser av vardera parten. Parterna skall sträva efter att erbjuda verksamhet av jämförbar nytta och räckvidd.

2. Kostnader som den gemensamma kommittén ådrar sig eller som uppkommer på dess vägnar skall bäras av den part som medlemmarna ansvarar inför. De kostnader som direkt är knutna till gemensamma kommitténs möten skall bäras av värdparten, förutom kostnader för resor och uppehälle.

Artikel 9

Inresa för personal

Vardera parten skall på alla sätt anstränga sig för att underlätta inresa till och utresa från sitt territorium för personal och studenter, samt införsel och utförsel av material och utrustning, från den andra parten i samband med verksamheten enligt detta avtal.

Artikel 10

Andra avtal

Detta avtal ersätter inte och påverkar inte heller tillämpningen av annan verksamhet som genomförs av en medlemsstat i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater.

Artikel 11

Avtalets territoriella tillämpning

Detta avtal skall å ena sidan tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och enligt de villkor som fastställs i det fördraget, och å andra sidan på Amerikas förenta staters territorium.

*Artikel 12***Ikraftträdande och uppsägning**

1. Detta avtal träder i kraft den 1 januari 2001 eller den första dagen i den månad som följer den dag då parterna skriftligt har meddelat varandra om att deras respektive juridiska förfaranden för detta avtals ikraftträdande har fullföljts, beroende på vilken tidpunkt som inträffar senare. Detta avtal ersätter 1995 års avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om upprättande av ett samarbetsprogram på området för högre utbildning och yrkesutbildning i sin helhet.

2. Detta avtal skall gälla för en period om fem år, och får förlängas eller ändras genom skriftlig överenskommelse. Ändringar eller förlängningar skall träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då parterna skriftligt har meddelat varandra om att deras respektive juridiska för-

faranden för ikraftträdandet av överenskommelsen om ändringen eller förlängningen i fråga har fullföljts.

3. Detta avtal får när som helst skriftligt sägas upp av endera parten med tolv månaders uppsägningstid. Att detta avtal upphör att gälla eller sägs upp påverkar inte giltigheten eller varaktigheten för eventuella redan befintliga överenskommelser som gjorts enligt avtalet.

Artikel 13

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid alla texter är lika giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

*BILAGA**VERKSAMHET***OMRÅDE 1****Projekt för gemensamma EG/USA-konsortier**

1. Parterna skall ge stöd till institut för högre utbildning och yrkesutbildning som inrättar gemensamma EG/USA-konsortier i syfte att genomföra gemensamma projekt inom högre utbildning och yrkesutbildning. Europeiska gemenskapen kommer att stödja de konsortiepartner som kommer från Europeiska gemenskapen medan USA kommer att stödja de amerikanska konsortieparterna.
2. Varje gemensamt konsortium måste inbegripa åtminstone tre aktiva deltagare från varje sida från minst tre olika medlemsstater i Europeiska gemenskapen respektive tre olika delstater i Amerikas förenta stater.
3. Varje gemensamt konsortium skall, som regel, omfatta studentutbyte över Atlanten och syfta till jämvikt i flödena i varje riktning, samt bör planera för lämplig språklig och kulturell förberedelse.
4. Startbidrag kommer att ges till den strukturella samarbetsverksamheten hos varje konsortium under högst tre år. Bidrag kan ges under högst ett år till förberedelser eller projektutarbetande.
5. De behöriga myndigheterna från varje sida skall gemensamt komma överens om de områden för gemensamma EG/USA-konsortier som kan få bidrag.
6. Bidragsberättigande projektverksamhet kan omfatta
 - a) förberedelser eller utveckling av projekt,
 - b) utveckling av de organisatoriska ramarna för studentutbyte, inbegripet praktik på arbetsplatser, som även omfattar lämplig språklig förberedelse och partnerinstitutets fullständiga erkännande,
 - c) strukturerat utbyte av studenter, lärare, utbildare, förvaltningspersonal och andra lämpliga specialister,
 - d) gemensamt utarbetande och spridning av innovativa kursplaner som omfattar läromedel, undervisningsmetoder och kursmoduler,
 - e) gemensamt utarbetande och spridning av nya metoder inom högre utbildning och yrkesutbildning, inbegripet användning av informations- och kommunikationsteknik, e-lärande samt öppen utbildning och utbildning på distans,
 - f) korta intensivprogram på minst tre veckor under förutsättning att de ingår i kursen eller yrkesutbildningen,
 - g) lärarpraktik hos ett samarbetande institut på andra sidan Atlanten som är till stöd för projektets utarbetande av kursplaner, och
 - h) andra innovativa projekt som har som mål att förbättra samarbete över Atlanten inom högre utbildning och yrkesutbildning och uppnå åtminstone ett av målen i artikel 3 i detta avtal.

OMRÅDE 2**Fulbright-EU-programmet**

Parterna skall tillhandahålla stipendier för studier, forskning och föreläsning i EU-frågor och förbindelser mellan EG och USA. Stipendierna skall tillhandahållas inom ramen för Fulbright/EU-programmet.

OMRÅDE 3**Kompletterande åtgärder**

Parterna får genomföra ett begränsat antal kompletterande åtgärder som överensstämmer med avtalets mål, däribland erfarenhetsutbyte eller andra former av gemensam verksamhet inom allmän utbildning och yrkesutbildning.

FÖRVALTNING AV PROGRAMMET

Förvaltningen av programmets verksamhet skall utföras av behöriga tjänstemän hos vardera parten. Dessa uppgifter kan inbegripa

1. beslut om regler och förfarande för presentation av förslag, inbegripet utarbetandet av gemensamma riktlinjer för sökande,
2. fastställande av en tidsplan för offentliggörande av inbjudan att lämna projektförslag, inlämnade och urval av förslag,
3. tillhandahållande av information om programmet och dess genomförande,
4. utnämning av akademiska rådgivare och experter,
5. rekommendationer till de lämpliga myndigheterna hos vardera parten om vilka projekt som bör få bidrag,
6. tillhandahållande av ekonomisk förvaltning, och
7. främjande av samarbete vad gäller övervakning och utvärdering av programmet.

ÅTGÄRDER FÖR TEKNISKT STÖD

Inom detta program får medel användas för inköp av tjänster som är nödvändiga för att genomföra programmet. Parterna får särskilt anlita experter, anordna seminarier, konferenser eller andra möten som kan underlätta genomförandet av programmet, samt genomföra insatser för utvärdering, information, publicering och spridning.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma regler för de inre marknaderna för el och naturgas

(2001/C 240 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 125 slutlig — 2001/0077(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 mars 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2, artikel 55 och artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽²⁾ har på ett betydelsefullt sätt bidragit till skapandet av inre marknader för el och gas.
- (2) Erfarenheterna från genomförandet av direktiven visar på de stora fördelar som de inre marknaderna för el och gas innebär när det gäller ökad effektivitet, prissänkningar, högre kvalitet på tjänsterna och ökad konkurrenskraft. Stora brister vidlåder dock fortfarande marknaderna och de kan förbättras ytterligare.
- (3) Europeiska rådet framförde vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 önskemål om snabba insatser för att fullborda den inre marknaden inom både el- och gassektorn och för att påskynda liberaliseringen av dessa sektorer i syfte att få till stånd en fullt fungerande inre marknad. Europaparlamentet uppmanade i sin resolution av den 6 juli 2000 om kommissionens andra rapport om

avregleringen av energimarknaderna kommissionen att fastställa en detaljerad tidsplan för när noggrant beskrivna mål skall ha uppnåtts i syfte att gradvis nå fram till en fullständig liberalisering av energimarknaderna.

- (4) De största hindren på vägen mot en fullt fungerande inre marknad rör tillträde till näten och skillnaderna medlemsstaterna emellan i fråga om marknadernas öppenhet.
- (5) För att uppnå icke-diskriminerande tillträde till näten är det av avgörande betydelse att oberoendet för den systemansvarige för överföringssystemet säkerställs. Bestämmelserna om åtskillnad mellan verksamheterna bör därför skärpas. För att säkerställa icke-diskriminerande tillträde till distributionsnäten bör krav på åtskillnad mellan verksamhetsgrenarna införas för systemansvariga för distributionssystem både när det gäller el och gas.
- (6) För att undvika att små distributionsföretag får en oproportionerlig ekonomisk och administrativ börda bör medlemsstaterna vid behov kunna undanta sådana företag från åtskillnadskraven.
- (7) Det behövs ytterligare åtgärder för att tarifferna för tillträde till viktiga transportstrukturer och liknande infrastruktur, inbegripet lagring och andra stödanläggningar, skall bli öppna och tydliga, förutsägbara och icke-diskriminerande. Tarifferna bör gälla alla användare av systemen, utan diskriminering.
- (8) Mot bakgrund av erfarenheten från tillämpningen av rådets direktiv 90/547/EEG av den 29 oktober 1990 om transitering av elektricitet genom kraftledningsnät ⁽³⁾ och rådets direktiv 91/296/EEG av den 31 maj 1991 om transitering av naturgas genom gasledningsnät ⁽⁴⁾ bör åtgärder vidtas för att se till att ordningarna för tillträde till transitering, inbegripet gränsöverskridande transitering mellan medlemsstater, blir enhetliga och icke-diskriminerande.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 313, 13.11.1990, s. 30. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/75/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ EGT L 147, 12.6.1991, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/49/EG (EGT L 233, 30.9.1995, s. 86).

- (9) Oberoende nationella tillsynsmyndigheter behövs om man vill garantera ett icke-diskriminerande tillträde till näten. De bör minst ha befogenhet att fastställa eller godkänna överförings- och distributionstariffer och tariffer för tillträde till anläggningar för flytande naturgas (LNG-anläggningar) innan de träder i kraft.
- (10) Tillsynsmyndigheten bör kunna godkänna tariffer på grundval av ett förslag från den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet eller en systemansvarig för en LNG-anläggning, eller på grundval av ett förslag som en systemansvarig och nätanvändarna kommit överens om.
- (11) Av konkurrens- och sysselsättningskäl bör fördelarna med den inre marknaden så snart som möjligt bli tillgängliga för industrin och handeln i hela gemenskapen, inbegripet små och medelstora företag, och för alla gemenskapsmedborgare.
- (12) Gas- och elkunderna bör fritt kunna välja leverantör. Fullbordandet av den inre marknaden för el och gas bör likväls ske stegvis, för att industrin skall kunna anpassa sig, och för att lämpliga åtgärder och förfaranden skall kunna införas för att skydda kundernas intressen och för att tillförsäkra dem en reell möjlighet att välja leverantör.
- (13) När marknaderna stegvis öppnas för full konkurrens kommer skillnaderna mellan medlemsstaterna att försvinna stegvis. Det bör säkerställas att detta direktiv genomförs på ett öppet och säkert sätt.
- (14) I direktiv 98/30/EG anses tillträde till lagring som tillträde till en del av gassystemet. Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av den inre marknaden bör ytterligare åtgärder vidtas för att förtydliga bestämmelserna om tillträde till lagring och andra stödtjänster, och för att ytterligare särskilja driften av överförings- och distributionssystemen samt gaslagring och LNG-anläggningar.
- (15) Nästan alla medlemsstater har valt att säkerställa konkurrensen på elproduktionsmarknaden genom ett öppet tillståndsförfarande. Om tillräcklig elproduktionskapacitet inte anläggs på grundval av tillståndsförfarandet bör dock medlemsstaterna få trygga försörjningen genom anbudsörfarande.
- (16) Av försörjningstrygghetsskäl bör balansen mellan tillgång och efterfrågan i varje enskild medlemsstat bevakas och lämpliga åtgärder bör vidtas om försörjningstryggheten äventyras.
- (17) Medlemsstaterna bör tillförsäkra alla kunder rätten att få tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till överkomliga och rimliga priser. För att de allmännyttiga tjänsterna i gemenskapen skall hålla högsta möjliga kvalitet bör medlemsstaterna regelbundet underrätta kommissionen om alla åtgärder som vidtagits för att uppnå målet med detta direktivet. Kommissionen bör regelbundet offentliggöra en rapport som innehåller en analys av de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå målsättningarna för de allmännyttiga tjänsterna samt en jämförelse av åtgärdernas effektivitet; syftet med detta är att kommissionen skall kunna utfärda rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet.
- (18) Kravet på att kommissionen skall underrättas om avslag på ansökan om tillstånd att anlägga ny produktionskapacitet har visat sig vara onödigt administrativt arbete, och bör därför tas bort.
- (19) Direktiven 96/92/EG och 98/30/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (20) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att skapa fullständigt fungerande inre el- och gasmarknader där rättvis konkurrens råder, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (21) För att lika behandling vid tillträde till el- och gasnäten skall kunna tillförsäkras även vid transitering bör direktiven 90/547/EEG och 91/296/EEG upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar i direktiv 96/92/EG

Direktiv 96/92/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 9 skall ersättas med följande:

”9. *slutförbrukare*: konsument som köper el för eget bruk,”

b) Punkt 22 skall ersättas med följande:

”22. *icke-hushållskund*: konsument som köper el som inte är avsedd för det egna hushållet; begreppet omfattar producenter, överförings- och distributionsföretag och grossister.”

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, säkerställa att elföretag drivs i enlighet med principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt elmarknad. Medlemsstaterna får inte diskriminera mellan sådana företag när det gäller rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse säkerhet, inbegripet försörjningsstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna och tydliga, icke-diskriminerande och kontrollerbara. För att kunna tillhandahålla allmännyttiga tjänster som avser försörjningsstrygghet kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall inom sitt territorium säkerställa alla kunders rätt att få samhällsomfattande tjänster (d.v.s. tillgång till elförsörjning av en bestämd kvalitet till överkomliga och rimliga priser). De skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukare och för att garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta de som anges i bilagan.

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd och försörjningsstrygghet särskilt genom att underhålla och anlägga nödvändig nätinfrastruktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 16 och 21 i den utsträckning som tillämpningen av dem, rättsligen eller i praktiken, skulle hindra elföretagen från att fullgöra de förpliktelser som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse, och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget."

3. Följande artikel 3 a skall införas:

"Artikel 3 a

1. Medlemsstaterna skall vartannat år underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att upp-

fylla förpliktelserna om samhällsomfattande och allmännyttiga tjänster, oavsett om åtgärderna kräver undantag från detta direktiv eller ej. Underrättelsen skall beröra bl.a. de krav som avses i artikel 3.4 och upprätthållandet av kvaliteten på tjänsterna.

2. Kommissionen skall vartannat år offentliggöra en rapport som innehåller en analys och en effektivitetsbedömning av de olika åtgärder som vidtagits i medlemsstaterna för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet. Kommissionen skall vid behov utfärda rekommendationer om nationella åtgärder som bör vidtas för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet."

4. Artikel 4 skall utgå.

5. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall anta ett tillståndsförfarande för anläggning av ny produktionskapacitet som skall tillämpas enligt objektiva, öppna och tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kriterier som skall vara uppfyllda för att tillstånd att anlägga produktionskapacitet på deras territorium skall beviljas. Dessa kriterier kan avse

- a) skydd av och säkerhet för elsystemet, installationer och tillhörande utrustning,
- b) skydd av befolkningens hälsa och säkerhet,
- c) miljöskydd,
- d) markanvändning och lokalisering,
- e) användning av allmän mark,
- f) energieffektivitet,
- g) primärkällornas natur,
- h) sökandens egenskaper, t.ex. teknisk, ekonomisk och finansiell förmåga,
- i) hur de åtgärder som antagits enligt artikel 3 har följts.

3. Tillståndsförfarandena och kriterierna skall offentliggöras.

4. Om tillståndsansökan avslås skall sökanden informeras om skälen för avslaget. Skälen skall vara objektiva, icke-diskriminerande, väl grundade och vederbörligen dokumenterade. Sökanden skall ha möjlighet att överklaga."

6. Artikel 6 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall se till att det finns en möjlighet att trygga försörjningen genom att ny kapacitet uppbringas genom ett anbudsförfarande grundat på ofentliggjorda kriterier. Anbudsförfarande får dock bara användas om den kapacitet som anläggs med tillämpning av tillståndsförandet inte är tillräcklig för att trygga försörjningen."

b) Punkt 2 skall utgå.

c) Punkt 6 skall utgå.

7. Följande artikel 6 a skall införas:

"Artikel 6 a

1. Medlemsstaterna skall tilldela ett organ, som får vara den oberoende tillsynsmyndighet som avses i artikel 22, uppgiften att bevaka frågor som rör försörjningstryggheten. Organet skall särskilt bevaka balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan, ytterligare kapacitet som planeras eller håller på att anläggas och konkurrensgraden på marknaden. Organet skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad det kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 skall kommissionen årligen överlämna ett meddelande till Europaparlamentet och rådet som analyserar olika frågor som rör elförsörjningstryggheten i gemenskapen, särskilt den rådande och förväntade balansen mellan tillgång och efterfrågan. Kommissionen skall, där så är lämpligt, utfärda rekommendationer."

8. Artikel 7.6 skall ersättas med följande:

"6. Om den systemansvarige i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall den systemansvarige vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige är oberoende skall följande kriterier gälla:

a) Personer som ansvarar för ledningen av överföringssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade elföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende elproduktion, eldistribution eller elförsörjning.

b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de personliga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen för överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

c) Den systemansvarige skall utöva fullständig kontroll över de tillgångar som behövs för att underhålla och bygga ut nätet.

d) Den systemansvarige skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs; den övervakningsansvarige skall utses av och ansvara inför ordföranden eller den verkställande direktören i det integrerade elföretaget som den systemansvarige tillhör. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndigheten; rapporten skall publiceras."

9. Följande artikel 7 a skall införas:

"Artikel 7 a

Systemansvariga för överföringssystem skall anskaffa den energi de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett öppet, icke-diskriminerande och marknadsorienterat sätt."

10. I artikel 8 skall följande punkter läggas till som punkterna 5 och 6:

"5. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet håller en viss lägsta investeringsnivå för att underhålla och utveckla överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

6. De regler om balansering i realtid av produktion och konsumtion av el som antas av de systemansvariga för överförings- och distributionssystemen skall vara öppna och tydliga och icke-diskriminerande. Tariffer och villkor för systemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas på ett icke-diskriminerande sätt som avspeglar rådande marknadspriser, och skall innan de träder i kraft fastställas eller godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna."

11. I artikel 10 skall följande punkt läggas till som punkt 4:

"4. Om den systemansvarige i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige är oberoende skall följande kriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade elföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende elproduktion, elöverföring eller elförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de personliga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.
- c) Den systemansvarige skall utöva fullständig kontroll över de tillgångar som behövs för att underhålla och utbygga nätet.
- d) Den systemansvarige skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs; den övervakningsansvarige skall utses av och ansvara inför ordföranden eller den verkställande direktören i det integrerade elföretag som den systemansvarige tillhör. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndigheten; rapporten skall publiceras.

Bestämmelserna i första och andra stycket skall gälla från och med den 1 januari 2003. Medlemsstaterna kan besluta att inte tillämpa dessa bestämmelser i fråga om integrerade elföretag som vid den tidpunkten har mindre än 100 000 kunder."

12. Följande artikel 12 a skall införas:

"Artikel 12 a

Reglerna i artiklarna 7.6 och 10.4 hindrar inte att ett kombinerat överförings- och distributionssystem kan drivas av en systemansvarig som är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med driften av överförings- och dis-

tributionssystemen att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande, och som uppfyller kraven i artikel 7.6."

13. Artikel 14.3 skall ersättas med följande:

"3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade elföretag i sin interna bokföring särredovisa verksamhetsgrenarna produktion, distribution och försörjning samt, där så är lämpligt, upprätta en koncernredovisning för annan verksamhet utanför elsektorn på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. Den interna bokföringen skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren."

14. Artikel 15 skall utgå.

15. Artikel 16 skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. Alla medlemsstater skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystemen som grundas på offentliggjorda tariffer som gäller för alla berättigade kunder och som tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras. Tarifferna skall innan de träder i kraft godkännas av en nationell tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med artikel 22.

2. Den systemansvarige för överförings- eller distributionssystemet får vägra tillträde om systemet saknar nödvändig kapacitet. En väl underbyggd motivering skall ges till en sådan vägran, särskilt med beaktande av artikel 3."

16. Artiklarna 17 och 18 skall utgå.

17. Artikel 19 skall ersättas med följande:

"Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla icke-hushållskunder skall kunna välja elleverantör fritt senast från och med den 1 januari 2003. Medlemsstaterna skall också se till att samtliga kunder kan välja elleverantör fritt senast från och med den 1 januari 2005.

2. För att undvika bristande jämvikt i när elmarknaderna öppnas

a) får avtal om elleverans med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system, inte förbjudas om kunden anses berättigad i båda de berörda systemen,

b) kan kommissionen, med beaktande av situationen på marknaden och det gemensamma intresset, i de fall där en transaktion som omfattas av a vägrats på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda elleveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig."

18. Artikel 20.4 skall ersättas med följande:

"4. I händelse av gränsöverskridande tvister skall den behöriga tvistlösningsmyndigheten vara den myndighet som omfattar den systemansvarige som vägrar utnyttjande av eller tillträde till systemet."

19. Artikel 22 skall ersättas med följande:

"Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall inrätta nationella tillsynsmyndigheter. Dessa skall vara helt oberoende av elindustrins intressen. De skall åtminstone ha ensamt ansvar för att

a) fastställa eller godkänna villkoren för anslutning och tillträde till nationella nät, inbegripet överförings- och distributionstariffer,

b) fastställa eller godkänna tariffer eller ändringar av tariffer på nationell nivå så att de avspeglar kostnader och intäkter i samband med gränsöverskridande överföring av el,

c) utforma bestämmelser om förvaltning och tilldelning av sammankopplingskapacitet i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där sammankoppling finns,

d) fastställa eller godkänna mekanismer avsedda att åtgärda överbelastning i det nationella elnätet,

e) se till att bestämmelserna i artikel 3.3 och 3.4 följs.

2. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva mekanismer för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa mekanismer skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.

3. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv."

20. Följande artikel 23 a skall införas:

"Artikel 23 a

Medlemsstaterna skall senast den 31 mars varje år informera kommissionen om föregående kalenderårs elimport från tredje land."

21. Artikel 26 skall ersättas med följande:

"Artikel 26

Kommissionen skall se över tillämpningen av detta direktiv och senast den [ange ett datum] och senast den [ange ett datum] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om vilka erfarenheter och framsteg som gjorts när det gäller att skapa en fullbordad och helt fungerande inre elmarknad, för att Europaparlamentet och rådet vid en lämplig tidpunkt skall kunna överväga att införa bestämmelser för att ytterligare förbättra den inre elmarknaden. Rapporten skall särskilt behandla i vilken utsträckning direktivets åtskillnads- och tarifferingsbestämmelser har bidragit till att göra tillträdet till gemenskapens elnät rättvist och icke-diskriminerande. Rapporten skall också behandla eventuella harmoniseringsbehov som inte är förknippade med detta direktiv."

22. Den bilaga vars text återfinns i bilaga I till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

Ändringar i direktiv 98/30/EG

Direktiv 98/30/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Följande punkt 12 a skall införas:

"12 a *stödtjänster*: de tjänster som är nödvändiga för driften av överförings- eller distributionsnät och LNG-anläggningar, inbegripet lagringsanläggningar och motsvarande flexibilitetsinstrument, lastbalansering och blandning,"

b) Följande punkt 20 a skall införas:

"20 a *icke-hushållskund*: konsument som köper naturgas som inte är avsedd för det egna hushållet; begreppet omfattar kraftproducenter, naturgasföretag och grossister."

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, säkerställa att naturgasföretag drivs i enlighet med principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt naturgasmarknad. Medlemsstaterna får inte diskriminera mellan sådana företag när det gäller rättigheter eller skyldigheter.

2. Medlemsstaterna får med beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga naturgasföretag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse säkerhet, inbegripet försörjningstrygghet, leveransernas regelbundenhet, kvalitet och pris samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna och tydliga, icke-diskriminerande och kontrollerbara. För att kunna tillhandahålla allmännyttiga tjänster som avser försörjningstrygghet kan medlemsstaterna införa långtidsplanering, varvid hänsyn skall tas till möjligheten att tredje part ansöker om att få tillträde till systemet.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutförbrukarna och för att garantera ett starkt konsumentskydd, särskilt i form av klara och förståeliga avtalsvillkor, allmän information och mekanismer för tvistlösning. Dessa åtgärder skall bland annat omfatta de som anges i bilagan.

4. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning, miljöskydd och försörjningstrygghet särskilt genom att underhålla och anlägga nödvändig nätinfrastuktur, inbegripet sammankopplingskapacitet.

5. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artikel 4 i fråga om distribution i den utsträckning som tillämpningen av den, rättsligen eller i praktiken, skulle hindra naturgasföretagen från att fullgöra de förpliktelser som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse, och i den mån handels utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 86 i fördraget."

3. Följande artikel 3 a skall införas:

"Artikel 3 a

1. Medlemsstaterna skall vartannat år underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att upp-

fylla förpliktelserna om allmännyttiga tjänster, oavsett om åtgärderna kräver undantag från detta direktiv eller ej. Underrättelsen skall bl.a. avse åtgärder som rör miljöskydd, försörjningstrygghet, skydd för kunder och slutförbrukare, social och regional sammanhållning och upprätthållandet av kvaliteten på tjänsterna.

2. Kommissionen skall vartannat år offentliggöra en rapport som innehåller en analys och en effektivitetsbedömning av de olika åtgärder som vidtagits i medlemsstaterna för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet. Kommissionen skall vid behov utfärda rekommendationer om vilka nationella åtgärder som bör vidtas för att de allmännyttiga tjänsterna skall hålla hög kvalitet."

4. Följande artikel 4 a skall införas:

"Artikel 4 a

1. Medlemsstaterna skall tilldela ett organ som får vara den oberoende tillsynsmyndighet som avses i artikel 22, uppgiften att bevaka frågor som rör försörjningstryggheten. Organet skall särskilt bevaka balansen mellan tillgång och efterfrågan på den inhemska marknaden, förväntad framtida efterfrågan och tillgänglig försörjning samt konkurrensgraden på marknaden. Organet skall senast den 31 juli varje år offentliggöra en rapport som skall sammanfatta vad det kommit fram till i dessa frågor och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas i samband därmed; rapporten skall omedelbart överlämnas till kommissionen.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 skall kommissionen årligen överlämna ett meddelande till Europaparlamentet och rådet som analyserar olika frågor som rör försörjningstryggheten för naturgas i gemenskapen, särskilt den rådande och förväntade balansen mellan tillgång och efterfrågan. Kommissionen skall, där så är lämpligt, utfärda rekommendationer."

5. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer, med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar att utse en eller flera systemansvariga, som skall ansvara för drift, underhåll och utveckling av överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar inom ett visst område och deras sammankoppling med andra system för att garantera försörjningstryggheten.

2. Den som är systemansvarig för överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar skall

- a) på affärsmässiga villkor och med vederbörlig hänsyn till miljön driva, underhålla och utveckla säkra, tillförlitliga och effektiva överförings-, lagrings- eller LNG-anläggningar,
- b) får inte diskriminera systemanvändare eller kategorier av systemanvändare, i synnerhet inte till förmån för företaget som är anknutna till denne,
- c) förse övriga överförings-, lagrings-, LNG- eller distributionsföretag med den information som behövs för att säkerställa att transport och lagring av naturgas kan ske på ett sätt som är förenligt med en säker och effektiv drift av det sammankopplade systemet.

3. De regler om balansering av gassystem som antas av en systemansvarig för överförings- och distributionssystem skall vara öppna och tydliga och icke-diskriminerande. Tariffer och villkor för systemansvarigas tillhandahållande av sådana tjänster skall fastställas på ett icke-diskriminerande sätt som avspeglar rådande marknadspriser, och skall innan de träder i kraft fastställas eller godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna."

6. Följande artiklar 7 a och 7 b skall införas:

"Artikel 7 a

1. Medlemsstaterna kan begära att den systemansvarige för överföringssystemet håller en viss lägsta investeringsnivå för underhåll och utveckling av överföringssystemet, inbegripet sammankopplingskapaciteten.

2. Om den systemansvarige för överföringssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med överföringssystemet att göra, skall denne systemansvarige för överföringssystemet vara oberoende av annan verksamhet som inte har med överföring att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för överföringssystemet är oberoende skall följande kriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av överföringssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade naturgasföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende gasproduktion, gasdistribution eller gasförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de personliga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av överföringssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.

c) Den systemansvarige för överföringssystemet skall utöva fullständig kontroll över de tillgångar som behövs för att underhålla och bygga ut nätet.

d) Den systemansvarige för överföringssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs; den övervakningsansvarige skall utses av och ansvara inför ordföranden eller den verkställande direktören i det integrerade naturgasföretaget som den systemansvarige för överföringssystemet tillhör. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndigheten; rapporten skall publiceras.

Artikel 7 b

Systemansvariga för överföringssystem skall anskaffa den energi de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett öppet, icke-diskriminerande och marknadsorienterat sätt."

7. I artikel 10 skall följande punkter läggas till som punkterna 4 och 5:

"4. Om den systemansvarige för distributionssystemet i fråga om ägande inte redan är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med distributionssystemet att göra, skall den systemansvarige för distributionssystemet vara oberoende av annan verksamhet som inte har med distribution att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande.

För att säkerställa att den systemansvarige för distributionssystemet är oberoende skall följande kriterier gälla:

- a) Personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet får inte ingå i företagsstrukturer i det integrerade naturgasföretaget vilka direkt eller indirekt ansvarar för den dagliga driften avseende gasproduktion, gasöverföring eller gasförsörjning.
- b) Lämpliga åtgärder skall vidtas för att se till att de personliga intressena hos de personer som ansvarar för ledningen av distributionssystemet beaktas på ett sätt som garanterar att ledningen kan agera självständigt.
- c) Den systemansvarige för distributionssystemet skall utöva fullständig kontroll över de tillgångar som behövs för att underhålla och bygga ut nätet.

d) Den systemansvarige för distributionssystemet skall upprätta en övervakningsplan, där det anges vilka åtgärder som vidtagits för att motverka diskriminerande beteende. I planen skall det anges vilka specifika skyldigheter de anställda har i samband med att detta mål uppfylls. Planen skall utarbetas av en övervakningsansvarig, som också skall se till att planen följs; den övervakningsansvarige skall utses av och ansvara inför ordföranden eller den verkställande direktören i det integrerade naturgasföretag som den systemansvarige för distributionssystemet tillhör. Den övervakningsansvarige skall lämna en årlig rapport över vidtagna åtgärder till den nationella tillsynsmyndigheten; rapporten skall publiceras.

Bestämmelserna i första och andra stycket skall gälla från och med den 1 januari 2004. Medlemsstaterna kan besluta att inte tillämpa dessa bestämmelser i fråga om integrerade naturgasföretag som vid den tidpunkten har mindre än 100 000 kunder.”

8. Följande artikel 11 a skall införas:

”Artikel 11 a

Reglerna i artiklarna 7 a.2 och 10.4 hindrar inte att ett kombinerat överförings- och distributionssystem kan drivas av en systemansvarig som är helt oberoende av annan verksamhet som inte har med driften av överförings- och distributionssystemen att göra åtminstone i fråga om juridisk form, organisation och beslutsfattande, och som uppfyller kraven i artikel 7.6.”

9. Artikel 13.3 skall ersättas med följande:

”3. För att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen skall integrerade naturgasföretag i sin interna bokföring särredovisa gasverksamhetsgrenarna överföring, distribution, försörjning, LNG och lagring samt, där så är lämpligt, upprätta en koncernredovisning för verksamhet utanför gassektorn på det sätt företaget hade varit skyldigt att göra om verksamheten i fråga bedrivits i separata företag. Den interna bokföringen skall innehålla en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhetsgren.”

10. Artiklarna 14 och 15 skall ersättas med följande:

”Artikel 14

1. Alla medlemsstater skall säkerställa att det införs en ordning för tredje parts tillträde till överförings- och distributionssystem och LNG-anläggningar som grundas på offentliggjorda tariffer, och som gäller för alla berättigade kunder och som skall tillämpas objektivt och utan att någon systemanvändare diskrimineras. Tarifferna skall innan de träder i kraft godkännas av en nationell tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med artikel 22.

2. Systemansvariga för överföringssystem skall, vid behov och för att kunna utföra sina arbetsuppgifter, bl.a. avseende gränsöverskridande överföring, ha tillträde till nät som tillhör andra systemansvariga för överföringssystem på de villkor och enligt de principer som anges i punkt 1.

Artikel 15

1. Om tillträde till lagring och motsvarande flexibilitetsinstrument är tekniskt eller ekonomiskt nödvändigt för ett effektivt tillträde till systemet för försörjning av kunderna får medlemsstaterna välja att organisera detta tillträde enligt något eller båda av de förfaranden som anges i punkterna 2 och 3; detta gäller även tillträde till andra stöd-tjänster. Förfarandena skall användas i enlighet med objektiva, öppna och icke-diskriminerande kriterier.

2. Vid förhandlat tillträde skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, skall kunna förhandla om tillträde till systemet med avsikt att ingå försörjningsavtal med varandra på grundval av frivilliga kommersiella överenskommelser. Parterna skall vara skyldiga att i god anda förhandla om tillträde till systemet.

Avtalen om tillträde till systemet skall förhandlas fram med den berörda systemansvarige eller med de berörda naturgasföretagen. Medlemsstaterna skall kräva att naturgasföretagen offentliggör sina viktigaste kommersiella villkor för utnyttjande av systemet senast den [ange ett datum] och därefter årligen.

3. De medlemsstater som väljer ett förfarande med reglerat tillträde skall vidta nödvändiga åtgärder för att ge naturgasföretag och berättigade kunder, i eller utanför det område som omfattas av det sammankopplade systemet, rätt till tillträde till systemet på grundval av offentliggjorda tariffer eller andra villkor och skyldigheter för att utnyttja systemet. Denna rätt till tillträde för berättigade kunder kan ges genom att de får möjlighet att ingå försörjningsavtal med andra konkurrerande naturgasföretag än systemets ägare eller operatör eller ett anknutet företag.”

11. Artikel 16 skall utgå.

12. Artiklarna 18 och 19 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla icke-hushållskunder skall kunna välja gasleverantör fritt och ha samma rätt som berättigade kunder att få tillträde som tredje part för att kunna utföra sådan försörjning som avses i artiklarna 14 och 15 senast från och med den 1 januari 2004.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla kunder kan välja gasleverantör fritt och ha samma rätt som berättigade kunder att få tillträde som tredje part för att kunna utföra sådan försörjning som avses i artiklarna 14 och 15 senast från och med den 1 januari 2005.

Artikel 19

1. För att undvika bristande jämvikt när gasmarknaderna öppnas

- a) får avtal om gasleverans med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system, inte förbjudas om kunden anses berättigad i båda de berörda systemen,
- b) kan kommissionen, med beaktande av situationen på marknaden och det gemensamma intresset, i de fall där en transaktion som omfattas av a vägrats på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda gasleveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig."

13. Artikel 22 skall ersättas med följande:

"Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall inrätta nationella tillsynsmyndigheter. Dessa skall vara helt oberoende av gasindustrins intressen. De skall åtminstone ha ensamt ansvar för att

- a) fastställa eller godkänna villkoren för anslutning och tillträde till nationella nät, inbegripet överförings- och distributionstariffer, och villkor och tariffer för tillträde till LNG-anläggningar,
- b) utforma bestämmelser om förvaltning och tilldelning av sammankopplingskapacitet i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där sammankoppling finns,
- c) fastställa eller godkänna mekanismer avsedda att åtgärda överbelastning i det nationella gasnätet,
- d) se till att bestämmelserna i artikel 3.3 och 3.4 följs.

2. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga och effektiva system för reglering, kontroll och öppenhet för att förhindra missbruk av dominerande ställning, särskilt om det är till konsumenternas nackdel, och underprissättning. Dessa mekanismer skall beakta bestämmelserna i fördraget, särskilt artikel 82 i detta.

3. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk rätt, vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer vid brott mot sekretessbestämmelserna i detta direktiv."

14. Artikel 28 skall ersättas med följande:

"Artikel 28

Kommissionen skall se över tillämpningen av detta direktiv och senast den [ange ett datum] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om vilka erfarenheter och framsteg som gjorts när det gäller att skapa en fullbordad och helt fungerande inre naturgasmarknad, för att Europaparlamentet och rådet vid en lämplig tidpunkt skall kunna överväga att införa bestämmelser för att ytterligare förbättra den inre naturgasmarknaden. Rapporten skall särskilt behandla i vilken utsträckning direktivets åtskillnads- och tarifferingsbestämmelser har bidragit till att göra tillträdet till gemenskapens gassystem rättvist och icke-diskriminerande. Rapporten skall också behandla eventuella harmoniseringsbehov som inte är förknippade med detta direktiv."

15. Den bilaga vars text återfinns i bilaga II till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 3

Direktiv 90/547/EEG och 91/296/EEG skall upphöra att gälla den 1 januari 2003.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

"BILAGA

(Artikel 3)

Om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/13/EEG ⁽²⁾, skall följande gälla:

- a) Medlemsstaterna skall tillförsäkra slutförbrukarna rätten till ett avtal med eljänstleverantören i vilket följande skall anges:
- Leverantörens namn och adress.
 - Tillhandahållna tjänster, tjänstekvalitet och tidpunkt för den ursprungliga inkopplingen.
 - Tillhandahållna underhållstjänster.
 - Hur aktuell information om tariffer och underhållskostnader kan fås.
 - Avtalets löptid och hur avtalet och tjänsterna förlängs eller sägs upp.
 - Villkoren för ersättning och återbetalning om tjänsterna inte håller angiven kvalitet.
 - Hur det tvistlösningsförfarande som avses i punkt f inleds.
- b) Medlemsstaterna skall säkerställa att slutförbrukaren i god tid underrättas om ändringar av avtalsvillkoren, och får säga upp avtalet om de nya villkoren inte kan godtas.
- c) Medlemsstaterna skall säkerställa att allmänheten och slutförbrukarna har tillgång till öppen och tydlig information om priser, tariffer och standardavtal för tillgång till och utnyttjande av eltjänster.
- d) Medlemsstaterna skall säkerställa att elleverantörerna i slutförbrukarens räkning specificerar sammansättningen av det bränsle som använts för att producera den förbrukade elen. Den relativa kostnaden för de olika bränslen som använts för att producera en enhet el som levererats till slutförbrukaren skall specificeras samt den relativa betydelsen av varje energikälla med hänsyn till produktionen av växthusgaser.
- e) Medlemsstaterna skall också vidta lämpliga åtgärder för att skydda utsatta kunder.
- f) Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. De skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning och återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i rekommendationen 98/257/EG ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

BILAGA II

"BILAGA

Om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ och rådets direktiv 93/13/EEG ⁽²⁾, skall följande gälla:

- a) Medlemsstaterna skall tillförsäkra slutförbrukarna rätten till ett avtal med gastjänstleverantören i vilket följande skall anges:
- Leverantörens namn och adress.
 - Tillhandahållna tjänster, tjänstekvalitet och tidpunkt för den ursprungliga inkopplingen.
 - Tillhandahållna underhållstjänster.
 - Hur aktuell information om tariffer och underhållskostnader kan fås.
 - Avtalets löptid och hur avtalet och tjänsterna förlängs eller sägs upp.
 - Villkoren för ersättning och återbetalning om tjänsterna inte håller angiven kvalitet.
 - Hur det tvistlösningsförfarande som avses i punkt e inleds.
- b) Medlemsstaterna skall säkerställa att slutförbrukaren i god tid underrättas om ändringar av avtalsvillkoren, och får säga upp avtalet om de nya villkoren inte kan godtas.
- c) Medlemsstaterna skall säkerställa att allmänheten och slutförbrukarna har tillgång till öppen och tydlig information om priser, tariffer och standardavtal för tillgång till och utnyttjande av gastjänster.
- d) Medlemsstaterna skall också vidta lämpliga åtgärder för att skydda utsatta kunder.
- e) Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns klara och lättförståeliga, okomplicerade och billiga förfaranden för behandling av slutförbrukarnas klagomål. De skall anta åtgärder för att säkerställa att tvisterna kan lösas snabbt och rättvist med hjälp av dessa förfaranden. Förfarandena skall innefatta ett system för ersättning och återbetalning. Förfarandena bör i möjligaste mån följa de principer som anges i rekommendationen 98/257/EG ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31."

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel

(2001/C 240 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 125 slutlig — 2001/0078(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 mars 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽¹⁾ utgör ett viktigt steg på vägen mot fullbordandet av den inre elmarknaden.
- (2) Vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 efterlyste Europeiska rådet snabba åtgärder för att fullborda den inre marknaden för såväl el- som gassektorn och för att skynda på avregleringen inom dessa sektorer för att uppnå en fullt fungerande inre marknad inom dessa områden.
- (3) Skapandet av en verklig inre elmarknad bör främjas genom intensivare handel inom elsektorn, där handeln i dag är underutvecklad i jämförelse med andra ekonomiska sektorer.
- (4) För att komplettera bestämmelserna i direktiv 96/92/EG bör rättvisa, kostnadsrelaterade, öppna och direkt tillämpliga regler införas för tariffer vid gränsöverskridande handel och för tilldelning av tillgänglig sammanlänkningskapacitet, i syfte att garantera effektivt tillträde till överföringssystem för gränsöverskridande handel.
- (5) I rådets (energi) slutsatser av den 30 maj 2000 uppmanas kommissionen, medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna/förvaltningarna att se till att så snabbt som möjligt införa ett funktionsdugligt tariffsystem samt metoder för att tilldela tillgänglig sammanlänkningskapacitet på längre sikt.

(6) I sin resolution av den 6 juli 2000 om kommissionens andra rapport om avregleringen av energimarknaderna efterlyste Europaparlamentet villkor för användning av nät i medlemsstaterna som inte hindrar gränsöverskridande elhandel, och uppmanade kommissionen att lägga fram konkreta förslag som har till ändamål att övervinna befintliga handelshinder i gemenskapen.

(7) I denna förordning bör de grundläggande principerna för tariffsystem och tilldelning av kapacitet fastställas, samtidigt som den bör skapa möjlighet för att anta riktlinjer för ytterligare relevanta principer och metoder som kan främja en snabb anpassning till förändrade förhållanden.

(8) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör systemansvariga som överför transitflöden via sina nät kompenseras för kostnader i samband med detta av de systemansvariga för de överföringsnät från vilka transitflödet härstammar, eller för vilka det är avsett.

(9) Betalningar och intäkter som uppstår genom kompensationsbetalningar mellan systemansvariga bör beaktas när de nationella nättarifferna fastställs.

(10) Det faktiska beloppet som betalas för gränsöverskridande tillträde till systemet kan variera avsevärt, beroende på de systemansvariga för överföringsnäten som är berörda och till följd av strukturella skillnader i de tariffsystem som tillämpas i medlemsstaterna. En viss grad av harmonisering är därför nödvändig för att undvika snedvridningar av handeln.

(11) Det skulle vara olämpligt att tillämpa avståndsrelaterade tariffer, eller särskilda tariffer som endast betalas av exportörer eller importörer.

(12) Konkurrensen på den inre marknaden kan utvecklas i praktiken endast om tillträdet till de förbindelser som sammanlänkar de olika nationella systemen garanteras på ett icke-diskriminerande och öppet sätt. Den tillgängliga kapaciteten för dessa förbindelser bör vara den största möjliga som är förenlig med säkerhetsnormerna för säker nät drift. Vid alla former av differentiering vid tilldelning av tillgänglig kapacitet bör det visas att detta inte leder till orimliga snedvridningar av eller hinder för utvecklingen av handeln.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv ...

- (13) Marknadsaktörerna bör ha insyn vad gäller tillgänglig överföringskapacitet och de säkerhets-, planerings- och driftsnormer som påverkar den tillgängliga överföringskapaciteten.
- (14) Intäkter från förvaltningen av överbelastning bör inte fungera som en extra inkomstkälla för de systemansvariga.
- (15) Det bör vara möjligt att lösa problemen med överbelastning på olika sätt, förutsatt att de metoder som används ger rätt ekonomiska signaler till de systemansvariga för överföringsnäten och till marknadens parter, och att de grundas på marknadsmekanismer.
- (16) För att garantera att den inre marknaden fungerar väl bör det införas förfaranden som ger kommissionen möjlighet att anta beslut och riktlinjer om tariffsystem och kapacitetstilldelning, och som samtidigt säkerställer att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter är delaktiga i denna process.
- (17) De nationella myndigheterna bör åläggas att förse kommissionen med relevanta upplysningar. Kommissionen bör behandla sådana upplysningar konfidentiellt. Vid behov bör kommissionen kunna begära in relevanta uppgifter direkt från de berörda företagen.
- (18) De nationella tillsynsmyndigheterna bör se till att de bestämmelser som omfattas av denna förordning och de riktlinjer som antas enligt denna förordning följs.
- (19) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (20) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att upprätta en harmoniserad ram för gränsöverskridande elhandel, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Denna förordning inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (21) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ bör de åtgärder som behövs för genomförande av denna förordning antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet, eller genom det rådgivande förfarandet i artikel 3 i det beslutet, beroende på arten av de åtgärder som skall vidtas.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Denna förordning syftar till att främja gränsöverskridande elhandel och därmed till konkurrens på den inre elmarknaden, genom upprättandet av en mekanism för kompensation för transitflöden av el och införande av harmoniserade principer för avgifter för gränsöverskridande överföring och för tilldelning av tillgänglig kapacitet för sammanlänknings mellan de nationella överföringssystemen.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning skall de definitioner som omfattas av artikel 2 i direktiv 96/92/EG tillämpas.
2. Dessutom avses i detta direktiv med
 - a) *transit*: ett fysiskt elflöde som överförs via en medlemsstats överföringssystem och som varken producerats eller är avsett för förbrukning i den medlemsstaten, inbegripet sådana transitflöden som allmänt benämns "loop flows" eller "parallel-flows".
 - b) *överbelastning*: en situation där en sammanlänkning mellan nationella nät för överföring på grund av kapacitetsbrist inte kan ta emot alla transaktioner som uppkommer genom internationell handel mellan marknadsaktörer.

Artikel 3

Kompensationsmekanismer mellan systemansvariga för överföringsnäten

1. Systemansvariga för överföringsnäten skall få kompensation för kostnader som uppstår till följd av att de överför transitflöden av el via sina nät.
2. Den kompensation som avses i punkt 1 skall betalas av operatören av det nationella överföringssystem från vilket transitflödet härstammar och/eller av det system för vilket flödet är avsett.
3. Kompensationsbetalningar skall göras regelbundet för en viss period i förfluten tid. Vid behov skall kompensationsbetalningarna justeras i efterhand för att avspegla de faktiska kostnader som uppstått.
4. Den första tidsperiod för vilken kompensationsbetalningar skall göras skall bestämmas i de riktlinjer som avses i artikel 7.
5. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 13.2 fastställa de belopp som skall betalas i kompensation.

6. Den kvantitet transitflöden som överförs och den kvantitet transitflöden som härstammar från och/eller är avsedda för nationella överföringsystem skall fastställas på grundval av det faktiskt uppmätta fysiska elflödet under en viss tidsperiod. De kostnader som uppstår till följd av överföring av transitflöden skall fastställas på grundval av en långsiktig uppskattning av framtida genomsnittliga faktiska kostnader (vilket skall spegla de kostnader och fördelar som uppkommer för nätet på grund av överföring av transitflöden, jämfört med de kostnader som skulle uppkomma om sådana flöden saknades).

Artikel 4

Avgifter för tillträde till nät

1. De avgifter som tas ut av nationella nätoperatörer för tillträde till nationella nät skall spegla de faktiska kostnaderna och vara öppna, anpassade till de avgifter som tas ut av effektiva nätoperatörer samt tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt. De skall inte vara avståndsrelaterade.

2. Avgift för tillträde till nationella nät kan tas ut av producenter och konsumenter (belastning). Den andel av de sammanlagda nätavgifterna som bärs av producenterna skall vara mindre än den andel som bärs av konsumenterna. Där så är lämpligt skall den tariffnivå som tillämpas för producenter och/eller konsumenter vara platsindikerande och ta hänsyn till de nätförluster och de överbelastningar som orsakats.

3. Kostnader och intäkter som uppstår på grund av mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten skall beaktas när avgifterna för nättillträde fastställs. Både faktiska betalningar som gjorts och mottagits, och betalningar som förväntas för kommande tidsperioder och som beräknas på grundval av tidigare perioder, skall beaktas.

4. Om inte annat följer av punkt 2 skall avgifter som tas ut av producenter och konsumenter för tillträde till nationella nät tillämpas oberoende av elens härkomst- respektive destinationsland såsom detta är angivet i det bakomliggande handelsavtalet. Ingen extra avgift utöver den allmänna avgiften för tillträde till nationella nät får tas ut av exportörer och importörer.

5. Det får inte tas ut någon särskild nätavgift för enskild eltransit som omfattas av mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten.

Artikel 5

Tillhandahållande av upplysningar om sammanlänkningskapacitet

1. De systemansvariga för överföringsnäten skall upprätta mekanismer för samordning och utbyte av information i syfte att garantera nätens säkerhet i samband med hantering av överbelastning.

2. De normer för säkerhet, drift och planering som används av de systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöras.

Offentliggörandet skall omfatta en allmän plan för beräkning av den sammanlagda överföringskapaciteten och säkerhetsmarginalen för överföringen, som baseras på nätets elektriska och fysikaliska egenskaper. Sådana planer skall godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna.

3. De systemansvariga för överföringsnäten skall offentliggöra beräkningar av tillgänglig överföringskapacitet för varje dag, och ange om tillgänglig överföringskapacitet redan reserverats. Dessa offentliggöranden skall ske på bestämda tidpunkter före själva överföringsdagen, och skall under alla omständigheter omfatta beräkningar av kapaciteten för den kommande veckan och den kommande månaden.

De offentliggjorda uppgifterna skall omfatta en kvantitativ beskrivning av den tillgängliga kapacitetens förväntade tillförlitlighet.

Artikel 6

Allmänna principer om hantering av överbelastning

1. Problem med överbelastning i näten skall åtgärdas med icke-diskriminerande, marknadsbaserade lösningar som ger effektiva ekonomiska signaler till de berörda marknadsdeltagarna och de systemansvariga.

2. Förfaranden för att ställa in handel får endast tillämpas i nödfall när den systemansvarige för överföringsnäten tvingas vidta omedelbara åtgärder och omdirigering eller motköp inte är möjliga.

Marknadsdeltagare som fått sig tilldelad kapacitet skall kompenseras om denna kapacitet skulle skäras ned.

3. Sammanlänkningarnas maximala kapacitet som uppfyller säkerhetsnormerna för säker nätdrift skall ställas till marknadsdeltagarnas förfogande.

4. Tilldelad kapacitet som inte utnyttjas skall återföras till marknaden.

5. De systemansvariga för överföringsnäten skall, i den utsträckning det är tekniskt möjligt, dirigera kapacitetsbehoven för energiflöden i motsatt riktning genom överbelastade sammanlänkningsförbindelser för att maximalt utnyttja denna förbindelses kapacitet. Handel som minskar överbelastning får aldrig nekas.

6. Inkomster från tilldelning av sammanlänkningskapacitet skall användas för ett eller flera av följande ändamål:

a) För att garantera den faktiska tillgängligheten hos den tilldelade kapaciteten.

b) Till nätverksinvesteringar som bevarar eller ökar sammanlänkningskapaciteten.

c) För att minska nätavgifter.

Sådana inkomster kan sättas in i en fond som förvaltas av de systemansvariga för överföringsnäten. De får inte utgöra en extra inkomstkälla för de systemansvariga för överföringsnäten.

Artikel 7

Riktlinjer

1. Kommissionen skall vid behov enligt det förfarande som avses i artikel 12.2, anta och ändra riktlinjer i följande frågor som rör mekanismen för kompensationsbetalningar mellan de systemansvariga för överföringsnäten:

- a) Detaljerna för hur det fastställs vilka systemansvariga för överföringsnät som är skyldiga att betala kompensation för transitflöden i enlighet med artikel 3.2.
- b) Detaljerna för det betalningsförfarande som skall tillämpas, inbegripet fastställande av den första tidsperioden för vilken kompensation skall betalas, i enlighet med artikel 3.3 andra stycket.
- c) Detaljerna för de metoder som skall användas för att bestämma den kvantitet el som gått i transit och den kvantitet el som har exporterats/importerats, i enlighet med artikel 3.5.
- d) Detaljerna för de metoder som skall användas för att fastställa vilka kostnader som uppkommit till följd av överföring av el i transit, i enlighet med artikel 3.6.
- e) Nationella systems delaktighet, när dessa är sammanlänkade med direkta strömledningar, i enlighet med artikel 3.

2. I riktlinjerna skall det också bestämmas hur de avgifter för producenter och konsumenterna (belastning) som tillämpas inom ramen för nationella tariffsystem skall harmoniseras närmare, i enlighet med de principer som anges i artikel 4.2.

3. Kommissionen skall vid behov i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2, ändra de riktlinjer om förvaltning och tilldelning av tillgänglig transferkapacitet i sammanlänkningar mellan nationella system som anges i bilagan, i överensstämmelse med principerna i artiklarna 5 och 6. I samband med sådana ändringar skall vid behov sådana allmänna regler om minimikrav på säkerhet och driftsnormer för användning och drift av nätet som avses i artikel 5.2 fastställas.

Artikel 8

Nationella tillsynsmyndigheter

Nationella tillsynsmyndigheter skall säkerställa att nationella tariffer och metoder i fråga om hantering av överbelastning upprättas och tillämpas i enlighet med denna förordning och de riktlinjer som antagits enligt artikel 7.

Artikel 9

Tillhandahållande av information och sekretess

1. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna skall på begäran förse kommissionen med all information som behövs för det ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall, särskilt för det ändamål som avses i artikel 3.4 regelbundet informera om de kostnader som faktiskt uppkommit för nationella systemansvariga som tar emot transitflöden, samt om den export och import som förekommit under en viss period. De skall också lämna de uppgifter och den information som ligger till grund för dessa beräkningar.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna och förvaltningarna har möjlighet och rättighet att tillhandahålla den information som krävs enligt punkt 1.

3. Kommissionen får begära all information som behövs för de ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7 direkt från företag eller företagssammanslutningar.

Om kommissionen skickar en begäran om information till ett företag eller en företagssammanslutning, skall kommissionen samtidigt skicka en kopia av begäran till den nationella tillsynsmyndighet som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 96/92/EG i den medlemsstat där företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

4. I sin begäran om information skall kommissionen ange den rättsliga grunden för begäran, den tidsfrist inom vilken informationen skall lämnas, syftet med begäran samt de påföljder som gäller enligt artikel 11.2 om felaktig, ofullständig eller vilseledande information lämnas.

5. Ägarna till företagen eller deras företrädare eller, om det rör sig om juridiska personer, företag eller firmor, eller om sammanslutningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller enligt deras bolagsordning, skall lämna den information som begärs. Advokater som är bemyndigade att agera får tillhandahålla informationen på sina klienters vägnar, i vilket fall klienten skall bära det fulla ansvaret om informationen är felaktig, ofullständig eller vilseledande.

6. Om ett företag eller en företagssammanslutning inte tillhandahåller den begärda informationen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, eller tillhandahåller ofullständig information, skall kommissionen genom ett beslut kräva att informationen tillhandahålls. I beslutet skall anges vilken information som krävs och en lämplig tidsfrist fastställas inom vilken den skall tillhandahållas. I beslutet skall de påföljder som fastställs i artikel 11.2 anges. I beslutet skall även rätten att få beslutet granskat av Europeiska gemenskapernas domstol anges.

Kommissionen skall samtidigt skicka en kopia av sitt beslut till den tillsynsmyndighet, som anges i punkt 3 andra stycket, i den medlemsstat där personen har sin hemvist eller företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

7. Information som inhämtats enligt denna förordning skall endast användas för de ändamål som avses i artiklarna 3.4 och 7.

Kommissionen får inte röja information som den får enligt denna förordning som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 10

Medlemsstaternas rätt att besluta om mer detaljerade åtgärder

Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att behålla eller införa åtgärder som innehåller mer detaljerade bestämmelser än de som anges i denna förordning och i de riktlinjer som avses i artikel 7.

Artikel 11

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bestämmelserna följs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast [ange ett datum] och skall utan dröjsmål meddela eventuella ändringar som påverkar bestämmelserna.

2. Kommissionen kan genom beslut ålägga företag eller företagsammanslutningar böter upp till högst 1 % av företagets totala omsättning under det föregående verksamhetsåret om företaget uppsåtligt eller oavsiktligt har lämnat felaktig, ofullständig eller vilseledande information som svar på en begäran som gjorts enligt artikel 9.3 eller om företaget inte lämnar information inom den tidsfrist som fastställts genom ett beslut som antagits enligt artikel 9.6 första stycket.

3. Bötesbeloppets storlek skall fastställas både med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och till hur länge den pågått.

4. Påföljder enligt punkt 1 och beslut som fattas enligt punkt 2 skall inte betraktas som straffrättsliga.

Artikel 12

Föreskrivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

3. Den tid som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till två månader.

Artikel 13

Rådgivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

Riktlinjer för hantering av överbelastningar

1. De metoder för hantering av överbelastningar som medlemsstaterna infört bör hantera kortsiktiga överbelastningar på ett ekonomiskt sätt samtidigt som man uppmuntrar investeringar i effektiva nät och produktion på rätta platser.
2. För att minimera de negativa påverkningarna från överbelastningar på handeln, bör det befintliga nätet användas med den maximikapacitet som överensstämmer med normerna för säker nätdrift.
3. De systemansvariga bör tillhandahålla icke-diskriminerande och öppna normer i vilka de beskriver de metoder för hantering av överbelastningar de kommer att tillämpa vid vissa förhållanden. Dessa normer tillsammans med säkerhetsnormer bör beskrivas i öppna dokument som är tillgängliga för allmänheten.
4. Olika behandling av olika typer av gränsöverskridande transaktioner, oavsett om det rör sig om fysiska bilaterala kontrakt eller bud på utlandsorganiserade marknader, bör minimeras när man utarbetar regler för specifika metoder för hantering av överbelastningar. Metoden för att tilldela knapp överföringskapacitet måste vara tydlig. Det måste kunna visas att eventuella skillnader i hur överföringar behandlas inte snedvrider konkurrensen eller hindrar utvecklingen av den.
5. Prissignaler som är ett resultat av systemen för hantering av överbelastningar bör vara riktninggivande.
6. Alla tänkbara insatser skall göras för att leda vidare kapacitetsbehov för energiflöden som går i motsatt riktning via den överbelastade förbindelseledningen, så att dess kapacitet kan utnyttjas maximalt. Enligt systemen för att hantera överbelastning får överföringar som minskar överbelastning aldrig nekas.
7. All kapacitet som inte använts måste göras tillgänglig för andra aktörer. Detta kan ske genom meddelandeförfaranden.
8. Eventuella intäkter från tilldelning av sammanlänkningskapacitet kan användas för omdirigering eller för motköp för att man skall hålla den kapacitet som tilldelades marknadsaktörerna, stabil. I princip skall eventuella återstående intäkter användas för nätinvesteringar för att minska överbelastningarna eller för att minska den totala nättariffen. De systemansvariga får förvalta dessa medel, men inte behålla dem.
9. De systemansvariga bör erbjuda överföringskapacitet så stabilt som möjligt. En rimlig del av kapaciteten får erbjudas marknaden under stegvis mindre stabila villkor, men de exakta villkoren för gränsöverskridande transporter bör ständigt vara tillgängliga för marknadsaktörerna.
10. Med tanke på att det europeiska kontinentala nätet är starkt sammanflätat och att användningen av överföringsledningar påverkar effektlödena på minst två sidor av en nationell gräns, måste nationella tillsynsmyndigheter säkerställa att det inte sker någon ensidig utformning av förfaranden för hantering av överbelastningar som i högre utsträckning påverkar effektlöden i något av de inblandade näten.

Långtidskontrakt

1. Prioriterad tillträdesrättigheter till en sammanlänkningskapacitet kan inte tilldelas via kontrakt som innebär att artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget överträds.
2. Befintliga långtidskontrakt skall inte ha förtur när de skall förnyas.

Tillhandahållande av information

1. Systemansvariga bör införa mekanismer för samordning och informationsutbyte för att garantera nätsäkerheten.
2. Systemansvariga bör offentliggöra alla relevanta uppgifter om de totala gränsöverskridande kapaciteterna. Förutom sommar- och vintervärden för den totala kapaciteten, bör de systemansvariga offentliggöra uppskattningar av överföringskapacitet för varje dag vid flera tidsintervall för transportdagen. Grundkravet bör vara att exakta uppskattningar en vecka i förväg skall tillhandahållas marknaden och de systemansvariga bör också vidta åtgärder för att tillhandahålla information en månad i förväg. En beskrivning av uppgifternas pålitlighet bör bifogas.

3. Systemansvariga bör offentliggöra en allmän beskrivning av hur den totala överföringskapaciteten och -pålitligheten beräknas med nätets elektriska och fysiska karaktäristika som underlag. Beskrivningen skall godkännas av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Säkerhetsnormerna samt drifts- och planeringsnormerna bör ingå i den information som de systemansvariga bör offentliggöra i öppna och offentliga dokument.

Metoder för hantering av överbelastningar

1. I princip bör problem i fråga om överbelastningar behandlas med marknadsbaserade lösningar. Detta innebär i klartext att man skall prioritera lösningar på överbelastningsproblem som ger lämpliga prissignaler till inblandade marknadsaktörer och systemansvariga.
2. Problem i fråga om överbelastning bör helst lösas med metoder som inte bygger på transaktioner, dvs. metoder som innebär att man inte behöver välja mellan kontrakt från enskilda marknadsaktörer.
3. Systemet med marknadsuppdelning, så som det används inom elbörsen Nordpool, är den hanteringsmetod för överbelastning som i princip uppfyller det här kravet bäst.
4. De metoder som på kort sikt kan användas på kontinenten i Europa är implicita och explicita auktioner samt gränsöverskridande samordnad omdirigering.
5. Gränsöverskridande samordnad omdirigering eller motköp kan användas gemensamt av de systemansvariga som berörs. De systemansvarigas utgifter för motköp och omdirigering måste dock vara så stora att de får någon effekt.
6. Inskränkningar av överföringar, som är ett resultat av tidigare fastställda prioriteringsregler, bör endast vidtas i nödsituationer då de systemansvariga måste handla snabbt och omdirigering inte är något alternativ.
7. De eventuella fördelarna med en kombination i form av marknadsuppdelning för att lösa "permanent" överbelastning och motköp för att lösa tillfällig överbelastning bör genast undersökas som en mer permanent metod för att hantera överbelastningar.

Riktlinjer för explicita auktioner

1. Auktionssystemet måste utformas på ett sådant sätt att all tillgänglig kapacitet bjuds ut på marknaden. Detta kan åstadkommas genom sammansatta auktioner där kapaciteter auktioneras för olika tidsperioder och med olika kriterier (t.ex. i fråga om den förväntade pålitligheten hos den aktuella tillgängliga kapaciteten).
2. Den totala sammanlänkningskapaciteten bör bjudas ut i en serie auktioner, som exempelvis kan hållas årligen, en gång per månad eller vecka eller en eller flera gånger dagligen beroende på behoven på de berörda marknaderna. Vid var och en av dessa auktioner måste en förutbestämd del av den tillgängliga överföringskapaciteten plus eventuell återstående kapacitet som inte tilldelades vid tidigare auktioner tilldelas.
3. Förfarandena för den explicita auktionen måste förberedas i nära samarbete mellan den nationella tillsynsmyndigheten och berörd systemansvarig och vara utformade på ett sådant sätt att budgivarna även kan delta i de organiserade marknadernas dagliga verksamhet (t.ex. elutbyte) i de länder som är inblandade.
4. Elflödena i bägge riktningarna i överbelastade förbindelseledningar bör i princip ledas så att transportkapaciteten maximeras i den riktning som är överbelastad. Förfarandena för att leda flödena bör uppfylla kraven för säker systemdrift.
5. För att erbjuda marknaden så mycket kapacitet som möjligt, bör de ekonomiska risker som är förknippade med omledning av flödet bäras av dem som orsakar riskerna.
6. Det auktionsförfarande som antas bör utformas så att det sänder riktninggivande prissignaler till marknadsaktörerna. Transporter som går i motsatt riktning mot den dominerande lindrar överbelastningen och bör därför bidra till att det skapas extra transportkapacitet på den överbelastade förbindelseledningen.
7. När den behöriga tillsynsmyndigheten utformar auktionsmekanismerna bör den mycket noggrant överväga att sätta en gräns för den mängd kapacitet som kan köpas/ägas/användas av en enskild marknadsaktör för att inte riskera att skapa eller förvärra problem som beror på att en eller flera marknadsaktörer har en dominerande ställning.
8. För att främja att det skapas smidiga elmarknader, bör det kunna handlas fritt med kapacitet, som köpts på auktion, före tidpunkten för anmälan.

Förslag till rådets direktiv om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rättsliga ställning

(2001/C 240 E/13)

KOM(2001) 127 slutlig — 2001/0074(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 13 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD ANTAGIT DETTA DIREKTIV

gemenskapens grundläggande mål enligt artikel 2 och artikel 3.1 k i fördraget.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 och 63.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels att det skall vidtas åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer, och i samband därmed direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels att det skall vidtas åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.
- (2) I artikel 63.3 i fördraget föreskrivs att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringspolitik. I artikel 63.3 a fastställs att rådet skall besluta om bland annat åtgärder rörande villkor för bosättning och normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd.
- (3) Vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 konstaterade rådet att den rättsliga ställningen för medborgare i tredje land bör tillnärmas den som medlemsstaternas medborgare åtnjuter och att en person som har vistats lagligen i en medlemsstat under en tid som skall fastställas och som har uppehållstillstånd för längre tid bör i den medlemsstaten beviljas en uppsättning enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas rättigheter som möjligt.
- (4) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iaktar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer.
- (5) Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares integration i medlemsstaterna är en nyckelfaktor för att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, vilket är ett av

- (6) Det viktigaste kriteriet för att kunna förvärva ställning som varaktigt bosatt bör vara bosättningstiden i den aktuella medlemsstaten. Bosättningen bör ha varit laglig och oavbruten för att vittna om personens förankring i landet. En viss flexibilitet bör dock finnas med tanke på omständigheter som kan tvinga en person att tillfälligt lämna territoriet.
- (7) För att förvärva ställning som varaktigt bosatt bör tredjelandsmedborgare kunna visa att de förfogar över tillräckliga medel för sin försörjning och en sjukförsäkring, så att de inte blir en belastning för medlemsstaten i fråga. Kravet på tillräckliga medel får inte vara oproportionerligt och bör fastställas så att nivån är enhetlig i alla medlemsstater. Ett annat villkor för att förvärva ställningen bör vara att tredjelandsmedborgare inte utgör ett hot mot allmän ordning och inre säkerhet.
- (8) Det bör inrättas ett system för att pröva ansökningar om ställning som varaktigt bosatt. Dessa förfaranden bör vara effektiva och hanterbara i förhållande till den normala arbetsbördan hos medlemsstaternas myndigheter och de bör vara öppna och rättvisa så att de berörda ges en rimlig rättssäkerhet.
- (9) Ställningen som varaktigt bosatt bör komma till konkret uttryck genom ett uppehållstillstånd, så att personen i fråga snabbt och lätt kan styrka sin rättsliga ställning. Detta uppehållstillstånd bör också uppfylla höga tekniska krav, särskilt när det gäller garantier mot förfalskning och efterbildning, för att undvika missbruk i den medlemsstat där ställningen förvärvats och i de medlemsstater där rätten till bosättning utövas.
- (10) För att kunna fungera praktiskt som ett integrationsinstrument i det samhälle där den varaktigt bosatte är bosatt, bör ställningen som varaktigt bosatt garantera innehavaren samma behandling som medlemsstatens medborgare i en rad ekonomiska och sociala sammanhang.
- (11) Varaktigt bosatta bör åtnjuta maximalt skydd mot utvisning. Detta skydd bör vara baserat på gemenskapsrättens bestämmelser om fri rörlighet för personer och de kriterier som fastställts i praxis från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. Skyddet mot utvisning innebär att de förfaranden som används ger rätt att överklaga.

- (12) En harmonisering av villkoren för förvärv av ställning som varaktigt bosatt skulle främja ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. Vissa medlemsstater utfärdar uppehållstillstånd som gäller permanent eller tills vidare på förmånligare villkor än de som följer av detta direktiv. Fördraget utesluter inte att medlemsstaterna tillämpar förmånligare bestämmelser. I detta direktiv bör det dock föreskrivas att tillstånd som utfärdas på förmånligare och icke harmoniserade villkor inte skall grunda rätt till bosättning i andra medlemsstater.
- (13) Att det ställs upp villkor för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rätt att bosätta sig i en annan medlemsstat bidrar till att förverkliga den inre marknaden som ett område med fri rörlighet för alla. Det skulle också i betydande grad kunna medverka till ökad rörlighet, särskilt på arbetsmarknaden inom unionen.
- (14) Varaktigt bosattas rätt till bosättning i en annan medlemsstat bör gälla såväl för anställda som för egenföretagare, liksom för att studera eller etablera sig utan att bedriva ekonomisk verksamhet. Familjemedlemmar bör kunna bosätta sig tillsammans med den varaktigt bosatte i en annan medlemsstat för fortsatt familjesammanhållning och för att den varaktigt bosatte inte skall hindras från att utnyttja sin rätt till bosättning. Rätten till bosättning bör kunna utövas på liknande villkor som när unionsmedborgarna utövar sin rätt till fri rörlighet.
- (15) Den medlemsstat där den varaktigt bosatte avser att utöva sin rätt till bosättning bör kunna kontrollera om personen i fråga uppfyller villkoren för bosättning på dess territorium. Den bör också kunna kontrollera att personen inte utgör ett reellt hot mot allmän ordning, inre säkerhet eller allmän hälsa.
- (16) Det bör införas ett förfarande som reglerar prövningen av en varaktigt bosatt persons ansökan om uppehållstillstånd i en annan medlemsstat. Dessa förfaranden bör vara effektiva och hanterbara i förhållande till den normala arbetsbördan hos medlemsstaternas myndigheter och de bör vara öppna och rättvisa för att ge tillräcklig rättssäkerhet för de berörda personerna. De får inte vara ett sätt att hindra dem som omfattas av rätt till bosättning från att utöva denna rätt.
- (17) För att inte göra det omöjligt att i praktiken utöva rätten till bosättning, bör den varaktigt bosatte åtnjuta samma rättigheter i den andra medlemsstaten som i den medlemsstat där han förvärvat ställning som varaktigt bosatt. Vissa undantag bör föreskrivas när det gäller tillgången till socialt bistånd, för att undvika att personen i fråga blir en

belastning för den medlemsstat i vilken han utövar sin rätt till bosättning. Personen bör i den andra medlemsstaten åtnjuta liknande rättigheter som gäller för unionsmedborgare när dessa utövar sin rätt till fri rörlighet.

- (18) Den varaktigt bosatte bör efter en övergångsperiod kunna välja att etablera sig slutgiltigt i den medlemsstat där han har utövat sin rätt till bosättning, för att kunna åtnjuta fulla rättigheter där, inklusive sociala förmåner. För den berörda personen, och för den första och den andra medlemsstaten är det viktigt att denna övergångsperiod inte är alltför lång och att den varaktigt bosatte vid dess utgång kan ansöka om ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten, vilket skulle innebära förlust av denna ställning i den medlemsstat där den först förvärvades.
- (19) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att införa villkor för beviljande och återkallelse av ställning som varaktigt bosatt, rättigheter förbundna med denna ställning samt införande av villkor för utövande av rätt till bosättning i andra medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa

- villkor för en medlemsstats beviljande och återkallelse av ställning som varaktigt bosatt för tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta på dess territorium, inklusive de rättigheter som är förbundna med denna ställning, och
- villkor för när tredjelandsmedborgare som åtnjuter ställning som varaktigt bosatta har rätt till bosättning i andra medlemsstater än den som beviljat dem denna ställning.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsemborgare*: var och en som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget,
- b) *varaktigt bosatt*: varje tredjelandsemborgare som har ställning som varaktigt bosatt i enlighet med artikel 8,
- c) *första medlemsstat*: den medlemsstat som beviljade tredjelandsemborgaren ställning som varaktigt bosatt,
- d) *andra medlemsstat*: andra medlemsstater än den som först beviljade tredjelandsemborgaren ställning som varaktigt bosatt och där den varaktigt bosatte utövar sin rätt till bosättning,
- e) *familjemedlemmar*: den varaktigt bosattes make eller maka, ogifta partner och minderåriga barn samt släktingar i uppstigande led och myndiga barn gentemot vilka den varaktigt bosatte har försörjningsansvar, om dessa personer har givits rätt att resa in och vistas i den berörda medlemsstaten och är bosatta där i enlighet med vad som anges i rådets direktiv .../.../EG [om rätt till familjeåterförening] ⁽¹⁾. Familjemedlemmar till unionsmedborgare definieras i gemenskapslagstiftningen om fri rörlighet för personer, i enlighet med artikel 4 i det direktivet,
- f) *flykting*: tredjelandsemborgare som beviljats flyktingstatus enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,
- g) *EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta*: uppehållstillstånd som utfärdas av en berörd medlemsstat vid förvärvet av ställning som varaktigt bosatt.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller tredjelandsemborgare som är lagligen bosatta i en medlemsstat.
2. Detta direktiv gäller inte tredjelandsemborgare som
 - a) har rätt till bosättning i en medlemsstat i kraft av tillfälligt skydd eller som har ansökt om rätt till bosättning på den grunden och väntar på beslut om sin ställning,
 - b) har rätt till bosättning i en medlemsstat i kraft av subsidiära former av skydd, i enlighet med internationella åtaganden, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna eller

⁽¹⁾ EGT L ... (KOM(2000) 624 slutlig, 10.10.2000).

som har ansökt om rätt till bosättning på den grunden och väntar på ett beslut om sin ställning,

- c) har ansökt om flyktingstatus men ännu inte fått slutligt besked,
- d) bor i en medlemsstat som studerande, med undantag för doktorander, under en yrkesutbildning, eller som "au pair" eller säsongarbetare, eller som utstationerad av en tjänsteleverantör för tillhandahållande av tjänster över gränserna, eller som leverantör av tjänster över gränserna.
- e) har en rättslig ställning som omfattas av bestämmelserna i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser, 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser, 1969 års konvention om särskilda delegationer eller 1975 års Wienkonvention om staters representation i deras förbindelser med internationella organisationer av universell karaktär.

3. Tredjelandsemborgare, som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som utövat sin rätt till fri rörlighet för personer, får inte beviljas ställning som varaktigt bosatta i den medlemsstat som mottagit unionsmedborgaren förrän de, i enlighet med lagstiftningen om fri rörlighet för personer, har fått permanent uppehållstillstånd i den medlemsstaten.

4. Tillämpningen av detta direktiv skall inte påverka förmånligare bestämmelser

- a) i bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och tredje land å den andra,
- b) i Europeiska bosättningskonventionen av den 13 december 1955, Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961 och Europeiska konventionen om migrerande arbetstagares rättsliga ställning av den 24 november 1977.

5. Tillämpningen av detta direktiv skall inte påverka de skyldigheter som följer av artikel 33 i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 och av artikel 3 i konventionen av den 4 november 1950 om skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Artikel 4

Icke-diskriminering

Medlemsstaterna skall genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering med avseende på kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska egenskaper, språk, religion, övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhetstillgångar, födelseort, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

KAPITEL II

**RÄTTSLIG STÄLLNING FÖR TREDJELANDSMEDBORGARE
SOM ÄR VARAKTIGT BOSATTA I EN MEDLEMSSTAT**

Artikel 5

Bosättningstid

1. Medlemsstaterna skall bevilja rättslig ställning som varaktigt bosatt till tredjelandsmedborgare som under fem års tid varit lagligen och oavbrutet bosatta på den berörda medlemsstatens territorium.

2. Vid bedömning av om bosättningen är laglig och oavbruten på det sätt som avses i punkt 1 skall

a) tid som asylsökande eller tillfälligt skyddsökande i medlemsstaten räknas endast om tredjelandsmedborgaren är flykting,

b) med undantag för studier som bedrivs av doktorander, halva den tid som tillbringats i landet för studier tas med i beräkningen.

3. Perioder av frånvaro från medlemsstatens territorium skall inte påverka beräkningen av laglig och oavbruten bosättning enligt punkt 1, förutsatt att de

a) sträcker sig över en sammanhängande period på högst sex månader, eller

b) beror på fullgörande av värnplikt, utstationering på grund av arbete inklusive tillhandahållande av tjänster över gränserna, fullgörande av studier eller forskning, allvarlig sjukdom, havandeskap eller barnafödande, eller

c) beror på bosättning i en andra medlemsstat som familjemedlem till en varaktigt bosatt person som utövar sin rätt till bosättning enligt detta direktiv eller en unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet för personer.

4. En unionsmedborgares familjemedlem som varit oavbrutet bosatt i minst två år i en viss medlemsstat, och i egenskap av familjemedlem är bosatt i ett tredje land skall, om denne återvänder till medlemsstaten inom tre år, tillgodoräknas perioden överstigande två år vid beräkningen av den bosättningsperiod som avses i punkt 1.

Artikel 6

Villkor i fråga om tillräckliga medel för försörjning och sjukförsäkring

1. Medlemsstaterna skall begära att tredjelandsmedborgarna styrker att de för egen räkning och för de familjemedlemmar gentemot vilka de har försörjningsansvar förfogar över följande:

a) Stabila försörjningsmedel som minst motsvarar den nivå under vilken socialt bistånd kan lämnas i den berörda medlemsstaten. Om denna bestämmelse inte är tillämplig, skall försörjningsmedlen anses tillräckliga när de motsvarar den lägsta pensionsnivån i den berörda medlemsstaten. Kravet på stabila försörjningsmedel skall bedömmas med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet innan ansökan om ställning som varaktigt bosatt lämnades in.

b) En heltäckande sjukförsäkring som gäller i den berörda medlemsstaten.

2. Villkoren i punkt 1 skall inte tillämpas på

a) flyktingar,

b) tredjelandsmedborgare som är födda inom en medlemsstats territorium.

Artikel 7

Allmän ordning och inre säkerhet

1. Medlemsstaterna får vägra att bevilja ställning som varaktigt bosatt om den berörda personens egna uppförande utgör ett reellt hot mot allmän ordning och inre säkerhet.

2. Blotta existensen av tidigare domar för brott får inte automatiskt leda till en sådan vägran som avses i punkt 1. En sådan vägran får inte heller grundas på ekonomiska överväganden.

Artikel 8

Förvärv av ställning som varaktigt bosatt

1. För att förvärva ställning som varaktigt bosatt skall tredjelandsmedborgaren lämna in en ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han är bosatt. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker att han uppfyller kraven i artiklarna 5 och 6.

2. De behöriga myndigheterna skall pröva ansökan inom sex månader från inlämnandet. Om ansökan inte åtföljs av alla dokument som styrker att personen uppfyller villkoren i artiklarna 5 och 6, skall de behöriga myndigheterna underrätta tredjelandsmedborgaren om detta och bevilja honom en ytterligare tidsfrist. I sådana fall skall fristen på sex månader avbrytas och börja löpa på nytt först sedan kompletterande handlingar lämnats in.

3. Om villkoren i artiklarna 5 och 6 är uppfyllda och om personen inte utgör ett hot i den mening som avses i artikel 7, skall den berörda medlemsstaten bevilja tredjelandsmedborgaren i fråga ställning som varaktigt bosatt. Denna ställning skall vara permanent om inte något annat följer av bestämmelserna i artikel 10.

*Artikel 9***EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta**

1. Medlemsstaterna skall till den varaktigt bosatte utfärda ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Detta tillstånd skall gälla i tio år och förnyas automatiskt när det löper ut.

2. EG-uppehållstillståndet för varaktigt bosatta får utfärdas i form av ett klistermärke eller en separat handling. Det skall utfärdas i enlighet med reglerna och standardmodellen i rådets förordning (EG) .../. . . [om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare]. Under rubriken "typ av uppehållstillstånd" skall medlemsstaterna ange "EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta".

3. EG-uppehållstillståndet för varaktigt bosatta skall utfärdas gratis eller mot en summa som inte överstiger de avgifter och skatter som tas ut av medlemsstatens egna medborgare för identitetshandlingar.

*Artikel 10***Återkallelse av ställning som varaktigt bosatt**

1. Medlemsstaterna skall återkalla ställningen som varaktigt bosatt i följande fall:

- a) Vid frånvaro från territoriet under längre tid än två år i följd. Medlemsstaterna får föreskriva undantag vid frånvaro som beror på värnpliktstjänstgöring, utstationering på grund av arbete, studier eller forskning, allvarlig sjukdom, graviditet eller barnafödande.
- b) Vid konstaterande av att ställningen som varaktigt bosatt i en medlemsstat har förvärvats genom bedrägeri.
- c) Om ställning som varaktigt bosatt redan har förvärvats i en annan medlemsstat på det sätt som anges i artikel 27.
- d) Om ett utvisningsbeslut har fattats på de grunder som anges i artikel 13.

2. Frånvaro i samband med att rätt till bosättning utövas i en andra medlemsstat skall inte medföra att ställningen som varaktigt bosatt återkallas.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att längre frånvaro än två år eller av skäl som inte omfattas av punkt 1 inte skall medföra att ställningen som varaktigt bosatt återkallas.

4. Återkallelse av ställning som varaktigt bosatt får aldrig grunda sig på att EG-uppehållstillståndet för varaktigt bosatta har löpt ut.

5. Medlemsstaterna skall utfärda en annan typ av uppehållstillstånd än EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta till en berörd person, om

a) ställningen som varaktigt bosatt har återkallats med tillämpning av punkt 1 a eller 1 b, eller

b) ett beslut om utvisning inte kan verkställas mot en person som är varaktigt bosatt.

*Artikel 11***Förfarandegarantier**

1. Varje beslut om avslag på en ansökan om ställning som varaktigt bosatt eller om att återkalla sådan ställning skall vara vederbörligen motiverat. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall underrättas skriftligen om beslutet. Av underrättelsen skall framgå vilka möjligheter den berörde har att överklaga och inom vilken tid överklagande kan ske.

2. Om ansökan om ställning som varaktigt bosatt avslås, får tredjelandsmedborgaren lämna in ytterligare en ansökan, om ändringar av hans personliga förhållanden motiverar det.

3. Om ansökan om ställning som varaktigt bosatt avslås, eller om denna ställning återkallas eller uppehållstillståndet inte förnyas, skall den berörda personen ha rätt att överklaga beslutet i den berörda medlemsstaten.

*Artikel 12***Likabehandling**

1. Den varaktigt bosatte skall åtnjuta samma behandling som en medlemsstats egna medborgare i fråga om

a) villkoren för tillträde till anställning eller för att bedriva verksamhet som egenföretagare, så länge dessa verksamheter inte innebär någon som helst offentlig myndighetsutövning, samt i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägnings- och lönevillkor,

b) utbildning och yrkesutbildning, inklusive möjligheterna att få bidrag och stipendier,

c) erkännande av diplom, utbildningsbevis och andra utbildningsintyg som utfärdats av behöriga myndigheter,

d) socialt skydd, inklusive social trygghet och hälsovård,

e) socialt bistånd,

f) sociala förmåner och skatteförmåner,

g) tillgång till allmänt tillgängliga varor och tjänster, inklusive bostad, samt rätt att tillhandahålla sådana varor och tjänster,

h) föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de förmåner som dessa typer av organisationer tillhandahåller,

i) fritt tillträde till hela den berörda medlemsstatens territorium.

2. Medlemsstaterna får utsträcka likabehandlingen till andra områden än de som anges i punkt 1.

Artikel 13

Skydd mot utvisning

1. Medlemsstaterna får endast fatta beslut om utvisning av en varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare om dennes egna uppförande utgör ett reellt och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller inre säkerhet och därmed skadar ett grundläggande samhällsintresse.

2. Det egna uppträdandet kan inte anses tillräckligt allvarligt om medlemsstaten inte vidtar allvarliga repressiva åtgärder mot egna medborgare som begår samma typ av överträdelse.

3. Blotta existensen av tidigare domar för brott får inte automatiskt leda till beslut om utvisning. Sådana beslut får inte heller grundas på ekonomiska överväganden.

4. Innan beslut om utvisning av en varaktigt bosatt fattas skall medlemsstaterna beakta följande:

- hur länge bosättningen i medlemsstaten har varat,
- den berörda personens ålder,
- följderna för den berörda och hans familjemedlemmar,
- banden med bosättningslandet eller avsaknaden av band med ursprungslandet.

5. Om ett beslut om utvisning har fattats skall den varaktigt bosatte ha möjlighet att överklaga beslutet i den aktuella medlemsstaten. Medlemsstaterna skall föreskriva att ett överklagande kan ha uppskjutande verkan.

6. Varaktigt bosatta som saknar tillräckliga medel skall beviljas rättshjälp på samma villkor som medborgare i den medlemsstat där de är bosatta.

7. Det skall vara förbjudet att använda påskyndade utvisningsförfaranden gentemot varaktigt bosatta.

Artikel 14

Förmånligare nationella bestämmelser

Medlemsstaterna får utfärda uppehållstillstånd som gäller permanent eller tills vidare på förmånligare villkor än som följer av detta direktiv. Sådana uppehållstillstånd skall inte ge rätt till bosättning i andra medlemsstater på det sätt som anges i kapitel III i detta direktiv.

KAPITEL III

RÄTT TILL BOSÄTTNING I ANDRA MEDLEMSSTATER

Artikel 15

Huvudregel

1. Varaktigt bosatta skall ha rätt att bosätta sig i andra medlemsstater än den som beviljade ställning som varaktigt bosatt under längre tid än tre månader enligt villkoren i detta kapitel.

2. Detta kapitel gäller inte varaktigt bosatta personers bosättning i medlemsstaterna

- i egenskap av anställda som utstationerats av en tjänsteleverantör inom ramen för tillhandahållande av tjänster över gränserna, eller
- i egenskap av leverantörer av tjänster över gränserna.

Artikel 16

Villkor

1. Varaktigt bosattas utövande av rätten till bosättning i en andra medlemsstat skall förutsätta att personen i fråga

- bedriver en ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare, eller
- studerar eller följer en yrkesutbildning och har tillräckliga försörjningsmedel för att inte under bosättnings tiden bli en belastning för den andra medlemsstaten samt en heltäckande sjukförsäkring i den andra medlemsstaten, eller
- har tillräckliga försörjningsmedel för att inte under loppet av bosättningen bli en belastning för den andra medlemsstaten samt en heltäckande sjukförsäkring i den andra medlemsstaten.

2. Varaktigt bosatta som utövar sin rätt till bosättning i en andra medlemsstat i egenskap av anställda eller egenföretagare skall behålla sin ställning som arbetstagare eller egenföretagare om de

- drabbas av tillfällig arbetsoförmåga på grund av sjukdom eller olycka,
- är arbetslösa och har rätt till arbetslöshetsunderstöd. I detta fall skall ställningen som arbetstagare eller egenföretagare bibehållas till dess att rätten till understöd upphör,
- deltar i en yrkesutbildning. Om arbetslösheten inte är ofrivillig, skall bibehållandet av ställning som arbetstagare vara beroende av om det finns ett samband mellan den tidigare yrkesverksamheten och den aktuella utbildningen.

Artikel 17

Kontroll av villkoren för utövande av rätten till bosättning

1. Senast tre månader efter inresan på den andra medlemsstatens territorium skall den varaktigt bosatte lämna in en ansökan om uppehållstillstånd hos den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter.

2. För att kontrollera att villkoren i artikel 16.1 a har följts får den andra medlemsstaten anmoda personen i fråga att samtidigt med ansökan om uppehållstillstånd visa upp

- a) sitt uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och en identitetshandling, och
- b) bevis för att han har ett anställningsavtal eller ett löfte om anställning från en arbetsgivare, eller för att han bedriver verksamhet som egenföretagare eller har tillräckliga medel för att starta en verksamhet som egenföretagare, samt en detaljerad beskrivning av denna verksamhet.

3. För att kontrollera att villkoren i artikel 16.1 b har följts får den andra medlemsstaten anmoda personen i fråga att samtidigt med ansökan om uppehållstillstånd visa upp

- a) sitt uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och en identitetshandling, och
- b) bevis för att han har skrivit in sig vid en godkänd utbildningsanstalt för att studera där eller följa en yrkesutbildning,
- c) bevis som styrker att han har tillräckliga försörjningsmedel och en heltäckande sjukförsäkring i den andra medlemsstaten.

4. För att kontrollera att villkoren i artikel 16.1 c har följts får den andra medlemsstaten anmoda personen i fråga att samtidigt med ansökan om uppehållstillstånd visa upp

- a) sitt uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och en identitetshandling, och
- b) bevis som styrker att han har tillräckliga försörjningsmedel och en heltäckande sjukförsäkring i den andra medlemsstaten.

Artikel 18

Familjemedlemmar

1. Familjemedlemmar skall, förutsatt att familjen redan var bildad i den första medlemsstaten, ha rätt att följa med eller återförenas med den varaktigt bosatte som utövat sin rätt till bosättning i den andra medlemsstaten. Senast tre månader efter inresan på den andra medlemsstatens territorium skall familjemedlemmarna lämna in en ansökan om uppehållstillstånd hos den medlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Den andra medlemsstaten får kräva att familjemedlemmar till den varaktigt bosatte samtidigt med ansökan om uppehållstillstånd visar upp

- a) sitt uppehållstillstånd som varaktigt bosatt och en identitetshandling,
- b) bevis för att de har varit bosatta i den första medlemsstaten i egenskap av familjemedlemmar till en varaktigt bosatt person, och
- c) bevis som styrker att de har tillräckliga försörjningsmedel och en heltäckande sjukförsäkring i den andra medlemsstaten eller att den varaktigt bosatte har detta för deras räkning.

3. Om familjen inte var bildad i den första medlemsstaten, skall bestämmelserna i direktiv . . . /EG [om rätt till familjeåterförening] gälla.

Artikel 19

Allmän ordning och inre säkerhet

1. Medlemsstaterna får vägra inresa och vistelse för varaktigt bosatta eller medlemmar av deras familjer om den berörda personens egna uppförande utgör ett reellt hot mot allmän ordning och inre säkerhet.

2. Blotta existensen av tidigare domar för brott får inte automatiskt leda till en sådan vägran som avses i punkt 1. En sådan vägran får inte heller grundas på ekonomiska överväganden.

Artikel 20

Allmän hälsa

1. De enda sjukdomar eller sjukdomstillstånd som får motivera vägrad inresa och vägrad rätt till bosättning på en medlemsstats territorium är de karantänpliktiga sjukdomar som omfattas av Världshälsoorganisationens International Health Regulation No 2 av den 25 maj 1951 samt andra smittsamma infektions- och parasitsjukdomar om dessa i mottagarlandet omfattas av bestämmelser till skydd för de egna medborgarna. Medlemsstaterna får inte införa nya bestämmelser och ny praxis som är mer långtgående.

2. Sjukdomar eller sjukdomstillstånd som uppstår efter det att det första uppehållstillståndet har utfärdats får inte ligga till grund för en vägran att förnya tillståndet eller för utvisning.

3. En medlemsstat får låta personer som avses i detta direktiv undergå en kostnadsfri hälsoundersökning, för att fastställa att de inte lider av någon av de sjukdomar som anges i punkt 1. Dessa hälsoundersökningar får inte ske systematiskt.

Artikel 21

Prövning av ansökan om och utfärdande av uppehållstillstånd

1. De behöriga nationella myndigheterna skall pröva en ansökan inom tre månader från det att den lämnades in. Om en ansökan inte åtföljs av de bevishandlingar som räknas upp i artikel 17.2, 17.3 och 17.4 samt artikel 18.2, skall de behöriga nationella myndigheterna underrätta tredjelandsmedborgaren om detta och bevilja honom en ytterligare tidsfrist. I sådana fall skall fristen på sex månader avbrytas och börja att löpa på nytt först sedan kompletterande handlingar lämnats in.

2. Om villkoren i artiklarna 16 och 18.1 är uppfyllda, och om inte något annat följer av bestämmelserna om allmän ordning, inre säkerhet och folkhälsa i artiklarna 19 och 20, skall den andra medlemsstaten utfärda ett uppehållstillstånd som kan förnyas till den varaktigt bosatte. Uppehållstillståndet skall gälla under en period som motsvarar bosättningsens förväntade varaktighet. Den varaktigt bosatte skall underrätta den medlemsstat som först beviljade honom ställning som varaktigt bosatt om detta.

3. Den andra medlemsstaten skall till den varaktigt bosattes familjemedlemmar utfärda ett uppehållstillstånd som kan förnyas med samma giltighetstid som det som utfärdades till den varaktigt bosatte.

4. Detta uppehållstillstånd skall utfärdas gratis eller mot en summa som inte överstiger avgifter och skatter som tas ut av medlemsstatens egna medborgare för identitetshandlingar.

Artikel 22

Förfarandegarantier

1. Beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd skall vara vederbörligen motiverat. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall underrättas skriftligen om beslutet. Av underrättelsen skall framgå vilka möjligheter den berörde har att överklaga och inom vilken tid överklagande kan ske.

2. Om ansökan om uppehållstillstånd avslås eller om uppehållstillståndet återkallas eller inte förnyas, skall den berörda personen ha rätt att överklaga beslutet i den berörda medlemsstaten.

Artikel 23

Bibehållande av ställningen i den första medlemsstaten

1. En varaktigt bosatt person som utövar sin rätt till bosättning i den andra medlemsstaten skall bibehålla sin ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten så länge han inte har förvärvat denna ställning i den andra medlemsstaten.

2. En varaktigt bosatt persons familjemedlemmar som utövar sin rätt till bosättning och som inte själva är varaktigt bosatta skall bibehålla sina uppehållstillstånd i den första medlemsstaten till dess att de löper ut.

3. Om familjemedlemmarna ännu inte har förvärvat ett sådant självständigt uppehållstillstånd som avses i artikel 13 i direktiv .../EG [om rätt till familjeåterförening], skall deras perioder av laglig bosättning i den andra medlemsstaten beaktas i den första medlemsstaten vid beräkningen av den tid som krävs för att förvärva ett självständigt uppehållstillstånd.

Artikel 24

Rättigheter i den andra medlemsstaten

1. Så snart varaktigt bosatta har fått uppehållstillstånd i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 21 skall de åtnjuta de rättigheter som räknas upp i artikel 12, med undantag för socialt bistånd samt bidrag och stipendier för studerandes uppehälle.

2. Så snart varaktigt bosatta har fått uppehållstillstånd i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 21 skall varaktigt bosattas familjemedlemmar åtnjuta de rättigheter som räknas upp i artikel 12.1 och 12.2 i direktiv .../EG [om rätt till familjeåterförening].

Artikel 25

Återkallelse av uppehållstillståndet

1. Under en övergångsperiod på fem år får den andra medlemsstaten fatta ett beslut om utvisning av den varaktigt bosatte eller dennes familjemedlemmar

a) av hänsyn till allmän ordning och inre säkerhet i enlighet med artikel 19,

b) om villkoren i artiklarna 16 och 18 inte längre är uppfyllda.

2. Beslut om utvisning får inte kombineras med ett permanent bosättningsförbud.

Artikel 26

Återtagandeskyldighet

1. Om den andra medlemsstaten återkallar uppehållstillståndet, skall den första medlemsstaten omedelbart återta den varaktigt bosatte och dennes familjemedlemmar.

2. Återtagandeskyldigheten enligt punkt 1 gäller även om

a) EG-uppehållstillståndet för varaktigt bosatta har löpt ut,

b) familjemedlemmarnas uppehållstillstånd har löpt ut.

*Artikel 27***Förvärv av ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten**

1. Efter fem år av laglig bosättning i den andra medlemsstaten får den varaktigt bosatte som utövat sin rätt till bosättning på den medlemsstatens territorium lämna in en ansökan om ställning som varaktigt bosatt hos de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat.

2. Den andra medlemsstaten skall bevilja den varaktigt bosatte den ställning som anges i artikel 8, under förutsättning att bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 är uppfyllda. Den andra medlemsstaten skall underrätta den första medlemsstaten om detta, och denna skall återkalla ställningen för personen i fråga.

3. Artikel 8 skall tillämpas vid inlämnande och prövning av ansökan om ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten. För utfärdande av uppehållstillstånd skall bestämmelserna i artikel 9 gälla. Om ansökan avslås, skall förfarandegarantierna i artikel 11 gälla.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 28***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits för att genomföra detta direktiv och skall vidta de åtgärder som behövs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 30 och alla senare ändringar av dessa så snart som möjligt.

*Artikel 29***Rapporteringskyldighet**

Kommissionen skall senast den 31 december 2005 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, och vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

*Artikel 30***Genomförande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003 och de skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 31***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 32***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen

(2001/C 240 E/14)

KOM(2001) 183 slutlig — 2001/0090(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 5 april 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾ fastställs gemenskapens växtskyddsordning och de fytosanitära villkor, förfaranden och formaliteter preciseras som gäller för växter och växtprodukter när de införs till eller flyttas inom gemenskapen.
- (2) Beträffande de förfaranden och formaliteter som gäller för växter och växtprodukter när de införs till eller flyttas inom gemenskapen bör vissa förtydliganden göras och inom vissa områden behövs ytterligare preciserade bestämmelser.
- (3) De fytosanitära förfarandena och formaliteterna bör vara avslutade innan tullklareringen äger rum. Eftersom försändelser av växter eller växtprodukter inte nödvändigtvis genomgår fytosanitära förfaranden och formaliteter i samma medlemsstater som där tullklareringen äger rum bör det upprättas samarbetsystem när det gäller kommunikation och information mellan de ansvariga officiella organen och tullkontoren inom en medlemsstat och mellan de ansvariga officiella organen i samtliga medlemsstater.
- (4) I syfte att förbättra skyddet mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen bör medlemsstaterna intensifiera de kontroller som krävs i detta syfte. Dessa kontroller bör vara effektiva och genomföras på ett enhetligt sätt inom hela gemenskapen.
- (5) De avgifter som tas ut för sådana kontroller bör grundas på en rimlig kostnadsberäkning och harmoniseras så långt som möjligt i samtliga medlemsstater.
- (6) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts bör flera andra bestämmelser i ovan nämnda direktiv kompletteras, förtydligas eller uppdateras.
- (7) Sedan villkoren för den inre marknaden genomfördes används inte längre sundhetscertifikat enligt FAO:s Internationella växtskyddskonvention (IPPC) för saluföring av växter eller växtprodukter inom gemenskapen. Det är emellertid viktigt att medlemsstaterna använder dessa certifikat i den standardiserade utformning som fastställs i konventionen för export av växter eller växtprodukter till tredje land.
- (8) En del av de uppgifter som åligger den "enda myndigheten" i respektive medlemsstat när det gäller samordning och kontakter i samband med de praktiska delarna av gemenskapens växtskyddsordning kräver särskilda vetenskapliga eller tekniska kunskaper. Det måste därför vara möjligt att delegera specifika uppgifter till en annan myndighet.
- (9) I gällande bestämmelser för förfarandet vid kommissionens ändring av bilagorna till direktiv 2000/29/EG och vid beslutsfattande om undantag ingår några förfarandemässiga villkor som inte längre är nödvändiga eller motiverade. Förfarandet för beslut om nödatgärder innehåller inga möjligheter att fatta snabba beslut om tillfälliga åtgärder i överensstämmelse med det akuta läge som råder i vissa fall. Bestämmelserna för dessa tre förfaranden bör därför ändras.
- (10) Förteckningen över de uppgifter i samband med vilka kommissionen får organisera växtskyddskontroller under eget ansvar bör utökas med hänsyn till det utvidgade området för aktiviteter inom växtskyddet genom nya tillämpningar och erfarenheter.
- (11) Det har visat sig vara oklart på vilket sätt gemenskapen kan utöva sina rättigheter när det gäller gemenskapens bidrag till "växtskyddskontroll" till medlemsstaterna. Det bör specificeras att kommissionen skall agera genom kommissionens beslut.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

(12) Några av bestämmelserna i direktiv 2000/29/EG (artikel 3.7 första, andra och fjärde stycket samt artiklarna 7–9) ersätts genom alternativa bestämmelser sedan den 1 juni 1993 och har därför sedan dess varit överflödiga. De bör därför utgå.

(13) Enligt artikel 4 i Avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder (SPS-avtalet ⁽¹⁾) måste gemenskapen på vissa villkor erkänna likvärdigheten hos de fytosanitära åtgärder som vidtas av övriga parter till avtalet. Förfarandet för ett sådant erkännande på växtskyddsområdet bör specificeras i direktiv 2000/29/EG.

(14) Direktiv 2000/29/EG bör anpassas så att rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾ beaktas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2000/29/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket skall följande läggas till som punkt d:

”d) utformningen av de ’sundhetscertifikat’ och ’sundhetscertifikat för återexport’ som utfärdas av medlemsstaterna för export till tredje land enligt Internationella växtskyddskonventionen (IPPC).”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna skall säkerställa ett nära, snabbt, omedelbart och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller de frågor som omfattas av detta direktiv. Varje medlemsstat skall i detta syfte inrätta eller utse en enda myndighet som minst skall ha ansvaret för samordning och kontakter i sådana frågor. Den officiella växtskyddsmyndighet som har inrättats enligt Internationella växtskyddskonventionen skall företrädesvis utses för detta ändamål.

Denna myndighet och eventuella senare ändringar skall anmälas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 får den enda myndigheten bemyndigas att delegera eller ge arbetsuppgifter rörande samarbete och kontakt i uppdrag till en annan myndighet, så länge som det gäller entydiga växtskyddsfrågor som omfattas av detta direktiv.”

2. Artikel 2.1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt a skall ändras på följande sätt:

i) Det första stycket skall ersättas med följande:

”växter: levande växter och specificerade levande växt-delar, inklusive fröer,”

ii) Det andra stycket skall ändras på följande sätt:

— Följande skall införas som en sjunde strecksats efter den sjätte strecksatsen:

”— blad, bladverk,”

— Följande nionde strecksats skall läggas till:

”— alla övriga växtdelar som kan specificeras enligt det förfarande som avses i artikel 18.2.”

b) I punkt g skall den femte strecksatsen ersättas med följande:

”Den enda myndigheten, som avses i artikel 1.4, skall underrätta kommissionen om de ansvariga officiella organen i den berörda medlemsstaten. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till övriga medlemsstater.”

c) I punkt i skall i det första stycket första strecksatsen ”som specificeras i artikel 7.1 eller artikel 8.2” ersättas med ”som avses i artikel 1.1 d”.

d) Följande punkter skall läggas till som punkterna j–q:

”j) ’införselort’: den plats där växter, växtprodukter eller andra föremål förs in till gemenskapens tullområde; den första flygplatsen när det gäller flygtransport, den första hamnen när det gäller sjö- eller flodtransport, den första stationen när det gäller järnvägstransport, och för alla övriga transporter, den plats där det tullkontor är beläget som har ansvaret för området vid den gemenskapsgräns som passerats,

- k) 'officiellt organ vid införselorten': det ansvariga officiella organet på införselorten,
- l) 'officiellt organ vid bestämmelseorten': det ansvariga officiella organet i det område som 'bestämmelseortens tullkontor' är ansvarigt för,
- m) 'avgångstullkontor': avgångskontor enligt artikel 340b. 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾.
- n) 'bestämmelsetullkontor': bestämmelsekontor enligt artikel 340b. 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.
- o) 'parti': ett antal enheter av en och samma vara som karakteriseras av att de har samma sammansättning, ursprung och omedelbar bestämmelseort och utgör en del av en försändelse.
- p) 'godkänd tullbehandling': den godkända tullbehandling som avses i artikel 4.15 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.
- q) 'transitering': det förfarande som avses i artikel 91 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2787/2000 (EGT L 330, 27.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17)."

3. Artikel 3.7 skall ersättas med följande:

"Punkterna 1 och 5 a, punkterna 2 och 5 b samt punkt 4 skall inte tillämpas i experimentella eller vetenskapliga syften eller för sorturval, i enlighet med de villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 18.2."

4. Artiklarna 7, 8 och 9 skall utgå.

5. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras på följande sätt:

- i) I första stycket skall "i stället för de sundhetscertifikat som avses i artiklarna 7 eller 8" utgå.

ii) Följande stycke skall läggas till efter det första stycket:

"När det gäller de fröer som nämns i artikel 6.4 är det inte nödvändigt att utfärda ett växtpass om det finns garanti för att de dokument som utfärdats enligt bestämmelserna för utsläppande på marknaden av officiellt certifierat utsäde ger bevis för att kraven i artikel 6.4 är uppfyllda. Om så är fallet skall dokumenten för alla syften betraktas som växtpass enligt definitionen i artikel 2.1 f."

- b) I punkt 2 skall "samt de fröer som nämns i artikel 6.4" införas före "inte flyttas" och "inte införas" i första respektive andra stycket.

6. I artikel 11.3 skall följande tredje stycke läggas till efter det andra stycket:

"Om punkt 1 endast tillämpas på delar av de berörda växterna, växtprodukterna eller odlingssubstraten får ett växtpass användas för de andra delarna enligt artikel 10 under förutsättning att det inte finns misstanke om att de är angripna och att det inte finns någon möjlighet för spridning av skadegörare."

7. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall organisera officiella kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv följs, i synnerhet i artikel 10.2, och de skall utföras genom stickprover och utan åtskillnad på grund av växternas, växtprodukternas eller de andra föremålets ursprung, och i enlighet med följande bestämmelser:

— Sporadisk kontroll, när som helst och var som helst då växter, växtprodukter eller andra föremål flyttas.

— Sporadisk kontroll på fastigheter där växter, växtprodukter eller andra föremål odlas, produceras, lagras eller utbjuds till försäljning, samt på köparens fastigheter.

— Sporadisk kontroll samtidigt med eventuell annan dokumentkontroll som utförs av andra orsaker än sådana som rör växtskydd.

Kontrollerna skall utföras regelbundet på sådana fastigheter som är uppförda i ett officiellt register i enlighet med artiklarna 10.3 och 13.a 7 andra stycket, och de får utföras regelbundet på fastigheter som är uppförda i ett officiellt register i enlighet med artikel 6.6.

Kontrollerna måste vara riktade om det har framkommit fakta som antyder att en eller flera av bestämmelserna i detta direktiv inte har följts.

2. Köpare som i kommersiellt syfte köper växter, växtprodukter eller andra föremål skall, i egenskap av slutliga användare som bedriver yrkesmässig växtproduktion, behålla de tillhörande växtpassen i minst ett år och hänvisa till dem i sin bokföring.

Inspektörer skall ha tillgång till växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen på alla stadier av produktions- och försäljningskedjan. De skall ha rätt att göra alla de undersökningar som är nödvändiga för den officiella kontrollen i fråga, inklusive sådana som avser växtpass och bokföring.

3. Medlemsstaterna kan vid de officiella kontrollerna assisteras av de experter som avses i artikel 21.

4. Om det genom de officiella kontroller som utförs i enlighet med punkterna 1 och 2 fastslås att växter, växtprodukter eller andra föremål utgör en risk för spridning av skadegörare, skall de underkastas officiella åtgärder i enlighet med artikel 11.3.

Utan att det påverkar de anmälningar och den information som krävs enligt artikel 16, skall medlemsstaterna se till att det ansvariga officiella organet, då de berörda växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen kommer från en annan medlemsstat, omedelbart underrättar den enda myndigheten i den medlemsstaten och kommissionen om sina upptäckter och om de officiella åtgärder som det avser att vidta eller som har vidtagits. I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 får ett standardiserat informationssystem upprättas."

8. Artikel 13 skall ersättas med följande artiklar 13, 13a, 13b och 13c.

"Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 13a. 1, 13a. 2, 13a. 3 och 13a. 4 eller särskilda överenskommelser mellan gemenskapen och ett eller flera tredje länder i detta avseende, se till att växter, växtprodukter och andra föremål som anges i bilaga V, del B och som kommer från ett tredje land och införs till gemenskapens tullområde, från och med införseln i gemenskapen står under de ansvariga officiella organens tillsyn. Utan att det påverkar artikel 13a. 8 får de bara omfattas av godkänd tullbehandling om de formaliteter som specificeras

ras i punkt 2 har fullgjorts så att det som ett resultat av dessa formaliteter och i den utsträckning som det kan fastställas, konstateras

i) — att växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen inte är angripna av de skadegörare som anges i bilaga I, del A,

— att de, beträffande de växter och växtprodukter som anges i bilaga II, del A, inte är angripna av de skadegörare som anges i den delen av bilagan,

— att de, då det gäller de växter och växtprodukter och andra föremål som anges i bilaga IV, del A, uppfyller särskilda krav som anges i den bilagan,

ii) att de växter, växtprodukter eller andra föremål som åtföljs av 'sundhetscertifikat' eller 'sundhetscertifikat för återexport' i original, utfärdat enligt bestämmelserna i punkt 3, eller, i förekommande fall, som åtföljs av andra dokument som är fastställda och godkända enligt de genomförandebestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

Medlemsstaterna skall föreskriva att växter, växtprodukter eller andra föremål än de som anges i bilaga V, del B, som kommer från tredje land och som införs till gemenskapens tullområde, från och med införseln får stå under de officiella organens tillsyn när det gäller första och andra strecksatsen i i). Om det ansvariga officiella organet utnyttjar den möjligheten skall de berörda växterna, växtprodukterna eller andra föremål stå under tillsyn tills de tillämpliga formaliteterna har fullgjorts så att det är möjligt att fastställa att de uppfyller kraven i detta direktiv.

Medlemsstaterna får tillämpa bestämmelserna i första och andra stycket på sina respektive territorier innan växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen hänförs till godkänd tullbehandling.

2. De formaliteter som avses i punkt 1 skall bestå av noggranna kontroller som de ansvariga officiella organen skall utföra av minst

i) varje försändelse som består av eller som innehåller sådana växter, växtprodukter eller andra föremål, eller

ii) när det gäller en försändelse som består av olika partier, varje parti som består av eller som innehåller sådana växter, växtprodukter eller andra föremål.

Vid kontrollerna skall det avgöras

- i) om försändelsen eller partiet åtföljs av de certifikat eller andra handlingar i original som krävs enligt punkt 1 ii (dokumentkontroll),
- ii) om växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen är de som angivits i de dokument som krävs (identitetskontroll), genom kontroll av försändelsen i sin helhet eller genom ett eller flera stickprov, samt
- iii) om växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen uppfyller kraven enligt punkt 1 i (växtskyddskontroller) genom kontroller av försändelsen i sin helhet eller genom ett eller flera stickprov, inklusive kontroll av emballage, samt, i förekommande fall, av transportfordonen.

Växtskyddskontroller är emellertid inte något krav och får utföras endast i undantagsfall då

- verksamheter med anknytning till kontroller av försändelsen eller partiet redan förekommit i det berörda tredje landet, enligt de tekniska arrangemang som avses i artikel 13a. 5, eller
- växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen i försändelsen eller i partiet finns förtecknade i de genomförandebestämmelser som antagits i detta syfte enligt punkt 6, eller
- uppgifter från kommissionen, grundade på erfarenheter från tidigare införsel till gemenskapen av sådant material med samma ursprung, och bekräftade av samtliga berörda medlemsstater, ger belägg för att växterna, växtprodukterna eller andra föremål i försändelsen eller i partiet uppfyller kraven i detta direktiv, under förutsättning av vissa särskilda villkor som specificerats i genomförandebestämmelser som antagits i detta syfte enligt punkt 6 är uppfyllda.

3. Det officiella 'sundhetscertifikat' eller 'sundhetscertifikat för återexport' som avses i punkt 1 ii skall ha utfärdats på minst ett av gemenskapens officiella språk och enligt de lagar och förordningar som antagits i det exporterande eller återexporterande landet enligt Internationella växtskyddskonventionen, oavsett om landet skrivit under denna eller inte. Det skall ställas till 'Växtskyddsmyndighet(er) i Europeiska gemenskapen'.

Sundhetscertifikatet får inte ha utfärdats tidigare än 14 dagar före det datum då de växter, växtprodukter eller andra föremål som certifikaten avser, lämnar det tredje land där certifikatet utfärdas.

Certifikatet skall, oberoende av utformning, omfatta de uppgifter som återfinns i modellen i bilagan till Internationella växtskyddskonventionen. Det skall utformas enligt någon av de modeller som kommissionen fastställt enligt punkt 4. Certifikatet skall ha utfärdats av myndigheter med befogenhet att göra detta enligt lagar och bestämmelser i det tredje landet, som enligt bestämmelserna i Internationella växtskyddskonventionen skall redovisas för FAO:s generaldirektör, eller, när det gäller icke avtalslutande parter, till kommissionen.

4. Det skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, fastställas vilka av de modeller som förekommer i olika versioner av bilagan till Internationella växtskyddskonventionen som kan godkännas. Enligt samma förfarande får alternativa krav för 'sundhetscertifikat' eller 'sundhetscertifikat för återexport' fastställas i särskilda fall.

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 15.4 skall det i certifikaten, då dessa gäller växter, växtprodukter eller andra föremål som finns upptagna i bilaga IV, del A, avsnitt I, eller i förekommande fall i del B, under rubriken 'Ytterligare upplysningar' anges vilka av de särskilda krav som förts upp som alternativ i relevanta delar i den bilagan, som uppfyllts.

Beträffande växter, växtprodukter eller andra föremål för vilka de särskilda krav som fastställs i bilaga IV, del A, eller i förekommande fall del B, är tillämpliga, skall det officiella 'sundhetscertifikat' som avses i punkt 1 ii ha utfärdats i det tredje land där växterna, växtprodukterna och de andra föremålen har sitt ursprung.

Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas i fall där de relevanta särskilda kraven kan uppfyllas även på andra platser än på ursprungsorten, eller i fall då inga särskilda krav gäller. Under sådana omständigheter får det 'sundhetscertifikat' som krävs ha utfärdats i det land varifrån växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen kommer.

5. Medlemsstaterna skall föreskriva att varje original till det certifikat eller andra handlingar enligt punkt 1 ii som skall visas upp för det ansvariga officiella organet vid dokumentkontroller enligt punkt 2 andra stycket punkt i, av detta organ skall förses med en stämpel av vilken minst framgår organets namn och det datum då dokumentet visades upp.

6. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, får genomförandebestämmelser fastställas för

- a) fastställande av förfaranden för växtskyddskontroller enligt punkt 2 andra stycket punkt iii med angivande av provernas lägsta antal och minsta omfattning,
- b) upprättande av förteckningar över växter, växtprodukter eller andra föremål som inte behöver genomgå växtskyddskontroll enligt punkt 2 tredje stycket, andra strecksatsen,
- c) specificering av de särskilda villkoren för punkt 2 tredje stycket tredje strecksatsen.

Kommissionen får låta riktlinjer avseende punkterna a och b i ingå i de rekommendationer som avses i artikel 21.6.

Artikel 13a

1. Medlemsstaterna skall se till att även försändelser som kommer från tredje land, och som inte anges innehålla växter, växtprodukter eller andra föremål som anges i bilaga V, del B, kontrolleras officiellt, om det finns välgrundade skäl till att misstänka en överträdelse av bestämmelserna i detta avseende.

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, får genomförandebestämmelser fastställas för

- a) de fall då sådana kontroller skall utföras,
- b) på vilket sätt sådana kontroller skall genomföras.

Om det efter en kontroll fortfarande råder tvivel om försändelsens identitet, särskilt angående släkte, art eller ursprung, skall försändelsen anses innehålla växter, växtprodukter eller andra föremål som anges i bilaga V del B.

2. Förutsatt att det inte föreligger någon risk för spridning av skadegörare

- a) skall artikel 13.1 inte tillämpas när växter, växtprodukter eller andra föremål flyttas direkt mellan två ställen inom gemenskapen via ett tredje lands territorium,
- b) skall artiklarna 13.1 och 4.1 inte tillämpas i fråga om transit genom gemenskapens territorium,
- c) skall artikel 13.1 inte tillämpas i fråga om mindre kvantiteter växter, växtprodukter, livsmedel eller foder om

dessa är avsedda att användas av ägaren eller mottagaren i icke-industriellt och icke-kommersiellt syfte eller för konsumtion under transporten.

3. Artikel 13.1 skall inte tillämpas vid införsel av växter, växtprodukter eller andra föremål i experimentella eller vetenskapliga syften eller för sorturval, enligt de villkor som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 18.2.

4. Förutsatt att det inte föreligger någon risk för spridning av skadegörare får en medlemsstat föreskriva att artikel 13.1 inte skall tillämpas i enskilda specificerade fall avseende växter, växtprodukter och andra föremål som odlas, produceras eller används i omedelbart angränsande områden i tredje land och förs in till medlemsstaten i avsikt att utnyttjas på närliggande ställen inom medlemsstatens gränsområde.

När en medlemsstat beviljar ett sådant undantag skall den ange platsen och användarens namn. Dessa uppgifter skall uppdateras regelbundet och stå till kommissionens förfogande.

Växter, växtprodukter och andra föremål som omfattas av undantag enligt första stycket skall åtföljas av dokument av vilka det framgår var i det tredje landet växterna, växtprodukterna och de andra föremålen har sitt ursprung.

5. Det kan, med hjälp av tekniska arrangemang mellan kommissionen och de behöriga organen i vissa tredje länder som godkänns i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, avtalas att verksamheter som är förbundna med de kontroller som avses i artikel 13.1 också får utföras under kommissionens överinseende och i enlighet med relevanta bestämmelser i artikel 21 i det berörda tredje landet, i samarbete med den officiella växtskyddsorganisationen i det landet.

6. Artikel 13.1 skall, vid fall av försändelser till en skyddad zon, tillämpas avseende skadegörare och de särskilda krav som anges i del B i bilagorna I, II och IV för den skyddade zonen i fråga.

7. De formaliteter som anges i artikel 13.2, de kontroller som föreskrivs i punkt 1 samt kontrollerna för att verifiera att bestämmelserna i artikel 4 avseende bilaga III beaktas, skall genomföras samtidigt med de formaliteter som krävs för den godkända tullbehandlingen. De skall genomföras enligt bestämmelserna i den internationella konventionen om harmonisering av gränskontroller av varor, särskilt bilaga 4 i denna, som godkändes genom rådets förordning (EEG) nr 1262/84 av den 10 april 1984⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 126, 12.5.1984, s. 1.

Medlemsstaterna skall föreskriva att importörer av växter eller växtprodukter för vilka ett sundhetsintyg eller annat dokument krävs enligt artikel 13, måste föras in i ett officiellt register, oavsett om de är producenter eller inte. Artikel 6.5 skall följaktligen tillämpas för sådana importörer.

Medlemsstaterna skall också föreskriva följande:

a) Importörer eller deras tullföreträdare, skall på försändelser som består av eller som innehåller växter, växtprodukter eller andra föremål som anges i bilaga V del B, på åtminstone ett av de dokument som krävs enligt formaliteterna för den godkända tullbehandlingen i fråga hänvisa till försändelsens sammansättning genom följande formulering: 'Denna försändelse innehåller produkter som skall genomgå sundhetskontroll, dock inte produkter som är förbjudna enligt växtskyddslagstiftningen.' Sådana växter, växtprodukter eller andra föremål måste anges i dessa dokument med hjälp av koderna i europeiska unionens integrerade tulltaxa (Taric).

b) Myndigheter på flygplatser eller i hamnar, importörer eller aktörer skall, om de får kännedom om en omedelbart förestående ankomst av sådana försändelser, enligt inbördes överenskommelse i förväg meddela detta till det ansvariga officiella organet som införselorten lyder under och till det berörda tullkontoret. Medlemsstaterna får tillämpa denna bestämmelse i tillämpliga delar när det gäller landtransporter, särskilt när ankomsten förväntas utanför de normala arbetstider som gäller för det berörda officiella organet eller annat kontor enligt punkt 8.

8. Dokumentkontroller och även de kontroller som avses i punkt 1, samt kontrollerna för att verifiera att bestämmelserna i artikel 4 avseende bilaga III följs, måste göras på samma plats och samtidigt med övriga formaliteter som krävs för den godkända tullbehandlingen som skall göras av avgångstullkontoret vid transit eller av det kontor som ansvarar för införselorten.

Identitetskontroller och växtskyddskontroller måste utföras på samma plats, och samtidigt med de ovan nämnda tullformalitetserna.

Vid transit måste identitetskontroller och växtskyddskontroller utföras av det officiella organet på införselorten. Det officiella organet vid införselorten får emellertid bestämma, efter överenskommelse med det officiella organet eller de officiella organen vid bestämmelseorten, att samtliga identitets- eller växtskyddskontroller eller delar av

dessa skall utföras av det officiella organet vid bestämmelseorten, förutsatt att det inte föreligger någon risk för att skadegörare sprids under transporten.

Genomförandebestämmelser, i vilka det också kan föreskrivas minimivillkor för växtskyddskontroller, skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 18.2. I enlighet med samma förfarande får vissa fall eller omständigheter specificeras då växtskyddskontroller får genomföras på bestämmelseorten i stället för på de ovan nämnda platserna, förutsatt att det ges särskilda garantier för transporten av växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen och beträffande uppfyllandet av de övriga särskilda minimivillkor som skall fastställas enligt samma förfarande.

I samtliga fall skall växtskyddskontrollerna betraktas som en integrerad del av de formaliteter som fastställs i artikel 13.2.

9. Varje medlemsstat skall till kommissionen och till övriga medlemsstater skicka en förteckning över de orter som utsetts till införselorter under medlemsstatens ansvar.

Varje officiellt organ på införselorten och varje officiellt organ på bestämmelseorten som utför identitets- eller växtskyddskontroller måste uppfylla vissa minimivillkor när det gäller infrastruktur, personal och utrustning.

Dessa minimivillkor skall fastställas i genomförandebestämmelserna enligt det förfarande som avses i artikel 18.2.

I enlighet med samma förfarande skall regler fastställas för samarbetet mellan

- a) det officiella organet på införselorten och det officiella organet på bestämmelseorten,
- b) det officiella organet på införselorten och avgångstullkontoret, och
- c) det officiella organet på bestämmelseorten och bestämmelsetullkontoret.

Dessa regler skall inbegripa förlagor till de dokument som skall användas vid samarbetet och hur dessa dokument skall överlämnas, samt de åtgärder som måste vidtas för att bevara partiernas och försändelsernas identitet och för att skydda mot risken för spridning av skadegörare, särskilt under transporterna, tills dess att de tullformaliteter som krävs har fullgjorts.

10. Gemenskapen skall bevilja medlemsstaterna ett finansiellt bidrag för att stärka infrastrukturerna för undersökningarna i den mån dessa gäller växtskyddskontroller som utförs i enlighet med punkt 8.

Syftet med detta bidrag skall vara att vid andra undersökningsplatser än bestämmelseorten förbättra tillgången till den utrustning och de installationer som krävs för att undersökningar och granskningar skall kunna genomföras och, om möjligt, för att de åtgärder som föreskrivs i punkt 12 skall kunna genomföras utöver den nivå som redan har uppnåtts genom att de minimikrav som fastställs i tillämpningsföreskrifterna enligt punkt 8, uppfylls.

Kommissionen skall föreslå att lämpliga anslag för detta syfte tas upp i Europeiska unionens allmänna budget.

Inom gränserna för de anslag som finns tillgängliga för detta ändamål skall gemenskapens bidrag täcka upp till 50 % av de utgifter som har ett direkt samband med förbättring av utrustning och installationer.

Närmare föreskrifter för det finansiella bidraget från gemenskapen skall fastställas i en tillämpningsföreskrift enligt det förfarande som avses i artikel 18.2.

Tilldelningen av gemenskapens finansiella bidrag och beloppets storlek skall beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 på grundval av de upplysningar och handlingar som den berörda medlemsstaten har tillhandahållit och, i förekommande fall, på grundval av resultaten av de utredningar som under kommissionens överinseende har utförts av de experter som avses i artikel 21, och beroende på de anslag som finns tillgängliga för dessa ändamål.

11. Artikel 10.1 och 10.3 skall tillämpas på samma sätt för de växter, växtprodukter eller andra föremål som avses i artikel 13, i den mån de anges i bilaga V, del A, och om det på grundval av de formaliteter som fastställs i artikel 13.2 anses att de villkor som avses i artikel 13.1 är uppfyllda.

12. Om det på grundval av de formaliteter som fastställs i artikel 13.2 inte anses att villkoren i artikel 13.1 är uppfyllda skall en eller flera av följande officiella åtgärder omedelbart vidtas:

- Lämplig behandling, om det anses att villkoren kommer att uppfyllas till följd av behandlingen.
- Avlägsnande av nedsmittade/angripna varor från försändelsen.
- Karantän till dess att resultaten från undersökningarna eller de officiella proverna är tillgängliga.

— Förbud mot att införa försändelsen i gemenskapen, med eller utan tillstånd att sända produkter till en destinationsort utanför gemenskapen.

— Destruktion.

Artikel 11.3 andra och tredje stycket skall tillämpas i tillämpliga delar.

I fråga om avlägsnande enligt första stycket andra strecksatsen eller förbud mot införsel enligt första stycket fjärde strecksatsen skall medlemsstaterna fastställa att de sundhetscertifikat eller sundhetscertifikat för återexport som visas upp när växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen presenteras för införsel till deras territorium skall annulleras av respektive ansvariga officiella organ. Vid annulleringen skall de ansvariga organen stämpla certifikaten på ett väl synligt ställe på framsidan med en triangulär stämpel i rött med orden 'certifikatet annullerat', av vilken det minst skall framgå organets namn och datum för avisandet. Orden skall vara skrivna med versaler på minst ett av gemenskapens officiella språk.

13. Utan att det påverkar de anmälningar och den information som krävs enligt artikel 16, skall medlemsstaterna se till att de ansvariga officiella organen informerar växtskyddsmyndigheten i det återutförande tredje landet och kommissionen om samtliga fall då växter, växtprodukter eller andra föremål som kommer från det tredje landet har vägrats införsel på grund av att de inte uppfyller kraven beträffande växtskydd, och upptäckter i samband med detta, utan att detta påverkar den åtgärd som medlemsstaten eventuellt kommer att vidta eller redan har vidtagit avseende den försändelse som vägrats införsel. Denna information skall ges så snart som möjligt så att de berörda växtskyddsmyndigheterna, och i tillämpliga fall även kommissionen, kan undersöka fallet, särskilt i syfte att vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att liknande fall upprepas i framtiden. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 får ett standardiserat informationssystem upprättas.

Artikel 13b

1. Medlemsstaterna skall svara för att den avgift tas ut som fastställts av gemenskapen ('gemenskapsavgift') för att täcka kostnaderna för de identitets- och växtskyddskontroller som föreskrivs i artikel 13.2 och som skall genomföras enligt artikel 13.1 första och andra styckena.

2. Gemenskapsavgiften skall (om inte annat följer av punkt 3 nedan) av varje medlemsstat fastställas på en nivå som täcker de kostnader som det ansvariga officiella organet har haft för

a) löner, inbegripet sociala avgifter, till de inspektörer som deltar i de kontroller som avses i punkt 1,

- b) kontor, övriga anläggningar, verktyg och utrustning till inspektörerna,
- c) provtagning för visuell undersökning eller för laboratorietestning,
- d) en genomsnittlig kostnad för de totala utgifterna för laboratorietestningar fördelat på det sammanlagda antalet kontrollerade försändelser,
- e) den administrativa verksamhet (inbegripet allmänna driftskostnader) som krävs för att genomföra kontrollerna i fråga på ett effektivt sätt, vilket kan inbegripa kostnader för fortbildning av inspektörerna, och
- f) de i artikel 21.1 omnämnda experternas deltagande i sådana kontroller samt
- g) ett bidrag till en växtskyddsfond enligt punkt 8.

3. Medlemsstaterna kan antingen fastställa gemenskapsavgiften på grundval av en noggrann kostnadsberäkning enligt punkt 2 eller tillämpa den standardavgift som anges i bilaga VIIIa. De avgifter som föreskrivs i detta direktiv får inte beviljas bidrag, varken direkta eller indirekta. Att en medlemsstat tillämpar standardavgiften enligt bilaga VIIIa skall emellertid inte betraktas som ett indirekt bidrag.

4. Den standardavgift som anges i bilaga VIIIa skall inte påverka extra avgifter för att täcka ytterligare kostnader som uppkommit under speciell verksamhet i samband med kontrollerna till exempel oförutsedda resor eller väntetider för inspektörer beroende på försenade försändelser, kontroller som utförts utanför normal arbetstid, extra undersökningar eller laboratorietestningar för att bekräfta slutsatser från kontrollerna, särskilda fytosanitära åtgärder som krävs enligt gemenskapslagstiftning som grundar sig på artiklarna 15 eller 16, åtgärder som vidtagits enligt artikel 13a. 12 eller översättning av nödvändiga dokument.

5. Vidare kan, när det gäller växter, växtprodukter eller andra föremål som kommer från tredje land, en annan gemenskapsavgift fastställas i eller enligt övergripande fytosanitära avtal som grundar sig på principen om ömsesidig behandling i fråga om ett eller flera tredje länder, med hänsyn till följande:

- a) hur ofta kontroller förekommer,
- b) de avgifter vid växtskyddskontroll som tas ut av det tredje landet eller de tredje länderna i fråga i samband med import från gemenskapen,

- c) övriga avgifter som tas ut av det tredje landet eller de tredje länderna i samband med växtskydd.

6. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som skall ha befogenhet att ta ut gemenskapsavgiften. Avgiften skall betalas av importören eller hans tullföreträdare till det tullkontor som ansvarar för det område där det ansvariga officiella organet har genomfört kontrollerna, eller direkt till organet.

7. Gemenskapsavgiften skall ersätta alla övriga avgifter som tas ut i medlemsstaterna på nationell, regional eller lokal nivå för de kontroller som avses i punkt 1 och utfärdande av intyg i samband med dessa.

8. Medlemsstaterna skall inrätta en fond för växtskydd för att förbättra växtskyddsmyndigheternas möjligheter att agera effektivt vid införsel av främmande skadegörare, bland annat genom förbättrade anläggningar och utrustning liksom utökad laboratoriepersonal, och en del av intäkterna från avgifterna skall avsättas till denna fond.

Artikel 13c

De 'sundhetscertifikat' och 'sundhetscertifikat för återexport' som avses i artikel 1.1 d och som utfärdas av medlemsstaterna för export till tredje land enligt Internationella växtskyddskonventionen (IPPC) skall utformas enligt den standardiserade utformningen i bilaga VII."

9. I artikel 14 skall det andra stycket ändras på följande sätt:

- a) I c skall "efter överenskommelse med den berörda medlemsstaten" utgå.
- b) Följande punkt e skall läggas till:

"e) Ändringar av bilaga VIIIa."

10. Artikel 15 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall inledningen till och de två första strecksatserna i det första stycket ersättas med följande:

"1. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2 får undantag föreskrivas

— från artikel 4.1 och 4.2 avseende bilaga III, delarna A och B utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 4.5 samt från artiklarna 5.1, 5.2 och 13.1 i, tredje strecksatsen, avseende andra krav som avses i bilaga IV, del A, avsnitt I och bilaga IV, del B,

— från artikel 13.1 ii beträffande trä, om likvärdigt skydd kan garanteras genom annan dokumentation eller märkning.”

b) Punkterna 2 och 3 skall ersättas med följande:

”2. Enligt de förfaranden som avses i punkt 1 första stycket skall de fyto-sanitära åtgärder för export till gemenskapen som antagits av en annan part till Avtalet om tillämpningen av sanitära och fyto-sanitära åtgärder (SPS-avtalet) erkännas likvärdiga med de fyto-sanitära åtgärder som fastställs i detta direktiv, särskilt de som anges i bilaga IV, om denna part objektivt visar gemenskapen att dess åtgärder når upp till gemenskapens växtskyddsnivå, och om detta bekräftas av slutsatser som grundar sig på resultat från kontroller, testningar och andra relevanta förfaranden som gemenskapen har fått tillträde att göra hos denna part.

På begäran från en eller flera av parterna till SPS-avtalet kommer kommissionen att inleda samråd i syfte att uppnå bilaterala eller multilaterala avtal om erkännande av likvärdighet hos angivna fyto-sanitära åtgärder.

3. För beslut om undantag enligt punkt 1 första stycket eller om erkännande av likvärdighet enligt punkt 2 skall det ställas krav på att det exporterande landet officiellt har konstaterat att villkoren i dessa punkter är uppfyllda i varje enskilt fall, och i beslutet skall det fastställas vilka uppgifter som den officiella bekräftelsen på detta skall innehålla.

4. I de beslut som avses i punkt 3 skall det specificeras om eller på vilket sätt medlemsstaten skall underätta övriga medlemsstater och kommissionen om varje enskilt fall eller ett antal fall tillsammans.”

11. I artikel 16 skall följande punkt 5 läggas till:

”5. Om kommissionen inte har informerats om de åtgärder som vidtagits enligt punkterna 1 och 2, eller om den anser att de åtgärder som vidtagits är otillräckliga, får kommissionen i avvaktan på ett möte i Ständiga kommittén för växtskydd vidta tillfälliga skyddsåtgärder med avseende på växter eller växtprodukter från det tredje landet. Dessa åtgärder skall snarast möjligt underställas Ständiga kommittén för växtskydd för att bekräftas, ändras eller upphävas i enlighet med förfarandet i artikel 19.”

12. Artikel 17 skall utgå.

13. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Kommissionen skall bistås av Ständiga kommittén för växtskydd, som inrättades genom rådets beslut 76/894/EEG ⁽¹⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förfarandeförfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iaktas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

⁽¹⁾ EGT L 340, 9.12.1976, s. 25.”

14. Artikel 19 skall ersättas med följande:

”Artikel 19

När det hänvisas till förfarandet i artikel 19 skall följande gälla:

a) Kommissionen skall anmäla varje beslut som rör skyddsåtgärder till rådet och medlemsstaterna.

b) Medlemsstaterna kan hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom en månad räknat från mottagandet av den anmälan som avses i a.

c) Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.”

15. Artikel 21 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 skall ändras på följande sätt:

i) Den tredje strecksatsen skall ersättas med följande:

”Utförande eller övervakning av de verksamheter som specificeras inom ramen för de tekniska arrangemang som avses i artikel 13a. 5.”

ii) Följande skall införas som femte och sjätte strecksatserna efter den fjärde strecksatsen:

— den övervakning som krävs i bestämmelserna om de villkor under vilka vissa skadegörare, växter, växtprodukter eller andra föremål får införas till eller flyttas inom gemenskapen, eller inom vissa skyddade zoner inom gemenskapen, i experimentella eller vetenskapliga syften eller för sorturval enligt artiklarna 3.7, 4.5, 5.5 och 13a. 3,

- övervakning i samband med de tillstånd som beviljats enligt artikel 15, i samband med åtgärder som medlemsstaterna vidtagit enligt artikel 16.1 eller 16.2, eller i samband med åtgärder som antagits enligt artikel 16.3 eller 16.5.”

iii) Den åttonde strecksatsen skall ersättas med följande:

- ”— Utförande av andra uppgifter som tilldelats experterna enligt de tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 7.”

b) I punkt 5 andra stycket skall den tredje meningen ersättas med följande:

”Såvida det inte redan beviljats bidrag från den fond för växtskydd som avses i artikel 13b. 8 skall kommissionen säkerställa att de kostnader som härrör från en sådan begäran skall ersättas, inom ramen för de medel som finns anslagna för det ändamålet i Europeiska unionens allmänna budget.”

16. I artikel 24.3 andra stycket skall följande läggas till i slutet av det andra stycket:

”I ett sådant fall skall gemenskapen utöva sina rättigheter genom ett kommissionsbeslut som riktar sig till medlemsstaten i fråga.”

17. Del B i bilaga VII skall ändras på följande sätt:

a) Titeln skall ersättas med följande:

”B. Modell för sundhetscertifikat för återexport”.

b) I fält 2 i certifikatmodellen skall ”SUNDHETSCERTIFIKAT FÖR ÅTERUTFÖRSEL” ersättas med ”SUNDHETSCERTIFIKAT FÖR ÅTEREXPORT”.

18. Följande skall införas som bilaga VIIIa i direktivet efter bilaga VIII:

”BILAGA VIIIa

Den genomsnittliga standardavgift som avses i artikel 13b. 3 skall vara följande:

a) för identitetskontroller, oavsett om de sker samtidigt med dokumentkontroller	per försändelse	
	— som omfattar upp till motsvarande en lastbilslast, en tågagnslast eller en container av jämförbar storlek	5 euro
	— större än ovannämnda	15 euro
b) för växtskyddskontroller enligt följande specifikationer:		
— Sticklingar, fröplantor, unga plantor av jordgubbar eller grönsaker	per försändelse	
	— upp till 10 000 st	15 euro
	— upp till 50 000 st	30 euro
	— upp till 100 000 st	45 euro
	— över 100 000 st	60 euro
— Buskar, träd (andra än huggna julgranar), andra vedväxter från plantskolor inklusive skogsodlingsmaterial (utom fröer)	per försändelse	
	— upp till 1 000 st	15 euro
	— upp till 4 000 st	30 euro
	— upp till 16 000 st	45 euro
	— över 16 000 st	60 euro
— Lökar, stamknölar, jordstammar, knölar (utom potatisknölar)	per försändelse	
	— upp till 200 kg	15 euro
	— upp till 800 kg	30 euro
	— upp till 3 200 kg	45 euro
	— över 3 200 kg	60 euro

— Fröer, vävnadskulturer	per parti	
	— upp till 100 kg	15 euro
	— över 100 kg	30 euro
— Andra plantor avsedda för plantering, som inte förtecknas någon annanstans i tabellen	per försändelse	
	— upp till 5 000 st	15 euro
	— upp till 20 000 st	30 euro
	— upp till 40 000 st	45 euro
	— över 40 000 st	60 euro
— Snittblommor, grenar med lövverk, delar av barrträd (utom huggna julgranar)	per försändelse	
	— upp till 20 000 st	15 euro
	— upp till 120 000 st	30 euro
	— upp till 500 000 st	45 euro
	— över 500 000 st	60 euro
— Huggna julgranar	per försändelse	
	— upp till 1 000 st	15 euro
	— upp till 2 000 st	30 euro
	— över 2 000 st	45 euro
— Blad av t.ex. örtekryddor och bladgrönsaker	per parti	
	— upp till 100 kg	15 euro
	— över 100 kg	30 euro
— Frukt, grönsaker (utom bladgrönsaker)	per försändelse	
	— upp till 25 000 kg	15 euro
	— upp till 100 000 kg	30 euro
	— upp till 400 000 kg	45 euro
	— över 400 000 kg	60 euro
— Potatisknölar	per parti	25 euro
— Trä (utom förpackningsmaterial och bark)	per försändelse	
	— per kubikmeter	0,2 euro
— Förpackningsmaterial av trä	per försändelse	15 euro
— Jord och odlingssubstrat, bark	per försändelse	
	— upp till 25 000 kg	15 euro
	— över 25 000 kg	30 euro
— Spannmål	per parti	
	— upp till 30 000 kg	15 euro
	— över 30 000 kg	50 euro

— Andra plantor eller plantprodukter, som inte förtecknas någon annanstans i tabellen	per parti	10 euro
— Förpackningsmaterial (utom förpackningsmaterial av trä), transportfordon	per styck	5 euro

Om en försändelse inte uteslutande består av produkter som omfattas av beskrivningen i den relevanta strecksatsen, skall de delar av försändelsen som består av produkter som omfattas av beskrivningen i den relevanta strecksatsen (parti eller partier) behandlas som en separat försändelse.”

19. När det i en annan bestämmelse än de som ändrats i punkterna 1–18 står ”i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17” eller ”i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18” skall detta ersättas med ”enligt det förfarande som avses i artikel 18.2”.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall före den 1 januari 2003 anta och offentliggöra bestämmelser som är nödvändiga för att uppfylla kraven i detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om dessa.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 januari 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till rådets beslut om inrättandet av ett europeiskt rättsligt nätverk inom privaträtten ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/15)

KOM(2001) 234 slutlig — 2000/0240(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 24 april 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 281.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61.c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Unionen har målsättningen att bibehålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där den fria rörligheten garanteras.

(1) Unionen har målsättningen att bibehålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där människor kan vända sig till domstolar och myndigheter i vilken medlemsstat som helst lika lätt som i sin egen stat.

(2) Ett inrättande steg för steg av detta område och en väl fungerande inre marknad kräver att det praktiska rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna förbättras, förenklas och påskyndas inom privaträtten.

Oförändrat

(3) I rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽¹⁾ som lades fram för Europeiska rådet vid dess möte i Wien den 11–12 december 1998 bekräftas att förstärkningen av det civilrättsliga samarbetet är ytterst viktig för att ett europeiskt område med avseende på rättsliga frågor skall upplevas som påtagligt av allmänheten.

(4) I artikel 40.d i ovannämnda plan föreskrivs bland de åtgärder som skall vidtas inom två år en granskning av möjligheten att utsträcka principerna för det europeiska straffrättsliga nätverket till att omfatta civilrättsliga förfaranden.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (5) Dessutom rekommenderade Europeiska rådet i slutsatserna från sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 att ett lättillgängligt informationssystem som underhålls och uppdateras via ett nätverk av behöriga nationella myndigheter skall skapas.
- (6) För att förbättra, förenkla och påskynda det praktiska rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna i privaträttsliga frågor är det nödvändigt att skapa en modell på EU-nivå för samarbete i nätverk, nämligen ett europeiskt rättsligt nätverk inom privaträtten.
- (7) Denna fråga omfattas av de åtgärder som åsyftas i artikel 65 i fördraget som skall vidtas i enlighet med artikel 67.
- (8) För att syftena med det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten skall nås är det nödvändigt att bestämmelser om skapandet fastställs genom ett bindande rättsligt gemenskapsinstrument.
- (9) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget kan syftet i detta beslut, nämligen en förbättring av det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna samt en verklig tillgång till rättvisa för personer som hamnar i gränsöverskridande tvister, inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna utan endast på gemenskapsnivå; beslutet är begränsat till det som är absolut nödvändigt med tanke på ändamålet och går inte utöver vad som behövs för detta ändamål.
- (10) Det europeiska rättsliga nätverk som inrättas genom detta beslut syftar till att underlätta rättsligt samarbete inom privaträtten mellan medlemsstaterna, både inom områden som täcks av befintliga instrument och inom områden där inga instrument är tillämpliga.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) Syftet med detta beslut är att genom en förbättring av det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna garantera verklig tillgång till rättvisa samt snabba och pålitliga förfaranden för personer som hamnar i gränsöverskridande tvister. Eftersom detta mål inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna måste det i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget uppnås på gemenskapsnivå; beslutet är begränsat till det som är absolut nödvändigt med tanke på ändamålet och går inte utöver vad som behövs för detta ändamål.

Oförändrat

- (10a) Det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten kommer att stödja och underlätta tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 1347/2000 av den 29 maj 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar för makars gemensamma barn ⁽²⁾. Dessutom kommer nätverket att vara ett kompletterande instrument i alla framtida beslut med inriktning på ömsesidigt erkännande av domstolsbeslut.

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 19.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(11) Inom vissa specifika områden fastställs redan samarbetsmekanismer genom gemenskapslagstiftning och internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten. Det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten har inte som mål att ersätta dessa mekanismer och skall fungera med full respekt för dessa. Bestämmelserna i detta beslut skall alltså tillämpas utan att gemenskapslagstiftning eller internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten åsidosätts.

(12) Det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten bör inrättas stegvis och på grundval av ett närmare samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna; nätverket bör också dra fördel av de möjligheter som erbjuds av modern kommunikations- och informationsteknik.

(13) För att målen skall uppnås skall nätverket bygga på kontaktpunkter som utses av medlemsstaterna liksom på deltagande från myndigheter i medlemsstaterna med särskilt ansvar inom privaträttsligt samarbete; kontakter mellan dessa myndigheter och regelbundna möten är oundgängliga för att nätverket skall kunna fungera.

(14) Det är ytterst viktigt att arbetet för att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa är till påtaglig nytta för personer som hamnar i gränsöverskridande tvister. Därför är det nödvändigt att det europeiska rättsliga nätverket inom privaträtten också verkar för att främja tillgång till rättvisa. I detta syfte, och med hjälp av de upplysningar som översänds och uppdateras av kontaktpunkterna, skall nätverket stegvis inrätta och uppdatera ett lättillgängligt informationssystem för allmänheten.

(15) Detta beslut utgör inget hinder mot att det inom nätverket eller gentemot allmänheten finns annan relevant information än den nämnda; följaktligen skall den uppräknade som finns i avdelning III inte anses som uttömmande.

(16) För att nätverket skall vara ett effektivt instrument som omfattar bästa praxis inom det rättsliga samarbetet och interna arbetsmetoder och motsvarar allmänhetens förväntningar skall systemet utvärderas regelbundet för att nödvändiga ändringar skall kunna föreslås om så är nödvändigt.

Oförändrat

(15) Detta beslut utgör inget hinder mot att det inom nätverket eller gentemot allmänheten finns annan relevant information än den nämnda; följaktligen skall den uppräknade som finns i avdelning III inte anses som uttömmande. Dessutom bör beslutet göra det möjligt för nätverket att, för att uppnå sina mål, bidra till utformningen av specifika projekt inom sitt verksamhetsområde, såsom databaser som underlättar tillgång till rättvisa vid gränsöverskridande tvister.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (17) I enlighet med artikel 1 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar dessa stater inte i rådets beslut om de åtgärder som fastställs i detta beslut.
- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i rådets beslut som följaktligen inte är bindande för landet och heller inte tillämpligt på landet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

**PRINCIPER FÖR DET EUROPEISKA RÄTTLIGA NÄTVERKET
INOM PRIVATRÄTTEN***Artikel 1***Inrättande**

Ett rättsligt nätverk inom privaträtten (nedan kallat "nätverket") skall inrättas mellan medlemsstaterna.

*Artikel 2***Sammansättning**

- (1) Nätverket skall vara sammansatt på följande sätt:
- Centrala kontaktpunkter som fastställs av medlemsstaterna och, i förekommande fall, ytterligare kontaktpunkter som fastställs i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
 - Centrala myndigheter, rättsliga och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna med särskilt ansvar inom privaträttsligt samarbete, enligt gemenskapslagstiftning, internationella instrument som medlemsstaterna är parter i eller intera rättsliga bestämmelser.
 - Sambandspersoner som åsyftas i gemensam åtgärd 96/277/RIF⁽¹⁾, med ansvar inom privaträtten.
 - I förekommande fall, alla andra rättsliga eller administrativa myndigheter vars deltagande i nätverket anses lämpligt av medlemsstaten då deras deltagande kan bidra till att nätverkets syften uppfylls.

⁽¹⁾ EGT L 105, 27.4.1996, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(2) Varje medlemsstat skall utse en central kontaktpunkt. Beroende på olika rättsliga system, intern fördelning av behörighet, uppdrag som åläggs dem eller för att direkt knyta rättsliga organ som ofta arbetar med gränsöverskridande tvister till kontaktpunktens arbete kan medlemsstaterna fastställa ytterligare kontaktpunkter.

Om en medlemsstat utser ytterligare kontaktpunkter skall den svara för lämpliga former för samarbete dem emellan.

(3) Medlemsstaterna skall ange de myndigheter som avses i punkt 1 b) och 1 c) i denna artikel.

(4) Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som avses i punkt 1 d) i denna artikel.

(5) Medlemsstaterna skall till kommissionen översända fullständiga namn- och adressuppgifter till de myndigheter som nämns i punkt 1 i denna artikel, med angivande av deras medel för kommunikation samt av deras språkkompetens i enlighet med artikel 18. Denna information skall uppdateras fortlöpande i enlighet med artikel 16.

*Artikel 3***Nätverkets uppgift och verksamhet**

(1) Nätverket skall ha som uppgift att:

- a) Underlätta det rättsliga samarbetet inom privaträtten mellan medlemsstaterna.
- b) Stegvis utforma, inrätta och uppdatera ett lättillgängligt informationssystem för allmänheten.

(2) Utan att det påverkar annan gemenskapslagstiftning eller internationella instrument för rättsligt samarbete inom privaträtten skall nätverket framförallt verka mot följande mål:

— Undanröja praktiska hinder för gränsöverskridande förfaranden och praktiskt rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt när tillämplig gemenskapslagstiftning eller tillämpligt internationellt instrument saknas.

— Praktiskt genomföra gemenskapslagstiftning eller gällande konventioner mellan två eller flera medlemsstater.

— Underlätta förfrågningar om rättsligt samarbete från en medlemsstat till en annan.

— Undanröja praktiska hinder för gränsöverskridande förfaranden och praktiskt rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Införa och sköta ett informationssystem för allmänheten om samarbetet inom privaträtten inom Europeiska unionen, om tillämpliga gemenskapsrättsliga och internationella instrument samt om medlemsstaternas interna rätt, särskilt vad gäller tillgång till rättssystemen.

- (3) Nätverkets verksamhet skall inte påverka gemenskapsinitiativ eller medlemsstaters initiativ som syftar till att främja alternativa konfliktlösningsmetoder.

*Artikel 4***Nätverkets arbetsätt**

Nätverket skall fullgöra sin uppgift enligt följande:

- a) Lämpliga kontakter mellan de myndigheter i medlemsstaterna som nämns i artikel 2.1 skall underlättas för att utföra de uppdrag som nämns i artikel 3.
- b) Regelbundna möten mellan kontaktpunkterna och medlemmarna i nätverket skall anordnas i enlighet med vad som anges i avdelning II.
- c) Nätverket skall sammanställa och fortlöpande uppdatera viss information om samarbetet inom privaträtten och om medlemsstaternas rättssystem i enlighet med avdelning III.

*Artikel 5***Kontaktpunkter**

- (1) Kontaktpunkterna skall stå till förfogande för de myndigheter som avses i artikel 2.1 b)–d) för de uppgifter som avses i artikel 3.

Kontaktpunkterna skall också i samma syfte stå till förfogande för de lokala rättsliga myndigheterna i medlemsstaten, enligt vad varje medlemsstat beslutar.

- (2) Kontaktpunkterna skall särskilt ha till uppgift att:
- a) Tillhandahålla all information som är nödvändig för ett gott rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna, i enlighet med artikel 3, för övriga kontaktpunkter och för de myndigheter som nämns i artikel 2.1 b)–d) liksom för de lokala rättsliga myndigheterna i medlemsstaten så att de på ett effektivt sätt kan framställa förfrågningar om rättsligt samarbete och finna de lämpligaste direktkontakterna.
 - b) Söka lösningar på eventuella svårigheter i samband med en förfrågan om rättsligt samarbete, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel och artikel 6.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Underlätta samordningen av förfrågningar om rättsligt samarbete i den berörda medlemsstaten, bland annat då flera förfrågningar från de rättsliga myndigheterna i denna medlemsstat skall utföras i en annan medlemsstat.

d) Bidra till att sammanställa och uppdatera den information som nämns i avdelning III, särskilt informationssystemet för allmänheten, enligt vad som anges för detta.

(3) Då en kontaktpunkt får en förfrågan om information som den inte kan handlägga på ett lämpligt sätt, skall kontaktpunkten vända sig till den kontaktpunkt eller den nätverksmedlem som är bäst lämpad att göra det. Kontaktpunkten skall stå till förfogande med hjälp vid senare kontakter.

(4) Då en kontaktpunkt får en förfrågan om information som rör områden där det genom gemenskapslagstiftning eller internationella instrument redan anges vilka myndigheter som har ansvar för att underlätta rättsligt samarbete, skall kontaktpunkten ta reda på vilka dessa myndigheter är och informera den ansökande parten om detta, så att denne kan lämna sin förfrågan till rätt mekanism.

*Artikel 6***Behöriga myndigheter som fastställs i gemenskapslagstiftning eller internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten**

(1) Om behöriga myndigheter som fastställs i gemenskapslagstiftning eller internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten ingår i nätverket skall detta inte påverka deras behörighet enligt den rättsakt eller det instrument som de utses genom.

Kontakter inom nätverket skall ske utan att det påverkar regelbundna eller tillfälliga kontakter mellan dessa behöriga myndigheter.

(2) I medlemsstaterna skall de behöriga myndigheter som fastställs i gemenskapslagstiftning eller internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten och nätverket ha regelbundna åsiktsutbyten och kontakter för att spridningen av deras respektive erfarenheter skall bli så stor som möjligt.

(3) Kontaktpunkterna inom nätverket skall stå till förfogande för de behöriga myndigheter som fastställs i gemenskapslagstiftning eller internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten för att ge dem all nödvändig hjälp.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 7

Språkkunskaper vid kontaktpunkterna

För att underlätta nätverkets praktiska arbete skall medlemsstaterna se till att dess kontaktpunkter har tillräckliga språkkunskaper i ett av unionens officiella språk förutom det egna eftersom de behöver kunna kommunicera direkt med kontaktpunkter i andra medlemsstater.

(1) För att underlätta nätverkets praktiska arbete skall medlemsstaterna se till att dess kontaktpunkter har tillräckliga språkkunskaper i ett av unionens officiella språk förutom det egna eftersom de behöver kunna kommunicera direkt med kontaktpunkter i andra medlemsstater.

(2) Medlemsstaterna skall underlätta och uppmuntra särskild språkundervisning för kontaktpunkternas personal och främja personalutbyten mellan medlemsstaternas kontaktpunkter.

Artikel 8

Kommunikation

(1) Kontaktpunkterna skall använda de tekniska hjälpmedel som är lämpliga för att så effektivt och snabbt som möjligt kunna behandla de frågor som kommer in.

(2) Kommissionen skall, i samråd med kontaktpunkterna, inrätta ett elektroniskt system för säkrat informationsutbyte och för begränsad tillgång.

Oförändrat

(3) Nätverket skall i största möjliga utsträckning använda de tjänster som tagits fram inom programmet för genomförande av transeuropeiska nät för elektroniskt datautbyte mellan förvaltningar (IDA).

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE AV NÄTVERKET OCH ARBETSSÄTT

Oförändrat

Artikel 9

Möten mellan kontaktpunkter

(1) Kontaktpunkterna inom nätverket skall mötas regelbundet och minst tre gånger per år i enlighet med artikel 12.

(2) Vid mötena representeras varje medlemsstat av en eller flera kontaktpunkter, som kan åtföljas av andra nätverksmedlemmar, dock högst fyra representanter per medlemsstat.

(3) Det första mötet mellan kontaktpunkterna skall hållas inom tre månader efter det att detta beslut börjar tillämpas utan att det påverkar förberedande möten som hålls innan tillämpningen inleds.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 10***Syfte med kontaktpunkternas möten**

- (1) Syftet med de regelbundna mötena mellan kontaktpunkterna är att:
- a) Ge kontaktpunkterna tillfälle att lära känna varandra och utbyta erfarenheter, särskilt vad gäller hur nätverket fungerar.
 - b) Erbjudas ett forum för de praktiska och rättsliga problem medlemsstaterna möter inom det rättsliga samarbetet, särskilt vad gäller genomförandet av åtgärder som Europeiska gemenskapen har antagit.
 - c) Samla bästa praxis inom privaträtten och se till att information om detta sprids inom nätverket.
 - d) Utbyta uppgifter och åsikter om struktur, organisation, innehåll och tillgång till den information som avses i avdelning III.
 - e) Fastställa metod och riktlinjer för ett successivt utarbetande av de faktablad som avses i artikel 15, särskilt vilka ämnen som skall behandlas och vilka resultat som skall uppnås för vart och ett av dem.
 - f) Fastställa specifika initiativ utöver dem som anges i avdelning III med syften som liknar dessas.
- (2) Medlemsstaterna skall se till att erfarenheterna från specifika samarbetsmekanismer enligt gällande gemenskapslagstiftning eller internationella instrument tillhandahålls inför kontaktpunkternas möten.

*Artikel 11***Möten mellan medlemmar i nätverket**

- (1) Möten skall hållas inom nätverket så att alla medlemmar skall kunna lära känna varandra och utbyta erfarenheter, få ett forum för praktiska och rättsliga problem och behandla särskilda frågor.
- (2) Det första mötet mellan medlemmarna i nätverket skall hållas under det första året efter det att detta beslut har börjat tillämpas.
- (3) Påföljande möten skall utlysas efter behov, i enlighet med artikel 12.
- (4) Varje medlemsstat skall vid varje möte representeras av högst tolv myndigheter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 12***Möten inom nätverket**

- (1) Kommissionen skall ha ansvar för att, i nära samarbete med medlemsstaterna och unionens ordförandeskap, kalla till och organisera de möten som anges i artiklarna 9 och 11. Kommissionen skall vara ordförande för mötet och stå för sekretariatet i samband därmed.
- (2) Inför varje möte skall kommissionen upprätta en dagordning efter samråd med unionens ordförandeskap och medlemsstaterna, genom de respektive kontaktpunkterna.
- (3) Dagordningen skall översändas till kontaktpunkterna före mötet så att dessa kan begära ändringar eller kompletteringar.
- (4) Efter varje möte skall kommissionen upprätta ett protokoll som översänds till kontaktpunkterna för kommentarer. Protokollet skall antas formellt vid nästa möte mellan kontaktpunkterna. Utan att det påverkar att det ännu inte godkända protokollet översänds i förväg, översänds det därefter från kontaktpunkterna till övriga medlemmar i nätverket inom medlemsstaten.

Artikel 12a

Kandidatländerna får inbjudas till möten med kontaktpunkterna och nätverksmedlemmarna.

AVDELNING III

Oförändrat

TILLGÄNGLIG INFORMATION INOM NÄTVERKET OCH INFORMATIONSSYSTEM FÖR ALLMÄNHETEN*Artikel 13***Innehåll i den information som sprids inom nätverket**

- (1) Medlemmarna i nätverket skall alltid ha tillgång till den information som nämns i artikel 2.5.

Dessa upplysningar skall finnas tillgängliga bland annat i det elektroniska systemet för informationsutbyte som nämns i artikel 8.2.

- (2) Kontaktpunkterna skall eftersträva att kontaktpunkter i andra medlemsstater ges tillgång, genom bland annat det elektroniska systemet för informationsutbyte, till all annan information som är nödvändig för att de skall kunna utföra sina uppgifter på ett lämpligt sätt.

*Artikel 14***Informationssystem som är tillgängligt för allmänheten**

(1) Genom nätverket skall ett informationssystem för allmänheten införas inom de områden som berörs och vars förvaltningsansvar åligger kommissionen.

(2) Införandet av systemet och särskilt de faktablad som skall finnas i det, skall göras successivt och genom ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 andra stycket.

(3) Kommissionen skall svara för att allmänheten har tillgång till följande information, framförallt genom kommissionens webbplats där nätverket skall ha en egen plats:

- a) Gällande gemenskapslagstiftning eller handlingar som är under utarbetande om det rättsliga samarbetet inom privaträtten.
- b) Nationella åtgärder för internt genomförande av de instrument som avses i punkt a) i denna artikel.
- c) Gällande internationella instrument om rättsligt samarbete inom privaträtten som medlemsstaterna är parter i liksom förklaringar och reservationer inom ramen för dessa instrument.
- d) Viktigaste rättspraxis inom gemenskapen och medlemsstaterna.
- e) Tydlig och kortfattad information om rätts- och domstolsystemen i medlemsstaterna, via de faktablad som avses i artikel 15.

(4) För den tillgång till information som nämns i punkt a–e ovan skall det via nätverkets webbplats anges länkar till webbplatser där ursprungsinformationen finns.

(5) Via webbplatsen skall allmänheten kunna få tillgång till befintlig informationsinitiativ eller initiativ som är under utarbetande inom anslutande områden samt om webbplatser som innehåller information om medlemsstaternas rättssystem.

*Artikel 15***Faktablad**

(1) Kontaktpunkterna i varje medlemsstat skall successivt utarbeta faktablad för sina respektive medlemsstater.

(1) Kontaktpunkterna i varje medlemsstat skall successivt utarbeta faktablad för sina respektive medlemsstater. Dessa faktablad skall utformas på ett lättfattligt språk och framför allt innehålla praktisk information riktad till medborgarna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(2) Dessa blad skall upprättas i prioritetsordning om frågor som rör tillgången till rättvisa i medlemsstaterna och skall bland annat omfatta information om hänskjutande till domstolar och rättshjälp, utan att det påverkar det arbete som redan utförs inom andra gemenskapsinitiativ och som nätverket skall ägna den största uppmärksamhet.

Oförändrat

(3) Steg för steg skall blad tillhandahållas om åtminstone följande ämnen:

- a) Medlemsstaternas rätts- och domstolssystem.
- b) Hur hänskjutande sker till domstolar, särskilt för mål som gäller mindre värden.
- c) Villkor för och sätt att få rättshjälp samt beskrivningar av uppgifterna hos icke-statliga organisationer inom området, med beaktande av det arbete som redan utförts inom Dialog med medborgarna.
- d) Bestämmelser om verkställighet av domar från en annan medlemsstats domstol.
- e) Möjligheter till överklagande.
- f) Regler för verkställande av domar från andra medlemsstater.
- g) Möjligheter till säkerhetsåtgärder, bland annat kvarstad på persons tillgångar i väntan på verkställighet av dom.
- h) Möjlighet till tvistlösning genom alternativa lösningar och uppgifter om nationella informations- och hjälpcentrum inom det europeiska nätverket för tvistlösning utanför domstol i konsumentfrågor.
- i) Organisation och arbetsätt inom juridiska yrken.

(4) Kommissionen skall lämna relevant information om gemenskapens lagstiftning och förfaranden.

(5) De faktablad som utarbetas enligt ovanstående punkter skall översändas till

- a) kommissionen, som skall se till att de förs in på nätverkets webbplats som riktar sig till allmänheten samt att de översätts till övriga officiella språk i unionen, och

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) kontaktpunkterna, som skall se till att bladen får största möjliga spridning i medlemsstaterna.

(6) Faktabladen skall uppdateras regelbundet i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.

*Artikel 16***Utarbetande och uppdatering av tillgänglig information**

(1) All information som sprids inom nätverket och till allmänheten enligt artiklarna 13–15 skall uppdateras fortlöpande.

(2) I detta syfte skall kontaktpunkterna tillhandahålla de upplysningar som är nödvändiga för att systemet skall byggas upp och fungera väl, kontrollera att de upplysningar som redan finns i systemet är korrekta samt utan dröjsmål meddela relevanta uppdateringar till kommissionen, när en upplysning skall ändras.

(3) Kontaktpunkterna skall, i förekommande fall, knyta lämpliga yrkesgrupper till sig för författandet och spridningen av de faktablad som nämns i artikel 15.

AVDELNING IV

Oförändrat

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 17***Översyn**

Senast fem år efter detta beslut har trätt i kraft, och därefter vart femte år, skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta beslut för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén; rapporten skall utarbetas utifrån de upplysningar som tidigare meddelats från kontaktpunkterna. Rapporten skall i förekommande fall åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.

Senast tre år efter den dag då detta beslut började att tillämpas, och därefter vart tredje år, skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta beslut för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén; rapporten skall utarbetas utifrån de upplysningar som tidigare meddelats från kontaktpunkterna. Rapporten skall i förekommande fall åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.

Rapporten skall utöver övriga relevanta frågor innehålla uppgifter om allmänhetens direkta tillgång till nätverkets kontaktpunkter, den juridiska yrkeskårens tillgång och koppling till arbetet samt synergi med det europeiska nätverket för tvistlösning utanför domstol i konsumentfrågor.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 18***Underlag för nätverket och informationssystemet**

(1) Minst sex månader innan detta beslut skall börja tillämpas skall medlemsstaterna överlämna de upplysningar som åsyftas i artikel 2.5 till kommissionen.

(2) Innan detta beslut skall börja tillämpas, och i samråd med kontaktpunkterna, skall kommissionen förbereda en webbplats för att installera informationssystemet för allmänheten.

*Artikel 19***Ikraftträdande och tillämpning**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med nio månader efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om ekonomiskt stöd till Turkiet inför anslutningen

(2001/C 240 E/16)

KOM(2001) 230 slutlig — 2001/0097(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 25 april 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) De villkor som måste uppfyllas av de kandidatländer som önskar bli medlemmar i Europeiska unionen fastställdes av Europeiska rådet i Köpenhamn i juni 1993.
- (2) Europeiska rådet i Helsingfors i december 1999 förklarade att Turkiet är ett kandidatland med rätt att ansluta sig till unionen på grundval av samma kriterier som tillämpas för de övriga kandidatländerna. Genom att bygga på den befintliga europeiska strategin kommer Turkiet i likhet med övriga kandidatländer att dra nytta av en strategi inför anslutningen för att stimulera och stödja dess reformer.
- (3) Europeiska rådet i Nice i december 2000 välkomnade de framsteg som hade gjorts när det gäller att genomföra strategin inför anslutningen för Turkiet.
- (4) Eftersom Turkiet ännu inte uppfyller de politiska kriterierna från Köpenhamn har gemenskapen uppmanat landet att förbättra och främja demokratin i landet och respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna samt att göra det civila samhället mer delaktigt i denna process.
- (5) Grunden för strategin inför anslutningen är partnerskapet för anslutning, som utarbetats på grundval av slutsatser från tidigare möten i Europeiska rådet samtidigt som det innehåller prioriteringar som förberedelserna för anslutningen måste koncentreras på mot bakgrund av de politiska och ekonomiska kriterierna och de skyldigheter som ankommer på en medlemsstat.
- (6) För Turkiets del finns en rättslig grund för inrättandet av ett partnerskap för anslutning och en gemensam ram för samordning av samtliga källor för ekonomiskt stöd inför anslutningen i rådets förordning (EG) nr 390/2001 av den 26 februari 2001 om stöd till Turkiet inom ramen för föranslutningsstrategin, särskilt om inrättandet av ett partnerskap för anslutning ⁽¹⁾.

- (7) Principerna, prioriteringarna, de mellanliggande målen och villkoren för partnerskapet för anslutning med Turkiet anges i rådets beslut 2001/235/EG av den 24 mars 2001 om principerna, prioriteringarna, de mellanliggande målen och villkoren i partnerskapet för anslutning med Republiken Turkiet ⁽²⁾. På samma sätt som för de övriga kandidatländerna skall Europeiska unionens stöd till Turkiet inriktas på de prioriteringar som följer av partnerskapet för anslutning.
- (8) Stödet från gemenskapen kommer huvudsakligen att avse institutionell uppbyggnad och investeringar för att främja iakttagandet av gemenskapens regelverk.
- (9) Gemenskapen kommer att vidta särskilda åtgärder för att främja utvecklingen av det civila samhället i Turkiet.
- (10) Även gränsöverskridande samarbete kommer att vara föremål för särskilda åtgärder, såväl när det gäller gränserna mellan Turkiet och Europeiska unionen, mellan Turkiet och andra kandidatländer som mellan Turkiet och andra länder i regionen.
- (11) Gemenskapen kommer att samfinansiera Turkiets deltagande i gemenskapsprogram och gemenskapsorgan.
- (12) En förutsättning för stödet från gemenskapen bör vara att förpliktelseerna enligt avtalen mellan EG och Turkiet och villkoren i rådets förordning (EG) nr 390/2001 av den 26 februari 2001, rådets beslut 2001/235/EG och denna förordning uppfylls.
- (13) Kommissionen bör verkställa stödet i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽³⁾.
- (14) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ EGT L 85, 24.3.2001, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 356, 31.12.1977 s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2673/1999 av den 13 december 1999 (EGT L 326, 18.12.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 269, 19.10.1999, s. 45.

⁽¹⁾ EGT L 58, 28.2.2001, s. 1.

- (15) Liksom för fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och Turkiet bör deltagande i anbudsförfaranden vara öppet för fysiska och juridiska personer i de övriga kandidatländerna och i länder som utnyttjar de finansiella och tekniska stödåtgärderna (Meda) för reformering av ekonomiska och sociala strukturer inom ramen för partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet⁽¹⁾ och biståndet till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Förbundsrepubliken Jugoslavien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (Cards)⁽²⁾ samt, när specifik sakkunskap krävs, i de länder i Östeuropa och Centralasien som erhåller bistånd i egenskap av partnerstater i Östeuropa och Centralasien⁽³⁾. Av symmetriskäl bör liknande bestämmelser införas i stödprogrammen för de övriga kandidatländerna.
- (16) Kommissionen bör utarbeta riktlinjer för programplaneringen och verkställandet av stödet i enlighet med förvaltningsförfarandet.
- (17) När gemenskapsstödet verkställs kommer kommissionen att biträdas av den kommitté som inrättas genom rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa⁽⁴⁾. Beslut om dessa åtgärder bör fattas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁵⁾.
- (18) Förvaltningen av stödet inför anslutningen bör gradvis decentraliseras till Turkiet med beaktande av landets förmåga när det gäller förvaltning och finansiell kontroll. Syftet är att landet närmare skall kunna delta i processen för stöd inför anslutningen.
- (19) Det ekonomiska stödet till Turkiet kommer för närvarande från flera olika källor. Dessa bör grupperas om så att Turkiet alltjämt är berättigat till stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1488/96, medan rådets förordning (EG) nr 764/2000 av den 10 april 2000 om genomförandet av åtgärder för att förstärka tullunionen mellan EG och Turkiet⁽⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 257/2001 av den 22 januari 2001 om genomförandet av åtgärder för att stödja Turkiets ekonomiska och sociala utveckling⁽⁷⁾ upphör att gälla.

(1) EGT L 189, 30.7.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2698/2000 av den 27 november 2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 1).

(2) EGT L 306, 7.12.2000, s. 1.

(3) EGT L 12, 18.1.2000, s. 1.

(4) EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2666/2000 av den 5 december 2000 (EGT L 306, 7.12.2000, s. 1).

(5) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(6) EGT L 94, 14.4.2000, s. 6.

(7) EGT L 39, 9.2.2001, s. 1.

- (20) Årsrapporter om genomförandet av stödprogrammet bör upprättas och en utvärderingsrapport överlämnas före utgången av 2005 så att en översyn kan göras före den 30 juni 2006.
- (21) I budgetplanen för 2000–2006 fördubblades det ekonomiska stödet till kandidatländerna inför anslutningen. Mot bakgrund av Europeiska rådets möte i Helsingfors och med beaktande av de sedvanliga budgetförfarandena bör målet vara att denna princip även tillämpas på Turkiet och fortsätter att gälla under den återstående tiden av den gällande budgetplanen.
- (22) För antagandet av denna förordning anges i fördraget inga andra befogenheter än de som fastställs i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall tillhandahålla ekonomiskt stöd inför anslutningen till Turkiet för att stödja de prioriteringar som fastställs i Turkiets partnerskap för anslutning.

Artikel 2

Stödet i fråga

— skall utgå i form av gåvobistånd,

— skall verkställas genom finansiering av program och projekt som syftar till uppfyllande av anslutningskriterierna, i enlighet med de principer för programplanering och genomförande som anges i de riktlinjer som kommissionen skall anta i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.2,

— får utgå i form av tjänster, varor samt bygg- och anläggningsarbeten, och

— får när det gäller investeringar inte täcka förvärv av land eller byggnader.

Artikel 3

1. Ett ekonomiskt bidrag får krävas av stödmottagarna för varje program eller projekt. Detta bidrag skall vara beroende av programmets eller projektets karaktär. I undantagsfall, när programmet eller projektet gäller främjande av utvecklingen av det civila samhället, får bidraget lämnas in natura.

2. Stödet skall täcka utgifter för planeringsstöd, kommunikations- och informationsåtgärder samt övervakning, kontroll, revision och utvärdering av program och projekt.

3. Stödet kan antingen utgå helt fristående eller ges i form av samfinansiering tillsammans med medlemsstaterna, Europeiska investeringsbanken, tredje land eller multilaterala organ.

4. Möjligheter till samfinansiering med andra givare, särskilt medlemsstaterna, kan undersökas.

5. Gemenskapen får bidra till kostnaderna för organisationen av förvaltningen av stödet.

Artikel 4

Program och projekt får finansieras endast under förutsättning att åtagandena i associeringsavtalet mellan EG och Turkiet, beslutet om en tullunion och alla tillhörande avtal och beslut samt villkoren i artikel 4 i förordning (EG) nr 390/2001 av den 26 februari 2001, i partnerskapet för anslutning med Turkiet och i denna förordning fullgörs.

Artikel 5

1. Kommissionen skall verkställa gemenskapsstödet i enlighet med bestämmelserna om öppenhet och i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 114 i denna.

2. Förhandsbedömningar av program och projekt skall ske med beaktande av bl.a. följande faktorer:

- a) Programmets eller projektets effektivitet och genomförbarhet.
- b) Kulturella och sociala aspekter samt jämställdhets- och miljöaspekter.
- c) Bevarandet och skyddandet av miljön på grundval av principerna för en hållbar utveckling.
- d) Den institutionella utveckling som behövs för att målen för programmet eller projektet skall kunna nås.
- e) Erfarenheter från andra program och projekt av samma slag.

Artikel 6

1. Kommissionen skall på förhand godkänna Turkiets val av projekt samt anbudsinfordringar och kontraktsgående från Turkiets sida.

2. På grundval av en analys från fall till fall av förmågan att förvalta nationella eller sektoriella program eller projekt, av förfarandena för finansiell kontroll och av strukturerna som rör offentliga finanser får kommissionen emellertid besluta att avstå från det krav på förhandsgodkännande som avses i punkt 1 och överlåta på genomförandeorgan i Turkiet att förvalta stödet på decentraliserad grundval. Ett sådant avstående skall vara underkastat följande:

- a) De minimikriterier för bedömning av de turkiska genomförandeorganens förmåga att förvalta stödet och de minimivillkor för sådana organ som fastställs i bilagan.

b) Särskilda bestämmelser om bland annat anbudsinfordringar, granskning och utvärdering av anbud, tilldelning av kontrakt och genomförande av gemenskapens direktiv rörande offentlig upphandling, vilka skall fastställas i finansieringsöverenskommelser med Turkiet.

Artikel 7

1. Stöd på över 2 000 000 euro skall göras tillgängligt genom finansieringsbeslut som kommissionen skall fatta i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.2. I detta syfte skall kommissionen till den kommitté som anges i artikel 9 överlämna ett finansieringsförslag som innehåller en beskrivning av de program eller projekt som skall genomföras.

Kommissionen skall minst en vecka i förväg informera den kommitté som anges i artikel 9 om de finansieringsbeslut den har för avsikt att fatta avseende program och projekt för vilka kostnaderna understiger 2 000 000 euro.

2. Kommissionen får, utan att inhämta ett yttrande från den kommitté som anges i artikel 9, godkänna ytterligare gåvobistånd som behövs för att täcka förväntade eller konstaterade överskridanden i samband med program eller projekt, under förutsättning att överskridandet inte överstiger 20 % av det ursprungliga gåvobiståndet enligt finansieringsbeslutet.

3. I alla finansieringsöverenskommelser eller kontrakt som sluts enligt denna förordning skall det föreskrivas att kommissionen och revisionsrätten får utföra kontroller på platsen enligt de förfaranden som kommissionen fastställer enligt de gällande bestämmelserna, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

4. Kommissionen får i syfte att säkerställa ett effektivt skydd av gemenskapens finansiella intressen utföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽¹⁾.

5. Artikel 15.3 i kommissionens förordning (EG) nr 2222/2000 av den 7 juni 2000 om finansiella bestämmelser för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden ⁽²⁾ skall vara tillämplig, även i fråga om anmälan av enskilda fall av oegentligheter och upprättandet av ett system för informationsförvaltning på detta område.

6. Om programmet eller projektet omfattas av en finansieringsöverenskommelse mellan gemenskapen och Turkiet, skall det i överenskommelsen föreskrivas att betalning av skatter, tullar och andra eventuella avgifter inte skall finansieras med stödet.

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 5.

7. Deltagande i anbudsinfordringar och kontrakt skall på lika villkor vara öppet för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna, i kandidatländerna för anslutning till Europeiska unionen och i de länder som erhåller stöd enligt förordning (EG) nr 1488/96 och förordning (EG) nr 2666/2000.

I varje enskilt fall får kommissionen dessutom tillåta att länder som erhåller stöd enligt förordning (EG) nr 99/2000 får delta, om det berörda programmet eller projektet kräver särskild sakkunskap som finns just i dessa länder.

I fall av samfinansiering får kommissionen i varje enskilt fall besluta om huruvida företag från tredje land får delta i anbudsinfordringar och kontrakt.

8. De bestämmelser som anges i punkt 7 skall gälla för leveransers ursprung.

Artikel 8

De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 9

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 3906/89.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 10

Kommissionen skall årligen till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om verkställandet av stödet. Rapporten skall innehålla upplysningar om de program och projekt som finansierats under året samt uppgifter om resultatet av övervakning och utvärdering. Denna information kan inkluderas i den rapport som anges i artikel 10 i förordning (EEG) nr 3906/89.

Artikel 11

Förordningarna (EG) nr 764/2000 och 257/2001 skall upphöra att gälla. De skall dock fortsätta att gälla för program och projekt för vilka det förfarande som leder till ett finansieringsbeslut från kommissionens sida har inletts, men ännu inte avslutats, när denna förordning träder i kraft.

Artikel 12

1. I slutet av artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 3906/89 skall "samt Turkiet, Cypern och Malta" läggas till.

2. I artikel 7.9 och 7.10 i rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta⁽¹⁾ skall "och andra kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen" respektive "eller andra kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen" läggas till efter ordet "Malta".

3. Följande punkt skall läggas till i artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1267/1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument⁽²⁾: "8. Fysiska och juridiska personer i Cypern, Malta och Turkiet får delta i anbudsinfordringar och kontrakt på samma villkor som gäller för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i de stödmottagande länderna."

4. Följande punkt skall läggas till i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden⁽³⁾: "3. Fysiska och juridiska personer i Cypern, Malta och Turkiet får delta i anbudsinfordringar och kontrakt på samma villkor som gäller för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i de stödmottagande länderna."

Artikel 13

Rådet skall se över denna förordning före den 1 januari 2006. I detta syfte skall kommissionen före den 1 juli 2005 till rådet överlämna en rapport med en utvärdering av förordningen och, vid behov, ett förslag om ändring av förordningen.

Artikel 14

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(1) EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

(2) EGT L 161, 26.6.1999, s. 73.

(3) EGT L 161, 26.6.1999, s. 87.

BILAGA

MINIMIKRITERIER OCH MINIMIVILLKOR FÖR DECENTRALISERING AV FÖRVALTNINGEN TILL GENOMFÖRANDEORGAN I TURKIET (ARTIKEL 6)**1. Minimikriterier för bedömning av de turkiska genomförandeorganens förmåga att förvalta stödet.**

Kommissionen skall tillämpa följande kriterier när den bedömer vilka genomförandeorgan i Turkiet som kan förvalta stöd på decentraliserad grundval:

- a) Det bör finnas ett väl utarbetat system för förvaltningen av medlen med en fullständig arbetsordning samt klar institutionell och personlig ansvarsfördelning.
- b) Principen om befogenhetsfördelning måste följas så att risken för intressekonflikter undviks i samband med upphandling och betalning.
- c) Tillräckliga personalresurser måste finnas tillgängliga och avsättas för uppgiften. Personalen måste ha lämpliga kunskaper och erfarenheter på revisionsområdet, besitta språkkunskaper och vara fullständigt utbildad i genomförandet av gemenskapsprogram.

2. Minimivillkor för decentralisering av förvaltningen till genomförandeorgan i Turkiet.

Decentralisering till Turkiet med kontroll i efterhand av kommissionen kan övervägas för ett genomförandeorgan, om följande villkor uppfylls:

- a) Uppvisande av effektiva internkontroller, innefattande en oberoende revisionsfunktion och ett effektivt bokförings- och rapporteringssystem som uppfyller internationellt godtagen revisionsstandard.
- b) En nyligen utförd redovisnings- och effektivitetsrevision, av vilken det framgår att gemenskapsstödet eller motsvarande nationella åtgärder förvaltas effektivt och enligt fastställd tidsplan.
- c) Ett tillförlitligt nationellt system för finansiell kontroll av genomförandeorganet.
- d) Upphandlingsregler som av kommissionen konstaterats uppfylla kraven i avdelning IX i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
- e) Ett åtagande av den nationella utanordnaren att bära fullt ekonomiskt ansvar för medlen.

Detta tillvägagångssätt skall inte påverka kommissionens och revisionsrättens rätt att kontrollera utgifterna.

Förslag till rådets beslut om inrättandet av ett handlingsprogram för utbildning, utbyte och stöd med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet)

(2001/C 240 E/17)

KOM(2001) 248 slutlig — 2001/0105(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 123.4, tredje meningen, i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Det är en av gemenskapens målsättningar att inrätta en ekonomisk och monetär union, och gemenskapens åtgärder omfattar också högkvalitativa utbildningsinsatser.
- (2) Enligt fördraget skall gemenskapen vidta alla nödvändiga åtgärder för att snabbt införa euron som medlemsstaternas gemensamma valuta.
- (3) För att skydda euron mot förfalskning krävs att alla behöriga nationella enheter erbjuds enhetlig utbildning och att det beviljas stöd till samarbete.
- (4) Detta program syftar huvudsakligen till att underlätta tillgång till utbildning och att främja utbyte av information och erfarenheter mellan berörda yrkesverksamma personer samt utbyte av anställda.
- (5) Genom sina målsättningar främjar gemenskapen samarbete med tredje land och de internationella organisationer som ansvarar för att skydda den gemensamma valutan mot angrepp vad gäller dess trovärdighet som kontantvaluta.
- (6) I sin rekommendation av den 7 juli 1998 avseende vissa åtgärder för att stärka det rättsliga skyddet för eurosedlar och euromynt⁽¹⁾ uppmanar Europeiska centralbanken kommissionen att initiera till ett samarbete mellan de nationella polismyndigheterna när det gäller förfalskning av eurosedlar och euromynt och föreslår att rådet, kommissionen och medlemsstaterna skall vidta eller överväga att vidta alla genomförbara åtgärder när det gäller att bekämpa förfalskning.
- (7) I kommissionens meddelande av den 22 juli 1998 till rådet, Europaparlamentet och Europeiska centralbanken

om skydd av euron mot förfalskning⁽²⁾ anger kommissionen att den kommer att undersöka möjligheten att som ett komplement till den nationella yrkesutbildningspolitiken vidta en pilotåtgärd när det gäller utbildning för samtliga berörda inom systemet för att förebygga, upptäcka och bekämpa förfalskning. Åtgärdens syfte skall vara att fastställa riktlinjer för den fleråriga utbildningspolitiken.

- (8) Rådfrågningar och erfarenheter visar hur viktigt det är att på gemenskapsnivå genomföra ett långsiktigt specifikt och tvärvetenskapligt program som ett komplement till de nationella åtgärderna. En sådan åtgärd stöder och kompletterar alltså medlemsstaternas insatser.
- (9) Utöver utbildning i egentlig mening och utbytessystem för anställda skall programmet även innehålla stödåtgärder, särskilt tekniskt och vetenskapligt stöd.
- (10) Kommissionens rådgivande kommitté för samordning av bedrägeribekämpning, som är forum för detta behandlar alla frågor som rör bedömning av behovet av att skydda euron mot förfalskning, särskilt inom utbildningsområdet, bland annat vad gäller programmets tillämpning och kandidatländernas deltagande. Arbetet utförs av en expertgrupp inom euroförfalskning.
- (11) Den 29 maj 2000 antog rådet ett rambeslut om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder⁽³⁾.
- (12) Den 26 juli 2000 presenterade kommissionen ett förslag till rådets förordning om skydd av euron mot förfalskning⁽⁴⁾ som behandlar utbyte av information, samarbete och ömsesidigt stöd, bland annat när det gäller de externa aspekterna på skyddet av euron, samt de finansiella institutens skyldighet att hålla inne och överlämna falska euro. Den skall dessutom skapa en övergripande ram för samarbete innan eurosedlar och euromynt börjar cirkulera 2002.
- (13) De utbildningsåtgärder som utformats för att göra det lättare att förebygga förfalskning och upptäcka förfalskade eurosedlar och euromynt måste omfatta de olika aspekter som anges i ovannämnda rättsliga instrument.

⁽¹⁾ EGT C 11, 15.1.1999.

⁽²⁾ KOM(1998) 474 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 140, 14.6.2000.

⁽⁴⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000.

- (14) Detta beslut påverkar inte initiativ som skulle kunna genomföras på grundval av EG-fördraget och inom ramen för befintliga eller kommande program när det gäller de straffrättsliga aspekterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av programmet

1. I detta beslut fastställs ett gemensamt handlingsprogram som stöder och kompletterar medlemsstaternas åtgärder för att bekämpa penningförfalskning, särskilt vad gäller skydd av euron.
2. Handlingsprogrammet kallas Perikles och gäller för perioden från och med den 1 januari 2002 till den 31 december 2005.
3. Programmet skall inrättas och utvärderas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 5 och 8.

Artikel 2

Programmets målsättningar

Genom de olika åtgärder som anges i artikel 3 syftar gemenskapsprogrammet till att skydda euron mot förfalskning. Dessutom beaktas gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekter. Programmet skall i första hand säkerställa att åtgärderna överensstämmer med varandra så att ett enhetligt skydd på grundval av överväganden om bästa praxis och de särskilda traditionerna i varje medlemsstat uppnås.

Programmet omfattar särskilt följande mål:

- Information till berörd personal om den nya valutans gemenskapsdimension (såväl i egenskap av valutareserv som internationellt betalningsmedel).
- En funktion som katalysator för att genom alla slags lämpliga åtgärder, till exempel särskilda praktikplatser, workshoppar och gästföreläsningar vid nationella utbildningar, uppmuntra till närmare samarbete mellan berörda tjänstemän, uppbyggnad av ömsesidigt förtroende och ömsesidigt tillfredsställande kunskaper om till exempel metoder och problem.
- Enhetlighet inom utbildning för fortbildare där hänsyn tas till de nationella strategierna.
- Popularisering, särskilt när det gäller lagstiftning och instrument på gemenskapsnivå och internationell nivå.

Artikel 3

Åtgärder

1. Utbildningens och det operationella stödets innehåll, som baseras på ett tvärvetenskapligt och gränsöverskridande synsätt, skall utöver säkerhetsfrågor och frågor som rör utbyte av information, särskilt strategisk information, även omfatta tekniskt och vetenskapligt stöd.

2a) Utbildningen på gemenskapsnivå omfattar i synnerhet genomförande av informationsutbyte, särskilt när det gäller strategisk information, användning av databaser, användning av undersökningsverktyg, bland annat datatillämpningar, vetenskapligt stöd (särskilt genom vetenskapliga databaser och teknisk övervakning samt uppföljning av nya rön), system för tidig varning och hur de fungerar, andra närbesläktade frågor som meddelandeskyldighetens räckvidd, skydd av personuppgifter, olika aspekter på samarbete, skydd av euron utanför unionen samt forskning och tillhandahållande av särskild sakkunskap.

2b) Denna utbildningspolitik avspeglas i olika åtgärder, bland annat anordnande av workshoppar, möten och seminarier samt riktad politik för praktikplatser och utbytessystem för anställda.

3. Det tekniska, vetenskapliga och operativa stödet avser i huvudsak alla åtgärder som gör det möjligt att på europeisk nivå utforma pedagogiska verktyg (lagstiftningssamlingar på EU-nivå, bulletiner, praktiska handledningar, ordböcker och lexikon samt databaser, i synnerhet när det gäller vetenskapligt stöd och teknisk övervakning) eller stöd för datatillämpningar (mjukvara) och tvärvetenskapliga och gränsöverskridande studier samt utveckling av tekniska instrument och metoder till stöd för undersökande verksamhet på europeisk nivå.

Artikel 4

Tillträde till programmet

1. Målgrupp

Åtgärderna avser följande grupper:

- Personal vid behöriga enheter (polis, tull, skattemyndigheter etc.) som undersöker och bekämpar förfalskning.
- Personal vid underrättelsetjänsten.
- Företrädare för nationella centralbanker, myntverk och affärsbanker (särskilt vad gäller de finansiella institutens skyldigheter).
- Specialiserade domare och jurister.

— Alla andra instanser eller berörda yrkesgrupper (handelskamrar och branschförbund eller liknande sammanslutningar som kan nå ut till hantverkare och handlare).

2. Bidrag och sakkunskap

Följande parter skall bidra med sakkunskap inom sina respektive områden för att genomföra programmets målsättningar:

- Europeiska centralbankssystemet (ECBS) ⁽¹⁾, det vill säga centralbankerna och Europeiska centralbanken, särskilt vad gäller databasen med tekniska uppgifter.
- Nationella analyscentrum och nationella centrum för myntanalys ⁽²⁾.
- Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet ⁽³⁾ och nationella myntverk.
- Kommissionen, Europol och Interpol.
- De nationella centralbyråerna för bekämpning av penningförfalskning som avses i artikel 12 i Genèvekonventionen.
- Specialiserade organ, där man till exempel arbetar med reprografisk teknik och äkthetskontroll, tryckare och gravörer.
- Alla andra organ där det finns särskild sakkunskap, även i förekommande fall tredje land, särskilt kandidatländerna.

Artikel 5

Överensstämmelse och komplementaritet

1. Programmet skall samordnas och genomföras genom ett nära partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna.
2. Vid samordningen skall man även beakta åtgärder som vidtagits av andra organisationer, som ECB och Europol.

Artikel 6

Internationellt samarbete

Programmet är öppet för följande länder vad gäller spridningen av eurosedlar och euromynt, operativa behov, utvärdering av hot, riskanalys och när avtal och förfaranden medger det:

- De associerade länderna i Central- och Östeuropa.

⁽¹⁾ Ej relevant för den svenska översättningen.

⁽²⁾ Ej relevant för den svenska översättningen.

⁽³⁾ Ej relevant för den svenska översättningen.

— Cypern, Malta, Turkiet och Efta-länderna på grundval av tilläggsanslag och i enlighet med de förfaranden som skall fastställas i samråd med dessa länder.

— Genom samfinansiering kan samarbete med andra tredje länder också komma i fråga.

Artikel 7

Ekonomiska bestämmelser

1. Workshopar, möten och seminarier som anges i artikel 3.2 b kan anordnas i samarbete med andra instanser, till exempel Europol, Interpol eller ECB, om utgifterna delas proportionellt mellan instanserna eller om de andra organen minst lämnar ett avsevärt bidrag. Varje instans skall i vilket fall som helst ansvara för sina deltagares resekostnader och traktamenten.

Om dessa arrangemang inte anordnas i samarbete med andra instanser skall gemenskapen ansvara för följande:

- Resekostnader och traktamenten för personal som deltar i workshopar, möten och seminarier i en annan medlemsstat samt allmänna kostnader som rör genomförandet av dessa arrangemang.
- Kostnader för offentliggörande och översättning av pedagogiskt material i samband med dessa arrangemang.

Medlemsstaterna skall svara för följande:

- Kostnader som rör introduktionsutbildning och fortbildning av deras personal, särskilt när det gäller teknisk utbildning.
- Vissa logistikkostnader i samband med workshopar, möten och seminarier som anordnas med gemenskapsfinansiering på medlemsstaternas territorium (till exempel interna transporter, tillhandahållande av möteslokaler och/eller tolkningstjänster etc.).

2. Utbytessystem för anställda

Kommissionen skall svara för kostnader när medlemsstaternas personal deltar i praktik eller utbyte enligt vad som avses i artikel 3.2 b när dessa genomförs inom ramen för de målsättningar som anges i artikel 2.

Kostnader för deltagande i praktikverksamhet eller utbyte för medlemsstaternas personal som inte omfattas av dessa målsättningar skall täckas av medlemsstaterna själva.

3. Stöd

Genom samfinansiering skall kommissionen svara för upp till 70 % av det operativa stöd som avses i artikel 3.3, särskilt följande:

- Kostnader för utformning och produktion av pedagogiska verktyg och datatillämpningar eller tekniska instrument som är av europeiskt intresse.

— Kostnader för studier, särskilt i komparativ rätt, om skydd av euron mot förfalskning.

Om kommissionen är initiativtagare till dessa operativa stödåtgärder kan stödet undantagsvis uppgå till 100 %.

Medlemsstaterna skall ansvara för kostnader för pedagogiska verktyg och datatillämpningar som inte rör gemenskapen, liksom för kostnader för spridning av samfinansierade pedagogiska verktyg och drift av samfinansierade dataverktyg som installerats på deras territorium.

4. Externa skyddsåtgärder

Förutom att stå för kostnaderna för personal från tredje land som deltar i workshopar, möten och seminarier som avses i artikel 7.3 kan kommissionen enligt de villkor som anges i artikel 6 samfinansiera upp till 70 % av kostnaderna för utbildningsåtgärder som genomförs på ett tredje lands territorium samt för operativa stödåtgärder i dessa länder.

Artikel 8

Genomförande, övervakning och utvärdering

1. Medlemsstaterna eller kommissionen kan föreslå åtgärder inom ramen för programmet och de åtgärder som svarar bäst mot målsättningarna i artikel 2 antas. Kommissionen är ansvarig för förvaltning och genomförande av programmet i samarbete med medlemsstaterna som kan lägga fram högst ett utbildningsprojekt per år (workshopar, möten och seminarier som avses i artikel 3.2 b). Kompletterande projekt i form av praktik och utbyte eller stöd kan också läggas fram.

När det gäller programmets genomförande bedömer och väljer kommissionen de projekt som lagts fram av medlemsstaterna och de projekt som kommissionen lagt fram på eget initiativ enligt följande kriterier:

- Överensstämmelse med programmets målsättningar.
- Den europeiska dimensionen, även möjligheterna till samarbete med särskilt Europol och ECB.

— Hur projektet kompletterar andra, tidigare genomförda eller kommande, samarbetsprojekt.

— Arrangörens förmåga att genomföra projektet.

— Projektets kvalitet.

— Storleken på det begärda beloppet och om det står i proportion till det förväntade resultatet.

— Det förväntade resultatets effekter på programmets målsättningar.

2. Stödmottagarna för de utvalda projekten skall lägga fram en årlig rapport för kommissionen.

3. När projekten har fullföljts skall kommissionen utvärdera genomförandet och effekterna av dem för att avgöra om de ursprungliga målsättningarna har uppnåtts.

4. Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet lägga fram en extern utvärderingsrapport om programmets tillämplighet, genomslagskraft och effektivitet senast den 31 december 2004.

5. När programmet har fullföljts och senast den 30 juni 2006 skall kommissionen lägga fram en detaljerad rapport om programmets genomförande och resultat för Europaparlamentet och rådet där man särskilt skall beakta det mervärde som tillförts genom gemenskapens ekonomiska stöd.

Dessutom skall kommissionen lägga fram ett meddelande om programmet skall fortsätta och anpassas tillsammans med ett lämpligt förslag senast den 30 juni 2005.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Förslag till rådets beslut om att utvidga beslut om inrättandet av ett handlingsprogram för utbildning, utbyte och stöd med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet) till att omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta

(2001/C 240 E/18)

KOM(2001) 248 slutlig — 2001/0106(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Artiklarna 1–8 i beslut nr ... får effekt i de medlemsstater som har antagit euron som gemensam valuta.
- (2) Det är viktigt att åtgärderna för utbildning, utbyte och stöd med avseende på att skydda euron är enhetliga över hela gemenskapen och att nödvändiga åtgärder antas för att säkerställa samma skyddsnivå i de medlemsstater som inte antagit euron som gemensam valuta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområdet för artiklarna 1–8 i beslut nr ... skall utvidgas till att omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Förslag till rådets och Europaparlamentets direktiv om straffrättsligt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

(2001/C 240 E/19)

KOM(2001) 272 slutlig — 2001/0115(COD)

(Framlagt av kommissionen den 23 maj 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Revisionsrättens yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Institutionerna och medlemsstaterna lägger stor vikt vid skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen och vid bekämpningen av bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapens ekonomiska intressen. Skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen gäller inte enbart förvaltningen av budgetanslagen, utan omfattar även alla åtgärder som påverkar eller kan påverka gemenskapens tillgångar. Det är nödvändigt att använda alla tillgängliga medel för att uppfylla dessa mål, bland annat genom att utnyttja den lagstiftningsbehörighet som finns på gemenskapsnivå, dock utan att rubba den nuvarande ansvarsfördelningen och balansen mellan nationell nivå och gemenskapsnivå.
- (2) Medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning bör på ett effektivt sätt bidra till att skydda gemenskapens ekonomiska intressen.
- (3) De instrument som upprättats på grundval av avdelning VI i Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen och som gäller skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen, det vill säga konventionen av den 26 juli 1995 ⁽¹⁾ och protokollen av den 27 september 1996 ⁽²⁾, den 29 november 1996 ⁽³⁾ och den 19 juni 1997 ⁽⁴⁾, innehåller ett antal bestämmelser för att få de olika medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning att närma sig varandra och förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna. Till följd av att alla medlemsstater inte har ratificerat dessa instrument är det fortfarande osäkert när de kommer att träda i kraft.
- (4) I enlighet med artikel 280 i fördraget är det möjligt att låta en gemenskapsrättsakt omfatta innehållet i alla de bestämmelser i dessa instrument som inte gäller tillämpningen av den nationella straffrätten eller rättsskipningen i medlemsstaterna.
- (5) Bedrägeri som påverkar gemenskapens inkomster och utgifter begränsas i många fall inte till ett enda land och utförs ofta av organiserade kriminella grupper.
- (6) Gemenskapens ekonomiska intressen kan skadas eller hotas genom bedrägeri, mutbrott och bestickning eller penningtvätt. För att skydda nämnda intressen är det nödvändigt att fastställa gemensamma definitioner för dessa typer av gärningar.
- (7) Det är nödvändigt att i förekommande fall anpassa den nationella lagstiftningen så att mutbrott och bestickning som gemenskapstjänstemän eller tjänstemän från andra medlemsstater medverkar i utgör ett brott. När det gäller gemenskapens tjänstemän bör en sådan anpassning av den nationella lagstiftningen inte begränsas till fall av bestickning eller mutbrott, utan bör utsträckas till andra brott som påverkar eller riskerar att påverka gemenskapens inkomster eller utgifter, däribland brott som begås av eller riktas mot personer på allra högsta nivå.
- (8) Det är nödvändigt att göra bedrägeri, mutbrott och bestickning samt penningtvätt till brott belagda med påföljder. Utan att det påverkar tillämpningen av andra påföljder i vissa fall, skall medlemsstaterna fastställa de straffrättsliga påföljderna för överträdelse av de bestämmelser i nationell rätt som genomförts på grundval av detta direktiv samt, åtminstone i allvarliga fall av bedrägeri, föreskriva frihetsberövande. De skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att verkställa dessa påföljder. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (9) Företagen har en viktig funktion att fylla på de områden där det förekommer finansiering från gemenskapen och personer i ledande ställning i företagen bör inte undgå straffrättsligt ansvar under vissa omständigheter.
- (10) Gemenskapens ekonomiska intressen kan skadas eller hotas genom handlingar som begås på juridiska personers vägnar.
- (11) Det är nödvändigt att i förekommande fall ändra den nationella lagstiftningen så att juridiska personer kan hållas ansvariga för bedrägeri eller bestickning och penningtvätt som begåtts på deras vägnar och som skadar eller riskerar att skada gemenskapens ekonomiska intressen.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽²⁾ EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 1.

- (12) Det är nödvändigt att i förekommande fall ändra den nationella lagstiftningen så att det blir möjligt att förverka vinningen från bedrägeri, mutbrott och bestickning eller penningtvätt.
- (13) Det är nödvändigt att ange vilka åtgärder som bör vidtas för att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen i syfte att garantera effektiva insatser mot bedrägeri och bestickning och mutbrott – och den penningtvätt som dessa verksamheter är förenad med – som skadar eller kan skada gemenskapens ekonomiska intressen. Detta samarbete omfattar behandling av personuppgifter och i synnerhet informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen och mellan kommissionen och tredje land. Denna behandling skall utföras i enlighet med bestämmelserna om skydd av personuppgifter, närmare bestämt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾, samt relevanta bestämmelser om sekretess under pågående förundersökning.
- (14) De medlemsstater som ännu inte har ratificerat de instrument som upprättats på grundval av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och som gäller skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen skall utan dröjsmål göra det så att de bestämmelser som inte omfattas av artikel 280.4 i fördraget, det vill säga bland annat de som gäller behörighet, ömsesidig rättslig hjälp, överföring och centralisering av åtal, utlämning och verkställighet av domar, också kan träda i kraft.
- (15) Denna rättsakt, som syftar till att få lagstiftningen i de olika medlemsstaterna att bli mer enhetlig när det gäller det straffrättsliga skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen, respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att förbättra det straffrättsliga skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen, bland annat genom tillnärmning av medlemsstaternas nationella lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- "tjänsteman": alla tjänstemän, såväl nationella tjänstemän som gemenskapstjänstemän, inklusive alla nationella tjänstemän från andra medlemsstater.
- "gemenskapstjänsteman":
 - varje person som är tjänsteman eller kontraktsanställd i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,
 - varje person som ställts till Europeiska gemenskapernas förfogande av medlemsstaterna eller av något offentligt eller privat organ som utför uppgifter som motsvarar dem som Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller övriga anställda utför.
- "nationell tjänsteman": person som har ställningen tjänsteman eller ämbetsman enligt den nationella rätten i en medlemsstat vid tillämpning av straffrätten i den staten.

När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en tjänsteman från en medlemsstat, vilka vidtas av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten tillämpa definitionen av tjänsteman endast i den mån definitionen överensstämmer med dess nationella lagstiftning.

- "Juridisk person": varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

KAPITEL II

ÖVERTRÄDELSER

Artikel 3

Bedrägeri

- I detta direktiv avses med bedrägeri som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen

- i fråga om utgifter, varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till

- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från Europeiska gemenskapens allmänna budget eller från de budgetar som förvaltas av Europeiska gemenskapen eller för dess räkning otillbörligen uppbärs eller innehålls,
 - undanhållande av information som skall lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt,
 - användning av sådana medel för andra syften än dem som medlen ursprungligen har beviljats för,
- b) i fråga om inkomster, varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till
- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från gemenskapens allmänna budget eller från de budgetar som förvaltas av gemenskapen eller för dess räkning minskas på ett olagligt sätt,
 - undanhållande av information som skall lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt,
 - missbruk av en förmån som lagligen erhållits, om gärningen har samma effekt.
2. I detta direktiv avses med grovt bedrägeri varje bedrägeri enligt definitionen i punkt 1 som omfattar ett minimibelopp som varje medlemsstat skall fastställa. Detta belopp får inte vara högre än 50 000 euro.

Artikel 4

Mutbrott och bestickning

1. I detta direktiv avses med mutbrott varje uppsåtlig handling som utförs av en tjänsteman för att, direkt eller genom tredje man, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller att acceptera löften härom för att på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser utföra eller inte utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten, och som skadar eller kan skada gemenskapens ekonomiska intressen.
2. I detta direktiv avses med bestickning varje uppsåtlig handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova eller bevilja en förmån, oavsett art, till en tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser skall utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten och som skadar eller kan skada gemenskapens ekonomiska intressen.

Artikel 5

Likställighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av överträdelse som utgör en sådan gärning som avses i artikel 3 i detta direktiv när de begås av dess nationella tjänstemän vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelserna begås av gemenskapstjänstemän vid utövandet av tjänsten.
2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av de överträdelse som avses i punkt 1 i denna artikel och i artikel 4 när de begås av eller gentemot ministrarna i dess regering, de valda ledamöterna i parlamentariska församlingar, ledamöterna av landets högsta domstolar eller revisionsdomstol vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelserna begås av eller gentemot ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission, Europaparlamentets ledamöter, domarna i Europeiska gemenskapernas domstol eller ledamöterna av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt vid utövandet av tjänsten.
3. Om en medlemsstat har antagit speciella lagar om handlingar eller underlåtenhet för vilka ministrarna i regeringen bör stå till svars, på grund av den särskilda politiska ställning de har i den staten, behöver punkt 2 i denna artikel inte tillämpas på dessa lagar, under förutsättning att medlemsstaten garanterar att den strafflagstiftning som genomför artikel 4 samt punkt 1 i denna artikel även omfattar ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission.
4. Detta direktiv skall tillämpas utan att det påverkar de bestämmelser om hävande av immunitet som anges i fördraget, protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, domstolens stadga samt de texter som antagits för att tillämpa dessa bestämmelser.

Artikel 6

Penningtvätt

1. I detta direktiv avses med penningtvätt nedan angivna gärningar, åtminstone i allvarliga fall, som har samband med vinning av bedrägeri och bestickning och mutbrott enligt definitionen i detta direktiv, och som begåtts uppsåtligt.
- a) Omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
 - b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott.

- c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom i vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brott eller från medverkan till brott.
- d) Medverkan till någon av de gärningar som anges i de tre föregående punkterna samt anstiftan till sådan gärning.

2. Det är penningtvätt även i fall då de gärningar som frambringt den egendom som skall tvättas begåtts inom någon annan medlemsstats eller ett tredje lands territorium.

Artikel 7

Skyldighet att kriminalisera

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att införliva bestämmelserna i detta kapitel med den nationella straffrätten så att de gärningar som avses här kriminaliseras.

Varje medlemsstat skall vidta lämpliga åtgärder för att uppsåtet till gärningarna skall kunna fastställas på grundval av objektiva faktiska omständigheter.

2. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att uppsåtligt upprättande eller avsiktlig presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument enligt definitionen av bedrägeri i artikel 3 beläggs med straff, om detta inte redan är belagt med straff antingen som huvudbrott eller som medhjälp, anstiftan eller försök till sådant bedrägeri.

KAPITEL III

ANSVAR

Artikel 8

Straffrättsligt ansvar för företagsledare

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att företagsledare eller andra personer med befogenhet att fatta beslut eller utöva kontroll inom företaget skall kunna hållas straffrättsligt ansvariga enligt de principer som anges i den nationella rätten, i fråga om de gärningar som avses i kapitel II i detta direktiv, om gärningen har begåtts för företagets räkning av en person som är underställd dem.

Artikel 9

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådant bedrägeri, bestickning och penningtvätt som avses i kapitel II och som till deras förmån begås av varje person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på

— befogenhet att företräda den juridiska personen, eller

— befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller

— befogenhet att utöva kontroll inom den ska personen,

samt för medhjälp eller anstiftan till sådant bedrägeri, bestickning eller penningtvätt eller försök till sådant bedrägeri.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person, som är underställd den juridiska personen, att begå bedrägeri eller bestickning eller penningtvätt till förmån för den juridiska personen.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till bedrägeri, bestickning eller penningtvätt.

KAPITEL IV

PÅFÖLJDER

Artikel 10

Påföljder för fysiska personer

Varje medlemsstat skall, utan att det påverkar bestämmelserna i andra stycket, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillse att de gärningar som avses i kapitel II samt medhjälp, anstiftan och, med undantag för de gärningar som avses i artikel 4, försök till nämnda gärningar kan bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande straffrättsliga påföljder, som åtminstone när det gäller grovt bedrägeri skall innefatta frihetsberövande.

I mindre allvarliga fall av bedrägeri, där beloppet understiger 4 000 euro och där det enligt medlemsstatens lagstiftning inte föreligger några försvärande omständigheter, kan dock en medlemsstat fastställa påföljder av annan art än de som anges i första stycket.

Artikel 11

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har fällt till ansvar i enlighet med artikel 9.1 kan bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra påföljder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning, eller
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har fällts till ansvar i enlighet med artikel 9.2 kan bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 12

Förverkande

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kunna beslagta och, utan att det påverkar rättigheterna för tredje man i god tro, förklara förverkat eller avlägsna hjälpmedel för och vinningen av de gärningar som avses i kapitel II, eller egendom till samma värde som sådan vinning. Alla hjälpmedel, all vinning eller annan egendom som beslagtogs eller förverkats skall av medlemsstaten hanteras enligt dess nationella lagstiftning.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Samarbete med Europeiska kommissionen

1. Inom ramen för samarbetet med kommissionen när det gäller bekämpning av sådant bedrägeri, mutbrott och bestickning samt penningtvätt som avses i kapitel II, skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kommissionen skall kunna ge allt det tekniska och operativa stöd som behövs för att underlätta samordningen av de undersökningar som de behöriga nationella myndigheterna inlett.

2. Varje medlemsstat skall fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna utbyta information med kommissionen i syfte att underlätta fastställandet av fakta och garantera effektiva åtgärder mot de gärningar som avses i kapitel II. I dessa bestämmelser skall föreskrivas att kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna i varje enskilt fall skall beakta kraven på förundersökningssekretess och skydd av personuppgifter.

3. All behandling av personuppgifter som kommissionen och medlemsstaterna gör vid tillämpningen av detta direktiv skall vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och

gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

4. För att bevara förundersökningssekretessen och inom ramen för informationsutbytet enligt reglerna i punkterna 1 till 3

- i) får en medlemsstat, när den lämnar information till kommissionen, fastställa särskilda villkor för hur uppgifterna skall användas av kommissionen eller av en annan medlemsstat som uppgifterna kan lämnas till,
- ii) skall kommissionen informera den medlemsstat som tillhandahållit personuppgifter att dessa uppgifter har överlämnats till en annan medlemsstat, när ett sådant överlämnande har skett, och
- iii) skall kommissionen säkerställa att den medlemsstat som tillhandahållit personuppgifter har gett sitt tillstånd till ett överlämnande av dessa uppgifter till tredje land, innan ett sådant överlämnande sker.

Artikel 14

Nationell lagstiftning

Ingen bestämmelse i detta direktiv hindrar medlemsstaterna att på det område som omfattas av detta direktiv anta eller behålla strängare bestämmelser i den nationella lagstiftningen för att säkerställa ett effektivt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.

Artikel 15

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som behövs för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om makroekonomiskt stöd till Förbundsrepubliken Jugoslavien

(2001/C 240 E/20)

KOM(2001) 277 slutlig — 2001/0112(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 23 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har samrått med Ekonomiska och finansiella kommittén innan den lade fram förslaget.
- (2) De politiska förändringar som har ägt rum i Förbundsrepubliken Jugoslavien och Republiken Serbien har lett till bildandet av nya demokratiska regeringar och Förbundsrepubliken Jugoslavien strävar efter att införa en väl fungerande marknadsekonomi.
- (3) Inom ramen för stabiliserings- och anslutningsprocessen, som utgör ramen för EU:s relationer med regionen, är det önskvärt att stödja de ansträngningar som görs för att säkerställa en stabil politisk och ekonomisk miljö i Förbundsrepubliken Jugoslavien i syfte att utveckla fullt utbyggda samarbetsförbindelser med gemenskapen.
- (4) Ekonomiskt stöd från gemenskapen skall bidra till föra Förbundsrepubliken Jugoslavien närmare gemenskapen.
- (5) Förbundsrepubliken Jugoslavien har nått en överenskommelse med Internationella valutafonden (IMF) om en omfattande uppsättning ekonomiska och institutionella reformåtgärder som skall understödjas av ett 12 månader långt stand-by avtal (SBA) inom ramen för den övre kreditmöjligheten.
- (6) Förbundsrepubliken Jugoslavien har nått en överenskommelse med Världsbanken om en uppsättning strukturanpassningsåtgärder på områdena för reformering av de offentliga finanserna, privatisering av företag och omstrukturering av banker med stöd av strukturanpassningslån och -krediter.
- (7) Myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien har begärt ekonomiskt stöd från de internationella finansiella instituten, gemenskapen och andra bilaterala bidragsgivare.
- (8) Utöver den beräknade finansiering som kan erhållas från IMF och Världsbanken kvarstår ett betydande finansieringsbehov som behöver täckas under de kommande månaderna i syfte att stärka landets valutareserv och stödja de politiska målsättningar som är förbundna med myndigheternas reformansträngningar.
- (9) Myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien har förbundit sig att helt fullgöra alla dess offentliga organs utestående betalningsskyldigheter gentemot Europeiska gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och att i form av en garanti erkänna ansvaret för de betalningsskyldigheter som ännu inte förfallit.
- (10) Makroekonomiskt stöd från gemenskapen till Förbundsrepubliken Jugoslavien är en lämplig åtgärd för att medverka till att lätta landets externa finansieringsrestriktioner, stödja betalningsbalansen och stärka landets valutareserv.
- (11) Förbundsrepubliken Jugoslavien är under en övergångsperiod berättigad till mycket förmånliga lån och lånevillkor från Världsbanken.
- (12) Ekonomiskt stöd från gemenskapen i form av ett långfristigt lån kombinerat med ett direkt bidrag är en lämplig åtgärd för att stödja betalningsbalansen och bidra till att lätta landets externa finansieringsrestriktioner under de rådande ytterst svåra förhållandena.
- (13) Budgetmyndighetens befogenhet påverkas inte av att en bidragsdel inkluderats i stödet.
- (14) Detta stöd bör förvaltas av kommissionen i samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.
- (15) För att anta detta beslut föreskrivs i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall ställa makroekonomiskt stöd till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av ett långfristigt lån och ett direkt bidrag i syfte att säkerställa en hållbar betalningsbalanssituation och stärka landets valutareserv.

2. Lånedelen av stödet skall vara högst 180 miljoner euro, med en maximal löptid på 15 år. Kommissionen skall i detta syfte vara bemyndigad att på Europeiska gemenskapens vägnar låna upp de nödvändiga medlen som kommer att ställas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av ett lån.

3. Bidragsdelen av stödet skall uppgå till högst 120 miljoner euro.

4. Gemenskapens ekonomiska stöd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och med beaktande av bestämmelserna i de avtal som ingåtts mellan Internationella valutafonden och Förbundsrepubliken Jugoslavien.

5. En förutsättning för genomförandet av detta stöd skall vara att Förbundsrepubliken Jugoslavien helt och hållet fullgör alla dess offentliga organs utestående förfallna förpliktelse gentemot gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och att Förbundsrepubliken Jugoslavien genom en garanti tar på sig ansvaret för de betalningsskyldigheter som ännu inte förfallit.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndigas att efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén avtala med myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien om de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som skall vara förbundna med gemenskapens makroekonomiska stöd. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.4.

2. Kommissionen skall regelbundet i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén och samordnat med Internationella valutafonden kontrollera att Förbundsrepubliken Jugoslaviens ekonomiska politik överensstämmer med detta makroekonomiska stöds syften och att stödvillkoren uppfylls.

Artikel 3

1. Låne- och bidragsdelen av detta stöd skall ställas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens förfogande i form av minst två delutbetalningar. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den första delutbetalningen ske efter det att Förbundsrepubliken Jugoslavien helt fullgjort sina utestående betalningsskyldigheter gentemot gemenskapen och Europeiska Investeringsbanken och på grundval av en överenskommelse mellan FRJ och IMF om ett makroekonomiskt program som stöds av en överenskommelse om en övre kreditmöjlighet.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den andra utbetalningen och alla ytterligare utbetalningar ske på

grundval av ett tillfredsställande genomförande av Förbundsrepubliken Jugoslaviens anpassnings- och reformprogram och tidigast tre månader efter den första utbetalningen.

3. Medlen skall utbetalas till Förbundsrepubliken Jugoslaviens centralbank.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avses i artikel 1 skall genomföras med användande av samma valuteringsdag och får inte exponera gemenskapen för risker vad gäller omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen skall, om Förbundsrepubliken Jugoslavien så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att den får åberopas.

3. På begäran av Förbundsrepubliken Jugoslavien och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånen, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna skall genomföras i enlighet med de villkor som anges i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för upplåningen i fråga eller öka beloppet, beräknat enligt den aktuella valutakursen, av det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Alla kostnader som kommissionen ådrar sig i samband med att avtala eller genomföra de transaktioner som avses i detta beslut skall i förekommande fall bäras av Förbundsrepubliken Jugoslavien.

5. Ekonomiska och finansiella kommittén skall minst en gång om året informeras om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkt 2 och 3.

Artikel 5

Kommissionen skall minst en gång om året överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut.

Artikel 6

Detta besluts giltighetstid löper ut den 30 juni 2003.

BILAGA

NÖDVÄNDIGA BUDGETMEDEL FÖR AVSÄTTNINGAR TILL GARANTIFONDEN UNDER 2001 OCH UTRYMMET ENLIGT LÅNERESERVEN OCH LÅNEGARANTIerna TILL FÖRMAN FÖR TREDJE LAND

(i miljoner euro)

Transaktioner	Grundberäkningen ⁽¹⁾	Avsättning till fonden ⁽²⁾	Reservutrymme	Aterstående utlånkapacitet ⁽⁴⁾
			208,0 ⁽³⁾	2 311
<i>Besl. transaktioner</i>				
Projektrelaterat stöd				
EIB				
Medelhavsområdet, 4:e Syrien-protokollet	11,3 (a)	1,01	207,0	
1997–2000 general lending mandate	10,5 (b)	0,95	206,0	
2000–2007 allmänt lånemandat	1 857,7 (c)	167,19	38,8	
<i>Preliminära uppskattn</i>				
EIB				
Utökning av det allmänna lånemandatet till förmån för FRJ	45,5 (c)	4,10	34,8	
Särskild åtgärd Östersjön/Ryssland	65,0 (c)	5,85	28,9	321
<i>Makroekonomiskt stöd</i>				
Möjlig transaktion avs. FRJ	180,0 (d)	16,20	12,7	141

⁽¹⁾ Beräkningsgrundlaget motsvarar 75 % (a), 70 % (b), eller 65 % (c) av EIB-lånens nominella belopp och 100 % (d) av de lån som avser makroekonomiskt stöd.

⁽²⁾ I enlighet med de regler för avsättning till garantifonden som föreskrivs i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2728/94 av den 31 oktober 1994. Avsättningssatsen har sedan år 2000 fastställts till 9 %. För transaktioner som beslutades före 2000 har avsättningarna återtagits till procentsatsen 14% och en ny avsättning gjorts.

⁽³⁾ Reserverat belopp 2001 i budgetplanen 2001.

⁽⁴⁾ För lån som garanteras till 100 %.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (1)

(2001/C 240 E/21)

KOM(2001) 296 slutlig — 1998/0315(COD)

(Framlagt av kommissionen den 23 maj 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

(1) EGT C 2, 5.1.1999, s. 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av avtalet om socialpolitik som är fogat till protokoll nr 14 om socialpolitik, som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 2.2 i detta,

Utgår

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (1),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande (2),

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189c, och

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 (3), och

av följande skäl:

Oförändrat

På grundval av protokollet om socialpolitik, som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Europeiska gemenskapens medlemsstater med undantag av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, härnäst kallade "medlemsstaterna", som önskar genomföra 1989 års stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare, ingått ett avtal om socialpolitik.

Utgår

Enligt artikel 2.2 i ovannämnda avtal får rådet besluta om minimikrav genom att anta direktiv.

(1) Enligt artikel 136 i fördraget skall gemenskapen och medlemsstaterna bland annat ha som mål att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

(1) Enligt artikel 1 i samma avtal skall gemenskapen och medlemsstaterna bland annat ha som mål att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

(1) EGT C 258, 10.9.1999, s. 24.

(2) 14.12.2000.

(3) Europaparlamentets yttrande har offentliggjorts i EGT C 219, 30.7.1999, s. 223.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (2) I punkt 17 i Europeiska gemenskapens stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare föreskrivs bland annat att "information för, samråd med och deltagande av arbetstagare måste utvecklas på ett lämpligt sätt med hänsyn till gällande förfaranden i de olika medlemsstaterna".
- (3) I enlighet med artikel 3.2 i avtalet om socialpolitik har kommissionen haft samråd med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd för information till och samråd med arbetstagare i företag inom Europeiska gemenskapen.
- (4) Kommissionen ansåg efter detta samråd att en gemenskapsinsats var önskvärd och rådfrågade på nytt arbetsmarknadens parter om det planerade förslaget innehåll, enligt artikel 3.3 i ovannämnda avtal. Arbetsmarknadens parter har lämnat sina yttranden till kommissionen.
- (5) Efter denna andra samrådsetapp har arbetsmarknadens parter inte underrättat kommissionen om att man önskar inleda det förfarande som, enligt artikel 4 i ovannämnda avtal, kan leda till att avtal ingås.
- (6) De rättsliga ramarna som finns på gemenskapsnivå och på nationell nivå för att säkerställa arbetstagarnas medverkan i driften av företaget och i de beslut som berör dem har inte alltid kunnat förhindra att allvarliga beslut som påverkar arbetstagarna har fattats och tillkännagivits offentligt innan lämpliga förfaranden för information och samråd ägt rum.
- (7) Det är viktigt att förstärka den sociala dialogen och öka det ömsesidiga förtroendet inom företagen för att göra det lättare att föregripa risker, göra arbetsorganisationen mer flexibel och underlätta arbetstagarnas tillgång till utbildning inom företaget under trygga förhållanden, öka arbetstagarnas medvetenhet om behoven av att göra anpassningar och stimulera dem att medverka i åtgärder och insatser för att öka deras sysselsättningsmöjligheter, främja arbetstagarnas medverkan i företagets verksamhet och framtid samt stärka företagets konkurrenskraft.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (3) Kommissionen har haft samråd med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd för information till och samråd med arbetstagare i företag inom Europeiska gemenskapen.
- (4) Kommissionen ansåg efter detta samråd att en gemenskapsinsats var önskvärd och rådfrågade på nytt arbetsmarknadens parter om det planerade förslaget innehåll. Arbetsmarknadens parter har lämnat sina yttranden till kommissionen.
- (5) Efter denna andra samrådsetapp har arbetsmarknadens parter inte underrättat kommissionen om att man önskar inleda det förfarande som kan leda till att avtal ingås.
- (6) De rättsliga ramarna som finns på gemenskapsnivå och på nationell nivå för att säkerställa arbetstagarnas medverkan i driften av företaget och i de beslut som berör dem har inte alltid kunnat förhindra att allvarliga beslut som påverkar arbetstagarna har fattats och tillkännagivits offentligt innan lämpliga förfaranden för information och samråd införts.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) Det är en förutsättning att information ges och samråd äger rum i god tid för att företagens omstrukturering och anpassning till de nya villkor som globaliseringen av ekonomin innebär skall bli framgångsrik, vilket bland annat kan ske genom utveckling av nya former av arbetsorganisation.
- (9) Europeiska gemenskapen har utarbetat och genomför nu en sysselsättningsstrategi som vilar på begreppen "föregripande", "förebyggande" och "anställbarhet", som man vill införa som hörnstenar i all offentlig politik som kan inverka positivt på sysselsättningen, även inom företagen, genom att intensifiera den sociala dialogen för att underlätta en förändring samtidigt som det prioriterade sysselsättningsmålet bibehålls.
- (10) Den inre marknaden måste utvecklas harmoniskt samtidigt som de viktiga värderingar på vilka våra samhällen vilar bibehålls, bland annat genom att alla medborgare kan få del av den ekonomiska utvecklingen.
- (11) Inträdet i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen kommer att medföra en fördjupad och ökad konkurrens på europeisk nivå, vilket kräver att kompletterande sociala åtgärder vidtas i medlemsstaterna.
- (12) Gemenskapens och medlemsstaternas nuvarande rättsliga ramar för information till och samråd med arbetstagare är ofta i alltför hög grad inriktade på att i efterhand ta itu med förändringarna, samtidigt som de bortser från de ekonomiska faktorerna i besluten och inte främjar något praktiskt föregripande av sysselsättningsutvecklingen i företaget eller förebyggande av risker.
- (8) Det är bland annat viktigt att främja och stärka informationen och samrådet om den rådande situationen och den förväntade utvecklingen när det gäller sysselsättningen inom företaget, liksom när arbetsgivaren bedömer att sysselsättningen i företaget kan hotas, vilka eventuella föregripande åtgärder som planeras, bland annat när det gäller utbildning och kompetensutveckling för arbetstagarna, för att undvika dessa negativa effekter eller mildra deras följder samt för att öka anställbarheten och anpassningsförmågan hos de arbetstagare som kan komma att påverkas av dessa negativa effekter.
- (9) Det är en förutsättning att information ges och samråd äger rum i god tid för att företagens omstrukturering och anpassning till de nya villkor som globaliseringen av ekonomin innebär skall bli framgångsrik, vilket bland annat kan ske genom utveckling av nya former av arbetsorganisation.
- (10) Europeiska gemenskapen har utarbetat och genomför nu en sysselsättningsstrategi som vilar på begreppen "föregripande", "förebyggande" och "anställbarhet", som bör utgöra hörnstenar i all offentlig politik som kan gynna sysselsättningen, även företagens politik, genom att intensifiera den sociala dialogen för att underlätta förändringar som överensstämmer med att det prioriterade sysselsättningsmålet bibehålls.
- (11) Den inre marknaden måste utvecklas harmoniskt samtidigt som de viktiga värderingar på vilka våra samhällen vilar bibehålls, bland annat genom att alla medborgare kan få del av den ekonomiska utvecklingen.
- (12) Inträdet i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen kommer att medföra en fördjupad och ökad konkurrens på europeisk nivå, vilket kräver att kompletterande sociala åtgärder vidtas i medlemsstaterna.
- (13) Gemenskapens och medlemsstaternas nuvarande rättsliga ramar för information till och samråd med arbetstagare är ofta i alltför hög grad inriktade på att i efterhand ta itu med förändringarna, samtidigt som de bortser från de ekonomiska faktorerna i besluten och inte främjar något praktiskt föregripande av sysselsättningsutvecklingen i företaget eller förebyggande av risker.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(13) Hela denna politiska, ekonomiska sociala och rättsliga utveckling gör det nödvändigt att anpassa den befintliga rättsliga ramen

(14) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 3b i fördraget kan de ovannämnda målen i den planerade insatsen inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna när det gäller att inrätta en ram för information till och samråd med arbetstagare som är anpassad till de nya europeiska förutsättningar som beskrivs ovan. På grund av den planerade insatsens omfattning och verkningar kommer dessa mål att bättre kunna uppnås på gemenskapsnivå genom att man inför minimiföreskrifter för tillämpning i hela Europeiska gemenskapen. Detta direktiv begränsas till de minimikrav som kan ställas för att uppnå dessa mål och överskrider inte vad som är nödvändigt i detta avseende.

(15) Denna allmänna ram bör syfta till att införa minimiföreskrifter som skall tillämpas i hela Europeiska gemenskapen samt undvika sådana administrativa, ekonomiska och rättsliga förpliktelser som kan motverka etableringen och utvecklingen av små och medelstora företag. Det förefaller därför rimligt att begränsa tillämpningsområdet för detta direktiv till företag som sysselsätter minst 50 arbetstagare, utan att detta påverkar mer gynnsamma nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser. För att bibehålla jämvikten mellan ovannämnda faktorer bör denna gräns kunna höjas till 100 arbetstagare när det gäller de mer nyskapande åtgärder som föreslås om information till och samråd med arbetstagare när det gäller sysselsättningsutvecklingen inom företagen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) Hela denna politiska, ekonomiska sociala och rättsliga utveckling gör det nödvändigt att anpassa den befintliga rättsliga ramen som föreskriver de rättsliga och praktiska instrument som gör det möjligt att utöva rätten till information och samråd.

(15) Detta direktiv påverkar inte de nationella system inom vilkas ram det konkreta utövandet av denna rättighet förutsätter en kollektiv viljeytring från rättsinnehavarnas sida.

(16) Detta direktiv påverkar inte de nationella system inom vilkas ram det konkreta utövandet av denna rättighet förutsätter en kollektiv viljeytring från rättsinnehavarnas sida.

(17) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget kan de ovannämnda målen i den planerade insatsen inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna när det gäller att inrätta en ram för information till och samråd med arbetstagare som är anpassad till de nya europeiska förutsättningar som beskrivs ovan. Men på grund av den planerade insatsens omfattning och verkningar kommer dessa mål att bättre kunna uppnås på gemenskapsnivå genom att man inför minimiföreskrifter för tillämpning i hela Europeiska gemenskapen. Detta direktiv begränsas till de minimikrav som kan ställas för att uppnå dessa mål.

(18) Denna allmänna ram bör syfta till att införa minimiföreskrifter som skall tillämpas i hela Europeiska gemenskapen men hindrar inte medlemsstaterna att anta bestämmelser som är förmånligare för arbetstagarna.

(19) Denna allmänna ram bör också syfta till att undvika sådana administrativa, ekonomiska och rättsliga förpliktelser som kan motverka etableringen och utvecklingen av små och medelstora företag. Det förefaller därför rimligt att, enligt medlemsstaternas val, begränsa tillämpningsområdet för detta direktiv till företag med minst 50 arbetstagare eller till driftställen med minst 20 arbetstagare.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (16) Gemenskapsramen på detta område bör i så hög grad som möjligt begränsa de bördor som åläggs företagen samtidigt som det säkerställs ett effektivt utövande av de rättigheter som arbetstagarna ges.
- (17) De mål som åsyftas i detta direktiv kommer att uppnås genom att det inrättas en allmän ram med definitioner och syfte för informationen och samrådet, som det åligger medlemsstaterna att fylla ut och anpassa till nationella förutsättningar, samt i förekommande fall, tilldela arbetsmarknadens parter en dominerande ställning som gör det möjligt för dem att genom avtal fritt fastställa de former för information och samråd som bäst överensstämmer med deras behov och önskemål.
- (18) påverka vissa särdrag när det gäller information till och samråd med arbetstagare i viss nationell rätt för associationer som verkar för ändamål som rör politik, yrkessammanslutningar, religion, välgörenhet, utbildning, vetenskap eller konst samt information och meningsyttringar.
- (19) Det är viktigt att företagen skyddas mot offentlig spridning av viss särskilt känslig information.
- (20) Moderniseringen av arbetsmarknaden innebär rättigheter och skyldigheter för arbetsmarknadens båda parter i företagen.
- (21) Målet i i detta direktiv kommer att uppnås genom att det inrättas en allmän ram med de principer, definitioner och bestämmelser som gäller information och samråd som medlemsstaterna måste följa och anpassa till sina nationella förutsättningar, genom att i förekommande fall, tilldela arbetsmarknadens parter en dominerande ställning genom att de genom avtal fritt kan fastställa de former för information och samråd som de bedömer bäst överensstämmer med deras behov och önskemål.
- (22) Man bör undvika att påverka vissa särskilda regler på området information till och samråd med arbetstagare som finns i viss nationell rätt och som riktar sig till associationer som verkar för ändamål som rör politik, yrkessammanslutningar, religion, välgörenhet, utbildning, vetenskap eller konst samt information och meningsyttringar.
- (23) Det är viktigt att företagen skyddas mot offentlig spridning av viss särskilt känslig information.
- (24) Arbetsgivaren bör ges möjlighet att inte informera och samråda när detta skulle innebära allvarlig skada för företaget eller när han omedelbart måste hörsamma en anvisning som en övervaknings- eller tillsynsmyndighet givit honom.
- (25) Information och samråd innebär både rättigheter och skyldigheter för arbetsmarknadens parter i företagen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (21) Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa en mer avskräckande påföljd som skall tillämpas när beslut fattas i grov strid med de skyldigheter som följer av detta direktiv, utan att detta påverkar medlemsstaternas allmänna skyldigheter på detta område.
- (22) Detta direktiv bör även tillämpas på de frågor som avses i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar⁽¹⁾ och i direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter⁽²⁾.
- (23) Arbetstagarnas övriga rättigheter till information och samråd, inklusive de rättigheter som följer av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare⁽³⁾ bör inte påverkas av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och principer

1. Detta direktiv syftar till att inrätta en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i företag som är belägna inom Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 61, 5.3.1977, s. 26 och EGT L 201, 17.7.1998, s. 88.

⁽³⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (26) Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa en mer avskräckande påföljd som skall tillämpas när beslut fattas i grov strid med de skyldigheter som följer av detta direktiv, utan att detta påverkar medlemsstaternas allmänna skyldigheter på detta område.
- (27) Detta direktiv bör även tillämpas på de frågor som avses i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar⁽¹⁾ och i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter⁽²⁾.
- (28) Detta direktiv bör inte påverka arbetstagarnas övriga rättigheter till information och samråd, inklusive de rättigheter som följer av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare⁽³⁾ och rådets direktiv 97/74/EG av den 15 december 1997 om att utvidga det direktivet⁽⁴⁾ till att avse Förenade kungariket.
- (29) Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv bör inte utgöra något tillräckligt skäl för att berättiga en sänkning av arbetstagarnas allmänna skyddsnivå på det område som omfattas av direktivet.

Oförändrat

1. Detta direktiv syftar till att inrätta en allmän ram med minimikrav avseende arbetstagarnas rätt till information och samråd i företag som är belägna inom Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 225, 12.8.1998, s. 16. Detta direktiv konsoliderar rådets direktiv 75/129/EG av den 17 februari 1975 (EGT L 48, 22.2.1975, s. 29), och rådets direktiv 92/56/EG av den 24 juni 1992 (EGT L 245, 26.8.1992, s. 3).

⁽²⁾ EGT L82, 22.3.2001, s. 16. Detta direktiv konsoliderar rådets direktiv 77/187/EG av den 14 februari 1977 (EGT L 61, 5.3.1977, s. 26) och rådets direktiv 98/50/EG av den 29 juni 1998 (EGT L 201, 17.7.1998, s. 88) som ändrar det.

⁽³⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁽⁴⁾ EGT L 10, 16.1.1998, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. När förfaranden för information och samråd fastställs eller genomförs skall arbetsgivaren och arbetstagarrepresentanterna arbeta i samförståndsanda med respekt för varandras ömsesidiga rättigheter och skyldigheter samt med beaktande av både företagets och arbetstagarnas intressen.

2. Formerna för information och samråd skall fastställas och genomföras på ett sådant sätt att åtgärdens ändamålsenliga verkan säkerställs.

3. När förfaranden för information och samråd fastställs eller genomförs skall arbetsgivaren och arbetstagarrepresentanterna arbeta i samförståndsanda och med respekt för varandras ömsesidiga rättigheter och skyldigheter samt med beaktande av både företagets och arbetstagarnas intressen.

Artikel 2

Oförändrat

Definitioner och tillämpningsområde**Definitioner**

1. I detta direktiv avses med

I detta direktiv avses med

a) "företag": offentliga eller privata företag som bedriver ekonomisk verksamhet med eller utan vinstsyfte och är belägna i Europeiska gemenskapens medlemsstater samt sysselsätter minst 50 arbetstagare, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 4.3,

a) "företag": offentliga eller privata företag som bedriver ekonomisk verksamhet med eller utan vinstsyfte och är belägna i Europeiska gemenskapens medlemsstater,

b) "arbetsgivare": en fysisk eller juridisk person som är part i ett anställningsavtal eller anställningsförhållande gentemot arbetstagare

b) "driftställe": en plats för affärsverksamhet som utgör en del av ett företag och som inte är en egen juridisk person, där ekonomisk verksamhet som inbegriper mänskliga och materiella resurser bedrivs kontinuerligt,

c) "arbetsgivare": en fysisk eller juridisk person som är part i ett anställningsavtal eller anställningsförhållande gentemot arbetstagare i enlighet med nationell lagstiftning och nationell praxis,

c) "arbetstagarrepresentanter": de företrädare för arbetstagare som avses enligt nationell lagstiftning och/eller praxis,

d) "arbetstagare": varje person som i den berörda medlemsstaten åtnjuter skydd som arbetstagare inom ramen för den nationella arbetslagstiftningen och enligt nationell praxis,

e) "arbetstagarrepresentanter": de företrädare för arbetstagare som avses enligt nationell lagstiftning och/eller praxis,

d) "information": arbetsgivarens överlämnande av information till arbetstagarrepresentanterna med relevanta uppgifter för de frågor som räknas upp i artikel 4.1, som sker vid ett tillfälle, på ett sätt och med ett innehåll som gör att denna åtgärd blir effektiv och bland annat gör det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att göra en lämplig granskning och vid behov förbereda samrådet

f) "information": arbetsgivarens överlämnande av uppgifter till arbetstagarrepresentanterna för att de skall kunna sätta sig in i frågan och granska den,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

e) "samråd": anordnande av en dialog och ett utbyte av synpunkter mellan arbetsgivaren och arbetstagarrepresentanterna i de frågor som räknas upp i artikel 4.1 b och 4.1 c

- vid ett tillfälle, på ett sätt och med ett innehåll som gör att denna åtgärd blir effektiv,
- på den lednings- och representationsnivå som är lämplig med hänsyn till den fråga som behandlas,
- på grundval av den relevanta information som arbetsgivaren tillhandahåller och på det yttrande som arbetstagarrepresentanterna har rätt att avge,
- inklusive arbetstagarrepresentanternas rätt att sammanträda med arbetsgivaren och att få ett motiverat svar på eventuella yttranden, och
- som, när det gäller beslut som omfattas av arbetsgivarens rätt att utöva företags- och arbetsledningen, innefattar en strävan efter en överenskommelse på förhand när det gäller de beslut som avses i artikel 4.1 c.

2. I överensstämmelse med de principer och syften som fastställs i detta direktiv får medlemsstaterna föreskriva särskilda bestämmelser som skall tillämpas på associationer som direkt och huvudsakligen verkar för ändamål som rör politik, yrkessammanslutningar, religion, välgörenhet, utbildning, vetenskap eller konst samt information och meningsyttringar, under förutsättning att sådana särskilda bestämmelser redan finns i nationell rätt vid det datum då detta direktiv antas.

Artikel 3

Avtalsreglerade förfarande för information och samråd

ÄNDRAT FÖRSLAG

g) "samråd": ett utbyte av synpunkter och upprättande av en dialog mellan arbetstagarrepresentanterna och arbetsgivaren.

Utgår

Oförändrat

Tillämpningsområde

1. I enlighet med medlemsstaternas val skall detta direktiv tillämpas på

- företag som i en medlemsstat sysselsätter minst 50 arbetstagare (. .) eller
- driftställen som i en medlemsstat sysselsätter minst 20 arbetstagare.

Medlemsstaterna skall själva besluta om hur tröskelvärdena för anställda arbetstagare skall beräknas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Medlemsstaterna får tillåta arbetsmarknadens parter på lämplig nivå, inklusive i företag, att fritt och när som helst genom avtal fastställa former för genomförande av de bestämmelser om information till och samråd med arbetstagare som avses i artiklarna 1, 2 och 4 i detta direktiv.

2. I överensstämmelse med direktivets allmänna syften och på de villkor och med de begränsningar som fastställs av medlemsstaterna, får det i de avtal som avses i artikel 3.1 föreskrivas bestämmelser som avviker från bestämmelserna i artikel 2.1 d och 2.1 e, samt artikel 4 i detta direktiv.

Artikel 4

Innehåll och för information och samråd

1. Utan att det påverkar gällande bestämmelser och/eller praxis i medlemsstaterna som är mer gynnsamma för arbetstagarna och i avsaknad av sådant avtal som avses i artikel 3, skall informationen till och samrådet med arbetstagarna omfatta följande:

- a) Information om den senaste utvecklingen av och om troliga utvecklingsprognoser för företagets verksamhet samt dess ekonomiska och finansiella situation.
- b) Information och samråd om sysselsättningsläget, sysselsättningsstrukturen och troliga sysselsättningsprognoser i företaget, samt, när det av arbetsgivarens bedömning kan antas att sysselsättningen i företaget kan hotas, om de föregripande åtgärder som planeras, bland annat när det gäller utbildning och kompetensutveckling för arbetstagarna, för att undvika dessa negativa effekter eller mildra deras följder samt för att öka anställbarheten och anpassningsförmågan för de arbetstagare som kan komma att påverkas av dessa negativa effekter.

2. I enlighet med principerna och målen i detta direktiv får medlemsstaterna föreskriva särskilda bestämmelser som skall tillämpas på företag som direkt och huvudsakligen arbetar med politik, branschorganisationer, företag som ägnar sig åt religiös verksamhet, välgörenhet, utbildning, vetenskap eller konst, information eller opinionsbildning, under förutsättning att sådana särskilda bestämmelser redan förekommer i nationell rätt vid det datum då detta direktiv antas.

Utgår

Oförändrat

Former för information och samråd

1. I enlighet med principerna i artikel 1 och utan att det påverkar gällande bestämmelser och/eller praxis som är mer gynnsamma för arbetstagarna, skall medlemsstaterna besluta om formerna för arbetstagarnas utövande av sin rätt till information och samråd på lämplig nivå i enlighet med 2, 3 och 4 nedan.

2. Informationen till och samrådet med arbetstagarna skall omfatta följande:

- a) Information om den senaste och den förväntade utvecklingen av företagets verksamhet samt dess ekonomiska och finansiella situation.
- b) Information och samråd om situationen, strukturen och den förväntade utvecklingen när det gäller sysselsättningen i företaget samt om eventuella föregripande åtgärder som planeras, bland annat vid hot mot sysselsättningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

c) Information och samråd om beslut som kan medföra väsentliga förändringar av arbetsorganisationen och av anställningsavtal, inklusive de beslut som avses i de gemenskapsbestämmelser som anges i artikel 8.1.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv information och ett effektivt samråd som leder till goda resultat enligt artikel 1 samt artikel 2.1 d och 2.1 e. I detta syfte skall medlemsstaterna fastställa formerna för information och samråd i de frågor som räknas upp i artikel 4.1.

3. Medlemsstaterna får undanta de företag som sysselsätter mindre än 100 arbetstagare från de informations- och samråds-skyldigheter som avse i artikel 4.1 b.

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Information och samråd om beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller i anställningsavtal, inklusive de beslut som avses i de bestämmelser som anges i artikel 9.1.

3. Informationen skall överlämnas vid ett tillfälle, på ett sätt och med ett innehåll som är lämpligt och som gör det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att granska informationen på ett adekvat sätt och vid behov förbereda samråd.

4. Samråd skall äga rum

— vid ett tillfälle, på ett sätt och med ett innehåll som är lämpligt,

— på den lednings- och representationsnivå som är relevant med hänsyn till den fråga som behandlas,

— på grundval av relevanta uppgifter som arbetsgivaren tillhandahåller och på grundval av det yttrande som arbetstagarrepresentanterna har rätt att avge,

— så att arbetstagarrepresentanterna ges möjlighet att sammanträda med arbetsgivaren och att få motiverade svar på eventuella yttranden,

— i syfte att söka nå en överenskommelse när det gäller de beslut som avses i punkt 1 c och som omfattas av arbetsgivarens befogenheter.

*Artikel 5***Avtalsreglerad information och avtalsreglerat samråd**

Medlemsstaterna får tillåta arbetsmarknadens parter på lämplig nivå, inbegripet på företags- eller driftställenivå, att fritt och när som helst genom avtal fastställa former för information och samråd med arbetstagare. I överensstämmelse med principerna i artikel 1 och på de villkor och med de begränsningar som fastställs av medlemsstaterna, får dessa avtal innehålla bestämmelser som avviker från bestämmelserna i artikel 4.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 5

Konfidentiell information

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att arbetstagarrepresentanterna och de experter som biträder dem inte skall ha rätt att för tredje man röja någon information som de uttryckligen fått i förtroende. Denna skyldighet skall fortsätta att gälla oavsett var de befinner sig och även efter det att deras uppdrag har löpt ut.

2. I särskilda fall och på de villkor och med de begränsningar som fastställs i nationell lagstiftning skall medlemsstaterna föreskriva att arbetsgivaren inte är skyldig att lämna ut sådan information eller inleda sådant samråd som utifrån objektiva kriterier skulle skada företaget eller vara till allvarligt förfång för dess verksamhet.

Artikel 6

Arbetstagarrepresentanternas skydd

När arbetstagarrepresentanterna utför sina uppdrag skall de åtnjuta tillräckligt skydd och ha tillräckliga garantier så att de på ett adekvat sätt kan utföra de uppgifter de har anförtrotts.

Artikel 7

Tillvaratagande av rättigheterna

1. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga åtgärder för de fall då arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna inte följer detta direktiv. De skall särskilt se till att administrativa eller rättsliga förfaranden finns för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta direktiv iaktas, inklusive administrativa eller rättsliga förfaranden för överklagande som arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna kan inleda när de anser att motparten inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 5.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de arbetstagarrepresentanter och experter som på de villkor och med de begränsningar som fastställs i nationell lagstiftning eventuellt biträder dem inte skall ha rätt att för tredje man, utom om det rör sig om arbetstagare som är bundna av tystnadsplikt, röja någon information som de uttryckligen fått i förtroende, i företagets legitima intresse. Denna skyldighet skall fortsätta att gälla oavsett var de befinner sig och även efter det att deras uppdrag har löpt ut.

Oförändrat

3. Utan att det påverkar befintliga nationella förfaranden skall medlemsstaterna införa möjligheter att överklaga till domstol eller genom ett administrativt överklagandeförfarande om arbetsgivaren kräver sekretess eller inte lämnar information i enlighet med föregående punkter. De får dessutom införa förfaranden i avsikt att bevara förtroligheten hos den berörda informationen.

Artikel 7

Skydd för arbetstagarrepresentanterna

Oförändrat

Artikel 8

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga åtgärder för de fall då arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna inte följer detta direktiv. De skall särskilt se till att administrativa eller rättsliga förfaranden finns för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta direktiv iaktas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga påföljder som skall tillämpas när arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna överträder bestämmelserna i detta direktiv. Dessa påföljder skall vara effektiva, välavvägda och avskräckande.

3. För de fall då arbetsgivaren grovt åsidosätter de informations- och samrådsskyldigheter som gäller de beslut som avses i artikel 4.1 c som kan få direkta och omedelbara följder i form av väsentliga förändringar i eller uppsägning av anställningsavtal eller anställningsförhållanden, skall medlemsstaterna föreskriva att dessa beslut inte har någon rättsverkan på de berörda arbetstagarnas anställningsavtal eller anställningsförhållanden. Denna rättsverkan skall innehållas tills arbetsgivaren har fullgjort sina skyldigheter eller, om detta inte längre är möjligt, tills en lämplig gottgörelse har fastställts, enligt de bestämmelser och förfaranden som fastställs av medlemsstaterna.

Bestämmelserna i föregående stycke skall även tillämpas på motsvarande skyldigheter i de avtal som avses i artikel 3.

Följande skall betraktas som grovt åsidosättande enligt föregående stycken:

- a) Fullständig avsaknad av information till och/eller samråd med arbetstagarrepresentanter innan beslut fattas eller tillkännages offentligt.
- b) Undanhållande av viktig information eller utlämnande av oriktiga uppgifter som medför att rätten till information och samråd inte kan tillvaratas effektivt.

Artikel 8

Förhållandet mellan detta direktiv och övriga bestämmelser på gemenskapsnivå och på nationell nivå

1. Detta direktiv skall utgöra den allmänna ramen för information till och samråd med arbetstagare i företag inom Europeiska gemenskapen. Det skall även tillämpas inom ramen för de förfaranden för information och samråd som avses i artikel 2 i rådets direktiv 98/59/EG och i artikel 6 i direktiv 77/187/EEG.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

3. För de fall då arbetsgivaren grovt åsidosätter de informations- och samrådsskyldigheter som gäller de beslut som avses i artikel 4.2 c som kan få direkta och omedelbara följder i form av väsentliga förändringar i eller uppsägning av anställningsavtal eller anställningsförhållanden, skall medlemsstaterna föreskriva att dessa beslut inte har någon rättsverkan på de berörda arbetstagarnas anställningsavtal eller anställningsförhållanden. Denna rättsverkan skall innehållas tills arbetsgivaren har fullgjort sina skyldigheter eller, om detta inte längre är möjligt, tills en lämplig gottgörelse har fastställts, enligt de bestämmelser och förfaranden som fastställs av medlemsstaterna.

Bestämmelserna i föregående stycke skall även tillämpas på motsvarande skyldigheter i de avtal som avses i artikel 5.

Oförändrat

Artikel 9

Oförändrat

1. Detta direktiv skall utgöra den allmänna ramen för information till och samråd med arbetstagare i företag inom Europeiska gemenskapen. Det skall även tillämpas inom ramen för de förfaranden för information och samråd som avses i artikel 2 i rådets direktiv 98/59/EG och i artikel 7 i rådets direktiv 2001/23/EG.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Detta direktiv skall inte påverka de bestämmelser som antagits i enlighet med rådets direktiv 94/45/EG av den 24 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare.

3. Detta direktiv skall inte påverka arbetstagarnas övriga gällande rättigheter till information, samråd och medverkan enligt nationell rätt.

*Artikel 9***Införlivande av direktivet**

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (två år efter antagandet), eller försäkra sig om att arbetsmarknadens parter inför de nödvändiga bestämmelserna genom avtal, varvid medlemsstaterna måste vidta alla nödvändiga åtgärder så att de vid alla tillfällen kan säkerställa att de mål som fastställs i detta direktiv uppfylls. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när det offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 10***Översyn av kommissionen**

Senast den ... (fem år efter antagandet) skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå se över tillämpningen av detta direktiv och vid behov föreslå rådet nödvändiga ändringar.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Detta direktiv skall inte påverka de bestämmelser som antagits i enlighet med rådets direktiv 94/45/EG av den 24 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare, och inte heller rådets direktiv 97/74/EG av den 15 december 1997 om att utvidga det direktivet till att avse Förenade kungariket.

Oförändrat

4. Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv utgör inte något tillräckligt skäl för försämring av nuvarande förhållanden i medlemsstaterna vad avser arbetstagarnas allmänna skyddsnivå på det område som omfattas av direktivet.

Artikel 10

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (tre år efter antagandet), eller försäkra sig om att arbetsmarknadens parter inför de nödvändiga bestämmelserna genom avtal, varvid medlemsstaterna måste vidta alla nödvändiga åtgärder så att de vid alla tillfällen kan säkerställa att de mål som fastställs i detta direktiv uppfylls. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 11

Oförändrat

Oförändrat

Artikel 12

Oförändrat

Ändrat förslag till europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/22)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 145 slutlig — 2000/0136(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 maj 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 140.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt Europeiska gemenskapens femte miljöhandlingsprogram, som i en övergripande form antogs av rådet i en resolution av den 1 februari 1993 ⁽¹⁾, skall ytterligare insatser göras för att åstadkomma en avsevärd reduktion av dagens förorenande utsläpp från motorfordon.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG ⁽²⁾ är ett särdirektiv enligt det typgodkännandeförfarande som fastställs i rådets direktiv 92/61/EEG av den 30 juni 1992 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon ⁽³⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/7/EG ⁽⁴⁾.
- (3) Enligt artikel 5 i direktiv 97/24/EG skall kommissionen inom 24 månader från och med den dag då direktivet antogs till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag utarbetat på grundval av undersökningar och en utvärdering av de kostnader och fördelar som följer av tillämpningen av skärpta gränsvärden, och som lägger fast

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 226, 18.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 225, 10.8.1992, s. 72.

⁽⁴⁾ EGT L 106, 3.5.2000, s. 1

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

en kommande etapp under vilken åtgärder skall antas som syftar till att ytterligare skärpa gränsvärdena för föroreningar och bullernivå för berörda fordon. Åtgärden är begränsad till motorcyklar, eftersom det finns bestämmelser i direktiv 97/24/EG om en andra etapp med skärpta gränsvärden för mopeder att tillämpa från och med den 17 juni 2002.

- (4) En enda uppsättning nya gränser för typ I-provning som skall gälla för alla motorcyklar från 2003 fastställs på grundval av en utvärdering av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet, och innebär för fyrtaktsmotorer en sänkning med 60 % för kolväten och kolmonoxid och för tvåtaktsare en sänkning med 70 % för kolväten och 30 % för kolmonoxid. Det har inte ansetts genomförbart att med avsedd teknik ytterligare sänka gränserna för kväveoxider för fyrtaktsare. När det gäller tvåtaktsare kommer direktinsprutning, som kan ge den största sänkningen av kolmonoxid- och kolvätehalterna, oundvikligen att leda till att kväveoxidsgränserna måste höjas något till en nivå som motsvarar vad som gäller för fyrtaktsare. Detta anses acceptabelt, eftersom det konstateras i utsläppsinventeringen att motorcyklarna bara står för en marginell del av de sammanlagda transportrelaterade kväveoxidutsläppen.

- (4a) Mot bakgrund av de särskilda karakteristiska egenskaperna hos och användningen av vissa typer av fordon såsom trialcyklar, och med beaktande av att dessa fordon i mycket låg grad bidrar till de totala utsläppen på grund av det låga antal som årligen säljs i Europa (mindre än 13 000 enheter), bör beviljandet av ett tillfälligt undantag i samband med de nya gränsvärden som träder i kraft 2003 betraktas som acceptabelt för att göra det möjligt för tillverkarna att utveckla lämplig teknik för begränsning av utsläpp.

- (5) Kontroll och underhåll spelar en viktig roll för att hindra att utsläppsnivåerna för nya fordon inte försämras till oacceptabla nivåer vid användning. På samma sätt som för personbilar bör därför typ II-provningen särskilt i fråga om gränsen på 4,5 volymprocent för kolmonoxid ersättas av en mätning och dokumentering av de uppgifter som behövs vid trafiksäkerhetsproven.

Oförändrat

- (6) Motorerna på tre- och fyrhjulingar har antingen gnisttändning eller kompressionständning. På samma sätt som för personbilar behövs olika gränsvärden för dessa olika motortyper.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (7) Egenskaperna hos de referensbränslen som används vid utsläppsmätningen bör anpassas efter vad som gäller för personbilar för att referensbränslena skall avspegla specifikationerna för de bränslen som finns på marknaden och som överensstämmer med gemenskapslagstiftningen om bensin- och dieselkvalitet.
- (8) Medlemsstaterna bör få använda sig av skatteincitament för att påskynda utsläppandet på marknaden av fordon som uppfyller gemenskapskraven och främja miljömässigt mera avancerade tekniker på grundval av de frivilliga utsläppsvärdena. Incitamenten bör uppfylla vissa krav som syftar till att undvika att den inre marknaden störs. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att beakta utsläpp av förorenande ämnen och andra ämnen vid beräkning av vägskatt för två- och trehjuliga fordon.
- (9) En ny testcykel för typgodkännandet bör införas som bör möjliggöra en mer representativ bedömning av utsläpp under förhållanden som ligger närmare vad en motorcykel utsätts för under verklig användning, och som beaktar att små och stora motorcyklar körs på olika sätt. Utvecklingsarbete pågår som skall utgöra den vetenskapliga grunden för en ny testcykel.
- (10) En nästa etapp för utsläppsgränserna måste fastställas som innehåller väsentliga sänkningar jämfört med gränsvärdena för 2003. Dessa gränsvärden kan inte fastställas i detalj förrän den befintliga testcykeln har setts över och teknikens tekniska genomförbarhet och dess förmåga att minska utsläppen studerats närmare.
- (11) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målet för den planerade åtgärden, nämligen att minska de förorenande utsläppen från två- och trehjuliga fordon inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås genom att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning i ämnet. Detta direktiv skall begränsas till minsta antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta ändamål.
- (12) Direktiv 97/24/EG bör därför ändras.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8a) Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att främja eftermontering av system och komponenter för minskning av föroreningar på äldre två- och trehjuliga motorfordon.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kapitel 5 i direktiv 97/24/EG skall ändras i enlighet med den text som anges i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Från och med den 1 januari 2002 får medlemsstaterna av skäl som hänför sig till åtgärder som skall vidtas mot luftföroreningar varken

— vägra att bevilja EG-typgodkännande i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 92/61/EEG,

eller

— förbjuda registrering, försäljning eller ibruktagande av fordon,

om åtgärderna som skall vidtas mot luftföroreningar överensstämmer med bestämmelserna i direktiv 97/24/EG i dess lydelse enligt detta direktiv.

2. Från och med den 1 januari 2003 skall medlemsstaterna av skäl som hänför sig till åtgärder som skall vidtas mot luftföroreningar vägra att bevilja EG-typgodkännande i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 92/61/EEG för ett fordon, om fordonet inte uppfyller bestämmelserna i direktiv 97/24/EG i dess lydelse enligt detta direktiv.

Vid typ I-provningen skall de gränsvärden användas som anges i rad A i tabellen i bilaga II till kapitel 5 i direktiv 97/24/EG i dess lydelse enligt detta direktiv.

3. Från och med den 1 januari 2004 skall medlemsstaterna

— betrakta intyg om överensstämmelse som i enlighet med direktiv 92/61/EEG åtföljer nya fordon som ogiltiga, och

— vägra registrering, försäljning eller ibruktagande av nya fordon som inte åtföljs av ett sådant intyg om överensstämmelse som avses i direktiv 92/61/EEG,

av skäl som hänför sig till åtgärder som skall vidtas mot luftföroreningar, om fordonet inte uppfyller bestämmelserna i direktiv 97/24/EG, i dess lydelse enligt detta direktiv.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Vid typ I-provningen skall de gränsvärden användas som anges i rad A i tabellen i bilaga II till kapitel 5 i direktiv 97/24/EG i dess lydelse enligt detta direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får bara meddela föreskrifter om skatteincitament i fråga om fordon som uppfyller bestämmelserna i direktiv 97/24/EG, i dess lydelse enligt detta direktiv. Skatteincitamenten skall vara förenliga med något av följande villkor:

- a) De skall gälla alla nya fordon som saluförs i medlemsstaten och som i förväg uppfyller de bindande gränsvärden som anges i rad A i tabellen i bilaga II till kapitel 5 i direktiv 97/24/EG, i dess lydelse enligt detta direktiv. De skall upphöra när de gränsvärden för utsläpp som anges i artikel 2.3 blir bindande för nya fordon.
- b) De skall gälla alla nya fordon som saluförs i medlemsstaten och som uppfyller de frivilliga gränsvärden som anges i rad B i tabellen i bilaga II till kapitel 5 i direktiv 97/24/EG, i dess lydelse enligt detta direktiv.

2. De skatteincitament som avses i punkt 1 skall för alla fordonstyper vara lägre än merkostnaden för att uppnå och förse fordonet med de tekniska lösningar som införts för att säkerställa att de gränsvärden som anges i rad A eller B i tabellen i bilaga II till kapitel 5 i direktiv 97/24/EG, i dess lydelse enligt detta direktiv, följs.

3. Kommissionen skall underrättas om planer på att införa eller ändra sådana skatteincitament som avses i punkt 1 i så god tid att den kan yttra sig över dem.

ÄNDRAT FÖRSLAG

För tvåhjuliga specialfordon som främst används för tävlings-sport (trial) skall datumet i artikel 2.2 fastställas till den 1 januari 2004 och datumet i artikel 2.3 fastställas till den 1 juli 2005.

Sådana specialfordon är fordon med följande karakteristiska egenskaper:

Högsta säteshöjd: 700 mm.

Lägsta markfrigång: 280 mm.

Högsta bränsletankskapacitet: 4 l.

Lägsta allmän utväxling i högsta växelläget (primär utväxling × utväxling × slutlig utväxling): 7,5.

Oförändrat

Medlemsstaterna får bland annat vidta åtgärder i form av skattelättnader eller andra ekonomiska incitament för att främja eftermontering på äldre två- och trehjuliga motorfordon om de gränsvärden därigenom uppnås som anges i detta direktiv eller i den tidigare lydelsen av direktiv 97/24/EG.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 4

1. Kommissionen skall överväga ytterligare skärpning av utsläppsnormerna för fordon som omfattas av detta direktiv med beaktande av följande:

a) Den tekniska utvecklingen när det gäller teknik för utsläppskontroll, och den tekniska och ekonomiska genomförbarheten av sådan teknik för motorcyklar.

b) Åtgärder för att begränsa de ekonomiska följderna för småskaliga tillverkare som har en årlig produktionsvolym på mindre än 5 000 enheter per godkänd typ.

c) Möjligheten att nå en global harmonisering av testcykeln.

Oförändrat

d) Korrelationen av gränsvärden mellan den nuvarande och den nya testcykeln.

e) Lämpliga typgodkännandeåtgärder för kontroll av funktionsdugligheten hos de utsläppsreducerande utrustningarna under de två- eller trehjuliga motorfordonens normala livslängd under normala körförhållanden.

2. Beträffande de faktorer som avses i punkt 1 skall kommissionen vid behov lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet som bland annat skall omfatta följande:

Oförändrat

a) En ny, särskilt avsedd testcykel för mätningar av i typ I-provningen.

a) En ny, särskilt avsedd testcykel för mätningar av avgas- och koldioxidutsläpp i typ I-provningen.

b) Bindande gränsvärden för utsläpp som skall gälla från och med 2006.

Oförändrat

c) Bestämmelser om kontroll av funktionsdugligheten hos den utsläppsreducerande utrustningen.

d) Bestämmelser om krav på överensstämmelse under drift inom typgodkännandeförfarandet för två- och trehjuliga fordon.

e) Bestämmelser som förbjuder elektronisk och annan utrustning för bortkoppling eller kringgående av utsläppsminskande utrustning.

Senast den 1 juli 2001 skall kommissionen rapportera om läget i fråga om förhandlingarna om en globalt harmoniserad testcykel, och senast den 1 juli 2003 skall kommissionen föreslå en ny testcykel som skall användas för mätning av utsläpp i typ I-provningen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall vid behov lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet med bestämmelser om införande av inspektions- och underhållskrav för motorcyklar och andra två- och trehjuliga motorfordon.

Oförändrat

BILAGA

Kapitel 5 i direktiv 97/24/EG ändras på följande sätt:

1. Bilaga II ändras på följande sätt

a) Punkt 1.4 skall ersättas med följande:

"1.4 'gasformiga föroreningar' avser avgasutsläpp av kolmonoxid, kväveoxider uttryckta i motsvarande kvävedioxidvärden (NO₂) och kolväten med förhållandet

— C₁H_{1,85} för bensin, och

— C₁H_{1,86} för diesel."

b) Punkt 2.2.1.1 skall ersättas med följande:

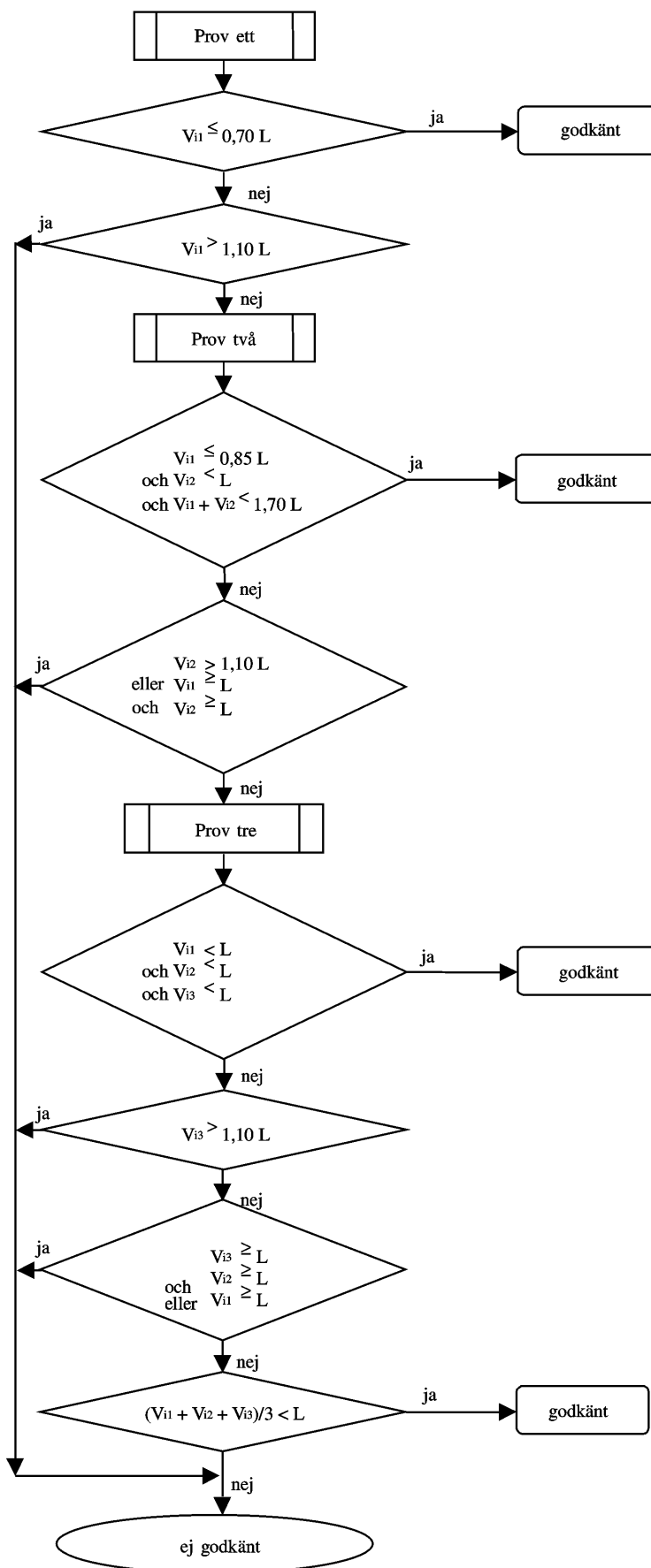
"2.2.1.1 **Typ I-provning** (mätning av medelutsläppen av gasformiga utsläpp över stadskörcykel).

2.2.1.1.1 Provningsen skall utföras enligt det förfarande som beskrivs i tillägg 1. De metoder som används för uppsamling och analys av avgaserna skall vara de föreskrivna.

2.2.1.1.2 Figur I.2.2 visar flödet för typ I-provningsen.

2.2.1.1.3 Fordonet skall placeras på en chassidynamometer utrustad med ett system för belastnings- eller svängmassesimulering.

Figur I.2.2 – Flödesschema för typ I-provning

2.2.1.1.4 Avgaserna skall under provningen spädas ut och ett proportionellt prov samlas upp i en eller flera säckar. Avgaserna skall spädas ut och analyseras och prov skall tas på det sätt som anges nedan och den totala mängden utspädda avgaser mätas.

2.2.1.1.5 Om inte annat följer av 2.2.1.1.6 skall provningen upprepas tre gånger. Den uppmätta mängden gasformiga utsläpp i varje prov måste ligga under de gränsvärden som anges i tabellen (rad A):

	Kategori	Kolmonoxid (CO)	Kolväten (HC)	Kväveoxider (NO _x)
		L ₁ (g/km)	L ₂ (g/km)	L ₃ (g/km)

Gränsvärden för tvåhjuliga motorcyklar för typgodkännande och tillverkningens överensstämmelse

A (2003)	Alla	5,5	1,2	0,3
B (!)	I (≤ 150 cc)	2,0	0,8	0,2
	II (> 150 cc)	2,0	0,3	0,1

Gränsvärden för tre- och fyrhjuliga motorcyklar för typgodkännande och tillverkningens överensstämmelse (gnisttändning)

A (2003)	Alla	7,0	1,5	0,4
----------	------	-----	-----	-----

Gränsvärden för tre- och fyrhjuliga motorcyklar för typgodkännande och tillverkningens överensstämmelse (kompressionständning)

A (2003)	Alla	2,0	1,0	0,65
----------	------	-----	-----	------

(!) Värdena i rad B är vägledande och gäller vid tillämpning av artikel 3 i direktivet.

2.2.1.1.5.1 Utan hinder av vad som sägs i 2.2.1.1.5 får dock den uppmätta mängden för varje förorening eller kombination av föroreningar överstiga gränsvärdet med högst 10 %, om det aritmetiska medelvärdet av de tre uppmätta mängderna ligger under det föreskrivna gränsvärdet. Om gränsvärdena överskrids för mer än en förorening är det utan betydelse om detta sker i samma provning eller i olika provningar.

2.2.1.1.6 Det antal provningar som föreskrivs i 2.2.1.1.5 skall minskas under de förhållanden som anges nedan, där V₁ är resultatet av den första provningen och V₂ resultatet av den andra provningen för respektive förorening.

2.2.1.1.6.1 Endast en provning krävs om den uppmätta mängden för varje förorening är högst 0,70 L (dvs. V₁ ≤ 0,70 L).

2.2.1.1.6.2 Om villkoren i 2.2.1.1.6.1 inte är uppfyllda krävs endast två provningar om följande villkor är uppfyllda för varje förorening:

$$V_1 \leq 0,85 \text{ L och } V_1 + V_2 \leq 1,70 \text{ L och } V_2 \leq L."$$

c) Tabellerna I och II i punkt 2.2 skall utgå.

d) Punkt 2.2.1.2 skall ersättas med följande:

"2.2.1.2 Typ II-provning (mätning av kolmonoxid vid tomgång) och utsläppsdata som krävs för trafiksäkerhetsprovning.

2.2.1.2.1 Detta krav gäller alla fordon som drivs med motor med gnisttändning och för vilka det ansöks om ett EG-typgodkännande i enlighet med detta direktiv.

2.2.1.2.2 Vid provning enligt tillägg 2 (typ II-provning) vid normalt tomgångsvarvtal:

— Kolmonoxidvolymhalten i avgasutsläppen skall anges.

— Motorns varvtal under provningen och eventuella toleranser skall anges.

2.2.1.2.3 Vid provning med förhöjd tomgång (dvs. >2000 varv per minut):

— Kolmonoxidvolymhalten i avgasutsläppen skall anges.

— Motorns varvtal under provningen och eventuella toleranser skall anges.

2.2.1.2.4 Motoroljetemperaturen vid provtillfället skall mätas och anges.

2.2.1.2.5 De angivna uppgifterna skall föras in i därför avsedda fält i det dokument som återges i bilaga VII till direktiv 92/61/EEG i direktivets senaste lydelse.”

e) En ny punkt 3.1.1 med följande lydelse skall införas:

”3.1.1 Ett fordon skall tas från tillverkningslinjen och genomgå den provning som anges i 2.2.1.1. Vid produktionskontrollen skall de gränsvärden som anges i tabellen i punkt 2.2.1.1.5 tillämpas.”

f) Punkt 3.1.1 skall betecknas 3.1.2 och ändras på följande sätt:

— Orden ”de ovannämnda gränserna” skall ersättas med ”de gränser som anges i tabellen i punkt 2.2.1.1.5”.

— Orden ”i tabellen under punkt 2.2.1.1.2” skall ersättas med ”i tabellen i punkt 2.2.1.1.5”.

g) Punkt 3.1.3 i tillägg 1 skall ersättas med följande:

”3.1.3 Insugningssystemets täthet kan kontrolleras för att se till att förgasningen inte påverkas av oönskat luftintag.”

h) Den sista meningen i punkt 5.3.1 i tillägg 1 skall ersättas med följande:

”Som förberedelse skall två fullständiga provserier genomföras innan avgasutsläppen samlas upp.”

i) Punkt 6.1.3 i tillägg 1 skall ersättas med följande:

”6.1.3 Innan den första förberedande provserien inleds skall en luftström med varierande hastighet riktas mot motorcykeln eller motortrehjulingen. Två fullständiga provserier skall sedan genomföras under vilka inga avgaser samlas upp. Fläktsystemet skall innehålla en mekanism som styrs av bänkens hastighet så att, vid hastigheter från 10 km/h till 50 km/h, den linjära lufthastigheten vid fläktens mynning är lika med rullarnas relativa hastighet med en noggrannhet på 10 %. För rullhastigheter under 10 km/h kan lufthastigheten vara noll. Tvärsektionen av fläkthanordningen skall ha följande egenskaper:

i) yta på minst 0,4 m²,

ii) nedre kanten mellan 0,15 och 0,20 m över marknivån,

iii) avståndet från motorcykelns eller motortrehjulingens framparti mellan 0,3 och 0,45 m.”

j) Den första meningen i punkt 6.2.2 i tillägg 1 skall utgå.

k) Punkt 7.2.1 i tillägg 1 skall ersättas med följande:

”7.2.1 Efter två förberedande provserier (första momentet av den första serien) skall de operationer som anges i punkterna 7.2.2 till 7.2.5 utföras samtidigt.”

l) Punkt 7.4 i tillägg 1 skall ersättas med följande:

"7.4 Analys

7.4.1 De avgasutsläpp som samlats upp i säcken skall analyseras så snart som möjligt, dock senast 20 minuter efter det att provningen avslutats.

7.4.2 Innan ett prov analyseras skall det intervall av analysutrustningen som skall användas för varje förorening nollställas med en lämplig nollställningsgas.

7.4.3 Analysutrustningen skall därefter justeras efter kalibreringskurvorna med hjälp av en spänngas till en nominell koncentration av 70-100 % av intervallet.

7.4.4 Nollställningen av analysutrustningen skall därefter kontrolleras på nytt. Om mätvärdet avviker mer än 2 % från det intervall som anges i 7.4.2 skall proceduren upprepas.

7.4.5 Proven skall därefter analyseras.

7.4.6 Efter analysen skall noll- och spännpunkterna kontrolleras med hjälp av samma gaser. Om det nya resultatet avviker högst 2 % från det som avses i 7.4.3 anses analysen godtagbar.

7.4.7 Vid varje punkt i detta avsnitt skall de olika gaserna flödesgrad och tryck vara samma som används vid kalibreringen av analysutrustningen.

7.4.8 Koncentrationen av varje förorening i gaserna skall mätas och avläsas när mätutrustningen stabiliserats."

2. Bilaga IV skall ersättas med följande:

"BILAGA IV

SPECIFIKATIONER FÖR REFERENSBRÄNSLEN (BENSIN)

Det bränsle som anges i avsnitt 1 i bilaga IX till direktiv 70/220/EEG skall användas som referensbränsle.

SPECIFIKATIONER FÖR REFERENSBRÄNSLEN (DIESEL)

Det bränsle som anges i avsnitt 2 i bilaga IX till direktiv 70/220/EEG skall användas som referensbränsle."

Förslag till rådets beslut om ett andra bidrag från Europeiska gemenskapen till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn

(2001/C 240 E/23)

KOM(2001) 251 slutlig — 2001/0113(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Det är gemenskapens klara politiska målsättning att stödja Ukraina i dess ansträngningar att åtgärda följderna av den kärnkraftsolycka som inträffade den 26 april 1986 vid kärnkraftverket i Tjernobyln och den har i överensstämmelse med rådets beslut 98/381/EG, Euratom⁽¹⁾ redan bidragit med 90,5 miljoner euro avseende åren 1999–2000 till fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn som inrättats vid Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD).

(2) Inför den konferens om utfästelser som ägde rum den 5 juli 2000 i Berlin bekräftade EBRD, som förvaltar fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn, att den ursprungligen planerade takten för utbetalningarna fortfarande gällde och att fonden därför behövde fyllas på senast 2000/2001. Gemenskapen gjorde därför en utfästelse om ett ytterligare bidrag på 100 miljoner euro för perioden 2001–2004 vid konferensen.

(3) I artikel 2.5 c i rådets förordning (EG, Euratom) nr 99/2000 av den 29 december 1999 om bistånd till partnerstaterna i Östeuropa och Centralasien⁽²⁾ anges som en prioriterad åtgärd inom området kärnsäkerhet "Bidrag till relevanta, EU-stödda internationella initiativ, exempelvis G7/EU-initiativet för nedläggning av Tjernobyln".

(4) I enlighet med meddelandet av den 6 september 2000 från kommissionen till rådet och Europaparlamentet⁽³⁾ bör gemenskapens finansiella stöd till kärnsäkerhet i de nya oberoende staterna och i Central- och Östeuropa finansieras med medel från befintliga Tacis-anslag eller från en särskild budgetpost för bistånd till dessa partnerstater.

(5) EBRD:s upphandlingsregler gäller för bidrag som beviljas med medel från fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn, under förutsättning att upphandlingen i princip är begränsad till varor och tjänster som produceras i eller tillhandahålls från länder som är bidragsgivare eller länder i vilka EBRD är verksam. Dessa regler är inte identiska med de regler som gäller för verksamhet som finansieras direkt genom Tacis-programmet, och de sistnämnda reglerna gäller följaktligen inte det bidrag som beslutet avser.

(6) Det är emellertid lämpligt att se till att det vid upphandlingsförfaranden enligt EBRD:s regler för fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn inte görs någon skillnad mellan enskilda medlemsstater i gemenskapen, oberoende av om de har ingått individuella bidragsavtal med EBRD eller ej.

(7) För antagandet av detta beslut ges inga andra befogenheter i fördragen än dem i artikel 308 i EG-fördraget och i artikel 203 i Euratomfördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapen skall till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) lämna ett bidrag på 100 miljoner euro under perioden 2001–2004 till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn.

De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom budgetplanens ram.

Artikel 2

1. Kommissionen skall förvalta bidraget till fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn i enlighet med budgetförordningen om Europeiska gemenskapernas allmänna budget, med särskilt beaktande av principerna om en sund och effektiv förvaltning.

Kommissionen skall vidarebefordra alla relevanta uppgifter till Revisionsrätten samt från EBRD begära in de kompletterande uppgifter som Revisionsrätten kan behöva beträffande förvaltningen av fonden för inkapsling av Tjernobylnreaktorn, i den mån dessa uppgifter gäller gemenskapens bidrag.

⁽¹⁾ EGT L 171, 17.6.1998. s. 31.

⁽²⁾ EGT L 12, 18.1.2000, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2000) 493 slutlig.

2. Kommissionen skall se till att det inte görs någon skillnad mellan enskilda medlemsstater i fråga om upphandling som görs med bidrag från fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftreaktorn.

Artikel 3

Bidraget skall i enlighet med artikel II avsnitt 2.02 i reglerna för fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftreaktorn vara föremål för ett

formellt bidragsavtal genom skriftväxling mellan kommissionen och EBRD.

Dessa skrivelser skall följa förlagorna i bilagan.

Artikel 4

Kommissionen skall årligen avge en lägesrapport till Europaparlamentet och rådet om utnyttjandet av fonden.

BILAGA

UTKAST TILL DEN SKRIFTVÄXLING SOM SKALL UTGÖRA BIDRAGSAVTALET MELLAN EUROPEISKA KOMMISSIONEN OCH EUROPEISKA BANKEN FÖR ÅTERUPPBYGGNAD OCH UTVECKLING (EBRD)**Skrivelse från den bemyndigade ledamoten av Europeiska kommissionen till EBRD:s ordförande**

Herr ordförande

Jag vill härmed på Europeiska kommissionens vägnar bekräfta att Europeiska gemenskapen kommer att lämna ett nytt bidrag på 100 miljoner euro till fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftverket, i enlighet med artikel II avsnitt 2.02 i reglerna för fonden.

Det nya bidraget kommer i princip att utgöras av fyra årliga bidrag på vardera 25 miljoner euro under åren 2001–2004, förutsatt att budgetmyndigheten lämnar de nödvändiga bemyndigandena.

Liksom när det gällde det första bidragsavtalet ber jag Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling bekräfta att den samtycker till följande bestämmelser, vilka kommer att utgöra en integrerad del av bidragsavtalet:

1. Kommissionen kommer att vidarebefordra alla relevanta uppgifter till Revisionsrätten och får från banken begära in de kompletterande uppgifter som Revisionsrätten kan behöva beträffande förvaltningen av fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftverket, i den mån dessa uppgifter gäller gemenskapens bidrag.
2. Revisionsrätten kan också beredas tillfälle att besöka banken i syfte att kontrollera relevanta uppgifter som gäller gemenskapens bidrag och på grundval av den praxis som etablerats i samband med kärnsäkerhetskontot.
3. I fråga om upphandlingar som görs med stöd av reglerna för fonden är kommissionen och banken överens om att det, när bidragsavtalet ingåtts, inte skall göras någon åtskillnad mellan enskilda medlemsstater i Europeiska gemenskapen, oavsett om de har ingått individuella bidragsavtal med banken eller inte, vad gäller tilldelning av kontrakt för tjänster eller varor som upphandlas inom ramen för den verksamhet som bedrivs av fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftverket.

Jag bekräftar att de begrepp som används i denna skrivelse har den betydelse som de ges i reglerna för fonden. Jag utgår från att denna skrivelse och bankens bekräftelse av att den godkänner skrivelsens innehåll utgör bidragsavtalet enligt reglerna för fonden.

Ledamot av Europeiska kommissionen

Svar från EBRD:s ordförande

Bäste kommissionsledamot

Tack för Er skrivelse av den ... 2001 om bidrag på 100 miljoner euro från Europeiska gemenskapen till fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraftverket.

Jag bekräftar härmed att Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling tacksamt mottar detta bidrag, vilket kommer att tillföras fonden i enlighet med de regler som gäller för fonden.

Banken bekräftar också att alla bestämmelser i Er skrivelse kan godtas av banken och att de utgör en del av detta bidragsavtal.

EBRD:s ordförande

Förslag till rådets beslut om Europeiska handikappåret 2003

(2001/C 240 E/24)

KOM(2001) 271 slutlig — 2001/0116(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av förslaget från kommissionen,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen har till uppgift att främja en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd samt en höjning av levnadsstandarden och livskvaliteten i medlemsstaterna.
- (2) I Gemenskapens stadga om arbetstagarnas grundläggande sociala rättigheter hävdas behovet av att vidta lämpliga åtgärder för social och ekonomisk integrering av funktionshindrade.
- (3) I den resolution om lika möjligheter för människor med funktionshinder ⁽¹⁾ som antogs av rådet och av företrädarna för medlemsstaternas regeringar när dessa sammanträdde i rådet den 20 december 1996 och i rådets resolution om lika möjligheter till sysselsättning för personer med funktionshinder av den 17 juni 1999 ⁽²⁾ fastslås på nytt att lika möjligheter att tillvarata sociala och ekonomiska möjligheter är en grundläggande mänsklig rättighet för funktionshindrade.
- (4) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 anmodas medlemsstaterna att i högre grad beakta social utslagning i sin sysselsättnings-, utbildnings-, hälso- och bostadspolitik och att utarbeta prioriterade åtgärder som riktar sig till särskilda målgrupper, till exempel funktionshindrade.
- (5) I den europeiska sociala agenda som antogs vid Europeiska rådets möte i Nice den 7–9 december 2000 fastställs att Europeiska unionen "särskilt i samband med det

europeiska året för personer med funktionshinder (2003) (skall) utveckla alla åtgärder som syftar till en bättre integrering av personer med funktionsnedsättning inom alla områden av samhällslivet".

- (6) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns som allmänna principer för gemenskapsrätten i bland annat Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta beslut syftar särskilt till att garantera att man fullt ut respekterar rätten för personer med funktionshinder att få del av åtgärder som syftar till att säkerställa deras oberoende, sociala och yrkesmässiga integrering och deltagande i samhällslivet samt till att främja tillämpningen av icke-diskrimineringsprincipen (artiklarna 26 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾).
- (7) Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén har anmodat gemenskapen att ge ökat stöd till de insatser som görs i medlemsstaterna för att främja lika möjligheter för funktionshindrade.
- (8) Rådets direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽⁴⁾ och rådets beslut 2000/750/EG om inrättande av gemenskapens handlingsprogram mot diskriminering ⁽⁵⁾ för att stödja och komplettera de rättsliga åtgärder som vidtas av gemenskapen och av medlemsstaterna, syftar till att ändra sedvänjor och attityder genom att mobilisera berörda aktörer och främja utbytet av information och goda lösningar.
- (9) Utestängningen av funktionshindrade från arbetsmarknaden har ett klart samband med attitydrelaterade hinder och bristande information om funktionshinder. Därför är det nödvändigt att i samhället skapa bättre förståelse för funktionshindrades rättigheter, behov och potential. Det behövs också gemensamma insatser av alla berörda parter för att utveckla och öka informationen.
- (10) Ökad medvetenhet skapas främst genom verkningsfulla åtgärder som vidtas av medlemsstaterna. Dessa åtgärder bör kompletteras med samlade insatser på europeisk nivå, och Europeiska handikappåret kan fungera som katalysator när det gäller att öka medvetenheten och skapa nya impulser.

⁽¹⁾ EGT C 12, 13.1.1997.

⁽²⁾ EGT C 186, 2.7.1999, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 23.

(11) Det behövs överensstämmelse och komplementaritet med andra gemenskapsinsatser, särskilt åtgärder för att bekämpa diskriminering och social utslagning och åtgärder för att främja mänskliga rättigheter, utbildning och jämställdhet.

(12) Enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) skall ett närmare samarbete upprättas på det sociala området mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de länder i Europeiska frihandelsammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EFTA/EES) å den andra sidan. Programmet bör vara öppet för kandidatländerna i Central- och Östeuropa, enligt bestämmelserna i Europaavtalen, i protokollen till dessa och i de beslut som fattats av respektive associeringsråd, för Cypern och Malta, med finansiering genom extra anslag enligt förfaranden som beslutas om i samråd med dessa länder, samt för Turkiet, med finansiering genom extra anslag enligt förfaranden som beslutas om i samråd med detta land.

(13) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet som fastställs i artikel 5 i fördraget kan målen för de föreslagna åtgärderna som syftar till att på gemenskapsnivå skapa medvetenhet om funktionshindrades rättigheter inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna, bland annat på grund av frågans europeiska dimension, behovet av multilaterala partnerskap, det transnationella utbytet av information och spridningen av goda lösningar i hela gemenskapen. Detta beslut går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(14) Enligt artikel 2 i rådets beslut nr 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ skall genomförandeåtgärder antas enligt det rådgivande förfarande som föreskrivs i artikel 3 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska handikappåret

År 2003 skall utses till "Europeiska handikappåret".

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Mål

Målen för Europeiska handikappåret skall vara följande:

- a) Att öka medvetenheten om funktionshindrades rätt till skydd mot diskriminering och deras rätt till att fullt ut och på lika villkor utnyttja sina rättigheter enligt bland annat Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- b) Att uppmuntra till reflektion och diskussion om vilka åtgärder som krävs för att främja lika möjligheter för funktionshindrade i Europa.
- c) Att främja erfarenhetsutbyte när det gäller goda lösningar och verkningsfulla strategier som utarbetas på lokal, nationell och europeisk nivå.
- d) Att stärka samarbetet mellan alla berörda parter – myndigheter på alla nivåer, den privata sektorn, sammanslutningar, frivilligorganisationer samt funktionshindrade och deras familjer.
- e) Att framhålla vilken positiv resurs funktionshindrade utgör för samhället som helhet, särskilt genom att understryka värdet av mångfald och skapa en positiv och anpassningsinriktad miljö där mångfalden framhävs.
- f) Att öka människors insikt om att funktionshindrade är en heterogen grupp och att funktionshindrade diskrimineras på många olika sätt.

Artikel 3

Insatsernas innehåll

1. De insatser som är avsedda att uppnå målen i artikel 2 skall omfatta utarbetande av eller stöd till följande:

- a) Möten och evenemang.
- b) Informationskampanjer för att utveckla verktyg och hjälpmedel som är tillgängliga för funktionshindrade i hela gemenskapen.
- c) Samarbete med TV- och radiobolag och medieorganisationer.
- d) Gemenskapsomfattande undersökningar och rapporter.

2. De insatser som avses i punkt 1 beskrivs närmare i bilagan.

Artikel 4

Genomförande på gemenskapsnivå

Kommissionen skall se till att de gemenskapsinsatser som ingår i detta beslut genomförs.

Kommissionen skall anordna ett regelbundet åsiktsutbyte på gemenskapsnivå med representanter för funktionshindrade för att diskutera utformningen, genomförandet och uppföljningen av Europeiska handikappåret. Kommissionen skall för detta ändamål ställa relevant information till förfogande för dessa representanter. Kommissionen skall informera den kommitté som inrättas enligt artikel 6.1 om sin ståndpunkt.

Artikel 5

Genomförande på nationell nivå

1. Varje medlemsstat skall ansvara för samordningen och genomförandet på nationell nivå av de insatser som föreskrivs i detta beslut, bland annat det urvalsförfarande för projekt som beskrivs i del B i bilagan.

I detta syfte skall varje medlemsstat inrätta eller utse ett nationellt samordningsorgan eller motsvarande administrativt organ som skall organisera landets deltagande i Europeiska handikappåret. Detta organ skall se till att det representerar ett brett spektrum av handikapporganisationer och andra relevanta aktörer.

2. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 6.2 fastställa det övergripande stöd som skall anslås till medlemsstaterna för att stödja insatser på nationell, regional och lokal nivå. Övergripande stöd skall endast beviljas offentligrättsliga organ eller organ som på medlemsstaternas ansvar anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning.

3. Förfarandet när det gäller utnyttjande av det övergripande stödet skall genomföras enligt ett avtal mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten.

Förfarandet skall särskilt, och i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, omfatta

- a) de åtgärder som skall vidtas,
- b) de kriterier som skall tillämpas vid val av mottagare,
- c) villkoren för beviljande av stöd och beloppets storlek, och
- d) regler för övervakning, utvärdering och ekonomistyrning av det övergripande stödet.

Artikel 6

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7 i det beslutet.

Artikel 7

Finansiella bestämmelser

1. De gemenskapsomfattande insatser som beskrivs i avsnitt A i del I i bilagan kan beviljas stöd med upp till 80 % eller bli föremål för ett upphandlingsförfarande som finansieras ur Europeiska gemenskapens allmänna budget.

2. De lokala, regionala, nationella eller transnationella insatser som beskrivs i avsnitt B i del I i bilagan kan medfinansieras ur Europeiska gemenskapens allmänna budget med upp till 50 % av den totala kostnaden.

Artikel 8

Ansöknings- och urvalsförfarande

1. Beslut om finansiering och delfinansiering av insatser enligt artikel 7.1 skall fattas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2. Kommissionen skall säkerställa en balanserad fördelning mellan de olika relevanta verksamhetsområdena.

2. Ansökningar om medfinansiering av insatser enligt artikel 7.2 skall lämnas till medlemsstaterna. På grundval av yttrande från de nationella samordningsorganen skall medlemsstaterna göra urvalet och anslå ekonomiskt stöd till utvalda sökande enligt de förfaranden som skall fastställas enligt artikel 5.3.

Artikel 9

Överensstämmelse och komplementaritet

Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna se till att de insatser som föreskrivs i detta beslut och andra gemenskapsinsatser och -initiativ stämmer överens.

Kommissionen skall också se till att komplementariteten är optimal mellan Europeiska handikappåret och andra befintliga initiativ och resurser på gemenskapsnivå samt nationell och regional nivå, där sådana kan bidra till att målen för Europeiska handikappåret uppnås.

Artikel 10

Deltagande av EFTA/EES-länderna, de associerade länderna i Central- och Östeuropa samt Cypern, Malta och Turkiet

Europeiska handikappåret skall vara öppet för EFTA/EES-länderna i enlighet med bestämmelserna i EES-avtalet.

Kandidatländerna i Central- och Östeuropa får delta i enlighet med bestämmelserna i Europaavtalen, i protokollen till dessa och i de beslut som fattats av respektive associeringsråd.

Deltagandet av Cypern, Malta och Turkiet skall finansieras genom extra anslag enligt förfaranden som beslutas om i samråd med dessa länder.

Artikel 11

Budget

Insatser för att förbereda invigningen av Europeiska handikappåret kan finansieras från och med den 1 januari 2003.

Artikel 12

Internationellt samarbete

Inom ramen för Europeiska handikappåret kan kommissionen samarbeta med relevanta internationella organisationer.

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

Kommissionen skall senast den 31 december 2004 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet, resultatet och den övergripande utvärderingen av alla de insatser som föreskrivs i detta beslut.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och träder i kraft den dag det publiceras.

BILAGA

BESKRIVNING AV DE INSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 3 I DETTA BESLUT

A. Gemenskapsomfattande verksamhet

1. Möten och evenemang:
 - a) Anordnande av möten på gemenskapsnivå.
 - b) Anordnande av evenemang som syftar till att öka medvetenheten om funktionshindrades rättigheter, bland annat konferenser för att inviga och avsluta Europeiska handikappåret.
2. Informationskampanjer, inbegripet
 - a) framtagning av en logotyp och slogan för Europeiska handikappåret, vilka skall användas inom ramen för all verksamhet i samband med detta,
 - b) en gemenskapsomfattande informationskampanj,
 - c) framställning av informationsmaterial som skall vara tillgängliga för funktionshindrade i hela gemenskapen,
 - d) lämpliga initiativ genomförda av europeiska handikapporganisationer, som syftar till att sprida information om handikappåret och som är anpassade till de behov som människor med specifika funktionshinder har eller till de behov som de funktionshindrade har som utsätts för diskriminering på flera grunder,
 - e) anordnande av europeiska tävlingar, i vilka man uppmärksammar vad man uppnått och erfarit inom de teman som ingår i Europeiska handikappåret.

3. Andra insatser:

Samarbete med TV- och radiobolag och medieorganisationer som partner för att sprida information om handikappåret, använda nya verktyg som gör det lättare att få tillgång till denna information (till exempel textning för hörselskadade och bildbeskrivning för synskadade) och om möjligt till andra program samt för att förbättra kommunikationen om funktionshindrade.

Gemenskapsomfattande enkäter och undersökningar, bland annat en rad frågor som syftar till att bedöma inverkan av Europeiska handikappåret och som skall ingå i en Eurobarometer-undersökning samt en utvärderingsrapport om Europeiska handikappårets effektivitet och inverkan.

4. Denna finansiering kan ha följande form:

- Direkt köp av varor och tjänster, särskilt inom kommunikation, genom öppen eller begränsad anbudsinfordran.
- Direkt köp av konsulttjänster, genom öppen eller begränsad anbudsinfordran.
- Anslag till utgifter för särskilda evenemang på EU-nivå som syftar till att framhäva Europeiska handikappåret och öka medvetenheten om det. Denna typ av finansiering får utgöra högst 80 %.

B. Nationell verksamhet

Insatser på lokal, regional, nationell eller transnationell nivå kan finansieras ur gemenskapens budget till högst 50 % av kostnaderna, beroende på förslagets art och innehåll. Förslagen kan bl.a. gälla följande:

1. Evenemang kring teman som har ett samband med målen för Europeiska handikappåret, bland annat en konferens för att inviga handikappåret.
2. Informationskampanjer och insatser för att sprida exempel på goda lösningar, utöver dem som beskrivs i del 1 A av denna bilaga.
3. Anordnande av utmärkelser och tävlingar.
4. Enkäter och undersökningar, utöver dem som nämns under 1 A ovan.

C. Insatser som inte kan få ekonomiskt stöd ur gemenskapens budget

Gemenskapen kommer att ge moraliskt stöd, inbegripet skriftligt tillstånd att använda logotypen och annat material som är förknippat med Europeiska handikappåret, till initiativ som tas av offentliga eller privata organisationer, när dessa organisationer kan övertyga kommissionen om att initiativen redan inletts eller kommer att inledas under 2003 och i väsentlig utsträckning förmodas kunna bidra till uppnåendet av ett eller flera av målen för Europeiska handikappåret.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/25)

KOM(2001) 299 slutlig — 2000/0032(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. BAKGRUND

I artikel 255 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, så som det ändrats genom Amsterdamfördraget, föreskrivs att varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Rådet skall i enlighet med medbeslutandeförfarandet och inom två år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande fastställa allmänna principer och gränser för rätten till tillgång till handlingar.

Den 28 januari 2000 lade kommissionen fram ett förslag till förordning inför Europaparlamentet och rådet i syfte att genomföra den rätt till tillgång till handlingar som föreskrivs i fördraget. Den 16 november 2000 antog Europaparlamentet ändringsförslag till förslaget. De flesta av dessa förslag kunde kommissionen inte godta. Genom att Europaparlamentet flyttade fram omröstningen om sin lagstiftningsresolution hann institutionerna förhandla innan den första behandlingen formellt avslutades. Förhandlingarna, som fördes i form av ett "informellt trepartsmöte", inleddes den 24 januari 2001 och utmynnade i ett kompromissförslag som godkändes den 25 april 2001 av Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter, utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, de ständiga representanternas kommitté (andra delen) samt av Europeiska kommissionen.

Under plenarsessionen den 2 och 3 maj 2001 antog Europaparlamentet en rad ändringsförslag som innebär en omarbeting av kommissionens förslag i enlighet med den kompromiss som förhandlats fram mellan de tre institutionerna. Kommissionen förklarade under sammanträdet att den godtog alla dessa ändringsförslag.

2. GENOMGÅNG AV ÄNDRINGSFÖRSLAGEN

I sitt ändrade förslag går kommissionen med på att föra in kompromissändringarna 81 till 119 (i oförändrad form) som Europaparlamentet antog vid sitt sammanträde den 3 maj 2001. Innehållet i ändringsförslagen 81 till 118 anges nedan. Ändringsförslag 119 är en teknisk ändring som bara anger att vissa av de ändringsförslag som antogs den 16 november 2000 har bortfallit.

2.1 Skälen (ändringsförslag 81–97)

I skälen, så som de ändrats efter ändringsförslagen, förtydligas i allmänhet syftet med förordningen. Vissa skäl har ändrats för att ta hänsyn till ändringarna i de motsvarande artiklarna.

2.2 Syfte, tillgångsberättigade och tillämpningsområde (artikel 1 och 2 – ändringsförslag 98 och 99)

I den nya artikel 1 anges syftet med förordningen. Institutionernas rätt att ge fysiska eller juridiska personer som inte är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat tillgång till handlingar innebär ett förtydligande av nuvarande praxis.

2.3 Definitioner (artikel 3 – ändringsförslag 100)

Institutionerna måste ha en viss handlingsfrihet på beredningsstadiet. Därför hade kommissionen föreslagit att förordningen inte skulle omfatta handlingar för internt bruk, såsom diskussionsunderlag och yttranden från institutionens avdelningar, samt informella meddelanden. Denna begränsning har tagits bort och man har i stället behållit den nuvarande definitionen av handlingar. Handlingar för internt bruk omfattas emellertid av de särskilda undantag som anges i artikel 4.3 (se nedan).

2.4 Begränsningar av rätten till tillgång (artikel 4 – ändringsförslag 101)

Typ av undantag

För att främja en ökad insyn skall en handling spridas om allmänhetens intresse av att ta del av den är starkare än det intresse som skall skyddas. Detta gäller dock inte handlingar som kan skada det allmänna samhällsintresset eller den enskildes privatliv. När den skada som kan uppstå på grund av spridningen är starkare än intresset av att lämna ut handlingen skall institutionen vägra lämna ut den.

Lista över undantag

Bland de obligatoriska undantagen i kommissionens förslag till förordning angavs uttryckligen överträdelseförfaranden, däribland den administrativa fasen.

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

Som en kompromiss är kommissionen beredd att godta att överträdelseförfarandena inte uttryckligen anges bland undantagen i artikel 4.2 i förordningen. Kommissionen anser nämligen att den godkända texten innebär ett bevarande av nuvarande praxis vid genomförandet av dess befogenheter när det gäller att kontrollera att gemenskapsrätten iakttas. Denna praxis bygger på domstolens tolkning av bestämmelserna. Kommissionen har beslutat att erinra om denna praxis i en förklaring till rådets protokoll.

Skydd av handlingsfriheten på beredningsstadiet

Den nya punkten 3 i artikel 4 gör det möjligt att skydda handlingar för internt bruk ända tills ett beslut har fattats. Handlingar som innehåller utlåtanden som är en del av överläggningar och inledande samråd inom den berörda institutionen kan skyddas även efter det att beslut fattats.

Handlingar som härrör från tredje part

Institutionen skall samråda med den berörda tredje parten för att bedöma om man skall vägra att lämna ut handlingen med hänvisning till ett av undantagen (punkt 4). I punkt fem återges förklaring nr 35 som fogats till Amsterdampfödraget.

Begränsning av undantagens tillämpningsperiod

Undantagen skall enbart tillämpas så länge det är nödvändigt. Med hänvisning till rättsakterna om öppnandet för allmänheten av Europeiska gemenskapernas historiska arkiv⁽¹⁾ föreskrivs att de flesta undantag får gälla i högst trettio år räknat från det datum då handlingen upprättades.

2.5 Tillämpning i medlemsstaterna (artikel 5 – ändringsförslag 102)

Den nya artikel 5 tar upp principen om lojalt samarbete som nämns i skälen (tidigare skäl 12, numera skäl 15). Enligt artikeln skall medlemsstaterna, när de tar emot en begäran om tillgång till en handling som en institution har upprättat, rådgöra med institutionen i fråga för att kunna fatta ett beslut som inte äventyrar målen i förordningen.

2.6 Behandling av ansökningar (artikel 6, 8 och 10 – ändringsförslag 103–105 och 107)

Tidsfristen för att svara på en ansökan har minskats till 15 arbetsdagar, vilket motsvarar tidsfristen i kommissionstjänstemännens regler om god förvaltningssed.

2.7 Regler för känsliga handlingar (artikel 9 – ändringsförslag 106)

Alla särskilda bestämmelser om tillgången till känsliga handlingar är numera samlade i en enda artikel. Ansökningarna skall enbart behandlas av personer som har rätt att hantera sådana handlingar (punkt 2). Känsliga handlingar skall endast tas upp i registret eller lämnas ut om upphovsmannen givit sitt tillstånd (punkt 3).

2.8 Register, direkt tillgång och offentliggörande (artikel 11–13 – ändringsförslag 109–111)

Bestämmelserna om register är mer detaljerade än i kommissionens ursprungliga förslag. De bestämmelser som handlar om den direkta tillgången till handlingar och offentliggörandet av vissa typer av handlingar i Europeiska gemenskapernas officiella tidning går utanför ramar för artikel 255 i fördraget, men överensstämmer i stort sett med nuvarande praxis. De tre institutionerna har för övrigt för avsikt att vidareutveckla den elektroniska spridningen av sina handlingar.

2.9 Kompletterande åtgärder och uppföljning (artikel 14–17 – ändringsförslag 108 och 112–115)

Den ändrade texten innehåller mer precisa bestämmelser såväl om samordningen mellan institutionerna, särskilt genom inrättandet av en kommitté, som om uppföljningen och utvärderingen av förordningens genomförande.

2.10 Ikraftträdande – befintliga bestämmelserns förenlighet med förordningen (artikel 18 och 19 – ändringsförslag 116 och 117)

Kommissionen kommer att se över hur de befintliga bestämmelserna om tillgång till handlingar överensstämmer med förordningen. På samma sätt bör man kontrollera att rättsakterna om öppnandet för allmänheten av Europeiska gemenskapernas historiska arkiv (se punkt 2.4 ovan) inte innehåller bestämmelser som strider mot förordningen om allmänhetens tillgång till handlingar.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr 359/83/EKSG av den 8 februari 1983. Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 av den 1 februari 1983.

2.11 Tillämpning på kontor – uppmaning till institutioner och organ som inte omfattas av förordningen (gemensamt uttalande – ändringsförslag 118)

Bestämmelserna om allmänhetens tillgång till handlingar kommer även att gälla för de kontor som upprättats av de institutioner som omfattas av förordningen. I det gemensamma uttalandet fastslås att lämpliga åtgärder kommer att vidtas för att uppnå detta.

De tre institutionerna uppmanar de institutioner och organ som inte omfattas av förordningen att anta bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar som är förenliga med förordningen.

3. SLUTSATS

I enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag till förordning på det sätt som anges ovan.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006) ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/26)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 302 slutlig — 2000/0119(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001 enligt artikel 205.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 122.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har förbundit sig att främja och förbättra folkhälsan, minska onödig dödlighet och rörelsehindrande handikapp, förebygga sjukdomar och motverka potentiella hälsorisker. Gemenskapen måste på ett samordnat och enhetligt sätt inrikta sig på befolkningens oro när det gäller hälsorisker samt deras förväntningar om en hög hälsoskyddsnivå. Gemenskapens samtliga hälsorelaterade aktiviteter bör därför ha en hög grad av öppenhet och insyn och tillåta att alla berörda parter samråder och deltar på ett balanserat sätt, för att främja ökad kunskap och ökat informationsflöde och därigenom möjliggöra ett ökat deltagande av enskilda personer i beslut som påverkar deras hälsa.

- (1) Gemenskapen har förbundit sig att främja och förbättra folkhälsan, minska onödig sjuklighet och förtida dödlighet och rörelsehindrande handikapp, förebygga sjukdomar och motverka potentiella hälsorisker. Gemenskapen måste på ett samordnat och enhetligt sätt inrikta sig på befolkningens oro när det gäller hälsorisker samt deras förväntningar om en hög könsrollspecifik hälsoskyddsnivå. Gemenskapens samtliga hälsorelaterade aktiviteter bör därför ha en hög grad av öppenhet och insyn och tillåta att alla berörda parter samråder och deltar på ett balanserat sätt, för att främja ökad kunskap och ökat informationsflöde och därigenom möjliggöra ett ökat deltagande av enskilda personer i beslut som påverkar deras hälsa. Gemenskapen bör ta hänsyn till patienternas rätt att motta enkel, klar och vetenskapligt korrekt information om sina sjukdomar, tillgängliga behandlingsformer och sätt att förbättra livskvaliteten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(2) Enligt ramen för den åtgärdsram för folkhälsa som anges i kommissionens meddelande av den 24 november 1993 om en åtgärdsram på folkhälsoområdet ⁽¹⁾, har åtta åtgärdsprogram antagits, nämligen följande:

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 645/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för främjande av och upplysning, undervisning och utbildning om hälsa inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽²⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av en handlingsplan för kampen mot cancer inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽³⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 647/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att förebygga aids och vissa andra överförbara sjukdomar inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽⁴⁾,

— Rådets och Europaparlamentets beslut nr 102/97/EG av den 16 december 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att förebygga narkotikamissbruk inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽⁵⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 1400/97/EG av den 30 juni 1997 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för hälsoövervakning inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1997–2001) ⁽⁶⁾,

(2) Hälsofrågan bör vara en prioritering bortom politiska eller ekonomiska kompromisser. I enlighet med artikel 152 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen uppmanas gemenskapen, samtidigt som den i full utsträckning skall respektera subsidiaritetsprincipen, att spela en aktiv roll på detta område genom att genomföra åtgärder som omöjligt kan genomföras av enskilda stater.

(3) Enligt ramen för den åtgärdsram för folkhälsa som anges i kommissionens meddelande av den 24 november 1993 om en åtgärdsram på folkhälsoområdet ⁽¹⁾, har åtta åtgärdsprogram antagits, nämligen följande:

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 645/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för främjande av och upplysning, undervisning och utbildning om hälsa inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽²⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av en handlingsplan för kampen mot cancer inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽³⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 647/96/EG av den 29 mars 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att förebygga aids och vissa andra överförbara sjukdomar inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽⁴⁾,

— Rådets och Europaparlamentets beslut nr 102/97/EG av den 16 december 1996 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att förebygga narkotikamissbruk inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1996–2000) ⁽⁵⁾,

— Europaparlamentets och rådets beslut nr 1400/97/EG av den 30 juni 1997 om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen för hälsoövervakning inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (1997–2001) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ KOM(93) 559 slutlig, 24 november 1993.

⁽²⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 19, 22.1.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EGT L 193, 22.7.1997, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(93) 559 slutlig, 24 november 1993.

⁽²⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 95, 16.4.1996, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 19, 22.1.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EGT L 193, 22.7.1997, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- Europaparlamentets och rådets beslut nr 372/1999/EG av den 8 februari 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende förebyggande av personskador inom ramen för insatserna på folkhälsans område (1999–2003) ⁽¹⁾,
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 1295/1999/EG av den 29 april 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende sällsynta sjukdomar inom ramen för åtgärderna på folkhälsoområdet (1999–2003) ⁽²⁾,
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 1296/1999/EG av den 29 april 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende miljörelaterade sjukdomar inom ramen för åtgärderna på folkhälsoområdet (1999–2001) ⁽³⁾.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Europaparlamentets och rådets beslut nr 372/1999/EG av den 8 februari 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende förebyggande av personskador inom ramen för insatserna på folkhälsans område (1999–2003) ⁽¹⁾,
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 1295/1999/EG av den 29 april 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende sällsynta sjukdomar inom ramen för åtgärderna på folkhälsoområdet (1999–2003) ⁽²⁾,
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 1296/1999/EG av den 29 april 1999 om att anta ett åtgärdsprogram för gemenskapen avseende miljörelaterade sjukdomar inom ramen för åtgärderna på folkhälsoområdet (1999–2001) ⁽³⁾.

(4) Inom ramen för gemenskapsåtgärderna på folkhälsans område antog Europaparlamentet och rådet den 24 september 1998 beslut nr 2119/98/EG om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen ⁽⁴⁾.

(3) Andra verksamheter som har samband med åtgärdsramen för folkhälsa är rådets rekommendation 98/463/EG av den 29 juni 1998 om blod- och plasmagivares lämplighet och screening av donerat blod inom Europeiska gemenskapen ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG av den 24 september 1998 om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen ⁽⁵⁾, och rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) ⁽⁶⁾.

(5) Andra verksamheter som har samband med åtgärdsramen för folkhälsa är rådets rekommendation 98/463/EG av den 29 juni 1998 om blod- och plasmagivares lämplighet och screening av donerat blod inom Europeiska gemenskapen ⁽⁵⁾ och rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 46, 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 155, 22.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 155, 22.6.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 203, 21.7.1998, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

⁽¹⁾ EGT L 46, 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 155, 22.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 155, 22.6.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 203, 21.7.1998, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(4) Åtgärdsramen för folkhälsa sågs över i kommissionens meddelande av den 15 april 1998 om utvecklingen av folkhälsopolitiken i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, som angav att det behövdes en ny strategi och ett nytt program på hälsovårdsområdet, mot bakgrund av fördragets nya bestämmelser, de nya utmaningarna samt erfarenheterna hittills.

(5) I rådets slutsatser av den 26 november 1998 om den framtida ramen för gemenskapens insatser på folkhälsoområdet ⁽²⁾, i rådets resolution av den 8 juni 1999 ⁽³⁾, i Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 9 september 1998 ⁽⁴⁾, i Regionkommitténs yttrande av den 19 november 1998 ⁽⁵⁾ och i Europaparlamentets resolution A4-0082/99 av den 12 mars 1999 ⁽⁶⁾, välkomnades kommissionens meddelande av den 15 april 1998, samtidigt som stöd uttalades för åsikten att åtgärder på gemenskapsnivå bör fastställas i ett övergripande program som skall löpa under minst fem år och omfatta följande tre allmänna mål, nämligen förbättrad information i syfte att stärka folkhälsan, snabba åtgärder vid hälsorisker och arbete med faktorer som påverkar hälsan genom hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder som bör uppnås genom sektorsövergripande åtgärder och utnyttjande av alla lämpliga fördragsinstrument.

(6) Åtgärdsramen för folkhälsa sågs över i kommissionens meddelande av den 15 april 1998 om utvecklingen av folkhälsopolitiken i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, som angav att det behövdes en ny strategi och ett nytt program på hälsovårdsområdet, mot bakgrund av fördragets nya bestämmelser, de nya utmaningarna samt erfarenheterna hittills.

(7) I rådets slutsatser av den 26 november 1998 om den framtida ramen för gemenskapens insatser på folkhälsoområdet ⁽²⁾, i rådets resolution av den 8 juni 1999 ⁽³⁾, i Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 9 september 1998 ⁽⁴⁾, i Regionkommitténs yttrande av den 19 november 1998 ⁽⁵⁾ och i Europaparlamentets resolution A4-0082/99 av den 12 mars 1999 ⁽⁶⁾, välkomnades kommissionens meddelande av den 15 april 1998, samtidigt som stöd uttalades för åsikten att åtgärder på gemenskapsnivå bör fastställas i ett övergripande program som skall löpa under minst fem år och omfatta följande tre allmänna mål, nämligen förbättrad hälsoinformation, snabba åtgärder vid hälsorisker och arbete med faktorer som påverkar hälsan som bör uppnås genom sektorsövergripande åtgärder och utnyttjande av alla lämpliga fördragsinstrument. Härvidlag är det nödvändigt att förfoga över objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter som gör det möjligt att noggrant övervaka hälsoområdet på gemenskapsnivå. Eftersom det redan finns mekanismer både i medlemsstaterna och gemenskapen för denna typ av uppgifter är det nödvändigt att ha en långtgående samordning mellan åtgärderna och initiativen över hela EU, att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och att se till att befintliga och framtida nätverk på hälsoområdet arbetar på ett effektivt sätt.

(8) De fem största sjukdomsgrupperna i Europa är neuropsykiatriska störningar, hjärt- och kärlsjukdomar, elakartade tumörer, oavsiktliga skador och sjukdomar i andningsorganen.

(9) Infektionssjukdomar, i synnerhet sexuellt överförbara sjukdomar, är på väg att bli ett framtida hälsohot för Europas invånare.

⁽¹⁾ KOM(1998) 230 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 390, 15.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 200, 15.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 53.

⁽⁶⁾ EGT C 175, 21.6.1999, s. 135.

⁽¹⁾ KOM(1998) 230 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 390, 15.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 200, 15.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 53.

⁽⁶⁾ EGT C 175, 21.6.1999, s. 135.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) I sin resolution av den 29 juni 2000 om uppföljningen av Evorakonferensen om hälsofaktorer ⁽¹⁾ ansåg rådet att de ökande skillnader som förekommer i hälsostatus och hälsoresultat mellan och inom medlemsstaterna kräver nya och samordnade ansträngningar på nationell nivå och gemenskapsnivå, och välkomnade kommissionens åtagande att lägga fram ett förslag till ett nytt folkhälsoprogram som innehåller ett särskilt åtgärdsområde, där syftet är att ta itu med hälsofaktorer genom hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder som understöds av politiken på flera områden. Rådet höll också med om att detta kräver utveckling av en ändamålsenlig kunskapsgrund, och att ett effektivt hälsoövervakningssystem således bör inrättas för detta ändamål.
- (11) Rådet antog den 18 november 1999 enhälligt en resolution om främjande av psykisk hälsa ⁽²⁾.
- (12) En insamling, bearbetning och analys av hälsofakta på europeisk nivå är nödvändig för att få fram objektiva, trovärdiga och jämförbara uppgifter som gör det möjligt för gemenskapen och medlemsstaterna att övervaka hälsoområdet och kunna vidta nödvändiga åtgärder för att åstadkomma ett hälsoskydd på hög nivå, för att kunna utvärdera resultaten av dessa och för att underlätta upplysningen av allmänheten.
- (13) Gemenskapen och medlemsstaterna förfogar över vissa medel och mekanismer för information och tjänster och det är därför nödvändigt att samordna de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna vidtar för att förverkliga programmet.
- (14) Det är nödvändigt att kommissionen via relevanta strukturella mekanismer garanterar effektivitet och enhetlighet för åtgärderna och insatserna i programmet samt stöd för samarbete mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 218, 31.7.2000, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 86, 24.3.2000, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (6) Det övergripande målet för programmet för folkhälsa är att bidra till att en hög genom att vidta åtgärder för att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor samt undanröja faror för människors hälsa. Styras av behovet att förebygga förtida dödlighet, förlänga den förväntade livslängden utan funktionshinder eller sjukdom, främja livskvalitet samt minimera de ekonomiska och sociala konsekvenserna av ohälsa och därigenom minska ojämlikheterna i fråga om hälsa.
- (15) Det övergripande målet för programmet för folkhälsa är att bidra till att man uppnår en hög nivå av fysisk och mental hälsa och välbefinnande samt ökad jämlikhet i hälsofrågor i hela gemenskapen genom att vidta åtgärder för att förbättra folkhälsan, bekämpa sjuklighet och förtida dödlighet, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor samt undanröja faror för människors hälsa samtidigt som man tar hänsyn till kön och ålder. För att detta mål skall uppnås bör åtgärderna styras av behovet att förlänga den förväntade livslängden utan funktionshinder eller sjukdom, främja livskvalitet samt minimera de ekonomiska och sociala konsekvenserna av ohälsa med hänsyn tagen till regionala synsätt på hälsofrågor, och därigenom minska ojämlikheterna i fråga om hälsa.
- (16) De allmänna målen för programmet är
- att förbättra information och kunskap för att utveckla folkhälsan,
 - att förbättra möjligheterna att snabbt reagera på hälsohot,
 - att tackla faktorer som påverkar hälsan.
- (17) För att uppnå dessa mål bör programmet beakta betydelsen av utbildning, nätverk och stöd till utvecklingen av kompetenscentra.
- (7) För att uppnå detta mål, liksom programmets allmänna mål, krävs att medlemsstaterna samarbetar effektivt och engagerar sig helhjärtat i gemenskapsåtgärdernas genomförande, och att såväl hälsovårdsaktörer som den breda allmänheten deltar.
- (18) För att uppnå detta övergripande mål, liksom programmets allmänna mål, krävs att medlemsstaterna samarbetar effektivt och engagerar sig helhjärtat i gemenskapsåtgärdernas genomförande, och att såväl institutioner, sammanslutningar, organisationer och organ på hälsovårdsområdet som den breda allmänheten deltar. För att säkerställa hållbarhet och ett effektivt utnyttjande av gemenskapens befintliga investeringar och kapacitet bör etablerade gemenskapsnätverk och nationella nätverk användas för att samla expertkunskap och erfarenheter från medlemsstaterna om effektiva metoder för att genomföra insatser för folkhälsan, kvalitetskriterier och sjukdomsförebyggande åtgärder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I enlighet med de principer om subsidiaritet och proportionalitet som anges artikel 5 i fördraget skall gemenskapsåtgärder inom områden där gemenskapen inte är ensam behörig, till exempel folkhälsa, vidtas endast om och i den mån som målen, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå. Programmets mål kan inte uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna på grund av komplexiteten, den gränsöverskridande karaktären och bristen på fullständig kontroll på medlemsstatsnivå över de faktorer som påverkar hälsan och hälsovårdssystemen. Programmet kommer att göra det möjligt för gemenskapen att bidra till att fullgöra sina förpliktelser på folkhälsoområdet enligt fördraget samtidigt som medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras fullt ut. Detta beslut går inte längre än vad som krävs för att uppnå dessa mål.
- (19) För att programmet skall fungera effektivt är det nödvändigt att inrätta ett ständigt samarbete med hälsomyndigheterna i medlemsstaterna samt med aktörer och frivilligorganisationer som verkar på folkhälsoområdet.
- (20) Uppgifter från den privata sektorn inom hälsoområdet bör även beaktas för att programmet skall vara komplett.
- (21) Gemenskapen har inlett anslutningsförhandlingar med ett antal länder och gemenskapens institutioner håller på att behandla utvidgningens effekter för folkhälsan. Kandidatländerna bör aktivt engageras i utvecklingen och genomförandet av det nya programmet.
- (22) I enlighet med de principer om subsidiaritet och proportionalitet som anges artikel 5 i fördraget skall gemenskapsåtgärder inom områden där gemenskapen inte är ensam behörig, till exempel folkhälsa, vidtas endast om och i den mån som målen, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå. Programmets mål kan inte uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna och därför bör programmet stödja och samordna medlemsstaternas insatser och åtgärder på grund av komplexiteten, den gränsöverskridande karaktären och bristen på fullständig kontroll på medlemsstatsnivå över de faktorer som påverkar hälsan och hälsovårdssystemen. Programmet kan ge ett betydande mervärde till hälsofrämjandet i gemenskapen genom stöd till strukturer och program som ökar kompetensen hos enskilda personer, institutioner, sammanslutningar, organisationer och organ på hälsoområdet genom att underlätta utbyte av bästa praxis och utbildningsmetoder och genom att erbjuda en grund för en gemensam analys av de faktorer som påverkar folkhälsan. Programmet kan även ge ett mervärde vid hot mot folkhälsan som är av gränsöverskridande karaktär, t.ex. smittsamma sjukdomar samt miljöföroreningar eller kontaminering av livsmedel, i den omfattning att de erfordrar gemensamma strategier och åtgärder. Programmet kommer att göra det möjligt för gemenskapen att bidra till att fullgöra sina förpliktelser på folkhälsoområdet enligt fördraget samtidigt som medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras fullt ut. Detta beslut går inte längre än vad som krävs för att uppnå dessa mål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) Programmets åtgärder stödjer gemenskapens hälsovårdsstrategi och kommer att generera mervärde genom att tillgodose behov inom hälsovårdspolitik och hälsovårdssystem som uppstår på grund av förhållanden och strukturer som inrättats genom gemenskapsåtgärder inom andra områden, genom att beakta nya utvecklingar, nya hot och nya problem där gemenskapen är bättre rustad att vidta åtgärder för att skydda befolkningen, genom att samordna aktiviteter som genomförs relativt isolerat och med begränsad inverkan på nationell nivå, genom att komplettera dessa aktiviteter för att uppnå positiva resultat för gemenskapens befolkning och genom att bidra till att stärka solidariteten och sammanhållningen i gemenskapen.
- (10) För att se till att åtgärder både kan avse övergripande hälsofrågor och hälsorisker inom ramen för ett effektivt samarbete med övrig gemenskapspolitik och övriga gemenskapsåtgärder bör programmet göra det möjligt att vidta gemensamma åtgärder med anslutande gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder.
- (23) Programmets åtgärder stödjer gemenskapens hälsovårdsstrategi och kommer att generera mervärde genom att tillgodose behov inom hälsovårdspolitik och hälsovårdssystem som uppstår på grund av förhållanden och strukturer som inrättats genom gemenskapsåtgärder inom andra områden, genom att beakta nya utvecklingar, nya hot och nya problem där gemenskapen är bättre rustad att vidta åtgärder för att skydda befolkningen, genom att samordna aktiviteter som genomförs relativt isolerat och med begränsad inverkan på nationell nivå, genom att komplettera dessa aktiviteter för att uppnå positiva resultat för gemenskapens befolkning och genom att bidra till att stärka solidariteten och sammanhållningen i gemenskapen. Den nya hälsovårdsstrategin och åtgärdsprogrammet för folkhälsa bör ge möjlighet till att vidareutveckla medborgarnas dimension av EG:s hälsovårdspolitik.
- (24) Programmet bör bidra till att fastställa lägsta kvalitetsnormer för hälsan och miniminormer för patienternas rättigheter.
- (25) För att se till att åtgärder både kan avse övergripande hälsofrågor och hälsorisker inom ramen för ett effektivt samarbete med övrig gemenskapspolitik och övriga gemenskapsåtgärder bör programmet göra det möjligt att vidta gemensamma åtgärder med anslutande gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder. Ett proaktivt utnyttjande av andra gemenskapsstrategier, som strukturfonder och socialpolitik, skulle kunna påverka hälsofaktorerna på ett positivt sätt. Det skall skapas ett starkt band mellan EG:s industripolitik på hälsorelaterade områden (t.ex. läkemedel eller andra medicinska produkter) och EG:s strategi för folkhälsa. Åtgärder kommer att vidtas för att bättre integrera hälsofrågor i alla EG:s politikområden.
- (26) Vid utvecklandet av programmets åtgärder och den gemensamma verksamheten med därtill relaterade gemenskapsprogram och åtgärder måste man garantera att hälsokraven införlivas i övrig gemenskapspolitik och övriga gemenskapsåtgärder, samt stöd för en tvärssektoriell politik för att garantera skydd av människors hälsa på hög nivå vid fastställandet och genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (11) När programmet genomförs bör de resultat som uppnås genom gemenskapens forskningsprogram användas i full utsträckning och därmed stödja forskningen inom de områden som omfattas av programmet.
- (12) Programmet bör löpa i sex år för att tiden skall räcka till för att genomföra åtgärder som gör det möjligt att uppnå målen.
- (27) För att verksamheten och åtgärderna skall kunna genomföras effektivt och för att programmet skall få önskad verkan är det nödvändigt att garantera att de insamlade uppgifterna är jämförbara och att systemen och nätverken för utbyte av information och hälsofaktorer är kompatibla och fungerar tillsammans. Det är av grundläggande betydelse att utbytet av information baseras på jämförbara och kompatibla hälsouppgifter.
- (28) Åtgärderna i programmet bör allmänt beakta den nya teknikens utveckling och telematikens tillämpningar på hälsoområdet.
- (29) Vid förverkligandet av programmets åtgärder, i synnerhet sådana som hänför sig till telematik på folkhälsoområdet, måste överlappningar undvikas.
- (30) Man bör erkänna de erfarenheter som förvärvats genom de olika stadgorna på folkhälsoområdet.
- (31) Europeiska rådet i Feira godkände i juni 2000 handlingsplanen e-Europa 2002 – Ett informationssamhälle för alla, i vilken medlemsstaterna under "Hälso- och sjukvård på nätet" uppmanas att utveckla en infrastruktur för användarvänliga och godkända system för hälsoutbildning, förebyggande av sjukdomar och sjukvård som fungerar tillsammans. Det är viktigt att den nya informationstekniken utnyttjas för att göra det möjligt för de europeiska medborgarna att spela en aktiv roll i hanterandet av sin hälsa, och att förbättra total kvaliteten på hälsovården samtidigt som rättvis tillgång till hälsoinformation bör säkerställas.
- (32) När programmet genomförs bör de resultat som uppnås genom gemenskapens forskningsprogram användas i full utsträckning och därmed stödja forskningen inom de områden som omfattas av programmet. Det bör göras en uppdelning efter kön av alla relevanta statistiska uppgifter.
- (33) I samband med genomförandet av gemenskapsprogrammet är det nödvändigt att respektera alla rättsliga bestämmelser på dataskyddsområdet för skydd av fysiska data.
- (34) Programmet bör löpa i sex år för att tiden skall räcka till för att genomföra åtgärder som gör det möjligt att uppnå målen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (13) Det är nödvändigt att kommissionen garanterar programmetts genomförande i nära samarbete med medlemsstaterna. För att få vetenskaplig information och rådgivning bör kommissionen dessutom samarbeta med kommittéer på hög nivå som är sammansatta av vetenskapliga experter.
- (14) Överensstämmelse och komplementaritet bör garanteras mellan de åtgärder som skall genomföras enligt programmet och de åtgärder som planeras eller genomförs enligt andra politikområden och åtgärder, särskilt mot bakgrund av kravet att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor vid utformningen och genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.
- (15) I detta beslut bör det fastställas en finansieringsram för hela programmets löptid, som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet i den mening som avses i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾.
- (16) Det är viktigt att det finns flexibilitet för att flytta om resurser och anpassa åtgärder samtidigt som respekten bibehålls för kriterierna för urval och fastställande av prioriteringar utifrån riskens storlek eller potentiella effekt, allmänhetens behov, tillgången till åtgärder och dessas utvecklingspotential, subsidiaritet, mervärde samt inverkan på andra sektorer.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (35) Det är nödvändigt att kommissionen garanterar programmetts genomförande i nära samarbete med medlemsstaterna. För att få vetenskaplig information och rådgivning för programmets genomförande bör samarbete etableras med kommittéer på hög nivå som är sammansatta av forskare och experter på internationell nivå.
- (36) För att öka effektiviteten kommer överläggningarna med icke-statliga organisationer att organiseras genom hälsoforum.
- (37) Överensstämmelse och komplementaritet bör garanteras mellan de åtgärder som skall genomföras enligt programmet och de åtgärder som planeras eller genomförs enligt andra politikområden och åtgärder, särskilt mot bakgrund av kravet att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor vid utformningen och genomförandet av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.
- (38) I detta beslut bör det fastställas en finansieringsram för hela programmets löptid, som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet i den mening som avses i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾.
- (39) Programmet skapar den nödvändiga insyn i gemenskapens hälsorelaterade insatser och säkerställer den flexibilitet som krävs för att göra prioriteringar enligt det aktuella läget. På detta sätt kan de begränsade tillgängliga medlen användas förnuftigt och målinriktat.
- (40) De praktiska åtgärderna har en avgörande betydelse för att uppnå programmets mål. Därför bör de praktiska åtgärdernas betydelse betonas då programmet genomförs och dess resurser fördelas.
- (41) Det är viktigt att det finns flexibilitet för att flytta om resurser och anpassa åtgärder samtidigt som respekten bibehålls för kriterierna för urval och fastställande av prioriteringar utifrån riskens storlek eller potentiella effekt, resultaten av utvärderingar, allmänhetens behov, tillgången till åtgärder och dessas utvecklingspotential, subsidiaritet, mervärde samt inverkan på andra sektorer.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (17) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999⁽¹⁾ om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, bör åtgärder för genomförandet av detta beslut antas genom det rådgivande förfarande som anges i artikel 3 i det beslutet.
- (18) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) innehåller bestämmelser om ett utökat samarbete på folkhälsoområdet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och de länder i Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Efta/EES-länderna) å den andra. Åtgärder bör även vidtas för att öppna programmet för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som fastställs i Europaavtalen, i tilläggsprotokollen till dessa och i de beslut som fattas av respektive associeringsråd, av Cypern, genom finansiering via extra anslag i enlighet med förfaranden som skall fastställas i samråd med detta land, samt av Malta och Turkiet, genom finansiering via extraanslag, i enlighet med bestämmelserna i fördraget.
- (19) Samarbete med tredje land och behöriga internationella organisationer på hälso- och sjukvårdsområdet bör främjas.
- (20) För att öka programmets värde och inverkan bör de åtgärder som vidtas övervakas och utvärderas. Det bör vara möjligt att justera eller ändra programmet mot bakgrund av dessa utvärderingar samt i förhållande till händelser som kan inträffa i ett allmänt sammanhang inom ramen för gemenskapsåtgärder på hälsovårdsområdet och anslutande områden.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (42) Genomförandeåtgärderna för detta beslut skall fastställas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999⁽¹⁾ om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.
- (43) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) innehåller bestämmelser om ett utökat samarbete på folkhälsoområdet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och de länder i Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Efta/EES-länderna) å den andra. Åtgärder bör även vidtas för att öppna programmet för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som fastställs i Europaavtalen, i tilläggsprotokollen till dessa och i de beslut som fattas av respektive associeringsråd, av Cypern, genom finansiering via extra anslag i enlighet med förfaranden som skall fastställas i samråd med detta land, samt av Malta och Turkiet, genom finansiering via extraanslag, i enlighet med bestämmelserna i fördraget. Det är nödvändigt att göra kandidatländerna delaktiga i utarbetandet och genomförandet av detta program, men även i att fastställa en politisk strategi för hälsoområdet i dessa länder, som har särskilda problem.
- (44) Samarbete med tredje land och behöriga internationella organisationer på hälso- och sjukvårdsområdet t.ex. Världshälsoorganisationen och OECD bör främjas, inte bara när det gäller att samla in och analysera data, utan även för sektorsövergripande hälsofrämjande. Samarbete med tredje land och behöriga internationella organisationer på hälso- och sjukvårdsområdet t.ex. Världshälsoorganisationen och OECD bör främjas, inte bara när det gäller att samla in och analysera data (inklusive indikatorer), utan även för sektorsövergripande hälsofrämjande.
- (45) Man bör främja nära samarbete med och rådfrågningar av gemenskapsorgan som är ansvariga för riskbedömning, övervakning och forskning inom områdena för livsmedel och livsmedelssäkerhet, miljöskydd och produktsäkerhet.
- (46) För att öka programmets värde och inverkan bör de åtgärder som vidtas övervakas och utvärderas med jämna mellanrum. Det bör vara möjligt att justera eller ändra programmet mot bakgrund av dessa utvärderingar samt i förhållande till händelser som kan inträffa i ett allmänt sammanhang inom ramen för gemenskapsåtgärder på hälsovårdsområdet och anslutande områden. Europaparlamentet kommer att få de årliga arbetsplanerna som kommissionen kommer att utarbeta tillsända för kännedom.

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(21) Programmet för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet bygger på aktiviteter och program inom den tidigare åtgärdsramen för att säkerställa en smidig övergång från denna samtidigt som åtgärderna i dessa aktiviteter och program anpassas och byggs ut. Besluten om programmen bör därför upphöra att gälla från och med ikraftträdandet av detta beslut.

(47) I syfte att möjliggöra bästa tänkbara utvärdering av verksamheten och åtgärderna och härledning av slutsatser skall oberoende externa utvärderingar av programmet göras.

(48) Programmet för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet bygger på aktiviteter och program inom den tidigare åtgärdsramen samt inom nätverket för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen, för att säkerställa en smidig övergång från denna samtidigt som åtgärderna i dessa aktiviteter och program anpassas och byggs ut. Besluten om programmen bör därför upphöra att gälla från och med ikraftträdandet av detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

*Artikel 1***Inrättande av programmet**

1. Genom detta beslut inrättas ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet, nedan kallat "programmet".

2. Programmet skall genomföras under perioden den 1 januari 2001–31 december 2006.

2. Programmet skall genomföras under perioden den 1 januari [n]–31 december [n + 5].

*Artikel 2***Övergripande mål och allmänna mål**

1. Programmets övergripande mål skall vara att bidra till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå genom att åtgärder inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor samt undanröja.

1. Målet för programmet, som skall komplettera nationella politiska strategier, skall vara att bidra till att uppnå en hög nivå av fysisk och mental hälsa och välbefinnande samt ökad jämlikhet i hälsofrågor i hela gemenskapen genom att åtgärder inriktas på att förbättra folkhälsan, bekämpa sjuklighet och förtida dödlighet, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor samt undanröja hälsofaror samtidigt som kön och ålder beaktas. Programmet skall stödja utvecklingen av en integrerad hälsostrategi som ser till att gemenskapens politik och åtgärder bidrar till att skydda och främja hälsan.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Programmets allmänna mål skall vara följande:

- a) Att förbättra informationen och kunskaperna för att främja folkhälsan stärka och bibehålla effektiva åtgärder på hälsovårdsområdet och effektiva hälsovårdssystem genom att utvecklar och upprätthåller ett välstrukturerat och övergripande system för att samla in, analysera, utvärdera och utbyta hälsorelaterade uppgifter och kunskap med behöriga myndigheter, vårdpersonal och allmänheten, och genom att bedöma och rapportera om hälsosituationen och hälsorelaterade politikområden, system och åtgärder.
- b) Att förbättra kapaciteten att snabbt och samordnat vidta åtgärder för att hantera hälsorisker genom att utveckla, förstärka och bygga upp kapacitet, drift och samordning av mekanismer för övervakning, tidig varning och snabba ingripanden som har avseende på hälsorisker.
- c) Att åtgärda faktorer som påverkar hälsan genom hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder, genom att stödja och utveckla breda hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande verksamheter, och instrument för att minska och eliminera särskilda risker.

Artikel 3

Gemenskapsåtgärder

1. Programmets allmänna mål enligt artikel 2 skall uppnås genom följande grupper av åtgärder, vars mål och operativa innehåll redovisas i bilagan.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- a) Att förbättra informationen och kunskaperna för att främja folkhälsan, i syfte att uppnå bästa möjliga hälsotillstånd, stärka effektiva hälsovårdssystem, vidta effektiva åtgärder på hälsovårdsområdet och utveckla metoder för att hantera ojämlikheterna i fråga om hälsa. Detta bör ske genom att man utvecklar och upprätthåller ett välstrukturerat och övergripande system för att samla in, övervaka, analysera, utvärdera och utbyta jämförbara och kompatibla hälsorelaterade uppgifter och kunskap med alla nyckelpartner och aktörer genom att garantera en dialog med dem, genom att införliva deras sakkunskap i utvecklingen av en effektiv och överskådlig kunskapsbas om hälsa i gemenskapen och genom att bedöma och rapportera om hälsosituationen och hälsorelaterade politikområden, system och åtgärder.

Oförändrat

- c) Att åtgärda faktorer som påverkar hälsan genom hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder, genom att stödja och utveckla breda tvärvetenskapliga hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande verksamheter, såsom immunisering, och instrument för att minska och eliminera särskilda risker, inbegripet offentliga informationskampanjer och åtgärder för att uppnå jämlikhet i fråga om hälsa.

3. Programmet skall därför bidra till följande:

- Att främja en integrerad hälsostrategi på folkhälsoområdet genom att utveckla en sektorsövergripande politik för utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder för att säkerställa en hög hälso-skyddsnivå och främjande av människors hälsa.
- Att åtgärda de ojämlikheter som råder på hälsoområdet mellan och inom medlemsstaterna.
- Att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna i de frågor som omfattas av artikel 152 i fördraget.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

a) Att förbättra informationen om hälsa genom att

- utveckla och förvalta och övervakning,
- utveckla och använda mekanismer för analys, rådgivning, rapportering, information och samråd om hälsorelaterade frågor,

— utveckla och förvalta ett kontroll- och övervakningssystem där det arbete som utförts av gemenskapens befintliga nätverk på folkhälsans område skall införlivas, inklusive nätverket för epidemiologisk övervakning,

— utveckla och använda mekanismer för analys, rådgivning, rapportering, information och samråd om hälsorelaterade frågor med hänsyn till bästa metod i syfte att utforma de strategier som är mest lämpliga på folkhälsoområdet,

— verka till förmån för människors rätt att få information om sin sjukdom, behandlingsformer och möjligheter till bättre livskvalitet,

— verka för en integrerad hälsovårdsstrategi genom utveckling av en sektorsövergripande politik genom att utveckla såväl förbindelser mellan ramverket för folkhälsa och andra politikområden som kriterier och metoder för att bedöma politiska åtgärders effekter på hälsovårdsområdet.

b) Snabba åtgärder vid hälsorisker genom att

- förbättra kapaciteten att hantera överförbara sjukdomar,
- öka kapaciteten att hantera andra hälsorisker.

Oförändrat

— förbättra kapaciteten att hantera överförbara sjukdomar, särskilt genom att rekommendera immuniseringsprogram,

— öka kapaciteten att hantera könsrollspecifika och andra hälsorisker.

c) Att åtgärda de faktorer som påverkar hälsan genom att

- utveckla strategier och åtgärder för livsstilsrelaterade faktorer som påverkar hälsan,
- utveckla strategier och åtgärder för ekonomiska faktorer som påverkar hälsan,
- utveckla strategier och åtgärder för miljörelaterade faktorer som påverkar hälsan.

Oförändrat

— utveckla strategier och åtgärder för sociala och ekonomiska faktorer som påverkar hälsan,

Oförändrat

2. De insatser som anges i punkt 1 skall genomföras genom följande typer av åtgärder, som vid behov kan kombineras och involvera de länder som avses i artikel 9:

2. De insatser som anges i punkt 1 skall genomföras genom följande typer av åtgärder, som vid behov kan kombineras och involvera de länder som avses i artikel 11:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- a) Stöd för att utarbeta lagstiftning för gemenskapen och för samarbete när det gäller gemenskapens och dess medlemsstaters ståndpunkt inom forum där hälsorelaterade frågor diskuteras.
- b) Stöd för att utveckla den statistiska delen av hälsovårdsuppgifterna inom ramen för gemenskapens statistikprogram, och för att utarbeta och sprida rapporter och meddelanden om situationen när det gäller vissa hälsofrågor i samtliga medlemsstater samt för att se över och lämna råd i frågor av intresse för gemenskapen och samtliga medlemsstater.
- c) Utveckling och stöd för att informera och samråda om hälsovårds- och hälsorelaterade frågor på gemenskapsnivå med deltagande av intresseorganisationer för patienter, vårdpersonal och andra berörda parter.
- d) Stöd för att mobilisera resurser för att motverka hälsorisker och hantera oförutsedda händelser, genomföra undersökningar och samordna svaren på gemenskapsnivå och nationell nivå.
- e) Stöd för att utbyta erfarenheter och uppgifter mellan gemenskapen, myndigheter och behöriga organ i medlemsstaterna, och för att bygga upp kapacitet att förutse och åtgärda hälsorisker och tillhandahålla lämplig utbildning.
- f) Främja tillgången till och, vid behov, tillhandahållandet av information från gemenskapen, myndigheter och behöriga organ i medlemsstaterna till vårdpersonal och allmänhet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Oförändrat
- b) Stöd för att utveckla den statistiska delen av hälsovårdsuppgifterna inom ramen för gemenskapens statistikprogram, inklusive insamling av uppgifter uppdelade efter kön, ålder, geografisk ort och inkomstnivå, och för att utarbeta och sprida rapporter och meddelanden om situationen när det gäller vissa hälsofrågor i samtliga medlemsstater samt för att se över och lämna råd i frågor av intresse för gemenskapen och samtliga medlemsstater.
- c) Utveckling och stöd för att informera och samråda om hälsovårds- och hälsorelaterade frågor på gemenskapsnivå genom exempelvis lämpliga konferenser och forum om samsyn med deltagande av intresseorganisationer för patienter, vårdpersonal, icke-statliga organisationer inom hälsovården, hälsovårdsindustrin, fackföreningar, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter. Sådana konferenser och forum bör vara flexibla så att de kan återspegla de hälsovårdsaktualiteter som diskuteras vid en viss tidpunkt.
- d) Stöd till och främjande av gemenskapens och medlemsstaternas verksamhet för att identifiera och definiera rätt praxis och korrekta riktlinjer för folkhälsan samt kvalitetsriktlinjer för den läkarvård som baserar sig på forskningsresultat.
- e) Stöd för att mobilisera resurser för att motverka hälsorisker och hantera oförutsedda händelser, genomföra undersökningar och samordna svaren på gemenskapsnivå och nationell nivå.
- f) Stöd för att utbyta erfarenheter och uppgifter mellan gemenskapen, myndigheter och behöriga organ i medlemsstaterna, och för att bygga upp kapacitet att förutse och åtgärda hälsorisker och tillhandahålla lämplig utbildning.
- g) Främja tillgången till och, vid behov, tillhandahållandet av information från gemenskapen, myndigheter och behöriga organ i medlemsstaterna till vårdpersonal och allmänhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- g) Stöd för att gemenskapen och medlemsstaterna skall kunna utveckla och genomföra sjukdomsförebyggande och häls-ofrämjande åtgärder, vid behov med hjälp av icke-statliga organisationer, samt innovativa projekt eller pilotprojekt av värde för samtliga medlemsstater.

Artikel 4

Gemensamma åtgärder

Som ett led in ansträngningarna att säkerställa en hög hälso-skyddsnivå vid utformning och genomförande av all gemens-kapspolitik och alla gemenskapsåtgärder kan programmets åtgärder genomföras som gemensamma åtgärder tillsammans med anslutande gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder, särskilt när det gäller konsumentskydd, socialt skydd, forskning och teknisk utveckling, telematiskt datautbyte mellan förvaltningar (IDA), statistik, utbildning och miljö, samt tillsammans med åtgärder som vidtas av Gemensamma forskningscentret och gemenskapens organ.

Artikel 5

Genomförande

1. Kommissionen skall se till att de som anges i artikel 3 genomförs. I detta syfte skall kommissionen i enlighet med artikel 8.2 anta åtgärder rörande den årliga arbets- och övervakningsplanen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- h) Stöd för att gemenskapen och medlemsstaterna skall kunna utveckla och genomföra sjukdomsförebyggande och häls-ofrämjande åtgärder, vid behov med hjälp av icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, samt innovativa projekt eller pilotprojekt av värde för samtliga medlemsstater med särskild fokusering på större hälsoproblem.
- i) Stöd till utbildning och fortbildning inom området folkhälsa.
- j) Stöd för framtagande av vetenskaplig information och rådgivning för förverkligandet av programmets mål genom utnyttjande av vetenskapsmän och experter på hög nivå.

Oförändrat

Som ett led in ansträngningarna att säkerställa en hög hälso-skyddsnivå vid utformning och genomförande av all gemens-kapspolitik och alla gemenskapsåtgärder kan programmets verksamhet och åtgärder genomföras som gemensamma åtgärder tillsammans med anslutande gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder, särskilt när det gäller konsumentskydd, socialt skydd, hälsa och säkerhet på arbetet, transporter, jordbruk, industri, ekonomisk och social sammanhållning, forskning och teknisk utveckling, telematiskt datautbyte mellan förvaltningar (IDA), statistik, informationssamhället och informationsteknik (t. ex. e-Europa), utbildning och miljö, samt tillsammans med åtgärder som vidtas av Gemensamma forskningscentret och gemenskapens organ, till exempel Europeiska miljöbyrån.

Artikel 5

Jämförbarhet, kompatibilitet och samfunktion

Vid genomförandet av den verksamhet som utvecklas inom programmets ram garanteras jämförbarhet hos fakta och upplysningar där det är möjligt, och kompatibilitet mellan samt samfunktion hos systemen och nätverken för data- och informationsutbyte som hänför sig till folkhälsa.

Artikel 6

Genomförande av programmet och samarbete med medlemsstaterna

1. Kommissionen skall se till att de gemenskapsåtgärder som anges i artikel 3 genomförs i nära samarbete med medlemsstaterna. I detta syfte skall kommissionen i enlighet med artikel 10 anta åtgärder rörande den årliga arbets- och övervakningsplanen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att på nationell nivå garantera den samordning, organisation och uppföljning som behövs för att uppnå programmets mål, tillsammans med alla parter som enligt nationell lagstiftning och praxis har att göra med folkhälsoområdet. De skall sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att programmet fungerar effektivt.

Kommissionen och medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att utveckla de mekanismer som fastställs på gemenskapsnivå och nationell nivå för att uppnå programmets mål. De skall se till att lämplig information lämnas om åtgärder som får stöd genom programmet och att bredast möjliga deltagande uppnås i åtgärder som måste genomföras genom lokala och regionala myndigheter samt icke-statliga organisationer.

3. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna säkra övergången mellan åtgärder som utvecklats inom ramen för de program för folkhälsa som avses i artikel 12 och de åtgärder som skall genomföras inom programmets ram.

Artikel 6

Överensstämmelse och komplementaritet

Kommissionen skall se till att det råder överensstämmelse och komplementaritet mellan de åtgärder som skall genomföras inom ramen för programmet och de åtgärder som skall genomföras inom ramen för annan gemenskapspolitik och andra gemenskapsåtgärder. Kommissionen skall särskilt välja ut de förslag som är relevanta för programmets mål och åtgärder samt informera den kommitté som avses i artikel 8(1).

Artikel 7

Finansiering

1. Finansieringsramen för programmets genomförande under den period som avses i artikel 1 fastställs till 300 miljoner euro.

2. De årliga anslagen skall godkännas av den budgetansvariga myndigheten inom ramen för budgetplanen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Kommissionen skall via relevanta strukturella mekanismer, som medlemsstaterna skall knytas till, säkerställa samordningen och integreringen av nätverken för hälsoövervakning och snabba ingripanden mot hälsohot.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att på nationell nivå garantera den samordning, organisation och uppföljning som behövs för att uppnå programmets mål, tillsammans med alla parter som enligt nationell lagstiftning och praxis har att göra med folkhälsoområdet. De skall sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att programmet fungerar effektivt.

Kommissionen och medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att utveckla de mekanismer som fastställs på gemenskapsnivå och nationell nivå för att uppnå programmets mål. De skall se till att lämplig information lämnas om åtgärder som får stöd genom programmet och att bredast möjliga deltagande uppnås i åtgärder som måste genomföras genom lokala och regionala myndigheter samt icke-statliga organisationer.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna säkra övergången mellan åtgärder som utvecklats inom ramen för de program för folkhälsa som avses i artikel 15 och de åtgärder som skall genomföras inom programmets ram.

Artikel 7

Oförändrat

Kommissionen skall se till att det råder överensstämmelse och komplementaritet mellan de åtgärder som skall genomföras inom ramen för programmet och de åtgärder som skall genomföras inom ramen för annan gemenskapspolitik och andra gemenskapsåtgärder. Kommissionen skall särskilt välja ut de förslag som är relevanta för programmets mål och åtgärder samt informera den kommitté som avses i artikel 9.

Artikel 8

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 8

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iaktas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9

Oförändrat

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, hädanefter kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och artikel 8 i det beslutet skall iaktas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till två månader.

3. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iaktas.

4. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 10

Genomförandeåtgärder

1. Genomförandeåtgärderna fastställs i enlighet med det förvaltningskommittéförfarande som avses i artikel 9.2 och skall gälla följande:

- a) Det årliga arbetsprogrammet för genomförande av programmet, i vilket prioriteringar och åtgärder fastställs, med uppgifter om fördelningen av medel.
- b) Metoder, kriterier och förfaranden för urval av åtgärder inom programmet.
- c) Förfaranden för att genomföra de gemensamma strategier och åtgärder som avses i artikel 4.
- d) Förfaranden för utvärdering av programmet i enlighet med artikel 14.

2. De åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut vad övriga frågor beträffar fastställs i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 9.3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9

Artikel 11

Deltagande av Efta/EES-länderna, de associerade länderna i Central- och Östeuropa, Cypern, Malta och Turkiet

Oförändrat

Programmet skall vara öppet för deltagande av följande länder:

- a) Efta/EES-länderna i enlighet med villkoren i EES-avtalet.
- b) De associerade länderna i Central- och Östeuropa, i enlighet med villkoren i Europaavtalen, tilläggsprotokollen till dessa avtal och respektive associeringsråds beslut.
- c) Cypern, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med detta land.
- d) Malta och Turkiet, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Artikel 10

Artikel 12

Internationellt samarbete

Oförändrat

Vid genomförandet av programmet skall samarbete främjas med tredje land och internationella organisationer som är behöriga på folkhälsoområdet, särskilt Världshälsoorganisationen, Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Vid genomförandet av programmet skall samarbete främjas med tredje land och internationella organisationer som är behöriga på folkhälsoområdet, särskilt Världshälsoorganisationen, Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, samt med övriga internationella organisationer, till exempel FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation och Världshandelsorganisationen.

Artikel 13

Samarbete med relevanta gemenskapsorgan

Samarbete och samråd skall främjas med gemenskapens organ inom relevanta arbetsområden, särskilt med de organ som ansvarar för livsmedels- och fodersäkerhet, miljöskydd och produktssäkerhet.

Artikel 11

Artikel 14

Övervakning, utvärdering och spridning av resultat

Oförändrat

1. Kommissionen skall fastställa resultatindikatorer, övervaka att resultat uppnås och genomföra oberoende utvärderingar under programmets tredje år (utvärdering efter halva tiden) och under dess sista år (utvärdering i efterhand). Vid utvärderingarna skall särskilt uppnådd verkan och resursanvändningens effektivitet beaktas.

1. Kommissionen skall fastställa resultatindikatorer och i nära samarbete med medlemsstaterna regelbundet övervaka, vid behov med stöd av experter, genomförandet av programmets åtgärder mot bakgrund av målen, och skall regelbundet lämna rapporter om detta till kommittén.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Kommissionen skall se till att resultaten av vidtagna åtgärder och utvärderingsrapporterna görs allmänt tillgängliga.

3. Kommissionen skall, under det tredje året, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport efter halva tiden, samt en slutrapport efter programmets slutförande. I rapporterna skall kommissionen ange uppgifter om gemenskapens finansiering inom ramen för programmet och om överensstämmelse och komplementaritet med övriga relevanta program, åtgärder och initiativ, samt relevanta utvärderingsresultat. Rapporterna skall även lämnas till Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

*Artikel 12***Upphävande**

Följande beslut skall upphöra att gälla:

Beslut nr 645/96/EG,

Beslut nr 646/96/EG,

Beslut nr 647/96/EG,

Beslut nr 102/97/EG,

Beslut nr 1400/97/EG,

Beslut nr 372/1999/EG,

Beslut nr 1295/1999/EG,

Beslut nr 1296/1999/EG.

2. Kommissionen skall under det fjärde året genomföra en utvärdering efter halva tiden av programmet, under medverkan av oberoende experter. Utvärderingen skall omfatta såväl programmets verkan och resursanvändningens effektivitet som överensstämmelser och komplementaritet mellan relevanta program, åtgärder och initiativ som genomförs under andra gemenskapsprogram och annan verksamhet inom gemenskapen. Medlemsstaterna skall på kommissionens begäran lämna in rapporter om genomförandet av programmet och uppnådd verkan. Kommissionen skall lägga fram slutsatserna av utvärderingen för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Kommissionen skall även ett år efter programmets slutförande lägga fram en slutrapport om genomförandet av programmet för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

3. Kommissionen skall se till att resultaten av vidtagna åtgärder och utvärderingsrapporterna görs allmänt tillgängliga.

Utgår

Artikel 15

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 13

Artikel 16

Ikraftträdande

Oförändrat

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

SÄRSKILDA MÅL OCH ÅTGÄRDER

1. Förbättrad information och kunskap om hälsa

Oförändrat

1.1 Utveckla och förvalta ett system för övervakning av hälsa

Mål 1: Att upprätta gemenskapsindikatorer för hälsa, sjukdomar och faktorer som påverkar hälsan, metoder att samla in uppgifter för övervakning och analys, samt skapa motsvarande databaser.

1. Att komplettera ramarna för det stegvisa införandet av heltäckande hälsoindikatorer för hälsosituationen, sjukdomar, resurser och åtgärder på hälsovårdsområdet samt faktorer som påverkar hälsan, och samla in relevanta uppgifter med hjälp av gemensamt fastställda metoder.

2. Att genomföra ramarna för upprättande av indikatorer, insamling av uppgifter och registrering av dessa i databaser, samt utveckla versioner av databaser som skall användas av vårdpersonal och allmänhet.

Den statistiska delen av detta arbete kommer att utvecklas som en del i gemenskapens statistikprogram.

Mål 2: Att förbättra systemet för överföring och utbyte av hälsovårdsuppgifter.

1. Att se över och förbättra det system som sammanbinder kommissionens och medlemsstaternas hälsovårdsmyndigheter via Internet och andra medium, för att överföra och utbyta gemenskapsindikatorer och uppgifter.

2. Att se till att de hälsovårdsuppgifter som samlas in till informationssystemet läggs ut på kommissionens och medlemsstaternas webbplatser och uppdateras regelbundet, så att myndigheter, vårdpersonal och allmänhet kan få tillgång till dem.

Mål 1: Att upprätta kvalitativa och kvantitativa gemenskapsindikatorer för hälsa, sjukdomar och faktorer som påverkar hälsan, metoder att samla in uppgifter för övervakning och analys, samt skapa motsvarande databaser som är specificerade efter ålder och kön.

1. Att komplettera ramarna för det stegvisa införandet av heltäckande könsrollspecifika hälsoindikatorer för hälsosituationen, sjukdomar, resurser och åtgärder på hälsovårdsområdet samt faktorer som påverkar hälsan, och samla in relevanta uppgifter med hjälp av gemensamt fastställda metoder.

Oförändrat

1. Att se över och förbättra det system som sammanbinder kommissionens och medlemsstaternas hälsovårdsmyndigheter via Internet och andra tvärfungerande medium och system, för att överföra och utbyta gemenskapsindikatorer och uppgifter.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1.2 Utveckla och använda mekanismer för analys, rådgivning, rapportering, information och samråd om hälsorelaterade frågor

Mål 1: Att utveckla mekanismer för analys och rådgivning i hälsovårdsfrågor.

1. Att utveckla och förvalta ett nätverk för gemenskapen som skall

genomföra analyser och utarbeta rapporter om hälsosituationen och effekterna av faktorer som påverkar hälsan och hälsovårdspolitik identifiera riskfaktorer och kunskapsluckor samt genomföra utvecklingsprognoser som skall användas vid utformning av politik, fastställande av prioriteringar och fördelning av resurser,

2. Att utveckla och förvalta ett nätverk för gemenskapen som skall övervaka, analysera och ge råd om hälsovårdsteknik,

3. Att utveckla och förvalta en benchmarkingmekanism för gemenskapens strategier samt nationell politik och åtgärder för att förebygga sjukdom samt främja och skydda hälsan, med lämpliga parametrar och data.

4. Att utveckla och förvalta ett nätverk för gemenskapen som skall övervaka, analysera och ge råd om kliniska riktlinjer, kvalitet och bästa metoder vid insatser på hälsovårdsområdet.

Mål 2: Att rapportera om hälsovårdsfrågor.

1. Att rapportera om hälsosituationen i gemenskapen och fastställa allvarliga utvecklingar, samt rapportera om effekterna av utvalda aktiviteter, strategier, åtgärder och hälsofaktorer.

2. Att se över, ge råd och utarbeta riktlinjer för hälsovårdsteknik, hälsovårdsåtgärder, kvalitet och bästa metoder.

1. Att utveckla och förvalta ett eller flera nätverk för gemenskapen som skall

a) genomföra analyser och utarbeta rapporter om hälsosituationen och effekterna av faktorer som påverkar hälsan och hälsovårdspolitik inklusive förebyggande och behandling av sjukdomar, identifiera riskfaktorer och kunskapsluckor samt genomföra utvecklingsprognoser som skall användas vid utformning av politik, fastställande av prioriteringar och fördelning av resurser,

b) övervaka, analysera och ge råd om hälsovårdsteknik,

c) övervaka, analysera och ge råd om kliniska riktlinjer, kvalitet och bästa metoder vid insatser på hälsovårdsområdet, inklusive rekommendationer om förebyggande åtgärder,

d) övervaka, analysera och ge råd om förbättrad verksamhet i nätverk mellan vårdgivare.

2. Att utveckla och förvalta en benchmarkingmekanism för gemenskapens strategier samt nationell politik och åtgärder för att förebygga sjukdom samt främja och skydda hälsan, med lämpliga parametrar och data.

Utgår

3. Att utveckla och driva en gemensam insats, tillsammans med handlingsprogrammet för ett elektroniskt Europa (e-Europe), för att förbättra den information om läkemedel som är tillgänglig för allmänheten på Internet, se över källor till tillgänglig medicinsk information och undersöka möjligheterna till att skapa ett system för en lättigenkännlig gemenskapsmärkning som visar att webbplatser är tillförlitliga.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Mål 3: Att samråda, ge information och sprida rapporter, råd och rekommendationer.

1. Att lägga ut rapporter, översikter, råd och riktlinjer, enligt avsnitt 1.2 i denna bilaga, på kommissionens och medlemsstaternas webbplatser samt genom andra lämpliga kanaler.
2. Att utveckla och använda mekanismer för att informera och samråda med intresseorganisationer för patienter, vårdpersonal och andra berörda parter om hälsorelaterade frågor på gemenskapsnivå.
3. Att fastställa viktiga uppgifter om hälsa och hälsovård, inbegripet frågor om tillgång och rätt till hälsovård, och vid behov göra dessa tillgängliga för personer som flyttar från en medlemsstat till en annan.

2. Snabba åtgärder vid hälsorisker

2.1 Förbättra kapaciteten att hantera överförbara sjukdomar

Mål 1: Att stödja det fortsatta genomförandet av beslut nr 2119/98/EG om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen

1. Att utveckla

- a) fallrapporter, epidemiologiska metoder och övervakningsmetoder, tekniska metoder och förfaranden, och att fastställa karaktären hos och typ av uppgifter som skall samlas in och vidarebefordras beträffande prioriterade sjukdomar och speciella frågor,
- b) förfaranden för information, samråd och samordning mellan medlemsstaterna, för att förebygga och kontrollera överförbara sjukdomar, inbegripet bestämmelser om ett gemenskapsteam för utredningar,
- c) riktlinjer för skyddsåtgärder som skall vidtas, särskilt vid yttre gränser och i nödsituationer, förbindelser med kandidatländer och andra tredje länder.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Mål 4: Att bidra till en integrerad hälsovårdsstrategi

1. Att fastställa och se över möjligheterna till gemensamma insatser med gemenskapsprogram och gemenskapsbyråer för att utveckla tvärssektoriella angreppssätt för att ta itu med viktiga faktorer som påverkar hälsan.
2. Att stödja utvecklingen av metoder för att bedöma påverkan på hälsan och andra relevanta verktyg.
3. Att stödja pilotprojekt som omfattar bedömningar av hur gemenskapspolitiken och gemenskapsåtgärder påverkar hälsoläget.

Oförändrat

Mål 1: Att införliva arbetet med och stödja det fortsatta genomförandet av beslut nr 2119/98/EG om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen för att vidta åtgärder mot sjukdomar som går att förebygga.

Oförändrat

- a) fallrapporter, epidemiologiska metoder och övervakningsmetoder, tekniska metoder och förfaranden, och att fastställa karaktären hos och typ av uppgifter som skall samlas in och vidarebefordras beträffande prioriterade sjukdomar (t.ex. aids) och speciella frågor,
- b) förfaranden för information, samråd och samordning mellan medlemsstaterna och kandidatländerna, för att förebygga och kontrollera överförbara sjukdomar, inbegripet bestämmelser om ett gemenskapsteam för utredningar,
- c) riktlinjer för skyddsåtgärder som skall vidtas, särskilt vid yttre gränser och i nödsituationer som har att göra med epidemier eller pandemier av sjukdomar som kanske kan förebyggas, förbindelser med kandidatländer och andra tredje länder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Sammanställa övervaknings- och nätverksuppgifter i befintliga databaser

3. Stödja nätverkets verksamhet, särskilt när det gäller gemensamma utredningar, utbildning, löpande bedömningar och kvalitetssäkring.

Mål 2: Att förbättra säkerheten och kvaliteten på mänskligt blod.

1. Att komplettera och genomföra ramar för höga kvalitets- och säkerhetsstandarder avseende insamling, bearbetning, lagring, distribution och användning av rent blod, blodkomponenter och blodprekursorer.

2. Att utveckla och förvalta ett nätverk för blodövervakning och utarbeta riktlinjer för en optimal användning av blod.

Mål 3: Att förbättra säkerheten och kvaliteten på organ och ämnen av mänskligt ursprung.

1. Att utveckla och genomföra en gemenskapsstrategi för organ och ämnen av mänskligt ursprung.

2. Att utveckla och förvalta ett gemenskapsnätverk för organ och ämnen av mänskligt ursprung.

2. Sammanställa och analysera övervaknings- och nätverksuppgifter i befintliga databaser och organisationer för att fastställa de mest lämpliga folkhälsostراتيجierna.

Oförändrat

Mål 4: Att utarbeta en vaccinationsstrategi för gemenskapen

2.2 Öka kapaciteten att hantera andra hälsorisker

Mål 1: Att utveckla strategier och mekanismer för att hantera hälsorisker i samband med icke överförbara sjukdomar.

Att se över och utveckla strategier för att hantera hälsorisker i samband med icke överförbara sjukdomar, vid behov inbegripet att utveckla ett gemenskapsnätverk med kopplingar till befintliga övervaknings-, underrättelse- och varningsmekanismer.

Mål 2: Att främja utformningen av riktlinjer och åtgärder för elektromagnetiska fält och andra fysikaliska agens.

Att se över och vidareutveckla riktlinjer och råd för skyddande och förebyggande åtgärder när det gäller exponering för

1. elektromagnetiska fält,
2. andra fysikaliska agens, till exempel optisk och ultraviolet strålning, laserstrålning, tryck, buller och vibration.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Åtgärdande av faktorer som påverkar hälsan**3.1 Att utveckla strategier och åtgärder för livsstilsrelaterade faktorer som påverkar hälsan**

Mål: Att i nära samarbete med medlemsstaterna vidareutveckla och genomföra strategier och åtgärder för livsstilsrelaterade faktorer som påverkar hälsan, som särskilt främjar deras integrering i den övergripande politiken för hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder.

Att utveckla och genomföra gemenskapsstrategier, inbegripet benchmarking och analys av politik och åtgärder, utarbetande av rapporter och riktlinjer, upprättande av nätverk och fastställande av räckvidd och mål för ytterligare gemenskapsåtgärder, och att utarbeta gemenskapsinstrument för livsstilsrelaterade faktorer som påverkar hälsan.

3.2 Att utveckla strategier och åtgärder för socioekonomiska faktorer som påverkar hälsan

Mål: Att bidra till utformning och genomförande av strategier och åtgärder för socioekonomiska faktorer som påverkar hälsan.

1. Att utveckla en metod för benchmarking och samordning av strategier för att fastställa ojämlikheter i fråga om hälsa, med hjälp av uppgifter från gemenskapens hälsoinformationssystem, och vid behov utveckla gemenskapsinstrument för hälsovård och försäkringsförfaranden och för effekterna av dessa på gemenskapens politik och åtgärder. Åtgärderna skall även omfatta frågor i samband med konsumtion, kostnadseffektivitet och utgifter för medicinska produkter.

2. Att se över och identifiera hinder för tillgång till hälsovård över gemenskapens inre gränser, och vid behov utveckla riktlinjer.

3.3 Att utveckla strategier och åtgärder för miljörelaterade faktorer som påverkar hälsan

Mål: Att bidra till utformning och genomförande av strategier och åtgärder för miljörelaterade faktorer som påverkar hälsan.

1. Att bidra till att vidareutveckla och genomföra riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av den europeiska ministerkonferensen om miljöfrågor, och övervaka effektiviteten hos nationella strategier och åtgärder.

3.2 Att utveckla strategier och åtgärder för sociala och ekonomiska faktorer som påverkar hälsan

Mål: Att bidra till utformning och genomförande av strategier och åtgärder för sociala och ekonomiska faktorer som påverkar hälsan.

Oförändrat

3. Att utveckla en strategi för analys och utvärdering av sociala och ekonomiska faktorer (såsom arbets- och bostadsförhållanden etc.) som påverkar hälsan.

4. Att fastställa och sprida bästa metoder om åtgärder och strategier som har att göra med sociala och ekonomiska som påverkar hälsan och att minska ojämlikheter.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Att fastställa och utarbeta rapporter om bästa metoder för övervakning, tidiga varningssystem och åtgärder för förorenande ämnen och åtföljande sjukdomar, samt vid behov utarbeta riktlinjer.

4. Genomförande av åtgärderna

1. De åtgärder som skall genomföras kan finansieras genom avtal om tjänster efter anbudsfordringar eller genom bidrag till gemensam finansiering med andra källor. I det senare fallet får det ekonomiska stödet från kommissionen i allmänhet inte överstiga 50 % av mottagarnas faktiska utgifter.
2. Vid genomförandet av programmet kan kommissionen behöva ytterligare resurser, inbegripet anlitande av experter. Beslut om att tilldela dessa resurser kommer att tas inom ramen för kommissionens pågående utvärdering av tilldelning av resurser.
3. Kommissionen får även vidta åtgärder för information, offentliggörande och spridning. Den får även genomföra utvärderande undersökningar och anordna seminarier, symposier och andra expertmöten.
4. Kommissionen kommer att utarbeta årliga arbetsplaner där prioriteringar och åtgärder som skall genomföras anges. Dessutom redovisas de förfaranden och kriterier som skall tillämpas vid urval och finansiering av åtgärder inom detta program. Därvid skall yttranden från den kommitté som avses i artikel 8 begäras in.
5. Vidtagna åtgärder skall till fullo respektera principerna om dataskydd.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Att främja utarbetandet av riktlinjer och åtgärder mot de olika former av miljöföreningar som påverkar hälsan. Att analysera och genomföra åtgärder för att informera om, förebygga och skydda mot alla former av föreningar (buller, kemisk förorening, livsmedelsförening etc.) som påverkar miljön och människans hälsa.

4. Att utveckla strategier för att minska antibiotikaresistensen.

Oförändrat

1. De åtgärder som skall genomföras kan finansieras genom avtal om tjänster efter anbudsfordringar eller genom bidrag till gemensam finansiering med andra källor. I det senare fallet får det ekonomiska stödet från kommissionen i allmänhet inte överstiga 70 % av mottagarnas faktiska utgifter.

Oförändrat

4. Kommissionen kommer att utarbeta årliga arbetsplaner där prioriteringar och åtgärder som skall genomföras anges. Dessutom redovisas de förfaranden och kriterier som skall tillämpas vid urval och finansiering av åtgärder inom detta program. Därvid skall yttranden från den kommitté som avses i artikel 9 begäras in.

Oförändrat

Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet

(2001/C 240 E/27)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 279 slutlig — 2001/0122(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 166 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 166.3 i fördraget skall Europaparlamentets och rådets beslut nr .../.../EG om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "ramprogrammet") genomföras genom särskilda program som skall fastställa de närmare villkoren för programmets genomförande och längd och tillhandahålla de resurser som bedöms nödvändiga.
- (2) Ramprogrammet är uppdelat i tre stora verksamhetsområden: "Att integrera forskningen", "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" och "Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet". Det första och det tredje av dessa verksamhetsområden skall, vad gäller indirekta åtgärder, genomföras inom ramen för detta särskilda program.
- (3) Detta program omfattas av reglerna för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat som Europaparlamentet och rådet antagit för ramprogrammet i beslut nr .../.../EG (nedan kallade "regler för deltagande samt för spridning av resultat").
- (4) Genom tillämpning av nya instrument, bland annat decentraliserad och förenklad förvaltning, och genom att utnyttja extern teknisk hjälp så långt som möjligt bör

man inom ramen för detta program kunna minska utgifterna för personal och förvaltning till maximalt 5,5 % av det totala belopp som anses nödvändigt för genomförande av programmet.

- (5) Vid genomförandet av detta program bör man särskilt sträva efter att främja forskares rörlighet samt innovation inom gemenskapen, att underlätta de små och medelstora företagens deltagande samt att uppmuntra internationellt samarbete med länder utanför gemenskapen och med internationella organisationer. Kandidatländerna bör ägnas särskild uppmärksamhet.
- (6) All forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vara förenlig med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.
- (7) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att stärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap. I samband med genomförandet av detta program kommer man att ta hänsyn till forskningens könsrollsaspekter.
- (8) För att till fullo kunna utnyttja detta programs potential bör man uppmuntra alla berörda parter, och i synnerhet medlemsstaterna och de associerade staterna, att delta aktivt genom en gemensam insats för att utveckla samordningen av den forskningsverksamhet som genomförs i Europa (t.ex. genom att öppna och sammanlänka nationella program, och genom fri spridning av forskningsrelaterad information på alla nivåer).
- (9) Detta program bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till berörda parters intressen, bland annat inom forskarvärlden, näringslivet, bland användarna och bland beslutsfattarna. Den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vid behov anpassas till gemenskapens politik och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av den 20 maj 1999 (EGT C 201, 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution av den 3 februari 2000, PE 284.656.

(10) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ bör de antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i det beslutet.

(11) I sinom tid bör kommissionen se till att den verksamhet som genomförs inom ramen för programmet genomgår en oberoende bedömning.

(12) Inom ramen för detta program bör de prioriterade tematiska områdena uteslutande genomföras med tre olika typer av instrument: nätverk mellan spetsforskningscentra, integrera de projekt samt genom Europeiska unionens deltagande i nationell forskningsverksamhet som genomförs gemensamt i enlighet med artikel 169 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med ramprogrammet antas härmed ett särskilt program för att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "det särskilda programmet") för perioden från den [...] till den 31 december 2006.

2. Målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna för det särskilda programmet anges i bilaga I.

Artikel 2

I enlighet med bilaga II till ramprogrammet uppgår det belopp som anses vara nödvändigt för genomförandet av det särskilda programmet till 12 505 miljoner EUR, inbegripet maximalt 5,5 % för kommissionens förvaltningsutgifter. I bilaga II ingår en preliminär uppdelning av detta belopp.

Artikel 3

1. De detaljerade bestämmelserna för gemenskapens finansiella deltagande i det särskilda programmet är samma som avses i artikel 2.2 i ramprogrammet.

2. Det särskilda programmet skall genomföras med hjälp av de instrument som beskrivs i bilagorna I och III till ramprogrammet. Detaljerna för dessa ingår i bilaga III.

3. Det särskilda programmet omfattas av reglerna för deltagande samt för spridning av resultat.

Artikel 4

1. Kommissionen skall utarbeta ett arbetsprogram för genomförandet av det särskilda programmet, med en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilaga I samt med ett tidsschema för genomförandet.

2. I arbetsprogrammet skall relevant forskningsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer beaktas. Vid behov skall arbetsprogrammet uppdateras.

Artikel 5

1. Kommissionen skall ansvara för genomförandet av det särskilda programmet.

2. Det förfarande som avses i artikel 6 skall tillämpas vid antagandet av följande åtgärder:

— Utveckling och uppdatering av det arbetsprogram som avses i artikel 4.1.

— Anpassningar av den preliminära budgetindelning som anges i bilaga II.

Artikel 6

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en representant för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i beslut 1999/468/EG ⁽²⁾ tillämpas, i överensstämmelse med artikel 7.3 i det beslutet.

3. Den tidsperiod som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

Artikel 7

1. Kommissionen skall i enlighet med artikel 4 i ramprogrammet regelbundet rapportera om vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av det särskilda programmet.

2. Kommissionen skall se till att den oberoende bedömning av programverksamheten som avses i artikel 5 i ramprogrammet genomförs inom de områden som omfattas av det särskilda programmet.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJERNA FÖR VERKSAMHETEN

Inledning

Detta program skall främja forskning av världsklass i prioriterade nyckelområden av stor vikt som ger europeiskt mervärde och ökar industrins konkurrenskraft, och som har identifierats inom ramprogrammet 2002–2006, men också forskning rörande frågor som visat sig vara av stor betydelse för EU:s politiska behov och för olika aspekter av nya forskningsområden vid frontlinjen i samband med ramprogrammets genomförande.

Programmet skall främja en starkare integration av forskningen i Europa genom

- riktade åtgärder inom prioriterade tematiska forskningsområden, varvid kraftfulla finansieringsinstrument skall tillämpas (integrerade projekt och nätverk mellan spetsforskningscentra), som sammanför de olika forskningsaktörerna i lämpliga kombinationer för att ta i tu med de utmaningar som dessa prioriterade forskningsområden utgör, och för att uppnå den kritiska massa som behövs för att få resultat,
- främjande av sammanslutning i nätverk och samarbete mellan nationella och europeiska forsknings- och innovationsnätverk, öppning av nationella program inom dessa prioriterade områden (där så är lämpligt genom tillämpning av artikel 169 i fördraget) och inom andra områden där sådana åtgärder kan förstärka grunden för den europeiska forskningen.

Detta program kompletterar programmet "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" och det särskilda programmet för GFC, och dess genomförande kommer därför att samordnas med dessa program.

1. ATT INTEGRERA FORSKNINGSVERKSAMHETEN**1.1 Prioriterade tematiska forskningsområden**

De prioriterade tematiska områdena utgör den största utgiftsposten för ramprogrammet 2002–2006. Syftet med dessa områden är att med hjälp av en starkt riktad forskningsinsats inom gemenskapen uppnå samstämmiga och effektiva gemensamma insatser för att uppnå gemensamma mål. Denna insats skall göras i samarbete med andra insatser inom ramprogrammet 2002–2006 och skall på ett öppet sätt samordnas med andra ramverk för forskning på regional, nationell, europeisk eller internationell nivå.

De prioriterade tematiska forskningsområden är följande:

- Genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa
- Informationssamhällets teknik (IST)
- Nanoteknik, intelligenta material och nya produktionsprocesser
- Flyg- och rymdteknik
- Livsmedelssäkerhet och hälsorisker.
- Hållbar utveckling och globala förändringar
- Medborgare och styrelseformer i det europeiska kunskapssamhället

Åtgärderna beskrivs därför med utgångspunkt från följande:

- Allmänna mål och förväntade resultat inom varje prioriterat område.
- De forskningsprioriteringar som skall behandlas genom gemenskapsåtgärder.

De prioriterade tematiska forskningsområdena beskrivs utifrån deras allmänna mål och huvudsakliga forskningsinriktning. I de tillhörande arbetsprogrammen kommer det att redogöras närmare för forskningsinnehållet.

Gemenskapens åtgärder inom de olika prioriterade områdena kommer att ta sig formen av integrerade projekt och nätverk mellan spetsforskningscentra, och kan, utöver forskning och teknisk utveckling, omfatta följande typer av verksamhet, beroende på vad som behövs för att uppnå målen: Demonstration, spridning och nyttiggörande. Samarbete med forskare och forskargrupper från länder utanför gemenskapen. Utveckling av mänskliga resurser och främjande av forskarutbildning. Utveckling av forskningsanläggningar och infrastruktur som är av särskild vikt för den berörda forskningen. Främjande av bättre kontakter mellan forskning och samhälle samt av kvinnornas roll inom forskningen.

För att uppnå målen för något eller några av de prioriterade tematiska forskningsområdena kan det också vara lämpligt att genomföra forskningsåtgärder inom ramen för det samarbete som avses i artikel 169 i fördraget.

Små och medelstora företags deltagande kommer att uppmuntras, och jämställdhet mellan könen kommer att beaktas i alla steg av programmets genomförande.

Innovation är en viktig aspekt som bör beaktas vid utvecklingen och genomförandet av FoTU-verksamheten. Därför kommer i synnerhet spetsforskningsnätverken och de integrerade projekten att omfatta spridning och utnyttjande av kunskap och, där så är lämpligt, bidra till tekniköverföring och underlätta utnyttjandet av resultaten. I förekommande fall skall tekniköverföring till små och medelstora företag samt skapandet av forskningsbaserade företag beaktas särskilt, som en form av utnyttjande av forskningsresultat.

Kandidatländernas deltagande i detta program uppmuntras.

Internationellt samarbete spelar en viktig roll i ramprogrammet. I det särskilda programmet "Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet" kan internationella åtgärder genomföras på följande sätt:

- Genom att forskare, forskargrupper och institutioner från länder utanför gemenskapen deltar i nätverken mellan spetsforskningscentra och integrerade projekt (i synnerhet när det gäller frågor inom olika prioriterade tematiska områden som är av global betydelse och som redan är föremål för internationella insatser).
- Genom särskild samarbetsverksamhet med olika grupper av länder, som stöd till gemenskapens politik för yttre förbindelser och utvecklingshjälp.

Under rubriken "Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov" redogörs för målen och villkoren för det internationella samarbete inom ramprogrammet.

I vissa fall kan de prioriterade forskningsområdena omfatta forskning i gränsområdet för traditionell ämnesindelning, där det kommer att behövas tvärvetenskapliga och ämnesövergripande insatser för att uppnå resultat. I sådana fall kommer man i samband med programmets genomförande att ta särskild hänsyn till samordningen mellan olika prioriterade områden samt mellan dessa och de åtgärder som genomförs inom ramen för rubriken "att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov."

Där det är relevant kommer beaktandet av etiska, sociala och rättsliga aspekter på forskningsverksamheten och forskningens potentiella tillämpningar, men också de socioekonomiska effekterna av vetenskaplig och teknisk utveckling samt teknisk-ekonomisk framtidsforskning ("Foresight") att ingå i verksamheten under denna rubrik. Forskning om etik i samband med vetenskaplig och teknisk utveckling kommer att genomföras inom ramen för programmet "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet."

I samband med genomförandet av detta program och den forskningsverksamhet som hänger samman med detta skall de grundläggande etiska principerna respekteras, inbegripet skydd av människovärdet, personuppgifter och privatlivet, djurskydd samt miljöskydd i enlighet med gemenskapens lagstiftning, relevanta internationella konventioner och uppförandekoder (t.ex. Helsingforsdeklarationen, Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och biomedicin samt den allmänna deklARATIONEN om den mänskliga arvsmassan och de mänskliga rättigheterna som antagits av Unesco) samt gällande lagstiftning och förordningar i de länder där forskningen kommer att genomföras. Vid behov skall deltagarna i forskningsprojekten begära de berörda etikkommittéernas godkännande innan FoTU-verksamheten inleds. För projektförslag som berör känsliga frågor kommer en etisk granskning att genomföras systematiskt. I särskilda fall kan en etisk granskning genomföras under projektets genomförande.

1.1.1 *Genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa* ⁽¹⁾

Sekvenseringen av humangenomet och många andra genom inleder en ny epok inom humanbiologin och erbjuder helt nya möjligheter att förbättra människors hälsa och främja industrin och näringslivet. I syfte att bidra till dessa nya möjligheter skall detta tematiska område inriktas på att integrera postgenomforskningen i de etablerade biomedicinska och biotekniska områdena, och skall underlätta integreringen av forskningsresurser (både offentliga och privata) i hela Europa för att öka samstämmigheten och uppnå den kritiska massa som krävs för att man skall få resultat. Integrerad tvärvetenskaplig forskning som möjliggör ett effektivt samspel mellan teknik och biologi är av avgörande betydelse inom detta temaområde för att omsätta genomuppgifter i praktiska tillämpningar. Dessutom är det mycket viktigt att få med de viktigaste berörda parterna, bland annat näringslivet, tjänsteleverantörer inom hälsovården samt läkare, beslutsfattare, regleringsmyndigheter och patientgrupper, i genomförandet av detta temaområde. Jämställdhet mellan könen kommer att garanteras inom alla etapper av forskningsverksamheten ⁽²⁾.

Detta prioriterade tematiska område skall stimulera och främja tvärvetenskaplig grundforskning i syfte att dra största möjliga nytta av genominformationen och bidra till utvecklingen av tillämpningar för människors hälsa.

En viktig aspekt av Europeiska gemenskapens insatser kommer att vara främjandet av den europeiska bioteknik-industrin i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Stockholm. Dessutom skall förbindelserna förstärkas med all verksamhet som kan förbättra förutsättningarna för innovation inom hälsovårds- och biotekniksektorn, inte minst med små och medelstora företag. Hit hör också insatser för att främja företagsamhet och bidra till bättre investeringsmöjligheter för riskkapital, och att öka Europeiska investeringsbankens delaktighet. Man kommer också att försöka identifiera flaskhalsar inom lagstiftningen, som bromsar utvecklingen av nya gentekniska tillämpningar, och så tidigt som möjligt försöka förutse vilka etiska konsekvenser och andra följder för samhälle och allmänhet utvecklingarna inom genomforskningen kan komma att få.

Inom ramen för detta prioriterade tematiska område kommer man även att främja genomförandet och utvecklingen av Europeiska gemenskapens hälsopolitik.

Internationellt samarbete kommer att uppmuntras i alla steg av det prioriterade tematiska området. Där så är lämpligt kommer man också att beakta Europeiska gemenskapens åtaganden i fråga om kampen mot fattigdomen i utvecklingsländerna, och till den viktiga roll som förbättrad hälsa spelar i detta sammanhang, i enlighet med artikel 177 i fördraget samt Europeiska gemenskapens prioriterade insatser för bekämpning av HIV/aids, malaria och tbc.

Forskningsprioriteringar

i) *Grundläggande kunskaper och verktyg för funktionsgenomik*

Det strategiska målet är att bidra till den grundläggande kunskapen om genominformationen genom att utveckla den kunskapsbas, de verktyg och de resurser som krävs för att utforska funktionen hos gener och genprodukter som är av betydelse för människors hälsa (inbegripet modellgenom för djur och växter samt mikrogenom) och undersöka deras inbördes samverkan och deras samspel med omgivningen. Forskningsverksamheten kommer att omfatta följande:

- Genernas uttryck och proteomik: Målet är att ge forskarna bättre möjligheter att utforska funktionen av gener och genprodukter och att fastställa de komplexa regleringsnät (biokomplexitet) som styr grundläggande biologiska processer.

Forskningen skall inriktas på följande: utveckling av verktyg för massundersökningar och metoder för övervakning av genernas uttryck och proteinprofil samt för att fastställa proteiners funktion och samspel.

⁽¹⁾ Inom detta verksamhetsområde, och andra verksamhetsområden inom ramprogrammet, kommer mänsklig kloning i reproduktions-syfte inte att kunna erhålla stöd. Ingen forskningsverksamhet som modifierar eller syftar till att modifiera människors genmaterial kommer att genomföras. Inte heller kommer det att genomföras forskningsverksamhet som berör skapandet av mänskliga embryon för forskningsändamål eller terapeutiska tillämpningar. Där så är möjligt bör djurförsök och djurprover ersättas med in-vitro- eller andra alternativa metoder. Djurens lidande måste undvikas eller begränsas till ett absolut minimum, och djurförsök som berör arter som står människan nära måste ägnas särskild uppmärksamhet i detta hänseende. (Se även direktiv 86/609/EEG). Modifiering av djurs genmaterial samt kloning av djur kommer endast att komma i fråga för mål som är motiverade på etiska grunder och under förutsättning att verksamheten genomförs under förhållanden som respekterar djurens välbefinnande och principerna för genetisk mångfald.

⁽²⁾ Det föreligger ofta skillnader mellan sjukdomars och åkommors orsaker, kliniska symptom, följder och behandling hos kvinnor och män. Därför skall möjligheten att det föreligger könsrelaterade skillnader beaktas i forskningsprotokoll, metodik och resultatanalyser vid all verksamhet som finansieras inom ramen för denna tematiska prioritering.

- Strukturell genetik: Målet är att ge forskarna möjlighet att snabbare och effektivare än vad som är möjligt i dag fastställa proteiners och andra makromolekylers tredimensionella struktur. Detta är av stor betydelse för undersökningen av proteiners funktion och för utveckling av läkemedel.

Forskningen skall inriktas på följande: utveckling av verktyg för massundersökningar som gör det möjligt att fastställa makromolekylers tredimensionella struktur med hög upplösning.

- Komparativ genetik och populationsgenetik: Målet är att ge forskare tillgång till väldefinierade modellorganismer för att förutsäga och pröva geners funktion och att till fullo utnyttja de olika populationsbaserade kohorter som finns att tillgå i Europa för att fastställa sambanden mellan genfunktion och hälsa respektive sjukdom.

Forskningen skall inriktas på följande: utveckling av modellorganismer och transgena verktyg, utveckling av genetiska epidemiologiska verktyg och standardiserade protokoll för gentypning.

- Bioinformatik: Målet är att ge forskarna tillgång till effektiva verktyg för hantering och tolkning av de ständigt växande mängderna av genomuppgifter och att ge forskarvärlden tillgång till dessa uppgifter i en lättillgänglig och brukbar form.

Forskningen skall inriktas på följande: utveckling av bioinformatik-verktyg och resurser för lagring, sökning och hantering av data, utveckling av databiologimetoder för elektroniskt förutsägande av geners funktion och för simulation av komplexa regleringsnätverk.

ii) Tillämpningar av genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa

Det strategiska målet är att främja den europeiska bioteknikindustrins konkurrenskraft genom att utnyttja den stora mängd av biologiska data som produceras inom genomet och genom biotekniska utvecklingar. Forskningsverksamheten kommer att omfatta följande:

- Teknikplattformar för utveckling av nya diagnosverktyg, preventionsinsatser och behandlingsmetoder: Målet är att främja samarbete mellan universitet och näringslivet inom områden där tvärvetenskapliga tillvägagångssätt med tillämpning av nyaste teknik från genomforskningen (t.ex. farmakogenetik) kan bidra till utvecklingar inom hälsovård och till kostnadsbesparingar genom exaktare diagnoser, individualiserad behandling och effektivare utveckling av nya läkemedel, behandlingsmetoder och andra nya produkter som härstammar från den nya tekniken.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: rationell och snabb utveckling av nya, säkrare och effektivare läkemedel, utvecklingen av nya diagnosmetoder, utvecklingen av nya in-vitro testmetoder för att ersätta djurförsök, utveckling och provning av nya verktyg för prevention och behandling, t.ex. somatisk gen- och cellterapi (inbegripet stamcellterapi) och immunterapi.

- Stöd till innovativ forskning inom nystartade företag i gentekniksektorn: Målet är att underlätta skapandet av forskningsinriktade nya företag i Europa, ge dem hjälp i början av deras utveckling och främja deras vidare utveckling i en multinationell miljö.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: innovativa aspekter av den postgenoma forskningen, med stor potential för tillämpning inom hälsorelaterade områden, och som även kan väntas leda till företagsinitiativ i nya företagsgrundanden.

I syfte att garantera att sådan ny teknik utvecklas på ett socialt acceptabelt sätt och accepteras av allmänheten, och att dess utveckling sker så effektivt som möjligt, krävs det att regleringsmyndigheter, patienter och samhället som helhet aktivt deltar på ett så tidigt stadium som möjligt.

iii) Tillämpningar inom medicin och hälsovård

Målet är att utveckla förbättrade strategier för prevention och hantering av sjukdomar hos människan och för att bidra till liv och åldrande i god hälsa. Verksamheten kommer uteslutande att vara inriktad på integrering av genomikspekter i mer etablerade medicinska metoder för undersökning av sjukdomar och hälsorelaterade faktorer. Forskningsverksamheten kommer att inriktas på följande:

- Kampen mot cancer, hjärt-kärlsjukdomar och sällsynta sjukdomar: Målet är att förbättra prevention och hantering av de två viktigaste orsakerna till dålig hälsa och dödlighet i Europa och att samla Europas forskningsresurser i kampen mot sällsynta sjukdomar.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: integrering av klinisk expertis och kliniska resurser med relevanta modellsystem och avancerade verktyg inom funktionell genomik i syfte att främja nya utvecklingar inom prevention och behandling av dessa sjukdomar.

- Kampen mot läkemedelsresistens: Målet är att ta itu med det växande hot mot människors hälsa som uppstår genom patogener som blivit resistenta mot läkemedel.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: utnyttjande av kunskaperna om mikrobers genom och samspelet mellan värd och patogen för utveckling av vacciner och alternativa behandlingsstrategier i syfte att kringgå problemet med resistens mot antibiotika, utveckling av strategier för optimal användning av antibiotika, stöd till Europeiska gemenskapens nät för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar.

- Studiet av hjärnan och kampen mot sjukdomar i nervsystemet: Målet är att utnyttja genominformationen för att få bättre kunskap om hjärnans funktion och funktionsstörningar i syfte att bättre förstå mentala processer, bekämpa neurologiska åkommor och sjukdomar samt förbättra hjärnans återställningsförmåga.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: ökad kunskap om de molekylära och cellrelaterade grunderna för hjärnans funktion, skador, formbarhet och återställningsförmåga, inlärning, minne samt kognition. Utveckling av strategier för prevention och behandling av neurologiska störningar och sjukdomar.

- Studiet av människans utveckling och åldrandeprocessen: Målet är att öka kunskapen om människans utveckling, med särskilt beaktande av åldrandeprocessen, i syfte att utveckla den faktabas som behövs för att förbättra hälsovårdsstrategier och för att främja ett liv och åldrande i hälsa.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: kunskap om människans utveckling från befruktning till vuxen ålder, undersökning av de molekylära och cellrelaterade faktorer som styr ett åldrande i hälsa, inbegripet dessa faktorerers samspel med miljö-, beteende- och könsrelaterade faktorer.

iv) Kampen mot de stora fattigdomsrelaterade smittsjukdomarna

Det strategiska målet är att försöka göra något åt det globala hot som utgår från de tre stora smittsjukdomarna, HIV/aids, malaria och tbc, genom utveckling av effektiva metoder för att bekämpa sjukdomarna, inte minst för användning i utvecklingsländerna. Man utgår ifrån att utvecklingsländerna kommer att vara viktiga parter i genomförandet av denna programdel, inte minst inom ramen för den europeiska plattformen för kliniska försök.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: utveckling av lovande behandlingsmöjligheter (vacciner, terapier och mikrobicider mot HIV) för de berörda sjukdomarna genom att främja forskning inom hela spektrumet från grundläggande molekylärforskning, utgående från mikrobernas genomik, och till förklinisk provning och "proof-of-principle", dvs. bevis för att en teknik kan fungera, inrättandet av en europeisk plattform för kliniska försök som skall förena och främja den kliniska provningsverksamheten i Europa, särskilt sådan som är inriktad på tillämpningar i utvecklingsländer, inrättandet av ett nät för aids-terapi-försök i Europa för att göra kliniska provningar av aidsterapier för användning i Europa mer samstämmiga och komplementära.

1.1.2 Informationssamhällets teknik (IST)

Informationssamhällets teknik (IST) håller på att förändra vår ekonomi och vårt samhälle. Det är inte bara nya arbetsmetoder och företagsformer som uppstår, utan det tillhandahålls också lösningar på stora samhälleliga utmaningar som hälsovård, miljö, säkerhet, rörlighet och sysselsättning, vilket innebär att vårt dagliga liv också påverkas i hög grad. IST-sektorn är i dag en av de största i unionens näringsliv, med en årsomsättning på 2 000 miljarder EUR. Bara i Europa är 12 miljoner människor sysselsatta inom denna sektor.

Den tematiska prioriteringen för informationssamhällets teknik skall bidra direkt till utvecklingen av Europas politik för kunskapssamhället i enlighet med vad som överenskommit vid Europeiska rådets möten i Lissabon år 2000 och i Stockholm år 2001, samt med vad som behandlas i handlingsplanen för e-Europa. Därigenom garanteras gemenskapen en ledande position i fråga om generisk och tillämpad teknik inom ramen för den kunskapsbaserade ekonomin. Syftet är att främja nyskapande och konkurrenskraft i gemenskapens näringsliv och industri och att se till att den europeiska allmänheten får tillgång till fördelarna med ITS.

Utan verkliga insatser för att uppnå en kritisk massa i ITS-forskningens nyckelområden kommer vi inte att kunna upprepa gemenskapens framgångar i fråga om mobilkommunikation eller hushållselektronik. Insatserna syftar därför till att mobilisera forskarvärlden kring mål på medellång och lång sikt och att underlätta samordningen av offentlig och privat verksamhet på gemenskapsnivå, bland annat för att utveckla nödvändiga kompetenser och främja innovationen. Verksamheten skall omfatta högrisk-FoTU och långsiktig FoTU, t.ex. utvecklingen av den nya generationen mobila och trådlösa system efter 3G, och kommer även att beröra främjande av forskning kring framtida och ny teknik inom det särskilda sammanhang som utgörs av de berörda prioriterade områdena.

Stora framsteg har redan gjorts, men det finns ännu mycket att göra innan vi kan dra största möjliga nytta av de kunskapsbaserade tjänsternas potential i vårt dagliga liv. Det är fortfarande svårt för många människor att använda eller få tillgång till produkter och tjänster, och den "digitala klyftan" vidgas, både inom Europa och i den övriga världen. Forskningsverksamheten skall inriktas på framtida generationers teknik, där datorer och nät kommer att integreras i den vardagliga omgivningen och därmed göra en mängd olika tjänster och tillämpningar tillgängliga via användarvänliga gränssnitt. I denna vision av den "intelligenta miljön" står användaren, dvs. den enskilda människan, i centrum för utvecklingen av ett framtida kunskapsamhälle med plats för alla.

Det prioriterade tematiska forskningsområdet för informationssamhällets teknik skall främja genomförandet av handlingsplanen för eEurope genom att bidra till utvecklingen av ett informations- och kunskapsbaserat samhälle i hela Europa och uppmuntra de minst utvecklade regionerna till aktiv delaktighet. Det kommer även att omfatta verksamhet som sammanlänkar EU:s insatser med den internationella verksamheten. Målet är att uppnå gränsöverskridande enighet inom hela temaområdet, t.ex. genom initiativet för intelligenta produktionsprocesser (IMS) eller dialogen om driftsäkerhetsfrågor, avseende ytterligare integrering av forskningen i de nya associerade staterna i EU:s forskningsverksamhet

Forskningsprioriteringar

i) Tillämpad forskning avseende informationssamhällets teknik som berör samhälleliga och ekonomiska utmaningar

Målet är att utvidga de IST-baserade lösningarnas omfång och effektivitet när det gäller stora samhälleliga eller ekonomiska utmaningar, och att på ett enkelt och tillförlitligt sätt överallt och alltid göra dessa lösningar tillgängliga för allmänheten, företag och organisationer.

- Forskning om förtroendefrämjande teknik: Målet är att utveckla teknik för att ta itu med de stora säkerhetsproblem som en digital värld medför, och för att skydda de enskilda människornas och olika samhällsgruppers rättigheter.

Forskningsverksamheten skall inriktas på grundläggande säkerhetsmekanismer och deras driftkompatibilitet, dynamiska säkerhetsprocesser, avancerad kryptering, teknik för att öka skyddet av privatlivet, teknik för hantering av digitala tillgångar och teknik för driftsäkerhet som främjar företags och organisationers verksamhet i dynamiska och mobila system.

- Forskning som berör samhälleliga utmaningar: Verksamheten är främst inriktad på "intelligenta miljöer" som gör det möjligt för en bredare allmänhet att få tillgång till informationssamhällets tjänster, dvs. effektivare hälsovård, bättre system för förvaltning av och stöd till rörlighet och miljö samt skydd av kulturarvet. Samordning av verksamhet som integrerar flera funktioner inom dessa olika områden kommer också att få stöd.

Forskningsverksamhet som berör "e-integration" kommer främst att inriktas på system som ger allmän tillgång till tjänster, på lättillgänglig teknik som möjliggör full delaktighet för alla i informationssamhället samt på stödsystem som återställer funktioner eller kompenserar för funktionsnedsättningar och på så sätt ger personer med särskilda behov och deras vårdpersonal en högre livskvalitet. På hälsoområdet skall verksamheten inriktas på intelligenta system och skall syfta till stöd för personer som är yrkesverksamma inom hälsosektorn, men också till att förse patienter med skraddarsydd hälsovård och information samt till att främja bättre hälsa och förebyggande av sjukdomar bland hela befolkningen. Forskningen skall också inriktas på intelligenta system som kan främja skyddet av människor och egendom, och som kan skydda civil infrastruktur.

På mobilitetsområdet skall forskningsverksamheten inriktas på fordonsinfrastruktur och bärbara system som tillhandahåller integrerad säkerhet, komfort och effektivitet och möjliggör avancerade informations-tjänster för navigering och positionering samt annan logistik. På miljöområdet skall forskningen främst inriktas på kunskapsbaserade system för förvaltning av naturresurserna samt för risk- och krishantering. Forskningen rörande fritid skall främst inriktas på intelligenta och mobila system och tillämpningar för underhållning och turism. Vad gäller kulturarvet skall verksamheten inriktas på intelligenta system för dynamisk tillgång till och skydd av materiella och immateriella kulturella och vetenskapliga tillgångar.

- Forskning som berör utmaningar i arbetslivet och i näringslivet: Målet är att förse företag, allmänheten, den offentliga förvaltningen och andra organisationer med de förutsättningar som krävs för att de skall kunna bidra till och dra nytta av utvecklingen av en trygg kunskapsbaserad ekonomi, samtidigt som man ökar arbetskvalitet och välbefinnande i arbetslivet och främjar livslång fortlöpande inläring i syfte att förbättra yrkeskompetenserna. Forskningen skall också bidra till ökad kunskap om de socioekonomiska drivkrafterna bakom IST-utvecklingen och den inverkan denna utveckling kommer att få.

Forskning avseende e-handel och digital förvaltning kommer att inriktas på att för europeiska privata och offentliga organisationer, och inte minst för små och medelstora företag, tillhandahålla interaktiva system och tjänster för ökad innovationsförmåga, förädlingsvärde och ökad konkurrenskraft inom kunskapsekonomin, och på att främja nya företagsekosystem. Forskning om organisering av kunskap skall syfta till att främja organisatoriskt nyskapande och ökad reaktionskapacitet genom framtagning, ömsesidigt tillhandahållande, handel med samt spridning av kunskap. Arbetet som berör elektronisk och mobil handel kommer främst att inriktas på driftskompatibla, multimodala tillämpningar och tjänster över heterogena nätverk. Hit hör också handel oberoende av tid och plats (anytime-anywhere trading), samarbete, arbetsflöde och elektroniska tjänster över hela det värdeskapande spektrumet av produkter och tjänster.

Forskning om e-handelssystem skall inriktas på ny arbetsplatsdesign som omfattar nyskapande teknik för främjad kreativitet och bättre samarbete, samt på ökad effektivitet i fråga om resursutnyttjande och utvidgade sysselsättningsmöjligheter för alla på det lokala planet. Verksamheten avseende e-inläring skall inriktas på skräddarsydd, personlig tillgång till och förmedling av läromedel samt på avancerade inlärningsmiljöer i skolor och på universitet samt på arbetsplatsen, under utnyttjande av lösningar som omfattar intelligent miljö.

- Lösning av komplexa problem inom vetenskap, teknik, näringsliv och i samhället: Målet är att utveckla teknik som gör det möjligt att utnyttja datorers behandlings- och lagringskapaciteter även när dessa är spridda geografiskt, och att göra dem skarvfritt tillgängliga för komplex problemlösning i vetenskap, industri, näringsliv och samhälle. Tillämpningsområdena omfattar miljö, energi, hälsa, transport, industriteknik, finansväsende och nya medier.

Forskningen skall främst inriktas på nya beräkningsmodeller, inbegripet dator- och informations-grids, peer-to-peer-teknik och tillhörande middleware för att utnyttja storskaliga, vitt spridda databearbetnings- och lagringsresurser och utveckla funktionssäkra och skyddade plattformar som låter sig anpassas till olika skalor. Hit hör även nya verktyg för samarbete och programmeringsmetoder som främjar tillämpningars driftskompatibilitet, samt nya generationer av simulation, visualisering och datasökning.

ii) *Infrastruktur för kommunikation och hantering av information*

Målet är att konsolidera och vidareutveckla Europas starka sidor inom områden som mobilkommunikation, hushållselektronik och inbyggd programvara, och att förbättra kommunikations- och datateknikens prestanda, kostnadseffektivitet, funktionalitet och anpassningsförmåga.

- Data- och nätteknik: Målet är att utveckla den nya generationen mobila och trådlösa system och nät som möjliggör optimala tjänsteförbindelser överallt, men också heloptiska nät för att öka nätens öppenhet och kapacitet, lösningar för att förbättra nätverkens driftskompatibilitet och anpassningsförmåga samt teknik för personlig tillgång till audiovisuella system i nätverk.

Verksamheten avseende mark- och satellitbaserade⁽¹⁾, mobila och trådlösa system och nät efter 3G kommer att inriktas på nästa generations teknik och garantera samarbete och skarvlösa övergångar vid underhålls- och styrningsplattformar i en rad olika trådlösa tekniker via en gemensam IP-plattform (Internetprotokoll), samt nya protokoll som effektivt utnyttjar frekvensspektrumet, verktyg och tekniker för att utveckla trådlösa omkonfigurerbara, IP-anpassade apparater, system och nät.

Forskning om heloptiska nät kommer främst att inriktas på förvaltning av optiska våglängdskanaler som möjliggör flexibla och snabba tjänster och fiberlösningar för de lokala näten (LAN). Forskningen om driftskompatibla nätlösningar, inbegripet end-to-end-drift av nät, skall främja tillhandahållandet av generiska tjänster, deras samverkan samt driftskompatibilitet mellan heterogena nät och plattformar. Hit hör även programmerbara nät som tillhandahåller anpassningsbar tilldelning av nätresurser i realtid och ger kunderna förbättrade möjligheter att själva styra tjänsterna.

Forskningen skall också inriktas på teknik för personlig tillgång till audiovisuella system och tillämpningar i nätverk och medieövergripande tjänsteplattformar och nä, TV-arkitektur som väcker kundernas förtroende och tillämpningar som kan hantera, koda, lagra, identifiera och visa hybrida multimediala 3D-signaler och -objekt.

- Programvaruteknik, programvarutjänster och distribuerade system: Målet är att utveckla ny programvaruteknik, miljöer för utveckling av multifunktionella tjänster samt verktyg för kontroll av komplexa, spridda system för att skapa intelligenta miljöer och för att klara av den förväntade tillväxten och spridningen av tillämpningar och tjänster.

Forskningen skall inriktas på ny teknik för programvaror, system och tjänster som ger möjlighet till att kombinera, skalpassa, men också frågor som tillförlitlighet och hållbarhet, samt automatisk anpassning. Den skall även gälla middleware för förvaltning, kontroll och användning av spridda resurser. Verksamhet inriktad på utveckling av ramar för skapandet av olika typer av tjänster samt nya komponentramar skall syfta till ökad tjänstefunktionalitet, inbegripet metainformation samt byggblockens semantik och taxonomi. Nya strategier, algoritmer och verktyg för systematisk och noggrann design, prototyputveckling och kontroll av komplexa spridda system kommer bland annat att tas upp i samband med inneslutna kontrollenheter och allmänna databehandlingsresurser. Verksamheten kommer att omfatta kognitiv teknik för generisk igenkänning av föremål och händelser.

iii) Komponenter och mikrosystem

- Mikro-, nano- och optoelektronik: Målet är att minska kostnaderna, öka prestandan och förbättra omkonfigurerbarheten, skalbarheten, anpassningsbarheten och autoanpassningen i mikro-, nano- och optoelektroniska komponenter och inbyggda system på ett chip, sk. systems-on-a-chip.

Forskningen kommer att inriktas på vidareutveckling av CMOS-tekniken för processer och utrustning och förbättring av apparaters funktionalitet, prestanda och funktionsintegration. Den skall beröra alternativ processteknik, apparattyper, material och arkitekturlösningar för att uppfylla de behov som uppstår inom kommunikation och databehandling. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt konstruktioner med låg effekt och där radiofrekvenser och blandsignaler utnyttjas. Verksamhet som berör optiska, optoelektroniska och fotoniska komponenter skall inriktas på verktyg och system för informationsbehandling, kommunikation, omkoppling, lagring, avkänning och bildframställning. Forskningen om elektronbaserade nanokomponenter, men även molekylärelektroniska anordningar, skall inriktas på sådana som lovar omfattande funktionalitet och har en god integrerings- och masstillverkningspotential.

- Mikro- och nanoteknik, mikrosystem och displayer: Målet är att öka kostnadseffektiviteten, prestandan och funktionaliteten hos delsystem och mikrosystem och att öka deras integrationsgrad och miniatyrisering för att förbättra gränssnitten med omgivningen och med nätkopplade tjänster och system.

Forskningen skall inriktas på nya tillämpningar och funktioner som utnyttjar tvärvetenskapliga samspel (mellan exempelvis elektronik, mekanik, kemi, biologi osv.) i kombination med tillämpning av mikro- och nano-strukturer och nya material. Målet är att utveckla innovativa, kostnadseffektiva och tillförlitliga mikrosystem och omkonfigurerbara miniatyriserade delsystemmoduler. Verksamheten skall också inriktas på displayer till lägre pris och med stort informationsinnehåll och hög upplösning, samt avancerade sensorer, inbegripet optiska och biometriska sensorer till lågt pris och haptiska tillämpningar. Verksamheten som rör nano-tillämpningar och -system kommer att inriktas på utnyttjandet av grundläggande fenomen, processer och strukturer som utlovar nyartad eller förbättrad avkänning samt på förbättrad funktionalitet och på integrering och tillverkning av sådana tillämpningar och system.

⁽¹⁾ Verksamheter avseende satellitkommunikation genomförs i samordning med verksamheten inom det fjärde prioriterade området, "flyg- och rymdteknik".

iv) *Teknik för kunskapshantering och intelligenta gränssnitt*

Målet är att öka IST-tillämpningarnas och -tjänsternas användbarhet och ge bättre tillgång till den kunskap de kan förmedla, i syfte att bidra till att de används och sprids mer allmänt.

- Kunskapsteknik och digitalt innehåll: Målet är att tillhandahålla automatiserade lösningar för skapande och organisation av utrymmen för virtuell kunskap (t.ex. kollektiva minnen) och på så sätt stimulera radikalt nya innehålls- och mediatjänster och -tillämpningar.

Verksamheten skall inriktas på teknik som stöder införskaffande, utformning, återgivning och visualisering samt tolkning och spridning av kunskap. Dessa funktioner skall integreras i nya semantikbaserade och kontextmedvetna system, inbegripet kognitiva och agentbaserade verktyg. Verksamheten kommer att inriktas på utvidgningsbara kunskapsresurser och ontologi i syfte att underlätta driftskompatibilitet mellan tjänster och lägga grunden för nästa generations semantiska nättillämpningar. Dessutom skall forskningen beröra teknik som stöder formgivning, skapande, förvaltning och publicering av multimedieinnehåll via fasta och mobila nät och tillämpningar, och med förmåga att anpassa sig själva till användarnas förväntningar. Målet är att främja inrättandet av rika, interaktiva innehåll för personanpassad distribution och avancerade och säkra medie- och underhållningstillämpningar.

- Intelligenta gränssnitt och ytor: Målet är att tillhandahålla effektivare metoder för att komma åt allmän information, samt enklare och naturligare metoder för att interagera med den kunskap och information som omger oss.

Forskningen skall inriktas på naturliga, anpassningsbara och multisensoriella gränssnitt och interaktiva ytor för en omgivning som är medveten om vår närvaro, vår personlighet och våra behov, och som kan reagera intelligent på tal eller åtbörder. Målet är att dölja teknikens komplexitet genom att främja ett skarvlöst samspel mellan människa och apparatur, virtuella och materiella föremål, samt den kunskap de kan förmedla inom en rad olika miljöer.

Verksamheten skall även beröra teknik för flerspråkig och mångkulturell tillgång och kommunikation som stöder snabbt och billigt tillhandahållande av interaktiva, informationsrika tjänster som motsvarar de personliga, yrkes- och handelsrelaterade krav som de olika medlemmarna i språkligt och kulturellt mångfacetterade samhällen kan ha.

1.1.3 **Nanoteknik, intelligenta material och nya produktionsprocesser**

Övergången till kunskapssamhället och införandet av hållbar utveckling kräver nya produktionsparadigmer och nya koncept för produkter och tjänster. Den europeiska tillverkningsindustrin måste övergå från resursbaserade till kunskapsbaserade metoder, från kvantitet till kvalitet, från massproducerade engångsprodukter till skräddarsydda, återanvändbara produkter och tjänster som kan uppgraderas. Detta innebär en övergång från materiella och konkreta till immateriella produkter, processer och tjänster.

Sådana förändringar innebär en radikal omstrukturering av de industriella strukturerna och kräver fler innovativa företag med nätverksförmåga och som behärskar ny hybridteknik som kombinerar nanoteknik, materialkunskap, teknik, informationsteknik samt bio- och miljövetenskap. Detta förutsätter dessutom ett intensivt samarbete över de traditionella vetenskapliga ämnesgränserna. Den senaste industriella utvecklingen omfattar även ett nära samspel mellan teknik och organisation, eftersom båda dessa områden är starkt beroende av nytt kunnande och kompetens.

Framgångsrika tekniska lösningar måste sökas i allt tidigare led i utvecklings- och produktionsprocessen. Nya material och nanoteknik spelar en avgörande roll i detta avseende, främst som innovationskatalysatorer. Detta innebär att tyngdpunkten i gemenskapens forskningsverksamhet måste flyttas från kortsiktiga till mer långsiktiga åtgärder, och att innovation måste utvecklas från att ske via stegvis förändring till att bygga på nya genombrottsstrategier. Gemenskapsforskningen kommer att ha stora fördelar av den internationella dimensionen.

Forskningsprioriteringar

i) Nanoteknik

Nanoteknik utgör en ny ansats när det gäller materialvetenskap och -teknik. Europa har en stark position inom nanovetenskapen, men detta måste omsättas i konkreta konkurrensfördelar för den europeiska industrin. Målet är dubbelt: dels gäller det att främja inrättandet av en FoTU-intensiv europeisk industri inom nanotekniksektorn, och dels måste man bidra till att nanotekniken tillämpas i befintliga industrisektorer. Forskningsverksamheten må vara långsiktig och innebära stora risker, men måste vara inriktad på industriella tillämpningar. Industriföretag och små och medelstora företag, inklusive nystartade företag, kommer aktivt att uppmuntras bland annat genom att främja nära samarbete mellan universitet och näringsliv inom ramen för konsortier som genomför omfattande projekt med stor genomslagskraft.

- Tvärvetenskaplig, långsiktig forskning för att öka kunskapen om olika fenomen, samt processtyrning och utveckling av forskningsverktyg: Målet är att utvidga den generiska kunskapsbasen för tillämpningsinriktad nanovetenskap och nanoteknik, och att utveckla avancerade forskningsverktyg och -tekniker.

Forskningen skall inriktas på följande: fenomen i molekylär- och mesoskopisk skala, självorganiserande material och strukturer, molekyl- och biomolekylmekanismer och -motorer, ämnesövergripande och nya ansatser för att integrera utvecklingar i fråga om oorganiska, organiska och biologiska material och processer.

- Nanobioteknik: Målet är att främja forskningen om integrering av biologiska och icke-biologiska enheter i syfte att skapa nya möjligheter för ett stort antal tillämpningar, exempelvis bearbetning och medicinska och miljörelaterade analysystem.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: laboratorier i chipform, gränssnitt till biologiska enheter, ytmodifierade nanopartiklar, avancerad medicinering och andra områden där nanosystem eller nanoelektronik kan integreras med biologiska enheter, bearbetning, hantering och spårning av biologiska molekyler eller komplex, elektronisk spårning av biologiska enheter, mikroflödeskunskap, främjande och kontroll av cellers tillväxt i substrat.

- Konstruktionsteknik på nanonivå för framställning av material och komponenter: Målet är att utveckla material med nya funktionella och strukturella egenskaper och överlägsen prestanda genom att kontrollera deras nanostruktur. Hit hör även teknik för tillverkning och bearbetning av sådana material.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: nanostrukturerade legeringar och komposit, avancerade funktionella polymermaterial och nanostrukturerade funktionella material.

- Utveckling av teknik och instrument för kontroll och styrning: Målet är att utveckla nästa generation av instrumentering för analys och tillverkning i nanoskala. Som riktmärke gäller en storlek eller upplösning på 10 nm.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: en rad olika avancerade tekniker för tillverkning i nanoskala (litografi- eller mikroskopibaserade tekniker), banbrytande teknik, metoder eller instrument som utnyttjar materialets självmonterande egenskaper och leder till utveckling av maskiner i nanoskala.

- Tillämpningar inom områden som hälsa, kemi, energi, optik och miljö: Målet är att främja nanoteknikens potential för banbrytande tillämpningar genom att integrera forskningsutvecklingar i material och tekniska tillämpningar i industrisammanhanget.

Forskningsverksamheten kommer att inriktas på följande: datoriserad modellering, avancerad produktionsteknik, utveckling av innovativa material med förbättrade egenskaper.

ii) Intelligent material

Nya material med stort kunskapsinnehåll och nya funktioner samt bättre prestanda är av avgörande betydelse för innovation i fråga om teknik, tillämpningar och system, och främjar hållbar utveckling och konkurrenskraft i sektorer som transport, energi, medicin, elektronik och konstruktion. För att säkra Europas starka position på de nya teknikmarknaderna, som förväntas växa med en till två tiopotenser inom det kommande årtiondet, måste de olika aktörerna mobiliseras genom avancerat samarbete inom FoTU, exempelvis högriskforskning och med hjälp av samordning mellan materialforskning och industri-tillämpningar.

- Utveckling av grundläggande kunskaper: Målet är att med hjälp av verktyg för experiment, och modellering samt teoretiska hjälpmedel få bättre kunskap om komplexa fysisk-kemiska och biologiska fenomen som berör hantering och bearbetning av intelligenta material. Detta kommer att lägga grunden för syntetisering av större, komplexa eller självmonterande strukturer med fastställda fysikaliska, kemiska eller biologiska egenskaper.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: långsiktiga, tvärvetenskapliga åtgärder med hög industriell risk, i syfte att konstruera och utveckla nya strukturer med fastställda egenskaper, utveckling av supra- och makromolekylteknik med särskild inriktning på syntetisering, utnyttjande och potentiell användning av nya högkomplexa molekyler och deras föreningar.

- Teknik som berör framställning och bearbetning av nya material: Målet är en hållbar produktion av nya, "smarta" material med skräddarsydda egenskaper som kan tillämpas vid konstruktion av makrostrukturer. Dessa nya material, som kan tjänstgöra i sektorövergripande tillämpningar bör omfatta inbyggda egenskaper som kan utnyttjas i specificerade situationer, men även förbättrade inre egenskaper eller ytfunktioner som främjar högre prestanda.

Forskningsverksamheten kommer att inriktas på följande: nya material, och självreparerande material, sektorsöverskridande teknik samt ytforskning och -teknik.

- Teknologiskt stöd till materialutveckling: Målet är att överbrygga klyftan mellan kunskapsproduktion och kunskapsanvändning och på så sätt råda bot på det europeiska näringslivets svagheter i fråga om integration av material och tillverkning. Detta kan uppnås genom utveckling av nya verktyg som möjliggör tillverkning av nya material i en miljö som präglas av hållbar konkurrenskraft.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: de inneboende aspekterna av att förbättra materialens design och bearbetning, samt verktygen för detta, mekanisk provning, validering och skalökning, integration av livscykelaspekter, åldrande, biokompatibilitet och miljöeffektivitet.

iii) Nya tillverkningsmetoder

Nya, flexibla, mer integrerade, säkra och rena tillverkningskoncept kommer att kräva banbrytande organisatorisk och teknisk utveckling till stöd för nya produkter, processer och tjänster, som samtidigt leder till minskade (interna och externa) kostnader. Målet är att förse framtidens industrisystem med de verktyg som behövs för en effektiv livscykel, dvs. hållbar konstruktion, produktion, användning och återvinning, men även lämpliga organisationsmodeller och förbättrad kunskapshantering.

- Utveckling av flexibla och intelligenta produktionssystem: Målet är att främja industrins övergång till en mer kunskapsbaserad organisation av tillverkning och system, och att få den att se tillverkningen ur ett helhetsperspektiv som inte bara omfattar hård- och mjukvaran, utan även människorna och det sätt på vilka dessa lär sig och delar med sig av kunskap.

Forskningsverksamheten kommer främst att inriktas på följande: innovativa, tillförlitliga, smarta och kostnadseffektiva tillverkningsprocesser och -system, samt deras integration i framtidens fabrik: integration av hybridteknik utgående från nya material och deras bearbetning, mikrosystem och automatisering, tillverkningsutrustning med hög precision samt integration av informations- och kommunikationsteknik, sensor- och styrteknik.

- Systemforskning och riskhantering: Målet är att bidra till ökad hållbarhet för industriella system och till en betydande och mätbar minskning i deras miljö- och hälsoeffekter, bland annat med hjälp av nya industriella ansatser och genom bättre resurseffektivitet och minskad resursförbrukning.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: utveckling av nya tillämpningar och system för ren, säker och mindre kolintensiv produktion, utvidgning av företagens produktansvar och ansvar för förbrukning och hantering av industriavfall, undersökning av samspelet mellan produktion, användning och förbrukning samt de socioekonomiska följderna av detta.

- Bästa möjliga livscykelprestanda för industrins system, produkter och tjänster: Produkter och produktionsmetoder måste i allt större utsträckning inriktas på livscykel- och tjänsteaspekter, samtidigt som de måste bli intelligenta, kostnadseffektiva, säkra och rena. Den stora utmaningen är därför att utveckla nya industrikoncept och metoder som beaktar hela produktens livscykel, vilket måste leda till nya produkter, nyskapande inom organisationen och effektiv informationshantering och omvandling av information till användbar kunskap inom värdekedjan.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: innovativa system för produkter och tjänster som leder till bästa möjliga kedja för förloppet från konstruktion via tillverkning och underhåll till bortskaffande genom utveckling och användning av hybridteknik och nya organisationsstrukturer.

1.1.4 Flyg- och rymdteknik

Under de senaste årtiondena har Europas betydande tekniska och industriella kapacitet inom flyg- och rymdteknik och rymdtillämpningar lett till ett stort antal olika bidrag till ökad livskvalitet för befolkningen och utveckling och tillväxt av ekonomin, även för länder utanför Europa. De ekonomiska fördelarna består i högkvalificerad arbetskraft och ett balanserat handelsöverskott, och detta kan få stora effekter i form av ökad konkurrenskraft i andra sektorer i näringslivet.

Även om flyg- och rymdteknik är skilda ämnesområden så har de mycket gemensamt: de kräver mycket stora FoTU-insatser med långa utvecklingstider och stora investeringar. Hård konkurrens, strategiska aspekter och allt strängare miljöregler gör att man hela tiden måste försöka öka den tekniska sakkunskapen genom att konsolidera och koncentrera Europas FoTU-insatser så att de bättre kan uppfylla samhällets behov.

Flygteknikforskningen skall planeras utgående från en strategisk forskningsagenda som överenskommit av alla berörda parter på europeisk nivå i samband med det nya konsultativa rådet för flygteknisk forskning i Europa, som också skall fungera som planeringsbas för nationella program. Detta skall få till följd att de nationella insatserna och gemenskapens verksamhet inom detta område bättre kompletterar varandra och att samarbetet byggs ut. Den europeiska strategin för rymden kommer att fungera som referens för planeringen av rymdforskning med målet att samla de viktigaste berörda parterna i projekt av gemensamt intresse, och att knyta nära kontakter till FoTU-verksamhet som genomförs av andra parter, t.ex. rymdorganisationer, Eurocontrol och näringslivet. Dessutom skall man tillämpa relevanta artiklar i fördraget för att på lämpligt sätt stöda sådana initiativ.

Forskningsprioriteringar

i) Flygteknik

I rapporten "Vision 2020", som sammanställts av ledande aktörer inom denna sektor av gemenskapens näringsliv, betonas vikten av att samla gemenskapens och medlemsstaternas forskningsinsatser kring en gemensam vision och en strategisk forskningsdagordning. Därför kommer forskningsverksamheten att inriktas på följande fyra huvudfrågor. Verksamheten skall omfatta medelstora och stora kommersiella luftfarkoster, inbegripet system och komponenter för dessa, men också element till trafikledning ombord och på marken.

- Ökad konkurrenskraft: Målet är att ge tillverkningsindustrins tre sektorer (skrov, motorer och utrustning) möjlighet att öka sin konkurrenskraft genom att minska utvecklingskostnaderna och de direkta driftskostnaderna för luftfarkoster med 20 % på kort sikt och med 50 % på längre sikt, och att öka passagerarnas komfort.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: integrerade system och processer för design i syfte att förverkliga konceptet med vitt förgrenade företag med anläggningar på flera håll samt för intelligentare produktionsteknik, nya luftfarkostkonfigurationer, avancerad aerodynamik, avancerade material och strukturer, avancerad motorteknik, avancerade mekaniska, elektriska och hydrauliska system, bättre miljöförhållanden i kabinen och tillämpning av multimedietjänster för att öka passage-rarnas komfort.

- Att lindra miljöeffekterna vad gäller utsläpp och buller från motorerna: Vad gäller utsläpp är målet att uppfylla Kyoto-åtagandena och att kompensera för den framtida ökningen av lufttransporter genom att minska koldioxidutsläppen med 50 % på lång sikt, och kväveoxidutsläppen med 20 % på kort och med 80 % på lång sikt. Vad gäller buller är målet att minska störningarna utanför flygplatsområdena med mellan 4 och 5 dB på kort sikt och med 10 dB på lång sikt.

Verksamheten skall inriktas på förbrännings- och framdrivningssystem, motorteknik samt tillhörande styrsystem med låga utsläppsvärden, aerodynamiska koncept med lågt luftmotstånd, lätta skrovstrukturer och högtemperaturmaterial, men även på förbättrade operationella förfaranden för flyg. Dessutom skall den inriktas på teknik för motorer och kraftverk, aeroakustik för minskning av buller från skrovet, avancerade system för bullerkontroll och nya operationella förfaranden för flygledning i närheten av flygplatser.

- Förbättrad säkerhet för luftfarkoster: Målet är att uppnå en halvering av olycksstatistiken på kort sikt och att minska den till en femtedel på längre sikt, i syfte att kompensera för det ökande antalet flygningar.

Vad beträffar förebyggande säkerhetsåtgärder kommer forskningen att inriktas på följande: granskning av systemomfattande säkerhetsmodeller, förbättrade feltoleranta system och cockpitkonstruktion som utgår från människan och ger flygpersonalen möjlighet att på ett kontrollerbart sätt hålla sig informerade om uppkommande situationer. Forskning om lindring av olyckor skall inriktas på förbättrade material och strukturer, men också avancerade säkerhetssystem.

- Ökad driftkapacitet och förbättrad säkerhet för lufttransportsystemet: Målet är att förbättra utnyttjandet av luftrummet och av flygplatserna och på så sätt minska flygförseningarna med hjälp av ett skarvlöst, integrerat europeiskt trafikledningssystem, som skulle innebära att upprättandet av ett europeiskt luftrum underlättades.

Forskningen skall inriktas på automatiseringshjälpmedel ombord och på marken, kommunikations-, navigations- och övervakningssystem samt förfaranden vid flygning som möjliggör införandet av Free Flight-konceptet i det framtida europeiska ATM-systemet.

ii) Rymdteknik

Målet är att bidra till genomförandet av den europeiska strategin för rymden, bland annat genom att i samverkan med ESA och medlemsstaterna inrikta verksamheten på ett litet antal gemensamma åtgärder av gemensamt intresse. Särskild vikt skall läggas på verksamhet som kompletterar rymdorganisationernas insatser (integration av mark- och rymdsystem och -tjänster samt demonstration av heltäckande tjänster). Hit hör följande verksamhetsområden:

- Galileo: det europeiska satellitnavigationssystemet Galileo, som utvecklats i nära samarbete med Europeiska rymdorganisationen, kommer att vara klart för drift till år 2008. Tillämpningar av denna infrastruktur kommer att beröra en mängd verksamhetsområden i det europeiska samhället. Tillgången till tjänster för exakt navigation och tidmätning kommer att få stora konsekvenser inom många områden.

Det är viktigt att utveckla den sakkunskap och kunskap som krävs i Europa, så att denna nya teknik kan utnyttjas så effektivt som möjligt.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: utveckling av sektorövergripande koncept, system och verktyg som bygger på tillhandahållande av tjänster för exakt navigering och tidmätning, spridning av avancerade, samordnade och skarvlösa tjänster av hög kvalitet inom alla miljöer (tätorter, inomhus och utomhus, på land, till sjöss, i luften osv.), i samverkan med tillhandahållandet av andra tjänster (telekommunikation, övervakning, observation osv.).

- GMES: Målet är att främja utvecklingen av marknader för satellitbaserade informationstjänster genom utveckling av teknik som överbryggat klyftan mellan tillgång och efterfrågan.

Forskningen skall inriktas på följande: sensorer, data och informationsmodeller som utvecklats i Europa eller på annat håll, samt utveckling av prototyper för operationella tjänster som motsvarar specifika typer av efterfrågan (exempelvis global miljö, markanvändning, ökenspridning, katastrofhantering). Forskningen, även sådan som rör datainsamling eller sammanfogande och kvalificering av modeller som kombinerar rymd- och markdata i ett integrerat operationellt informationssystem, skall bygga på befintliga satellitdata, exempelvis från Envisat, framtida EarthWatch-projekt eller andra system.

- Satellitbaserad telekommunikation: Syftet är att integrera denna med mer allmänna telekommunikationssystem, t.ex. markbaserade system⁽¹⁾.

1.1.5 **Livsmedelssäkerhet och hälsorisker**

Detta prioriterade tematiska område syftar till att främja den europeiska befolkningens hälsa och välbefinnande genom att bidra till ökad kunskap om vilka effekter föda och miljöfaktorer har för människors hälsa, och genom att förse människorna med säkra och sunda livsmedel, bland annat från havsbruk, med hjälp av integrerade produktionssystem med ursprung inom fiske och jordbruk, som kontrolleras i alla led. Genom att ge det klassiska konceptet "från gård till gaffel" en ny vändning vill detta prioriterade tematiska område bidra till att konsumentskydd läggs till grund för all utveckling av nya och säkrare livsmedels- och fodertillverkningskedjor, dvs. "från gaffel till gård".

Detta slutanvändarinriktade tillvägagångssätt speglas i de sju specifika forskningsmål som fastställts. Integrerade forskningsansatser som omfattar flera specifika mål.

Forskningsprioriteringar

- Epidemiologin bakom kostrelaterade sjukdomar och genetiskt betingad överkänslighet: Målet är att undersöka de komplexa sambanden mellan kost och metabolism, immunsystem, genetisk bakgrund och miljöfaktorer i syfte att identifiera viktiga riskfaktorer och utveckla gemensamma europeiska databaser.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: epidemiologiska undersökningar av hälsoeffekterna av diet, kost och levnadsvanor och på förebyggande respektive utveckling av specifika sjukdomar, allergier och åkommor, metoder och modeller för mätning och analys av livsmedels sammansättning och kostintag, riskbedömning, epidemiologi och intervention, samt undersökning av vilken inverkan genetiska variationer har, med hjälp av funktionsgenomik.

- Kostens inverkan på hälsan, bl.a. av produkter som innehåller genetiskt modifierade organismer: Målet är att tillhandahålla den vetenskapliga grunden för att förbättra hälsan genom kostval och att utveckla nya, hälsofrämjande livsmedel med hjälp av bättre kunskap om livsmedelsmetabolism och genom att utnyttja de möjligheter som redan nu erbjuds inom proteomik och bioteknik.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: de allmänna sambanden mellan kost och hälsa, livsmedelsingredienser, patogeners inverkan, kemiska föroreningar och nya smittämnen av priontyp i kroppens funktioner, förebyggande av sjukdomar, näringsbehov och interventionsstrategier som syftar till att främja hälsan, faktorer som påverkar konsumenternas inställning till livsmedel och livsmedelsproduktion, hälsofrämjande livsmedels egenskaper, metoder för bedömning av risker och fördelar med näringsämnen och bioaktiva ämnen, olika åldersgruppers särskilda egenskaper, t.ex. de äldre konsumenternas situation.

- Förfaranden för "spårbarhet", i synnerhet av genetiskt modifierade organismer, däribland sådana som härstammar från den senaste utvecklingen inom biotekniken: Målet är att bygga ut den vetenskapliga och tekniska basen för att möjliggöra fullständig spårbarhet från råvarans ursprung till inhandlade livsmedelsprodukter och på så sätt öka konsumenternas förtroende för livsmedelsutbudet.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande utveckling, provning och harmonisering av teknik och metodik för fullständig spårbarhet genom hela livsmedelskedjan, skalökning, genomförande och provning av metoder i hela livsmedelskedjor, äkthetsintyg, korrekt märkning och nya HACCP-kriterier (Hazard Analysis Critical Control Point).

- Metoder för att analysera och upptäcka kemiska föroreningar och patogena mikroorganismer (virus, bakterier, parasiter och nya typer av smittämnen av priontyp): Målet är att bidra till utveckling, förbättring, validering och harmonisering av tillförlitliga och kostnadseffektiva metoder för provtagning och mätning vid kontroll av säkerheten i livsmedels- och foderförsörjningen, och att garantera korrekta uppgifter för riskanalys.

⁽¹⁾ Med tanke på kopplingen mellan kommunikationssatelliter och markbaserad teknik kommer tillhörande aktiviteter att läggas fram inom ramen för de berörda åtgärderna inom det prioriterade tematiska området Informationssamhällets teknik.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: metoder och normer för analys och spårning av livsmedelsburna patogener och kemiska föroreningar, inbegripet standardförberedande aspekter, modellering och tillvägagångssätt för att förbättra befintliga strategier för förebyggande och mätningsskontroll, provtagning för spårning och geografisk kartläggning av prioner, prioners fysiska överföring och miljöfaktorer,

- Säkrare tillverkningsmetoder och sundare livsmedel, bland annat livsmedelsproduktion med hjälp av bioteknik samt organiska jordbruksmetoder: Målet är att utveckla jordbrukssystem med lägre insats och förbättrade omvandlingsprocesser i syfte att producera säkrare och sundare livsmedel och fodervaror och förbättra dessas kvalitet med hjälp av innovativ teknik.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: enskild och jämförande bedömning av säkerhets-, kvalitets- och konkurrensaspekter på organisk respektive GMO-baserad produktion och bearbetning samt organiska respektive GMO-baserade livsmedel. Dessutom hur de kan förbättras genom bättre djuromsorg, hushållning och avfallshantering, samt ändrade produktionsmetoder och innovativ teknik.

- Konsekvenser för människors hälsa av djurfoder och användande av biprodukter av olika slag i djurfoder: Målet är att förbättra kunskapen om djurfoders roll i livsmedelssäkerheten, minska användningen av olämpliga råvaror och utveckla alternativa, nya djurfoderkällor.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: epidemiologiska undersökningar av djurfoderrelaterade, foderburna sjukdomar, vilken inverkan råvaror (inbegripet avfalls- och biprodukter av olika ursprung) samt bearbetningsmetoder, tillsatser och veterinärläkemedel som används i djurfoder har på djurs och människors hälsa, förbättrad avfallshantering i syfte att garantera att vissa specifika högriskämnen och förbjudna material inte hamnar i foderkedjan, nya källor för protein, fett och energi, som ersättning för kött- och benmjöl, för bästa möjliga tillväxt, förökningspotential och livsmedelsproduktkvalitet.

- Miljörisikers inverkan på hälsan: Målet är att fastställa vilka miljöfaktorer som är skadliga för hälsan, och att öka kunskapen om de berörda mekanismerna och om hur man kan förebygga eller minska dessa effekter och risker.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: Identifiering av orsaker (inbegripet föroreningar) och fysiologiska mekanismer som ligger bakom miljörelaterade hälsoeffekter, och ökad kunskap om exponeringsvägar, beräkning av kumulativ, lågdoserad och kombinerad exponering, samt effekter på lång sikt. Dessutom definition och skydd av särskilt känsliga grupper, miljöfaktorer och -mekanismer som medverkar till det ökande antalet allergier, inverkan av ämnen som stör endokrina organ, kronisk kemisk förorening och kombinerade miljöexponeringar, överföring av vattenrelaterade sjukdomar (parasiter, virus, bakterier osv.).

1.1.6 **Hållbar utveckling och globala förändringar**

I fördraget fastställs att hållbar utveckling skall vara ett centralt mål för Europeiska gemenskapens verksamhet. Klimatförändring, tryggad energiförsörjning, hållbara transporter, naturskydd och dessa områdens samband med mänsklig verksamhet skall läggas till grund för denna forskningsåtgärd. Målet med åtgärderna inom detta prioriterade tematiska område är att stärka den vetenskapliga och tekniska kapacitet som gemenskapen behöver för att kunna få till stånd en hållbar utvecklingsmodell och kunna bidra på ett betydelsefullt sätt till det arbete som görs internationellt för att förstå och hantera globala förändringar och kunna bevara balansen i ekosystemen.

1.1.6.1 **Teknik för hållbar utveckling**

De strategiska målen berör minskning av utsläppen av växthusgaser och föroreningar, säkrad energiförsörjning, välavvägd användning av olika transportmedel samt strävan efter ökad konkurrenskraft för gemenskapens industri. För att uppnå dessa mål på kort sikt krävs omfattande forskningsinsatser som uppmuntrar användningen av teknik som håller på att utvecklas, och som främjar förändrade konsumtionsmönster i fråga om energi och ändrade efterfrågemönster för transport. Införandet av hållbar utveckling på lång sikt kräver också kraftiga FoTU-insatser i syfte att garantera att förnybara energikällor, väte och bränsleceller som i sig utgör en ren energikälla blir tillgängliga på ekonomiskt attraktiva villkor och att övervinna de potentiella hindren för deras införande.

Forskningsprioriteringar

i) Forskningsverksamhet med inverkan på kort och medellång sikt

Gemenskapens FoTU-verksamhet hör till de viktigaste instrumenten för att på ett avgörande sätt påverka dagens ohållbara utvecklingsmönster, som präglas av växande beroende av import av fossila bränslen, ständigt ökande energibehov, allt fler trafikstockningar i transportsystemet och ökande koldioxidutsläpp. FoTU-verksamheten kan erbjuda nya tekniska lösningar som kan påverka konsumenternas och användarnas beteende på kort och medellång sikt. Tänkbara tekniska lösningar förväntas komma fram genom (och demonstreras i) pilotmiljöer för konsumenter och användare, där tekniska, organisatoriska, institutionella, finansiella och samhällsrelaterade aspekter beaktas.

- Förnyelsebara energikällor, effektivare och renare energianvändning, i synnerhet i stadsmiljö, nya koncept för energieffektivitet och renare transporter: Målet är att utveckla energieffektiv teknik som minskar behovet av fossila bränslen genom att främja energieffektivt beteende i olika användargrupper och på så sätt medför energibesparingar på 12 % till år 2010, samtidigt som energianvändningen leds över till mer hållbara system, vilket bland annat innebär att de förnybara energisystemens andel ökas från 6 % till 12 % till år 2010.

Forskningsverksamheten skall inriktas på följande: öka de viktigaste nya och förnybara energikällornas kostnadseffektivitet och tillförlitlighet och utveckla möjligheter att kombinera dem med konventionell, storskalig och spridd generering, effektiv uppvärmning av byggnader, fjärrvärmesystem och kraftvärme, åtgärder på efterfrågesidan för minskad gas- och elförbrukning, nya former av ren stadstrafik, rationell användning av privatbilar, integrering av nya koncept för energieffektiva fordon och nya/alternativa bränslen.

- Hållbara transporter: I den gemensamma transportpolitiken förutses för Europeiska unionen en ökning av efterfrågan efter transporter med 38 % för gods och 24 % för passagerare fram till år 2010 (mot basåret 1998). De redan i dag hårt belastade transportnäten kommer att behöva absorbera denna extra trafik, och dagens tendenser tyder på att andelen transporter som faller på mindre hållbara transportmedel kommer att öka. Målet är därför både att försöka bekämpa trafikstockningarna och att bromsa eller vända denna ohållbara utveckling genom att åstadkomma en omfördelning mellan transportmedlen. Genom åtgärder på kort och medellång sikt skall nya lösningar och tekniker utvecklas och integreras i transportsystemen.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: säkrare och miljövänligare transporter, inte minst inom väg- och vattentransportsektorn, integrering av intelligenta transportsystem för effektiv förvaltning av infrastruktur, främjande av driftskompatibilitet för järnvägstrafik, utveckling av intermodalitet för passagerar- och godstrafik, bland annat genom bättre förvaltning av logistikkedjan och genom standardisering av lastenheter.

ii) Forskningsverksamhet med inverkan på lång sikt

På längre sikt är målet att utveckla förnybara energikällor, väteteknik och bränsleceller som i sig är rena och låter sig integreras i en hållbar kombination av energiförsörjningsmetoder både för stationära och mobila tillämpningar. Därigenom vill man uppnå ytterligare minskningar av utsläppen av växthusgaser, efter det att Kyotoprotokollets tidsfrist löpt ut år 2010. Framtida storskalig utveckling av sådan teknik kommer att kräva avgörande förbättringar av dess kostnadseffektivitet och andra konkurrensaspekter, i jämförelse med konventionella energikällor.

- Bränsleceller: bränsleceller utgör en ny teknik, som på längre sikt väntas kunna ersätta stora delar av dagens bränslesystem inom industri, byggnader och vägtransport, tack vare högre effektivitet, lägre föroreningsnivåer och en potential för låga kostnader. Det långsiktiga kostnads målet ligger på 50 EUR per kW för vägtransport och 300 EUR för fasta tillämpningar för långtidsanvändning samt för bränsleceller/elektrolysanläggningar.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: kostnadsminskningar i fråga om tillverkning av bränsleceller och i tillämpningar för byggnader, transport och decentraliserad elproduktion, avancerade material för låg- och högtemperaturbränsleceller för ovan nämnda tillämpningar.

- Väte: Målet att införa väte som energimedium är centralt i en framtida hållbar energiekonomi. På lång sikt är målet att uppnå jämförbara energikostnader som för konventionella bränslen utan skatt.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: ren, kostnadseffektiv produktion av väte från fossila bränslen (inbegripet uppsamling av koldioxid och underjordisk lagring), kostnadseffektiv väteproduktion genom elektrolys från förnybara energikällor och kärnkraft, väteinfrastruktur, inbegripet transport, distribution, lagring och användning.

- Solcellsteknik och biomassa: Solcellsteknik kan på lång sikt utgöra ett stort bidrag till världens och EU:s energiförsörjning. Målet är att övervinna det stora hinder som de höga investeringskostnaderna utgör: dessa bör kunna minska till en fjärdedel. Det övergripande målet för biomassa är att göra bioenergin konkurrenskraftig i förhållande till konventionella bränslen.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: (solcellsteknik) hela produktionskedjan från råvara till solcellsystem samt integration av solceller i bostäder och storskaliga solcellsystem för elproduktion i megawatt-skala, (biomassa) hinder inom distributionskedjan för biomassa på följande områden: förbränningsteknik, förgasningsteknik för el- och vätgas-/syntesgasproduktion och biobränslen för transport.

1.1.6.2 **Globala förändringar**

Globala förändringar omfattar komplexa dynamiska förändringsprocesser i olika tidsperspektiv i jordsystemets fysikaliska, kemiska och biologiska komponenter (t.ex. i atmosfären, i haven och på land), och i synnerhet förändringar som påverkas av mänsklig verksamhet. Målet för detta prioriterade tematiska område är att förstärka möjligheterna att förstå, spåra och förutsäga globala förändringar och att utveckla strategier för förebyggande, lindring och anpassning (särskilt vad gäller olika typer av växthusgasutsläpp), i nära samarbete med berörda internationella forskningsprogram och inom ramen för relevanta konventioner som Kyotoprotokollet. Detta mål kan bäst uppnås genom verksamhet som syftar till utveckling av de gemensamma och integrerade förfaranden som krävs för att genomföra en hållbar utveckling, varvid man bör beakta de miljörelaterade, ekonomiska och sociala aspekterna, men också vilken inverkan de globala förändringarna får för alla länder och regioner i världen. Därigenom främjas en konvergens av de europeiska och de nationella forskningsinsatserna så att man bland annat kommer fram till en gemensam definition av vetenskapliga tröskelvärden för hållbarhet och till gemensamma beräkningsmetoder, samtidigt som internationellt samarbete främjas, syfte att utveckla gemensamma strategier för att ta itu med frågorna kring de globala förändringarna.

Forskningsprioriteringar

- Mekanismer bakom utsläppen av växthusgaser och utsläppens inverkan på klimat och sänkor (hav, skogar och mark): Målet är att spåra och beskriva globala förändringsprocesser, förbättra möjligheterna att förutse deras globala och regionala inverkan, bedöma möjligheter att lindra effekterna, och ge de europeiska forskarna bättre tillgång till anläggningar och plattformar för forskning kring global förändring.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: kunskap om och mätning av förändringarna i kol- och kvävecyklerna samt vilken roll källor för de olika växthusgaserna, liksom sänkor för dessa ämnen i mark- och havsbiosfären spelar, inverkan och effekter på klimatets dynamik och föränderlighet, samt på havens och atmosfärens kemi, och deras samspel, kunskap om och förutsägande av globala klimatförändringar, besläktade fenomen (som El Niño, förstörelsen av ozonskiktet i stratosfären, förändringar av havsnivån och av havsströmmarna), samt följer av detta.

- Vattnets kretslopp: Målet är att bedöma inverkan av de globala förändringarna och i synnerhet av klimatförändringarna på vattnets kretslopp, vattenkvaliteten och tillgången till vatten, i syfte att tillhandahålla en grund för utvecklingen av förvaltningsinstrument som kan lindra effekterna av dessa förändringar.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: klimatförändringens inverkan på hydrologiska variabler, fördelningen mellan grund- och ytvatten, sötvatten- och våtmarksekosystem samt vattenkvalitet, men också på världshavens drivande roll i vattnets kretslopp, förvaltningsstrategier och deras inverkan, samt scenarier för efterfrågan efter respektive tillgång till vatten.

- Biologisk mångfald, skydd av genetiska resurser, terrestra och marina ekosystems funktion och samverkan mellan dessa och mänsklig aktivitet: Målet är att utveckla bättre kunskap om den biologiska mångfalden och om ekosystemens funktion i haven och på land, att förstå och minska inverkan av mänsklig verksamhet på dessa samt garantera hållbar förvaltning av naturresurserna.

Forskningsverksamheten kommer främst att inriktas på följande: bedömning och förutsägande av förändringar i ekosystemens biologiska mångfald, strukturer, funktioner och dynamik samt systemens potential, samspillet mellan samhälle, ekonomi, biologisk mångfald och livsmiljöer, integrerad bedömning av de drivkrafter som påverkar den biologiska mångfalden, och begränsning av förlusterna av biologisk mångfald, åtgärder för riskbedömning, förvaltning, bevarande och återställande.

- Drivkrafterna bakom ökenspridning och naturkatastrofer med koppling till klimatförändring: Målet är att undersöka kopplingen mellan klimatförändringen och mekanismerna bakom ökenspridning och naturkatastrofer i syfte att förbättra risk- och konsekvensbedömningar, utveckla bättre metoder för stöd till beslutsfattande och ta fram effektivare strategier för hållbar förvaltning av mark och kustområden.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: storskalig, integrerad bedömning av jord-/markförstörelse och ökenspridning i Europa, och tillhörande strategier för förebyggande och lindring, långsiktiga prognoser för hydro-geologiska risker i samband med den globala klimatförändringen, strategier för övervakning, kartläggning och hantering av naturkatastrofer, förbättrad beredskap inför olyckor, och lindring av dessa.

- Observationssystem för global klimatförändring: Målet är att systematiskt studera olika klimatparametrar i syfte att främja forskningen om klimatförändringen, konsolidera långsiktiga observationer för modellering av miljön i haven, på land och i atmosfären, samt sammanställa gemensamma europeiska databaser och bidra till internationella program.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: observation av parametrar i havet, på land och i atmosfären som är nödvändiga för strategier för forskning om och hantering av den globala klimatförändringen och andra extrema situationer, stora nät för observation/övervakning/prospektering/modellering (varvid utvecklingarna i fråga om GMES skall beaktas och den europeiska dimensionen av G3OS skall tillhandahållas).

1.1.7 **Medborgare och styrelseformer i det europeiska kunskapssamhället**

Vid Europeiska rådets möte i Lissabon fastställdes att övergången till det europeiska kunskapssamhället kommer att påverka många aspekter av befolkningens liv. Det övergripande målet är att tillhandahålla en god kunskapsbas för hanteringen av denna övergång, som kommer att bestämmas av nationella, regionala och lokala strategier, program och åtgärder, men också av enskilda personers, familjers och andra samhällsenheters välöverlagda beslut.

Med tanke på hur komplexa, omfattande och sammanflätade dessa frågor är måste man välja en forskningsansats som grundas på kraftigt ökad forskningsintegration, samarbete mellan ämnen och över ämnesgränserna, samt mobilisering av de europeiska forskarsamfund inom samhällsvetenskap och humaniora som sysslar med denna typ av forskning. Verksamheten skall också syfta till att med hjälp av samhällsvetenskaplig och humanistisk forskning identifiera utmaningar för samhället som kan uppkomma på medellång och lång sikt, och skall garantera att viktiga berörda parter i samhället aktivt deltar i arbetet, och att resultaten av denna forskning sprids till berörda målgrupper. I syfte att främja utvecklingen av jämförande, gränsöverskridande och tvärvetenskaplig forskning och samtidigt bevara den mångfald av forskningsmetoder som präglar Europa, är insamling och analys av verkligt jämförbara data och samordnad utveckling av statistik och kvalitets- och kvantitetsindikatorer bland annat i fråga om det framväxande europeiska kunskapssamhället av avgörande betydelse.

Därför skall lämplig samordning av den samhällsvetenskapliga forskningen och framtidsforskningsansatser ("Foresight") garanteras inom ramen för alla prioriterade områden i detta program.

Forskningsprioriteringar

i) *Det europeiska kunskapssamhället*

Utvecklingen av det europeiska kunskapssamhället är en klar prioritering för Europeiska gemenskapen. Forskningen syftar till att skapa en grund för den kunskap som krävs för att denna utveckling sker på ett sätt som är förenligt med Europas särskilda situation och strävanden.

- Förbättrad produktion, spridning och användning av kunskap, och dess inverkan på den ekonomiska och sociala utvecklingen: Målet är att bidra till kraftigt ökad förståelse för kunskapens egenskaper och funktioner som offentlig och privat egendom, och att tillhandahålla grunden för utveckling av strategier och beslutsfattande.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: kunskapens egenskaper och funktioner i förhållande till ekonomi, samhälle och innovation, samt förändringen av ekonomiska och samhälleliga institutioner, dessutom den dynamik som ligger till grund för produktion, spridning och användning av kunskap, den roll som kodifiering av kunskap spelar samt effekterna av informations- och kommunikationstekniken, och slutligen betydelsen av territoriellstruktur och sociala nät i dessa processer.

- Alternativ och val för utvecklingen av ett kunskapssamhälle som ligger i linje med de mål EU fastslagit vid Europeiska rådets möte i Lissabon: Målet är att utveckla integrerad kunskap om hur det kunskapsbaserade samhället kan främja samhällsmål som hållbar utveckling, social sammanhållning och ökad livskvalitet, varvid hänsyn skall tas till den mångfald av samhällsmodeller som präglar Europa.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: kunskapssamhällets överensstämmelse med de europeiska samhällsmodellerna och behovet att öka livskvaliteten, social och geografisk sammanhållning, könsrollsfrågor och frågor om relationerna mellan olika generationer samt sociala nätverk, följden av förändrade arbets- och sysselsättningsvillkor, tillgång till utbildning och livslångt lärande.

- Olika vägar till kunskapssamhället: Målet är att tillhandahålla jämförande perspektiv över hela Europa och på så sätt lägga en förbättrad grund för utveckling och genomförande av strategier för övergången till kunskapssamhället på nationell och regional nivå.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: globaliseringens konvergenstryck på (kunskaps-)samhället, förutsättningarna för regional variation, utmaningar för Europas samhällen som har att göra med den kulturella mångfalden och det ökande antalet kunskapskällor, medias roll i detta sammanhang.

ii) *Medborgare, demokrati och nya styrelseformer*

Verksamheten skall syfta till identifiering av de viktigaste faktorerna bakom förändrade styrelseformer samt följderna av dessa förändringar och möjligheter att uppnå förbättrade demokratiska styrelseformer, lösa konflikter, skydda de mänskliga rättigheterna och ta hänsyn till kulturell mångfald och skillnader i identitet.

- Följderna av den europeiska integrationen och utvidgningen för styrelseformer och den enskilde medborgaren: Målet är att undersöka de viktigaste sambanden mellan den europeiska integrationsprocessen och utvidgningen, men även frågor som rör demokrati, institutionella strukturer och den enskildes välbefinnande.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: sambanden mellan integration, utvidgning och institutionella förändringar i ett historiskt och jämförande perspektiv, följderna av förändringarna av det globala sammanhanget, och Europas roll i detta, men även följderna av en utvidgning av Europeiska unionen för befolkningens välbefinnande.

- Fastställande av ansvarsområden och nya styrelseformer: Målet är att bidra till utvecklingen av olika styrelseformer på flera nivåer som är kontrollerbara, legitima och tillräckligt motståndskraftiga och flexibla för att kunna ta sig an samhällsförändringar som integration och utvidgning av unionen, men också att se till att beslutsprocesserna fungerar effektivt och på ett legitimt sätt.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: fördelning av ansvarsområden mellan olika nivåer och mellan den offentliga och den privata sektorn, demokratiska styrelseformer, representativa institutioner samt den roll som civilsamhällets organisationer spelar, privatisering, allmänhetens intresse, nya lagstiftningsförfaranden, företagsledning ("corporate governance"), samt följderna för rättssystemen.

- Säkerhetsfrågor – konfliktlösning och återställande av lag och ordning: Målet är att främja utvecklingen av institutioners och samhällens kapaciteter i fråga om konfliktlösning, identifiera vilka faktorer som leder till framgång eller misslyckanden när det gäller att förebygga konflikter samt utveckla bättre möjligheter för förmedling i konfliktsituationer.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: tidig identifiering av faktorer som leder till konflikter inom och mellan länder, jämförande analyser av förfaranden för att förebygga och lösa konflikter och skipa rättvisa i olika frågor, Europas roll på den regionala och internationella arenan när det gäller sådana frågor.

- Nya former för medborgarskap och identitet: Målet är att främja allmänhetens engagemang och delaktighet i beslutsfattandet i Europa, samt att utveckla kunskapen om hur det europeiska medborgarskapet upplevs och vilken betydelse det har, hur de mänskliga rättigheterna kan garanteras och hur olika identiteter kan samexistera och röra sig fritt.

Forskningsverksamheten skall främst inriktas på följande: sambanden mellan olika nya former av medborgarskap, inbegripet rättigheter för personer som inte är medborgare i det land där de bor, tolerans, mänskliga rättigheter, rasism och främlingshat, medias roll i utvecklingen av ett offentligt europeiskt område, medborgarskapsbegreppet och den personliga identitetens utveckling i en situation som präglas av stora skillnader, bland annat av kulturell art, och av ökande befolkningsrörelser, samt slutligen vilka följder detta har för utvecklingen av det europeiska kunskapssamhället.

1.2 Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov

Verksamheterna inom ramen för detta avsnitt kommer att ha följande övergripande mål:

- Att ge stöd inom olika områden av politiken som är av särskild stor vikt för EU, och där det krävs särskild forskning eller kompletterande forskningsinsatser utöver vad som genomförs inom ramen för de prioriterade tematiska områdena.
- Att undersöka nya och kommande vetenskapliga och tekniska problem och möjligheter, inte minst inom ämnesövergripande och tvärvetenskapliga forskningsområden, där åtgärder på gemenskapsnivå är lämpliga med tanke på möjligheterna att utveckla strategiska positioner i fråga om spjutspetskunskap och på nya marknader, eller att förutsäga stora frågor som det europeiska samhället kommer att ställas inför.

Gemensamt för dessa verksamheter är att de kommer att genomföras under en flerårsperiod, och anpassas direkt till de viktigaste berörda parternas behov och synpunkter (beslutsfattare, industrins användargrupper, forskningsgrupper som bedriver forskning vid frontlinjen osv.).

Inom ramen för sitt eget program kommer Gemensamma forskningscentret att bidra till uppnåendet av målen för detta särskilda program i enlighet med centrets uppdrag att främja utvecklingen av EU:s politik.

i) *Forskning med inriktning på politikområden och forskningsområden vid frontlinjen*

Den omfattar bl.a. följande två typer av forskning:

- Forskning som krävs för utveckling, genomförande och övervakning av tillämpningen av gemenskapspolitiken (varvid man bör bevaka både framtida unionsmedlemmars och de nuvarande medlemsstaternas intressen), och som kan beskrivas på följande (icke uttömmande) sätt:
 - Forskning för att underlätta genomförandet av gemensam politik som t.ex. den gemensamma jordbruks- och fiskepolitiken.
 - Forskning som gynnar EU:s politiska mål enligt definitionen i t.ex. sjätte miljöhandlingsprogrammet ⁽¹⁾, grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽²⁾ eller i riktlinjerna för gemenskapens transportpolitik.
 - Forskning som gynnar gemenskapens huvudmål, t.ex. de som Europeiska kommissionen fastställt för sin femåriga mandatperiod eller de som kan härledas från de politiska riktlinjer som Europeiska rådet fastställt, t.ex. i Lissabonstrategin, beträffande ekonomisk politik, inom områdena för informationssamhället och e-Europe, företag, social- och sysselsättningspolitik, utbildning och kultur, samt de statistiska verktyg och metoder som krävs.
 - Forskning som är nödvändig för gemenskapens övriga verksamhet, bl.a. på områdena hälsa (i synnerhet folkhälsa) regional utveckling, handel, yttre förbindelser och utvecklingsstöd eller rättsliga och inrikes frågor.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2001) 769.

- Forskning som svarar mot behoven på vissa nya tvärvetenskapliga och mångvetenskapliga områden eller på områden vid forskningsfronten. Avsikten är att underlätta för forskningen i gemenskapen att möta särskilda oväntade förändringar av stor betydelse, däribland på områden med anknytning till de prioriterade områdena.

Verksamheten skall genomföras inom ramen för ett flerårigt program för varje politikområde och varje forskningsområde vid frontlinjen som fastställts som prioritet. Flerårig programmering kommer från början att införas för sådana forskningsbehov som redan kan förutses, och skall kompletteras med årlig utvärdering som bland annat skall göra det möjligt att upptäcka sådana behov (av betydelse för någon av forskningsområdena) som ännu inte kunnat förutses.

- Verksamhet till stöd för gemenskapens politik skall utvärderas av en användargrupp bestående av företrädare för olika enheter inom kommissionen, som tar hjälp av yttranden från Vetenskapliga kommittéer i de berörda områdena, samt av en oberoende rådgivningsstruktur bestående av sakkunniga på hög nivå inom vetenskap och näringsliv. Vid identifieringen av forskningsbehov kommer användargruppen också att ta hjälp av omfattande samråd med berörda parter i EU och de länder som är associerade till ramprogrammet.
- Den utvärdering som användargruppen genomför skall grundas på huruvida de föreslagna forskningstemanas utgör något bidrag till den politiska utvecklingen (t.ex. koppling till lagstiftningsförslag som befinner sig i behandling eller till avgörande tidsfrister inom området), men också på de allmänna kriterier som anges nedan.
- Verksamhet inom forskning vid frontlinjen kommer att bedömas med hjälp av en oberoende rådgivande struktur med sakkunniga på hög nivå från forskning och näringsliv.
- Båda typer av verksamhet kommer att utvärderas utifrån följande kriterier:
 - De föreslagna forskningstemanas potentiella bidrag till utvecklingen av EU:s konkurrenskraft, förstärkningen av dess vetenskapliga och tekniska bas samt fullbordandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.
 - De föreslagna forskningstemanas och ansatsernas vetenskapliga betydelse och genomförbarhet.

I en krissituation som kräver brådskanie och oförutsedda forskningsinsatser kan programstrukturen komma att ändras med hjälp av ett särskilt förfarande för oförutsedda situationer, utgående från samma utvärderingskriterier.

Programverksamheten skall genomföras med hjälp av ansökningsomgångar. Verksamheten skall främst genomföras med följande medel:

- Särskilda riktade projekt med i allmänhet begränsat omfång som bedrivs i partnerskap i en omfattning som är anpassad till de behov som skall täckas.
- Sammankoppling i nätverk av forskningsverksamhet på nationell nivå, där det krävs mobilisering av kapaciteter i medlemsstaterna för att de fastställda målen skall kunna uppnås.

I vissa väl motiverade fall, då målen bäst kan uppnås på detta sätt, kan de instrument som används för de prioriterade tematiska områdena tillgripas i begränsad utsträckning.

Projekten kommer att väljas ut av kommissionen efter att ha bedömts av oberoende experter.

ii) Särskilda åtgärder för små och medelstora företag

Mål

Små och medelstora företag spelar en avgörande roll för gemenskapens konkurrenskraft och sysselsättning, inte bara för att de utgör det stora flertalet av Europas företag, utan också eftersom de är dynamiska och driver på förändringar på nya marknader (inte minst de små och medelstora företag som är verksamma inom teknikområden vid frontlinjen). Även om det rör sig om en heterogen grupp kan man säga att alla sådana företag står inför ökande konkurrenstryck på grund av att den europeiska inre marknaden nu tagit form, och att de därför löpande måste förnya sig för att följa med den tekniska utvecklingen. Dessutom både vill och måste allt fler små och medelstora företag inleda internationell verksamhet för att komma åt nya marknader och möjligheter.

I allmänhet kommer små och medelstora företag att delta i den verksamhet som genomförs i de prioriterade tematiska forskningsområdena inom ramen för spetsforskningsnätverk och integrerade projekt. Dessutom kommer det att inrättas särskilda möjligheter för små och medelstora företag i form av åtgärder för kollektiva forskningsinsatser och forskningssamverkan. Dessa kommer främst att riktas till den stora grupp av små och medelstora företag som har en potential för innovation, men begränsad forskningskapacitet. Forskningssamverkan skall dock utvidgas till att även omfatta stöd till nya högteknologiska små och medelstora företag, genom lösningar som är särskilt anpassade till deras behov.

Sammanlagt kommer minst 15 % av budgeten för "integrering av forskningsverksamheten" i detta program att anslås för små och medelstora företag.

Kollektiv forskning

Kollektiv forskning är en form av forskning som genomförs av FoTU-aktörer på uppdrag av industriförbund eller grupperingar inom näringslivet i syfte att utvidga kunskapsbasen för stora grupper små och medelstora företag och därigenom öka deras allmänna konkurrenskraft. När sådan forskning genomförs i europeisk skala, genom omfattande projekt som pågår i flera år, är den ett mycket effektivt redskap för att tillfredsställa de tekniska behov som kan uppkomma i viktiga sektorer inom näringslivet.

Utifrån program som finns i många av medlemsstaterna skall denna åtgärd ge grupperingar inom näringslivet möjlighet att identifiera och uttrycka forskningsbehov som är gemensamma för ett stort antal små och medelstora företag på europeisk nivå. Åtgärden skall göra det möjligt att förbättra den allmänna tekniska basen för hela sektorer inom Europas näringsliv. Genom att koppla samman grupperingar inom näringslivet i olika länder och ge finansiellt stöd till större projekt, samtidigt som projektsamordnarna får större ansvar för genomförandet, bidrar man till att forma den kollektiva forskningen i enlighet med de mål som fastställts för det europeiska området för forskningsverksamhet.

Projekt för kollektiv forskning kan exempelvis omfatta följande:

- Forskning som berör gemensamma problem/utmaningar (t.ex. strävan att uppfylla lagstiftningskrav, miljöprestanda osv.).
- Standardförberedande forskning (forskning som syftar till att lägga den vetenskapliga grunden för europeiska normer och standarder).
- Forskning som syftar till att förstärka den teknologiska basen inom vissa sektorer.
- Utveckling av "teknologiska verktyg" (t.ex. diagnosredskap och säkerhetsutrustning).

Utifrån väldefinierade riktlinjer skall projekten förvaltas av industriförbund eller andra grupperingar på gemenskapsnivå, eller minst två nationella industriförbund/-grupperingar som är etablerade i skilda europeiska länder. Europeiska ekonomiska intressegrupperingar som företräder små och medelstora företags intressen är också behöriga. En "kärntrupp" av små och medelstora företag som är anslutna till varje projekt skall övervaka utvecklingen från utvecklingsfasen till spridningen av projektresultaten.

Ett tvåstegsförfarande har utvecklats för identifiering av ämnen och projekturval (en ansökningsomgång för preliminära projektförslag, och, när de förslag som valts ut i den första bedömningsomgången har utvecklats till slutgiltiga projektförslag, en andra utvärdering och urval bland dessa). Stödnivån och andra kontraktvillkor för projekt för kollektiv forskning kommer att vara beroende av projektens mål.

- Projekt som syftar till ökad konkurrenskraft för en specifik industrisektor kan få gemenskapsstöd på maximalt 50 % av de sammanlagda stödberättigande kostnaderna. I sådana fall är det avtalsparten (näringslivsgrupperingarna) som äger projektresultaten.
- Projekt med betydande lagstiftande innehåll, eller som tydligt bidrar till "allmänhetens bästa" (t.ex. miljöskydd, folkhälsa) kan erhålla mer stöd. I sådana fall skall tonvikten ligga på en europaomfattande spridning av forskningsresultaten.

I samtliga fall skall spridning av resultaten bland de små och medelstora företagen garanteras med hjälp av exempelvis särskilda utbildnings- eller demonstrationsåtgärder (åtgärder för införlivande).

Åtgärder för forskningssamverkan

Forskningsamverkan går ut på att ett begränsat antal små och medelstora företag från olika länder, med specifika problem eller behov, lägger ut den forskning som behövs på entreprenad till en FoTU-aktör, men behåller äganderätten till resultaten. Projekten är relativt korta och kan beröra alla typer av forskningsämnen eller -områden, utgående från specifika problem och behov hos de berörda små och medelstora företagen. Andra företag (som inte räknas som små och medelstora företag), liksom även slutanvändare, kan delta i projekt för forskningssamverkan på villkor att de inte spelar en dominerande roll, och att deras tillgång till resultaten begränsas.

Unga högteknologiska små och medelstora företag, inbegripet nystartade företag, kan behöva lägga ut specifika grundläggande forskningsuppgifter för att utvidga eller förnya den kunskapsbas som ligger till grund för deras forskningsverksamhet. I sådana fall kan modellen för projekt för forskningssamverkan användas av enskilda små och medelstora företag som behöver samarbeta med en FoTU-aktör från ett annat land som förfogar över de kompletterande specialkunskaper som krävs. I sådana fall kommer särskilda regler att gälla för tillgången till resultaten.

Forskningsamverkan skall genomföras med hjälp av en öppen ansökningsomgång. Inom ramen för denna verksamhet skall även samordningen av ett riktat nätverk av nationella kontaktpunkter för små och medelstora företag i medlemsstaterna och de associerade staterna inhysas. Detta nät skall förse små och medelstora företag på regional och nationell nivå med information och stöd avseende deras deltagande i ramprogrammet (inbegripet spetsforskningsnätverk och integrerade projekt). Genom nära samordning med åtgärderna för ekonomisk och teknisk information samt med de innovationsstödstjänster som genomförs inom ramen för rubriken Forskning och innovation kommer de små och medelstora företagen att kunna dra nytta av alla planerade instrument och verksamhetstyper.

iii) Särskild verksamhet för internationellt samarbete

Det allmänna målet med internationellt samarbete inom ramen för ramprogrammet är att bidra till att öppna det europeiska området för forskningsverksamhet för den övriga världen. Denna verksamhet utgör ramprogrammets särskilda bidrag till öppningsprocessen, ochsom kommer att kräva gemensamma insatser av gemenskapen och medlemsstaterna.

Verksamheterna inom ramen för detta avsnitt kommer att ha följande särskilda mål:

- Att hjälpa europeiska forskare, företag och forskningsorganisationer i EU och de länder som är associerade till ramprogrammet att få tillgång till kunskap och sakkunskap på andra håll i världen.
- Att bidra till att Europa aktivt och samstämmigt deltar i internationella forskningsinitiativ i syfte att utvidga kunskapen och bidra till att lösa globala frågor av stor betydelse, t.ex. avseende hälsa och miljö.
- Att på det vetenskapliga och tekniska området ge stöd till genomförandet av gemenskapens politik i fråga om yttre förbindelser och utvecklingsstöd.

Den internationella samarbetsverksamheten skall dels ske genom att spetsforskningsnätverken och de integrerade projekten öppnas för forskare och institutioner från länder utanför gemenskapen, dels i form av särskild verksamhet.

Sådan särskild verksamhet, som genomförs till stöd för gemenskapens politik inom yttre förbindelser och utvecklingshjälp, kommer att inriktas på tre grupper av länder, nämligen Medelhavsländerna utanför Europeiska gemenskapen, Ryssland och de nya oberoende staterna, samt utvecklingsländerna.

Den särskilda verksamheten skall komplettera deltagandet av forskare och institutioner från dessa länder i spetsforskningsnät och integrerade projekt som är öppna för sådan medverkan i olika former, beroende på projektens teman och vilka länder som berörs.

Forskningsprioriteringarna i denna verksamhetskategori definieras utgående från de intressen och mål som fastställts för gemenskapens politiska samarbete med de olika grupperna av länder, men också av dessa länders särskilda ekonomiska och samhälleliga behov.

De skall därför i synnerhet omfatta följande:

- För Medelhavsländerna utanför gemenskapen: bidrag till utvecklingen av Europa-Medelhavssamarbetet, frågor rörande miljö, hälsa och vatten, men också skydd av kulturarvet.
- För Ryssland och de nya oberoende staterna: stabilisering av FoTU-potentialen, frågor som rör förändringar i industrins produktionssystem, miljö- och hälsoskydd samt olika säkerhetsfrågor.
- För utvecklingsländerna: problem rörande hälsa och folkhälsa, livsmedelssäkerhet samt ett rationellt utnyttjande av resurser.

Denna verksamhet skall genomföras i form av begränsade projekt för forskning, teknisk utveckling och demonstration, åtgärder för samordning av nationella insatser samt, vid behov, särskilda stödåtgärder.

Samarbetet med Ryssland och de nya oberoende staterna kommer främst att genomföras inom ramen för Intas-strukturen, som upprättats av gemenskapen och medlemsstaterna gemensamt.

I alla tre fall är ett av huvudmålen att bidra till att förstärka, stabilisera, utveckla eller anpassa de lokala forskningssystemen.

Därför skall ramprogramverksamheten syfta till bättre samordning och samspel med verksamhet som genomförs inom ramen för andra finansiella instrument, t.ex. Meda-programmet för Medelhavsområdet, Tacis-programmet för Ryssland och de nya oberoende staterna samt Europeiska utvecklingsfonden och ALA-fonden (för Latinamerika och Asien) för utvecklingsländerna. Denna verksamhet kan bidra till utvecklingen av mänskliga resurser för forskning, forskningsinfrastruktur, innovationsförmåga och utnyttjandet av resultat i dessa länder.

2. ATT FÖRSTÄRKA GRUNDEN TILL DET EUROPEISKA OMRÅDET FÖR FORSKNINGSVERSAMHET

Upprättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet förutsätter förbättrad samstämmighet och samordning inom verksamhet och strategier för forskning och innovation på nationell, regional och europeisk nivå.

Målet med gemenskapsåtgärderna på detta område är att främja och stödja programsamordning och gemensamma åtgärder mellan medlemsstaterna och mellan europeiska organisationer, men också att utveckla den gemensamma kunskapsbas som krävs för en sammanhängande utveckling av olika strategier. Verksamheten kan äga rum inom alla forsknings- och teknikområden, inbegripet de prioriterade tematiska områdena.

2.1 Samordning av forskningsverksamheten

Samordning av nationell verksamhet

Målet är att uppmuntra och stödja de initiativ som tagits av en rad länder på områden av gemensamt strategiskt intresse och att genom ett samordnat genomförande, ett ömsesidigt öppnande och en ömsesidig tillgång till forskningsresultat skapa samverkansvinster mellan dessa länders verksamheter och definiera och genomföra gemensam verksamhet.

Den verksamhet som berörs är program eller delar av program, instrument, planer och andra initiativ som vidtas på nationell eller regional nivå och som omfattar offentligt stöd till FoTU-verksamhet, utveckling av forskningskapacitet samt innovationsfrämjande. Verksamheten kan genomföras direkt av offentliga myndigheter eller forskningsorganisationer på nationell eller regional nivå, eller genom europeiska samarbetsramar som Europeiska vetenskapsstiftelsen (t.ex. samverkansprogrammet Eurocores).

Gemenskapen kommer att uppmuntra och främja initiativ som syftar till sammanslutning av nationella och regionala verksamheter och program i nät, bland annat genom stöd till följande:

- Samordning av oberoende verksamheter, inbegripet deras ömsesidiga öppnande.
- Förberedelse och förvaltning av gemensam verksamhet.

I detta syfte kommer gemenskapen att vidta följande åtgärder:

- Stödja projekt som valts ut inom ramen för en öppen ansökningsomgång (med två urvalsförfaranden per år). I vissa fall kan uppmaningar att inkomma med intresseanmälningar, följda av riktade ansökningsomgångar, komma att offentliggöras.

Projektet kan exempelvis omfatta strategiska undersökningar och planer, samråd med forskar- och innovationssamfundet, gemensamma ansökningsomgångar och paneler för kvalitetsgranskning (peer review), utbyte och spridning av information och resultat, programövervakning och -bedömning samt personalutbyten.

Projektet kommer i första hand att bedömas utgående från följande aspekter: De mobiliserade resursernas omfattning, projektets vetenskapliga och tekniska betydelse och inverkan, förutsedda förbättringar i fråga om användningen av forskningsresurser på europeisk nivå samt, i förekommande fall, projektets bidrag till innovationsfrämjande.

- Utveckla ett integrerat, lättillgängligt och användarvänligt informationssystem som uppdateras regelbundet, i syfte att tillhandahålla relevant upplysning till
 - beslutsfattare och programförvaltare (information om nationella forskningsprogram, instrument samt pågående och planerad forskningsverksamhet i syfte att hjälpa dem att hitta möjligheter för samarbete, sammanlänkning i nätverk eller gemensamma initiativ),
 - forskarvärlden (information om nationella eller gemensamma program där de kan delta).

Samordning på europeisk nivå

Målet är att öka samverkansvinsterna och förbättra komplementariteten mellan de gemenskapsåtgärder som vidtas inom ramprogrammet och dem som vidtas av andra europeiska organisationer för vetenskapligt samarbete och mellan dessa organisationer. Genom ökad samordning och bättre samarbete kommer de olika europeiska samarbetsramarna att effektivare kunna bidra till att de olika europeiska forskningsinsatserna blir mer samstämmiga och till upprättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet. Gemenskapens deltagande i internationell verksamhet kan också erhålla stöd i väl motiverade fall.

- Forsknings- och tekniksamarbete inom andra europeiska ramar för samarbete

Cost är en sedan länge etablerad mekanism som fungerar nerifrån och upp och som underlättar samordning och utbyten mellan nationellt finansierade forskare och forskningsgrupper inom en rad olika områden. För att Cost även fortsättningsvis skall kunna lämna kostnadseffektiva bidrag till forskningssamordningen inom det europeiska området för forskningsverksamhet måste dess förvaltningsstrukturer anpassas till det nya sammanhanget. Detta innebär bland annat att Costs medlemsstater måste upprätta en lämplig organisation som kan erhålla finansiellt stöd inom ramen för detta program.

Samordningen med Eureka skall byggas ut i syfte att förbättra den strategiska samstämmigheten och garantera att finansieringsåtgärderna kompletterar varandra, i synnerhet inom ramen för de prioriterade tematiska områdena. Dessutom skall gemensamma informations- och kommunikationsåtgärder organiseras där så är lämpligt.

- Samarbete och gemensamma initiativ för specialiserade europeiska organisationer för forskningssamarbete

Vad beträffar de temainriktade europeiska organisationerna, t.ex. CERN, ESA, ESO, EMBL, ESFR, och ILL, kommer gemenskapen att uppmuntra och främja särskilda initiativ som syftar till att öka samstämmigheten och samspelet mellan deras olika verksamheter och mellan dessa organisationer och gemenskapens åtgärder, bland annat genom utveckling av gemensamma förfaranden och åtgärder i frågor av gemensamt intresse.

2.2 **En samstämmig utveckling av forsknings- och innovationspolitiken**

Målet med åtgärderna på detta område är att uppmuntra till en sammanhållen utveckling av innovations- och forskningspolitiken i gemenskapen, dels genom att snabbt kartlägga utmaningar och områden av gemensamt intresse, dels genom att förse medlemsstaternas och gemenskapens politiska beslutsfattare med kunskap och beslutsunderlag som kan hjälpa dem formulera sina strategier.

Verksamheten på detta område skall beröra följande områden:

- Analyser och undersökningar, prognosrelaterad verksamhet ("Foresight"), statistik samt forsknings- och teknikindikatorer

Denna verksamhet omfattar undersökningar, analyser och prognoser rörande vetenskaplig och teknisk verksamhet och forsknings- och innovationspolitik inom ramen för genomförandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.

Prognosverksamheten ("Foresight") skall främst omfatta utveckling av temainriktade dialogplattformar och den kunskapsbas som behövs för användare och producenter av prognosanalyser, samt utnyttjande av goda metodikexempel och förberedande av scenarier på medellång och lång sikt för vetenskap och teknik i Europa.

I fråga om indikatorer kommer man att vidareutveckla relevanta och harmoniserade indikatorer, utifrån forskningens och innovationsverksamhetens olika dimensioner och deras inverkan på ekonomi och samhälle. Sådana indikatorer kan exempelvis möjliggöra jämförelser mellan de olika medlemsstaternas eller regionernas vetenskapliga och tekniska prestanda.

- Riktmärkning av innovations- och forskningspolitiken på nationell, regional och europeisk nivå

Den första insatsen för att jämföra medlemsstaternas nationella FoTU-verksamhet, som inleddes år 2000, kommer att slutföras i mitten av 2002. Mot bakgrund av denna undersökning skall metodiken och indikatorerna för nästa riktmärkningsomgång anpassas. Jämförelsen skall även utvidgas geografiskt till att omfatta de länder som håller på att ansluta sig till EU samt till de associerade länderna, och skall även omfatta nya teman. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt spridning och övervakning av tillämpningen av bästa praxis, i nära samarbete med medlemsstaterna och de övriga forskningsparterna.

Den riktmärkningsverksamhet som pågår i fråga om innovation (insamling av uppgifter om innovationspolitiken i Europa, utveckling av en "innovation scoreboard" samt organisation av s.k. "peer-reviews" av innovationstrategierna, utförda av temainriktade grupper av beslutsfattare) skall utvidgas så att den öppnas geografiskt, både i samhällelig mening genom att berörda innovationsparter blir delaktiga, och regionalt.

- Kartläggning av den vetenskapliga och tekniska spetskompetensen i gemenskapen

Kartläggningen av spetskompetens skall utvidgas i enlighet med två riktlinjer, så att det antal teman som omfattas ökas, och resultaten regelbundet uppdateras.

Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt en så vid spridning av den tillgängliga informationen som möjligt, samt till samordning av kartläggningen med den verksamhet som syftar till främjad forskningsintegration i Europa.

- Bättre rättsliga och administrativa förutsättningar för forskning och innovation i gemenskapen

Målet är att granska och analysera hinder inom lagstiftningen och av administrativ art, att identifiera och sprida god förvaltningssed och att bidra till utveckling av nya tillvägagångssätt. Bland de områden som kan beröras märks följande: immaterialrätt och industriell äganderätt, förbindelser mellan den offentliga och den privata sektorn när det gäller forskning och innovation, utnyttjande och spridning av kunskap, regler för tillgång till nya produkter och tjänster på marknaden, mekanismerna för forsknings- och innovationsfinansiering och för investeringsfrämjande, i synnerhet inom den privata sektorn.

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV BELOPPET

Åtgärdstyp	Belopp (miljoner euro)
Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet ⁽¹⁾	12 055 ⁽²⁾
<i>Prioriterade tematiska forskningsområden</i>	10 425
Genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa	2 000
Informationssamhällets teknik (IST)	3 600
Nanoteknik, intelligenta material, nya produktionsprocesser	1 300
Flyg- och rymdteknik	1 000
Livsmedelssäkerhet och hälsorisker	600
Hållbar utveckling och globala förändringar	1 700
Medborgare och styrelseformer i det europeiska kunskapssamhället	225
<i>Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov</i>	1 630
Forskning med inriktning på politikområden och forskningsområden vid frontlinjen	880
Särskilda forskningsåtgärder för små och medelstora företag	450
Särskild verksamhet för internationellt samarbete	300
Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet	450
Stöd till samordningen av verksamheten	400
Stöd till en sammanhållen utveckling av politiken	50
Totalt	12 505

⁽¹⁾ Målet är att minst 15 % av de sammanlagda anslagen under denna rubrik skall ställas till förfogande för små och medelstora företag.

⁽²⁾ Inbegripet 600 miljoner EUR för internationellt samarbete, och inbegripet belopp som ställs till förfogande inom ramen för Europaparlamentets och rådets beslut i enlighet med artikel 169 i fördraget.

BILAGA III

METODER FÖR ATT GENOMFÖRA PROGRAMMET

För att genomföra programmet, och i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (2002/. . /EG) och med reglerna för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat (2002/. . /EG) kommer kommissionen att använda sig av olika instrument.

Förslagen kommer att utvärderas i enlighet med de kriterier som framgår av ovannämnda beslut för att bedöma hur relevanta de är vad gäller programmets mål, den vetenskapliga och tekniska kvaliteten, mervärdet på gemenskapsnivå och den sökandes förmåga att förvalta projektet.

Gemenskapens bidrag kommer att tilldelas i enlighet med ovan nämnda beslut. När det gäller organisationer från regioner som ligger efter i utvecklingen kan de eventuellt få extra finansiering för sitt deltagande inom ramen för strukturfonderna, i överensstämmelse med de gränser som fastställts i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning.

A. Nya instrument ⁽¹⁾**A.1 Nätverk mellan spetsforskningscentra**

Spetsforskningsnätverk skall genomföras i ramprogrammets sju prioriterade tematiska forskningsområden samt, i väl motiverade fall, i forskningsområden som uppfyller behov som uppkommit i gemenskapspolitiken, eller inom nya och kommande områden.

Detta instrument syftar till att främja Europas vetenskapliga och tekniska kvalitet genom en stegvis och varaktig integration av befintlig eller ny forskningskapacitet i Europa, både på nationell och regional nivå. Varje nätverk skall främja kunskapen på ett visst område genom att samla en kritisk massa av kunskap.

Nätverken kommer i allmänhet att byggas upp kring en central grupp av deltagare som kan utvidgas med andra deltagare. För att skapa virtuella spetsforskningscentra kommer de att integrera en stor del av, eller till och med hela, sin forskningsverksamhet inom det berörda området. Dessa åtgärder kommer i flera fall vara tvärvetenskapliga och inriktade mot långsiktiga mål, och inte mot på förhand definierade resultat vad gäller produkter, processer eller tjänster.

Utöver denna integrerade forskningsverksamhet kommer nätverkens gemensamma åtgärdsprogram även innehålla åtgärder som skall föra deltagarna samman och åtgärder för spridning av forskningens resultat utanför nätverket.

För att uppnå dessa mål kommer nätverkens verksamhet omfatta följande:

- Forskningsverksamhet som har samordnats av deltagarna.
- Integrerad verksamhet som särskilt omfattar följande:
 - Anpassning av deltagarnas forskningsaktiviteter så att de kompletterar varandra bättre.
 - Utveckling och användning av elektroniska informations- och kommunikationsverktyg, och framtagning av virtuella och interaktiva arbetsmetoder.
 - Kort-, medel-, och långsiktiga utbyten av personal, möjligheter till anställning eller utbildning för forskare från andra medlemmar i nätverket.
 - Utveckling och användning av gemensam infrastruktur för forskning, och anpassning av befintliga hjälpmedel och anläggningar så att de kan användas gemensamt.
 - Gemensam hantering och användning av den framtagna kunskapen, och innovationsfrämjande åtgärder.

⁽¹⁾ Inbegriper finansiering av nationella program som genomförs av flera medlemsstater tillsammans, i enlighet med artikel 169 i fördraget.

- Spridning av spetsforskning bl.a. genom
 - utbildning av forskare,
 - information om nätverkets resultat och spridning av kunskap,
 - tjänster för att stödja teknisk innovation i små och medelstora företag, i första hand i syfte att införa ny teknik,
 - analys av frågor som rör vetenskap och samhälle i samband med nätverkets forskning.

I samband med vissa delar av verksamheten (t.ex. utbildning av forskare) kommer nätverket att sträva efter öppenhet genom att publicera meddelanden om ansökningsomgångar.

Nätverkets storlek kan variera beroende på områden och ämnen. Som riktmärke bör emellertid antalet deltagare vara minst sex. Gemenskapens bidrag till ett nätverk kan i genomsnitt uppgå till flera miljoner euro per år.

Förslaget om nätverk bör innehålla följande delar:

- En allmän redogörelse för det gemensamma verksamhetsprogrammet och dess innehåll under det första året uppdelat på forskningsverksamhet, integrationsverksamhet och verksamhet för spridning av forskningens resultat.
- Deltagarnas funktioner, med redogörelse för den verksamhet och de resurser som de kommer att samordna.
- Nätverkets förvaltning (samordning och administration av verksamheten).
- Programmet för spridning av kunskap och utsikterna för användning av resultaten.

Inom ramen för gemenskapens ursprungliga bidrag kan samarbetet vid behov utvidgas genom att man tar in nya eller ersätter tidigare deltagare. Detta kommer oftast att ske genom publicering av ansökningsomgångar.

Verksamhetsprogrammet kommer att uppdateras varje år vilket kan leda till en omorientering av viss verksamhet eller inledande av ny verksamhet som inte ursprungligen planerats. Detta kan innebära att nya deltagare tas med i nätverket. Kommissionen kan offentliggöra ansökningsomgångar i syfte att tilldela ytterligare stöd för att t.ex. täcka kostnader för en utvidgning av det befintliga nätverkets integrerade verksamhet eller upptag av nya deltagare.

Gemenskapens bidrag kommer att utgöras av ett fastställt belopp länkat till genomförandet av ett visst arbete. Beloppet beräknas med utgångspunkt från de resurser som har anslagits till det gemensamma verksamhetsprogrammet och betalas ut årligen. Som komplement till deltagarnas egna resurser bör detta vara tillräckligt för att främja integration utan att skapa ett ekonomiskt beroende som skulle kunna äventyra samarbetets överlevnad på längre sikt.

A.2 Integrerade projekt

Integrerade projekt skall genomföras i ramprogrammets sju prioriterade tematiska forskningsområden samt, i väl motiverade fall, i forskningsområden som uppfyller behov som uppkommit i samband med genomförandet av gemenskapspolitiken, eller inom nya och kommande områden.

Syftet med detta instrument är att öka gemenskapens konkurrenskraft respektive att bidra till att lösa stora samhällsproblem genom att samla en kritisk massa av de resurser och den kunskap inom forskning och teknisk utveckling som finns i gemenskapen.

Varje integrerat projekt kommer därför att vara inriktat på att uppnå identifierbara vetenskapliga och tekniska resultat som kan tillämpas i produkter, processer eller tjänster. Verksamheten inom ramen för ett integrerat projekt kommer principiellt att ha klart definierade mål, även om det rör sig om explorativ forskning.

Projekttagarna kommer i allmänhet att ansluta sig kring en central grupp bestående av huvuddeltagarna. All verksamhet inom ramen för ett integrerat projekt kommer att definieras inom ramen för en allmän "genomförandeplan" som skall omfatta följande typer av verksamhet:

- Forskning, teknisk utveckling och/eller demonstration.
- Hantering, spridning och överföring av kunskap i syfte att främja innovation.
- Analys och utvärdering av den aktuella tekniken, samt av de faktorer som är förknippade med dess tillämpning.

Om det är förenligt med projektets mål kan planen också omfatta verksamhet som berör följande:

- Utbildning av forskare, studenter, ingenjörer och företagsledning, bland annat för små och medelstora företag.
- Stöd till införandet av ny teknik, bland annat inom små och medelstora företag.
- Information och kommunikation, samt dialog med allmänheten om vetenskapliga och samhällliga aspekter av den forskning som genomförs inom ramen för projektet.

De integrerade projektens storlek kan variera beroende på område och ämne, med hänsyn till den kritiska massa som krävs för att nå fram till de förväntade resultaten under bästa tänkbara förhållanden.

Kostnaderna för ett integrerat projekts samlade åtgärder kan variera från flera miljoner euro till flera tiotal miljoner euro.

Normalt sett består ett integrerat projekt av en rad särskilda åtgärder som berör vissa aspekter av den forskning som behövs för att uppnå de mål som fastställts. Dessa åtgärder kommer att vara av varierande omfattning och struktur, beroende på det syfte som skall uppnås, och skall genomföras på ett samordnat sätt. I vissa fall kan ett integrerat projekt också vara ett enda stort projekt med en enda programpunkt.

Integrerade projekt bör innehålla följande delar:

- Projektets vetenskapliga och tekniska mål.
- Genomförandeplanens viktigaste element och dess tidsschema, med angivande av de viktigaste uppgifterna avseende de olika delarna.
- Etappmålen i samband med genomförandet, och de resultat som förväntas vid varje etappmål.
- Konsortiedeltagarnas roller och deras särskilda kunskapsområden.
- Projektets organisation och förvaltning.
- En plan för spridning av kunskap och användning av resultaten.
- En uppskattning av den sammanlagda budgeten samt budgeten för de olika verksamheterna, inbegripet en finansieringsplan där de olika bidragen och deras ursprung tydligt visas.

Inom ramen för gemenskapens ursprungliga bidrag kan samarbetet vid behov utvidgas genom att man tar in nya eller ersätter tidigare deltagare. Detta kommer oftast att ske genom publicering av ansökningsomgångar.

Genomförandeplanen skall uppdateras varje år. Uppdateringen kan leda till omstrukturering av vissa verksamheter och införandet av nya åtgärder. I det senare fallet, och om det krävs extra bidrag från gemenskapen, skall kommissionen välja ut dessa verksamheter och de deltagare som skall genomföra dem med hjälp av en ansökningsomgång.

Gemenskapsbidraget skall utgöra del av en finansieringsplan som kan omfatta stöd från andra finansieringsprogram, bland annat Eureka eller de instrument som ingår i EIB och EIF. Gemenskapsstödet kan uppgå till maximalt 50 % av den sammanlagda projektbudgeten, indelad i olika budgetar för de olika verksamheterna. Bidraget skall betalas ut varje år, utgående från den föreslagna genomförandeplanen, och anpassas till verksamhetens utveckling och till finansrapporterna.

A.3 *Projekt för kollektiv forskning*

Dessa projekt, som genomförs över hela det vetenskapliga och tekniska området, skall utföras av forskningsenheter för industriförbund eller -grupperingar, inom områden och ämnen som är av intresse för en stor grupp små och medelstora företag som står inför gemensamma problem.

B. **Övriga instrument**

I syfte att genomföra programmet kan kommissionen också tillämpa följande:

- Särskilda riktade projekt för att genomföra forsknings- och demonstrationsverksamhet inom områden som berör gemenskapspolitikens behov, nya eller framväxande behov samt särskilda internationella samarbetsverksamheter.
 - Projekt för forskningssamarbete inom alla tekniska och vetenskapliga områden i syfte att ge små och medelstora företag tillgång till enheter med lämplig forskningskapacitet för att genomföra specifika forskningsuppdrag.
 - Samordning och särskilda stödåtgärder för att uppnå de mål som fastställts i programmet och för att svara på behov som uppkommit inom gemenskapspolitikens, nya eller framväxande behov, särskilt internationellt samarbete samt främjande av grunderna för det europeiska området för forskningsverksamhet.
 - Kompletterande åtgärder i form av extra insatser för att uppnå de mål som satts för programmet och förbereda kommande verksamhet inom ramen för gemenskapens politik för vetenskaplig och teknisk utveckling.
-

Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet

(2001/C 240 E/28)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 279 slutlig — 2001/0123(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 166 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 166.3 i fördraget skall Europaparlamentets och rådets beslut nr .../.../EG av den [...] om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "ramprogrammet") genomföras genom särskilda program som skall fastställa de närmare villkoren för programmets genomförande och längd och tillhandahålla de resurser som bedöms nödvändiga.
- (2) Ramprogrammet 2002–2006 är uppdelat i tre stora verksamhetsområden: "Att integrera forskningen", "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" (som skall genomföras genom detta särskilda program) och "Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet".
- (3) Detta program omfattas av reglerna för företags, forskningscentras och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat som Europaparlamentet och rådet antagit för ramprogrammet i beslut nr .../.../EG (nedan kallade "regler för deltagande samt för spridning av resultat").
- (4) Genom tillämpning av nya instrument, bland annat decentraliserad och förenklad administration, och genom att utnyttja extern teknisk hjälp så långt som möjligt bör man inom ramen för detta program kunna minska utgifterna för personal och administration till maximalt 5,5 % av det totala belopp som anses nödvändigt för genomförande av programmet.

(5) Vid genomförandet av programmet bör små och medelstora företags deltagande betonas och det kan vara lämpligt att inleda samarbete med tredje land och internationella organisationer. Kandidatländerna bör ägnas särskild uppmärksamhet.

(6) All forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vara förenlig med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

(7) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att förstärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap.

(8) Detta program bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till berörda parter intressen, bland annat inom forskarvärlden, näringslivet, bland användarna och beslutsfattarna. Den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vid behov anpassas till gemenskapens politik och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(9) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾ bör de antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i det beslutet.

(10) I sinom tid bör kommissionen se till att en oberoende bedömning genomförs av den verksamhet som genomförs inom ramen för programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med ramprogrammet antas härmed ett särskilt program för att strukturera området för forskningsverksamhet (nedan kallat "det särskilda programmet") för perioden från och med den [...] till och med den 31 december 2006.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av den 20 maj 1999 (EGT C 201, 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution av den 3 februari 2000, PE 284.656.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna för det särskilda programmet anges i bilaga I.

Artikel 2

I enlighet med bilaga II till ramprogrammet uppgår det belopp som anses vara nödvändigt för genomförandet av det särskilda programmet till 3 050 miljoner euro, inbegripet maximalt 5,5 % för kommissionens förvaltningsutgifter. I bilaga II ingår en preliminär uppdelning av detta belopp.

Artikel 3

1. De detaljerade bestämmelserna för gemenskapens finansiella deltagande i det särskilda programmet är samma som avses i artikel 2.2 i ramprogrammet.

2. I bilagorna I och III till ramprogrammet fastställs de instrument som skall tillämpas för genomförandet av det särskilda programmet, och dessa beskrivs i detalj i bilaga III.

3. Det särskilda programmet omfattas av reglerna för deltagande samt för spridning av resultat.

Artikel 4

1. Kommissionen skall utarbeta ett arbetsprogram för genomförandet av det särskilda programmet, med en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilaga I samt med ett tidsschema för genomförandet.

2. I arbetsprogrammet skall relevant forskningsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer beaktas. Vid behov skall arbetsprogrammet uppdateras.

Artikel 5

1. Kommissionen skall ha ansvar för genomförandet av det särskilda programmet.

2. Det förfarande som avses i artikel 6 skall tillämpas vid antagandet av följande åtgärder:

— Utveckling och uppdatering av det arbetsprogram som avses i artikel 4.1.

— Anpassningar av den preliminära budgetindelningen som anges i bilaga II.

Artikel 6

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en representant för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det förfarandeförfarande som anges i artikel 4 i beslut 1999/468/EG ⁽¹⁾ tillämpas, i överensstämmelse med artikel 7.3 i det beslutet.

3. Den tidsperiod som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

Artikel 7

1. Kommissionen skall i enlighet med artikel 4 i ramprogrammet regelbundet rapportera om vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av det särskilda programmet.

2. Kommissionen skall se till att den oberoende bedömning av programverksamheten som avses i artikel 5 i ramprogrammet genomförs inom de områden som omfattas av det särskilda programmet.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJERNA FÖR VERKSAMHETEN

Inledning

Detta program skall inriktas på ett antal strukturella brister som finns på alla områden inom den europeiska forskningen och som sannolikt kommer att få allt större konsekvenser för EU:s förmåga att uppfylla medborgarnas önskemål när ekonomin och samhället blir mer kunskapsbaserade. Det skall

- öka benägenheten att, på alla nivåer, omvandla forskning till användbara och kommersiellt värdefulla innovationer,
- främja utvecklingen av de mänskliga resurser som utgör den grund som forskningskapaciteten måste byggas på, samt av rörlighet för forskare – och deras kunskaper – både mellan länderna i Europa och från andra länder till Europa,
- stimulera utveckling och modernisering av forskningsinfrastrukturer av högsta kvalitet på ett mer rationellt och kostnadseffektivt sätt samt göra infrastrukturer och därtill hörande resurser mer allmänt tillgängliga för forskare i Europa som då kan dra nytta av dem,
- utveckla metoder för en mer konstruktiv och effektiv kommunikation och dialog mellan forskare och medborgare i allmänhet så att samhället i sin helhet på ett mer välinformerat och konstruktivt sätt kan påverka en framtida utveckling och styrning av vetenskap, teknik och innovation.

Verksamheterna inom detta program kan bedrivas inom alla områden för forskning och teknik på grund av sina egenskaper och metoden för hur de genomförs. De har särskilda syften som är skilda från och som kompletterar de verksamheter som genomförs inom andra delar av ramprogrammet, särskilt de inom programmet "Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet" i de prioriterade tematiska områdena för EU-forskning i det programmet. Man skall sträva efter samordning med dessa.

Denna komplettering sker genom att

- förbättra förutsättningarna för utveckling av mänskliga resurser och kunskapsöverföring som uppstår i samband med genomförandet av verksamheterna som omfattas av detta program, och som bland annat skulle gälla för de prioriterade tematiska forskningsområdena liksom för forskningsinfrastruktur som används på bred front, däribland även de som omfattar flera prioriterade områden,
- i lämpliga fall tillämpa konsekventa metoder och verktyg för att främja innovation genom forskning och, på ett bättre sätt, förena forskning med samhällets behov, samt att tillämpa konsekventa ramar för genomförande av åtgärder på området för mänskliga resurser, stöd till infrastruktur och för säkerställandet av att forskning bedrivs på ett etiskt sätt, vilket bland annat kan genomföras med hjälp av integrerade projekt och nätverk mellan spetsforskningscentra.

Kandidatländernas deltagande i detta program uppmuntras.

1. FORSKNING OCH INNOVATION**M å l**

Det övergripande målet är att få till stånd en påtaglig förbättring av Europas innovativa prestanda på kort, medellång och lång sikt genom att stimulera till en bättre samordning av forskning och innovation och genom att verka för en mer konsekvent och innovationsinriktad politik och lagstiftning inom EU.

För att det skall kunna ske kommer verksamheter att genomföras på ett antal särskilda områden, i enlighet med målen i meddelandet ⁽¹⁾ om innovation i en kunskapsstyrd ekonomi. Dessa områden kompletterar och stödjer både varandra och de åtgärder som vidtas under rubriken "Att integrera och stärka det europeiska området för forskningsverksamhet". De kommer att vara inriktade på att förbättra kunskapen, förståelsen och kompetensen hos de berörda aktörerna – forskare, industrin, investerare, offentliga myndigheter på europeisk, nationell och regional nivå, samt andra inblandade – genom att uppmuntra till en mer intensiv och givande samverkan dem emellan och tillhandahålla strategiska uppgifter och tjänster, samt genom att utveckla nya metoder och verktyg som kan underlätta deras arbete. En allmän princip bakom alla dessa åtgärder är att innovation inte kan skiljas från forskning. Syftet med åtgärderna är att stärka kopplingarna mellan forskning och innovation, från det ögonblick då forskningsverksamheten inleds och genom hela genomförandeperioden.

⁽¹⁾ KOM(2000) 567, 20.9.2000.

För att verksamheterna skall leda till att forskningsverksamheten struktureras på ett effektivare sätt i Europa kommer de, där så är lämpligt, att genomföras i samarbete med andra fora eller organisationer på regional, nationell eller europeisk nivå, som till exempel strukturfonderna eller EIB och EIF inom ramen för initiativet "Innovation 2000".

Planerade verksamheter

i) *Att skapa nätverk mellan aktörerna och främja samspelet mellan dem*

Innovationssystemens effektivitet beror på hur intensivt samspelet och utbytet mellan de berörda aktörerna är. Syftet med de europeiska nätverk som är inblandade i denna verksamhet kommer bland annat att vara att främja kontakterna mellan forskning och industri samt mellan företagare och investerare. Verksamheterna skall vara inriktade på att uppmuntra och validera lokala och regionala initiativ för att främja bildande och utveckling av innovativa företag, utbyte av god praxis och gränsöverskridande samarbete mellan universitet, företagskuvöser, riskkapitalfonder etc, samt en optimering av metoder för kommunikation, utbildning, överföring och spridning av kunskap mellan universitet, företag och finanssektorn.

ii) *Att uppmuntra till samarbete mellan regioner*

Strategier och program för innovation som omfattar de viktigaste lokala aktörerna införs lämpligast på regional nivå. Syftet med denna verksamhet, som skall ske i nära samarbete med de verksamheter som genomförs i samband med regionala strategier och strukturfonderna, skall vara följande: att främja utbytet av information om särskilda innovationsrelaterade teman; att underlätta överföring av god praxis och införa innovationsstrategier i regionerna i de länder som är på väg mot medlemskap i EU; att uppmuntra till att program eller åtgärder som har visat sig framgångsrika på europeisk nivå genomförs på regional nivå.

iii) *Försök med nya verktyg och metoder*

Syftet med dessa verksamheter är att pröva nya idéer och metoder för innovation. De skall omfatta följande: försök på europeisk nivå med nya idéer som genomförts nationellt eller regionalt för att främja innovation och bildande av innovativa företag; analys av möjligheterna att reproducera och/eller utnyttja beprövade metoder, verktyg eller resultat i nya sammanhang; inrätta integrerade plattformar för att tillhandahålla och sprida kunskaper och kompetens med avseende på de sociotekniska innovationsprocesserna.

iv) *Att inrätta tjänster*

Inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet och den gradvisa samordningen av innovationssystemen i Europa kommer att kräva information och tjänster som överskrider den nuvarande nationella uppdelningen. Verksamheterna berör följande: informationstjänsten Cordis för forskning och utveckling som kompletteras med andra medier för att nå de olika målgrupperna; nätverket av teknikförmedlingscentra (Innovation Relay Centres), vars geografiska täckning kommer att utökas och som skall kompletteras med instrument för att främja överföring av kunskap och teknik över nationsgränserna; informations- och stödtjänster på till exempel områdena immateriella eller industriella rättigheter och tillgång till innovationsfinansiering.

v) *Att intensifiera den ekonomiska och tekniska informationen*

Ekonomisk och teknisk information är avgörande för konkurrenskraftiga forsknings- och innovationsstrategier i en kunskapsbaserad ekonomi. Åtgärderna som skall vidtas skall inriktas på aktörerna på området för innovativ verksamhet – små och medelstora företag, forskare/företagare och investerare. De kommer framför allt att inbegripa mellanhänder som arbetar med/för dessa aktörer samt organisationer med expertkunskaper på området ekonomisk och teknisk information. Åtgärderna skall fokuseras på särskilda vetenskapliga och tekniska teman eller industrigrenar och kan omfatta följande: att främja innovativ verksamhet i små och medelstora företag, i synnerhet genom åtgärder med syfte att underlätta för dessa att delta i gemenskapens forskningsprogram; att stödja verksamhet för insamling, analys och spridning av information om utvecklingen inom vetenskap och teknik, tillämpningar och marknader som kan vara till hjälp för aktörerna; identifiering och spridning av bästa praxis med avseende på ekonomisk och teknisk information.

vi) *Att analysera och utvärdera innovationer i forskningsprojekten i gemenskapen*

Forsknings- och innovationsverksamheterna som genomförs inom ramen för olika gemenskapsprojekt, i synnerhet inom nätverken mellan spetsforskningscentra och de integrerade projekten, innehåller rikligt med information om de hinder som finns för innovation och vilka metoder som krävs för att övervinna dem. Slutanalysen av dessa metoder kommer att beröra följande: insamling och analys av information om åtgärder som vidtagits för att främja innovation i gemenskapsprojekt, vilka hinder man stött på och vilka åtgärder som krävts för att undanröja dem; jämförelse av erfarenheter från gemenskapsprojekt med det man lärt från andra nationella eller mellanstatliga program och en validering av den information som framkommit; spridning av denna information till företag och andra som är inblandade i skapandet och utnyttjandet av kunskap.

2. MÄNSKLIGA RESURSER OCH RÖRLIGHET

Dagens kunskapssamhälle är i hög grad beroende av att kunna producera, överföra och använda kunskap. Detta kräver att kognitiva resurser uppbådas, med början hos forskarsamfundet. Det övergripande strategiska målet med verksamheten "mänskliga resurser och rörlighet" är att ge ett brett stöd till utvecklingen av tillgången på mänskliga resurser i det europeiska forskningssystemet och att dessa blir av världskvalitet, med beaktande av forskningens naturliga internationella dimension.

Detta kommer att omfatta en sammanhängande uppsättning åtgärder som till stor del utgår ifrån finansieringen av strukturerade åtgärder för forskares rörlighet. Dessa kommer framför allt att inriktas på att utveckla och överföra forskningskompetens, konsolidera och utöka forskarnas karriärmöjligheter och främja spetsforskningen inom den europeiska forskningsverksamheten. Det välkända namnet Marie Curie kommer att vara kännetecknande för alla berörda åtgärder.

Verksamheten kommer att vara öppen för alla vetenskapliga och tekniska forskningsområden som bidrar till att uppnå gemenskapens FoTU-mål. Det kommer emellertid att fortsätta att vara möjligt att ändra prioriteringarna, med avseende på till exempel vetenskapliga områden, regioner som deltar, typer av forskningsorganisationer samt erfarenheten hos målgruppen inom forskarvärlden, för att man skall kunna reagera på utvecklingen av kraven i Europa på detta område.

Följande skall betonas:

- Kvinnors deltagande i alla åtgärder samt lämpliga åtgärder för att främja en bättre balans mellan män och kvinnor inom forskningen.
- Personliga förhållanden beträffande rörlighet, i synnerhet med avseende på familj, karriärutveckling och språk.
- Utvecklingen av forskningsverksamheten i EU:s och de associerade ländernas mindre gynnade regioner samt behovet av ökat och effektivare samarbete mellan forskare på olika områden och mellan universitet och näringsliv samt små och medelstora företag.

För att ytterligare stärka den mänskliga potentialen för europeisk forskning kommer syftet med denna verksamhet också att vara att locka hit de bästa och mest lovande forskarna från tredje land⁽¹⁾, främja utbildning av europeiska forskare utomlands och stimulera europeiska forskare etablerade utanför Europa att återvända hit.

Å t g ä r d e r

Tre huvudsakliga grupper av åtgärder kommer att genomföras.

i) Vård-anknutna åtgärder

Syftet med åtgärderna inom den första gruppen är att hjälpa forskningsnätverk, forskningsorganisationer och företag med strukturerade heltäckande åtgärder för utbildning och rörlighet för forskare samt utveckling och överföring av forskningskompetens. Avsikten med åtgärderna är att bidra till att strukturera det europeiska forskningssystemet på ett effektivt sätt, i synnerhet genom att uppmuntra unga forskare att fortsätta på forskningsbanan. Utbildningsdelarna inom denna grupp åtgärder skall vara riktade till forskare som befinner sig i ett tidigt skede (normalt de första fyra åren) i forskarkarriären, till exempel de som genomgår en doktorandutbildning, medan överföring av kompetens och kunskap berör mer erfarna forskare.

- Marie Curie-nätverk för forskarutbildning: Dessa nätverk ställer resurser till förfogande så att internationellt erkända forskargrupper skall kunna länka samman sin verksamhet inom ramen för samarbete kring ett väldefinierat forskningsprojekt, för att kunna utforma och genomföra ett strukturerat utbildningsprogram för forskare inom ett särskilt forskningsområde. Genom nätverken skapas en sammanhängande men flexibel ram för forskares utbildning och yrkesutveckling, särskilt i början av deras forskningskarriär. Syftet med nätverken är också att skapa en kritisk massa av kvalificerade forskare, framför allt på områden som är särskilt specialiserade och/eller fragmenterade, och att bidra till att överbrygga institutionella och vetenskapliga gränser, i synnerhet genom att främja tvärvetenskaplig forskning. Nätverken är också ett enkelt och effektivt sätt att involvera de mindre gynnade regionerna i EU och de associerade länderna i internationellt erkänt europeiskt forskningssamarbete. Deltagarna får stor autonomi och flexibilitet när det gäller den detaljerade driften av nätverken. Ett nätverk kommer normalt att drivas under fyra år och anslagen för dessa beviljas för upp till tre år, inbegripet korta vistelser.

⁽¹⁾ Forskare från tredje land kan delta i alla *vård-anknutna* åtgärder för rörlighet (avsnitt i) och i en av de individ-anknutna åtgärderna (avsnitt ii). I sådana fall skall relevanta arrangemang mellan EU och dessa länder, eller grupper av länder, liksom relevant deltagande i ramprogrammet samt finansieringsregler beaktas.

- Marie Curie-värdanslag för utbildning i förberedande forskning: Dessa är riktade till institutioner för högre utbildning och forskning, utbildningscentra och företag med syfte att stärka utbildningskapaciteten i dessa. Åtgärden är avsedd för forskare som befinner sig i början av yrkeskarriären. Den skall fokuseras på förvärv av särskild vetenskaplig och teknisk forskningskompetens och kompletterande kunskaper om till exempel förvaltning av forskning och etik. Vårdarna väljs utifrån specialismråden för forskarutbildning. Anslagen ger utrymme för vistelser på upp till högst tre år. Åtgärden syftar också till att skapa gemensamma synsätt på utbildning bland berörda organisationer, särskilt hos de som deltar i internationella doktorandutbildningar.
- Marie Curie-värdanslag för kunskapsöverföring: Dessa är avsedda för europeiska organisationer (universitet, forskningscentra, företag, etc.) som behöver utveckla nya kompetensområden och för utveckling av forskningskapaciteten i mindre gynnade regioner i EU och de associerade länderna. Anslagen för kunskapsöverföring gör det möjligt för erfarna forskare att verka inom sådana organisationer och på så sätt överföra kunskap, forskningskompetens och teknik. Anslagen beviljas för högst två år.
- Marie Curie – konferenser och kurser: Genom dessa får unga forskare möjlighet att tillägna sig ledande forskares erfarenheter. Stöd ges till särskilda utbildningsaktiviteter (även virtuella sådana) som framhäver särskilda europeiska insatser och intressen. Två typer av åtgärder planeras. För det första, stöd till en sammanhängande serie konferenser på hög nivå och/eller kurser (sommarskolor, laboratoriekurser, etc.) som erbjuds av en enskild organisatör och omfattar ett särskilt tema eller flera teman som har anknytning till varandra. För det andra, stöd för att unga forskare skall kunna delta i stora konferenser som är särskilt intressanta i utbildningshänseende. Sådana aktiviteter pågår normalt under några dagar men kan sträcka sig över ett par veckor i samband med sommarskolor till exempel.

ii) Individ-anknutna åtgärder

Den andra gruppen av åtgärder gäller stöd till enskilda forskare och ges på grund av de särskilda behov som finns i Europa med avseende på förvärv och överföring av forskningskompetens. Den omfattar även åtgärder för återintegrering på arbetsmarknaden av europeiska forskare som fått Marie Curie-anslag, och europeiska forskare som återvänder till Europa efter att ha varit borta en längre tid. Den innehåller ett antal åtgärder som genomförs beroende på forskarens geografiska ursprung och destination. Forskare med minst fyra års forskningserfarenhet samt de som har doktorsexamen kan vara föremål för dessa åtgärder.

- Europeiska Marie Curie-anslag: Dessa ger möjlighet för de mest lovande forskarna i EU och de associerade länderna att utbildas genom forskning i de europeiska organisationer som är mest lämpliga med tanke på deras individuella behov. Ansökan görs av den sökande och värdorganisationen tillsammans. Ämnet, som skall komplettera eller bredda forskarens erfarenhet, väljer forskaren fritt i samarbete med värderna. Anslagen beviljas för ett till två år.
- Internationella Marie Curie-anslag för forskare från EU och associerade länder: Dessa beviljas till forskare från EU och associerade länder för arbete i etablerade forskningscentra i tredje land för att de på så sätt skall kunna bredda sin internationella forskningserfarenhet. Denna åtgärd kräver att ett sammanhängande individuellt utbildningsprogram inlämnas där en första del utomlands och en påföljande obligatorisk andra del i Europa ingår.
- Internationella Marie Curie-anslag för forskare från tredje land: Målet med dessa är att locka forskare på hög nivå och unga forskare från tredje land att arbeta och genomgå forskarutbildning i Europa i syfte att utveckla forsknings-samarbete mellan Europa och tredje land, till nytta för båda parter. För tillväxtekonominer och utvecklingsländer kan åtgärden även omfatta villkor om att hjälpa anslagsmottagare att återvända till sitt ursprungsland.
- Marie Curie-bidrag för återintegrering: Dessa är avsedda för forskare från EU och de associerade länderna som just har avslutat ett Marie Curie-anslag på minst två år. Det består av en klumpsumma i form av ett personligt bidrag som skall användas inom ett år. Det tilldelas anslagsmottagaren efter att denne inlämnat ett klart avgränsat projekt, som skall bedömas rent objektivt. Återintegreringen begränsas inte till forskarens ursprungsland. En liknande möjlighet finns för europeiska forskare som har forskat utanför Europa under minst fem år (för detta kan dock perioden för återintegrering uppgå till två år).

iii) Att främja och erkänna spetsforskning

Den tredje gruppen åtgärder skall vara inriktad på att främja och erkänna spetsforskningen i Europa och på så sätt göra den mer synlig och attraktiv. Målet är att stödja europeiska forskarlag, särskilt inom nya forskningsområden, och att belysa enskilda europeiska forskares insatser med syfte att främja deras vidare utveckling och internationella erkännande och samtidigt bidra till att deras forskningsresultat sprids, till gagn för forskarvärlden.

- Marie Curie-bidrag för spetsforskning: Målet med dessa är att stödja enskilda forskare eller forskarlag på högsta nivå med etablering eller expansion, särskilt för spetsforskning eller tvärvetenskaplig forskning. Bidraget täcker en period på upp till fyra år och tilldelas på grundval av ett klart avgränsat forskningsprogram.
- Marie Curie-pris för spetsforskning: Syftet med dessa är att skapa ett allmänt erkännande för de resultat som forskare, som tidigare fått stöd från gemenskapen för utbildning och rörlighet, kommit fram till under sin spetsforskning. Prispengarna tilldelas i form av ett bidrag som skall användas för yrkesmässig utveckling, med krav på rapportering inom två år om vad bidraget använts till. Sökande kan föreslå sig själva eller bli föreslagen av andra.
- Marie Curie-professurer: Dessa tilldelas på högsta nivå, framför allt för att locka forskare av världsklass att fortsätta sin karriär i Europa. De beviljas normalt för en period på tre år. Denna åtgärd kan vidtas tillsammans med de värd-anknutna åtgärderna.

Samarbete med medlemsstaterna och de associerade länderna

Syftet med verksamheten "mänskliga resurser och rörlighet" är medfinansiering av initiativ som utvecklar samarbete och skapar synergieffekter med nationella och regionala program i de fall dessa sammanfaller med de särskilda målen för de åtgärder som beskrivs ovan. Sådant samarbete skall utvecklas på grundval av relevanta gemenskapskriterier med syfte att se till att alla forskare från EU och de associerade länderna får del av dessa initiativ och att ömsesidigt erkända utbildningsnormer antas.

Beträffande administration av åtgärden kommer, förutom när det gäller de allt viktigare värd-anknutna åtgärderna, initiativ att vidtas för att stärka samarbetet med medlemsstaterna och de associerade länderna för att ge forskarna stöd "på plats", vilket är en avgörande del i alla åtgärder för forskare som rör sig inom eller återvänder till Europa. Detta skulle kunna ske genom medfinansiering av befintliga och nya strukturer på nationell eller regional nivå med syfte att ge utländska forskare hjälp i praktiska frågor (juridiska, administrativa, familjära eller kulturella) som har med deras rörlighet att göra.

En annan aspekt av detta samarbete kan gälla ett antal uppgifter som har med administrationen och uppföljningen av kontrakt i samband med enskilda anslag att göra. Detta skulle kräva att en klar avgränsning av uppgifter och ansvar görs i förväg i enlighet med gemenskapens finansiella regler och att relevanta lönsamhetsanalyser görs.

Internt samarbete inom ramprogrammet

Ändamålet med verksamheten "mänskliga resurser och rörlighet" är att stödja forskarutbildning och utveckla forskningskompetens. Detta utesluter inte andra verksamheter inom det nya ramprogrammet från att ha liknande inslag. Verksamheten "mänskliga resurser och rörlighet" skall tillhandahålla stöd för att fastslå konsekventa kriterier beträffande utvärdering, urval och kontroll av sådana åtgärder, samt främja gemensamma tillvägagångssätt i de olika verksamheterna, med syfte att säkra samordning och utveckla möjlig samverkan och en bättre balans mellan mäns och kvinnors deltagande.

3. FORSKNINGSFRASTRUKTUR

Om forskarlagen i Europa skall kunna förbli ledande inom alla vetenskapliga och tekniska områden måste de stödjas med hjälp av moderna, "state-of-the-art" infrastrukturer. Begreppet "forskningsinfrastruktur" omfattar faciliteter och resurser för att tillhandahålla viktiga tjänster till forskarvärlden både på det akademiska och det industriella planet. Forskningsinfrastrukturen kan vara lokal (en enda resurs på en plats), spridd (ett nätverk med delade resurser, där även infrastrukturer av Grid-typ ingår) eller virtuell (tjänsten tillhandahålls elektroniskt).

Det övergripande målet med denna verksamhet är att främja utvecklingen av ett effektivt system med forskningsinfrastrukturer av högsta kvalitet i Europa och ett optimalt utnyttjande av dessa på europeisk nivå på grundval av de behov som forskarvärlden uttryckt. Det mer specifika målet med detta är att

- säkra europeiska forskares tillgång till de infrastrukturer de behöver för att bedriva sin forskning, oberoende av var infrastrukturen finns,
- tillhandahålla stöd för ett samordnat tillvägagångssätt för utvecklingen av nya forskningsinfrastrukturer och för drift och förbättring av befintliga infrastrukturer, även till faciliteter av internationell betydelse som inte finns i Europa.

Där så är lämpligt skall stödåtgärderna för forskningsinfrastruktur i detta program genomföras tillsammans med de tematiska prioriteringarna i ramprogrammet och med de andra stödformer som finns.

Följande fem typer av stödåtgärder skall genomföras:

- Samordnade initiativ: Målet är att stödja tillhandahållandet av grundläggande tjänster till forskarvärlden på europeisk nivå. Initiativen kombinerar, för detta ändamål, nätverk för samarbete med en eller flera andra särskilda verksamheter, däribland till exempel transnationell tillgång och forskningsverksamheter för att förbättra infrastrukturens effektivitet. Åtgärden skall också göra det lättare att få bort sådana hinder som kan begränsa möjligheterna för industrin och små och medelstora företag att utnyttja forskningsresultat. Integrerade initiativ väljs ut på grundval av ett vetenskapligt och tekniskt program av europeisk omfattning som är storskaligt men flexibelt, där syftet är att programmet skall kunna löpa över en längre tid, där så är lämpligt.
- Utveckling av kommunikationsnät: Målet med denna åtgärd för stöd till befintlig forskningsinfrastruktur är att skapa ett tätare nätverk mellan relaterade initiativ, framför allt genom att skapa nätverk för bredbandskommunikation för alla forskare i Europa samt särskilda högeffektiva datornät (Grids) och testbäddar.
- Transnationell tillgång: Målet är att främja nya möjligheter för forskarlag (och enskilda forskare) att få tillgång till de enskilda forskningsinfrastrukturer av rang som är lämpligast för deras arbete. Det ekonomiska stödet från gemenskapen skall täcka de nödvändiga driftskostnaderna för att få tillgång till sådan infrastruktur för forskarlag som är verksamma i medlemsstaterna och de associerade länderna, utom då laget är verksamt i samma land som infrastrukturens operatör.
- Förberedande studier: Målet är att, från fall till fall, bidra till genomförbarhetsstudier och tekniskt förberedelsearbete med de nya infrastrukturer som skall genomföras av en eller flera medlemsstater och som har en tydlig europeisk dimension och är av klart europeiskt intresse.
- Utveckling av ny infrastruktur: Denna åtgärd kan, under lämpliga förutsättningar och tillsammans med medel från andra bidragsgivande organ, bidra till utvecklingen av ny infrastruktur.

I allmänhet begränsas finansieringen av ny eller förbättrad infrastruktur till det som minst krävs för att starta verksamheten. Den största delen av byggnation och drift, liksom infrastrukturens bärkraft på lång sikt, säkras genom nationella och/eller andra finansieringskällor. Sådant stöd tillhandahålls endast på grundval av en detaljerad motivering som skall baseras på ett europeiskt mervärde och beskriva de vetenskapliga, juridiska och finansiella dimensionerna av det föreslagna utvecklingsarbetet. I genomförbarhetsstudier och tekniskt förberedelsearbete skall möjligheterna till kombinerad finansiering med andra källor inom EU (till exempel Europeiska investeringsbanken och strukturfonderna) undersökas.

Nätverk för bredbandskommunikation, vilket är mycket relevant för de politiska mål som beskrivs i det europeiska området för forskningsverksamhet och initiativet eEurope, bör också användas för att förbättra det vetenskapliga samarbetet med tredje land.

I samband med stöd till forskningsinfrastruktur inom detta program bör, där så är lämpligt, befintliga eller framtida mekanismer för ett samordnat synsätt på forskningsinfrastrukturer i Europa samt vetenskapliga utlåtanen från befintliga europeiska och internationella organisationer beaktas (t.ex. ESF). Kompletterande åtgärder kan genomföras under detta program, där så är lämpligt, för att upprätthålla dessa mekanismer.

4. VETENSKAP OCH SAMHÄLLE

Idag, och än mer i morgondagens kunskapsbaserade samhälle, är vetenskap och teknik allmänt förekommande inom ekonomin och i vardagen. Det kommer att krävas nya relationer och en mer produktiv dialog mellan företrädarna för forskarvärlden, industrin, beslutsfattare och samhället generellt om vetenskapens och teknikens fulla potential skall kunna utvecklas för att kunna garantera en kontinuerlig förbättring av livskvaliteten – i dess bredaste mening – för Europas medborgare.

En sådan dialog kan inte begränsas till bara EU. Den måste ha en internationell omfattning och till fullo beakta den kommande utvidgningen och det globala sammanhanget. Med tanke på den stora spännvidden på de frågor och det samspel som ingår i relationerna mellan vetenskap och teknik å ena sidan, och samhället generellt å den andra, måste dessa aspekter beaktas på alla verksamhetsområden inom ramprogrammet. Syftet med denna särskilda verksamhet är att utveckla strukturella kopplingar mellan institutionerna och berörda verksamheter samt att, genom gemensamma referensramar och utveckling av lämpliga verktyg och metoder, tjäna som vägledning för verksamheterna på detta område som täcks in av de olika delarna i ramprogrammet.

Den skall genomföras med hjälp av nätverk, riktmärkning, utbyte av bästa praxis, utveckling och information om metoder, studier och samordning av nationella insatser. I särskilda fall och där detta är lämpligt kan riktad forskning stödjas.

i) Att närma forskningen till samhället

Syftet är att på ett systematiskt sätt gå igenom olika aspekter som rör "vetenskap och styrelseformer" för att skapa förutsättningar för att politiska beslut skall kunna möta samhällets behov på ett mer effektivt sätt, vara vetenskapligt förankrade i större utsträckning och samtidigt ta civilsamhällets intressen i beaktande. För detta krävs effektiva processer för en dialog om nya vetenskapliga och tekniska frågor som i slutänden får konsekvenser för den framtida politiska utvecklingen. Man måste också utveckla möjligheter att skapa vetenskapliga referenser och kanalisera vetenskapliga utlåtanden till beslutsfattarna samt utrusta dessa med verktyg för att bedöma och hantera vetenskaplig osäkerhet, risk och försiktighet.

- Forskning och styrelseformer: analys av och stöd till bästa praxis; utveckling av nya samrådsmetoder för att främja ett mer produktivt engagemang från civilsamhällets och relevanta aktörers sida i utformning och genomförande av strategier – bland annat när det gäller att informera om forskningsresultat som behövs vid beslutsfattande på ett sätt som är lätt att förstå för civilsamhället och andra aktörer; kontroll av hur förfarandena för beslutsfattande fungerar för att bedöma samspelet mellan experter, industrin, civilsamhället och beslutsfattarna.
- Vetenskapliga utlåtanden och referenssystem: utbyte av erfarenheter och god praxis; övervakning av framställningen av vetenskapliga utlåtanden globalt och hur dessa används vid beslutsfattande; utveckling av nya och bättre metoder för pålitliga och erkända referenssystem; se till att det rådgivande organet för europeisk forskning och dess underkommittéer fungerar bra och utnyttjas effektivt för att kunna avge vetenskapliga utlåtanden för utvecklingen av det europeiska området för forskningsverksamhet.

ii) Ansvarsfull forskning och användning av vetenskap och teknik

Målet är se till att den snabba vetenskapliga utvecklingen är förenlig med de europeiska medborgarnas etiska värderingar. Verksamheterna skall främja "ansvarsfull forskning" i Europa, där kraven på forskningen frihet bättre kan förenas med socialt ansvar och miljöansvar i samband med utvecklingen och användningen av vetenskap och teknik, liksom offentlig dialog, kontroll och förvarning med avseende på etiska och sociala frågor, och risker i samband med ny teknisk utveckling, till gagn för nationella och internationella beslutsfattare och andra berörda.

- Etik: skapande av nätverk av befintliga europeiska organ och verksamheter för etiska frågor i nätverk samt främjande av en dialog kring etik inom forskningen med andra regioner på global nivå; utbildningsverksamheter och åtgärder för att öka medvetenheten om etiska frågor; samordning och utveckling av en uppförandekod för forskningsverksamhet och teknisk utveckling; forskning kring etiska frågor inom vetenskap, teknisk utveckling och tillämpning, till exempel i samband med informations-samhället, nanoteknik, humangenetik, biomedicinsk forskning och livsmedelsteknik.
- Osäkerhet, risk och försiktighetsprincipen: analys och stöd till bästa praxis vid tillämpningen av försiktighetsprincipen på olika områden för beslutsfattande, samt vid bedömningen och hanteringen av, liksom information om, osäkerhet och risk.

iii) *Främja dialogen mellan vetenskap och samhälle och kvinnornas roll inom vetenskapen*

För att kunna stödja en ansvarsfull utveckling av vetenskap och teknik krävs inte bara en regelbunden dialog mellan berörda aktörer utan också en större medvetenhet hos allmänheten om vetenskapliga och tekniska framsteg och vilka följder dessa kan få, liksom en större förståelse för kulturen bakom vetenskap och innovation. Det finns också ett särskilt behov av att stimulera unga människors intresse för vetenskap, att göra vetenskapliga yrken mer attraktiva och att göra framsteg när det gäller jämställdhet inom forskningen, vilket också kommer att stärka de mänskliga resurserna och förbättra kvalitén på europeisk forskning.

- Allmänhetens kunskap: stöd till åtgärder för att skapa uppmärksamhet och erkännande av insatser inom europeisk forskning; analys av de faktorer som påverkar den allmänna opinionen, däribland den roll som media och informatörer på det vetenskapliga området har; utveckling av nya sätt att öka allmänhetens medvetenhet och kunskaper; främjande av en omfattande debatt mellan olika aktörer och ökad uppmärksamhet kring innovationer i samhället.
- Ungdomens intresse för vetenskapliga yrken: initiativ för att göra det mer attraktivt för den yngre generationen att delta i diskussionen om vetenskap och teknik och hur de påverkar samhället, samt öka uppmärksamheten kring vetenskap och teknik hos ungdomen; stöd för utveckling av bättre sätt för flickor och pojkar att bekanta sig med vetenskap, både inom och utanför det formella utbildningssystemet, och för åtgärder som leder till en bättre insikt om varför det är attraktivt att välja en vetenskaplig yrkesbana och vilka sociala aspekter detta har.
- Kvinnor och vetenskap: åtgärder för att stimulera debatten på nationell och regional nivå om vilket förhållningssätt man skall ha för att mobilisera kvinnliga forskare och öka den privata sektorns engagemang; främja en förbättring av övervakningssystemet "Kvinnor och vetenskap" och därmed relaterade verksamheter för att främja jämställdheten i hela ramprogrammet; särskilda åtgärder för att utveckla en bättre förståelse för jämställdhetsfrågor inom forskarvärlden.

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV BELOPPET

Åtgärdstyp	Belopp (miljoner euro)
Forskning och innovation	300
Mänskliga resurser	1 800
Forskningsinfrastruktur	900
Vetenskap/samhälle	50
Totalt	3 050

BILAGA III

METODER FÖR ATT GENOMFÖRA PROGRAMMET

För att genomföra programmet, och i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (2002/. . /EG) och med reglerna för företags, forskningscentrers och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat (2002/. . /EG) kan kommissionen, inom hela området för vetenskap och teknik, använda

- innovationsrelaterade försöksprojekt med syfte att pröva, validera och sprida nya idéer och metoder för innovation på europeisk nivå inom området "Forskning och innovation",
- särskilda riktade projekt för att bedriva forskning eller demonstrationsåtgärder inom området "Vetenskap och samhälle",
- integrerade infrastrukturåtgärder genom att kombinera åtgärder som är nödvändiga för att stärka och utveckla forskningsinfrastrukturer för tjänster på europeisk nivå inom området "Forskningsinfrastruktur",
- åtgärder för rörlighet och utbildning för genomförande av ett antal Marie Curie-verksamheter, till exempel nätverk för forskarutbildning, konferenser och kurser samt individuella utbildningsanslag inom området "Mänskliga resurser och rörlighet",
- särskilda samordnings- och stödåtgärder för att uppnå de mål som har definierats inom programmets alla områden,
- kompletterande åtgärder i form av extra insatser för att uppnå de mål som satts för programmet och förbereda kommande verksamhet inom ramen för gemenskapens politik för vetenskaplig och teknisk utveckling.

Förslagen kommer att utvärderas i enlighet med de kriterier som framgår av ovan nämnda beslut för att bedöma hur relevanta de är vad gäller programmets mål, den vetenskapliga och tekniska kvaliteten, mervärdet på gemenskapsnivå och den sökandes förmåga att förvalta projektet.

Gemenskapens bidrag kommer att tilldelas i enlighet med ovan nämnda beslut.

När det gäller organisationer från regioner som ligger efter i utvecklingen kan de eventuellt få extra finansiering för sitt deltagande inom ramen för strukturfonderna, i överensstämmelse med de gränser som fastställts i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning.

Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt program 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration som skall genomföras genom direkta åtgärder av Gemensamma forskningscentret

(2001/C 240 E/29)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 279 slutlig — 2001/0124(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 166.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 166.3 i fördraget skall Europaparlamentets och rådets beslut nr .../EG av den [...] om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "ramprogrammet") genomföras genom särskilda program som skall fastställa de närmare villkoren för programmets genomförande och längd och tillhandahålla de resurser som bedöms nödvändiga.
- (2) Ramprogrammet är uppdelat i tre stora åtgärdsområden: "Att integrera forskningen" (inom vilket Gemensamma forskningscentret skall genomföra direkta åtgärder genom detta särskilda program), "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" och "Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet".
- (3) När det gäller spridning av forskningsresultat omfattas detta program av reglerna för företags, forskningscentrers och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat som Europaparlamentet och rådet antagit för ramprogrammet i beslut nr .../EG (nedan kallade "regler för deltagande samt för spridning av resultat").
- (4) Vid genomförandet av detta program bör man särskilt sträva efter att främja forskares rörlighet och utbildning samt innovation inom gemenskapen.

(5) Vid genomförandet av detta program kan det, förutom det samarbete som omfattas av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett associeringsavtal, vara lämpligt att delta i internationellt samarbete, särskilt på grundval av artikel 170 i fördraget, med tredje länder och internationella organisationer. Kandidatländerna bör ägnas särskild uppmärksamhet.

(6) All forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vara förenlig med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

(7) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att förstärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap.

(8) Detta program bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till GFC-användarnas behov och gemenskapens politik, samtidigt som målsättningen att tillvarata gemenskapens finansiella intressen beaktas. Den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör om nödvändigt anpassas till dessa behov och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(9) GFC bör aktivt bedriva verksamhet inom innovation och tekniköverföring.

(10) Vid genomförandet av detta program bör kommissionen samråda med GFC:s styrelse i enlighet med bestämmelserna i kommissionens beslut 96/282/Euratom av den 10 april 1996 om omorganisation av Gemensamma forskningscentret ⁽⁴⁾.

(11) I sinom tid bör kommissionen se till att en oberoende bedömning genomförs av den verksamhet som genomförs inom ramen för programmet.

(12) GFC:s styrelse har konsulterats beträffande det vetenskapliga och tekniska innehållet i detta särskilda program.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av den 20 maj 1999 (EGT C 201, 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution av den 3 februari 2000, PE 284.656.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 12.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med beslut [...] om ramprogrammet 2002–2006 (nedan kallat "ramprogrammet") antas härmed ett särskilt program för Gemensamma forskningscentrets direkta åtgärder inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (nedan kallat "det särskilda programmet") för perioden från den [...] till den 31 december 2006.

2. Målen samt de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna för det särskilda programmet anges i bilaga I.

Artikel 2

I enlighet med bilaga II till [beslut [...]/ramprogrammet] uppgår det belopp som anses vara nödvändigt för genomförandet av det särskilda programmet till 715 miljoner euro. I bilaga II till detta beslut finns en preliminär fördelning av detta belopp.

Artikel 3

1. Kommissionen skall ha ansvar för genomförandet av det särskilda programmet.

2. Det särskilda programmet skall genomföras med hjälp av de instrument som beskrivs i bilagorna I och III till ramprogrammet och i bilaga III till detta beslut.

3. När det gäller spridning av forskningsresultat omfattas det särskilda programmet av de regler för företags, forskningscentrers och universitets deltagande i gemenskapens forskningsverksamhet, och för spridning av forskningsresultat som anges i beslut nr .../EG (nedan kallade "regler för deltagande samt för spridning av resultat").

Artikel 4

1. Kommissionen skall utarbeta ett arbetsprogram för genomförandet av det särskilda programmet, vilket skall göras tillgängligt för alla berörda parter, med en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilaga I samt med ett tidsschema för genomförandet och formerna för genomförandet.

2. I arbetsprogrammet skall relevant forskningsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer beaktas. Vid behov skall arbetsprogrammet uppdateras.

Artikel 5

Vid genomförandet av det särskilda programmet skall kommissionen samråda med GFC:s styrelse i enlighet med kommissionens beslut 96/282/Euratom.

Kommissionen skall regelbundet hålla styrelsen underrättad om genomförandet av det här särskilda programmet.

Artikel 6

1. Kommissionen skall i enlighet med artikel 4 i ramprogrammet regelbundet rapportera om vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av det särskilda programmet.

2. Kommissionen skall se till att den oberoende bedömning av programverksamheten som avses i artikel 5 i ramprogrammet genomförs inom de områden som omfattas av det särskilda programmet.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJERNA FÖR VERKSAMHETEN

1. INLEDNING

Gemensamma forskningscentret genomför sitt arbetsprogram med uppdraget att ge kundorienterat vetenskapligt och tekniskt stöd för utformningen, genomförandet och övervakningen av Europeiska unionens politik. Centret tjänar medlemsstaternas gemensamma intressen samtidigt som det är oberoende av privata och nationella särintressen, och tillhandahåller därmed stöd när det krävs en insats från EU:s sida.

GFC:s insats i ramprogrammet har utformats med hänsyn till rekommendationer i nyligen gjorda utvärderingar av GFC⁽¹⁾ och krav som är nödvändiga på grund av reformen av kommissionen. Centrets insats karakteriseras bland annat av

- en tydligare kundorientering,
- nätverksverksamhet för att skapa en bred kunskapsbas och, i ERA:s (Europeiska området för forskningsverksamhet) anda, i större utsträckning knyta medlemsstaternas och kandidatländernas laboratorier, industri och tillsynsmyndigheter till den vetenskapliga och tekniska verksamhet som bedrivs för att stödja EU:s politik, och
- en koncentration av verksamheten på ett antal utvalda teman, inklusive forskarutbildning.

Centrets insats svarar mot klart uttalade behov och krav, bland annat från kommissionen, som har fastställts och som anpassas genom systematiska och regelbundna kontakter⁽²⁾.

Inom sina kompetensområden strävar GFC genom sin insats efter att skapa synergier med tematiska prioriteringar inom andra särskilda program, särskilt genom deltagande i indirekta åtgärder, i syfte att när så är lämpligt bidra till det arbete som bedrivs inom ramen för dessa (t.ex. genom jämförelse och validering av tester och metoder eller integrering av resultat i samband med beslutsfattande).

Det politiska och institutionella sammanhang i vilket GFC verkar har utvecklats mycket på senare år. En snabb teknisk utveckling, särskilt inom bioteknikområdet och av informationssamhället, gör att vårt samhälle förändras, och det ställs nya krav på att beslutsfattarna samtidigt skall skydda medborgarna och sörja för att konkurrenskraften upprätthålls i en globaliserad ekonomi. Förtroendekrisen bland konsumenterna och det allt större inflytande som tekniken har på vårt dagliga liv gör att beslutsfattare både i EU och resten av världen måste försäkra sig om att tillförlitliga vetenskapliga data ligger till grund för hela den politiska processen. En viktig aspekt i detta sammanhang är förmågan att snabbt reagera på oförutsedda omständigheter och att inta en mer ansvarsfull hållning när det gäller den tekniska och vetenskapliga utvecklingens möjliga effekter på längre sikt. Utvecklingen av gemensamma europeiska referenssystem för vetenskap och teknik, vilket ingår i planerna för det europeiska området för forskningsverksamhet, är ett viktigt steg i denna riktning.

I och med genomförandet av GFC:s omformulerade uppdrag till stöd för EU:s politik⁽³⁾, innebär ramprogrammet 2002–2006 att GFC kommer att bedriva sin verksamhet på ett helt nytt sätt. GFC kan inte på egen hand förväntas täcka in hela det spektrum av vetenskapligt och tekniskt stöd som behövs i ett sådant sammanhang. Det arbetsprogram som föreslagits för centret har tre utmärkande drag: i) koncentration, (ii) öppenhet och sammanslutning i nätverk samt (iii) kundorientering. Erforderliga åtgärder kommer att utformas för att uppfylla dessa mål, varvid man särskilt kommer att sträva efter att gruppera samman projekt som bidrar till specifika politikområden (se bilaga III).

GFC, som är kommissionens eget forskningscenter, kommer att

- tillhandahålla efterfrågestyrt vetenskapligt och tekniskt stöd vid utformning, utveckling, genomförande och övervakning av gemenskapens politik inom sina kompetensområden,
- bidra till fastställandet av gemensamma vetenskapliga och tekniska referenssystem inom det europeiska området för forskningsverksamhet.

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), femårsutvärderingen av GFC (2000), 1999 års vetenskapliga granskning av GFC, 2001 års översyn av prioriteringarna.

⁽²⁾ Årliga workshoppar för användare, en grupp med användare från olika generaldirektorat, bilaterala avtal m.m.

⁽³⁾ Uppfyllande av Gemensamma forskningscentrets uppdrag på det europeiska området för forskningsverksamhet. Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet (EGT C 215 av den 22 april 2001).

Syftet är att GFC skall bidra till EU:s politik genom att tillhandahålla tekniskt stöd i frågor som gäller miljöskydd, medborgarnas säkerhet och trygghet samt hållbar utveckling. Detta omfattar riskbedömning, testning, validering och förfining av metoder, material och teknik för att stödja politiken inom olika områden – alltifrån livsmedelssäkerhet, kemikalier, luft- och vattenkvalitet till kärnsäkerhet och skydd mot bedrägerier. Detta stöd kommer till största delen att tillhandahållas i nära samarbete med laboratorier och forskningscenter i medlemsstaterna och i andra länder. För att detta skall vara möjligt har GFC främst inriktat sin icke-nukleära verksamhet på följande två nyckelområden:

- Livsmedel, kemiska produkter och hälsa
- Miljö och hållbar utveckling

Dessa nyckelområden kompletteras av följande övergripande åtgärder:

- Teknisk framtidsforskning ("Technology foresight")
- Referensmaterial och referensmätningar
- Allmän säkerhet och bedrägeribekämpning

2. PROGRAMMETS INNEHÅLL

2.1 Livsmedel, kemiska produkter och hälsa

Skyddet av konsumenternas hälsa, särskilt mot eventuella skadliga effekter av föroreningar i livsmedel och av kemiska produkter, är ett av gemenskapens viktigaste politikområden. Inrättandet av Europeiska livsmedelsmyndigheten och utformningen av gemenskapens nya kemikaliepolitik utgör ett bevis för detta.

I ramprogrammet 2002–2006 kommer GFC att uppfylla en rad specifika krav i samband med gemenskapens livsmedels- och kemikaliepolitik, som utvecklas snabbt. GFC kommer att vidareutvecklas som ett vetenskapligt referens- och valideringscenter inom områden som hänger samman med livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet, kemiska produkters säkerhet samt gemenskapsdimensionen av kemiska mätningar/metrologiinfrastruktur och hälsorelaterad information. GFC:s strategi grundas till stor del på en omfattande sammanslutning i nätverk med laboratorier i medlemsstaterna, på upprätthållandet av avancerad analyskapacitet samt referensmätningar och utveckling av referensmaterial, och på en utökad biovetenskaplig kompetens (inklusive proteomik och bioinformatik). Andra tjänster såsom informationssystem och databanker (t.ex. molekyregister) kommer att tillhandahållas som stöd för relevant EU-politik. Med tanke på att många frågeställningar är nya och den rättsliga ramen komplex, kommer även utbildning att prioriteras. Arbetet kommer att fokuseras på följande prioriteringar:

- Livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet
- Genetiskt modifierade organismer
- Kemiska produkter
- Biomedicinska tillämpningar

Livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet

Tonvikten kommer att ligga på utveckling och validering av tillförlitliga metoder och referensmaterial för att spåra föroreningar (naturliga såsom mykotoxiner och syntetiska såsom PCB), rester (t.ex. av bekämpningsmedel, tillväxthormoner och veterinärläkemedel) samt ingredienser och tillsatser i livsmedel och djurfoder. GFC:s primära roll kommer att vara att samordna testning av metoder och material, och att tillhandahålla godkända resultat som kan utgöra underlag för riskbedömning och riskhantering (i nära samarbete med Europeiska gemenskapens referenslaboratorier för rester av veterinärläkemedel). Eftersom de flesta sjukdomar som överförs via livsmedel beror på mikrobiologiska föroreningar (även virus) bör tonvikten ligga på utvärdering av nya metoder för snabb identifiering och övervakning. Genom genomik- och proteomikforskning kommer orsakerna till många livsmedelsrelaterade problem, t.ex. allergier, att kunna fastställas, och det kommer också att bli möjligt att närmare karakterisera transmissibla spongiforma encefalopater (TSE). För att kunna hantera nya folkhälsoproblem allteftersom de uppkommer, kommer GFC att förbli flexibelt och bygga ut sin verksamhet på det mikrobiologiska området.

Standardisering av tester och utvärdering av nya känsliga metoder för att spåra BSE och TSE innebär att det är nödvändigt att, i samarbete med berörda generaldirektorat, den särskilda vetenskapliga TSE-kommittén och ledande TSE-forskningslaboratorier, kontrollera kvaliteten på slakteriernas storskaliga tester av döda djur. GFC kommer att undersöka hur riskmaterial hanteras (kontroll av livsmedelsprodukter för att se om de innehåller vävnader från centrala nervsystemet samt återvinning och säker hantering av kött- och benmjöl). Särskild vikt kommer att fästas vid säkerhetsaspekter i samband med djurfoder, eftersom det i första hand är från djurfoder som smittan sprids till livsmedelskedjan.

På grund av sambandet mellan hälsa och livsmedel får livsmedlens kvalitet allt större betydelse. Förutom att det är nödvändigt att kunna bedöma om märkningsreglerna efterlevs (för att upptäcka bedrägerier och olaga tillsatser till eller utblandning av livsmedel) finns det också ett stort behov av att kunna avgöra om kosttillskott och s.k. mervärdesmat ("functional foods") är effektiva eller om de har några biverkningar. De ekologiska livsmedlens växande popularitet gör att det behövs metoder för att kunna bedöma huruvida de är äkta. GFC kommer att fokusera sin sakkunskap när det gäller livsmedels äkthet på s.k. "nutraceutika" och deras effektivitet.

Teknisk framtidsforskning ("foresight") kommer att bedrivas om utveckling av livsmedelsprodukter och -processer, och om hur riktlinjerna för livsmedelssäkerheten påverkar jordbruks- och livsmedelssektorn.

Genetiskt modifierade organismer

GFC kommer att tillhandahålla ett omfattande vetenskapligt och tekniskt stöd när det gäller förekomsten av genetiskt modifierade organismer i livsmedel och i miljön. Verksamheten kommer att bedrivas inom ramen för det europeiska nätverket av GMO-laboratorier, som på medlemsstaternas begäran samordnas av GFC. Centrets uppgifter kommer att omfatta utveckling och validering av metoder för att spåra, identifiera och kvantifiera genetiskt modifierade organismer, utveckling av nya certifierade referensmaterial (nya arter och bearbetade livsmedel), utveckling av databaser över biomolekyler samt utbildning. Forskning (t.ex. om provtagning och spårbarhet) som är inriktad på nya typer av livsmedel och foder eller på att lösa problem med arter som är förbjudna inom EU kommer att bedrivas för att tillgodose behovet av regler inom detta område och uppnå harmonisering över hela Europa.

Det är nödvändigt att bygga upp ny kompetens för att studera genetiskt modifierade organismer i miljön, för att kunna hantera de genetiska och agronomiska frågeställningar som uppkommer när nya organismer förs in i miljön och undersöka hur detta påverkar den biologiska mångfalden.

Kemiska produkter

Gemenskapens nya kemikaliepolitik kommer i hög grad att påverka det stöd som krävs från GFC (!) inom detta ramprogram. GFC:s roll består bland annat i att handha ett utökat system för reglering av kemikalier. Detta kommer att stärka de redan nära kopplingarna med berörda myndigheter i medlemsstaterna samt med näringslivet och internationella organ (t.ex. OECD). Europeiska kemikaliebyråns erfarenheter av riskbedömning och dess sakkunskap kommer också att utgöra en god utgångspunkt för en omfattande forskningsinsats på detta område.

Valideringen av alternativa metoder kommer att få ökad betydelse för stödet till det nya testprogram som är en del av den nya kemikaliepolitiken. Forskning kommer också att bedrivas om vacciners säkerhet och om de långsiktiga effekterna av upprepade låga doser av potentiellt farliga ämnen, vilket är ett mycket komplext område.

Utbytet av validerad hälsoinformation och medicinsk information via telematiska länkar mellan tillsynsmyndigheter i kandidatländerna och spridningen av denna information till alla användargrupper, inklusive konsumenter och patienter, kommer också att fortsätta.

GFC kommer att delta i riskbedömningen av existerande farliga ämnen, varvid särskild vikt kommer att fästas vid farliga föreningar som avges från material som kommer i kontakt med människor och livsmedel, t.ex. mjukgörare i leksaker och skadliga effekter av kosmetika. Man kommer också att göra framtidsanalyser av kopplingen mellan gemenskapens politik och den kemiska industrins innovationsförmåga och konkurrenskraft i EU.

Biomedicinska tillämpningar

Den åldrande befolkningen kommer oundvikligen att förändra efterfrågeprofilen i EU:s hälsosystem. GFC har för avsikt att utnyttja sin sakkunskap när det gäller material- och biovetenskap för att studera biokompatibiliteten hos implantat och deras tillförlitlighet på lång sikt, och för att använda optisk teknik i medicinska system som innebär minsta möjliga ingrepp. Detta arbete kräver sammanslutning i nätverk med forskningslaboratorier, sjukhus, industri och tillsynsmyndigheter. GFC kommer också tillsammans med Internationella federationen för klinisk kemi att försöka få till stånd ett allmänt vedertaget system för klinisk-diagnostiska mätningar (direktiven om in vitro-diagnostik och medicintekniska produkter).

GFC:s kärntekniska anläggningar och isotopanläggningar samt dess kompetens när det gäller utveckling och användning av radioaktiva och stabila isotoper kommer också att utnyttjas för medicinska ändamål, t.ex. vid nya metoder för behandling av cancer [a-immunoterapi, strålbehandling med den s.k. BNCT-metoden (Boron Neutron Capture Therapy) och i kliniska referensmaterial.

(!) Omfattar även arbete vid Europeiska kemikaliebyrån (ECB) som administreras av GFC.

2.2 Miljö och hållbar utveckling

Kvaliteten på och utnyttjandet av vatten, luft och mark, den hållbara användningen av energi och hotet om en global uppvärmning är frågor som får allt större politisk uppmärksamhet. För att utveckla gemenskapens politik på dessa områden behövs goda kunskaper om orsaker, processer, verkningar och tendenser. GFC utformar sitt program i enlighet med dessa krav och befäster därmed sin roll som kunskaps- och referenscentrum i miljöfrågor med en betydande EU-dimension. Det gör man också genom att i allt större utsträckning delta i referensnätverk med medlemsstaterna och på det internationella planet, särskilt i kandidatländerna. Stödet till beslutsprocessen kommer att förstärkas genom utveckling av ett närmare samarbete med berörda enheter inom kommissionen och genom att fortsätta bedriva teknisk-ekonomisk framtidsforskning som spänner över politikgränserna. Centret kommer också att sträva efter en förbättrad samverkan med Europeiska miljöbyrån, särskilt när det gäller spridning av vetenskapliga resultat. Programmet kommer att omfatta följande områden:

- Bedömning och förebyggande av globala förändringar.
- Skydd av den europeiska miljön (luft, vatten och mark).
- Bidrag till en hållbar utveckling (nya och förnybara energikällor, miljöbedömning).
- Stöd till GMES (Global övervakning av miljö och säkerhet).

Bedömning och förebyggande av negativa globala förändringar

GFC kommer att stödja utarbetandet av EU:s strategi för att bekämpa global uppvärmning genom att utnyttja sitt kunnande på det tekniska och socio-ekonomiska området samt sin modellerings- och forskningskompetens. För att Kyotoprotokollet skall kunna genomföras måste man förstå de orsaker och processer som styr växthusgasernas kretslopp. GFC kommer att prioritera det direkta stödet till EU:s övervakningsmekanism för växthusgaser (rådets beslut 1999/296/EG). En viktig del av GFC:s roll i detta sammanhang kommer att bestå i att fylla kunskapsluckor genom särskilda forskningsinsatser. Arbetet kommer att fokuseras på inrättandet av ett referenssystem för att förbättra datakvaliteten och minska osäkerheten. En viktig del av detta arbete är att övervaka förändringar i landtäckning, markanvändning och skogsbruk i varierande skala (se även GMES). Framtida energiscenarier och prognoser för koldioxidutsläppen är också viktiga för genomförandet av erforderliga åtgärder. GFC kommer också att undersöka politiska alternativ för att minska utsläppen på ett kostnadseffektivt sätt. För att optimera sina insatser kommer GFC att sammanföra all verksamhet som syftar till att bekämpa globala förändringar. Man skulle också kunna undersöka frågor i samband med genomförandet av klimatpolitiken, kolfällor, mätningar av luftkvaliteten, ozonnyamiken och UV-strålning över Europa.

Skydd av den europeiska miljön

— Bevarande av luftkvaliteten

Luftföroreningar är en viktig fråga för de europeiska medborgarna som också behandlas i en rad rättsliga instrument (t.ex. CAFE). Hörnstenarna i GFC:s arbete kommer att vara a) bedömning av utsläpp från fordon och stationära källor (nya utsläppsdirektiv, standarder för diesel och bensin, nya bränslen, partikel- och dioxinutsläpp samt harmonisering och standardisering av allmänt vedertagna referenstestyckler och metoder för mätning av industriutsläpp, och b) framtagande av referenser för genomförande och utveckling av luftkvalitetsdirektiven (kvantitativ analys av luftföroreningar, övervakning, teknik, standardförberedande arbete, metoder för att bedöma hur luftkvalitetspolitiken påverkar exponeringen av människor samt modelleringsverktyg för analys av data och jämförelse av minskningsscenarier.

Sektorsövergripande, samlade analyser av transport-, energi-, hälso- och näringslivspolitikerna kommer att genomföras för att se vilken effekt de har på utsläppen och på halterna av föroreningar i miljön. Arbetet kommer att bedrivas i stora expertnätverk med representanter för bil- och energiindustrin.

— Vattenkvalitet

Vatten är en viktig framtida resursfråga. Det är särskilt viktigt att bevara naturliga vattenresurser och säkra en god dricksvattenkvalitet. Ramdirektivet för vatten kommer att leda till att övervaknings- och rapporteringsförfarandena för gemenskapens samtliga rättsliga instrument samordnas och harmoniseras under de närmaste sex åren. Man kommer att fortsätta att bedriva forskning som leder till inrättandet av en gemensam, harmoniserad databas med rapporter från medlemsstaterna om genomförandet av olika vattenrelaterade direktiv (t.ex. avloppsvatten från tätbebyggelse, nitrater och ytvatten). GFC kommer att koncentrera sig på att fastställa ekologiska vattenkvalitetsparametrar (även i samband med stödet till den befintliga metrologiska infrastrukturen i Europa), identifiera viktiga föroreningar, ta fram kvalitetsindikatorer för söt- och havsvatten och identifiera mikrobiologiska faror, särskilt i avloppsvatten, samt på det nya regelverkets socioekonomiska konsekvenser. Hälsoeffekter behandlas i avsnittet "Livsmedels säkerhet och livsmedelskvalitet" i det här programmet. Forskning i samband med integrerad förvaltning av kustområden kommer att bedrivas för att ta fram exemplariska strategier för gemenskapen.

— Markresurser

De flesta mänskliga aktiviteter påverkar marken och landskapen, och dessa resursers egenskaper beror på hur de förvaltas. Många av dessa frågor behandlas inom ramen för jordbrukspolitikens miljödimension samt i flera EU-rättsakter och andra initiativ (t.ex. i ramdirektivet för vatten, i den regionala utvecklingsplaneringen, i programmet för städer och de olika initiativen för att motverka klimatförändringen). GFC kommer att stödja utvecklingen av en gemensam plattform för en samlad analys av de fysiska förutsättningarna som kan tjäna som besluts- och bedömningsunderlag. Flodområden kommer att användas som studieobjekt för att utvärdera olika förlopp och effekter. Den omfattande databas som handhas av European Soils Bureau kommer att utökas genom sammanslutning i nätverk. Det pågående samarbetet med Eurostat kommer också att förstärkas. Stor vikt kommer att fästas vid att ta fram verktyg och tillhandahålla information om naturliga landskap i samband med skogsbruk, markanvändning och bevarande av den biologiska mångfalden. Miljödimensionen av den gemensamma jordbrukspolitikerna kommer att stödjas genom landskapsanalys och användning av indikatorer. Information kommer att tas fram om tillstånd och förändringar i stadsmiljön och den regionala miljön. Vid detta arbete kommer man att använda avancerad fjärr-analysteknik, geografiska informationssystem och modellering av geografiska processer.

Att bidra till en hållbar utveckling

Arbetet för en hållbar utveckling genomsyrar hela GFC-programmet och man fäster särskild vikt vid att integrera de ekonomiska, sociala och miljörelaterade aspekterna.

— Energi

Kyotoprotokollet har givit tyngd åt energidebatten eftersom energianvändning och transporter, som är två hörnstenar i det ekonomiska livet, har betydande konsekvenser för utsläppen av växthusgaser. De nya och förnybara energikällornas betydelse för försörjningstryggheten och vikten av energieffektivitet och energiteknik i detta sammanhang har betonats i en nyligen utfärdad grönbok och i meddelandet om förnybara energikällor.

GFC:s erfarenhet av förnybara energikällor, energipolitik och energiteknik kommer att utnyttjas för att bidra till att lösa problem som kan uppkomma på en avreglerad gemenskapsmarknad. Arbetet kommer att inriktas på följande områden:

- Utveckling av referenssystem – genom godkända laboratorier och certifieringssystem – för förnybar energiproduktion (i första hand solenergi), lagring och energianvändning i byggnader.
- Teknisk utvärdering, validering och modellering av ny och konventionell energiteknik, med särskild tonvikt på säkerhet, effektivitet, teknik för elproduktion från avfall och biomassa samt prestanda vid avfallsförbränning.
- Energiscenarier och prognoser med avseende på utsläpp av växthusgaser samt marknadsanalys för ny och förnybar energiteknik i en konkurrenskraftig energiekonomi.

— Miljöbedömning

Behovet av en "samlad" bedömning av miljöns kvalitet blir allt mer uppenbart. GFC kommer stödja EU:s strategi för hållbar utveckling genom att ta fram lämpliga bedömningsverktyg och genom åtgärder som leder till att miljöfrågor integreras i EU:s övriga politik. Europeiska byrån för samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar kommer att fortsätta sitt direktivrelaterade arbete, som går ut på att bedöma bästa tillgängliga teknik för att minska föroreningarna inom vissa bestämda industrisektorer. Komplexa utsläppsscenarier behövs för att se sambandet mellan luftföroreningar och globala förändringar. Avfallshantering är ett viktigt område där det krävs en samlad analys som omfattar avfallens uppkomst, behandling och bortskaffande. Miljön och människors hälsa är ett annat område som är föremål för samordnade studier i vilka GFC deltar. Nya bedömningsverktyg och ekotoxikologiska metoder kommer att tas fram för att ta itu med problem som föroreningar i luft och vatten (hormontörande ämnen, biocider och läkemedel). GFC kommer också att tillhandahålla metodikstöd för att integrera miljöaspekten i utvecklingsbiståndet.

GFC kommer att bidra till att gemenskapslagstiftningen kompletteras när det gäller utbyte av miljöövervakningsdata (även radioaktivitet) och information (genom jämförelser mellan modeller) under normala förhållanden och i nödsituationer.

För att bidra till genomförandet av strategier för hållbar utveckling på gemenskapsnivå kommer GFC även fortsättningsvis att koncentrera sig på kopplingarna mellan olika politikområden och hur de påverkar varandra.

Stöd till GMES

Det erkänns i allt större utsträckning att det finns ett behov av opartisk information om viktiga faktorer som påverkar världens miljö och medborgarnas säkerhet. GMES är ett europeiskt initiativ för tillhandahållande av operationella tjänster för insamling, analys och spridning av olika typer av information som rör förändringar i miljökvalitet, resurstillgång och resursförvaltning samt naturliga risker och faror. GMES genomförs med den dubbla målsättningen att bevara den globala miljön och minska eller förebygga hot mot medborgarnas säkerhet. Man koncentrerar sig huvudsakligen på användningen av jordobservationsteknik för att upprätthålla en tillfredsställande, långsiktig bevakning av viktiga landskapsparametrar (t.ex. landtäckning, försämring eller utarmning av resurser etc.) på olika geografiska nivåer. Man kommer också att efterfråga teknik som kan underlätta bedömningen av naturliga risker och hanteringen av olycksituationer. GFC kommer i första hand att utveckla tillämpningar som är relevanta för EU:s politik och som bidrar till GMES-konceptet inom tre arbetsområden: främjande av internationella miljöavtal, faro- och riskbedömning och utvärdering av påfrestningar på miljön.

2.3 Teknisk framtidsforskning ("Technology foresight")

Utformningen av EU:s politik är i allt högre grad beroende av att man i tid kan förutsäga och förstå den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och utvecklingen av den sociala och ekonomiska miljön. GFC:s sakkunskap när det gäller att analysera det inbördes sambandet mellan teknik och samhälle, och centrets erfarenhet av att samordna sektorsövergripande och tvärvetenskaplig framtidsforskning på det internationella planet kommer att bidra till uppnåendet av målen för det europeiska området för forskningsverksamhet. Under hela ramprogrammet 2002–2006 kommer GFC:s verksamhet inom detta forskningsområde att grundas på ett nära samarbete med GD Forskning och andra generaldirektorat som hör till centrets kunder. Verksamheten kommer att inriktas på

- teknisk-ekonomisk framtidsforskning,
- Internationella samarbetsforumet för framtidsforskning.

Teknisk-ekonomisk framtidsforskning

GFC kommer på medellång till lång sikt att studera teknisk utveckling som är viktig för EU och hur den påverkar tillväxt, hållbar utveckling, sysselsättning, social sammanhållning och konkurrenskraft. Genom denna verksamhet kommer man också att få tillgång till bakgrundsanalyser och information som kommer att vara av värde när GFC utför sitt arbete inom sina specifika kompetensområden. Verksamheten kommer att omfatta framtidsanalyser för att identifiera tekniska flaskhalsar och möjligheter, vilket även inkluderar kvantitativa uppskattningar, samt identifiering av lovande teknik och villkoren för dess utnyttjande och spridning.

Internationella forumet för framtidssamarbete

GFC kommer att stärka sitt samarbete med internationella expertgrupper och rådgivare på högsta nivå genom att följa upp positiva erfarenheter (t.ex. Europeiska vetenskaps- och teknikobservatoriets (ESTO) nätverk och högnivågruppen med ekonomer) och genom att inrätta en ram för det internationella framtidssamarbetet. För att främja EU:s roll i den internationella debatten om vetenskap och styrelseformer kommer det att visa sig värdefullt att ha tillgång till ett system för att dela analyser av viktiga problem som uppkommer. Ett gemensamt referenssystem för politiskt orienterade framtidsanalyser kommer att inrättas i samband med det arbete som bedrivs på regional nivå och särskild hänsyn kommer härvid att tas till kandidatländerna.

2.4 Referensmaterial och referensmätningar

Erkännandet av standarder och mätningar för produkter utgör ett viktigt led i genomförandet av gemenskapens politik i fråga om konsumentssäkerhet, fri handel, den europeiska industrins konkurrenskraft och yttre förbindelser. GFC kommer vidare att stödja europeisk metrologiinfrastruktur (befintlig eller under utveckling) för att uppnå resultat av styrkt kvalitet, utveckla särskilda referensmätningar, producera certifierade referensmaterial i syfte att förbättra det globala erkännandet av dessa, organisera internationella program för utvärdering av mätningar och inrätta transnationella databaser till stöd för EU:s politik. Vedertagna referensmetoder och -material behövs inom samtliga delar av GFC:s arbetsprogram, oavsett om det gäller miljö, livsmedelssäkerhet, folkhälsa eller kärnkraftsindustri. Förutom det arbete som beskrivs i föregående avsnitt, planerar GFC också att stödja inrättandet av ett europeiskt system för certifierade referensmaterial. Därigenom kommer centret vid behov att kunna bistå kommissionens enheter med goda råd som är till nytta för EU:s lagstiftning och praxis.

- BCR ⁽¹⁾ och industriella certifierade referensmaterial
- Metrologi inom kemiområdet

BCR och certifierade referensmaterial

Denna verksamhet omfattar utveckling av koncept och teknik för utveckling och certifiering av referensmaterial i syfte att förbättra det globala erkännandet av dessa i samförståndsavtalet mellan EU och USA, där GFC bistår GD Handel. GFC kommer att koncentrera sig på utveckling av BCR-certifierade referensmaterial och nya certifierade referensmaterial för kontroll av industriella processer och produkter. För att stödja GD Forskning kommer GFC, där så är möjligt, att ta större ansvar för lagring och distribution av BCR-certifierade referensmaterial genom att också svara för utveckling och certifiering av nya referensmaterial som tagits fram genom indirekta åtgärder. Miljöaspekterna måste beaktas vid utveckling av nukleära referensmaterial som används vid säkerhetskontroll och bokföring av nukleärt material.

Metrologi inom kemiområdet

GFC kommer även i fortsättningen att företräda kommissionen i internationella organ som ansvarar för utvecklingen av ett världsomfattande system för kemiska mätningar. Vid strategiska samtal kommer man att ta upp utvecklingen av primära mätmetoder, utveckling och certifiering av isotopreferensmaterial samt organisation av internationella program för utvärdering av mätningar. Vilka ämnen som kommer att behandlas beror på de politiska kraven inom EU och utvärderingarna är i hög grad beroende av att många laboratorier deltar, särskilt sådana som fungerar som referenslaboratorier inom sin sektor eller region. Genom upprättandet av nätverk (PECOMet-nätverket och MetMED) kommer kandidatländerna och Medelhavsländerna att få stöd för uppbyggnad av strukturerade system för kemiska mätningar.

2.5 Allmän säkerhet och bedrägeribekämpning

I frågor som gäller allmän säkerhet – spridning av massförstörelsevapen, ekonomins globalisering, intrång i privatlivet och sårbarheten i samband med Internet, risken för naturliga och tekniska olycksituationer – krävs ett samlat internationellt angreppssätt. EU tillhandahåller genom ett antal olika mekanismer en ram i detta sammanhang och har också förklarat att toleransen mot bedrägerier är lika med noll. Dessa politiska initiativ och åtaganden kräver vetenskapligt och tekniskt stöd, och GFC utformar sitt program för att direkt kunna tillgodose vissa av dessa specifika krav. GFC har under årens lopp utvecklat en omfattande och allmänt erkänd sakkunskap inom området säkerhet och bedrägeribekämpning samt när det gäller hantering av stora informationsinfrastrukturer och komplexa system. Inom ramprogrammet 2002–2006 kommer sådan sakkunskap att tillhandahållas Europeiska unionens institutioner alltefter deras prioriteringar och behov. För att fördjupa och bredda detta stöd kommer GFC i högre grad att utnyttja nätverk med andra forskningsinstitutioner och intressenter. GFC kommer att koncentrera sig på följande frågor:

- Internationell humanitär säkerhet
- Naturliga och tekniska faror, risker och nödsituationer
- Säkerheten på Internet
- Övervakning av efterlevnaden av EU:s regelverk samt bedrägerikontroll

Internationell humanitär säkerhet

GFC kommer även fortsättningsvis att fokusera på de tekniska aspekterna av EU:s humanitära minröjningsinsatser, i första hand i syfte att förbättra kunskaperna om befintlig teknik för att kartlägga och spåra minfält genom testning och benchmarking, i andra hand för att utvärdera ny teknik, och i tredje hand för att göra EU:s minröjningsinsatser mer synliga, öppna och effektiva.

GFC kommer också genom GMES-initiativet att bidra till uppbyggnaden av en europeisk kompetens som gör att man inom skäligen tid får tillgång till integrerade rymdbaserade data, miljödata och socioekonomiska data inom den europeiska säkerhetspolitiken. Med utgångspunkt i sin sakkunskap om säkerhetskontroll av kärnmaterial är GFC, om så krävs, beredd att ta itu med de tekniska frågorna i samband med icke-spridning och nedrustning av massförstörelsevapen.

⁽¹⁾ Gemenskapens byrå för referensmaterial (Bureau Communautaire de Référence).

Naturliga och tekniska faror, risker och nödsituationer

GFC kommer att fortsätta stödja ansträngningarna för att skapa en europeisk ram för att förutsäga, bedöma, hantera och minska risker i gemenskapen. Inom ramprogrammet 2002–2006 kommer GFC att fortsätta att utveckla ett system för att hantera naturliga och tekniska faror. När det gäller tekniska risker – i samband med flygtillbud och industriella faror – kommer GFC att koncentrera sina insatser på handhavandet och förbättringen av de harmoniserade europeiska övervakningssystemen (ECCAIRS ⁽¹⁾), MAHB ⁽²⁾ och EPERC ⁽³⁾) som också kommer att utvidgas till kandidatländerna. GFC strävar efter att förse Europa med liknande kapacitet när det gäller naturliga faror. Samtidigt fortsätter ansträngningarna med att utarbeta en gemensam europeisk strategi i fråga om översvämningar och skogsbränder, där fokus ligger på att integrera avancerad modellering samt konventionella och rymdbaserade data. En koppling till GMES-initiativet kommer att utvecklas. Olika nätverk, till exempel det europeiska nätverket för laboratorier som arbetar med jordbävningsteknik, kommer att utvidgas till internationell nivå. GFC kommer också i samarbete med europeiska partner att inrätta ett nätverk med experimentanläggningar för att utarbeta ett gemensamt samlat initiativ för strukturell säkerhet.

Säkerheten på Internet

GFC kommer att utgå från den erfarenhet som vunnits genom stödet till EU:s initiativ för driftsäkerhet, förlikningsförfaranden och observatoriet för elektroniska betalningssystem. I nära samarbete med ansvariga enheter inom kommissionen och organisationer i medlemsstaterna kommer centret att stödja utarbetandet av erforderliga EU-åtgärder för att behandla Internet-brottslighet, skydd av privatlivet och sårbarhet i samband med Internet. Ansträngningarna kommer att inriktas på metoder för att bättre karakterisera dessa risker, på kriterier för utvärdering av tekniska motåtgärder och testning av dessa i GFC:s anläggningar samt på utveckling av harmoniserade åtgärder, uppgifter och statistik i samråd med andra berörda parter, bl.a. Europol. GFC kommer liksom tidigare att ha en hemsida om Internet-brottslighet och kommer att avlägga en lägesrapport till det EU-forum som inrättats i samband med kommissionens meddelande "Ett säkrare informationssamhälle – ökad säkerhet i informationsinfrastrukturen och bekämpning av datorrelaterad brottslighet" [KOM(2000) 890 slutlig].

Övervakning av efterlevnaden av EU:s regelverk samt bedrägerikontroll

GFC stödjer kommissionens ansträngningar för att öka bedrägeribekämpande åtgärders effektivitet, både genom att förse organ som är verksamma på EU-nivå med avancerad teknik och genom att stödja medlemsstaternas användning av den senaste tekniken. I nära samarbete med berörda enheter inom kommissionen kommer GFC att ge fortsatt stöd till den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken och EU:s bedrägeribekämpande organ, OLAF. Förutom att undersöka tillämpningen av ny teknik – DNA-analys för identifiering av boskap, tolkning av satellitbilder för övervakning av skördearealer och identifiering av fiskefartyg, korskorrelation av isotopanalyser av drycker och livsmedel för att bestämma innehåll och ursprung, insamling av upplysningar från offentliga källor samt språkteknologi för att analysera flerspråkiga dokument – kommer GFC att fortsätta att förse sina kunder med det samlade kunnande som omfattar hela kretsloppet från datafångst, datafusion och datasökning till visualisering och estimering.

GFC kommer också på grundval av sin erfarenhet av metodik att snabbt kunna tillhandahålla ett tillförlitligt och samhällstillvänt beslutsunderlag. Vad gäller den offentliga statistiken kommer detta att uppnås genom samordning med Eurostat av tematiska forskningsnätverk, med tonvikt på kortsiktiga indikatorer, konjunkturanalys och finansiell analys, och genom utveckling av kvalitetssäkringsmetodik för det vetenskapliga beslutsunderlaget.

Ökad vikt kommer att fästas vid tidiga varningar och upptäckt av tendenser, spridning, medvetandehöjande åtgärder och kunskapsutbyte med samarbetslaboratorier i medlemsstaterna. Bedrägeribekämpningen kommer inte att inriktas på enskilda fall, utan problemet kommer i stället att angripas på systemnivå, genom att man utvecklar mindre byråkratiska förfaranden och föreskrifter som inte har samma benägenhet att leda till bedrägerier.

⁽¹⁾ European Coordination Centre for Aircraft mandatory accident Reporting Systems (Europeiska samordningscentret för rapporteringssystem för flygtillbud).

⁽²⁾ Major Accidents Hazard Bureau (Byrån för allvarliga olycksrisker).

⁽³⁾ European Pressure Equipment Research Council (Europeiska forskningsrådet för tryckutrustning).

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV BELOPPET

Verksamhet	Belopp (miljoner euro)
Livsmedel, kemiska produkter och hälsa	207 miljoner euro
Miljö och hållbar utveckling	286 miljoner euro
Övergripande åtgärder (teknisk framtidsforskning, referensmaterial och referensmätningar, allmän säkerhet och bedrägeribekämpning)	222 miljoner euro
Totalt	715 miljoner euro ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Av vilket ca 6 % kan anslås till förberedande forskning och upp till 2 % till utnyttjande av GFC:s egna resultat och tekniköverföring.

⁽²⁾ Detta totalbelopp omfattar det bidrag från GFC:s budget som erfordras för centrets deltagande i indirekta åtgärder.

BILAGA III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE

1. Kommissionen skall efter samråd med GFC:s styrelse genomföra den direkta åtgärden på grundval av de vetenskapliga mål och innehåll som anges i bilaga I. Verksamhet som hör samman med denna åtgärd skall utföras av lämpligt institut inom GFC.
2. I sin verksamhet skall GFC där så är lämpligt och genomförbart delta i eller upprätta nätverk av laboratorier (inom både den offentliga och den privata sektorn) i medlemsstaterna eller europeiska forskningskonsortier som stödjer det europeiska politiska beslutsfattandet. Särskild uppmärksamhet skall ägnas samarbetet med näringslivet, särskilt små och medelstora företag. Forskningsorgan i tredje land kan också delta i projektsamarbete i enlighet med artikel 6 i ramprogrammet och enligt eventuella avtal om forsknings- och tekniksamarbete mellan gemenskapen och det tredje landet i fråga. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas samarbetet med forskningslaboratorier och forskningsinstitut i kandidatländerna och länderna i Central- och Östeuropa och i före detta Sovjetunionen.

GFC kommer på lämpligt sätt att fortlöpande hålla sig underrättat om kundernas och användarnas krav och behov, och kommer att se till att de blir delaktiga i verksamhet som kan beröra dem.

GFC kommer själv att sprida den kunskap som projekten resulterar i (med beaktande av konfidentialitetsbestämmelserna).

3. De kompletterande åtgärderna skall omfatta
 - anordnandet av GFC-personalens besök vid nationella laboratorier, industrilaboratorier och universitet,
 - främjande av rörligheten för unga vetenskapsmän (särskilt från kandidatländerna), varvid särskild vikt skall fästas vid att uppmuntra kvinnors deltagande,
 - särskild utbildning till stöd för utarbetande eller genomförande av EU:s politik, med betoning på tvärvetenskaplighet,
 - anordnandet av vetenskapsmäns och nationella experters (särskilt från kandidatländerna) besök på GFC:s institutioner, varvid särskild vikt skall fästas vid att uppmuntra kvinnors deltagande,
 - systematiskt informationsutbyte genom bl.a. anordnandet av forskarseminarier, -workshoppar och -kollokvier, och vetenskapliga publikationer,
 - oberoende vetenskaplig och strategisk utvärdering av projekten och programmen.

Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt forsknings- och utbildningsprogram 2002–2006 (Euratom) inom området kärnenergi

(2001/C 240 E/30)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 279 slutlig — 2001/0125(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Genom beslut nr .../.../Euratom har rådet antagit Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "ramprogrammet"), som enligt artikel 7 i fördraget skall genomföras genom särskilda forsknings- och utbildningsprogram som skall fastställa de närmare villkoren för programmets genomförande och längd och tillhandahålla de resurser som bedöms nödvändiga.

(2) Detta program bör omfattas av reglerna för företags, forskningscenters och universitets deltagande i genomförandet av ramprogrammet som antagits genom rådets beslut nr .../.../Euratom (nedan kallade "regler för deltagande").

(3) Kommissionens förvaltningsutgifter för programmets genomförande återspeglar det stora antalet anställda som placeras i laboratorier inom medlemsstaterna och inom ITER-projektet.

(4) Vid genomförandet av detta program bör man särskilt sträva efter att främja innovation och forskares rörlighet inom gemenskapen samt internationellt samarbete med länder utanför gemenskapen och med internationella organisationer. Kandidatländerna bör ägnas särskild uppmärksamhet.

(5) All forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vara förenlig med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

(6) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att förstärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap.

(7) Detta program bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till berörda parter intressen, bland annat inom forskarvärlden, näringslivet, bland användarna och bland beslutsfattarna. Den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vid behov anpassas till gemenskapens politik och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(8) Kommissionen bör så småningom se till att en oberoende bedömning görs av den verksamhet som genomförs inom ramen för programmet.

(9) Samråd har ägt rum med den vetenskapliga och tekniska kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med ramprogrammet antas härmed ett särskilt forsknings- och utbildningsprogram inom området kärnenergi (nedan kallat "det särskilda programmet") för perioden från och med den [...] till och med den 31 december 2006.

2. Målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna för det särskilda programmet anges i bilaga I.

Artikel 2

I enlighet med bilaga II till ramprogrammet uppgår det belopp som anses vara nödvändigt för genomförandet av det särskilda programmet till 900 miljoner euro, inbegripet maximalt 16,5 % för kommissionens förvaltningsutgifter. I bilaga II till detta beslut återfinns en preliminär uppdelning av detta belopp.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av den 20 maj 1999 (EGT C 201, 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution av den 3 februari 2000, PE 284.656.

Artikel 3

1. De närmare bestämmelserna för gemenskapens finansiella deltagande i det särskilda programmet är samma som avses i artikel 2.2 i ramprogrammet.
2. Det särskilda programmet skall genomföras genom de instrument som definieras i bilaga III.
3. Det särskilda programmet omfattas av reglerna för deltagande.

Artikel 4

1. Kommissionen skall utarbeta ett arbetsprogram för genomförandet av det särskilda programmet, med en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilaga I, samt med ett tidsschema för genomförandet.
2. I arbetsprogrammet skall relevant forskningsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer beaktas. Vid behov skall arbetsprogrammet uppdateras.

Artikel 5

1. Kommissionen skall ha ansvar för genomförandet av det särskilda programmet.

2. För att genomföra det särskilda programmet skall kommissionen biträdas av en rådgivande kommitté. Kommitténs sammansättning kan variera beroende vilka ämnen som skall tas upp. När det gäller frågor som handlar om kärnklyvning skall kommittén sättas samman och bedriva sin verksamhet enligt de bestämmelser i rådets beslut 84/338/Euratom, EKSG, EEG ⁽¹⁾ som rör rådgivande och samordnande kommittéer. När det gäller frågor som handlar om fusion gäller de bestämmelser i rådets beslut av den 16 december 1980 som rör den rådgivande kommittén för fusionsprogrammet.

Artikel 6

1. Kommissionen skall i enlighet med artikel 4 i ramprogrammet regelbundet rapportera om vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av det särskilda programmet.
2. Kommissionen skall se till att den oberoende bedömning av programverksamheten som avses i artikel 5 i ramprogrammet genomförs inom de områden som omfattas av det särskilda programmet.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 177, 4.7.1984 s. 25.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJERNA FÖR VERKSAMHETEN

1. INLEDNING

Kärnkraften står för 35 % av all el som produceras i Europeiska unionen. Den är därför en komponent i debatten om hur man skall kunna bekämpa klimatförändringen och minska EU:s energiberoende. Vi står emellertid inför stora utmaningar. Kontrollerad termionukleär fusion är ett av de långsiktiga energiförsörjningsalternativen, särskilt när det gäller en centraliserad försörjning av elektricitet för baslast. Målet är att göra framsteg som gör det möjligt att visa att det är vetenskapligt och tekniskt möjligt att producera energi genom fusion och att utvärdera dess egenskaper vad gäller hållbar utveckling. På kort sikt måste vi finna sätt att ta hand om kärnavfallet som samhället kan acceptera, och framförallt måste vi genomföra tekniska lösningar för hantering av långlivat avfall. Innovativa koncept för en säkrare användning av kärnklyvning bör också undersökas som ett möjligt bidrag till att täcka de energibehov som kommer att finnas i Europa under de kommande decennierna.

Det europeiska samarbetet, bland annat forskarutbyte och gemensamma forskningsprogram, är redan väl etablerat på detta område. Samarbetet när det gäller kärnavfall och andra områden kommer att intensifieras och fördjupas på program- och projektnivå. Målet är en bättre resursanvändning (både vad gäller mänskliga resurser och experimentanläggningar) och främjande av en gemensam Europeisk syn på nyckelproblem och tillvägagångssätt i linje med behoven hos det europeiska området för forskningsverksamhet. Länkar till nationella program kommer att upprättas, och nätverk med tredje land – särskilt USA, Kanada och Japan – kommer att främjas. När det gäller fusion kommer gemenskapen och medlemsstaterna att fortsätta sitt arbete inom ramen för ett integrerat verksamhetsprogram.

Samordning kommer att ske med GFC:s program för kärnsäkerhet och säkerhetskontroller.

2. PRIORITERADE TEMATISKA OMRÅDEN

2.1 Forskning om fusionsenergi

Mål

Under den senare hälften av detta århundrade skulle fusionsenergin kunna bidra till utsläppsfri och storskalig produktion av elektricitet för baslast. De framsteg som hittills har gjorts inom fusionsenergiforskningen motiverar att man fortsätter att ge hög prioritet åt det långsiktiga arbetet mot att realisera en fusionskraftanläggning. Teoretiskt arbete och experimentella undersökningar i befintliga anläggningar världen över, särskilt JET, har gjort det möjligt att slå fast att kunskapen och tekniken är mogen för att konstruera ett nästa generationens projekt efter JET, med syfte att demonstrera att fusionsenergi är vetenskapligt och tekniskt genomförbar. Världsomfattande samarbete inom fusionsenergiforskning har lett till att man nu har en detaljerad teknisk utformning av en sådan "Next Step"-anläggning (ITER). Målet är en långvarig brinntid i induktiv drift med en förstärkningsfaktor $Q > 10$, som visar på en fusionskraftproduktion på 400 MW under cirka 400 sekunder och som skulle ge möjlighet att undersöka brinnande plasma under förhållanden som är relevanta för energiproduktion.

Tack vare den genomförda projekteringsverksamheten för ITER kan man fatta beslut om förverkligandet av Next Step. Detta ligger i linje med inriktningen av fusionsenergiforskningen inom gemenskapen mot en reaktor. Förutsatt att de internationella förhandlingarna om rättsliga och institutionella villkor för upprättande av ett ITER-organ och förhandlingarna om ett gemensamt genomförande (uppbyggnad, drift, användning och avveckling) faller väl ut, kan man eftersträva ett särskilt beslut under perioden 2003–2004, så att själva uppförandet skulle kunna påbörjas under perioden 2005–2006. Perioden 2003–2006 måste därför betraktas som en övergångsperiod under vilken den europeiska verksamheten måste rationaliseras på grund av programmets kraftiga inriktning mot Next Step. Enligt förslaget till budget för forskning inom fusionsenergi under perioden 2003–2006 skall 200 miljoner euro av det totala anslaget på 700 miljoner euro användas för genomförandet av ITER.

När ett eventuellt beslut har fattats kommer genomförandet av "Next Step" att kräva avsevärda mänskliga och ekonomiska resurser. När ett beslut väl har fattats om att gå vidare med projektet kommer genomförandet att kräva organisatoriska förändringar och att Euratoms europeiska partner anpassar sina nuvarande åtgärder inom fusion, särskilt i syfte att gemensamt leda det europeiska bidraget till ITER. Beloppet på 500 miljoner euro föreslås för att fortsätta ett meningsfullt FoU-program, inklusive övergången mellan verksamhet som för närvarande bedrivs av associeringar⁽¹⁾ och JET och det som kommer att bli det "tillhörande programmet" inom fusionsfysik och -teknik när uppförandet av Next Step/ITER-anläggningen har nått sitt stationära stadium efter 2006.

Prioriteringar

i) Associeringarnas program på fysik- och teknikområdet

Associeringarnas program kommer att innehålla

- forskning och utveckling inom fusionsfysik och plasmateknik, med inriktning på studier och utvärdering av metoder för magnetisk inneslutning där man bl.a. fortsätter att bygga stellaratorn Wendelstein 7-X och utnyttja befintliga anläggningar inom Euratomassocieringarna,
- strukturerad FoU-verksamhet inom fusionsteknik, särskilt forskning om fusionsmaterial och deltagande i FoU-verksamhet för avveckling av JET som planeras ske när verksamheten avslutas,
- undersökningar av socioekonomiska aspekter, med inriktning på utvärdering av ekonomiska kostnader och samhällets acceptans av fusionsenergi som komplement till ytterligare studier om säkerhet och miljöaspekter; samordning av medlemsstaternas civila forskning om "inertial confinement" och möjliga alternativ, inom ramen för verksamhet för att hålla sig underrättad om utvecklingen; spridning av resultaten och information till allmänheten; utbildning och mobilitet.

⁽¹⁾ Upprättade genom associeringskontrakt mellan gemenskapen och enheter i medlemsstaterna.

I samband med bidraget till associeringarnas program kommer prioritet att ges åt multilaterala åtgärder för att koncentrera verksamheten till gemensamma projekt, t.ex. sådana som direkt berör driften av JET och Next Step/ITER och/eller personalutbildning. Beroende på beslutet om uppförandet av ITER och när detta sker, kommer nuvarande gemenskapsstöd till associeringarnas verksamhet att anpassas, och en avveckling av användningen av ett antal anläggningar kommer att övervägas. Tillräckliga medel kommer att ställas till förfogande för att bibehålla en stark europeisk samordning av verksamheten inom fusionsområdet som under årens gång har visat sig vara fruktsam.

Omfattningen av det tillhörande interna Europaprogrammet avseende fusionsfysik och -teknik, som krävs för att associeringarna och den europeiska industrin skall kunna dra full nytta av ITER, beror dels på Europas andel i ITER, och dels på var anläggningen placeras. Detta kan innebära investeringar som syftar till att bibehålla de experiment som utförs på fusionsanläggningar i Europa på en nivå som håller världsklass, även efter det att ITER satts i drift, och ett lämpligt program för teknisk utveckling.

ii) Användning av JET-anläggningarna

JET-anläggningarna kommer att fortsätta att användas inom ramen för det europeiska avtalet om fusionsutveckling (EFDA), för att komplettera användningen av de mekanismer för höjning av prestandan som håller på att tas fram. Användningen av JET-anläggningarna måste vid ett lämpligt tillfälle upphöra så att resurserna kan överföras till Next Step/ITER.

iii) Next Step/ITER

I förslaget till ett ramprogram för Euratom (2002–2006) ingår en fortsättning av Next Step-verksamheten för att bidra till dess uppbyggnad under andra hälften av perioden. Eftersom beslut om ITER inte endast fattas av EU:s institutioner utan även av EU:s internationella partner, måste emellertid det föreslagna verksamhetsprogrammet hållas öppet vad beträffar den slutliga placeringen och ramen när det gäller Next Step/ITER och det exakta innehållet i det tillhörande interna Europaprogrammet.

EU:s deltagande när det gäller ITER skulle bestå av bidrag till konstruktion av utrustning och installationer som ligger inom samma område som ITER och som behövs för dess användning. Bidragen skulle även gå till att täcka kostnader för personal och ledning samt stöd till projektet under konstruktionsfasen. Deltagandets omfattning och natur kommer att bero på resultaten av förhandlingarna med EU:s internationella partner, och vidare på var ITER-anläggningen placeras. Om ITER placeras i Europa skulle EU:s deltagande också bestå av bidrag till kostnaderna för Europa i egenskap av värdpart.

2.2 Behandling och slutförvaring av radioaktivt avfall

Mål

Ett av de största hindren för en fortsatt framtida användning av kärnenergi är att det saknas allmän enighet om hur avfallet skall hanteras och lagras. Detta gäller särskilt slutförvaring av avfallens långlivade beståndsdelar i geologiska förvar, vilket kommer att vara nödvändigt oberoende av vilken behandlingsmetod som man väljer för använt bränsle och högaktivt avfall. Enbart forskning kan inte garantera samhällets acceptans, men behövs för att utveckla och testa lagringstekniker, utforska lämpliga platser, främja grundläggande vetenskapligt samförstånd när det gäller säkerhet och metoder för säkerhetsbedömning, samt för att utveckla beslutsprocesser som upplevs som rättvisa och jämlika av de berörda intressenterna.

Det behövs även forskning för att undersöka potentialen hos nya reaktortyper och/eller bränslecykler som utnyttjar det klyvbara material bättre och ger mindre avfalls, samtidigt som kostnaderna hålls på en rimlig nivå. Vidare behövs det forskning för att ta reda på om man kan använda separering och transmutation – som teoretiskt sett skulle kunna minska avfallens risker – på industriell nivå på ett säkert sätt och till rimliga kostnader.

Forskningsprioriteringar

i) *Forskning om geologisk deponering*

Syftet är att bygga en solid teknisk bas för att demonstrera säkerheten hos geologisk förvaring av högaktivt radioaktivt avfall och för att stödja utvecklingen av en gemensam europeisk ståndpunkt i de viktigaste frågorna kring slutförvaring av avfall.

- Förbättring av grundläggande kunskap och utveckling och testning av teknik: forskningen kommer att inriktas på de viktigaste fysiska, kemiska och biologiska processerna. Växelverkan mellan olika naturliga och konstruerade barriärer, deras långsiktiga stabilitet och sätt att genomföra lagringsteknik i underjordiska forskningslaboratorier.
- Nya och bättre verktyg: forskningen kommer att inriktas på modeller för funktions- och säkerhetsbedömning samt metoder för att demonstrera säkerhet på lång sikt, bland annat känslighets- och osäkerhetsanalyser, utvärdering av alternativa mått på funktion och processer kopplade till allmänhetens uppfattning om slutförvaring av avfall.

ii) *Separering och transmutation – nya reaktortyper*

Syftet är att fastställa praktiska metoder för att minska mängden och/eller riskerna med avfall som skall behandlas genom separering och transmutation samt att undersöka potentialen hos nya reaktortyper.

- Separering och transmutation: forskningen kommer att inriktas på grundläggande utvärdering av konceptet som helhet, demonstration, i demonstrationsskala av de mest lovande separationsteknikerna, ytterligare utveckling av transmutationsteknikerna, samt utvärdering av om de kan genomföras i praktiken.
- Nya reaktortyper: forskningen kommer i första hand att inriktas på högttemperatursreaktorn (HTR), särskilt när det gäller kraftomvandlingssystem för direktcykel, materialegenskaper i en högttempererad heliummiljö, innovativa bränslebeläggningar, processvärmestillämpningar och säkerhets- och licensfrågor.

3. ANNAN VERKSAMHET PÅ OMRÅDET FÖR KÄRNSÄKERHET OCH KONTROLLER

Mål

Målet är att stödja EU:s strategier för hälsa, säkerhet och miljö, samt att bättre integrera europeisk forskning om kärnklyvning och övriga användningar av joniserande strålning.

Forskningsprioriteringar

i) *Strålskydd*

Målen är att främja gemenskapsstandarder för strålskydd och deras användning, att snabbt och flexibelt kunna reagera på nya behov och att stärka Europas kapacitet genom bättre integration av forskningsverksamheten. Forskningsverksamheten kommer att inriktas på

- kvantifiering av riskerna vid utdragen exponering vid låga doser motsvarande dem som man utsätts för i miljön och på arbetet, genom epidemiologiska undersökningar av lämpliga exponerade befolkningsgrupper tillsammans med cell- och molekylärbiologisk forskning. Det kommer att krävas samarbete med Ryssland och de andra nya oberoende staterna för att få tillgång till uppgifter om lämpliga exponerade befolkningsgrupper.
- bättre integrering av europeisk forskning, särskilt inom områdena hälsa och miljöskydd, radioekologi, katastrofhantering och miljöstyrning, medicinsk användning av strålning samt exponering för naturliga strålningskällor.

ii) *Innovativa metoder för kärnenergiproduktion*

Målet är att undersöka tänkbara innovativa koncept för kärnenergi. Forskningsverksamheten kommer att inriktas på

- ytterligare utveckling av innovativa koncept för kärnenergi som kan ge fördelar på längre sikt vad gäller säkerhet, avfallshantering, kostnader och uthållighet.

iii) *Utbildning*

Målet är en bättre integration av europeisk utbildning inom kärnvetenskap för att motarbeta trenden mot färre studenter och färre läroanstalter. Detta krävs för att man skall kunna få fram den nödvändiga kompetensen och sakkunskapen för en fortsatt säker användning av kärnenergi och andra användningar av strålning inom industri och medicin. Stödet kommer att inriktas på

- utveckling av en mer enhetlig strategi för utbildning inom kärnvetenskap och -teknik i Europa, samt genomförande av denna, tillsammans med bättre integration av nationella resurser och kompetenser.

Detta kommer att kompletteras med stöd för individuella stipendier, särskilda kurser, utbildningsnätverk och stipendier till unga forskare från före detta Sovjetunionen.

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV BELOPPET

Åtgärdstyp	Belopp (miljoner euro)
Kontrollerad kärnfusion	700 ⁽¹⁾
Behandling och lagring av avfall	150
Övriga åtgärder	50
Totalt	900

⁽¹⁾ Varav 200 miljoner euro är avsedda för deltagande i ITER-projektet.

BILAGA III

METODER FÖR ATT GENOMFÖRA PROGRAMMET

För att genomföra det särskilda programmet, och i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (2002/. . ./Euratom) och med reglerna för företags, forskningscentrers och universitets deltagande i genomförandet av ramprogrammet (2002/. . ./Euratom) kommer kommissionen att använda sig av olika instrument.

Förslagen kommer att utvärderas i enlighet med de kriterier som framgår av ovannämnda beslut för att bedöma hur relevanta de är vad gäller programmets mål, den vetenskapliga och tekniska kvaliteten, mervärdet på gemenskapsnivå och den sökandes förmåga att förvalta projektet.

A. Nya instrument**A.1 Nätverk mellan spetsforskningscentra**

Nätverken kommer i allmänhet att byggas upp kring en central grupp av deltagare som kan utvidgas med ytterligare deltagare. För att skapa ett virtuellt spetsforskningscenter kommer deltagarna att integrera en stor del av, eller till och med hela, sin forskningsverksamhet inom det berörda området. Dessa åtgärder kommer i flera fall att vara tvärvetenskapliga och inriktade mot långsiktiga mål, och inte mot på förhand definierade resultat vad gäller produkter, processer eller tjänster.

Utöver denna integrerade forskningsverksamhet kommer nätverkens gemensamma verksamhetsprogram även att innehålla verksamhet som skall föra deltagarna samman och verksamhet för spridning av forskningens resultat utanför nätverket.

För att uppnå dessa mål kommer nätverkens verksamhet att omfatta följande:

- Forskningsverksamhet som har samordnats av deltagarna.
- Integrerande verksamhet som särskilt omfattar följande:
 - Anpassning av deltagarnas forskningsverksamheter så att de kompletterar varandra bättre.
 - Utveckling och användning av elektroniska informations- och kommunikationsverktyg, och framtagning av virtuella och interaktiva arbetsmetoder.
 - Kort-, medel-, och långsiktiga utbyten av personal, möjligheter till anställning eller utbildning för forskare från andra medlemmar i nätverket.
 - Utveckling och användning av gemensam infrastruktur för forskning, och anpassning av befintliga hjälpmedel och anläggningar så att de kan användas gemensamt.
 - Gemensam hantering och användning av den framtagna kunskapen, och innovationsfrämjande åtgärder.

- Spridning av spetsforskning bl.a. genom
 - utbildning av forskare,
 - information om nätverkets resultat och spridning av kunskap,
 - tjänster för att stödja teknisk innovation, i första hand riktade mot införandet av ny teknik,
 - analys av frågor som rör vetenskap och samhälle i samband med nätverkets forskning.

I samband med vissa delar av verksamheten (t.ex. utbildning av forskare) kommer nätverket att sträva efter öppenhet genom att publicera meddelanden om ansökningsomgångar.

Nätverkets storlek kan variera beroende på områden och ämnen. Som riktmärke bör emellertid antalet deltagare vara minst sex. Gemenskapens bidrag till ett nätverk kan i genomsnitt uppgå till flera miljoner euro per år.

Förslaget till nätverk bör innehålla följande delar:

- En allmän redogörelse för det gemensamma verksamhetsprogrammet och dess innehåll under det första året uppdelat på forskningsverksamhet, samordnande verksamhet och verksamhet för spridning av forskningens resultat.
- Deltagarnas funktioner, med redogörelse för den verksamhet och de resurser som de kommer att samordna.
- Nätverkets drift (samordning och ledning av verksamheten).
- Planen för spridning av kunskap och utsikterna för användning av resultaten.

Inom ramen för gemenskapens ursprungliga bidrag kan samarbetet vid behov utvidgas genom att man tar in nya eller ersätter tidigare deltagare. Detta kommer oftast att ske genom publicering av ansökningsomgångar.

Verksamhetsprogrammet kan uppdateras varje år vilket kan leda till en omorientering av viss verksamhet eller inledande av ny verksamhet som inte ursprungligen planerats. Detta kan innebära att nya deltagare tas med i nätverket. Kommissionen kan offentliggöra ansökningsomgångar i syfte att tilldela ytterligare stöd för att t.ex. täcka kostnader för en utvidgning av det befintliga nätverkets integrerade verksamhet eller upptag av nya deltagare.

Gemenskapens bidrag kommer att utgöras av ett fast belopp länkat till genomförandet av ett visst arbete. Beloppet beräknas med utgångspunkt från de resurser som har anslagits till det gemensamma verksamhetsprogrammet och betalas ut årligen. Som komplement till deltagarnas egna resurser bör detta vara tillräckligt för att främja integration utan att skapa ett ekonomiskt beroende som skulle kunna äventyra nätverkets överlevnad på lång sikt.

A.2 Integrerade projekt

Syftet med detta instrument är att öka Europas konkurrenskraft respektive att bidra till att lösa stora samhällsproblem genom att samla en kritisk massa av de resurser och den kunskap inom forskning och teknisk utveckling som finns i Europa.

Varje integrerat projekt kommer därför att vara inriktat på att uppnå identifierbara vetenskapliga och tekniska resultat som kan tillämpas i produkter, processer eller tjänster. Verksamheten inom ramen för ett integrerat projekt kommer principiellt att ha klart definierade mål, även om det rör sig om explorativ forskning.

Projekttagarna kommer i allmänhet att ansluta sig kring en central grupp bestående av huvuddeltagarna. All verksamhet inom ramen för ett integrerat projekt kommer att definieras inom ramen för en allmän "genomförandeplan" som skall omfatta följande typer av verksamhet:

- Forskning, teknisk utveckling och/eller demonstration.
- Hantering, spridning och överföring av kunskap i syfte att främja innovation.

- Analys och utvärdering av den aktuella tekniken, samt av de faktorer som är förknippade med dess tillämpning.

För att uppnå projektets mål kan planen också omfatta verksamhet som berör följande:

- Utbildning av forskare, studenter, ingenjörer och företagsledning.
- Stöd till införande av ny teknik.
- Information och kommunikation, samt dialog med allmänheten om vetenskapliga och samhällliga aspekter av den forskning som genomförs inom ramen för projektet.

De integrerade projektens storlek kan variera beroende på område och ämne, med hänsyn till den kritiska massa som krävs för att nå fram till de förväntade resultaten under bästa tänkbara förhållanden.

Kostnaderna för ett integrerat projekts samlade åtgärder kan variera från flera miljoner euro till flera tiotal miljoner euro.

De integrerade projekten omfattar oftast ett antal särskilda åtgärder inriktade på vissa aspekter av den forskning som krävs för att uppnå de definierade målen. Åtgärdernas storlek och struktur varierar beroende på uppgiften, och de genomförs i nära samordning med varandra. I vissa fall kan ett integrerat projekt också vara ett enda stort projekt med en enda programpunkt.

Integrerade projekt bör innehålla följande delar:

- Projektets vetenskapliga och tekniska mål.
- Genomförandeplanens viktigaste element och dess tidsplan, med angivande av de viktigaste uppgifterna avseende de olika delarna.
- Etappmålen i samband med genomförandet, och de resultat som förväntas vid varje etappmål.
- Konsortiedeltagarnas roller och deras särskilda kunskapsområden.
- Projektets organisation och förvaltning.
- En plan för spridning av kunskap och användning av resultaten.
- En uppskattning av den sammanlagda budgeten samt budgeten för de olika verksamheterna, inbegripet en finansieringsplan där de olika bidragen och deras ursprung tydligt visas.

Inom ramen för gemenskapens ursprungliga bidrag kan samarbetet vid behov utvidgas genom att man tar in nya eller ersätter tidigare deltagare. Detta kommer oftast att ske genom publicering av ansökningsomgångar.

Genomförandeplanen skall uppdateras varje år. Uppdateringen kan leda till omstrukturering av vissa verksamheter och införandet av ny verksamhet. I det senare fallet, och om det krävs extra bidrag från gemenskapen, skall kommissionen välja ut dessa verksamheter och de deltagare som skall genomföra dem med hjälp av en ansökningsomgång.

Gemenskapsbidraget kommer att utgöra en del av en finansieringsplan som kan omfatta stöd från andra finansieringsprogram, bland annat Eureka eller instrumenten från EIB och EIF. Gemenskapsstödet kan uppgå till maximalt 50 % av den sammanlagda projektbudgeten, indelad i olika budgetar för de olika verksamheterna. Det betalas ut årligen på grundval av den föreslagna genomförandeplanen.

B. Övriga instrument

I syfte att genomföra programmet kan kommissionen också tillämpa följande:

- Särskilda riktade projekt för att bedriva forskning eller demonstrationsåtgärder.
- Integrerade infrastrukturåtgärder genom att kombinera åtgärder som är nödvändiga för att stärka och utveckla forskningsinfrastrukturer för tjänster på europeisk nivå.

- Utbildning och mobilitet.
- Särskilda samordnings- och stödåtgärder för att uppnå de mål som har definierats inom alla programmets områden.
- Kompletterande åtgärder i form av extra insatser för att uppnå de mål som satts för programmet eller förbereda kommande verksamhet inom ramen för gemenskapens strategi för forskning och teknisk utveckling.

C. Särskilda genomförandebestämmelser för forskning om termonukleär fusion

När det gäller genomförandet av verksamhet inom forskningsområdet kontrollerad termonukleär fusion gäller nedanstående bestämmelser:

I. Förfaranden

För projekt som genomförs inom ramen för FoTU-åtgärder med kostnadsdelning gäller de förfaranden som fastställs i

- associeringsavtalen med medlemsstaterna och de stater som är associerade till forskningsprogrammet eller organisationer i dessa stater,
- det europeiska avtalet om fusionsutveckling (European Fusion Development Agreement, EFDA),
- andra eventuella multilaterala avtal mellan gemenskapen och de associerade organisationerna (exempelvis avtalet om främjande av rörlighet) eller juridiska personer, som kan upprättas efter samråd med den behöriga rådgivande kommittén,
- andra avtal med begränsad löptid, bland annat med organisationer i de medlemsstater eller associerade stater som inte har associeringar,
- internationella avtal om projekt som utförs i samarbete med tredje land (t.ex. ITER) av juridiska personer som upprättats inom ramen för sådana avtal.

II. Finansiellt bidrag

Ramprogrammets finansiella bidrag till associeringarnas nuvarande utgifter och till tidsbegränsade kontrakt kommer under ramprogrammets löptid att minska stegvis och kraftigt jämfört med nuvarande årliga andel.

Närmare bestämmelser för gemenskapens deltagande i den verksamhet som rör det gemensamma genomförandet av projekt inom ramen för internationellt samarbete (t.ex. ITER) fastställs i de olika internationella samarbetsavtalen och av de juridiska personer som kan upprättas inom ramen för dessa avtal. Lämpliga juridiska personer eller andra lämpliga organ kan inrättas av Euratom och de associerade organisationerna för att förvalta gemenskapens bidrag.

Förslag till rådets beslut om antagande av ett särskilt forsknings- och utbildningsprogram 2002–2006 som skall genomföras av Gemensamma forskningscentret genom direkta åtgärder för Europeiska atomenergigemenskapen

(2001/C 240 E/31)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 279 slutlig — 2001/0126(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Genom beslut nr .../.../Euratom har rådet antagit Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (nedan kallat "ramprogrammet"); programmet skall genomföras genom särskilda forsknings- och utbildningsprogram fastställda i enlighet med artikel 7 i fördraget, vilka skall innehålla närmare villkor för programmets genomförande och längd och tillhandahålla de medel som anses nödvändiga.

(2) Detta program bör omfattas av de regler för företags, forskningscenters och universitets deltagande och spridning av forskningsresultat som rådet antagit för ramprogrammet genom beslut nr .../.../Euratom.

(3) Vid genomförandet av detta program bör man särskilt sträva efter att främja forskares rörlighet och utbildning samt innovation inom gemenskapen.

(4) Vid genomförandet av ramprogrammet kan det vara lämpligt att delta i internationellt samarbete, med tredje länder och internationella organisationer, i synnerhet på grundval av kapitel 10 i fördraget. Kandidatländerna bör ägnas särskild uppmärksamhet.

(5) All forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör vara förenlig med grundläggande etiska principer, särskilt de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

(6) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att stärka kvinnornas roll och ställning inom forskning och vetenskap.

(7) Detta program bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till GFC-användarnas behov och gemenskapens politik, samtidigt som målsättningen att tillvarata gemenskapens finansiella intressen beaktas. Den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för detta program bör i lämpliga fall anpassas till dessa behov och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(8) GFC:s forsknings- och utbildningsverksamhet bör genomföras genom direkta åtgärder, särskilt när det är fråga om uppgifter som kommissionen tilldelas i fördraget. Kommissionen bör fullgöra de uppgifter som åligger den på kärnklyvningsområdet, och bör därvid dra nytta av GFC:s tekniska expertis.

(9) GFC bör bedriva en aktiv verksamhet inom innovation och tekniköverföring.

(10) Vid genomförandet av detta program bör kommissionen samråda med GFC:s styrelse i enlighet med bestämmelserna i kommissionens beslut 96/282/Euratom av den 10 april 1996 om omorganisation av Gemensamma forskningscentret ⁽⁴⁾.

(11) I sinom tid bör kommissionen se till att en oberoende bedömning görs av den verksamhet som genomförs inom ramen för programmet.

(12) Den Vetenskapliga och tekniska kommittén har konsulterats beträffande det vetenskapliga och tekniska innehållet i detta särskilda program.

(13) GFC:s styrelse har konsulterats beträffande det vetenskapliga och tekniska innehållet i detta särskilda program.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av den 20 maj 1999 (EGT C 201, 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution av den 3 februari 2000, PE 284.656.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 12.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med beslut [...] om ramprogrammet 2002–2006 (nedan kallat "ramprogrammet") antas härmed ett särskilt program för Gemensamma forskningscentrets direkta forsknings- och utbildningsåtgärder (nedan kallat "det särskilda programmet") för perioden från den [...] till den 31 december 2006.
2. Mål och vetenskapliga och tekniska prioriteringar för det särskilda programmet anges i bilaga I.

Artikel 2

I enlighet med bilaga II till [beslut [...] /ramprogrammet] uppgår det belopp som anses vara nödvändigt för genomförandet av det särskilda programmet till 330 miljoner euro. I bilaga II till detta beslut finns en preliminär fördelning av detta belopp.

Artikel 3

1. Kommissionen skall ansvara för genomförandet av det särskilda programmet.
2. Det särskilda programmet skall genomföras i enlighet med de särskilda bestämmelser som anges i bilaga III.

Artikel 4

1. Kommissionen skall utarbeta ett arbetsprogram för genomförandet av det särskilda programmet, vilket skall vara tillgängligt för alla berörda parter och innehålla en detaljerad redogörelse för mål och prioriteringar, ett tidsschema för genomförandet och formerna för genomförandet.

2. I arbetsprogrammet skall relevant forskningsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer beaktas. Det skall uppdateras vid behov.

Artikel 5

1. Vid genomförandet av det särskilda programmet skall kommissionen samråda med GFC:s styrelse i enlighet med kommissionens beslut 96/282/Euratom.
2. Kommissionen skall regelbundet hålla styrelsen underrättad om genomförandet av det särskilda programmet.

Artikel 6

1. Kommissionen skall i enlighet med artikel 4 i ramprogrammet regelbundet rapportera om vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av det särskilda programmet.
2. Kommissionen skall se till att den oberoende bedömning av programverksamheten som avses i artikel 5 i ramprogrammet genomförs inom de områden som omfattas av det särskilda programmet.

Artikel 7

Kommissionen får, om detta på ett effektivt sätt kan bidra till de direkta åtgärdernas genomförande, begära att GFC genomför projekt till ömsesidig nytta med juridiska personer etablerade i tredje land.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJER FÖR VERKSAMHETEN

1. INLEDNING

Gemensamma forskningscentrets uppdrag är att ge kundorienterat vetenskapligt och tekniskt stöd för utformning, utveckling, genomförande och övervakning av Europeiska unionens politik. Centret tjänar medlemsstaternas gemensamma intresse, men är oberoende av privata och nationella särintressen.

GFC:s insats i ramprogrammet 2002–2006 omfattar rekommendationer från nyligen gjorda utvärderingar av GFC ⁽¹⁾ och krav som har sitt upphov i reformen av kommissionen. Den karakteriseras särskilt av

- en tydligare kundorientering,
- nätverksarbete för att skapa en bred kunskapsbas och, i Europeiska forskningsområdets anda, i större utsträckning knyta medlemsstaternas laboratorier, industri och tillsynsmyndigheter till den vetenskapliga och tekniska verksamhet som bedrivs för att stödja EU:s politik, och
- en koncentration av verksamheten på ett antal utvalda teman, inklusive utbildning av forskare i avsikt att bibehålla sakkunskapen på kärnkraftsområdet i EU och de associerade länderna.

Verksamheten kommer att samordnas med de indirekta åtgärderna inom ramen för det särskilda Euratom-programmet.

Centrets insats svarar mot klart uttalade behov och krav, särskilt från kommissionen, som har fastställts och som uppdateras genom systematiska och regelbundna kontakter ⁽²⁾.

Inom sina kompetensområden kommer GFC att sträva efter att skapa synergier med tematiska prioriteringar inom andra särskilda program, särskilt genom att delta i indirekta åtgärder och därigenom bidra till det arbete som bedrivs inom ramen för dessa (t.ex. genom jämförelse och validering av tester och metoder eller integrering av resultat för politiskt beslutsfattande).

2. PROGRAMMETS INNEHÅLL

2.1 Målsättning

GFC:s verksamhet på kärnkraftsområdet skall stödja gemenskapens politik på berörda områden, och skall bistå kommissionen i dess fullgörande av de särskilda förpliktelser som åläggs i fördragen. En tredjedel av gemenskapens el kommer från kärnkraft. Det krävs bibehållen vaksamhet för att bevara den höga säkerhetsnivån i gemenskapen, förhindra spridning av kärnmaterial och för att se till att bearbetning och långtidsförvaring av avfallet sköts ordentligt. Vidare innebär unionens utvidgning, behovet av kärnämneskontroller på material som nedrustningsprocessen genererar och den tekniska utvecklingen nya problem som måste lösas.

GFC inriktar sin verksamhet på områden där insatser från gemenskapens sida är på sin plats, där centrets europeiska identitet tillför ett mervärde och där åtgärder motiveras av gränsöverskridande aspekter på kärnsäkerhet och kontroll av kärnmaterial eller allmänhetens oro. Huvudområdena kommer att vara kärnämneskontroll, förhindrande av spridning av kärnmaterial, hantering av radioaktivt avfall, reaktorsäkerhet och strålningsmätning.

Huvudsyftet är att förbättra samarbetet genom nätverksbyggande, och på så sätt skapa ett brett europeiskt och globalt samförstånd i dessa frågor. Euratoms organ för kärnämneskontroll (ESO) och IAEA behöver FoU-stöd och direkt bistånd för sina kärnämneskontroller. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas samarbetet med blivande EU-medlemmar. GFC kommer bland annat att använda sig av utbildning för att bidra till att den kommande generationen europeiska forskare har kompetens och sakkunskap på området. Följande forskningsområden kommer att prioriteras:

- Hantering av radioaktivt avfall och kärnämneskontroll.
- Säkerheten vid befintliga och innovativa reaktorer, strålningsmätning och medicinska tillämpningar av kärnforskningsresultat.

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), femårsutvärdering av GFC (2000), den vetenskapliga granskningen av GFC (1999), granskning i prioriteringshänseende (2001).

⁽²⁾ Årliga workshoppar för användare, en grupp med användare från olika generaldirektorat, bilaterala avtal m.m.

2.2 Hantering av radioaktivt avfall och kärnämneskontroll

Hantering och lagring av använt bränsle och högaktivt avfall

När det gäller använt kärnbränsle och behandling och hantering av radioaktivt avfall kommer GFC att öka sin kunskap om grundläggande fysiska, kemiska och materialrelaterade vetenskapliga data om aktinider och produkter som innehåller aktinider. GFC kommer att fortsätta att tillhandahålla grundläggande kärndata (t.ex. grundämnenas tvärsnitt, beteende under extrema förhållanden) av vikt för studier om avfallshantering och materialrelaterad och medicinsk forskning.

De grundprocesser som styr beteendet hos bestrålat bränsle vid mellanlagring och geologisk deponering måste utforskas ytterligare.

GFC kommer att fortsätta att testa och utvärdera processer för effektiv separering av radiotoxiska grundämnen i använt bränsle och påföljande uppberedning av produkterna. Detta kommer att ske i samarbete med europeiska partner inom ramen för transmutations- och separeringsprogrammet. Vid sidan av detta experiment- och teoribaserade arbete kommer GFC att fortsätta att delta i nätverk (även som samordnare), såsom centret för i den internationella arbetsgruppen om bränsleutformning för acceleratorbaserade system.

Kärnämneskontroll

Kärnämneskontrollerna skall vara ett direkt stöd till inspektoraten (Euratom och IAEA) och operatörerna. Arbetet kommer att omfatta stödjande grundforskning, t.ex. fortlöpande förbättringar av kärnämneskontrollerna för anpassning till det politiska läget (särskilt förändringar av verifieringsbestämmelser) och teknisk utveckling. Verksamheten omfattar utveckling och utvärdering av instrumentering för förstörande och icke-förstörande provning, tillhandahållande av certifierat referensmaterial, inneslutning och övervakning, utbildning av inspektörer samt uppgradering och drift av laboratorier vid kärnkraftsanläggningar. GFC kommer att fortsätta att vara ESARDA-nätverkets (European Safeguards Research and Development Association) fokuspunkt.

Den högre effektiviteten och de nya tillämpningar som informationstekniken möjliggör blir av allt större betydelse när det gäller att förbättra kärnämneskontrollen. GFC kommer att arbeta vidare med miljö- och satellitövervakning och innovativa data- och informationssystem. Man kommer också att fortsätta arbetet med att förbättra kommunikations- och fjärrövervakningstekniker som gör det möjligt att utföra viss kärnämneskontroll på distans från högkvarteret. Man kommer att förbättra samordningen med GFC:s bedrägeribekämpningsarbete.

GFC kommer även fortsättningsvis att bistå kandidatländerna i deras arbete med att överföra den tekniska delen av gemenskapens regelverk när det gäller kärnämneskontroll.

JRC är livligt engagerat i de internationella ansträngningarna att upptäcka förtäckta aktiviteter och att bekämpa olaglig handel i kärnmaterial. Den rättstekniska kärnvetenskapen kommer att utvecklas ytterligare.

Från kärnämneskontroll till icke-spridning av massförstörelsevapen

GFC kommer att stödja icke-spridningsarbetet genom att anpassa den specialiserade kunskap och de särskilda tekniker som används vid kärnämneskontroll så att de kan komplettera verifieringsreglerna för kärnvapen och andra massförstörelsevapen.

2.3 Säkerheten vid befintliga och innovativa reaktorer, strålningsmätning och medicinska tillämpningar av kärnforskningsresultat

Säkerheten vid befintliga och innovativa reaktorer

Den höga säkerheten vid anläggningarna i EU måste bevaras, särskilt när det gäller reaktorer som kan vara i drift ytterligare 10–50 år. GFC kommer även fortsättningsvis att ge sitt stöd till tillsynsmyndigheter och kärnkraftverkens operatörer genom nätverksarbete om åldrande, metoder för upptäckande av skador, inspektion under drift, strukturfästhetsbedömning och produktion av grundläggande neutrondata. I GFC:s traditionella arbetsområden ingår analys och hantering av olyckor, validering av koder, systemanalys och utarbetande av metoder som tar hänsyn till riskerna, alla av stor betydelse för harmoniseringen inom EU och utvidgningen. Stödet till PHEBUS-programmet kommer att fortsätta. Stöd kommer också att ges till insamling och lättillgänglig arkivering av data från experiment.

GFC kommer också att stödja utvecklingen av en gemensam säkerhetskultur i de central- och östeuropeiska länderna, som kommer att omfatta driftssäkerhet, uppgradering av anläggningar, stukturhållfasthet, förebyggande av olyckor och olyckshantering.

När det gäller kärnbränslesäkerhet kommer GFC att koncentrera sitt arbete på mekanisk och kemisk växelverkan mellan bränsle och kapsel och bränslets beteende vid hög utbränning. Bränslemodelleringskoden TRANSURANUS kommer att utökas ytterligare med nya data, och ytterligare användare kommer att utbildas (inbegripet östeuropeiska vetenskapsmän).

Tillsammans med näringslivet och FoTU-institutioner kommer GFC att medverka vid analyser och bedömningar av säkerhetsegenskaperna för de nya energiproduktionssystem som utreds i flera länder.

Strålningsmätning

Forskning om hur människor och miljö bäst skyddas mot joniserande strålning kan bara bedrivas med tillförlitlig dosimetri. GFC har sedan länge hög kompetens på strålskyddsområdet, som tillsammans med dess referenslaboratorium för nuklidmätteknik kommer att användas för att få fram ny teknik och för olika kärntekniska mätningar.

Verksamheten kring nuklidmättekniken kommer att inbegripa nya nätverk till stöd för kärnsäkerhet i samband med livsmedels-, kemi- och miljösäkerhet (för att påvisa radioaktivitet och speciering). Arbetet kommer att inriktas på referensmätteknik för nuklider och mätning av låga strålningsnivåer.

Medicinska tillämpningar av kärnforskningsresultat

GFC:s kärnanläggningar och expertis har genererat flera kärntekniska tillämpningar som fått betydelse inom medicinen. Dessa har sitt upphov i forskning om produktion av nya isotoper, utveckling av kliniskt referensmaterial och stöd till hjälpmedel för diagnostik och behandling. GFC kommer att förbättra samordningen av denna verksamhet över hela Europa genom nätverksbyggande med universitet, kärnforskningsanläggningar, forskningscentra, europeiska medicinska organisationer och läkemedelsindustrin.

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV BELOPPET

Verksamhet	Belopp i miljoner euro
Hantering av radioaktivt avfall och kärnämneskontroll	213
Säkerheten på befintliga och innovativa reaktorer, strålningsmätning och medicinska tillämpningar av kärnforskningsresultat	102
Personal för bevakning av urdrifttagandet av GFC:s obsoleta installationer	15
Totalt	330 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Av vilket ca 6 % kan anslås till förberedande forskning och upp till 2 % till utnyttjande av GFC:s egna resultat och tekniköverföring.

⁽²⁾ Detta totalbelopp omfattar bidrag från GFC:s budget till centrets deltagande i indirekta åtgärder.

BILAGA III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE

1. Kommissionen skall efter samråd med GFC:s styrelse genomföra den direkta åtgärden på grundval av de vetenskapliga mål och innehåll som anges i bilaga I. Verksamhet som hör samman med denna åtgärd skall utföras av lämpligt institut inom GFC.
2. Där så är lämpligt och genomförbart skall GFC delta i eller upprätta laboratorienätverk (inom både den offentliga och den privata sektorn) i medlemsstaterna eller europeiska forskningskonsortier till stöd för det europeiska politiska beslutsfattandet. Särskild uppmärksamhet skall ägnas samarbetet med näringslivet, särskilt små och medelstora företag. Forskningsorgan i tredje land kan också delta i projektsamarbete i enlighet med artikel 6 och enligt eventuella avtal om forsknings- och tekniksamarbete mellan gemenskapen och det tredje landet i fråga. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas samarbetet med forskningslaboratorier och forskningsinstitut i kandidatländerna och länderna i Central- och Östeuropa och i före detta Sovjetunionen.

GFC kommer att på lämpligt sätt fortlöpande hålla sig underrättat om kundernas och användarnas krav och behov, och kommer att se till att de blir delaktiga i verksamhet som kan beröra dem.

3. GFC kommer själv att sprida den kunskap som projekten resulterar i (med beaktande av konfidentialitetsbestämmelserna).
4. De kompletterande åtgärderna skall omfatta
 - arrangering av GFC-personalens besök vid nationella laboratorier, industrilaboratorier och universitet,
 - främjande av rörlighet för unga vetenskapsmän (särskilt från kandidatländerna),
 - specialiserad utbildning med betoning på kärnexpertis och kärnsäkerhetskulturen i Europeiska unionen,
 - arrangering av vetenskapsmäns och nationella experters (särskilt från kandidatländerna) besök på GFC:s institut,
 - systematiskt informationsutbyte genom bl.a. arrangering av vetenskapsseminarier, workshoppar och kollokvier, och vetenskapliga publikationer,
 - oberoende vetenskaplig och strategisk utvärdering av projekten och programmen.

**Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om insiderhandel och otilbörlig marknads-
påverkan (marknadsmissbruk)**

(2001/C 240 E/32)

KOM(2001) 281 slutlig — 2001/0118(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251, och

av följande skäl:

- (1) En verklig inre marknad för finansiella tjänster är avgörande för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällena i gemenskapen.
- (2) För en integrerad och effektiv finansmarknad krävs marknadsintegritet. Att värdepappersmarknaderna fungerar väl och allmänheten har förtroende för dem är förutsättningar för ekonomisk tillväxt och välbefinnande. Marknadsmissbruk skadar finansmarknadernas integritet och allmänhetens förtroende för värdepapper och derivat.
- (3) I kommissionens meddelande av den 11 maj 1999 "Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan" ⁽¹⁾ anges en rad åtgärder som behövs för att göra den inre marknaden för finansiella tjänster fullständig. På toppmötet i Lissabon i april 2000 uttalade sig stats- och regeringscheferna för att handlingsplanen skall genomföras före 2005. I denna betonas behovet av ett direktiv mot otilbörlig marknadspåverkan.
- (4) Den 17 juli 2000 inrättade rådet Vismannakommittén för tillsyn över värdepappersmarknaderna. I sin slutrapport föreslog den att en ny lagstiftningsmetod i fyra nivåer skulle införas: övergripande principer, åtgärder för

genomförandet, samarbete och verkställighet. Nivå 1, som utgjordes av direktivet, skulle begränsas till breda allmänna grundprinciper, medan nivå 2 skulle innehålla tekniska genomförandeåtgärder, som kan antas av kommissionen med hjälp av en kommitté.

- (5) I den resolution som Europeiska rådet antog på sitt möte i Stockholm godkände den Vismannakommitténs slutrapport och den föreslagna metoden med fyra nivåer i syfte att göra regelgivningen för gemenskapens lagstiftning om värdepapper effektivare och öppnare.
- (6) Enligt Europeiska rådets beslut i Stockholm bör åtgärder för genomförandet på nivå 2 användas oftare, så att de tekniska bestämmelserna säkert skall kunna hållas à jour med utvecklingen på marknaden och på tillsynsområdet och tidsfrister fastställas för alla etapper av arbetet på nivå 2.
- (7) Den finansiella och tekniska utvecklingen skapar nya incitament, medel och tillfällen för marknadsmissbruk: med hjälp av nya produkter, ny teknik, ökande antal transaktioner över gränserna och Internet.
- (8) Gemenskapens nuvarande lagstiftning för skydd av marknadens integritet är ofullständig. De rättsliga kraven skiljer sig åt medlemsstaterna emellan, vilket ofta gör de ekonomiska aktörerna osäkra om begrepp, definitioner och rättstillämpning. I vissa medlemsstater finns ingen lagstiftning beträffande otilbörlig prispåverkan och spridning av vilseledande uppgifter.
- (9) I marknadsmissbruk ingår insiderhandel och otilbörlig marknadspåverkan. Lagstiftning mot insiderhandel och mot otilbörlig marknadspåverkan har samma syfte: att garantera finansmarknadernas integritet i gemenskapen och höja investerarnas förtroende för dem. Det är därför lämpligt att anta gemensamma bestämmelser för båda dessa företeelser. Med ett enda direktiv gäller samma rambestämmelser för ansvarsfördelning, rättstillämpning och samarbete i hela gemenskapen.

⁽¹⁾ KOM(1999) 232 slutlig.

- (10) Rådets direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel ⁽¹⁾ antogs för mer än tio år sedan. Förändringarna på finansmarknaderna och i gemenskapens lagstiftning sedan dess gör att direktivet nu bör ersättas för att stämma överens med lagstiftningen mot otillbörlig marknadspåverkan. Ett nytt direktiv behövs också för att undvika kryphål i gemenskapens lagstiftning som kan utnyttjas för lagstridigt uppträdande och som skulle undergräva allmänhetens förtroende för marknaderna och alltså skada deras goda funktion.
- (11) Insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan hindrar den fullständiga marknadstransparens som är en förutsättning för handel för alla ekonomiska aktörer på integrerade finansmarknader.
- (12) Snabbt och likartat offentliggörande av information höjer marknadens integritet, medan selektiv information från emittenternas sida kan göra att investerarna förlorar tilltron till marknadernas integritet. Professionella ekonomiska aktörer måste bidra till marknadsintegriteten.
- (13) Medlemsstaterna, Europeiska centralbankssystemet och de nationella centralbankerna bör kunna föra penning- och växelkurspolitik och förvalta offentlig skuld utan begränsningar.
- (14) Prisstabilisering eller handel med egna aktier kan under vissa omständigheter vara berättigad av ekonomiska skäl och bör därför inte i sig betraktas som marknadsmissbruk. Gemensamma normer bör utvecklas som kan ge praktisk vägledning.
- (15) Finansmarknadernas allt större omfattning, de snabba förändringarna och antalet nya produkter och företagsformer gör att direktivet måste ha ett brett tillämpningsområde i fråga om berörda finansiella instrument och tekniker för att kunna garantera finansmarknadernas integritet i gemenskapen.
- (16) För att konkurrensförhållandena på gemenskapens finansmarknader skall bli rättvisa måste bestämmelserna i detta direktiv få bred geografisk tillämpning.
- (17) I medlemsstaterna finns en rad olika behöriga myndigheter med olika ansvarsområden, vilket skapar onödiga kostnader och osäkerhet bland de ekonomiska aktörerna. Det bör utses en enda behörig myndighet mot marknadsmissbruk i varje medlemsstat, och det bör vara en administrativ myndighet så att den står fri i förhållande till de ekonomiska aktörerna och intressekonflikter undviks.
- (18) En gemensam minimiuppsättning av kraftfulla verktyg och befogenheter för de behöriga myndigheterna kommer att garantera effektivitet i tillsynen.
- (19) För att gemenskapens ramlagstiftning mot marknadsmissbruk skall vara tillräcklig måste alla överträdelse av förbuden och kraven i detta direktiv få snabba och verk samma påföljder.
- (20) Antalet transaktioner över gränserna ökar ständigt, vilket kräver förbättrat samarbete och fullständiga regler för utbyte av uppgifter mellan nationella behöriga myndigheter.
- (21) I överensstämmelse med principerna om subsidiaritet och proportionalitet, som anges i artikel 5 i fördraget, kan målen för de planerade åtgärderna, nämligen att förhindra marknadsmissbruk i form av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås av gemenskapen på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar. Direktivet begränsar sig till det minsta möjliga som krävs för att målen skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta.
- (22) Från tid till annan kan teknisk vägledning och ändringar av reglerna i detta direktiv behövas på grund av nya företagsformer på finansmarknaderna. Kommissionen bör därför bemyndigas att införa nödvändiga ändringar efter samråd med den europeiska värdepapperskommitté som inrättas genom kommissionens beslut 2001/.../EG.
- (23) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i detta beslut.
- (24) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som bland annat erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRMED FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *insiderinformation*: icke offentliggjord information av specifik natur, som hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller till ett eller flera finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas väsentligt påverka priset på dessa finansiella instrument eller på dem grundade derivat.

⁽¹⁾ EGT L 334, 18.11.1989, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. otillbörlig marknadspåverkan:

- a) Transaktioner eller handelsorder som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på finansiella instrument, som genom en persons agerande eller fleras samarbete läser fast priset på ett eller flera finansiella instrument vid en onormal eller konstlad nivå med hjälp av falska förespeglningar, eller vid vilka andra slag av bedrägerier eller manipulationer utnyttjas.
- b) Spridning genom medierna, inklusive Internet, eller på annat sätt av information som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på finansiella instrument, även spridning av rykten eller falska eller vilseledande nyheter.

3. finansiella instrument: de instrument som återfinns i avdelning A i bilagan.

4. reglerad marknad: marknad enligt definitionen i artikel 1.12 i direktiv 93/22/EEG ⁽¹⁾.

5. Definitionerna i denna artikel och i avdelning A i bilagan skall i syfte att ta hänsyn till tekniska förändringar på de finansiella marknaderna och säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt i gemenskapen förtydligas och anpassas enligt det förfarande som anges i artikel 17.2.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall förbjuda varje fysisk eller juridisk person som innehar insiderinformation att dra fördel av denna genom att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen gäller, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt.

Detta skall gälla oavsett om personen i fråga har förvärvat informationen

- a) genom att tillhöra emittentens administration, styrelse eller tillsynsorgan,
- b) genom att ha ett aktieinnehav i emittentföretaget, eller
- c) genom att ha tillgång till uppgifter i samband med utförandet av sin anställning, sitt yrke eller andra uppgifter.

2. När den person som avses i punkt 1 är ett företag eller någon annan juridisk person, gäller förbudet också de fysiska personer som deltar i beslutet att genomföra transaktionen för den juridiska personens räkning.

3. Förbudet i punkt 1 skall tillämpas på varje förvärv eller avyttring av finansiella instrument.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall förbjuda varje person som omfattas av förbudet i artikel 2 och som innehar insiderinformation

- a) att överlämna denna till någon utomstående, såvida det inte görs inom ramen för dennes utförande av sin anställning, sitt yrke eller andra uppgifter, eller
- b) att på grundval av denna insiderinformation rekommendera eller uppdraga åt någon utomstående att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen gäller.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall också föreskriva att förbuden i artiklarna 2 och 3 skall gälla alla personer utöver dem som anges i dessa artiklar, som med full insikt i förhållandena innehar insiderinformation.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall förbjuda varje fysisk och juridisk person att bedriva otillbörlig marknadspåverkan.

En förteckning med exempel på typiska metoder för otillbörlig marknadspåverkan återfinns i avdelning B i bilagan. Kommissionen skall anta ändringar av dessa exempel på metoder enligt det förfarande som anges i artikel 17.2.

Medlemsstaterna får besluta om att inte tillämpa detta förbud på personer som verkar i journalistiskt syfte under deras normala yrkesutövning.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall stadga att emittenter av finansiella instrument så snabbt som möjligt skall offentliggöra insiderinformation.

2. Medlemsstaterna skall stadga att en emittent fullständigt och effektivt skall offentliggöra sådan insiderinformation som den eller en person som handlar för dess räkning överlämnar till en utomstående i samband med utförande av anställning, yrke eller andra uppgifter på det sätt som anges i artikel 3 a, och att detta skall göras samtidigt om överlämnandet är avsiktligt och så snabbt som möjligt om det är oavsiktligt.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

Bestämmelserna i första stycket skall inte gälla

- a) om den person som mottar informationen är bunden av trohetslöfte till emittenten eller uttryckligen har åtagit sig att inte avslöja den överlämnade informationen, eller
- b) om den organisation som mottar informationen som primär verksamhet har utfärdat obligatoriska kreditvärdighetsbetyg, förutsatt att informationen endast skall användas för att ta fram ett offentligt tillgängligt kreditvärdighetsbetyg.

Medlemsstaterna skall stadga att emittenter och institut som företräder sådana skall upprätta förteckningar över personer som arbetar för dem och har tillgång till insiderinformation och regelbundet uppdatera dessa.

3. En emittent kan på egen risk besluta att uppskjuta offentliggörandet av en viss uppgift för att inte skada sina egna berättigade intressen, under förutsättning att det inte kan förväntas vilseleda allmänheten att uppgiften inte offentliggörs och emittenten kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell.

4. Medlemsstaterna skall stadga att fysiska och juridiska personer med ansvar för framtagning eller spridning av forskningsresultat och annan relevant information till distributionskanaler eller till allmänheten skall ta rimliga hänsyn till behovet att se till att informationen presenteras på ett rättvisande sätt, och att de meddelar sina intressen eller intressekonflikter beträffande de finansiella instrument informationen gäller.

5. Medlemsstaterna skall stadga att fysiska personer och organisationer som yrkesmässigt utför transaktioner med finansiella instrument skall avstå från att utföra sådana och avvisa order från kunders sida, om de har skäl att misstänka att transaktionerna skulle vara grundade på insiderinformation eller utgöra otillbörlig marknadspåverkan.

6. Kommissionen skall enligt det förfarande som anges i artikel 17.2 anta genomförandebestämmelser beträffande

- de tekniska villkoren för det offentliggörande av insiderupplysningar som anges i punkterna 1 och 2, och
- de tekniska villkoren för hur forskningsresultat och annan relevant information skall presenteras på ett rättvisande sätt och hur särskilda intressen och intressekonflikter skall meddelas enligt punkt 4.

Artikel 7

Detta direktiv är inte tillämpligt på transaktioner utförda i penning- eller växelkurspolitiska syften eller inom ramen för skuldförvaltning av en medlemsstat, Europeiska centralbanksystemet, en nationell centralbank eller något annat officiellt

utnämnt organ eller någon som handlar på deras vägnar. De får utsträcka undantaget till egna delstater för förvaltning av offentlig skuld.

Artikel 8

1. Förbuden i detta direktiv är inte tillämpliga på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på prisstabilisering av ett finansiellt instrument, om överenskomna villkor gäller för sådan handel.

2. Kommissionen skall fatta beslut om dessa tekniska villkor enligt det förfarande som anges i artikel 17.2.

Artikel 9

Bestämmelserna i detta direktiv är tillämpliga på alla finansiella instrument som är godkända eller kommer att godkännas för handel på en reglerad marknad i minst en medlemsstat, oavsett om själva transaktionen faktiskt äger rum på den marknaden eller inte.

Artikel 10

Alla medlemsstater skall tillämpa förbuden och kraven i detta direktiv åtminstone på verksamhet som äger rum på deras territorier, när de finansiella instrumenten i fråga är godkända eller kommer att godkännas för handel i någon medlemsstat.

Artikel 11

Alla medlemsstater skall utse en enda administrativ myndighet med befogenhet att övervaka tillämpningen av de bestämmelser som antas enligt detta direktiv.

Artikel 12

Den behöriga myndigheten skall få alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöver för utförandet av sina uppgifter. Den skall utöva dessa befogenheter antingen direkt eller, där så är lämpligt, indirekt i samarbete med andra myndigheter, även rättsliga myndigheter.

I dessa befogenheter skall minst följande ingå:

- a) Att ha tillgång till alla dokument och få kopior på dem.
- b) Att begära upplysningar av vem som helst, och om nödvändigt infordra vittnesmål.
- c) Att utföra inspektioner på plats.

- d) Att begära uppgifter om tele- och datatrafik.
- e) Att begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad.
- f) Att begära tillfälligt upphörande med yrkesverksamhet.

Första och andra styckena i denna artikel skall inte påverka nationella rättsbestämmelser om yrkessekretess.

Artikel 13

Medlemsstaterna skall stadga att alla som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten och revisorer och experter som arbetar på dess uppdrag skall vara bundna av sekretess. Information som omfattas av sekretess får överlämnas till andra personer eller myndigheter endast när detta föreskrivs i lag.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas, bland annat i form av administrativa och straffrättsliga påföljder enligt nationell lagstiftning, mot de fysiska och juridiska personer som bär ansvaret när bestämmelserna i detta direktiv inte har följts. Medlemsstaterna skall säkerställa att sådana åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för vägran att samarbeta i en undersökning enligt artikel 12.

3. Medlemsstaterna skall stadga att den behöriga myndigheten får offentliggöra varje påföljd som utmätts för brott mot bestämmelser som antagits enligt detta direktiv, såvida inte offentliggörandet skulle skapa oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndighetens beslut kan överklagas inför domstol.

Artikel 16

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta med varandra när så krävs för utförandet av deras uppgifter och därvid utöva sina befogenheter enligt detta direktiv och nationell lagstiftning. De skall bistå varandra. I synnerhet skall de utbyta information och samarbeta i undersökningsarbetet.

2. Behöriga myndigheter skall på begäran omedelbart överlämna all information som krävs för det syfte som anges i punkt 1. Där så krävs skall den behöriga myndighet som mottar en begäran omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att inhämta de begärda upplysningarna. Om den behöriga myndighet som mottar begäran inte kan överlämna de begärda uppgifterna omedelbart, skall den meddela den begärande myndigheten skälen till detta. De överlämnade uppgifterna omfattas av den sekretess som anställda och före detta anställda vid den behöriga myndighet som mottar dem är bundna av.

En behörig myndighet kan vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter om ett överlämnande negativt skulle påverka den berörda statens suveränitet, säkerhet eller offentliga politik, om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda statens myndigheter, eller om dom redan har avkunnats mot samma personer för samma handlingar av den berörda statens behöriga myndighet.

De myndigheter som mottar information enligt punkt 1 får, utan att det påverkar deras skyldigheter i samband med straffrättsliga förfaranden, använda denna enbart under utförandet av sina uppgifter enligt detta direktiv och i samband med administrativa och rättsliga förfaranden som specifikt har samband med utförandet av dessa uppgifter. Dock kan den myndighet som mottar informationen använda den för andra ändamål eller vidarebefordra den till behöriga myndigheter i andra stater, om den behöriga myndighet som överlämnat informationen går med på det.

3. När en behörig myndighet finner att verksamhet som strider mot bestämmelserna i detta direktiv pågår eller har pågått i en annan medlemsstat, skall den så noggrant som möjligt underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstaten om detta. Den senare myndigheten skall uppmanas att vidta lämpliga åtgärder. Den skall också meddela den under rättande behöriga myndigheten om resultatet och så långt det är möjligt också om viktiga händelser under ärendets vidare utveckling.

4. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat kan begära att en undersökning utförs av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat inom denna stats territorium.

Den kan då också begära att några tjänstemän från den egna myndigheten tillåts att följa med tjänstemännen från den behöriga myndigheten i den medlemsstaten under undersökningen.

Det övergripande ansvaret för inspektionen skall dock ligga på den medlemsstat på vars territorium den äger rum.

Behöriga myndigheter kan vägra att efterkomma en begäran om undersökning enligt första stycket i denna punkt eller en begäran om att tjänstemän från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat skall följa med de egna tjänstemännen enligt andra stycket, om detta skulle kunna skada den berörda statens suveränitet, säkerhet eller offentliga politik, om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda statens myndigheter eller om dom redan har avkunnats mot samma personer för samma handlingar av den berörda statens behöriga myndighet.

5. Genomförandebestämmelser för det överlämnande av information och de inspektioner i andra medlemsstater som behandlas i denna artikel skall antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 17.2.

Artikel 17

1. Kommissionen skall biträdas av den europeiska värdepapperskommitté som inrättats genom kommissionens beslut (2001/. . ./EG) ⁽¹⁾.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i överensstämmelse med artiklarna 7 och 8 i detta.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut om inrättande av Europeiska värdepapperskommittén har ännu inte antagits.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den (år, månad, dag; senast ett år efter antagandet av detta direktiv). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras får medlemsstaten själv utfärda.

Artikel 19

Direktiv 89/592/EEG upphävs med verkan från den dag som anges i artikel 20.

Artikel 20

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

AVDELNING A

Finansiella instrument

Med finansiella instrument avses följande:

- Överlåtbara värdepapper enligt definitionen i direktiv 93/22/EEG.
- Andelar i företag för kollektiva investeringar.
- Penningmarknadsinstrument.
- Finansiella terminskontrakt (futures) och motsvarande instrument med kontantavräkning.
- Ränteterminskontrakt (Forward interest-rate agreements, FRA).
- Ränte- och valutaswappar och swappar på aktier och aktieindex.
- Köp- och säljoptioner avseende alla dessa slag av instrument, däri inbegripet motsvarande instrument med kontantavräkning. Denna grupp inbegriper särskilt valuta- och ränteoptioner.
- Råvaruderivat.

AVDELNING B

Följande exempel på metoder som används för otillbörlig marknadspåverkan är inte någon uttömmande förteckning utan syftar bara till att underlätta tolkningen av den allmänna definitionen i artikel 1.2:

- Handelsbaserade handlingar avsedda att ge ett falskt intryck av aktivitet:
 - Transaktioner där det finansiella instrumentet faktiskt inte byter verklig ägare ("Wash sales").
 - Transaktioner där både sälj- och köporder inlämnas samtidigt och med samma pris och kvantitet av olika men samarbetande parter ("Improper matched orders").
 - Att genomföra en rad transaktioner som redovisas offentligt för att ge intrycket av aktivitet eller prisrörelser i ett finansiellt instrument ("Painting the tape").
 - Att enskilt eller i samarbete agera för att driva upp priset på ett finansiellt instrument till en konstlat hög nivå ("pumpa upp priset") och sedan sälja stora mängder av sina egna innehav ("Pumping and dumping").
 - Att höja budet på ett finansiellt instrument för att få upp priset och därmed skapa ett intryck av styrka eller en falsk bild av att höjningen orsakats av börsaktiviteten ("Advancing the bid").
 - Handelsbaserade åtgärder avsedda att skapa en brist:
 - Att skaffa sig en sådan kontroll över utbuds- eller efterfrågesidan för derivatet och/eller den underliggande tillgången, att den påverkande får en dominerande ställning som kan utnyttjas för att styra priset på derivatet och/eller den underliggande tillgången ("Cornering").
 - Att som vid "cornering" utnyttja bristen på en tillgång genom att kontrollera efterfrågesidan och utnyttja trängseln på marknaden under sådana tillfälliga bristsituationer för att skapa konstlade priser. Att ha betydande inflytande över tillgång och leverans, ha rätt att kräva leverans och utnyttja detta för att skapa godtyckliga och onormala priser ("Abusive squeezes").
 - Tidsrelaterade handelsbaserade åtgärder:
 - Att köpa eller sälja finansiella instrument strax innan marknaderna stänger i syfte att ändra slutnoteringen på det finansiella instrumentet och därmed vilseleda dem som handlar på grundval av avslutningskursen ("Marking the close").
 - Att handla specifikt för att påverka kontantpris eller terminspris på derivatinstrument.
 - Att handla för att påverka det särskilda kontantpris på ett finansiellt instrument som enligt avtal skall användas vid beräkningen av värdet på en transaktion.
 - Informationsrelaterade åtgärder:
 - Att köpa ett finansiellt instrument för egen räkning innan man rekommenderar det till andra, och sedan sälja det med vinst sedan priset stigit på grund av rekommendationen ("Scalping").
 - Att sprida falska rykten för att få andra att köpa eller sälja.
 - Att göra osanna påståenden om faktiska förhållanden.
 - Att inte offentliggöra faktiska förhållanden eller intressen av betydelse.
-

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om spridning av prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad

(2001/C 240 E/33)

KOM(2001) 280 slutlig — 2001/0117(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 44 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I och med att rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs⁽¹⁾ och rådets direktiv 89/298/EEG av den 17 april 1989 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten⁽²⁾, antogs för flera år sedan infördes ett system för ömsesidigt erkännande som dock är både ofullständigt och komplicerat och därför, om målet att införa ett enda Europapass för emittenter skall kunna uppnås, bör ändras genom att dessa direktiv förstärks, uppdateras och sammanförs till en enda text.
- (2) Det här direktivet är ett betydelsefullt instrument för fullbordandet av den inre marknaden enligt tidsplanen i kommissionens meddelanden om åtgärdsplanen för riskkapital⁽³⁾ och handlingsplanen för finansiella tjänster⁽⁴⁾, vilket skulle skapa bättre förutsättningar för att skapa bästa möjliga tillgång till riskkapital inom hela EU, även för små, medelstora och nystartade företag, med utnyttjande av ett enda pass för emittenter.
- (3) Den 17 juli 2000 inrättade rådet en vismannakommitté för regleringen av den europeiska värdepappersmarknaden. I dess inledande rapport understryks problemet med att det inte finns någon gemensam definition av

”erbjudande av värdepapper till allmänheten”, vilket för med sig att en och samma transaktion kan betraktas som en privat placering i vissa medlemsstater men inte i andra. Det nuvarande systemet missgynnar företag som vill anskaffa kapital även från andra delar av EU och begränsar således tillgången till en bred, likvid och integrerad finansmarknad.

- (4) I sin slutrapport föreslog vismannakommittén att man skall införa nya lagstiftningstekniker baserade på fyra nivåer, nämligen övergående principer, åtgärder för genomförande, samarbete och verkställighet. Nivå 1, direktivet, begränsas till att fastställa allmänna grundläggande principer, medan nivå 2 omfattar tekniska genomförandeåtgärder som skall antas av kommissionen med bistånd av en kommitté.
- (5) Resolutionen från Europeiska rådets möte i Stockholm stödde vismannakommitténs slutrapport och det föreslagna tillvägagångssättet med fyra nivåer för att göra gemenskapens lagstiftningsförfarande i fråga om värdepapper effektivare och mer genomsynligt.
- (6) Enligt Europeiska rådets möte i Stockholm skall genomförandeåtgärder på nivå 2 användas oftare för att se till att de tekniska bestämmelserna hålls aktuella och i takt med marknadsutvecklingen och utvecklingen av tillsynen. Tidsfrister skall fastställas för alla stadier av arbete på nivå 2.
- (7) Genomförandeåtgärder som antas enligt detta direktiv bör syfta till att garantera skydd för investerarna och marknadens integritet i enlighet med de stränga regleringsstandarder som antagits i relevanta internationella fora.
- (8) För att investerarna skall ges ett fullgott skydd behöver bestämmelserna även omfatta alla värdepapper, aktier eller skuldebrev, som är noterade på reglerade marknader enligt definitionen i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁽⁵⁾ och inte endast sådana som är noterade på officiella fondbörser. Den breda definition av värdepapper som används i detta direktiv är tillämplig endast för direktivets syfte och påverkar inte på något sätt de olika definitioner av finansiella instrument som används i nationell lagstiftning avseende andra frågor, t.ex. beskattning. Den omfattar endast överlåtbara värdepapper.

⁽¹⁾ EGT L 100, 17.4.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/60/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 65).

⁽²⁾ EGT L 124, 5.5.1989, s. 8.

⁽³⁾ SEC(1998) 552 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 232 slutlig.

⁽⁵⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom rådets och parlamentets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

- (9) För att ett enda, standardiserat EU-pass för emittenter skall kunna utfärdas och vara giltigt i hela gemenskapen, och principen om hemlandstillsyn skall kunna tillämpas, krävs att hemlandet erkänns som bäst lämpat för tillsynen över emittenterna i i det avseende som omfattas av detta direktiv.
- (10) Detta direktiv syftar bl.a. till att skydda investerarna. Det är därför lämpligt att beakta de olika krav som ställs för skyddet av olika kategorier av investerare med varierande fackkunskaper. Information genom prospekt krävs inte för erbjudanden som är begränsade till samma kategorier om värdepapperen har köpts för egen räkning. För vidareförsäljning till allmänheten eller allmän handel efter notering på en reglerad marknad skall det dock krävas att prospekt offentliggörs.
- (11) Tillgång till fullständig och relevant information om de värdepapper som erbjuds och om emittenterna förstärker skyddet av investerarna. Denna information bidrar också till att öka förtroendet för värdepapper i allmänhet, och gynnar således värdepappersmarknadernas utveckling och funktionssätt. Sådan information skall ges genom offentliggörande av prospekt.
- (12) Investeringar i värdepapper innebär liksom andra investeringar en risktagning. Alla medlemsstater har infört bestämmelser vars syfte är att skydda investerare och potentiella investerare i den meningen att de måste ha möjlighet att göra en rimlig bedömning av dessa risker och fatta sina investeringsbeslut med full kännedom om fakta.
- (13) Informationen om emittentens ekonomiska ställning måste vara tillräcklig och så objektiv som möjligt, och de rättigheter som är förknippade med värdepappersinnehavet måste anges på ett uttömmande och lättbegripligt sätt. Genom en harmonisering av informationskraven för prospekt bör man kunna uppnå ett likvärdigt skydd för investerare inom hela gemenskapen.
- (14) Den internationella sammanslutningen av börsinspektörer, IOSCO, har utarbetat en bästa praxis på internationell nivå för att underlätta multinationella erbjudanden av värdepapper på grundval av enhetliga informationsstandarder. Genom att IOSCO:s standarder⁽¹⁾ införs kommer den information som blir tillgänglig för marknaden och investerarna att förbättras, samtidigt som förfarandena förenklas för europeiska emittenter som vill anskaffa kapital i tredje land.
- (15) För att de emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader och som regelbundet anskaffar finansiering från kapitalmarknaden skall kunna använda sig av ett snabbare förfarande behöver ett registreringssystem på gemenskapsnivå införas. Som grund för detta registreringssystem bör det införas en ny form av prospekt som är indelat i flera deldokument. Emittenter vars värdepapper inte är upptagna till handel på reglerade marknader kan också välja att ställa samman sina prospekt i form av ett enda dokument.
- (16) Ett gott skydd för investerarna bör garanteras genom att krav ställs på emittenterna att offentliggöra tillförlitlig information. De företag vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader bör vara skyldiga att löpande offentliggöra nya uppgifter på ett samlat och konsekvent sätt. Genom en årlig uppdatering av registreringsdokumentet bör man kunna garantera att aktualiserade uppgifter om emittenten offentliggörs i en systematisk och lättbegriplig form. För att underlätta för emittenterna och för att undvika ett onödigt betungande system, bör emittenterna ha rätt att använda det registreringsdokument som krävs för rapportering enligt rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽²⁾ och rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om om sammanställd redovisning⁽³⁾.
- (17) Emittenterna bör ges möjlighet att redovisa vissa av de uppgifter som är obligatoriska i ett prospekt i form av hänvisningar till dokument som redan har registrerats och godkänts av den behöriga myndigheten. Denna möjlighet gör det enklare och mindre kostsamt för emittenten att sammanställa prospekt, utan att investerarskyddet för den skull blir lidande.
- (18) Om det finns betydande avvikelser mellan medlemsstaterna vad gäller metoder och tidpunkter för kontroll av uppgifterna i prospekt, eller vad gäller dessa kontrollers effektivitet, kan detta leda till en rad oönskade effekter: det försvårar för företag att anskaffa kapital eller få sina värdepapper upptagna till handel på reglerade marknader i andra medlemsstater, samtidigt som investerare som är bosatta i en medlemsstat får svårare att förvärva värdepapper från emittenter med säte i andra medlemsstater eller värdepapper som omsätts i andra medlemsstater. Dessa avvikelser bör därför arbetas bort genom att reglerna inom området harmoniseras, så att alla medlemsstater inför likvärdiga förfaranden för att garantera att en information som både är tillräcklig och så objektiv som möjligt görs tillgänglig för investerare och potentiella investerare i alla medlemsstater.
- (19) För att underlätta distributionen av de dokument som prospektet består av bör bruket av elektroniska kommunikationsmedel såsom Internet uppmuntras. Ett prospekt bör dock alltid kunna erhållas i pappersform utan kostnad om investeraren begär det.

⁽¹⁾ International Disclosure Standards for cross-border offering and initial listings by foreign issuers, Part I International Organisation of Securities Commissions, september 1998.

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/60/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 65).

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60).

- (20) För att undvika luckor i gemenskapslagstiftningen som skulle kunna skada allmänhetens förtroende för finansmarkanden och därmed dess funktionsätt bör formerna för annonsering harmoniseras.
- (21) Alla nya uppgifter som kan påverka bedömningen av investeringen och som framkommer efter det att prospektet offentliggjorts men innan erbjudandet löpt ut eller värdepapperet börjat omsättas på en reglerad marknad bör redovisas i ett tillägg till prospektet som måste godkännas av den behöriga myndigheten, så att investerarna ges möjlighet att ta med dessa nya uppgifter i bedömningen.
- (22) Kravet på emittenter att översätta prospekt till de språk som talas i samtliga länder där värdepapper skall erbjudas till allmänheten eller omsättas på reglerade marknader uppmuntrar inte till handel med värdepapper över gränserna. För att underlätta för emittenterna att erbjuda värdepapper till försäljning i andra medlemsstater bör värdmedlemsstaten således endast ha rätt att kräva en översättning till landets eget språk av sammanfattningen av prospektet, förutsatt att prospektet som helhet är upprättat på ett språk som är gängse i finanssektorn.
- (23) Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten bör ha rätt att få del av ett intyg från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, där det bekräftas att prospektet utformats enligt bestämmelserna i detta direktiv. För att syftena med direktivet skall uppfyllas helt och hållet bör dess bestämmelser även omfatta värdepapper som ges ut av emittenter som lyder under lagstiftning i tredje land.
- (24) En situation där de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skiljer sig åt vad gäller ansvarsområden skapar såväl onödiga kostnader som överlappning av befogenheter, och medför inga påtagliga fördelar. Det faktum att vissa av de organisationer som idag fungerar som behöriga myndigheter är privata och vinstdrivande kan skapa intressekonflikter och förefaller olämpligt med tanke på behovet av att skydda marknaden och investerarna. Varje medlemsstat bör utse en behörig myndighet som skall godkänna prospektet. Den bör inrättas som en förvaltningsmyndighet och i en sådan form att dess oberoende från ekonomiska aktörer garanteras och intressekonflikter undviks.
- (25) En effektiv tillsyn bör kunna garanteras genom att vissa minimikriterier fastställs för de behöriga myndigheternas befogenheter. De behöriga myndigheterna skall garantera att investerarna verkligen får tillgång till den information till marknaden som krävs i rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs⁽¹⁾ och vidta åtgärder vid överträdelser.
- (26) De behöriga myndigheterna bör samarbeta vid utförandet av sina uppgifter.
- (27) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾, bör de antas genom användandet av det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i det direktivet.
- (28) Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder, bl.a. administrativa påföljder, som är tillämpliga på överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (29) Det bör finnas möjlighet att överklaga till domstol mot beslut som fattats av de behöriga nationella myndigheterna när det gäller tillämpning av detta direktiv.
- (30) För att uppnå det grundläggande syftet att genomföra den inre marknaden för värdepapper är det enlighet med proportionalitetsprincipen nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för ett standardiserat pass för emittenter. Detta direktiv begränsas i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget till vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget.
- (31) I detta direktiv respekteras de grundläggande rättigheter och principer som fastställs framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (32) Direktiv 80/390/EEG och 89/298/EEG bör härmed upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Avtalsföremål och räckvidd

1. Syftet med detta direktiv är att harmonisera kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad
2. Detta direktiv skall tillämpas på följande värdepapper:
 - a) Värdepapper som erbjuds till allmänheten i en eller flera medlemsstater.
 - b) Värdepapper som har upptagits till handel, eller som är föremål för en ansökan om upptagande till handel, på en reglerad marknad som är belägen eller verksam i en medlemsstat.
3. Medlemsstaterna skall inte tillämpa detta direktiv på:
 - a) andelar emitterade av sådana företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ,

⁽¹⁾ EGT L 66, 16.3.1979, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) värdepapper emitterade av en medlemsstat eller av en stats regionala eller lokala myndigheter, av internationella offentliga organ i vilka en eller flera av medlemsstaterna är medlemmar eller av Europeiska centralbanken.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv används nedanstående beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) "värdepapper": aktier och andra överlåtbara värdepapper, obligationer och andra skuldförbindelser som kan omsättas på en reglerad marknad samt värdepapper av annat slag, som normalt omsätts och ger rätt att förvärva överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte eller föranleder kontantavveckling.
- b) "erbjudande av värdepapper till allmänheten": varje erbjudande, inbjudan eller annonsering som, oberoende av form, riktar sig till allmänheten, och avser försäljning eller teckning av värdepapper, inberäknat i form av introduktion av värdepapper genom finansiella intermediärer.
- c) "yrkesmässiga investerare": kreditinstitut, värdepappersföretag, övriga auktoriserade eller reglerade finansiella institut, försäkringsföretag, ordningar för kollektiva investeringar och deras förvaltningsbolag, pensionsfonder och avtalspensionsfonder, överstatliga institutioner, offentliga och statliga myndigheter.
- d) "emittent": varje person som emitterar eller föreslår emission av värdepapper.
- e) "person som erbjuder värdepapper" (eller *emissionsförmedlare*): varje person som avser att erbjuda värdepapper till allmänheten.
- f) "reglerad marknad": en marknad i enlighet med definitionen i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG.
- g) emittentens hemmedlemsstat:

— den medlemsstat där emittenten har sitt stadgeenliga säte;

— hemmedlemsstat för en emittent som har sitt stadgeenliga säte i tredje land är den medlemsstat i vilken dess värdepapper för första gången upptagits till handel.

- h) "värdmedlemsstat": den stat där ett erbjudande eller en ansökan om upptagande till handel görs i de fall detta inte sammanfaller med hemmedlemsstaten.

- i) "företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ": värdepappersfonder och investeringsbolag,

— vars verksamhet består i kollektiv investering av kapital från allmänheten, och som tillämpar principen om riskspridning, och

— vars andelar på innehavarens begäran återköps eller inlöses med medel ur företagets tillgångar;

- j) *andelar i ett företag för kollektiva investeringar*: värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar, och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar.

2. För att den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna skall beaktas och för att garantera en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom gemenskapen, skall de definitioner som fastställs i punkt 1 ovan förtydligas och anpassas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2.

Artikel 3

Villkor för erbjudande av värdepapper till allmänheten

1. Medlemsstaterna skall se till att varje erbjudande av värdepapper till allmänheten inom deras territorier åtföljs av ett prospekt från den som erbjuder dem.

2. Denna skyldighet skall inte gälla följande typer av erbjudanden, med undantag för all senare vidareförsäljning till allmänheten:

- a) Värdepapper som erbjuds till yrkesmässiga investerare för deras egen räkning.
- b) Erbjudanden av värdepapper till personer inom en begränsad krets som understiger 150 personer i en medlemsstat eller understiger 1 500 personer för ett samtidigt erbjudande i flera medlemsstater.

- c) Erbjudanden där de värdepapper som erbjuds kan förvärfvas endast mot ett vederlag av minst 150 000 euro per investerare.

3. Skyldigheten enligt punkt 1 ovan omfattar inte följande slag av erbjudanden av värdepapper:

- a) Aktier som erbjuds i utbyte mot aktier som redan handlas på samma reglerade marknad, om utgivandet av sådana nya aktier inte innebär någon total ökning av emissionskapitalet.

- b) Värdepapper som erbjuds i samband med ett uppköp, under förutsättning att det föreligger ett dokument som av den behöriga myndigheten anses innehålla information som motsvarar ett prospekt.

- c) Värdepapper som erbjuds i samband med en fusion, under förutsättning att det föreligger ett dokument som av den behöriga myndigheten anses innehålla information som motsvarar ett prospekt.
- d) Aktier som erbjuds i utbyte till befintliga aktieägare utan någon total ökning av aktiekapitalet eller som tilldelas utan vederlag.
- e) Värdepapper som erbjuds eller tilldelas nuvarande eller tidigare anställda under förutsättning att detta inte sker i utbyte mot någon form av betalning eller vederlag.
- f) Aktier som tillkommit vid konvertering av konvertibla skuldebrev eller vid utnyttjande av optionsrätt vid nyteckning eller aktier som erbjuds i utbyte mot utbytbara skuldebrev, under förutsättning att ett prospekt avseende dessa konvertibla eller utbytbara skuldebrev, eller dessa optionsrätter till nyteckning, är tillgängligt.
- g) Värdepapper som emitterats av statligt erkända sammanslutningar vars verksamhet är författningsreglerad eller drivs utan vinstsyfte, i syfte att anskaffa medel som är nödvändiga för att uppnå sammanslutningens oegennyttiga ändamål.

4. För att utvecklingen på finansmarknaderna skall beaktas vid tillämpningen av detta direktiv skall de termer och undantag som fastställs i punkt 2 och 3 ovan förtydligas och anpassas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2.

Artikel 4

Villkor för att ta upp värdepapper till handel på reglerade marknader

Medlemsstaterna skall se till att varje upptagande av ett värdepapper till handel på en reglerad marknad som är belägen eller verksam på deras territorium åtföljs av ett prospekt.

Denna skyldighet anses vara uppfylld när emittenten har ingett registreringsdokumentet och i förekommande fall värdepappersnoten hos hemmedlemsstatens behöriga myndighet, samt uppfyller skyldigheten att årligen förnya registreringsdokumentet i överensstämmelse med artikel 9.

KAPITEL II

UPPRÄTTANDE AV PROSPEKTET

Artikel 5

Prospektet

1. Prospektet skall innehålla de uppgifter som med hänsyn till emittentens natur och de värdepappers natur som erbjuds till allmänheten eller upptas till handel är nödvändiga för att

investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinster och förluster och framtidsutsikter samt av de rättigheter som medföljer sådana värdepapper.

2. De uppgifter som föreskrivs i punkt 1 ovan skall anges på ett uttömmande och lättbegripligt sätt och skall göras tillgängliga genom offentliggörande av ett enda eller flera separata dokument.

3. Ett prospekt som offentliggörs som ett enda dokument skall innehålla åtminstone de uppgifter som anges i bilaga I.

4. Ett prospekt som består av flera separata dokument skall omfatta ett registreringsdokument, en värdepappersnot och en sammanfattning. Registreringsdokumentet skall innehålla åtminstone de uppgifter som anges i bilaga II. Värdepappersnoten skall innehålla åtminstone de uppgifter som anges i bilaga III. Sammanfattningen skall innehålla åtminstone de uppgifter som anges i bilaga IV.

5. Medlemsstaterna skall föreskriva att den skyldighet som det hänvisas till i punkt 1 ovan åligger emittentens förvaltnings- lednings- eller kontrollorgan, i tillämpliga fall emissionsförmedlaren eller emissionsgaranten.

Artikel 6

Minimikrav för informationen i prospektet

1. Detaljerade regler om de uppgifter som skall anges i prospektet enligt artikel 5.3 och 5.4 i form av mallar för de olika typerna av värdepapper och emittenter skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 22.2. Dessa regler skall antas inom 180 dagar efter ikraftträdandet av detta direktiv.

2. De regler som anges i punkt 1 ovan skall motsvara de krav som fastställts av International Organisation of Securities Commissions i del I av International Disclosure Standards for crossborder offering and initial listings.

3. Medlemsstaterna skall se till att i de fall där det slutliga emissionspriset och emissionsbeloppet för de värdepapper som kommer att tilldelas allmänheten inte kan medtas i prospektet, prospektet innehåller de kriterier och/eller de villkor enligt vilka de ovanstående faktorerna skall bestämmas. De slutliga villkoren skall registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och offentliggöras på det sätt som fastställs i artikel 12.2.

4. För att garantera en enhetlig tillämpning av detta direktiv skall detaljerade regler om formerna för erbjudandet antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2. Dessa regler skall antas inom 180 dagar efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 7

Prospektets språk och form

1. Prospektet skall upprättas på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.
2. Emittenter vars värdepapper har upptagits eller är föremål för en ansökan om att upptas till handel på en reglerad marknad skall offentliggöra ett prospekt med separata dokument i enlighet med artikel 5.4.
3. Emittenter vars värdepapper inte är upptagna till handel och inte är föremål för en ansökan om att upptas till handel på en reglerad marknad får besluta att upprätta prospektet som ett enda dokument, som innehåller åtminstone de uppgifter som anges i bilaga I.

Artikel 8

Användning av registreringsdokument, värdepappersnot och sammanfattning

1. En emittent som redan har registrerat registreringsdokumentet hos den behöriga myndigheten skall endast vara skyldig att upprätta värdepappersnoten när värdepapper erbjuds till allmänheten eller upptas till handel.
2. Utöver de upplysningar som krävs i artikel 5.4 skall värdepappersnoten under alla förhållanden lämna upplysningar om en väsentlig förändring har skett eller en utveckling ägt rum i fråga om de punkter om vilka uppgifter skall lämnas i registreringsdokumentet.

Artikel 9

Årlig uppdatering av registreringsdokumentet

1. Efter det första inlämnandet skall emittenten regelbundet uppdatera registreringsdokumentet varje år efter godkännandet i enlighet med de krav om offentliggörande av årsredovisningshandlingar som emittenten omfattas av i hemmedlemsstaten. Registreringsdokumentet skall lämnas till och granskas av en behörig myndighet i hemmedlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får tillåta emittenten att använda registreringsdokumentet för att uppfylla de krav som fastställs i artikel 46 i direktiv 78/660/EEG och artikel 36 i direktiv 83/349/EEG.

Artikel 10

Hänvisning till tillgängliga uppgifter

1. Medlemsstaterna skall tillåta att uppgifter lämnas i prospektet genom hänvisning till ett eller flera dokument, som har lämnats in och offentliggjorts i enlighet med detta direktiv.

Sådana uppgifter skall godkännas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten enligt artikel 19.

2. När information införlivas genom hänvisning skall en förteckning med korsvisa hänvisningar tillhandahållas så att investeraren utan svårigheter kan identifiera specifikt informationsinnehåll.

3. För att garantera en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom gemenskapen skall detaljerade regler om den information som kan införlivas genom hänvisning antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22. Dessa regler skall antas inom 180 dagar efter ikraftträdandet av detta direktiv.

KAPITEL III

FÖRFARANDET FÖR GRANSKNING OCH SPRIDNING AV PROSPEKT

Artikel 11

Godkännande och offentliggörande av prospektet

1. Ett prospekt får inte offentliggöras förrän det har godkänts av hemmedlemsstatens behöriga myndighet.
2. Emittenten eller emissionsförmedlaren skall meddela ett beslut beträffande godkännande av prospektet inom 15 dagar från den dag då utkastet till prospekt lämnades in eller, om den behöriga myndigheten skulle konstatera att det förelagda utkastet är ofullständigt eller kräva eventuell kompletterande information, inom 15 dagar från den dag emittenten lägger fram den begärda informationen.
3. Den tidsfrist som fastställs i punkt 2 ovan nedsätts till 7 dagar om det endast är värdepappersnoten som behöver godkännas. Den skall utsträckas till 40 dagar om ett erbjudande till allmänheten omfattar värdepapper som inte redan är upptagna till handel på en reglerad marknad.
4. Om inte något beslut meddelas inom den tidsfrist som anges i punkterna 2 och 3 ovan skall detta betraktas som ett avslag på ansökan, och ett sådant avslag skall ge rätt till överklagande vid domstol.
5. Detta direktiv skall inte påverka den behöriga myndighetens rättsliga ansvar, vilket även i fortsättningen enbart skall regleras av nationell lagstiftning.

6. Detaljerade tekniska bestämmelser om granskning av prospekt och anpassning av tidsfrister för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna och för att garantera en enhetlig tillämpning av detta direktiv skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2. Dessa bestämmelser skall antas inom 180 dagar från ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 12

Prospektets tillgänglighet

1. När prospektet väl har godkänts skall det registreras hos hemmedlemsstatens behöriga myndighet i elektronisk form och emittenten eller emissionsförmedlaren skall omedelbart göra det tillgängligt för allmänheten.
2. Prospektet skall anses ha gjorts tillgängligt för allmänheten av emittenten eller emissionsförmedlaren när det har offentliggjorts antingen
 - a) genom att ha införts i en eller flera dagstidningar med spridning i alla medlemsstater där det offentliga erbjudandet görs eller där ansökan gjorts om upptagande till handel, eller med allmän spridning i dessa medlemsstater, eller
 - b) i form av en broschyr som kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten vid kontoren för den värdepappersmarknad på vilken värdepapperen upptas till handel, eller vid emittentens huvudkontor eller vid kontoren för de finansiella intermediärer som placerar eller säljer värdepapperen, eller
 - c) i elektronisk form på emittentens webbplats på Internet samt, i tillämpliga fall, på webbplatsen på Internet för den finansiella intermediär som placerar värdepapperen.
3. Det godkända prospektet kommer under alla förhållanden att vara tillgängligt på hemmedlemsstatens myndighets webbplats på Internet.
4. Om det gäller ett prospekt som upprättats i enlighet med artikel 5.4, får de dokument som tillsammans utgör prospektet offentliggöras och spridas separat, förutsatt att de nämnda dokumenten kostnadsfritt görs tillgängliga för allmänheten enligt förfarandena i punkt 2 ovan.
5. Texten till och utformningen av det prospekt som har offentliggjorts eller gjorts tillgängligt för allmänheten, och/eller bilagorna till prospektet, bör vid alla tillfällen vara identiska med den ursprungliga version som godkänts av och registrerats hos den behöriga myndigheten.
6. I de fall prospektet görs tillgängligt genom offentliggörande i elektronisk form, skall dock en papperskopia kostnadsfritt lämnas ut till investeraren på dennes begäran.
7. Detaljerade tekniska bestämmelser om offentliggörande av prospekt och tillgänglighet skall utformas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2. Dessa bestämmelser skall antas inom 180 dagar efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 13

Annonsering

1. Annonser, meddelanden och anslag skall skickas i förväg till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, som skall

granska dem i förhållande till principerna i denna artikel innan de offentliggörs. I dessa dokument skall anges att ett prospekt kommer att offentliggöras och var investerare kan erhålla det.

2. Annonsen bör vara tydligt igenkännlig som en sådan. Informationen i en annons skall vara rättvisande, korrekt och överensstämma med den information som lämnas i prospektet.

3. Den information om erbjudandet eller upptagandet till handel som förmedlas muntligen måste under alla omständigheter överensstämma med den information som lämnas i prospektet.

4. Information som riktas till yrkesmässiga investerare eller särskilda grupper av investerare, även information som lämnas i samband med möten, skall också göras tillgänglig för allmänheten.

5. Spridning av annonser, meddelanden och affischer om avsikten att erbjuda värdepapper till allmänheten eller inbjuda den till värdepappershandel, innan allmänheten fått tillgång till prospektet eller innan teckningen har inletts, skall också vara förenlig med de tekniska regler som fastställts enligt det förfarande som det hänvisas till i artikel 22.2. Dessa tekniska regler skall antas av kommissionen inom 180 dagar efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Artikel 14

Tillägg till prospektet

Varje ny omständighet som är av sådan beskaffenhet att den kan påverka bedömningen av värdepapperen och som inträffar eller uppmärksammas mellan dagen för projektets godkännande och den dag då erbjudandet definitivt löper ut, skall uppges eller rättas i ett tillägg till prospektet som skall granskas på samma sätt och offentliggöras och göras tillgängligt för allmänheten på ett sätt som minst motsvarar det förfarande som tillämpades när det ursprungliga prospektet spreds.

KAPITEL IV

ERBJUDANDEN I FLERA LÄNDER OCH UPPTAGANDE TILL HANDEL

Artikel 15

Ömsesidigt erkännande

1. I de fall ansökan om ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad görs i två eller flera medlemsstater och värdepapperet har blivit föremål för ett prospekt som godkänts i hemmedlemsstaten inom de tre månader som har föregått ansökan, skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten godkänna prospektet för erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel.

2. Om mer än tre månader har förflutit sedan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godkände prospektet kan den behöriga myndigheten i den värdmedlemsstat där erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel görs kräva att en förnyad värdepappersnot och sammanfattning offentliggörs för att godkännas enligt förfarande i artikel 11.1, om prospektet har upprättats enligt artikel 5.4. Myndigheten kan kräva att ett förnyat prospekt offentliggörs i fall som omfattas av artikel 5.3.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kan vägra att godkänna prospektet endast om den värdepappersnot som krävs enligt artikel 5.4 inte innehåller de uppgifter som är relevanta för alla värdmedlemsstater enligt bestämmelserna i artikel 6 eller i prospektet i fall som omfattas av artikel 5.3.

Artikel 16

Språk

I de fall ett erbjudande eller en ansökan om upptagande till handel görs i mer än en medlemsstat, skall registreringsdokumentet och värdepappersnoten även finnas tillgänglig på ett språk som är vedertaget inom finanssektorn och godtaget av värdmedlemsstatens behöriga myndighet. I sådana fall kan den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten endast kräva att sammanfattningen översätts till värdmedlemsstatens språk.

Artikel 17

Anmälan av prospektet till värdmedlemsstaten

Hemmedlemsstatens behöriga myndighet skall till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel görs översända prospektet samt ett intyg i vilket bekräftas att dokumenten har upprättats i enlighet med alla upplysningskrav som fastställs i direktivet.

Artikel 18

Emittenter med säte i tredje land

1. Den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som är ansvarig för att godkänna prospekt från emittenter med säte i tredje land kan tillåta emittenten att använda ett prospekt som upprättats för ett erbjudande eller upptagande till handel i tredje land under förutsättning

- a) att detta prospekt har upprättats i enlighet med IOSCO:s Disclosure Standards och
- b) att informationskraven, bland annat information av finansiell karaktär, motsvarar kraven i detta direktiv.

Varje medlemsstat skall meddela bestämmelserna om emittenter i tredje land till kommissionen och de övriga medlemsstaterna

och omedelbart meddela alla eventuella ändringar av dem. Om en medlemsstat eller kommissionen inom två månader från det att medlemsstaterna och kommissionen har meddelats bestämmelserna invänder mot dem och hävdar att de inte överensstämmer med detta direktiv skall kommissionen behandla frågan enligt förfarandet i artikel 22.2. Medlemsstaten skall vidta lämpliga åtgärder för att genomföra de beslut som fattas i enlighet med det förfarandet.

Varje medlemsstat skall omedelbart skicka en lista över de emittenter med säte i tredje land vars prospekt har blivit godkända. Listan skall uppdateras var sjätte månad.

2. Om en emittent med säte i tredje land erbjuder eller ansöker om upptagande till handel i en annan medlemsstat, skall de bestämmelser som fastställs i artiklarna 15, 16 och 17 vara tillämpliga.

3. Tekniska bestämmelser för att underlätta en samordnad hållning mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om punkt 1 skall upprättas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.2.

4. Senast tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall kommissionen utarbeta en rapport som beaktar de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna artikel.

KAPITEL V

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 19

Befogenheter

1. Varje medlemsstat skall utse en förvaltningsmyndighet som är behörig att fullgöra de åligganden som föreskrivs i detta direktiv och att se till att direktivet tillämpas. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta.

2. Den behöriga myndigheten skall ha alla befogenheter som den behöver för att fullgöra sina arbetsuppgifter. Den behöriga myndighet som har tagit emot en ansökan om godkännande av ett prospekt bör minst ha befogenhet att

- a) kräva att emittenter tar med ytterligare information i prospektet om detta är nödvändigt för att skydda investerarna,
- b) kräva att emittenter, och de personer som kontrollerar dem eller som kontrolleras av dem, tillhandahåller information och dokument,
- c) genomföra inspektioner på platsen,
- d) begära att revisorer och företagsledare tillhandahåller information,

- e) stoppa ett erbjudande till allmänheten i högst tio dagar om den har skäl att misstänka att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts,
- f) förbjuda eller stoppa annonsering i högst tio dagar om den har skäl att misstänka att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts,
- g) förbjuda ett erbjudande till allmänheten om den finner att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts,
- h) stoppa eller begära att de berörda reglerade marknaderna stoppar handeln i högst tio dagar om den har skäl att misstänka att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts,
- i) förbjuda handel om den finner att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts, och
- j) offentliggöra det faktum att en emittent underlåter att iakttä de ifrågasvarande skyldigheterna.
3. Efter det att värdepapperen har erbjudits till allmänheten eller upptagits till handel på reglerade marknader skall den behöriga myndigheten ha befogenhet att
- a) kräva att emittenten låter investerarna ta del av all väsentlig information som kan tänkas påverka bedömningen av ett värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad i syfte att skydda investerarna eller för att säkerställa att marknaden fungerar störningsfritt,
- b) stoppa handeln med ett värdepapper eller begära att den berörda reglerade marknaden stoppar handeln om emittentens ställning enligt myndighetens uppfattning är sådan att handeln skulle skada investerarnas intressen,
- c) se till att de emittenter vars värdepapper handlas på reglerade marknader uppfyller de skyldigheter för bolag som anges i artikel 17 i direktiv 79/279/EEC och att emittenten ger investerare enhetlig information och behandlar alla innehavare av värdepapper lika som är i samma ställning i samtliga medlemsstater där erbjudandet görs eller där värdepapperet handlas.

Artikel 20

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla personer som arbetar för eller som har arbetat för behöriga myndigheter skall vara bundna av tystnadsplikt. Tystnadsplikten skall innebära att ingen konfidentiell information som erhålls i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda värdepappersföretag, dock med förbehåll för de fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.
2. De behöriga myndigheterna skall, närhelst de behöver det för att kunna fullgöra sina skyldigheter, samarbeta och utbyta den information som erfordras härför. Punkt 1 ovan skall inte

hindra de behöriga myndigheterna från att utbyta konfidentiell information. Den information som på detta sätt utväxlas skall omfattas av den tystnadsplikt som gäller för anställda och tidigare anställda hos den behöriga myndighet som erhåller informationen.

Artikel 21

Förebyggande åtgärder

1. I de fall värdepappersstatens behöriga myndighet konstaterar oegentligheter begångna av emittenter eller finansiella institut med ansvar för förfarandena i samband med erbjudanden till allmänheten eller underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som följer av att ett värdepapper tas upp till handel, måste den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

2. Om emittenten eller det finansiella institut som ansvarar för erbjudandet till allmänheten fortsätter med överträdelsen av gällande lagar och andra författningar, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i värdepappersstaten eller på grund av åtgärderna visar sig vara inadekvata, skall den behöriga myndigheten i värdepappersstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna. Kommissionen skall informeras om sådana åtgärder snarast möjligt.

Efter att ha rådgjort med de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, kan kommissionen besluta att den behöriga myndigheten i värdepappersstaten skall ändra eller upphäva åtgärderna.

3. Varje beslut som fattas av en värdepappersstats behöriga myndighet skall vederbörligen motiveras och kunna överklagas till domstol i den medlemsstat som har antagit det.

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 22

Kommitté

1. Kommissionen skall bistås av Europeiska värdepapperskommittén, inrättad genom kommissionens beslut (2001/. . ./EG) ⁽¹⁾.
2. Vid hänvisning till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG vara tillämpligt, i förening med artikel 7 och artikel 8 i det beslutet.
3. Den enligt artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG föreskrivna tidsfristen skall fastställas till tre månader.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut om Europeiska värdepapperskommittén är ännu inte fattat.

*Artikel 23***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder, bland annat administrativa påföljder, som är tillämpliga vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv, och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att påföljderna genomförs. Påföljderna, även de administrativa, skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande för att främja att åtgärderna efterlevs. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 31 december 2003, vilket fastställs i artikel 25, och omedelbart meddela alla ändringar som påverkar påföljderna.

*Artikel 24***Rätt till överklagande**

Medlemsstaterna skall se till att beslut som fattas på grundval av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv kan prövas i domstol.

*Artikel 25***Införlivande**

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 26***Upphävande**

Direktiv 80/390/EG och 89/298/EEG upphävs med verkan från den 31 december 2003.

*Artikel 27***Övergångsbestämmelser**

Emittenter vars värdepapper redan har tagits upp till handel på en reglerad marknad när de genomförandeåtgärder som fastställs i artikel 6.1 träder i kraft skall upprätta och hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten registrera det registreringsdokument som krävs enligt artikel 5.4 vid det första framläggandet av årsredovisning och rapporter efter den dagen.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft tjugonde dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 29***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

PROSPEKT

I. SAMMANFATTNING

Sammanfattningen bör på ett par sidor förmedla den viktigaste informationen i prospektet och åtminstone medta följande upplysningar.

- Personuppgifter om styrelseledamöter, företagsledning, rådgivare och revisorer
- Sifferuppgifter om emissionserbjudandet och förväntad tidsplan
- Nyckelinformation om utvalda finansiella upplysningar; eget kapital och skuldsättning; motiven för erbjudandet och emissionsintäkternas tilltänkta användning; riskfaktorer.
- Information om emittenten:
 - Det emitterande bolagets bakgrund och utveckling
 - Sammanfattande beskrivning av verksamheten
- Sammanfattning av rörelseresultat, finansiell ställning och framtidsutsikter
 - Forskning och utveckling, patent och licenser osv.
 - Trender och prognoser
- Styrelseledamöter, företagsledning och anställda:
- Större aktieägare och transaktioner med närstående parter:
- Finansiell information
 - Sammanställd redovisning (koncernredovisning) och övrig finansiell information
 - Betydande förändringar
- Erbjudandet och upptagandet till handel
 - Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel
 - Plan över fördelningen av värdepapper
 - marknader
 - säljande aktieägare
 - utspädning (aktier)
 - emissionskostnader
- Ytterligare information
 - aktiekapital
 - stiftelseurkund och bolagsordning
 - förevisade dokument

II. UPPGIFTER OM STYRELSENS SAMMANSÄTTNING, FÖRETAGSLEDNING, RÅDGIVARE OCH REVISORER

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet i enlighet med kraven i artikel 5 i direktivet och de som ansvarar för revisionen av boksluten.

III. SIFFERUPPGIFTER OM EMISSIONSERBJUDANDET OCH FÖRVÄNTAD TIDSPLAN

Syftet är att ge nyckelinformation om genomförandet av ett emissionserbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

- A. Uppgifter om emissionserbjudandet
- B. Metod och förväntad tidsplan

IV. NYCKELINFORMATION

Syftet är att i sammandrag redovisa nyckelinformation om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningspolitik, skall de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

- A. Finansiella uppgifter i utdrag
- B. Eget kapital och skuldsättning
- C. Motiven för emissionserbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra
- D. Riskfaktorer

V. INFORMATION OM FÖRETAGET

Syftet är att informera om företagets verksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster företaget tillhandahåller och om de faktorer som påverkar verksamheten. Här bör också ges uppgifter som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar, maskiner och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt om framtida ökning eller minskningar av sådan kapacitet.

- A. Företagets historik och utveckling
- B. Företagets verksamhet
- C. Organisationsstruktur
- D. Egendom, anläggningar, maskiner och utrustning

VI. ÖVERSIKT ÖVER DRIFT OCH FINANSIERING, FRAMTIDSUTSIKTER

Syftet är att ge ledningens beskrivning av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och resultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av boksluten, och företagets bedömning av faktorer och trender som förväntas få en väsentlig effekt på företagets finansiella ställning och rörelseresultat i framtiden.

- A. Rörelseresultat
- B. Likviditet och kapitalresurser
- C. Forskning och utveckling, patent och licenser osv.
- D. Trender och prognoser

VII. STYRELSELEDAMÖTER, FÖRETAGSLEDNING OCH ANSTÄLLDA

Syftet är att ge information om bolagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras relation med bolaget.

- A. Styrelseledamöter och företagsledning
- B. Ersättning
- C. Styrelsens arbetsformer
- D. Anställda
- E. Fördelningen av bolagets aktier

VIII. STÖRRE AKTIEÄGARE OCH TRANSAKTIONER MED NÄRSTÅENDE PARTER

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som har eller kan komma att ha ett kontrollerande inflytande över bolaget. Under denna rubrik skall också ges information om de transaktioner bolaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gagnar företags intressen.

- A. Större aktieägare
- B. Transaktioner med närstående parter
- C. Experters och rådgivares intressen i bolaget

IX. FINANSIELL INFORMATION

Syftet är att närmare ange vilka bokslutshandlingar som skall medtas i dokumentet, vilka perioder dessa skall täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De redovisnings- och revisionsprinciper som kommer att godtas för upprättande och revision av bokslut kommer att fastställas i enlighet med internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

- A. Sammanställd redovisning (koncernredovisning) och övriga finansiell information.
- B. Betydande förändringar

X. NÄRMARE UPPLYSNINGAR OM EMISSIONSERBJUDANDET OCH UPPTAGANDET TILL HANDEL

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

- A. Erbjudande och upptagande till handel
- B. Plan över fördelningen av värdepapper
- C. Marknader
- D. Säljande värdepappersinnehavare
- E. Utspädning (avser endast aktier)
- F. Emissionskostnader

XI. YTTERLIGARE INFORMATION

Syftet är att förmedla information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

- A. Aktiekapital
 - B. Stiftelseurkund och bolagsordning
 - C. Väsentliga kontrakt
 - D. Valutakontroll
 - E. Beskattning
 - F. Utdelning och utbetalande ombud
 - G. Expertutlåtande
 - H. Förevisade dokument
 - I. Övrig information
-

BILAGA II

REGISTRERINGS-DOKUMENT

I. UPPGIFTER OM STYRELSENS SAMMANSÄTTNING, FÖRETAGSLEDNING, RÅDGIVARE OCH REVISORER

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospectet i enlighet med kraven i artikel 5 i direktivet och de som ansvarar för revisionen av boksluten.

II. NYCKELINFORMATION OM EMITTENTEN

Syftet är att i sammandrag redovisa nyckelinformation om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningspolitik, skall de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

- A. Finansiella uppgifter i utdrag
- B. Eget kapital och skuldsättning
- C. Riskfaktorer

III. INFORMATION OM FÖRETAGET

Syftet är att informera om företagets verksamhet, om de produkter företaget tillverkar eller de tjänster företaget tillhandahåller, samt om de faktorer som påverkar verksamheten. Här bör också ges uppgifter som gör det möjligt att bedöma om företagets fastigheter, anläggningar, maskiner och utrustning är ändamålsenliga och lämpliga, samt om framtida ökning eller minskningar av sådan kapacitet.

- A. Företagets historik och utveckling
- B. Företagets verksamhet
- C. Organisationsstruktur
- D. Egendom, anläggningar, maskiner och utrustning

IV. ÖVERSIKT ÖVER DRIFT OCH FINANSIERING, FRAMTIDSUTSIKTER

Syftet är att ge ledningens beskrivning av vilka faktorer som har påverkat företagets finansiella ställning och resultat under de tidigare räkenskapsår som omfattas av boksluten, och företagets bedömning av faktorer och trender som förväntas få en väsentlig effekt på företagets finansiella ställning och rörelseresultat i framtiden.

- A. Rörelseresultat
- B. Likviditet och kapitalresurser
- C. Forskning och utveckling, patent och licenser osv.
- D. Trender och prognoser

V. STYRELSELEDAMÖTER, FÖRETAGSLEDNING OCH ANSTÄLLDA

Syftet är att ge information om bolagets styrelse och ledning som möjliggör för investerare att bedöma dessa personers erfarenhet, kvalifikationer och ersättningsnivåer liksom deras relation med bolaget.

- A. Styrelseledamöter och företagsledning
- B. Ersättning
- C. Styrelsens arbetsformer
- D. Anställda
- E. Fördelningen av bolagets aktier

VI. STÖRRE AKTIEÄGARE OCH TRANSAKTIONER MED NÄRSTÅENDE PARTER

Syftet är att ge information om de större aktieägarna och andra som har eller kan komma att ha ett kontrollerande inflytande över bolaget. Under denna rubrik skall också ges information om de transaktioner bolaget har haft med närstående personer och huruvida villkoren för dessa transaktioner gagnar företagets intressen.

- A. Större aktieägare
- B. Transaktioner med närstående parter
- C. ExperTERS och rådgivares intressen i bolaget

VII. FINANSIELL INFORMATION

Syftet är att närmare ange vilka bokslutshandlingar som skall medtas i dokumentet, vilka perioder dessa skall täcka, hur gamla dessa handlingar får vara samt övrig finansiell information. De redovisnings- och revisionsprinciper som kommer att godtas för upprättande och revision av bokslut kommer att fastställas i enlighet med internationella redovisnings- och revisionsstandarder.

- A. Sammanställd redovisning (koncernredovisning) och övriga finansiell information
- B. Betydande förändringar

VIII. YTTERLIGARE INFORMATION

Syftet är att förmedla information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

- A. Aktiekapital
 - B. Stiftelseurkund och bolagsordning
 - C. Väsentliga kontrakt
 - D. Expertutlåtande
 - E. Förevisade dokument
 - F. Övrig information
-

BILAGA III

VÄRDEPAPPERSNOT

I. UPPGIFTER OM STYRELSENS SAMMANSÄTTNING, FÖRETAGSLEDNING, RÅDGIVARE OCH REVISORER

Syftet är att identifiera företagets företrädare och andra personer som har medverkat i företagets erbjudande till allmänheten eller värdepapperens upptagande till handel, dvs. de personer som är ansvariga för utformningen av prospektet i enlighet med kraven i artikel 5 i direktivet och de som ansvarar för revisionen av boksluten.

II. SIFFERUPPGIFTER OM EMISSIONSERBJUDANDET OCH FÖRVÄNTAD TIDSPLAN

Syftet är att ge nyckelinformation om genomförandet av ett emissionserbjudande och ange viktiga datum som rör erbjudandet.

- A. Uppgifter om emissionserbjudandet
- B. Metod och förväntad tidsplan

III. NYCKELINFORMATION OM EMITTENTEN

Syftet är att i sammandrag redovisa nyckelinformation om företagets finansiella ställning, kapitalstruktur och riskfaktorer. Om de årsredovisningshandlingar som ingår i dokumentet har omarbetats för att avspegla väsentliga förändringar i företagets koncernstruktur eller redovisningspolitik, skall de utvalda finansiella uppgifterna också omräknas.

- A. Eget kapital och skuldsättning
- B. Motiven för emissionserbjudandet och användningen av de medel erbjudandet förväntas tillföra
- C. Riskfaktorer

IV. EXPERTERS INTRESSEN I BOLAGET

Syftet är att ge information om affärstransaktioner som bolaget har ingått med experter eller rådgivare som anställts på arvodesbasis.

V. NÄRMARE UPPLYSNINGAR OM EMISSIONSERBJUDANDET OCH UPPTAGANDET TILL HANDEL

Syftet är att ge information om erbjudandet och upptagandet till handel av värdepapper, värdepapperens planerade fördelning och därmed sammanhängande frågor.

- A. Erbjudande och upptagande till handel
- B. Plan över fördelningen av värdepapper
- C. Marknader
- D. Säljande värdepappersinnehavare
- E. Utspädning (avser endast aktier)
- F. Emissionskostnader

VI. YTTERLIGARE INFORMATION

Syftet är att förmedla information, i huvudsak av lagstadgad natur, som inte återfinns på andra ställen i prospektet.

- A. Valutakontroll
 - B. Beskattning
 - C. Utdelning och utbetalande ombud
 - D. Expertutlåtande
 - E. Förevisade dokument
-

BILAGA IV

SAMMANFATTNING

Sammanfattningen bör på ett par sidor förmedla den viktigaste informationen i prospektet och åtminstone medta följande upplysningar.

- Personuppgifter om styrelseledamöter, företagsledning, rådgivare och revisorer
 - Sifferuppgifter om emissionserbjudandet och förväntad tidsplan
 - Nyckelinformation om utvalda finansiella upplysningar; eget kapital och skuldsättning; motiven för erbjudandet och emissionsintäkternas tilltänkta användning; riskfaktorer.
 - Information om emittenten:
 - Det emitterande bolagets bakgrund och utveckling
 - Sammanfattande beskrivning av verksamheten
 - Sammanfattning av rörelseresultat, finansiell ställning och framtidsutsikter:
 - Forskning och utveckling, patent och licenser osv.
 - Trender och prognoser
 - Styrelseledamöter och företagsledning:
 - Större aktieägare och transaktioner med närstående parter:
 - Finansiell information
 - Sammanställd redovisning (koncernredovisning) och övrig finansiell information
 - Betydande förändringar
 - Erbjudandet och upptagandet till handel
 - Närmare upplysningar om erbjudandet och upptagandet till handel
 - Plan över fördelningen av värdepapper
 - marknader
 - säljande aktieägare
 - utspädning (aktier)
 - emissionskostnader
 - Ytterligare information
 - aktiekapital
 - stiftelseurkund och bolagsordning
 - förevisade dokument.
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/34)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 303 slutlig — 2000/0169(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

Den 14 mars 2001 röstade Europaparlamentet vid den första behandlingen om ändringarna till kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation (KOM(2000) 402 slutlig av den 29 juni 2000).

Enligt artikel 250.2 i EG-fördraget och så länge rådet inte fattat något beslut får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Kommissionen avger sitt yttrande om de ändringar som antagits av Europaparlamentet.

1. BAKGRUND

Förslaget överlämnades till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 402 slutlig) i enlighet med artikel 175.1 i EG-fördraget: 29 juni 2000.

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 29 november 2000.

Regionkommitténs yttrande: 15 februari 2001.

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgång till miljöinformation, som kommer att ersätta rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation, har utarbetats i enlighet med artikel 8 i det direktivet där kommissionen uppmanas lämna in förslag på ändringar som verkar rimliga på grundval av de erfarenheter som vunnits i samband med tillämpningen av direktivet. En rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om de erfarenheter som vunnits i samband med tillämpningen av direktiv 90/313/EEG överlämnades samtidigt som förslaget (KOM(2000) 400 slutlig av den 29 juni 2000).

Förslaget har följande syften:

1. Att rätta till de brister som identifierats vid den praktiska tillämpningen av direktiv 90/313/EEG.
2. Att förbereda vägen för Europeiska gemenskapens ratificering av FN/ECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till prövning i miljöfrågor (även kallad Århuskonventionen), som under-

tecknades 1998, genom anpassning av förslaget till relevanta bestämmelser i konventionen.

3. Att anpassa direktiv 90/313/EEG till utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknologin för att därigenom återspegla förändringarna av hur information skapas, samlas in, lagras och vidarebefordras.

Mot bakgrund av det stora antal ändringar av rådets direktiv 90/313/EEG som föreslogs, ansågs det, inte minst med tanke på ökad öppenhet och rättssäkerhet, lämpligare att ersätta direktivet i stället för att ändra det. Denna metod kommer att ge berörda parter, och i synnerhet allmänheten, en klar och sammanhållen rättsakt. Det befintliga regelverket är emellertid inte öppet för diskussion.

Förslagets huvudsyfte är följande:

- Att bevilja rättighet till tillgång till miljöinformation (i stället för rätten att ta del av miljöinformation i direktiv 90/313/EEG) och att säkerställa att miljöinformation görs tillgänglig och sprids till allmänheten, i synnerhet med hjälp av tillgänglig telekommunikations- och datateknik.
- En vidare definition av miljöinformation än den som fastställs i direktiv 90/313/EEG och mer ingående definition av offentlig myndighet.
- En kortare tidsfrist, nämligen en månad (i stället för två månader i direktiv 90/313/EEG), inom vilken de offentliga myndigheterna skall tillhandahålla den begärda informationen till de sökande.
- Räckvidden för undantagen när det gäller vägran att lämna ut information har ytterligare klargjorts. Tillgång till information får vägras endast i de fall då något av de intressen som skyddas av undantaget påverkas negativt. Man skall ta hänsyn till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om fördelarna för allmänheten med ett offentliggörande överväger över nackdelarna skall tillgång ges.
- Detaljerade bestämmelser inbegrips också om de avgifter som offentliga myndigheter kan ta ut för tillhandahållandet av den begärda informationen. Tillhandahållandet av information skall inte förutsätta förskottsbetalning av avgiften.

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 156.

- Bestämmelser om två typer av granskningsförfaranden (ett förvaltningsförfarande och ett rättsligt förfarande) har fastställts för att ifrågasätta de offentliga myndigheternas handlande eller misstag i samband med begäran om tillgång till miljöinformation.
- Förslaget omfattar detaljerade bestämmelser om så kallad "aktiv informationstillgång", dvs. sådan information som offentliga myndigheter bör offentliggöra spontant, i synnerhet med hjälp av tillgänglig telekommunikations- och data-teknik.
- En omarbetning av direktivet bör genomföras fem år efter att tidsfristen för dess införlivande i den nationella lagstiftningen löpt ut. Inom ramen för denna översyn bör hänsyn tas till resultaten i rapporterna från medlemsstaterna om erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av direktivet.

3. KOMMISSIONENS YTTRANDE OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG EUROPAPARLAMENTET ANTAGIT

Den 14 mars 2001 antog Europaparlamentet alla 30 ändringsförslag.

Kommissionen godtog delvis ändringsförslagen 1 (andra och tredje delen), 11 (tredje och fjärde delen), 15 (åttonde och tionde delen), 19 (tredje delen), 21 (sjunde delen) 24 (hänvisningen till artikel 3.5 och andra delen), 25 (första och andra delen), 26 (tredje delen och fjärde delen om miljöavtal) och 28 (tredje delen).

Ändringsförslagen 13 (första delen), 17, 19 (sjätte delen), 20 (andra och tredje delen), 21 (första och sjätte delen), 23 (andra delen), 24 (sista delen) godtogs i princip efter omformulering eller omstrukturering.

Ändringsförslag 3 godtogs i sin helhet.

Ändringsförslagen 2, 4–10, 12–14, 16, 18, 22, 27, 29 och 30 godtogs inte.

Nedan beskrivs kommissionen hållning till Europaparlamentets ändringsförslag.

3.1 Ändringsförslag som kommissionen kan godta fullt ut

Kommissionen kan godta ändringsförslag 3 eftersom det medför en fullständig anpassning av direktivet till Århuskonventionen.

3.2 Ändringsförslag som kommissionen delvis kan godta

Kommissionen kan godta andra och tredje delen i ändringsförslag 1 avseende skäl 1 i förslaget till direktiv, som då lyder enligt följande:

"Ökad tillgång för allmänheten till den miljöinformation som offentliga myndigheter innehar eller som innehas för

deras räkning främjar ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning, är en grundförutsättning för att garantera en god förvaltning, tilltro till och förtroende för offentliga myndigheter och medborgarnas demokratiska deltagande i syfte att säkerställa att gemenskapslagstiftningen på detta område tillämpas fullständigt och effektivt samt ökar medvetenheten om miljöfrågor och förbättra miljöskydd och kvaliteten på miljön i hela gemenskapen."

Kommissionen kan även godta tredje och fjärde delen av ändringsförslag 11 avseende skäl 21, som då lyder enligt följande:

"Offentliga myndigheter bör ha rätt att ta ut en avgift för att tillhandahålla miljöinformation, men avgiften bör inte överstiga en rimlig summa. Avgiften bör dessutom inte överstiga den faktiska kostnaden för kopiering och inte inkludera personalkostnader för letande. En förteckning över avgifter bör offentliggöras och göras tillgänglig för de sökande tillsammans med information om de fall då man kan kräva att avgift betalas och de fall då ingen avgift behöver tas ut. Förskottsbetalning bör inte krävas."

Den del av ändringsförslag 15 som rör artikel 2.1 b kan också godtas och lyder då enligt följande:

"faktorer, som ämnen, energi, buller, strålning eller avfall, vilket även omfattar radioaktivt avfall, som påverkar eller troligtvis påverkar de delar av miljön som anges i punkt (a), eller mänsklig hälsa och säkerhet."

Den del av ändringsförslag 15 som rör artikel 2.2 c kan också godtas och lyder då enligt följande:

"juridiska eller fysiska personer som utövar offentliga administrativa uppgifter enligt nationell lag, inbegripet särskilda uppgifter, verksamheter eller tjänster i samband med miljön."

För att skapa enhetlighet bör skäl 12 i kommissionens förslag utgå.

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 15 som rör den nya artikel 2.3 och som då lyder enligt följande:

"Information som innehas av en offentlig myndighet skall avse miljöinformation som mottagits eller framställts av en offentlig myndighet."

Den del av ändringsförslag 19 som rör artikel 3.5 kan också godtas och lyder då enligt följande:

"Medlemsstaterna skall utforma de förfaranden som i praktiken skall tillämpas när uppgifterna görs tillgängliga. Dessa förfaranden kan exempelvis minst utgöras av:"

Den del av ändringsförslag 21 som rör offentliggörande av information kan också godtas av kommissionen. Följande mening skall därför läggas till i början:

”Grunderna ovan för en vägran att offentliggöra information skall tolkas strikt”.

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.1 och som då lyder enligt följande:

”Offentliga myndigheter kan ta ut avgifter för tillhandahållandet av miljöinformation, men sådana avgifter får inte överstiga ett rimligt belopp. Sådana avgifter får inte överstiga den faktiska kostnaden för kopiering och inte inkludera personalkostnader för letande. Tillhandahållandet av information skall inte förutsätta förskotts betalning av avgiften.”

Den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.3 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Tillgång till offentliga register och förteckningar som upprättats eller förs enligt vad som avses i artikel 3.5 skall vara avgiftsfri.” Resten av stycket förblir oförändrat.

Den delar av ändringsförslag 25 som rör artikel 6.1 och 6.2 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Medlemsstaterna skall se till att sökande som anser att deras begäran om information har förbisetts, felaktigt avisats (helt eller delvis), besvarats otillräckligt eller på annat sätt inte behandlats i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 3, 4 eller 5 får tillgång till överklagandeförfaranden inför en domstol eller ett oberoende och opartiskt organ fastställt i lagen där den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan prövas.

Utöver det överklagandeförfarande inför en domstol eller ett organ enligt punkt 1 ovan skall medlemsstaterna se till att den sökande har tillgång till ett förfarande genom vilket den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan ses över av myndigheten själv eller prövas av ett annat oberoende och opartiskt organ fastställt i lagen. Sådana förfaranden skall genomföras snabbt och antingen avgiftsfritt eller mot en låg avgift.”

Kommissionen kan även godta de delar av ändringsförslag 26 som rör artikel 7.1 andra meningen och den nya punkten (ea) och som då lyder enligt följande:

”Den information som skall spridas till allmänheten skall omfatta åtminstone följande: f) miljöavtal.”

Den del av ändringsförslag 28 som rör artikel 8.1 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Senast ett år efter att detta direktiv antagits skall kommissionen till medlemsstaterna skicka ett vägledande dokument i vilket det klart anges hur den önskar att medlemsstaterna skall utarbeta rapporterna.”

3.3 Ändringar som kommissionen godtagit i princip

Kommissionen kan godta Europaparlamentets ändringsförslag 13, nämligen att direktivet bör utvärderas fyra år (i stället för fem enligt kommissionens förslag) efter tidsfristen för att medlemsstaterna skall ha införlivat direktivet i den nationella lagstiftningen. Skäl 24 i förslaget till direktiv lyder därför enligt följande:

”Detta direktiv bör ses över mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits inom fyra år efter tidsfristen för genomförande.”

För att skapa enhetlighet bör artikel 8.1 i kommissionens förslag ändras och då lyda enligt följande:

”Senast den [inför det datum som är fyra år efter datumet i artikel 9] skall medlemsstaterna rapportera om de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av direktivet.”

Kommissionen kan även i princip godta syftet med ändringsförslag 17. Kommissionen anser emellertid att detta ändringsförslag bättre skulle tjäna sitt syfte om det placeras i slutet av artikel 4.1 b. Kommissionen kan även i princip godta den del av ändringsförslag 20 som rör artikel 4.1 b i förslaget till direktiv. Artikel 4.1 b lyder efter dessa delar i ändringarna har godkänts enligt följande:

”Om begäran uppenbarligen är orimlig eller för vagt formulerad. I det fall begäran om information är för vagt formulerad skall den offentliga myndigheten be den sökande om ett klagande och hjälpa denne med detta så snart som rimligtvis är möjligt efter att begäran mottagits.”

Kommissionen kan även godta den del i ändringsförslag 19 genom vilken en ny mening införs i sista stycket i artikel 3.5. Kommissionen anser emellertid att detta ändringsförslag bättre skulle tjäna sitt syfte om det placeras i den nya artikel 3.5 c och får en ändrad ordalydelse med beaktande av ordalydelsen i Århuskonventionen enligt följande:

”genom att begära att tjänstemän skall bistå personer som försöker få tillgång till information”.

Den del av ändringsförslag 20 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall väga allmänhetens intressen som tjänas av offentliggörande när de tillämpar undantaget i artikel 4.1 c i förslaget till direktiv kan i princip godtas förutsatt att en hänvisning till artikel 4.1 c läggs till den sista meningen i artikel 4.2 som då lyder enligt följande:

”Grunderna ovan för en vägran att offentliggöra information skall tolkas strikt” (se punkt 3.2 i ändringsförslag 21) ”I alla fall som nämns i artikel 4.1 c och artikel 2 a–g skall man ta hänsyn till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om fördelarna för allmänheten med ett offentliggörande överväger över nackdelarna skall tillgång ges. Inom dessa ramar och för de syften som avses i punkt f skall medlemsstaterna se till att kraven i direktiv 95/46/EG respekteras.”

Följaktligen bör sista meningen i artikel 4.1 c som lyder ”I sådana fall skall hänsyn tas till huruvida allmänhetens intressen tjänas av offentliggörande.” utgå.

Kommissionen kan även i princip godta den del av ändringsförslag 21 som rör artikel 4.2 a förutsatt att dess ordalydelse ändras för att anpassa direktivet till Århuskonventionen enligt följande:

”Sekretessen avseende officiella myndigheters förfaranden, om det finns bestämmelser om sådan sekretess i den nationella lagstiftningen”

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 21 som rör artikel 4.2 g förutsatt att dess ordalydelse ändras för att anpassa direktivet till Århuskonventionen enligt följande:

”intressen som berör en tredje part som har tillhandahållit den begärda informationen utan att den parten har haft eller skulle kunna ha haft en rättslig förpliktelse, och om den parten inte ger sitt medgivande till att materialet lämnas ut.”

Kommissionen kan i princip godta den del av ändringsförslag 23 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall tillämpa artikel 4.1 c och informera den sökande om nam-

net på den person som utarbetar det begärda materialet samt den beräknade tidpunkten för materialets färdigställande förutsatt att den anges i artikel 4.1 c. Artikel 4.1 c lyder efter dessa ändringar enligt följande:

”Om begäran avser material som ännu inte färdigställts eller interna handlingar. I det första fallet, och i tillämpliga fall, skall namnet på den person eller den offentliga myndighet som utarbetat materialet samt den beräknade tidpunkten för materialets färdigställande anges.”

Kommissionen kan även i princip godta den sista delen av ändringsförslag 24, men den anser emellertid att den inte behöver upprepas eftersom grundtanken i detta ändringsförslag redan inbegrips i den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.2 i förslaget till direktiv.

3.4 Ändringsförslag som kommissionen inte kan godta

Den första delen av ändringsförslagen 1 och 2 kan inte godtas eftersom de saknar motsvarande artiklar i huvudtexten.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 4 som omfattar en hänvisning till informations- och kommunikationsteknikens framtida utveckling. Kommissionen anser att det är olämpligt att i lagstiftning hänvisa till teknik som ännu inte utvecklats. Då det är dags att revidera direktivet kan man beakta all eventuell utveckling som skett under tiden. Dessutom är det värt att påpeka att förslaget till direktiv avser ”befintlig” teknik, vilket är tillräckligt för att uppfylla det behov som är anledningen till ändringsförslaget.

Tanken bakom ändringsförslag 14 är att lägga till ytterligare ett syfte till förslaget till direktiv, nämligen att en standard som gäller för tillgång till miljöinformation fastställs som också skall vara tillämplig på EU:s institutioner. Detta ändringsförslag kan inte godtas eftersom det helt klart faller utanför direktivets räckvidd. Direktivet gäller endast medlemsstaterna.

Ändringsförslag 15 rör definitionerna i förslaget till direktiv. De delar av ändringsförslaget som rör definitionen av ”miljöinformation” kan inte godtas. Ett av huvudsyftena med förslaget till direktiv är att möjliggöra Europeiska gemenskapens ratificering av Århuskonventionen. För att skapa enhetlighet bör definitionerna så nära som möjligt överensstämma med dem i konventionen. Av samma skäl kan ändringsförslag 5 som rör motsvarande skäl inte godtas.

Ändringsförslagen 16 och 30 enligt vilka tidsfrifterna på en månad respektive två månader (när det begärda materialet är komplicerat) för materialets färdigställande skall ersättas med en tidsfrist på två respektive sex veckor (i komplicerade fall) kan inte godtas. Kommissionen anser att två och sex veckor i komplicerade fall är alltför korta tidsfrister. Ändringsförslag 6 som rör motsvarande skäl kan inte godtas eftersom den ändring som krävs inte återspeglas i den motsvarande artikeln i huvudtexten.

Enligt ändringsförslag 18 skall de offentliga myndigheterna utan undantag tillhandahålla informationen i den form eller det format som den sökande begär. Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. De offentliga myndigheterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att besluta i vilken form eller vilket format informationen skall tillhandahållas. Det är viktigt att erkänna att tillhandahållandet av vissa av de begärda materialen kan vara alltför betungande för de offentliga myndigheterna. Av samma skäl kan ändringsförslag 7 som rör motsvarande skäl inte godtas.

I ändringsförslag 19 fastställs alltför ingående de praktiska arrangemangen enligt vilka informationen skall lämnas till de sökande. Kommissionen kan inte godta merparten av detta ändringsförslag eftersom fastställandet av de praktiska arrangemangen, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, tillhör medlemsstaternas och inte kommissionens behörighetsområde. Det rör sig om ett ramdirektiv så medlemsstaterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen. Av samma skäl kan ändringsförslag 8 som rör motsvarande skäl inte godtas.

Ändringsförslag 20 rör de så kallade formella skälen till att avslå en begäran om miljöinformation. För att skapa enhetlighet kan kommissionen inte godta den första delen av ändringsförslaget. Faktum är att inga liknande ändringsförslag har presenterats när det gäller de så kallade verkliga skälen till att avslå en begäran.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 20 enligt vilken det undantag avskaffas som gör det möjligt för de offentliga myndigheterna att vägra tillgång till interna handlingar. Detta undantag ingår i Århuskonventionen. I vissa fall bör de offentliga myndigheterna ha rätt att vägra tillgång till vissa interna handlingar.

Ändringsförslag 21 rör de så kallade verkliga skälen till att avslå en begäran om miljöinformation. Kommissionen kan inte godta de delar av ändringsförslaget som skiljer sig från den uttömmande förteckning över undantag som fastställs i Århuskonventionen. Det är värt att påminna om att kommissionens förslag är förenligt med Århuskonventionen. Dessutom får tillgång till information vägras endast i de fall då något av de intressen som skyddas av undantaget påverkas negativt och efter att hänsyn har tagits till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om allmänhetens intresse anses viktigare än de särskilda intressen som skyddas av undantaget

kommer tillgång till den begärda informationen att beviljas. Kommissionen anser därför att förslaget till direktiv innehåller tillräckliga garantier för att undvika att vägran att offentliggöra information missbrukas.

Av ovannämnda skäl kan kommissionen inte godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall förhindras att åberopa något av de undantag som gäller för att vägra tillgång till information om utsläpp i luft och vatten och andra utsläpp i miljön. I vissa fall bör de offentliga myndigheterna kunna vägra tillgången till sådan information under förutsättning att alla bestämmelser i förslaget till direktiv är uppfyllda. Det är värt att påminna om att de offentliga myndigheterna enligt kommissionens förslag redan hindras från att vägra tillgång till sådan information om utsläpp i luft och vatten och andra utsläpp i miljön som omfattas av gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen kan inte heller godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken undantaget avseende immaterialrätten skall utgå.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken hänvisningen till direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. För tydlighetens och rättssäkerhetens skull är det lämpligt att nämna gällande gemenskapslagstiftning inom detta område.

Enligt ändringsförslag 22 skall medlemsstaterna upprätta en förteckning över kriterier för tillämpningen av undantagen. En sådan förteckning skall läggas fram för kommissionen för godkännande. Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. Tolkningen av de undantag som fastställs i förslaget till direktiv faller inom domstolarnas och inte kommissionens behörighetsområde.

Enligt ändringsförslag 23 skall en så kallad positiv tystnad (dvs. om man inte lyckas tillhandahålla den begärda informationen skall detta räknas som att ansökan bifallits och att informationen kan tillhandahållas). Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. I förslaget till direktiv finns redan bestämmelser om att den sökande har tillgång till tvistlösning i de fall som svar inte erhållits inom utsatt tid.

Kommissionen kan inte heller godta den sista delen av ändringsförslag 23 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall tillhandahålla information som erhållits på frivillig väg av tredje part på så sätt att de iakttar dennes anonymitet. Detta ändringsförslag är inte förenligt med kommissionens förslag som ger de offentliga myndigheterna rätt att avslå begäran om information om offentliggörande av informationen skulle ha negativa följder för den tredje partens intressen och om denne frivilligt tillhandahållit informationen.

Den del av ändringsförslag 24 i vilken punkternas ordningsföljd i kommissionens förslag ändras ger inget mer värde. Följaktligen föredrar kommissionen att behålla sitt eget förslag.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 24 enligt vilken de offentliga myndigheterna inte får ta ut några avgifter om informationen efterfrågas för utbildningsändamål. Genom kommissionens förslag kan medlemsstaterna redan fastställa i vilka fall som avgifterna kan slopas, i synnerhet eftersom det rör sig om ett ramdirektiv. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

De delar av ändringsförslag 25 enligt vilka nya punkter läggs till i artikel 6 i kommissionens förslag om tillgången till rättvisa kan inte godtas, eftersom frågan regleras alltför ingående. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör fastställandet av denna tillgång lämnas till medlemsstaterna med beaktande av särdragen hos de nationella rättssystemen.

Anledningen till varför de delar av ändringsförslag 26 som inte godtagits delvis eller i princip inte har godtagits är framförallt att de är alltför detaljerade när det gäller det sätt på vilket medlemsstaterna aktivt bör sprida den miljöinformation som de förfogar över till allmänheten. Därför kan de inte godtas. Syftet med denna artikel i kommissionens förslag till direktiv är att fastställa en allmän skyldighet för medlemsstaterna att aktivt sprida miljöinformation. Direktivet är dock ett ramdirektiv som inte syftar till att i detalj reglera hur medlemsstaterna skall uppfylla denna skyldighet. Kommissionen anser att medlemsstaterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

Genom ändringsförslag 27 införs en ny artikel i förslaget till direktiv som rör kvaliteten på den information som aktivt skall spridas av de offentliga myndigheterna till allmänheten. Dessutom skall kommissionen enligt ändrings-

förslaget lägga fram förslag om harmonisering av metoder för mätning av utsläpp. Ändringsförslaget är vidare inte godtagbart, eftersom det kan vara alltför betungande för de offentliga myndigheterna. Dessutom faller vissa delar av ändringsförslaget utanför direktivförslagets räckvidd. För att skapa enhetlighet kan ändringsförslag 12, i vilket ett skäl avseende en ny bestämmelse som hänvisas till i ändringsförslag 27 införs, inte godtas.

Enligt ändringsförslag 28 skall medlemsstaterna, å ena sidan, utarbeta nationella rapporter om de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av direktivet och vidarebefordra dem till kommissionen före särskilda datum (dvs. den 31 december 2005 och den 30 juni 2006). Ändringsförslaget kan inte godtas, eftersom det ännu inte finns några uppgifter om när direktivet kommer att antas formellt. Således är det lämpligare att behålla kommissionens ordalydelse ("x" år och "x" år och sex månader efter dagen för införlivandet).

Å andra sidan, skall kommissionen enligt nämnda ändringsförslag mot bakgrund av de erfarenheter som erhållits från tillämpningen av både det berörda direktivet och förordningen om genomförande av artikel 255 i EG-fördraget (rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar) göra en bedömningsrapport och lägga fram eventuella förslag om översyn som kommissionen anser lämpliga. Ändringsförslaget kan inte godtas eftersom hänvisningen till förordningen om genomförande av artikel 255 i EG-fördraget faller utanför direktivets räckvidd.

I ändringsförslag 29 fastställs en tolv månaders tidsfrist för medlemsstaterna att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen. Kommissionen anser att denna tidsfrist är alltför kort, så därför kan inte ändringsförslag 29 godtas.

3.5 Ändrat förslag

Med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt vad som anges ovan.

Förslag till rådets beslut om att bevilja en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster i samband med en särskild utlåningsinsats för utvalda miljöprojekt i den ryska delen av Östersjöns avrinningsområde inom ramen för den nordliga dimensionen

(2001/C 240 E/35)

KOM(2001) 297 slutlig — 2001/0121(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 6 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

Petersburgsregionen släpps fortfarande orenat ut i Östersjön och situationen är likartad kring Kaliningrad. Ett antal mycket stora upplagsplatser för giftigt avfall hotar grundvattnet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(4) EU stödjer redan ett antal miljöprojekt i nordvästra Ryssland genom bidrag från TACIS. Med tanke på att det är mycket angeläget att förstärka miljöskyddet i området för att förhindra ytterligare gränsöverskridande skador är det motiverat att gemenskapen utökar sitt stöd genom begränsade EIB-lån. EIB:s medverkan skulle förstärka effekten av gemenskapens insatser, inte endast genom att öka mängden tillgängliga medel, utan även genom att bankens projektgrupper tillför yrkesmässig expertis. Gemenskapsstödet skulle ges i en form som beaktar projektens intäktskappande förmåga och som gör att stödet kan återvinnas.

(1) Den nordliga dimensionen lanserades vid Europeiska rådets möte i Helsingfors den 10–11 december 1999, då kommissionen uppmanades att lägga fram en handlingsplan för den nordliga dimensionen. Vid Europeiska rådets möte i Feira den 20 juni 2000 antogs handlingsplanen för EU:s externa och gränsöverskridande politik för perioden 2000–2003. Den nordliga dimensionen täcker ett geografiskt område som sträcker sig från Island i väster till nordvästra Ryssland via Norska havet, Barents hav och Karahavet i norr till Östersjöns sydkust.

(2) Den nordliga dimensionen syftar till att avhjälpa de särskilda regionala utvecklingsproblemen i norra Europa. Dessa omfattar bland annat hårda klimatförhållanden, långa avstånd, särskilt stora skillnader i levnadsstandard, miljöproblem som till exempel problem med kärnavfall och avloppsrening, samt otillräckliga transport- och gränsövergångsmöjligheter. Den nordliga dimensionen syftar till att intensifiera samarbetet över gränserna mellan EU och dess grannländer och grannregioner i norra Europa.

(3) Miljösituationen i nordvästra Ryssland är fortfarande mycket allvarlig. Man lever med konsekvenserna av tidigare stora miljöförstörelser, vilket är svårt att hantera finansiellt för den nuvarande ryska regeringen och för användarna av försörjningsföretagens tjänster som på grund av sin fortfarande relativt låga köpkraft inte klarar av högre användaravgifter. Detta har lett till att farliga gränsöverskridande miljöproblem som har sitt ursprung i nordvästra Ryssland ännu inte har åtgärdats. Avloppsvattnet från de 3,5 miljoner människor som bor i Sankt

(5) På initiativ från ordförandeskapet diskuterades vid Ekofin-rådets möte den 12 mars 2001 ett antal kriterier för en begränsad specialinsats från EIB:s sida till förmån för miljöprojekt i nordvästra Ryssland, framför allt i områdena kring St Petersburg och Kaliningrad. Följande betonades: a) Projekten skall bedömas av EIB och lånen godkännas från fall till fall av EIB:s råd. Det är således inte fråga om ett allmänt utlåningsmandat för Ryssland. b) Projekten skall ha ett tydligt miljömål och vara av betydande intresse för EU. c) EIB skall samarbeta och samfinansiera med andra internationella finansiella institutioner för att säkerställa en rimlig riskdelning och lämpliga projektvillkor. d) Det skall finnas ett tak på 100 miljoner euro för den totala lånevolymen. e) Ryssland måste fullgöra sina internationella finansiella åtaganden, bland annat till Parisklubben.

(6) Vid Europeiska rådets möte i Stockholm den 23–24 mars 2001 bestämdes att Europeiska unionen skall göra det möjligt för EIB att bevilja lån till utvalda miljöprojekt [i Ryssland], enligt de särskilda kriterier som rådet fastställt.

(7) Det är därför lämpligt att ge EIB en garanti så att banken kan ingå låneavtal enligt denna särskilda utlåningsinsats för utvalda miljöprojekt vid Rysslands Östersjörand, framför allt i områdena kring Sankt Petersburg och Kaliningrad. Garantin för denna särskilda insats är av undantagskaraktär och skall inte ses som ett precedensfall för eventuella kommande åtgärder. EIB har meddelat att den kan och vill bevilja lån från sina egna medel i nordvästra Ryssland, i enlighet med sina stadgar.

- (8) Den gemenskapsgaranti som beviljas för denna insats skall ha ett tak på 100 miljoner euro. För att öka effekten av denna relativt begränsade insats inriktas den på projekt vid Rysslands Östersjörand.
- (9) Miljöpartnerskapet för den nordliga dimensionen (NDEP) kommer att ange en ram när kommissionen, bilaterala och multilaterala givare, internationella finansiella institutioner samt berörda övergångsländer skall fastställa prioriteringar.
- (10) Genom rådets beslut 2000/24/EG⁽¹⁾ beviljas EIB en total gemenskapsgaranti på 65 % för att täcka förluster vid lån till projekt utanför gemenskapen (Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, Latinamerika och Asien samt Republiken Sydafrika).
- (11) Den 2 december 1996 godkände rådet en ordning för nya garantier för EIB-utlåning till tredje land, enligt vilken strategin med en totalgaranti, där ingen skillnad görs mellan regioner och projekt, godkänns och riskdelningssystemet godtas. Enligt riskdelningssystemet bör EIB säkra tillräckliga icke-offentliga garantier från tredje part för att täcka den kommersiella risken, eftersom budgetgarantin endast täcker de politiska riskerna.
- (12) Den totalgaranti som täcker EIB:s allmänna mandat för utlåning till tredje land och som anges i beslut 2000/24/EG bör också gälla EIB:s särskilda utlåningsinsats i Ryssland inom ramen för den nordliga dimensionen. Lån som beviljas enligt detta beslut bör omfattas av den totalgaranti som fastställs i beslut 2000/24/EG. Mot bakgrund av denna insats särskilda karaktär skall EIB inte uppmanas att åstadkomma riskdelning genom icke-offentliga garantier.
- (13) Tiden är av stor betydelse vid genomförandet av detta beslut. Det är mycket angeläget att genomföra miljöinvesteringar vid Rysslands Östersjörand.
- (14) För att anta detta beslut finns endast de befogenheter som anges i artikel 308 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Gemenskapen skall bevilja Europeiska investeringsbanken (nedan kallad "EIB") en totalgaranti beträffande alla betalningar som den inte erhållit men som förfallit till betalning enligt de låneavtal som ingåtts enligt dess sedvanliga kriterier för inve-

steringsprojekt som inom ramen för den nordliga dimensionen genomförts i den ryska delen av Östersjöns avrinningsområde enligt denna särskilda utlåningsinsats. Projektet skall ha ett tydligt miljömål och vara av betydande intresse för EU.

Artikel 2

Tak och villkor

1. Det totala taket för beviljade lån skall uppgå till 100 miljoner euro eller ett likvärdigt belopp.
2. Gemenskapsgarantin avseende lån som EIB beviljat i enlighet med detta beslut skall ske i form av en utvidgning av gemenskapens totalgaranti på 65 % som beviljats EIB enligt det allmänna mandat för utlåning till tredje land som anges i beslut 2000/24/EG.
3. Projekt som finansieras genom lån som skall täckas av garantin måste uppfylla följande kriterier:
 - De kriterier som anges i artikel 1.
 - EIB skall bedriva samarbete och samfinansiering med andra internationella finansiella institutioner för att säkerställa en rimlig riskdelning och lämpliga projektvillkor.
4. EIB skall endast lägga fram projekt för godkännande om Ryssland bedöms fullgöra sina internationella finansiella åtaganden, bland annat de som gäller landets skuld till Parisklubben.
5. EIB:s råd skall, i enlighet med artikel 18 i bankens stadgar, från fall till fall godkänna varje lån som skall omfattas av gemenskapsgarantin.
6. När det gäller detta beslut är artikel 1.3 i beslut 2000/24/EG inte tillämplig.

Artikel 3

Rapportering

Kommissionen skall enligt det rapporteringskrav som anges i rådets beslut 2000/24/EG varje år informera Europaparlamentet och rådet om de lånetransaktioner som genomförts enligt detta beslut och skall samtidigt lämna in en utvärdering av hur detta beslut genomförts och hur samordningen mellan de internationella finansiella institutioner som deltar i projekten fungerat. Den information som kommissionen lämnar till Europaparlamentet och rådet skall innehålla en bedömning av hur låneverksamheten enligt detta beslut bidragit till att uppfylla gemenskapens mål inom ramen för den nordliga dimensionen.

Av de skäl som anges i det första stycket skall EIB ge kommissionen erforderlig information.

⁽¹⁾ EGT L 9, 13.1.2000, s. 24.

*Artikel 4***Varaktighet**

Garantin skall omfatta låneavtal som ingåtts under en treårsperiod räknat från den dag då detta beslut antas. Om de låneavtal som EIB ingått när dessa tre år löpt ut inte nått upp till det totala tak som anges i artikel 2 skall denna period automatiskt förlängas med sex månader.

*Artikel 5***Slutbestämmelser**

1. Detta beslut skall träda i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
 2. EIB och kommissionen skall fastställa villkoren för att garantin skall beviljas.
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/36)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 315 slutlig — 2000/0158(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. BAKGRUND

Förslaget överlämnas till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 347 slutlig — 2000/0158(COD)) (i enlighet med artikel 175.1 i fördraget): 28 juli 2000

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 29 november 2000

Regionkommitténs yttrande: 14 februari 2001

Europaparlamentets yttrande – första behandlingen: 15 maj 2001

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

I förslaget fastställs åtgärder i fråga om att förhindra uppkomsten av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, om insamling av elektriska eller elektroniska produkter samt behandling, materialåtervinning och återanvändning av dessa. Det föreslås vidare att medlemsstaterna inrättar separata insamlingspunkter för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och att de säkerställer rätt behandling, materialåtervinning, återanvändning samt omhändertagande av dessa produkter. Behandlingen, materialåtervinningen och omhändertagandet av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter skall bekostas av tillverkarna så att det skapas ekonomiska incitament att anpassa elektriska och elektroniska produkter till kraven på en sund avfallshandling. Konsumenter skall kunna lämna tillbaka produkter utan att behöva betala någon avgift. Det anges också kvantifierade mål för återanvändning, materialåtervinning och återvinning.

3. KOMMISSIONENS STÅNDPUNKT OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG SOM EUROPAPARLAMENTET GODTAGIT

3.1 Ändringsförslag som kommissionen godtagit

Kommissionen kan godta följande ändringsförslag som samtliga rör direktivets räckvidd:

Ändringsförslag 3 i vilket det fastställs att de krav som gäller tillverkare och distributörer måste gälla vid distansförsäljning. I ändringsförslag 4 fastslås att direktivet om elektroniskt avfall gäller utan att det påverkas av annan

lagstiftning om arbetstagares hälsoskydd samt direktiv 91/157/EEG om batterier. Ändringsförslag 23 som säger att direktivet om elektroniskt avfall gäller oavsett hur produkterna underhålls. Ändringsförslag 24 som omfattar medicinska utrustningssystem, övervaknings- och kontrollinstrument samt försäljningsautomater som faller under vissa bestämmelser om insamling i direktivet. Ändringsförslag 25 i vilket det fastställs att den som importerar yrkesmässigt även skall omfatta tillhandahållare av elektriska eller elektroniska produkter under finansiella avtal (t.ex. leasingavtal).

Kommissionen kan godta ändringsförslag 22 som innebär att ordet "ekonomisk" stryks ur artikel 1.

När det gäller definitioner klargörs i ändringsförslag 27 att återanvändning omfattar både återanvändning av hela produkter och av komponenter. I ändringsförslag 28 fastställs att "tillverkaren" inte påverkas av vilken försäljningsmetod som används, vilket även gäller distansförsäljning. I ändringsförslag 29 anges de villkor som gäller för att återförsäljare inte skall anses vara tillverkare.

I fråga om insamling, gratis återtagning och tillverkansansvar fastställs i ändringsförslag 36 att system för avfallshandling kan inrättas kollektivt eller individuellt av tillverkarna.

När det gäller återvinning, ökas de kvantifierbara målen för materialåtervinning och återvinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter genom ändringsförslag 39. I ändringsförslag 42 fastställs de villkor som skall beaktas när målen sätts för åren efter 2008. I ändringsförslag 43 efterlyses att ny teknik skall utvecklas.

I ändringsförslag 15 och 16 fastställs att enskilda finansieringssystem skall föredras framför kollektiva system under förutsättning att de enskilda systemen inte är genomförbara eller för dyra.

I fråga om informationskrav utvidgas genom ändringsförslagen 18, 47 till 50, 51 och 52 kraven på tillverkarna när det gäller att informera användare och ändringsförslag 51 ger möjlighet att införa sanktioner mot dem som inte uppfyller kraven på separat insamling. Ändringsförslagen 19 och 54 stärker de bestämmelser som rör den information som skall lämnas till behandlingsanläggningarna.

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 184.

Ändringsförslag 10, slutligen, rör de eventuella fördelar direktivet kan ha på sysselsättningen. I ändringsförslag 59 fastställs att kommissionen skall samråda med tillverkare, fackföreningar och konsumentorganisationer innan bilagorna ändras. Ändringsförslag 60 innehåller krav på att planerna för avfallshantering skall innehålla ett speciellt avsnitt om hanteringen av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och i ändringsförslag 61 finns krav på att medlemsstaterna skall besluta om påföljder. I ändringsförslagen 20 och 64 krävs att medlemsstaterna skall tillhandahålla tillräckliga inspektioner och att de skall beakta rekommendationen om miljöinspektioner.

Genom ändringsförslag 63 ändras datumet för ikraftträdandet (dagen för offentliggörandet i stället för tjugonde dagen efter offentliggörandet), vilket kan godtas.

Kommissionen kan godta ändringsförslag 66 genom vilket "fritids- och idrottsutrustning" läggs till i punkt 7 i del A i tillägget.

3.2 Ändringsförslag som kommissionen godtagit delvis eller i princip

När det gäller definitioner, stärks genom ändringsförslag 26, som behandlar definitionen av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, konceptet att alla komponenter och utrustningsdelar skall anses vara avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, vilket kommissionen kan godta, förutom när det gäller hänvisningen till "förbrukningsvaror".

När det gäller insamling, fastställs i ändringsförslag 35 flera krav. Den del som handlar om att förbjuda omhändertagande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter tillsammans med osorterat hushållsavfall kan godtas. Kommissionen anser det inte nödvändigt att godta den del som ingår i punkt "1a", och som syftar på bördan för återförsäljarna, eftersom möjligheten att använda sig av centraliserade insamlingspunkter inte är utesluten. Vidare kan kommissionen inte godta den andra delen av punkt 2 som tillåter att medlemsstaterna kan avvika från bestämmelsen om gratis återtagande. När det gäller punkt 3 kan kommissionen i princip godta ändringsförslaget, men tvivlar på kravet att återvinningen skall ske i enlighet med certifierade miljöstyrningssystem. Kommissionen föreslår att ordet "krävs" byts ut mot "uppmuntras". Ändringarna i punkt 4 kan godtas. I punkt 5 kan hänvisningen till 6 kg/person/år i princip godtas. Kommissionen anser dock att bestämmelsen bör ändras så att ordalydelsen blir följande: Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1(a) skall medlemsstaterna vidta åtgärder i syfte att det senast den 31 december 2005 skall uppnås en minimikvot av separat insamlat avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter från privathushållen på i genomsnitt 6 kg per invånare och år. Det samma gäller ändringsförslag 9 om skäl 13.

I ändringsförslag 30 fastställs att i fråga om tillverkare och återförsäljare som använder sig av distansförsäljning, skall det företag som ombesörjer service eller underhåll enligt avtal med tillverkaren/återförsäljaren anses vara "tillverkare" i den mening som avses i direktivet. Denna ändring kan godtas, även om kommissionen betvivlar att den är nödvändig.

Ändringsförslag 32, som i princip kan godtas, innehåller en definition av "insamlingspunkt". Kommissionen föreslår följande: "insamlingspunkt" innebär varje anläggning, i tillämpliga fall även återförsäljare, som återtar avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter från den slutlige innehavaren.

Kommissionen kan i princip godta ändringsförslag 95 under förutsättning att följande ändring av ordalydelsen sker: "Medlemsstaterna skall se till att avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter som kan innebära en hälso- och säkerhetsrisk för personalen, i synnerhet när det gäller radioaktiv eller biologisk kontaminering, återtas i särskilda insamlingspunkter."

I fråga om krav på omhändertagande, fastställs i ändringsförslag 37 att man skall använda den återvinnings- och materialåtervinningsteknik som motsvarar den senaste tekniska utvecklingen och att tillverkarna kan inrätta sådana system kollektivt eller enskilt. Kommissionen finner detta acceptabelt. Även hänvisningen till skydd för arbetstagare kan godtas. I punkt 5 fastställs kraven vid export av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Dessa krav ändrar i praktiken förordning 259/93 om avfallstransporter. Eftersom det inte är lämpligt att avvika från allmänna regler om avfallstransporter när det gäller återvinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, bör dessa ändringsförslag inte godtas. Kommissionen föreslår dock att bestämmelsen begränsas till att bara gälla transporter för omhändertagande: "Medlemsstaterna får motsätta sig transporter i enlighet med första strecksatsen i artikel 4.3 c i rådets förordning, om de minimikvalitetsnormer som fastställs i punkt 1 inte är uppfyllda."

Slutligen krävs i ändringsförslag 37 att medlemsstaterna skall säkerställa att de ekonomiska operatörerna inför certifierade miljöstyrningssystem. Den delen kan kommissionen godkänna.

Ändringsförslag 11 som rör skäl 14 berör kvaliteten på omhändertagandet och kan i princip godkännas med följande ändring av ordalydelsen: "Anläggningar eller företag som utför materialåtervinnings- och behandlingsverksamheten bör uppfylla minimikraven för att undvika negativa miljökonsekvenser i samband med omhändertagande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. För att en hög miljöskyddsnivå skall uppnås bör medlemsstaterna se till att den återvinnings- och materialåtervinningsteknik som används motsvarar de senaste tekniska metoderna".

I fråga om bestämmelser rörande återvinning och materialåtervinning krävs i ändringsförslag 38 att avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och som samlats in separat skall återvinnas, detta gäller dock inte produkter som helt och hållet återanvänds. Vidare krävs att största möjliga återanvändnings- och materialåtervinningskvot uppnås. Detta ändringsförslag kan i princip godkännas. Kommissionen föreslår följande ordalydelse: "Medlemsstaterna skall säkerställa att allt separat uppsamlat avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter återvinns i syfte att uppnå största möjliga återanvändnings- och materialåtervinningskvot. Produkter som helt och hållet återanvänds undantas från denna bestämmelse."

Genom ändringsförslag 41 fastställs att närmare bestämmelser för att beräkna målen skall antas senare, vilket i princip kan godtas. Kommissionen föreslår följande formulering: "Senast den 31 december 2004 skall närmare bestämmelser för övervakning av målen som avses i punkt 2 i denna artikel och för att övervaka att medlemsstaterna uppnår dessa mål antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2."

När det gäller finansiering ändras genom ändringsförslag 44 datumet för ikraftträdandet av tillverkaransvaret (30 månader efter direktivets ikraftträdande i stället för fem år). Den delen kan godkännas. Vidare fastställs att tillverkare kan uppmanas att finansiera eller delfinansiera insamling från hushåll. Den delen kan bara i princip godkännas. Kommissionen föreslår följande ordalydelse: "utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 skall medlemsstaterna säkerställa och, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, bestämma hur avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter från privata hushåll skall vidarebefordras till de insamlingspunkter som upprättats i enlighet med artikel 4.1."

I ändringsförslag 46 (och i ändringsförslag 17 som inför ett nytt skäl) fastställs följande:

- a) Kostnaderna för insamling och omhändertagande skall ingå i produktens pris. Den delen kan inte godtas eftersom det är oklart hur det skulle fungera juridiskt sett.
- b) Redan befintliga finansieringsavtal får bibehållas. Dessa får dock gälla under högst tio år. Detta kan i princip godtas under förutsättning att det anges att det vid granskningen skall tas hänsyn till konkurrensaspekter.
- c) Ansvar för historiskt avfall skall delas på grundval av marknadsandelarna då kostnaderna uppkom. Detta kan godtas om ordet "kollektivt" stryks.
- d) Tillverkarna tillåts att under maximalt tio år använda "synliga avgifter" för att informera användarna om kostnaderna för insamling och omhändertagande. Detta är inte nödvändigt för att ge en enskild tillverkare rätt att

informera kunderna om kostnaderna. Kommissionen kan inte godkänna ändringsförslaget.

I fråga om rapporteringskrav fastställs i ändringsförslag 52 att elektriska eller elektroniska produkter skall vara försedda med en tydlig märkning som visar att de släpptes ut på marknaden efter det att direktivet trädde i kraft. Kommissionen kan i princip godta detta ändringsförslag och föreslår följande ordalydelse: "Medlemsstaterna skall säkerställa att, mot bakgrund av att avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter inte längre får bortskaffas tillsammans med osorterat hushållsavfall och att allt sådant avfall måste uppsamlas separat, tillverkarna märker sådan elektrisk eller elektronisk utrustning som släppts ut på marknaden 30 månader efter detta direktivs ikraftträdande och som normalt sett skulle kunna hamna i soptunnor eller liknande former av insamling av hushållsavfall med den symbol som visas i bilaga IV ..." (resten har inte ändrats).

Kommissionen kan i princip godta ändringsförslag 75 om följande ändring av ordalydelsen sker: "Medlemsstaterna skall säkerställa alla tillverkare av elektrisk eller elektronisk utrustning, som kommit ut på marknaden ... [30 månader efter detta direktivs ikraftträdande], lätt kan identifieras genom märkning av utrustningen, som också skall visa när utrustningen kom ut på marknaden."

I ändringsförslag 55 uppmanas medlemsstaterna att se till att tillverkare som använder sig av distansförsäljning uppger ett företag som har sitt säte i en medlemsstat och som skall ha medansvar för de skyldigheter för tillverkare som anges i direktivet. Kommissionen kan i princip godta detta ändringsförslag, men bestämmelsen borde ingå i artikel 7.2.

Ändringsförslagen 21, 56, 58 och 85 berör rapporteringskraven och är inte särskilt genomgripande. Kommissionen kan i princip godta samtliga. Kommissionen föreslår följande ändring av ordalydelsen i respektive ändringsförslag: Ändringsförslag 21: "Det är nödvändigt med uppgifter om vilken mängd och hur många ton elektriska och elektroniska produkter som släpps ut på marknaden i gemenskapen, samt om insamlings-, återvinnings-, återanvändnings- (medräknat återanvändning av hela apparater) och exportkvoterna för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, för att man skall kunna övervaka att detta direktivs mål uppnås."

Ändringsförslag 56: "Medlemsstaterna skall varje år till kommissionen lämna upplysningar om vilka mängder och kategorier av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden, samlats in genom alla kanaler, återanvänts, överlämnats till behandlingsanläggningarna och (material)återvunnits inom medlemsstaterna samt om vilka mängder som exporterats, samt uppgifter om den tekniska standarden på de använda sätten för materialåtervinning, återvinning och behandling samt uppgifter om bortskaffningspriserna samt kostnaderna för insamling och återvinning."

Kommissionen kan godta ändringsförslagen 58 och 85, men föreslår att den sista meningen i ändringsförslag 85 som handlar om Internet skall strykas.

När det gäller övriga bestämmelser kan kommissionen godta ändringsförslag 2 om det skrivs om på följande sätt: "Den vägledande principen bakom direktivet bör vara det utökade tillverkaransvaret, vilket får till följd att de externa kostnaderna bör internaliseras."

Ändringsförslag 6 rörande skäl 11 handlar om konstruktionen av nya elektriska eller elektroniska apparater och kan godtas med följande ändring av ordalydelsen: "Det är nödvändigt att så snart som möjligt lägga fram bestämmelser om konstruktion och tillverkning av elektriska och elektroniska apparater för att man skall kunna minska miljöpåverkan under produkternas livscykel. Den nya metoden i fråga om tekniska förordningar och standarder bör beaktas. Medlemsstaterna bör uppmuntra att elektriska och elektroniska produkter utformas och tillverkas på ett sådant sätt att man beaktar och underlättar reparationer, uppgradering, återanvändning, isärtagning och återvinning av produkterna". Denna omarbetning är nödvändig, eftersom hänvisningen till bestämmelser som kommissionen skall anta, vilket fastställs i ändringsförslaget första del, inte kan godtas av institutionella skäl. Kommissionen vidhåller även, trots att den godtar syftet med ändringsförslaget, att omnämmandet av den nya metoden bör finnas kvar i texten, och infogade därför en del av originaltexten med texten i ändringsförslaget.

I ändringsförslag 62 anges datumet för införlivandet av direktivet till 18 månader efter ikraftträdandet (kommissionens förslag av den 30 juni 2004). Kommissionen kan i princip godta detta under förutsättning det finns en möjlighet till genomgång när direktivet antas.

I fråga om bilaga II kan kommissionen i princip godta ändringsförslagen 86, 99, 70, 77 och 98, men föreslår att vissa tillägg skall omformuleras enligt följande:

- "elektrolytkondensatorer som innehåller farliga ämnen". Kommissionen föreslår att tillägget "farliga ämnen" görs eftersom det bara är dessa typer av elektrolytkondensatorer som bör tas bort från utrustningen vid omhändertagandet.
- "plast som innehåller flamskyddsmedel". Kommissionen anser att denna ordalydelse är tydligare och att den har samma räckvidd som Europaparlamentets ändringsförslag.
- "kondensatorer som innehåller PCB i enlighet med direktiv 96/59/EG om bortskaffande av PCB och PCT". Kommissionen anser att det är nödvändigt att nämna PCB-direktivet för att omhändertagandet skall ske i enlighet med det direktivet.

Kommissionen kan dock inte godta följande extra strecksatser i ovanstående ändringsförslag: "bly", "kadmium",

"sexvärt krom". Kommissionen anser inte att det är praktiskt genomförbart att ta bort alla komponenter som innehåller dessa ämnen. Kommissionen föreslår i stället att bilagan skall innehålla mer detaljerad information om de typer av material och produkter som skall tas bort.

I fråga om ändringsförslag 71 kan kommissionen bara godta den sista delen som berör behandling i enlighet med förordning (EG) 2037/2000. Kommissionen anser att det är mer belysande och mer användbart i praktiken att ange de gaser som skall tas bort i stället för att ge en allmän beskrivning av gaserna med vissa av deras effekter som underlag (att de bryter ned ozon eller kan bidra till den globala uppvärmningen).

I fråga om bilaga III kan kommissionen godta ändringsförslag 100 med följande ändringar, som å ena sidan anpassar innehållet i det nuvarande direktivet till direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon (behandlingsanläggningar som i många fall behandlar både uttjänta fordon och avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter) och å andra sidan behandlar vissa egenheter hos avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, exempelvis risken för explosioner:

- Punkt 1, första strecksatsen: "Ogenomträngliga ytor för lämpliga områden med tillhandahållande av anläggningar för uppsamling av spill samt spilloljekärl försedda med oljeavskiljare"
- Punkt 1, andra strecksatsen: "Väderbeständig övertäckning av lämpliga områden"
- Punkt 1, ny strecksats: "Lämplig utrustning för vattenrening, inbegripet regnvatten, i överensstämmelse med hälso- och miljöbestämmelserna"
- Punkt 2, fjärde strecksatsen: "Lämpliga behållare för lagring av batterier, kondensatorer som innehåller PCB/PCT samt annat farligt avfall som radioaktivt eller explosivt avfall"
- Punkt 2, femte strecksatsen: "Lämplig utrustning för vattenrening i överensstämmelse med hälso- och miljöbestämmelserna"

3.3 Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit

Ändringsförslagen 7 och 12 rör skyddet av arbetstagarnas hälsa vid insamling och behandling. Eftersom de inte tillför något rättsligt värde till direktivet och eftersom de inte passar till direktivets omfattning kan de inte godtas.

Ändringsförslagen 31 och 33 innehåller en definition av "finansavtal" och "enskild finansiering", vilket kommissionen tycker är överflödigt med tanke på att dessa termer är självförklarande utan en specifik definition.

Ändringsförslag 34 innehåller en definition av "innehavare". Eftersom det i ramdirektivet om avfall redan finns en allmän definition av "innehavare", bör ändringsförslaget inte godtas.

Ändringsförslag 40 innebär att lägre mål kan bli aktuella för "innovativa" produkter som ger andra miljöfördelar. Kommissionen befarar att detta ändringsförslag skulle ge alltför mycket utrymme för godtyckliga tolkningar och skulle göra det svårt att övervaka i vilken utsträckning målen i direktivet uppfylls.

Ändringsförslag 1 om skäl 8 rör harmonisering av termer, omfattning, insamling samt mål. Ändringsförslaget kan inte godtas eftersom bestämmelserna i direktivet är "minimi-bestämmelser".

Genom ändringsförslag 5 införs ett skäl som innehåller ett krav på genomgång av batteridirektivet i samband med detta direktiv. Detta kan kommissionen inte godta, eftersom det inte omfattas av det nuvarande direktivet.

Ändringsförslagen 14 och 78 skulle stå i konflikt med bestämmelserna i förordningen om transport av avfall, eftersom de skulle innebära extravillkor för att tillåta transport av avfall. Kommissionen motsätter sig att det skall finnas särskilda transportregler för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter.

Ändringsförslagen 72 och 99 (delen om materialåtervinning) om materialåtervinning av plast överensstämmer inte med bestämmelserna om kvantifierade mål per produkttyp.

Ändringsförslagen 73 och 76 skulle försvaga bestämmelserna om selektiv behandling eftersom de inte innehåller krav på att åtgärderna i bilaga II skall utföras.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 82, eftersom den godtog ändringsförslag 15, som är klarare formulerad än ändringsförslag 82.

Ändringsförslag 68, genom vilket tekniska ändringar av några av posterna i punkt 1 i bilaga I införs, kan inte godtas eftersom det skulle medföra inkonsekvenser med övriga punkter i bilaga I.

Genom ändringsförslag 87 införs gränser för återanvändning av hela produkter, vilka skulle vara svåra att införa och tolka. Största svårigheten skulle ligga i att fastställa när nya produkter på marknaden ger en klart miljömässig fördel i fråga om resursanvändning, eftersom användningen av utrustning med bättre prestanda måste vägas mot uppkomsten av mer avfall.

Genom ändringsförslagen 90 och 94 skulle ett nät av anläggningar för återanvändning inrättas. Även detta skulle vara svårt att genomföra, eftersom återanvändning av utrustning inte i sig är ett omhändertagande och inte nödvändigtvis beror på att sådana anläggningar är tillgängliga.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 93, eftersom godkännandet av ändringsförslag 45 gör ändringsförslag 93 överflödigt.

Kommissionen anser inte att ändringsförslag 96 om indikatorer för materialåtervinningspotentialen är nödvändigt och anser vidare att medlemsstaterna själva bör bestämma om hur informationsarbetet skall utformas.

3.4 Ändrat förslag

Kommissionen ändrar sitt förslag i enlighet med ovanstående och med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/37)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 316 slutlig — 2000/0159(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. BAKGRUND

Förslaget överlämnas till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 347 slutlig — 2000/0159(COD)) (i enlighet med artikel 175.1 i fördraget): 28 juli 2000

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 29 november 2000

Regionkommitténs yttrande: 14 februari 2001

Europaparlamentets yttrande – första behandlingen: 15 maj 2001

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Genom förslaget fastställs begränsningar av användningen av vissa farliga ämnen (tungmetaller och bromerade flamskyddsmedel) i elektriska eller elektroniska produkter. Begränsningarna kommer att börja gälla år 2008. I en teknisk bilaga, som kan komma att ändras genom kommittéförfarande, finns en förteckning över undantag.

3. KOMMISSIONENS STÅNDPUNKT OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG SOM EUROPAPARLAMENTET GODTAGIT

3.1 Ändringsförslag som kommissionen godtagit

Ändringsförslag 1 som rör möjligheten till effektivare materialåtervinning och bättre hälsoskydd om de farliga ämnen minskas.

Ändringsförslag 10 (första delen) genom vilket starten för utfasningen ändras från 2008 till 2006.

I fråga om direktivets räckvidd är ändringsförslag 9 godtagbart. Genom det utvidgas direktivet till att även omfatta glödlampor, rumslampor och sparlampor, kategori 10 i bilaga I till direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter omfattas av begränsningen av användningen av vissa farliga ämnen, och reservdelar som kommit ut på marknaden före år 2006 utesluts.

När det gäller anpassningen av direktivet till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, kan ändringsförslagen 12 och 13, som rör samrådsförfarandet innan bilagan ändras, godtas.

Ändringsförslag 17 som rör rimliga påföljder.

Ändringsförslag 19 som ändrar datumet för ikraftträdandet (dagen för offentliggörandet i stället för tjugonde dagen efter offentliggörandet).

3.2 Ändringsförslag som kommissionen godtagit delvis eller i princip

I fråga om utfasningen av farliga ämnen, kan kommissionen i princip godta ändringsförslagen 4 och 10 (andra delen) med följande ändring av ordalydelsen: "Med ett kommissionsförslag som underlag och så snart vetenskapliga bevis finns tillgängliga samt i enlighet med principerna i kemikaliestrategin, skall Europaparlamentet och rådet besluta om att förbjuda andra farliga ämnen och att ersätta dem med mer miljövänliga alternativ som erbjuder minst samma skyddsnivå för konsumenterna." Denna omformulering är nödvändig för att koppla ihop direktivets ökade räckvidd med den nya kemikaliestrategin.

Kommissionen kan godta ändringsförslag 22 under förutsättning att följande omformulering sker: "Medlemsstaterna skall säkerställa att ny elektrisk och elektronisk utrustning som kommer ut på marknaden efter den 1 januari 2006 inte innehåller bly, kvicksilver, sexvärt krom, polybromerade bifenyler (PBB) och polybromerad difenyleter (PBDE)." Omformuleringen är bara av språklig karaktär.

Kommissionen kan godta ändringsförslag 23 under förutsättning att följande omformulering sker: "Artikel 4 skall inte gälla elektrisk och elektronisk utrustning som ingår i kategorierna 8 och 9 i bilaga IA till direktiv . . . [om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter], eller reservdelar som är avsedda för reparation av utrustning som kommit ut på marknaden före den 1 januari 2006". Kommissionen föreslår att ordet "förbrukningsvaror" inte används, eftersom det inte är nödvändigt att utesluta förbrukningsvaror från direktivets räckvidd för att säkerställa att utrustning som kommit ut på marknaden före den 1 januari även fortsättningsvis kan fungera.

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 195.

Kommissionen kan i princip godta ändringsförslag 35 om följande omformulering sker som gör texten flexiblere och som gör att all vetenskaplig utveckling beaktas: "Vid sin genomgång skall kommissionen överväga att föreslå att man ersätter bromerade flamskyddsmedel när effektiva brandskyddsmedel finns tillgängliga, om det inte kan visas att bromerade flamskyddsmedel inte ger upphov till oro i enlighet med principerna i kemikaliestrategin."

Kommissionen kan godta hänvisningen till konsument-säkerhet i artikel 5.1 som införts genom ändringsförslag 11.

I fråga om bilagan, kan kommissionen i princip godta ändringsförslag 21 med nedanstående omformulering. Kommissionen kan godta strykningarna och följande tillägg:

- "— Bly i lödtenn med hög smältpunkt (dvs. lödtenn av tenn- och blylegering som innehåller mer än 85 % bly)
- Bly i glas till elektroniska komponenter
- Bly i piezoelektriska enheter
- Bly i servrar, lagringssystem och serielagringssystem (undantag har beviljats till år 2010)"

I fråga om andra bestämmelser kan kommissionen godta ändringsförslag 7 enligt följande: "Rent principiellt är återanvändning av produkter, renovering och längre livslängd gynnsamma".

Genom ändringsförslag 18 anges datumet för införlivandet av direktivet till 18 månader efter ikraftträdandet (kommissionen föreslog den 30 juni 2004). Kommissionen kan i princip godta detta under förutsättning att det finns en möjlighet till genomgång när direktivet antas.

3.3 Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit

I ändringsförslag 2 fastställs att direktivet inte skall påverka tillämpningen av direktiv 76/769 om begränsningar av farliga ämnen. Innebörden och de rättsliga konsekvenserna av detta mål är otydliga och kommissionen föreslår att man undviker formuleringar som kan leda till godtyckliga tolkningar på ett sådant känsligt område.

Ändringsförslag 3 rör skydd av arbetstagare. Eftersom det ligger utanför direktivets räckvidd, bör det inte godtas.

Genom ändringsförslag 8 stryks hänvisningen till harmonisering i direktivets mål, vilket inte kan godtas eftersom det är viktigt att betona att direktivet måste baseras på artikel 95 i fördraget.

Genom ändringsförslag 5 ersätts termerna PBB och PBDE med "bromerade flamskyddsmedel", vilket inte kan godtas eftersom direktivet endast omfattar PBB och PBDE.

Genom ändringsförslagen 6, 11 och 33 påförs den kommitté som inrättas enligt artikel 5 nya uppgifter och villkor, vilket kommissionen inte anser lämpligt mot bakgrund av att de inte är tillräckligt exakta och att de skulle riskera att underminera kommitténs arbete.

I ändringsförslag 15 krävs att kommissionen skall beakta tekniska uppgifter som den erhåller fram till år 2003. Ett sådant åtagande i en rättslig text kan inte godtas, även om kommissionen kommer att beakta all relevant information som görs tillgänglig.

Ändringsförslag 34 kan inte godtas eftersom kommissionen i princip har godtagit ändringsförslagen 4 och 35, vilket gör ändringsförslag 34 överflödigt.

3.4 Ändrat förslag

Kommissionen ändrar sitt förslag i enlighet med ovanstående och med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/38)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 317 slutlig — 2000/0035(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

I artikel 250.2 i EG-fördraget fastställs att så länge rådet inte har fattat något beslut, får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Nedan ger kommissionen sin ståndpunkt i fråga om de 20 ändringsförslag som Europaparlamentet antagit, och ändrar därigenom sitt förslag i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.

1. BAKGRUND

I enlighet med den preliminära artikel 16 lämnade kommissionen in ett första förslag före den andra behandlingen rörande förslaget till direktiv om att upprätta en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (nedan kallad ramdirektivet om vatten eller direktiv 2000/60/EG) i enlighet med en tidigare begäran från rådet och Europaparlamentet. Kompromissen i förlikningen ledde emellertid till att ett nytt element infördes i artikel 16 genom vilket det krävs att man fastställer "prioriterade farliga ämnen". Kommissionen beslutade därför att ändra sitt förslag efter antagandet av direktiv 2000/60/EG. Datumen för de olika förfaranden är följande:

Förslaget överlämnas till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 47 slutligt (i enlighet med artikel 175.1 i fördraget): 7 februari 2000

Regionkommittén beslutar att inte avge något yttrande: 3 mars 2000

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén: 12 juli 2000

Det ändrade förslaget överlämnas till rådet och Europaparlamentet (KOM(2001) 17 slutlig) (i enlighet med artikel 250.2 i fördraget): 16 januari 2001

Europaparlamentets yttrande – första behandlingen: 15 maj 2001

Vid den första behandlingen godkände Europaparlamentet i princip kommissionens ändrade förslag. Den viktigaste delen av förslaget till beslut, nämligen listan över prioriterade ämnen i bilagan, skärptes en smula genom att tiden för översyn av vissa prioriterade ämnen som skulle kunna identifieras som "prioriterade farliga ämnen" minskades till ett år efter antagandet, och genom att det fastställdes ytterligare tre prioriterade ämnen som bör ses över.

Flera andra diskussionspunkter har tagits med genom ändringar av och tillägg till skälen som syftade till att understryka vissa aspekter i ramdirektivet om vatten, eller som skulle fungera som vägledning för framtida översyn av listan, som skall äga rum senast i december 2004.

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Syftet med det ändrade förslaget är att välja ut prioriterade ämnen i enlighet med artikel 16.2 i ramdirektivet om vatten 2000/60/EG ⁽²⁾ och att fastställa "prioriterade farliga ämnen" i enlighet med artikel 16.3. Listan över prioriterade ämnen kommer att bli bilaga X till det direktivet. Inom två år efter det att listan antagits, kommer kommissionen att utarbeta förslag till kvalitetsnormer och utsläppskontroller. När det gäller "prioriterade farliga ämnen" skall utsläppskontrollerna syfta till att utsläpp och spill skall upphöra eller fasas ut inom tjugo år.

⁽¹⁾ EGT C 177, 27.6.2000, s. 74.

⁽²⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

3. KOMMISSIONENS STÅNDPUNKT OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG SOM EUROPAPARLAMENTET GODTAGIT

Europaparlamentet antog 20 ändringsförslag. Kommissionen kan godta 12 ändringsförslag i sin helhet (3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 21 och 23). Ytterligare två ändringsförslag kan delvis godtas (12 och 25) och tre andra ändringsförslag (24, 27 och 28) kan i princip godtas. Kommissionen kan inte godta de återstående tre ändringsförslagen (17, 18 och 19).

Kommissionen har intagit följande ståndpunkt i fråga om de ändringsförslag som Europaparlamentet godtagit:

3.1 Ändringsförslag som kommissionen godtagit

Kommissionen kan godta ändringsförslag 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 21 och 23 i sin helhet av följande skäl:

I ändringsförslag 21 understryks tidsplanen i enlighet med artikel 16.6 och slutmålet liknande det i artikel 1 e för genomförandet av åtgärder för prioriterade farliga ämnen.

I ändringsförslag 23 tydliggörs att naturliga källor av naturligt förekommande ämnen inte kan vara föremål för upphörande eller utfasning av spill och utsläpp. Detta överensstämmer med artikel 1 e och skäl 27 i direktiv 2000/60/EG.

I ändringsförslag 3 krävs att de tredje länder som har avrinningsområde som överskrider gemenskapens gränser skall involveras. Efter det att denna första prioriteringslista förberetts, har detta blivit praxis i det förberedande arbetet i enlighet med artikel 16.

I ändringsförslag 5 listas de internationella avtal som bör beaktas när prioriterade farliga ämnen skall fastställas i enlighet med artikel 16.3. Dessa internationella avtal beaktades när det ändrade förslaget förbereddes, vilket framgår av kommissionens arbetsdokumentet ⁽¹⁾.

I ändringsförslag 8 efterlyses samordning av forskning och det arbete som utförs under OSPAR-konventionen. Bägge har redan blivit allmän praxis.

Ändringsförslag 9 innehåller vissa specifikationer för översynen av listan över prioriterade ämnen, vilket skall garantera att alla potentiellt prioriterade ämnen beaktas. Befintliga förfaranden omfattar i princip dessa aspekter.

I ändringsförslag 10 fastställs att tillgängligheten i fråga om relevanta uppgifter för framtida urval av prioriterade ämnen under ramdirektivet om vatten till stor del beror på att tillgängliga provuppgifter förbättras tack vare den förda kemikaliepolitiken. Den nuvarande genomgången av gemenskapens kemikaliepolitik, som beskrivs i en färsk vitbok ⁽²⁾, kommer att leda till att det finns tillräckliga och adekvata uppgifter om alla kemiska ämnen.

I ändringsförslag 11 understryks att hänvisningen till befintliga metoder för att välja ut prioriterade ämnen inte utesluter användningen av andra metoder som utvecklats inom andra gemenskapsåtgärder. Även om ordalydelsen är allmänt hållen och terminologin skiljer sig från den i direktiv 2000/60/EG, överensstämmer innehållet i ändringsförslaget med artikel 16.2.

I ändringsförslag 4 och 13 sammanfattas bestämmelserna i direktiv 2000/60/EG, i synnerhet artiklarna 2.29 och 16.

Ändringsförslag 6 och 15 är redaktionella ändringar som överensstämmer med ramdirektivet om vatten.

⁽¹⁾ Arbetsdokument ENV/191000/01: "Fastställande av prioriterade farliga ämnen" av den 16.1.2001 (Adonis nr. 901019).

⁽²⁾ Strategi för den framtida kemikaliepolitiken (KOM(2001) 88 slutlig av den 27.2.2001).

3.2 Ändringsförslag som kommissionen i princip godtagit

I ändringsförslag 24 anges kriterierna och tröskelvärdena i enlighet med relevanta internationella avtal som beaktades vid fastställandet i enlighet med kommissionens arbetsdokument. Det finns dock ingen hänvisning till kriterier i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning, vilket fastställs i artikel 16.3 i direktiv 2000/60/EG. Kommissionen föreslår därför att följande skall läggas till i början av texten: "Utan att det påverkar urvalet av problematiska ämnen i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning rörande farliga ämnen, [...] identifieringen av 'prioriterade farliga ämnen' i listan ..."

Genom ändringsförslag 27 skärps bestämmelserna för "prioriterade ämnen som skall ses över", vilket anges i fotnot (***) i bilagan till det ändrade förslaget. Sista datum för översynen har flyttats fram till ett år efter antagandet av listan. Kommissionen medger att den slutliga identifieringen av dessa potentiellt "prioriterade farliga ämnen" bör ske så snart som möjligt. Detta kan dock bli svårt beroende på de olika tidsramarna för pågående bedömningar i enlighet med annan gemenskapslagstiftning. Kommissionen föreslår att "slutlig klassificering" byts ut mot "identifiering" och att "12 månader" byts ut mot "24 månader".

Genom ändringsförslag 28 ändras listan över fluoranten i bilagan till förslaget till beslut från att vara en indikativ parameter för polycykliska aromatiska kolväten (PAH nr. 27) till ett enskilt prioriterat ämne (nr. 14a) samt en förklarande fotnot. Kommissionen kan acceptera att fluoranten bör behandlas som ett enskilt prioriterat ämne, eftersom det finns tecken på att det i vissa medlemsstater finns andra källor som kan skyllas på användningen i produkter och halvfabrikat. Det bör dock undersökas noggrant om fluoranten uppfyller kriterierna för "prioriterade farliga ämnen". Kommissionens förslag innebär följaktligen att fluoranten slopas som indikativ parameter för polycykliska aromatiska kolväten, och att det istället listas som ett enskilt "prioriterat ämne under översyn" i bilagan enligt följande:

	CAS-nummer	EU-nummer	Namn på det prioriterade ämnet	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(14a)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	(X) (***)

Den förklarande fotnoten (*****) i ändringsförslag 28 bör strykas.

3.3 Ändringsförslag som kommissionen delvis godtagit

I ändringsförslag 12 krävs att ytterligare ämnen skall fogas till listan som ett bidrag till att utsläpp och spill av samtliga prioriterade farliga ämnen upphör till år 2020. Texten i ändringsförslaget är missvisande, i synnerhet eftersom det hänvisas till artikel 1 c i direktiv 2000/60/EG. För att skapa överensstämmelse med texten till ramdirektivet om vatten och berörda principer, kan kommissionen godta ändringsförslaget om att orden "alla" och "till år 2020" strykes och orden "i tillämpliga fall" läggs till i slutet av texten.

Genom ändringsförslag 25 utökas skyldigheterna i förslaget till beslut genom att det införs en skyldighet för kommissionen och medlemsstaterna att se till att uppgifter om alla relevanta ämnen och exponering finns tillgängliga för framtida översyn av listan. Varken kommissionen eller medlemsstaterna kan garantera att samtliga sådana uppgifter finns tillgängliga, främst av den orsaken att de inte äger vissa uppgifter. Kommissionen, tillsammans med samtliga övriga intressenter, har förbundit sig att säkerställa att information av tillräckligt hög kvalitet kommer att finnas som underlag för framtida urval av prioriterade ämnen. För att detta skall återspeglas på rätt sätt, föreslår kommissionen att texten ersätts med följande:

"Kommissionen skall tillsammans med intressenterna i artikel 16.5 i direktiv 2000/60/EG säkerställa att de uppgifter om ämnen och exponering som är nödvändiga för genomförandet av COMMPS-förfarandet görs tillgängliga i enlighet med bestämmelserna i relevant gemenskapslagstiftning."

3.4 Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit

Genom ändringsförslag 17, 18 och 19 infogas fotnot (***) i bilagan till det ändrade förslaget till ytterligare tre prioriterade ämnen, nämligen diuron (nr. 13), isoproturon (nr. 18) och simazin (nr. 28), vilket innebär att de skall genomgå den översyn som anges i fotnoten. Skälet för att ändra statusen på dessa ämnen var huvudsakligen oron för tillgången på dricksvatten. För det första ansåg kommissionen i sin bedömning inte att dessa tre prioriterade ämnen skulle uppfylla kriterierna som prioriterade farliga ämnen med den senaste tillgängliga informationen som underlag. För det andra kommer det ytvatten som används för uttag av dricksvatten att få ett fullgott skydd genom de kvalitetsnormer och utsläppskontroller som planeras för samtliga prioriterade ämnen. Tillsammans med de pågående bedömningarna i enlighet med rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾, innebär detta att användningen av dessa ämnen inte utgör någon fara för människors hälsa eller miljön. Följaktligen finns det för närvarande inga skäl som kan motivera att dessa ämnen identifieras som "prioriterade farliga ämnen". Kommissionen kan därför inte godta ändringsförslagen.

4. SLUTSATS

Med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag i enlighet med ovanstående.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.